

Cruz

52

UVA. BHSC. 1yR_252

BIBLIOTECA

DE LA UNIVERSIDAD DE VALLADOLID.

Estante n.º 123

Tabla 1

Número 4269

UVA. BHSC. IyR. 252

UVA. BHSC. 1yR_252

252

**Expositio in psalteri
um Reuerendissimi. D. D. Johans
nis yspani de Turre Cremata.**

**Vendatur parhisiis in vico san
cti Jacobi sub signo Sancti claudii**

*del Collegio dela Comp^a de Jhs
del Valle de la Gornal
es de la Libreria*

Incipit brevis expositio ⁊ a magnis mysteriis nō vacās in Psalterium Reuerendissimi in xpo patris et dñi. D. Joannis yspani cognominato de turre cremata Cardinalistę tuli Sancti Sixti ex vberissimo predicatoꝝ ordinis fonte assumpti.

In Optatissimo patri et clementissimo Domino pio secūdo pontifici maximo Joannes de Turre cremata Sabinēsis epyscopus sanctę Romane ecclesie cardinalis sancti Sixti vulgariter nuncupatus: post humilem recommēdationem: ac pedum oscula beatoꝝ perscrutanti michi studiose psalmoꝝ libꝝam (quę alii soloquiū dicūt) quod est collocutio hominis cum deo singu lariter vel secū tantam: quozum vtrumq; laudāti conuenit ⁊ ozanti alii libꝝam hymnoꝝ (hymnus autem est laus dei cum cātico) alii psalterium: qz que intus diuina inspiratione dauid percipiebat. hec modulato carmine proferebat. mira occurrit pulchritudo sensuum: et stillantia medicina verboꝝum: et amplissima copia virtutum ad omnem anime perfectionem: vt merito aptetur illud prophete psalmus abundantia in turribus tuis. i. ī psalmistuis: qui recte turres appellari possunt: tum ppter incōprehensibilē altitudinem sapientie in eis contentę: tum ppter indeficientis defensionis auxilium quod aduersus hostiles incursu s prestat his qui in tanto sensu ⁊ vigilantī mente psalmodiā omnipotenti deo nostro exoluūt. In his turribus est abundantia maxima vtilitatis. Plane hic psalmoꝝ liber reglstrū est totius sacre scripture ⁊ psūmatio totius theologice pagine. Alia nāq; sunt (vt ait Augustinus) que pphete tradunt: alia que hystorici libri. Rex quoq; alia: alia liber pro verboꝝ. Psalmoꝝ vero liber quecūq; vtilis sunt ex omnibus ⁊ innet: futura predicat. Hic. n. annūciatio xpi in carne futuri. Hic oīm xpi mysterioꝝ reuelatio. Hic cōis resurrectionis spes pdicatur. Supplicioꝝ metus. glorie polle

Prologus

estatio. **L**iber iste veterum gesta commemorat: legem viventibus tribuit. gerendorum statuit modum: (ut breviter dicam) cois quidem bone doctrine thesaurus est. **Q**uid. n. est quod non discatur ex psalmis? Hic omnis magnitudo virtutis: norma iusticie. pudicitie decor. prudentie summatio. patientie regula. **P**salmodia (ut ait Augustinus) fugat demones. angelos in adiutorium vocat. excitat devotionem. placat deum. impetrat veniam. hylaret animam. illuminat scientiam et castitudo. **P**salmodia est consolatio fletuum. cura dolentium. sanitas egrotantium. aie remedium. miserorum omnium refugium. Verum hanc psalmodie utilitatem qui pleni sunt supernis mysteriis et singuli celesti dulcedine redundantes nemo plane percipit. nemo eorum suavitate degustare valet quam ipsorum psalmodie spiritualis intelligentiam in se latentem non apprehenderit. **N**on. n. litterarum sacrarum cortex: sed medulla inclusa sapientie est quam mentem vivificat: reficit atque oblectat. **N**on enim putemus inquit Hieronymus in his scripturarum esse evangelium sed sensum. Non in superficie sed in medulla. Non in sermonum foliis: sed in radice radicis. Hinc Augustinus ait. In omni copia scripturarum sanctarum apertis pascimur: obscuris exercemur. **H**ic ad iudeos sancte observatores inquit saluatorum nostrorum. Scrutamini scripturas: ipse testimonium prebent de me. .i. non litterarum exteriora tantum: sed intus perquirite divinorum sensuum thesaurum: qui intra fragile vasculum viliis sancte tenet inclusus. **S**uper quo Chrysostomus ita ait. Non ad lectionem simplicem scripturaram: sed ad scrutationem exquisitam eos misit: quia quod de eo dicebantur in scripturis desuper obubabantur: nec in superficie exprimebantur: sed ut quidam thesaurus intus recondebantur. Hinc Augustinus in Omelia quadam ait. Cum de divinis opibus que leguntur in ipso inspirante que fecit intellectum alicuius myrice significationis scrutamur: quasi de obtentis faucibus mella producamus veluti christi discipulos imitantes: spicas manibus perfricamus: ut ad latentia grana perveniamus. Nam manifeste necessariam esse dignoscitur psalmodie intel-

lignitiam: ut quis eorum suauitatem degustet. Principium autem hec psalmodiarum intelligentia aut reuelatione diuina que docet sicut mel de petra / oleumque de saxo durissimo: aut magistrorum doctrina quos ad diuinam elucidandam sapientiam et occultata producendum in lucem quasi diuinitatis organa: diuina prudentia in ecclesia institutos esse cognoscimus. Ceterum beatissime pater cum considerasset quod temporibus iam nostris pauci sapientie student: pauciores perscrutandis diuinis mysteriis studant paucissimi que antiquorum sermone scientiaque clarissimo eorum patrum explanatores et commentaria super psalmos perlegere curant venit in mentem meam ut inter alios studii mei labores hunc interponerem: ut ex sententiis gloriosissimorum ac preclarissimorum. scilicet Hieronymi. Augustini. Remigii et Cassiodori: que hunc psalmodiarum librum exuberantissimis fluminibus profundissime interpretati sunt aliquam breuem prope sententiamque intelligentiam psalmodiarum exsculperem que pre ceteris a pluribus: et etiam pauperibus clericis haberi posset et intelligi.

Quod eo maxime efficere cupiebam: quo augeri inde honorum dei existimabam: idubitatum habes quod cum ministri ecclesie latentia psalmodiarum mella degustarent: alacriorum feruentiorumque deuotione laudes domino decantarent. Sed ecce mentem meam ab hac scribendi cogitatione alienabat senectutis pondus infirmatum frequenter: latentis in psalmis sapientie profunditas parabolarum quebus vallatur pene inexplicabilis obscuritas: et super omnia exiguitas ingenii et imbecillitas intellectus. Sed occurrit ex aduerso amor pulchre utilitatis: qui solus nomen difficultatis erubescit: que quod (ut ait Augustinus) nichil tam durum atque ferreum: quod non amoris signebincatur impulit me ut sua victum ad preceptum laborum audacter subeundum sub illius fiducia que sapientie fons est: que et cecis visum: et mutis dicendi prestare copiam solet. Est autem in hac explanatione psalterii aduertendum quod virgule que sunt in modum paratesis: omnes dictiones que sunt inter paratesim collegate sunt textus psalterii: et maiuscula ille sunt versus psal-

a. iiii.

Prologus

terti capita ¶ Precor aut̄ oēs q̄ huius mei laboris fructum
gustabunt dñm exorare vt laborē ipsū a mercede vacuū nō
sinat: sed pro sua clementia beatavita compenset: quā eluci
dantibus diuinā sapientiā scriptura sacra teste legitur pro
misisse. ¶ Et q̄ bt̄issime pater apostolice sedis iudicio oīa
dīca mea & scripta submittete semp solitus sū: credens me
non esse securū: nisi sub eius militari doctrina. hāc psalmo
rum explanationē sic diuina largitate studio meo elabo
ratam sanctitati tue in eadem sede dignissime p̄sidenti emē
dandā / corrigendāq̄ (si opus fuerit) humiliter offero. q̄ non
solū auctoritate sed ingenio & sapiētia p̄stātissim⁹ habetis.

Ad studiosum lectorem.

Non te fugiat diligens lector diuī
Hieronymū triplicē psalmoz edisse traductio
nē. Primā ex lxx. interptū editiōe qua p̄mū ro
mana ecclia vti cōsuevit: multiplicatis ex he
breis cōtra xpm calūniatorib⁹. Aliā fecit rogatu Sophro
nii: que dicitur iuxta hebraicā veritatē. Tertiā non ex ver
bo etiā verbū trāsferens vt in secūda fecerat: sed sensum ex
sensu: quod equidez laudabilius videtur: et hec communis:
est in bibliis (quā pro maiori parte auctoz noster exponen
dā suscepit) quanq̄ interdū aliaz verba interserat: quo cla
rius a legētibus Spiritus sancti reuelatio ad eximiam pro
phetarum dauid facta capi valeat. Verū tamen aī ad nette
obsecro q̄ aliquādo eadē vident et prophete et expositoris
verba: aut parūper differre. qd̄ ideo fecit: qm̄ breuitati stu
debat: et locus q̄ talis est scdm̄ assumptū exponendī modū
longā nō exposcit interpretationē: que quidē loca ī aliquib⁹
primis psalmis annotata sunt ab extra: ex q̄b⁹ facile ī aliis
conicere poteris. Lege ergo accuratus: vberiores capies
fructus q̄ primi libri fons pro se ferre videatur. Vale.

Psalmus primus in quo de
scribitur processus in beatitudines

Pater virus qui non abiit a via recta recedendo (i. gloriose) ipsoz prauis

eorum machinationibus contenti (qui in via peccatorum non stent) sed vitam suam immaculatam conversatione transiunt (et de peccatis silentis dogmatum) venena non seminavit. nec posterius poenitentia doctrine exempla reliquit. Sed in lege domini fuit voluntas eius ut diuine legis mandata perficerent. (et in lege eius) adimplenda (meditatur assidue in prosperis et in aduersis) non tamen lectione legis sed iugis observatione scripturarum. Et erit tamen lignum quod plantatum est secus fluentem aquam) vigore diuine gratie semper viuus quam bonorum operum plenitudine secundum fructum dabit tempore vite sue) dignum felicitatis eterne. Et verba eius non defluent a veritate in mendacium nec in cassum sine utilitate: sed ad aliorum con-

ditionem et salutem perficiet. (et omnia quecumque faciet semper prosperabuntur) sibi ad consecutionem vite eterne. Non sic ipsi non sic sed tanquam puluis) infecundus et siccus ab humore diuine gratie (que a uera diaboli proicit a facie) sterilitatis eterne. Ideo) quia sunt sicut puluis (non resurgent impii). Infideles (in iudicio) discussiois ut examinentur: quia non credentes penitentissimis iam iudicati sunt (neque peccatores) professione christianorum: sed minoribus peccatis obnoxii resurgent (in congregatione iustorum) quia non admittentur ad vitam eternam ad quam iusti congregabuntur: Quoniam nouit dominus) noticia approbationis (viam iustorum) ut pote quia mundum splendidum et delectabilem: quia expedit a via ad beatitudinem (iter autem impiorum) non approbat: sed reprobat ut pote: quia immundum tenebrosum et triste deducens in perditionem. **A**rgumentum **P**salmi. ii. in quo de machinatione rebellionis molientium contra regnum christi: et de ipsius christi excellentia et dignitate.

A. iiii.

Psalmus. ii.

Introductio ad principium
Psalmi.

Propheta admirans malitiam persecutorum christi quam prouidebat spiritu a te.

Quare fremuerunt moxerati sine ratione gentes

romani milites crucifixo res christi (et populi) iudeorum (meditati sunt inania) credentes per christi mortem extinguere nomen et famam et regnum eius. **A**stuerunt huic malicie prebentes fauores herodes et pylatus sacrilegis mentibus in hoc scelere consentientes: et sacerdotii (principes conuenerunt) in una praua uoluntate (aduersus dominum) deum patrem (et aduersus christum) filium eius. **D**icentes. Dirupamus uincula. id est doctrinam et miracula et promissiones quibus christus et eius discipuli: nos sibi astrigere uolunt demulso operam: ut diruptis uiculis (picramus a nobis dominum ipsum) **E**t dominus. Qui habitat in caelis. id est in sanctis (reddet) illos dignos irrisione et sublatione in futuro et ostendet illis inania esse meditato: cunctis

gentibus iugo christiane religionis colla sua subicientibus.

Tunc in futuro iudicio loquitur ad eos eorum malitiam increpans et vindicte sententiam in eos proferens: quam executioni mandans (in furore). id est acerbissimis penis eos puniens in anima et corpore conturbabit. **N**on christi iniuste iudei uincula mandatorum meorum dirupere: et legis mee iugum meditati sunt abicere: quoniam **E**go christus (constitutus sum) a deo pater (rex) cui obediendum est (super syon) ecclesiam iudeorum (predicans) in ea (legem eius). **N**on tamen super syon et super iudeos rex sum constitutus: sed etiam super omnes gentes dominum habeo tam iure hereditario quam merito: hereditario quidem quoniam **D**ominus pater meus quod uniuersorum dominus est (dixit ad me fili meus) nalis singulari et substantialis (es tu: ego) eterniter (genui te) **I**ure autem merito super omnes gentes dominus: quoniam dominus deus pater dixit ad me. **O**strula a me) passionis tue merito: quam pro totius humani generis salute assumes (gentes et dabo tibi) eas (in hereditate tua) ut. scilicet copuletur nomini christiano: quas tamen

ut deus mecum possides: et dabo possessionem tuam finibus orbis terrarum. Reges eos potestate regali et inflexibili iusticia: et eos non receperunt disciplinam tuam: idcirco teres eos: quosdam ad correctionem: ut de infidelibus fideles efficiantur: quosdam ad eternam damnationem: ita leuiter sicut figuli vasa leuiter confringuntur. ¶ (Propheta) reges terre monens ut omnes christum debito veneretur ait. Et nunc reges intelligite) quantus sit ipse christus rex caelorum: quod potes: et scitote vos qui alios iudicatis: vos habere superiorem quam non tamen vniuersae terre: sed etiam caelorum idem est. Seruite domino in timore) filia li) exultate ei) per deuotionem) (cum timore) tamen ne exultatio effundatur in dissolutionem aut negligentes redderent. Apprehendite disciplinam christi quasi munimen clipei contra noxia vitia profecturum: et subicite vos humiliter ei) (nequando deus) pater) irascatur) et separemini a via iusta). scilicet a celesti rege christo qui est via recte ambulantium ad vitam: dux est eius iter ad beatitudinem festinatum. Cum exarserit su-

bito ira eius) in vindictam impiorum in die iudicii) (beati qui confidunt in domino) quod eos non solum non attinget ira dei: sed ad beatitudinem per dei gratiam puenient eternam ubi bonorum omnium summa est. ¶ Introductio ad psalmi principium.

¶ Homo christus admiraturur cur tot persecutores habeat ait sic ad deum.

¶ Argumentum psalmi.

¶ Psalmus. iiii. in quo de passione et resurrectione christi

Domine cur multiplicati sunt qui tribulant me doles de cecitate eorum qui salutare suum ita obstinatis mentibus respiciunt miramur enim quia nichil ab eis promerui) (multi insurgunt) ut obstinato animo deprimamur me detrahentes et falsum testimonium ferentes) (aduersum me). Multi dicunt) de meis persecutoribus) (ut audacius me persequantur) dicunt michi) (non saluabit eum ille quem sibi deum facit) nec filius dei est ut ipse dicit. Verumtamen) contra tot persecutores) (tu es refugium

Psalmus. iiii

meū) q̄ susceptor es mee hu-
manitatis: in unitate diuine
persone (et gloria mea) tecuz
vna est qui ita ab alto d̄figis
mentē meā vt nulla passione
vincat. Et hoc ideo qz. **A**-
te) cordis mei (ad d̄m clama-
ui: et exaudiuit me de subli-
mitate iusticie sue) iustum eī
erat vt innocentes oculum ⁊
cui retributa sūt mala p̄ bo-
nis resuscitaret a mortuis et
donaret ī celis oīz creaturaz
p̄cipatū. Exaudiuit autē me
ī hoc d̄s qd̄ Ego dormiui
sp̄te nō coactus (et sōnū ce-
pi) in morte voluntate mea ⁊
sopozatus sū) secur⁹ in mēte
quiescēs nullā h̄s p̄scientiā
p̄cti (et exurrexi) diuinitatis
virtute q̄ naturā in q̄ pass⁹ sū
susceperat in unitate plone.
Et qz d̄s suscepit me) ī p̄te-
ctiōe sua. **N**ō timebo nulla
p̄pli circūdantis me) p̄dētē
in cruce et ideo (exurge domine
ofide potentiam tuā (⁊ saluū
me fac) nō solū faciēdo me re-
surgere a morte: s; etiā inimi-
cos meos exterminando. Et
sic factū ē. **Q**m̄ tu percussisti
iudeos) aduersātes michi si-
ne cā) et maledicaberbozū eo

rū qd̄ dilacerabā me et mē-
bra mea (in irritū perduxisti)
Hic p̄z qm̄ solius. **D**ñi ē sa-
lus) et ideo a d̄ne sit (b̄ndictio
tua super p̄plm tuū) de te sa-
lutem sperantem nō ab alio.

Argumentum psalmi.

Psalmus. iiii. i quo exhor-
tatur vir iustus ad bonam
operationem.

Introductio ad psalmi.
principium.

Mox ecclesie in tribulatio-
ne posite.

Quam inuoca-
rem) deū in auxili-
um meum) (exaudi-
uit v̄ sc̄z aliā l̄az exaudisti
me deus iusticie mee) actor et
remūeratoz q̄ (in tribulatio-
ne) ab angustiis tristicie (ī la-
titudine) gaudiozū (eduxisti
me) (Miserere mei cōtra ini-
urias hui⁹ vite tā pene q̄ cul-
pe et exaudi ōonē meā) vt ī
me cepta p̄fician̄. **M**ox p̄-
phete increpātis iudeos et pa-
ganos et oēs in p̄ctis p̄fue-
rātes. **H**ilii hoīz q̄ sc̄z ho-
minē viuunt n̄ sc̄z deū (v̄sq̄
quo aggrauatū) et dep̄sū īfī-
delitate ⁊ p̄dētē iūqtatē (coz)
h̄ēt (vt qd̄ diligit vanitatem

q̄ p̄t̄it̄is colēdo ydola q̄ bana
 sūt in q̄b̄ nō est veritas: q̄m̄
 veri d̄i nō sūt: vt q̄d tā ardē
 ti desyderio (q̄rit̄is terrena q̄
 mēdacia sūt. decipiūt ei ama
 tores suos: qz nō faciūt qd̄ p̄
 mittūt. sc̄. felices vos iudei ⁊ pa
 gani: ceteriqz peccatores. no
 lite ī fidelitate detineri ⁊ va
 na hui⁹ secl̄i seq̄: s; querti mini
 ad xp̄s; Sciēs q̄m̄ d̄ns p̄ de
 us p̄ xp̄m̄ suū s̄ctū sc̄toꝝ m̄
 eabilē ⁊ gloriōsū oñdit tertia
 die resuscitando a mortuis ⁊
 ad dexterā suā collocādo: per
 quē de⁹ p̄ exaudiet me cū bo
 nis opib⁹ sue diuinitati suppli
 cauero. **E** nolite dico q̄rere
 mēdaciū: sed **T**ralesimini) vo
 bilmetipsis: vt hoꝝre at̄is qd̄
 fecistis et vlteri⁹ peccare desi
 stite: et libos peccare ⁊ tingat
 cōpūgimini p̄ peitēt̄iā de his
 q̄ tractatis (ī cordib⁹ v̄stris)
 vt sunt cogitationes male et
 de his q̄ (in cubilib⁹ v̄stris
 operamini) vt sunt opera car
 nis. **Q**uero iusticia exigit vt
 penitens satisfaciāt pro pec
 catis sequitur. **S**acrificate o
 vos peitentes. i. afferte (sacri
 ficiū) nō pecudū sed iusticie.
 i. opera satisfactionis post pe
 nitentie lamenta ⁊ sperate ī

d̄no (de recipiēdo p̄ talib⁹ et
 peccatoꝝ veniā et brattitudi
 nis eterne p̄cisiū lz (multi)
 stulti carnaliter sapiētes ī su
 orū peccatoꝝ excusationē q̄si
 dubitātes q̄ sunt opa iusticie
 (querūt q̄s oñdit nobis) ro
 gnoscere hui⁹smodi (bona)
Propheta oñdit tales nō
 veraciter sed false dicere se
 ignorare q̄ sūt iusticie opera
Quia signatum ē sup̄ nos
 in superiori parte anime no
 stre in qua tibi similes sum⁹
 (lumen) naturalis rationis
 qd̄ est quedam impressio et ir
 radiatio luminis (vult⁹ tu)
 quod sufficienter oñdit no
 bis que sunt opera iusticie:
 ita vt per ignorantiam iusti
 te nullus potest se excusa re
 a peccato per quod lumen q̄
 te cognoscimus (dedisti leti
 tiam) spiritualem (in corde
 meo) **S**ed mali non intus in
 spiritualibus bonis: sed for
 ris in temporalibus delectā
 tur. **F**ructu frumentibini
 et olei (ui) aliarūqz rerum
 temporalium (multiplicati)
 dilatati et exaltati putātes ī
 his esse cōsumatū bonū. **A**ir
 autem bonus in spiritualib⁹
 exultās dicit cōtra humanos

tumultus et felicitates cadu-
cas. **I**n pace) meā (dormias)
quā habere nō pōt q̄ seculari-
bus actib⁹ implicantur hinc
oblitus mūdi tendēs (in idip-
sum summam bonū tandem
(re)quiescam) in futuro in pace
immutabilis eternitatis. Ideo
re)quiescam secure. Quoniam
tu domine in vna spe) firmis-
sima qua (singulariter) i vnus
et verum bonus speratur (cō-
stituiti me).

Argumentum psalmi.

Psalm⁹. v. in quo de his
quib⁹ acquiritur hereditas
eterne beatitudinis.

Verba oris

Mei percipe domi-
ne et intellige) in-
telligentia approbatiōis cor-
dis meum affectum quo ad
te clamo **E**xaudi orōnē meā
ex me⁹) p̄ specialē curā et p̄-
tectionē (et deus meus) quez
solū veneror vero cultu reli-
gionis: v̄spote creatorē meū
Et si aliqui orāui et si sū exau-
ditus: non tñ orare desistam
Quoniam ad te orabo dñe
et cum tenebre peccatorū fu-
gere ceperint (exaudies vo-
cem meam) **P**eracta erroris

mei nocte ⁊ discedentibus te-
nebris quas michi petis me-
is feci **M**ane) religiose deu-
tionis obseruatiōe cōtinua:
(astabo tibi) in te sūm o bono
beatitudinē ē querēs (intelli-
gā qm̄ nō placz tibi inq̄tas)
sed a solo mūdo corde p̄spice-
ris (**N**ō habitabit) in p̄senti
p̄ grām: nec in futuro p̄ gliaz
(in societate tua malign⁹ nec
permanebūt iniusti ante o-
culos tuos) qz reprobi eiciētur
a cōsōrtio sāctorū: ⁊ visiōe sui
conditoris. tollet enim impi-
us ne videat gloriā dei **O**di-
sti omnes qui operantur ini-
quitate) in malicia sua per-
seuerantes (et perdes omnes
qui loquūtur mēdaciū p̄ni-
siosum ⁊ potissime mendaciū
in doctrina christiane religio-
nis. **T**irū sāguinū) q̄ hūano
cruore polluit (⁊ viram dolis
et mendaciis) alios ducētē in
errores (abominabitur dñs)
ego autē i mīlta misericordiā
tua cōfusus nō meis meritis.
Introibo in domū) glie tue:
sed prius (**A**dorabo te) hic in
ecclā tua sancta (timore reue-
rentiali. **D**ñe deduc me) (ad
eterna gaudia: qz diuersis fa-
tigor āgustius: et hoc peto nō

solum ex sola misericordia
 (s; i tua iusticia) q̄ exigit q̄ si
 cut dānas impios: ita remuneras
 iustos (pp̄ iūmicos meos) cōfundēdos q̄ me post se
 trahere conant̄ (dirige op̄e-
 ra meab̄ in r̄spectu tuo) sint
 grata et accepta vt per ea ad
 celestē patriā merear perue-
 nire. Opus est vt dirigas vt
 as meas. Quoniam n̄ est in
 ore) aduersarioꝝ meoꝝ (ve-
 ritas) qz̄ falsa loquū̄ de chri-
 sto (coꝝ em̄ eozum vanū est)
 recte in ore eozum non veri-
 tas. quozū coꝝ vanitas possi-
 debat lingua enim imperio
 cordis naturali ord̄ine famu-
 latur fetida et turpia. Sicut
 eozum exaltat vt sepulchra
 mortuozum patientia ad coꝝ
 rūpendum alios: i si nō pro-
 ficiū̄ (linguis suis) mali (do-
 lose agūt) mendacius i blan-
 da adulatione alios seducen-
 tes sentiant te dñe iudicez vt
 timeāt Frustrēt̄ur. a cogita-
 tionibus suis) vt nō possint
 deducere ad effectū qd̄ male
 cogitāt (et vt merē impieta-
 tes eoz̄ expelle eos) lōge ab
 hereditate ēna (qm̄ irritane-
 rūt te dñe) peccando cōtra te
 Ecōtra) Retet̄ i futuro de

habita hereditate (oēs q̄ spe-
 rāt) modo (in te) et certe (in
 eternum exultabūt) quia ha-
 bebunt te habitatoꝝem i coꝝ-
 dib⁹ suis hec est eterna exul-
 tatio beatoꝝum cū tēplū des-
 fiēt. Magna ineffabilis lar-
 gitas dōnatoꝝis qd̄ simile pōt
 cōcedi: vbi cognoscitur eētū
 dñs ipse p̄cedi: (Et glabū̄
 i te) sōte oīs boni q̄ diligūt no-
 men tuuz qm̄ tu) exuberan-
 tissima largitate (benedices
 iusto Dñe) tua bona volun-
 tate nō iusticia n̄s (tā q̄ sen-
 to) rotūdo qd̄ supra pecc⁹ po-
 si tū p̄tegi i capiti supra pos-
 tū coronat: ita nos hoc p̄te-
 gis p̄tra mala p̄ntia: i futu-
 ro coronas gl̄ia sēpiterna.

Argumentum psalmi.

Psalm⁹. vi. i quo monet
 peccatoꝝē ad penitētiā timo-
 re futuri iudicii. Introdu-
 ctio ad p̄ncipium psalmi.

Certi⁹ peccatoꝝ imanita-
 te suoz̄ peccatoꝝū et horroꝝe
 futuri iudicii p̄cat̄ ne eter-
 naliter dānetur dicens.

Domine qui
 in p̄testate ma-
 gna i maiestate
 ad iudicium venturus es (ne

In furore tuo) punias, i. scdm
 rigore tue iusticie: s; magis
 scdm dulcore tue mie. **N**o ar
 guas me dñe i furore tuo sed
Miserere mei) i pñti miam
 impendendo: et opus ē) qm̄
 infirm⁹ sū) fragilitate natu
 re ⁊ mole peccator⁹ o clemen
 tia magna creatoris: a iudi
 ce p̄cipit qd̄ dicere debeam⁹
 docuit pietatē petere: ne nos
 iusticia possit assumere (sana
 me) p̄ tuā miam: qm̄ p̄turba
 ta sūt oīa ossa mea. i. infirm⁹ tal
 mea: a deo cōculcauit q̄ vsq;
 ad robur et vires aīe puenit
Cura me o sapiētissime me
 dice qz (aīa mea) p̄ualelcenti
 b⁹ morbis (turbata ē valde)
 c̄rita districtōe iudicii (vsq;
 tu dñe) differēscōferre sanita
 tē egrotō: noli differre q̄ vsq;
 finē p̄ces supplicū non soles
 obliuisci **C**onuertere (ergo
 dñe) q̄ p̄ius eras aduersus
 pp̄ pctā meā (et eripe animā
 meā) peccatū ligatā ab iminē
 ti supplicio qd̄ debet erran
 tib⁹ (saluū me fac) n̄ meritis
 meis s; (pp̄ multā mias tuā)
Sic festino curari **Q**m̄ post
 mortē nō ē q̄ memor sit tui)
 mēoria fructuosa ad salutes
 (nec i inferno p̄stabit tibi ali-

quis) p̄fessione ad veniēz: qz
 tibi nulla est spes venie ant re
 dēptiōis. **M**iserere mei dñe
 cū iā pñiam fecerī de peccatū
 meis. **T**aborauī. n. i gemitu
 meo) p̄ anxietate cordis mei
 p̄siderās qd̄ feci si hoc paruz
 sit (lauabo) in secreto p̄sciā
 (lachrymis meis) discurredo
 p̄ singula peccata q̄ nocētes
 dicūt: ⁊ inundātia lachryma
 rū meaz cumulū peccatorū
 dissoluā. **T**urbat⁹ est ocul⁹
 mētis mee) ab ira dei (vindi
 cātis p̄ quā supplicia timeo
 pctōrib⁹) p̄parata qz in bete
 ris hoīs ade ātīqtate p̄nāsi
 (iter oēs iūmicos meos) siue
 int̄ spūs diabolicos: siue iter
 pctā q̄ oīa aduersa sūt mihi.
Aīa penitētis pacta pñia
 p̄sumēs d̄ venia refugit p̄s
 tia male viuētū dicēs **V**i
 scedite a me oēs) tā p̄uip̄ ma
 gni (q̄ opamini i iqtatē) indu
 cētes me ad pctm̄. **S**ocietarē
 n. v̄tam āplī) nolo) qm̄ exau
 diait dñs vocē fletus mei) p̄
 pctis) p̄missis **E**xaudiuit dñs
 dep̄catōem meā) remouēdo
 mala ne deiceps peccē) ⁊ dñs
 oīon⁹ meā suscepit) ēbuēdo
 mihi v̄tutes qb⁹ pueniā ad
 regnū eius. **O**ēs iūmici mei

erubescant) de actib⁹ suis pni-
ciosis q^z mali sūt (2 turbetur
vehementer) timore diuini iu-
dicii ad prias (2 uertantur a
malis ne pmittantur ire q^z tē-
dūt (2 erubescant) corā ocu-
lis dñi (valde velocitē) nō. dif-
ferētes 2 uersionē suā de die
i die. ¶ Regumētā psalmi.
¶ Psalmus. vii. in quo vir
iustus petit ab omnibus pse-
cutionibus liberari.

Domine deus
mensi te speraui
non i virtute mea
non in viribus meis: s; auxi-
lio gratie tue iōq; (saluuz me
fac ex oib⁹ persecutētib⁹ me)
virtus dyabolo et malis ho-
minibus (et libera me (de oī-
bus his liberū me reddendo.
De aliquā rapiat (diabul⁹) vt
leo) rugiens (aiam meā) quā
pfecto rapiet: nisi tu q^z potēs
es redemeris 2 saluam fece-
ris. ¶ Prophetā de sua libe-
ratione loquēs ait Dñe de-
me libera me a psequētibus
me: qm̄ inocens ego sum: vñ
(si ego feci) aliqd qd̄ hūc pes-
secutioni mee causā dederit:
vel (si ē inq̄tas) i opib⁹ meis
(vel) patiētā tuā vō imitat⁹

Mala reddidi retribuētib⁹
mihi mala: decidam iulle ab
inimicis meis) supat⁹ 2 i glo-
riā. Itē si inocēs nō fuero in
sup. Persequat⁹ inimic⁹ saul
s. meipm̄ (2 pphēdat me) vt
effugere nō possi (2 cōculcet i
tra vitā meā (occidēdo me vt
totaliter psternēdo) 2 gl'am
meā (regni israel michi pmis-
sa) (2 ducat i puluerē) 2 disp-
gat ad nichilū deducēs me.
Cū ergo inocēs sū. Exurge
dñe) i vidictā 2 tra hostes me-
os 2 oñde te manificū i fini-
b⁹ inimicōz meoz tuā iusticiā
oñdēdo i eis Exurge dñe de-
us me⁹) 2 imple pceptū (qd̄ mā-
dasti) iudicib⁹. s. vindictā sus-
me de malis et fac vidictā de
me psequētib⁹ iuste (2 2 gre-
gatio pplx) seq̄ tuaz vdi-
natiōez reuertēdo se a me Et
vt impleat. Qstēde altitudinē
potētis et magnificētie tue:
vt nō solum vidictā faciās d̄
hostib⁹ meis s; et vt oīs po-
pul⁹ reuersat⁹ ad me 2 qz iu-
dex es Iudica me dñe qz iu-
st⁹ es iudica me (scd̄z iusticiā
meā) q̄ dedisti mihi scd̄z q̄ iu-
st⁹ sū (scd̄z inocētā meā) qz
vtrūq; n̄ ex me s; d̄ sup a p̄e-
lūinū descēdit i me. Faciant

Psalmus. viii.

quod potest prodesque tamen est. Quod
sumetur) et terminabit (neque-
tia) ipso: quantum ad effectum
nocendi iustos ideo ad te diri-
ges: tu deus facias hoc: quod scri-
taris cogitationes et omnia opera
hominum. Quare attenta inocen-
tia mea (adiutorium) quod a te
domine peto: iustum est quod saluos fa-
cis saluatione gratie: quod corde re-
cto reformant voluntati tue.
Propheta amedias perso-
na iudicis ait. **D**eus iudex in
singulis reddes scilicet opera
eorum (fortis) cui nemoresistere
potest (et patiens) quod si omnia hora
offendat: non tamen punit per singu-
los dies: sed expectat nos ad
penam. **P**eccatos attendite
viri. quod et si dominus meo patiens est
tamen **N**isi uereri fueritis) a ma-
lis uerbis: et penitentiam egeritis
(gladium suum). id est. uindictam suam
manifestam exercet) in uos sicut
geminat) est per sacras scripturas
quod si arcum) tenderet et pararet
ad sagittandum. **I**n quo sacre
scripture arcu geminationes
mortis eterne per orbem prepa-
uit deus quod arcu egressu sunt tanquam
sagitte apostoli alique sancti docto-
res quod (ardentibus) uis in modum
sagittarum precepta salutaria
transmiserunt: uiri et impii latia

rentur et fidelibus efficacis eu-
ra pueniret hoc (efficit) idem
operatur est. **N**ec hoc ita sit ma-
nifestum tamen est quod non deus sed homo
ipse damnationis causa est. **Q**ui
parturiat iniusticiam) non (conce-
pit) suggestionem diaboli pro-
positum operari malum: quod sine dolo
re non est et peperit iniquitatem et
malum peccatum. **F**acit aguit in-
ferni accipiendo fraudem) et ef-
fodit eum ampliando peccatum in-
iquitatem (incidit: et in foveam) ip-
sum quod moritur in peccatis. **M**alum
accipit uertetur in malum aie-
ei: et iniquitas quam peperit: de-
scendet et grauabit lapidam me-
tis peccatis eternis subiiciens
eam. **L**audabo dominum pro iusticiam
ei) quod iustos protegit et malos
iuste punit (et psallam) opere
(nomini domini altissimi qui
iustos a lamentis tristitie in
gaudia sempiterna perducit
Argumentum.

Psalmus. viii. in quo de
exaltatione christi et ecclesie
dilatatione

Domine do-
minus noster val-
de admirabile est
nomen) tue diuinitatis super omne
nomen: nomen ineffabile et meo

narrabile nō ī iudea tm̄ : sed
 in vniuersa terra Per hoc te
 dñe admirātur oēs q̄ icolūt
 terrā **Q**m̄ fili⁹ tuus) quē tu
 magnificasti eleuat⁹ ē de ter
 rena humilitate (sup celos)
 ad dexterā tuā sup oēs crea
 turas rōnales exaltat⁹. **E**x
 ore infantū) hebreorū (pfectā
 fecisti laudem) magnificentie
 tue: q̄ spū sc̄to inspirante et ī
 sigante te deū saluatorē mū
 di p̄fessi sūt (ppter inimicos
 tuos) p̄fidos iudeo a pfundē
 dos (vt destruas inimicū) s.
 pplm̄ iudaicū te p̄sequēte: et
 diabolū sue secte (defēsozem)
Mere dñe admirabile est no
 mē tuū . **Q**m̄ videbo celos
 opa digitorū tuorū lunam et
 stellas) in ornāmētum firma
 mēti: ī qb⁹ admirabilis potē
 tia ⁊ sapientia tua reducet .
Propheta admirās exulta
 tionē hūane nāe in xp̄o ait.
Quid ē hō) . s. vilis et miser
 q̄ memor ei⁹ es) eū a pctō li
 berando: aut q̄s est fili⁹ hoīs
 ade: qd̄ visitas eū assumēdo
 ei⁹ hūanitatē naturā ī psonā
 filii dei visitasti eū. **H**ū caro
 factū est ⁊ habitauit ī nobis.
Minuiti eū paulominus ab
 āgelis) quia passibilē ⁊ mor

talem fecisti cotinmodi āge
 li nō sunt facti p̄ meritum tm̄
 passionis sue (gloria) resurre
 ctionis (et honore) ascensio
 nis sup oēs celos et angelos
 (coronasti eū ⁊ p̄stitisti euz)
 caput et regem (super omia
 op̄ra manuum tuarū). **O**ia
 subiecisti) sub dñio et potesta
 te eius vt p̄esset oib⁹ ⁊ dñā
 retur cunctis ad nutū (oues
 et boues vniuersas insup et
 peccora cāpi) **T**elucres celi
 et pisces maris) ad q̄ oia p̄u
 dentia se extēdit . **M**ōsa
 tanta dignitate xp̄i p̄cludēs
 ait. **D**ñe) cui p̄tās data ē in
 celo et in terra (dñs n̄r) n̄cam
 naturā assumēs et in ea nos
 redimēs vere (valde admira
 bile ē nomē tuuz in vniuersa
 terra. **A**rgumentum.
Psalmus. ix in quo de su
 bictariū potestate christi.

Confitebor tibi
 (tibi domine) confes
 sione laudis (in to
 to corde meo) non in parte tā
 tum predicabo excellētia qua
 das opera tua que omnia cer
 te sunt admiratione digna.
Metabor) **I**nterius (et exul
 tabo) exterius intensa leticia
 Bī.

Psalmus .ix

(In te) non in rebus secularibus: nō in iocunditate rerum labilū quia ibi non est vera leticia (psallam) opere gratias agens (nomini tuo) qđ altissimum est letabor dico & exultabo gratias agens.

Quia inimicus humani generis diabolus p te conuertetur retro: deficiendo a proposito malicie sue et inimici nostri fatalites (infirmabitur) i sua pte: qz nocet bonis si poterat (& peribit) in die iudicii (a facie tua) sententiantem & puniēte eoz maliciā (letabor et sup exultabo) tā aia q̄ corpore. in te. Quia fecisti iudicium meū) sumendo hūanā naturā & penalitates ei? ut pro me satisfaceres (et causā meā) fecisti et cōfirmasti aduersario meo p dēsto qz es merito sup tronū futuri iudicii cum maiestate magna sessur? et iusticiā singulis tribuēs scđz merita singulor. Incepisti p pdicationē apstolorū (gentes) de ydolatriis cui erant dedite (& pūt impius) diabolus amissa potestate qui a deo perit ut (nomen) idolorum deleueris de terra (in eternū) Errores di

uersi quib? diaboli animas occidunt defecerūt per christum et apostolos p magna parte in primo aduentu. In scđo ver ex toto deficient (et ciuitates eozū) demonū cultui deditas per principes catholicos (destruxisti) idolorū culturā ab eis excludēdo et eas dei seruitio subiugando. Perit memoria idolorum et idolatrarū p (sonitū) pdicationis apstolorū et altorum pdicatorum (dominium vero et regnū christi permanet in eternū ex merito illius iudicii: quo iudicatus est in mortē paratā habet potestatem iudiciariā ad iudicandū (et ipse) cui pater dedit oē iudicium facere (iudicabit orbem terre et populos in equitate et iusticia) vniuscuiusqz meritis p̄mia condigna reddens. Et factus est dominus refugium pauperi) spiritus populo catholico. pauper autem dicitur qui terrena cupiditate euacuatus celsi desiderat largitate distescere (adiutor in tribulatione) quando oportunitum est illud est adiutorium dulcissimum quod in necessitate pre

statue. Et) qz refugium es
 et adiutor (sperent in te) non
 in se: aut in rebus q̄ tēporis
 volubilitate p̄transēnt (q̄ no
 uerunt) per veram fidem: po
 tentiā et magnificētiā tuam
 qm̄ non dereliquisti omnino
 absqz consolatore (queren
 tes te) fide ⁊ sanctis operib?
 Et ideo vos o fideles p̄ tan
 tis beneficiis. Laudate do
 minum) gratias agendo (qui
 habitat) i ecclesia catholica i
 qua illuminati celesti gratia
 p̄ fidem contemplatur deum
 et predicare inter gentes ad
 mirandam p̄ouidentiam: et
 studiosam diligentia in repa
 ratione hūani generis. Noli
 te timere si tyranni occidunt
 corpus. Qm̄ dñs non ē obli
 tus clamorem pauperum) oc
 cisorum quoniā (recoꝛdat⁹ ē
 clamores eorum) glorifican
 do eos et consolando ⁊ inter
 fectorz puniendo (refrens
 sanguinem eorum) de manu
 tyrannorum aliquando p̄ pe
 nam temporalem: aliquando
 p̄ eternam: aliquādo utroqz
 modo. ¶ Propheta in per
 sona ecclesie. Miserere mei
 domine vide) oculo compas
 sionis (depressionem) quam

sustineo ab inimicis meis.
 Tu vide domine. Qui eos
 gas me) a p̄secutionibus he
 reticorum et paganor̄ ac tu
 deorum et sectis eorum: que
 sunt porte mortis qz per eas
 est introitus ad eternā mor
 tem (vt annūciē) p̄dicando
 oia opera laudibilia tua per
 que nomen tuuz eximū toto
 orbe celebratur. annūciem
 dico existentibus i portis ec
 clesie militantis: que ecclesie
 triumphantis filia est. Nota
 exaltas me de portis mortis
 ideo. ¶ Exultabo in christo
 iesu saluatore electorum tuo
 rum. (exultabo) ē de depressio
 ne inimicorum meorum multi
 .n. gentiles in peccato quod
 fecerunt occidendo corpora
 sanctorum obstinati mortui
 sunt et in infernum demersi.
 In laqueo) mortis. (Quem
 fraudulento consilio sanctis
 viris (parauerunt compres
 hensius ē pes eorum) ipsis p̄
 na mortis anime et corporis
 in sempiternum illaqueatis.
 Cognoscetur iudiciaria po
 testas dei iudicia faciens cui
 reddet vnicuiqz secunduz ope
 ra sua (peccator) vero ex ope
 ribus manuum suarū comp

B. II.

Psalmus. ix.

hensus est q̄ dignus sit eter-
nis supplicis. **C**onvertatur
in finali iudicio (peccatores
in infernū) qđ erit qñ per se-
cētia xpi deueniēt in infernū
p̄iūda cuiusmodi sūt (gētes
que obliuiscuntur deū) sc̄z in
fine morietes sine punitione
Propheta de remunera-
tōe sc̄tōy loquēs ait In fina-
li iudicio (non erit obliuio
pauperis) sp̄a et si hoc videat
tur aliqñ eē in obliuione (pa-
tiētia. n. pauperū) n̄ carebit
remuneratiōe) qz et si differēt
non auferēt auxiliū dei a sanc-
ctis suis. **P**ropheta spū
p̄uidens aduentū antichristi
et p̄iculi magnitudine p̄terri-
tus clamans ait. **E** surge do-
m̄e) ad indicandū exalta po-
tētia tuā (Nō pualeat) faceēt
quod vult (homo) peccati. sc̄z
antichristus hō pessim⁹: in q̄
tanta erit verlutia ⁊ ptās vt
sola virtus tua possit supera-
re eius nequitiam: et celerri-
me (iudice) ē gētes) q̄ eaz se-
ip̄o seuerissime scelera magna
facture sūt. **C**onstituē) per-
missiue (legislatorum) .i. an-
tichristus (super eos) qui eaz
sequuntur non ad regendum
s̄ ad eoz ruina; et subuersio-

nem (sciēt gētes) que antixpo
adherebunt scientia experie-
tie. (qm̄ hoies sunt) fragiles
et stulti ponētes fidē et spem
in antixpo oium hoim̄ pessimo.
Ut qđ dñe recessisti lon-
ge (a sanctis tuis tpe antixpi
in quo. **E** Despicere videris
eos non liberando cito eos i-
tā oportuno tpe qđ ē tps tri-
bulatiōis **U**t oportunū tps
erit subuertiēdi fidelib⁹ iustis
(qm̄). **D**ū supbit ipi⁹) anti-
christus in ptate (paup) po-
pulus xpianus obedire sibi.
nolēs: cruciabitur oī gñe tor-
mentoꝝum veruntamen ipse
et satellites ei⁹. (comprehē-
dent in x̄tilis q̄bus cogitant
cruciari sanctos: qz ip̄i in fi-
ne cruciatib⁹ p̄ibunt eaz dñs
spū oris sui interficiet antixp̄z
Superbiet qđē ipiue. **Q**m̄
tñ antichristus: hō p̄ri lau-
dabit et b̄ndicet a suis adu-
latorib⁹ eleuat⁹ in sup̄biam
magis ac magis delectabit
in cruciatibus sanctorū (pec-
catoꝝ) antichristus ex nimia
adulatione adherētum sibi
ita eleuabit in superbiam q̄
blasphemabit deu usurpans
sibi diuinitat nomen q̄ (sc̄z
multitudine ire) diuine p̄tra-

se puocate (nō q̄ret) p̄niam
 sed mouetur in sua obstina-
 tione iduratus. Nō est deus
 in cōspectu eius) nō. n. 2side-
 rat deum oia cognoscentem
 nec cōsiderat eū futurū iudi-
 cē: et id eo (vie illius) cogita-
 tiones 2silia et opera sordēt
 i oī tpe vite sue. **A**uferent
 a memoria sua (iudicia tua)
 et ideo nō metuet ille sup vē-
 tura sibi p̄elatione et obsti-
 natione nimia om̄s dō inimi-
 cos suos: reges terre poten-
 tia et dolis sibi subiciet: vt so-
 lus regnet sedeat in tēplo dei
 extollens se super oē qd colit-
 tur + d̄r deus **E**t dicet) ex ni-
 mia elatiōe (i corde suo) ego
 secur⁹ sum in statu meo (non
 moueboz de gente in gentes)
 super oēs regnabo. dñiū em̄
 meū stabile erit atq; firmū si-
 ne malo) infirmitatis aut ad-
 uersitatis. **Q**uius os) blas-
 phemiis in christū: et 2tume-
 lis in sanctos (plēnū) erit et
 amaris cōminationib⁹ et do-
 lis: decipiet multos et lingua
 sua: mādabit laborē et dolo-
 rē i ferri sanctis **S**edebit sup
 cogitās ponere occulte (inli-
 dias) sanctis adherētib⁹ sibi
 malis homibus huius seculi

cupidis quos muneribus ac-
 cumulabit sibi: vt eozum con-
 silio (interficiat innocentē) s.
 fidelem pp̄m sibi non obediē-
 tem. **O**culi eius i pauperem
 pp̄m christianus crudeliter
 (respicient) quō depauperas-
 bit eū (et quasi le) in spelūca
 sua) meditabitur inli dias: et
 aries q̄bus fraudulēt. r pol-
 lit xp̄ianam pp̄m cōsumere
Inli diabitur) rapere violē-
 tia (pauperē) pp̄m christia-
 num: si vero sic nō poterit cu-
 rabit rapere pauperē: frau-
 dulēt ia (dum) cum blāditiis
 et possessionib⁹ ad suas neq-
 tias: electere faciet: captus dō
 fidelem **I**n laqueo) p̄missio-
 nis diuitia: humiliabit euz:
 trahendo euz ad 2sentendū
 ei: et subiciet dñatōi suē euz
 antichrist⁹ nimia felicitate i
 ociū remiserit aiām (inclina-
 bit se) ad delicias et volupta-
 tē carnalē lz dño nō patiēte
 eū amplius sentire i lactos re-
 pentino iteritu a suo dño (ca-
 det) merito cadet qm̄. **O**rit
 in corde suo oblit⁹ est deus)
 sanctoruz suorū vt eos saluet
 (auertit faciē suā ne videat)
 ea q̄ in terra et in hoc mundo
 agunt: vnde quandiu seculū

B.iii.

Durabit sine fine regnabo.
Propheta ut predicta ma-
 la cito finiatur. petit accelera-
 re iudicium dicens **E**xurge
 ad iudiciū (dñe de⁹) q̄ videris
 nō dñari p̄mittēdo ātirpo tā-
 ta mala inferre sanctis tuis
 (et exaltetur potestas tua) in
 vindictā ei⁹ (ne obliuiscaris)
 tuorū fidelium. Propter qd̄
 impius) antichrist⁹ (suis blas-
 phemiis (terruit deum) nisi
 q̄ credit q̄ de⁹ tanq̄ nesciens
 aut impotēs (non regret) fa-
 cta sua ad puniēdū. Sed ip̄e
 antichrist⁹ fallit qm̄ tu dñe q̄
 nosti oīa. **V**ides laborēdo
 loz) quos sanctis tuis itule-
 rit (et p̄sideras) q̄liter ātirp̄z
 et complices suos (tradas in
 manus iusticie tue) ad puniē-
 dū. Et hoc merito. Quoniam
 tota spes ppli xp̄iani in te est
 vt eū protegas: & ideo ipsi tā-
 p̄ orphāo paterno solatio de-
 stituro: tu eris adiutor. Con-
 tere potentiā) antichristi (pec-
 catoris) in se (et maligni) i a-
 lios discutens a te peccatus
 illius sic sic amplius vtile da-
 purgationem electorū (nō
 inuenitur) vltra ad hoc esse
 vtile eo q̄ sufficienter erunt
 purgati: sic antip̄s et cōpli-

ezs desiderēt in ignem īfernū.
Tunc destructo antirpo ma-
 nifeste ignotescet regnū eter-
 num & dñum xp̄i sine fine pa-
 cificū (peribūt aut) antirpus
 et cōplices sui pagani iudei:
 heretici: et falsi xp̄iani (de ter-
 ra illius). i. de regno quo so-
 li beati perfruuntur. In quo.
Desiderius iustorū exaudi-
 uit dñs) ardozē hō desiderit
 eoz ad participādū beatitu-
 dinē tuā intellexit clementia.
Iudicare ergo) p̄ pp̄o chris-
 tiano q̄ erit in fine mundi p̄
 eo ferendo iniam sic (vt non
 apponat magnificat se super
 terrā) superb⁹ ille antirp̄s vt
 fecit q̄ erit purus hō nō de⁹:
 licet a demone possessus ostē-
 det se tanq̄ sit deus.

Argumentum.

Psalm⁹ .x. in q̄ docet resis-
 tere hereticis q̄ fideles nitū-
 tur in suā prauitatē quertere
Cor ecclesie.

A domino .
 (2do) tenene ei⁹
 fidē qui est mors
 ībñice mōtiū (quō) ergo vos
 o heretici dicit aie mee trās-
 m: q̄ ad nos q̄lum⁹ p̄ excelētā
 sic mōsalt⁹ scia vltā o hēt. et

petitis a me trāire de verita
te ad falsitatē: a luce ad tene
bras heretice p̄auitatis: hoc
ego nō faciā: q̄ si sic/hoc face
rem/ero (sicut passer instabilis
et vag⁹ q̄ ad neq̄simas p̄dica
tiones lenitate icōstantis ani
mi trākeret: Nō eāt i dño x̄i:
do Q̄m pctōres). s. heretici i
tenderūt p̄rētā: verborū
tis sue (parauerunt) insidiose
verba venenosa ⁊ acutas sen
tētias quas de scripturis sc̄is
iuxta volūtātē suā detorquet
vt ābiguis ⁊ obscuris sētētias
vulnerent aīas simpliciū. O
dñe intellectus ver⁹ ⁊ sanū le
gis tue quē de scripturis sc̄is
ctis p̄ sanctos tuos doctores
ecclesie exponēdo p̄fecte edidit
si heretici male exponēdo pre
uerterūt ⁊ destruxerūt: quātū
in eis fuit q̄ fallis iter p̄ratio
nibus scripturas sc̄as lace
rare moliantur cōuertētes in
quorū dā necē q̄ a dño pbata
sunt ad salutē (iustus autē. s.
xp̄e (qd̄ faciet) cōdētur q̄ red
det bona bonis ⁊ mala malis
Dñs. n. facit fideles suos bo
nos (tēplū suū inhabitādo in
eis p̄ gratiā et inhabitādo sc̄a
ctificat et celestes efficit: in q̄
bus ipse sedet. Oculi eius) in

populus xp̄ianū) respiciūt) ei
miserendo et ad ipsum p̄tegē
dum: ⁊ oculi eius scrutantur
actus et cogitationes filiorū
hominū. Dñs scrutatur in
quirit iustū actus eius in qui
rendo: et hoc ad remuneran
dum: impiorū autem ad pa
niendū (q̄ diligit iniquitates
odit aīam suā) q̄ et etna sup
plicia p̄parat. ¶ Prophe
ta de pena malorū ait Ouis
sup pctōres laqueos) indiso
labiles penarū: q̄ eterne erūt
pene corū/ignis iertigibilis
fetoꝝ itollerabilis. remorū
conscientie incessabilis: ⁊ hec
pene (pars calicis eorū) men
surabuntur iuxta modū: Et
mēsurā meritōꝝ eorū. Et hoc
faciet dñs. Q̄ iustus est ⁊ iu
sticias dilexit: vñ quēq̄ sc̄bz
p̄prium opus iudicans (re
quitatem vidit vultus eius)
vt iustis p̄mia: peccatoꝝ i
penas tribuit condignas.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xi. i quo p̄phe
ta petit a malis huius mun
di liberari.

Dñū me fac
dñe) a mūdi malis
⁊ p̄col: qm̄ in ali
B. liii.

Psalmus. xi.

quo alio nō est sal⁹: sed timē
 tem et exclamantem exaud i.
 (qm̄ deficit sc̄ritas) in hoib⁹.
 pauci sc̄ti sūt inter tot malos
 (qm̄ diminute sūt veritates)
 sc̄z vite ⁊ doctrine ⁊ iusticie a
 filius hominū Vere diminute
 sūt veritates a filiis hoīz: qm̄
Tana sc̄z falsa (locuti sunt
 vnusquisq; ad) decipiendum
 (sqm̄ primū labia dolosa) exi-
 stētes: qz garrula ad oblatrā
 dū et dolosi ad decipiendum
 et vere dolosi sunt: qz duplici
 corde locuti sūt) aliud dicen-
 tes: et aliud in corde retinen-
 tes. **O** sperdat dñs vniuer-
 sa labia dolosa) vt indeozū q
 doloses fraudulenter loquū-
 tur de xpo ⁊ heteticozū (⁊ lin-
 guā magniloquā) arrogan-
 tē extollētē se: vt est sup̄hoīū
 ppocritarū ⁊ vanoz philoso-
 phātūz. **Q**ui. s. philosophi
 (dixerūt lingua grām magni-
 ficabimus) loquacitate se ex-
 tollētēs et de ptāte labiozū se
 iactantes: dicētes (labia nra)
 faciūda nostra sūtne quas pfe-
 rimus nostro ingenio let stu-
 dio habite sunt doctozes (ex
 nobis) ipsis habem⁹ nō aliū-
 de (quis noster dñs est? a quo
 p̄dicta: vt a dño cognosca-

mus/et cuius legi nos subii-
 ciamus: quasi diceret nullus
 Quia mala p̄dicta faciūt di-
 cit deus pater. **P**ropter mi-
 seriam) tollendā quā sustinet
 iusti (⁊ gemituz eozū) nūc tpe
 gratie ne diutina tribulatio-
 ne grauentur apparebo in fi-
 lio meo incarnato qđ ante in
 p̄iori seculo non feci. **B**onā
 in iesu filio meo cōsolationē
 pauperū ⁊ potēter ⁊ efficaciter
 agā oīa p̄ eū genus huma-
 num liberando: itaq; nichil ei
 resistet **E**t hec rectissime eue-
 nient: quia. **E**loquia domi-
 ni eloq̄a casta sūt) nulla adul-
 terina fallitate corrupta pul-
 chra/pura ⁊ rara sicut (argē-
 tū examinātū/purgatū mlti-
 pliciter) ab oī terrena cōmix-
 tione: ⁊ iō certissima habenda
 sūt **Q**uia talia sūt eloq̄a tua
Tu dñe) p̄o certo (seruabis
 nos) hic in p̄nti ⁊ ab hostibus
 p̄otegēdo p̄ grām (et custodi-
 es nos (liberando ab omni) ge-
 neratione malozum in futuz
 per gloriā. **T**u dñe seruabis
 nos: sed (impīi) qui sunt abs-
 q; pietate religionis in deum
 et cōpassionis in proximum.
In circuitu) viciozū ābalāt
 nō p̄tingentes ad mediū vir-

tatis: & ideo nunq̄ ad rectam
possūt semitā puenire: & p̄ eō
sequēspneire nequeūt ad re-
quie beatā (sc̄dm̄ altitudinē)
autē gl̄iā tuā qd̄ est icōprehē-
sibile (Multiplicasti) electos
tuos in virtutibus: p̄ quase-
os facis ad participandā bea-
titudinem tuam peruenire.

Argumentum.

Psalmus. xii. in quo de de-
siderio sāctorū patrū ad adue-
tū christi. ¶ Introductio ad
principium psalmi.

¶ Prophetā i p̄sōa iudeorū

Squequo

domine obliuisceris
me) p̄tāā icar-
natiōis differendo nunquid
hoc erit finaliter vsq̄quo pre-
sentia filii tui tādiu desydera-
tā (abscondisa me: Quam-
diu p̄nā gl̄iā i aīa mea) tra-
ctans et cōsyderās qñ venies
(quādiu hāc afflictiois i testi-
mabilis anxietatis magnitu-
dinē patiar q̄tinue ex dilatio-
ne aduētustui. Usq̄quo ex-
altabitur) & gliabitur (inimicus
meus) dyabolus (super
me) q̄ totum genus humanū
habeat captiū (respice) mit-
te quem missurus es (Et ex-

audi me) cito in dilatione diu-
tina tot⁹ mūd⁹ raptus errozi
b⁹ percat (dñe de⁹ meus) cui⁹
ego sū seruus & creatura. Il-
lumina oculos meos) lumine
tue consolationis (ne vnq̄ ob-
dormiam in morte) mortalis
culpe (nequādo dicat) insultā-
do (inimicus meus) sc̄z dyabo-
lus (preualat aduersus eum.

Qui tribulāt me. s. dyabol⁹
et angeli eius (Exultabunt s̄
motus fuero) a stabilitate fi-
dei et charitate tua (ego autē
nō in iusticia mea (sed in mi-
sericordia tua speraui) ab his
tribulatiōibus liberari. Non
tñ speraui: sed. Exultabit cor
meum) leticia interiori (in sa-
lutari tuo). sc̄z x̄po quem & si
carnalibus oculis nō videam
interiorib⁹ tñ oculis fidei in-
tueor saluatozē oim̄ esse ven-
turum et ideo (cantabo dño)
mente & voce (qui bona) tam-
diu desyderata & p̄missa cer-
tissime (tribuit michi) et psal-
lā bonis operibus ad laudem
nomini tuo altissime.)

Argumentum.

Psalmus. xiii. i quo pphe-
ta increpat iudeos: q̄ venien-
te christo non crediderunt.

¶ Populus iudaicus.

Aspiciens vi-
dens xpm huma-
na carne tectum &
in humilitate (dixit nō solum
ore: sed etiā (corde nō est) hic
homo) deus) nec qui predict⁹
est a prophetis. Et hoc sō di-
xerunt: qz Corrupti sunt dñi
scripturarū sanitate receden-
tes i sensus pbati sunt icidil-
te viciosos (abominabiles. i.
deiecti et despicabiles in ocu-
lis dñi (in cogitationib⁹ suis
nō est q̄ faciat bonū) merito-
riū nisi q̄ puenēt fides chari-
tate vsq; ad xps de quorū nō e-
ro fuerit oēs sc̄ti noui & veteri
testamētī. Et hoc vey ē Qm̄
Deus) p̄ de altitudine sue di-
uinitatis (prostrerit sup iude-
os p̄tarchaz hoīm rationa-
biliū (filios) vt videri faceret
si aliqs forte diuinitates filii
in assumpta humanitate late-
tē vera fide cognosceret & ho-
na operatione req̄eret. qua-
les aut reperit: oñdit dicens.
Oēs) tam maiores q̄ mino-
res) declinauerūt) a rectitudi-
ne iusticie originalis totam i
humanū genus obnoxiiū fuit
p̄ctō originali: qm̄ oēs (simul)
in primis parētibus p̄ctō in-

fecti (inutiles facti sūt. i. non
valentes cōsequi vitā eternā
ad quā participādam factus
erat hō) Nec (vnus repertus
est q̄ faciat bonus; meritoꝝius
supne h̄titudinis: nec ē vn⁹
inter filios hoīm: repertus est
vere inutiles facti sunt: qm̄
Sepulchrū patēs ē guttur
eorū) fetidos odores exalens
verba eorū fetida sūt et pesti-
fera corruptina bonorū meo-
rū: et ne soli pereant (linguis
suis dolose agebant quia sub
spe boni h̄t consilia dolosa:
dogmata suorū labiorū bene-
nola sūt & mortifera: sicut est
venenūz aspidum insanabile
Quorū os maledictione). i.
blasphemia in deum (tamari-
tudine) in primū plenus est)
p̄opti et expediti sūt affect⁹
eorū) ad effundendū sāguinē)
christi et suorū. Duo sūt potis-
sima mala q̄ iudei p̄fidi icur-
runt ex operibus eorū malis
primū est (ōtritiō) siue pu-
nitio in p̄senti per romanos
Alterū est perpetua in futu-
ro damnatio vbi est oīs mise-
ria: & hoc ideo. qz xpm qui est
pax nostra: cecati corde intel-
ligere noluerunt: que omnia
Ideo contigerunt quia non

fuit timor dei an oculos eorum
 Non timent nunc scilicet. Nunc cog-
 noscent omnes qui operantur ini-
 quitatem (quoniam dei iusticiam) uti
 cognoscet experiendo in fu-
 turo iudicio: quoniam. scilicet. viderit ho-
 mos ad eterna premia diuinitus
 invitari se hoc ad eterna sup-
 plicia nisi finisda transmitti
 (qui denotant plebem meam) sim-
 plices christianos quidiana ra-
 pina (sicut escam panis) con-
 sumunt. Hoc. n. id contingit
 iudeis: quia. Deum verum ve-
 nientem in carne (non) credite-
 runt (illud). scilicet. in dano rerum te-
 poralium (trepidauerunt ti-
 more ubi non fuit) iusta ratio
 timoris sicut pylatus timore
 relaxis ut iudei timore roma-
 norum: vel locum et gentem pe-
 deret abiecto timore dei christum
 occiderunt (cognoscet in fine).
 Quia deus in generatione iustorum
 est iustus. n. est et iusticias di-
 ligit: scilicet. vos o miseri iudei (co-
 silium christi inopis suscipere no-
 iustis: qui ad vos venerat li-
 berandos humile aduentum et
 gloria eius respicistis: quia. in eo non
 vidistis prophetam seculi: qui ideo in
 humilitate venit ut quos vo-
 cabat doceret: in deo solo spe-
 ponere non in rebus seculi trans-

entibus. Vos iudei studistis
 i. repulistis consilium christi hoc
 stultum fuit: quia. Quis dabit ve-
 nientem ex iudeis qui sit saluator
 israel et ecclesie gentium nisi dominus
 ipse qui christum dominum mittere digna-
 tus est ut recte credenti salua-
 toris qui cum dannaerit dyabolum
 qui imple crudelitate plebem
 dei plequebatur et tenebat ca-
 ptiuam exultabit et letabit in
 deorum et gentium profusum ad
 regnum celorum diuina mise-
 ratione peruenerit.

Argumentum.

Psalmus. xliii. in quo pro-
 pheta querit quis digne in pre-
 senti ecclesia deo militat: et in
 futura vita requiem sit habi-
 turus.

Domine quis

Digne habitabit in
 tabernaculo tuo).

Id est in presenti ecclesia mi-
 litante in quo multi sunt cor-
 porum qui non sunt fide: multi
 nomine qui non sunt numine)
 aut quis requiescet in monte
 eterne beatitudinis tue.)

Responsio. Qui immu-
 nis est ab omni labe) peccati
 morum: alio) operatur iusticias)
 dei precepta inuiolabiliter obser-

quando Qui loquitur veritatem
 putat existit (in corde quod non egit
 dolum in lingua sua) aliud ha-
 bens in ore: et aliud in corde
 ad decipiendum proximum. -
 Nec fecit) cuiquam (hominum ma-
 lum) in factis nec corporaliter
 nec spiritualiter nulli fraudes
 machinatus est (et opprobri-
 um) detractiois aduersus pri-
 mos suos non accepit in cor-
 de temere: aut libenter crimi-
 natores credendo: aut ore
 defectus eorum preteritos im-
 perando: aut ad eorum infamiam
 aliis propalando: nec in aure li-
 benter detractores audiendo: quia
 ita fortis est quod Ad nichilum
 reputatus est in conspectu e-
 ius malignus dyabolus? vel ho-
 mo mala suggerens: sed (time-
 tes deum) utpote virtuosos
 dignos gloria et honore (iudicat
 et honorando demonstrat) Qui
 iurat primo suo) ab qua factu-
 rus) et non decipit) sed ea firmi-
 ter obseruet (qui pecuniam suam
 non dedit ad usuram) et mune-
 ra) b) innocentis cau) sa) depri-
 mat (non accepit.) Qui facit
 hec que dicta sunt inconcussa
 stabilitate: in pace requiescet
 in monte sancto dei / monte fe-
 licitatis eterne.

Argumentum:

Psalmus xv. in quo agitur
 de christi resurrectione.

Uox christi.

Conserua

me dñe iter pi-
 cula: libera me
 a morte facta re-

suscitari de sepulchro et debes
 (quoniam speravi in te) non in alio (et di-
 xi domino) corde et ore et opere (deus
 meus es tu) in eo quod homo sum
 et vere deus (quoniam bonorum
 meorum) aut alicuius alterius
 (non eges) hoc enim est proprium
 tue diuinitatis quod fons es omnis
 boni sed ego scilicet et ego et mei
 egemus bonis tuis. Inter
 alia a patre meo hoc obtinui quod
 in sanctis apostolis et discipulis
 meis quod spe ciues sunt terre vi-
 uentium mirifice adimpleuit vo-
 luntates meas illustrando eos
 luce sue sapientie et scientie predi-
 candi et confirmando miraculis
 predicatibus eorum. bene autem (miri-
 ficasti voluntates meas) per san-
 ctos meos apostolos quoniam et si
 Multiplicate fuerit apud gen-
 tiles cecitates idolatrie nihil
 ominus per apostolorum meorum pre-
 dicationem dimissis ydolis
 ad fide) velociter occurrerunt

Non congregabo) p̄ ap̄los cō
uenit? fidelium secundū ritū ve
teris legis nō. n. Quē? eoz et
carnales: nec (de sanguinib?)
pecudū ppiciat? congregabo
eos (memor ero nom̄ eoz p̄
labia meoz) qz nota illa anti
qua que infideles habuerūt
persequētem gr̄am sūt z mu
tata p̄ uel dicti sūt filii ire fi
lii dyaboli filii s̄ carnis p̄ ad
uentū dñi sacris s̄tib? rena
ti appellati sūt xp̄iani filii dī
amici sp̄s̄i. **P**ortio. n. here
ditaria mea (z meoz non est
terrena tota dlectatio (z po
tus meus) z meoz nō ē car
nalis s̄ est de? (tu) pater (es
qui) p̄ meritū passionis mee
(restitues hereditatem) et ne
glic (meis) quē in adā p̄dide
runt. **L**imites hereditatis
mee) q̄ si forte (cecidērūt (non
tñ casu aut fortuito: s̄ tue di
uinitatis disposit. de (in p̄cla
ris) qz si i aialib? hoib?: s̄ in
sc̄tis fide doctrina et mira cu
lis fulgentib? (et hereditas
mea p̄lara est michi) michi
plac̄ et cara est: s̄ nō mūdo
Benedicā dñm) gr̄as agēs
(qui tribuit michi intellectū)
quo om̄ia michi nota sunt: z
meis intellectū dedit q̄ prius

indocti erant (insuper) inter
alia mala mea est q̄ (renes
mei) i. iudei ex qb? sc̄d; car
nē descēdi (increpuerūt me)
verādo iuratis z blasphemis
z verberib? (vsq; ad mortē)
increpuerūt me iudei: s̄ i his
attente z p̄uide. **A**spiciebā
dñz existētē (in aspectu meo
semper) vt oia iu. ta volūta
tem suā agere oia trāsitura
z tennā (q̄ a dextris est michi)
vt in eo stabilis p̄manēā z id
nichil sinistri michi p̄ualeat
Propt̄ hoc) q̄ ita fauet mi
chi dñs vt stabiliter i eo p̄ma
neā (letatū est cor meū) gau
dio interiori (et exultauit lin
gua mea) exterius alacri set
mone **I**nsuper) p̄ter p̄dicta
creuit michi leticia (quia caro
mea) nō deficiet in iteritu v̄
inimici mei: existimant s̄ (in
spe) resurrectionis certissima
(z ḡs̄cet) tñq; dormiens in se
pulchro **L**etatū est insup cor
meū. **Q**m̄ nō dereliques)
morte cōmuni (animā meā i
iferno) vbi descendet ad lib̄
randum sanctos s̄ gaudens
et triumphans capta p̄reda
reunita cozpoz̄i ascendam in
celos (nec patieris corpus
meū) a te sacrificatū (videre

putrefactionem). Ad solum
 predicta facies immo iam p
 me Nota fecisti hominibus
 bias vite) vt in mandatis tu
 is hūiliter ambulantes mor
 tifere superbie venena decli
 narent: (& adimplebis meos
 leticia cū vultu tuo) ita vt ni
 hil ultra desiderent euz facie
 ad faciē te viderint in qbus
 ego sum q etia (delectationes
 habebūt in bonis) tuis eter
 nis sine fine duraturas.

Argumentum.

Psalmus. xvi. in quo est
 oratio christi ad patrem pro
 se: et ecclesia.

Verba xpi ex humanitate.

Graudi domi
 ne iusticiaz meā
 clamantem ad te
 impleas quod iusticia mea
 petit et diligenter (ausculta
 ad deprecationem meā) libe
 rādo me a malis. Aurib⁹
 tue clemētie (pripe orōez me
 am) falsā hāciter i corde meo
 (nō in labiis dolosis) s; sim
 plicib⁹ nō alia ore pfero et
 alia mente retineo. Graudi
 inq; qz hoc i orōne mea peto
 vt (iudicium) quo iudicat⁹ sū
 a pylato & a iudeis manifeste

tur prodisse de noticiā volū
 tate tua & oculi tui videāt eq
 tate iudicando iter me illos
 retribuēdo mihi pmiū resur
 rectionis: iudeis vero penā
 zdignaz sue iniquitatis. Ideo
 sancte pater fac qd peto qm
 Probasti cor meū) vt tū tibi
 obediēs essem & vtrū vsq; ad
 mortem tuis iussionibus pa
 rerem et hoc per multas iu
 deoz i me irrisiōes & molesti
 as (& visitasti) aduersitatē
 tribulatiōis (& igne) acerbis
 sine passionis (me examina
 sti: et nō ē iuenta i me iniqui
 tas) s; sp humilē et obediētē
 et iusti me p oia pbasti. Le
 terā (ita iusti) inuētus sum:
 et patiens **T**u nō loquatur
 os meū opa hoīm) q nō opz
 nihil o pē locut⁹ sum nisi qd
 ad tuā glām ptineat (ego lu
 stinui bias laboriosas) passi
 bilitatis & mortalitatis pau
 pertatis afflictionis & passio
 nis non p culpa mea s; (per
 verba) que processerun t (de
 labiis tuis). scilicet de pro
 phetis complenda. **P**erfi
 ce gressus meos) actiones
 meas quibus in hoc mundo
 quasi quibusdam pedibus
 ambulam⁹ conserva (in m ā

datis tuis usque ad finem ubi est
 meritoy ac p̄niti tota perfe-
 ctio ut imitātes me (nō mo-
 uerāt abs te) Quā exaudisti
 me alias certissime me scio ex
 audiendum et ideo. Ego cla-
 mavi inclina aurem mie tue
 michi humili (et exaudi ver-
 ba mea) q̄ sequuntur. Mira-
 biles fac misericordias tuas
 quib⁹ me virtutib⁹ fulgere
 et miraculis conuiscare et cedis
 i. ad effectū perducī que et si
 non credāt tñ sua admiratio-
 ne et spiciant: ne mie tue viles
 scant et minus apprecientur
 tu fac hoc q̄ sperantes in te et
 eterni vita cōstitues. **R**e-
 sistentib⁹) michi iudeis q̄ de
 montaco istinctu aduersus
 me seuiūt. q̄ dextera tua sū p̄
 que p̄ign⁹ pacis dedisti mun-
 do (custodi me) scdm hūani-
 tatē ita diligēter (ut custodi-
 tur pupilla oculi). Sub ma-
 nimento alarū tuarū .i. mie et
 caritatis (et p̄tege me) et me-
 os (ab istātia) impioy demo-
 nū et iudeoy (qui me) et meos
 (affligerunt) usque ad mortem
 Ita affligerūt q̄ inimici mei
 iudei circūdederūt vitā meā
 gladiis et fustib⁹ et silis et in-
 sidis volētes eā p̄dere (ad-

pem). .i. abūdātē maliciā: tam-
 ta obstinatione firmauerūt
 ut absq̄ vlla mīa p̄sequerent
 me (os) insup (eorū locutū ē)
 extra me (supbiā) dicētes aue-
 rex iudeoy et h̄mōi. **P**roici-
 entes me) extra ciuitatē qua-
 si locus de me macularetur
 circūdederūt me) nō obsequo
 sed furore in cruce quasi ad
 spectaculū p̄ueniētes: ut me
 deriderēt: et hoc sō q̄ oculos
 cordis eoy (statuerūt) nō ele-
 uare ad deū (s̄ declinare ad
 terrā) suā et gētē p̄seruandā
 putātes se locū et gentē: et di-
 uitias amissuros: si x̄pm non
 occiderēt. **S**usciperūt me)
 p̄ncipes iudeoy a pilato di-
 cente eis tollite eū et scdm le-
 gem vestram iudicate) ut leo-
 famelicus paratus ad p̄daz
 et populus reliquas iudeos
 eum (sicut catulus leonis per-
 manes insidiis) ut sue cru-
 delitatis votū more ferarū
 im me adimplerēt. **E**xurge do-
 mine) ad vindictā cōtra iude-
 os: quē dormire arbitratur
 mali. aut iniquitates hoīum
 nō curare dā michi nō subue-
 nis (et p̄ueni) factū eorum
 vindicta execrationis et desti-
 tue eos et uice eos: ut locus

Psalmus. xvi

gentē perdāt p̄ q̄bus retinendis me filiū tuū occidēt (eripe aīam meā ab ipio) diabolo resuscitando mea mortellata ab impiis (frameam tuā. i. aīam meā qua vs̄ es tanq̄ framea ad obellanduz regna iniq̄tatis p̄tra hostes virtutis tue (diuide hos) inimicos virtutis tue (a paucis) fidelib⁹ q̄ habitant israel; et dispartire ad diuersas orbis partes (in vita eorū) q̄ de pctis que tāq̄ tenebre a lumine veritatis tue absconduntur (plena est memoria eorū) ita vt obliuiscantur deū Saturati sūt viciis et peccatis q̄ ipsi sibi genuerūt) o iūctas execranda audiebat sensu eorū mandata dei et illi saturabāt sorribus pctōz (& dimiserūt reliquias) sue maledictionis (parulis suis) & posteris suis clamātes peccatū eius supra nos: et super filios n̄ros

Ego aut̄ in iusticia. i. cū victorie triūpho (apparebo in cōspectu tuo) qm̄ mūdū ab īteritu mortis sanguinis mei effusione saluauero: ad te asūpt⁹ fuero (satiabor) oibus bonis replet⁹ (cum apparuerit gl̄ia tua) i sc̄tis electis me

is qui in me crediderunt.

Argumentum.

Psalm⁹. xvii. in quo de leticia resurrectionis xp̄i.

Introductio.

Vox xp̄i in memoriā tāti beneficii dicit.

Diligam te

(domine) toto cor de meo quia tu es (fortitudo) que super inimicos meos fortior existo quia tu es firmamentum) patientie in tolerātia aduersarioz (& refugium meū) q̄ i aliis munitionib⁹ nō p̄fido (et liberator me⁹) de inimicis meis Ipse ē et est. Deus meus) adiutor me⁹) q̄ me creauit se cōfidū q̄ hō (adiutor) i t̄pe tribulationis et eo adiuuante (sperabo in eū) que in preterito sup̄sens adiutorē. Protector meus) cōtra insurgentes hostes q̄ nō de me p̄sumpli (& firma celsitudo salutis mee) ad dissipādos inimicos (et susceptoz meus) p̄ gratiā cū triūpho. Et iō pro his oib⁹ **L**audās) nō meā gloriā s̄ gloriā dei querens et illi vniuersa tribuere q̄ dignat⁹ est cūcta prestare (et inuoca-

bo) intus i corde meo (dñm)
 et sic per dei adiutoriu (ab ñ
 micis saluus ero. ¶ **Uox p**
 phete i psona gn̄is humani.
 Ab ñtio salu⁹ ero: et hoc mi
 chi necessariu est ¶ **Circun**
 dederūt me dolores) non de
 reb⁹ mudi: sed dolores (moz
 tis) q̄ per peccatu intrauit i
 orbē terray (i iustates) abun
 dantes et rapidebt torretes
 (cōturba terrunt me. **Dolo**
 res) graues ex timore (infer
 ni circundederunt me preoc
 cupauerūt me laq̄i mortis)
 .i. originale pctm̄ vñ ē moys
 qd̄ ante ligauit me q̄ ex pro
 pria voluntate peccare quia
 ante q̄ nascerer ab ipso cōcep
 tu me reddidit obnoxii. in
 hac tanta (tribulatiōe inuo
 caui dñm) in oratiōe mea qd̄
 est vñ i singulare inter ma
 la remediū (deum meum cla
 maui (qui solus pōt tante ca
 lāitati medicinā afferre **Et**
 ipse dominus et deus meus.
Exaudiuit de celo) quod est
 templum glorie eius (vocem
 meam et clamor meus) quo
 clamo pro mundi salute (in
 troiuit in aures) potentie et
 clementie (eius. **Ex**audiuit
 autem (dominus vocem me

am) quia incarnationis tem
 pore per p̄dicationem ch̄i
 sti i ap̄tolorum (i commoti
 sunt) multi peccatores inte
 rius per confessionem ad pe
 nitentiā et qui terrens erāt
 dediti (contremuerunt exte
 rius) diuitie et honores i di
 gnitates quas superbi habe
 bant in seculo que dicuntur
 (fundamenta eorum contur
 bata sunt et commota) vt iā
 spes falsa mudi non habeat
 firmamentum in cordib⁹ ho
 minuz i hoc qz (innotuit eis
 ira dei) cōtra pctōres. **A**scē
 dit lachrymola dep̄catio pe
 nitentiū cū cognouerūt qd̄
 cōminetur de⁹ ipsiis (et fer
 uor charitatis) a facie dñi p
 cedēs in hoibus (exarsit) ita
 vt q̄ p pctm̄ velut carbones
 extincti et tenebrosi remāle
 rūt rursus spūllacti ḡa (ac
 cēsi) i illuminati reuixerūt: et
 ex mortuis p̄mis viui incipi
 unt esse (carbones) . **Et** hoc
 adueniēte filio dei i carnē q̄
Inclinauit altitudinē potē
 tie i sapiētie sue) et descendit
 ad nos naturā n̄r humani
 tatis in vnitatem sue perso
 ne assumens) et diabolus) q̄
 mētes obnubilat sub pedib⁹

L. i.

Psalmus xvi

eius est subiectus. Et ascendit
 scdm humanam naturam super
 oem angelicam cellitudinem et sup
 at eius sublimitas vniuersas
 sanctarum sanctorum virtutes que ve
 lut penis se a terrenis timo
 ribus in auras libertatis at
 tollunt. **Obscurum** .i. profundum
 (posuit incarnationis misse
 ricordiam) diuinitatem suam carnis nu
 be tegendo (ipsam) ex omni parte
 ecclesie que ei militat (ambit) si
 cut centrum cui fide et charita
 te omnes fideles coniunguntur h
 per spiritum videant eum nunc: nec
 etiam per scripturam multum cla
 re: quoniam (obscura est) in prophe
 tis et in aliis predicatoribus (que
 veluti nubes a terrenis) ele
 uati conpluunt verbum dei. **Obscu**
 ra est dico scriptura in prepara
 tione fulgoris que erit in aspe
 ctu manifestationis eius quoniam .l. vi
 debitur facie ad faciem fulgore
 de et splendide per alios (nubes)
 .l. apostoli transierunt a iudeis ad ge
 tes transierunt quod dicitur (grado)
 obiurgationibus dura corda
 feriendo et (ut carbones ignis)
 humana corda igne diuine
 caritatis et ardore fidei accen
 dendo. **Per** quas nubes .l. pre
 dicatores. **In**tonuit excelsus
 dominus (verba conuincationis con

tra malos (et ideo altissimus
 dedit vocem suam) suauem. **pmitt**
 tendo inmensa premitia iustis (gra
 do) respicit conuincationem que fit
 malis (ignis) vero amoris re
 spicit premissionem factam bonis.
Misit apostolicos viros (sa
 gittas suas) per velocitates
 cursus et strenuitatem officii
 virtutum pennis recte volan
 tes (et dissipauit vicia in eis)
 ad quos misit illos: et in ma
 nifestationem sue potentie (mul
 tiplicauit miracula et conuer
 sionem) habuit eos) .i. pre admiratio
 ne et pauore reddidit omnes stu
 pidos. **Et aperuit** verita
 tem duorum testium que sunt (fontes
 aquarum) salientium in vitam eter
 nam apostolis quam Christus aperuit
 eius intellectum ut intellige
 rent scripturas. ex tunc ex eo
 rum predicatio (reuelata sunt)
 dicta prophetarum que ante
 non intelligebantur super que
 totius ecclesie (fundamenta)
 locantur. **Verum** dominus licet ista
 exterius ab apostolis procel
 serint sicut a ministris: tamen fa
 cta sunt te interiorum docentes
 operante. nam **Ab** increpa
 tione tua domine increpatione eo
 rum habuit efficaciam et pre
 dicatio eorum (ab inspiratione

Spūs acti) inspirantis ⁊ docē-
tis (irā tuā) futuram timēdā
Vox ecclesie est de temp-
ribus christianis.

Hoc totū factū est: qz de
pē. Misit filiū suū de seipso
sūmo añ secula natū q̄ accipi-
ens carnem in vterō virginis
assūpsit me de ppl̄is multis)
scz iudeorū ⁊ gentiliū collectā
ī spōlas sibi sedere sēpiterno.

Qui eripuit me de inimicis
meis mūdo carne et dyabolo
(fortissimis) ⁊ potissime a de-
monib⁹ (q̄ oderūt me) ⁊ opus
erat (qm̄ fortati sūt sup me)
quali vincere potuissent nisi
fortior adueisset: q̄ eorū potē-
tiā contriuisset. Preuenērūt
me inimici mei (pualēdo mi-
chi t̄paliter ad affligēdā ⁊ p-
uertendā t̄palem vitā meam
(in t̄pē p̄secutionis) martyrū
sz ztra istas afflictōss (factus
est dñs protector meus. Et
eduxit me) de āgustis carna-
libus quas patiebar (in lati-
tudie) cōsolatiōis sz bone spei
cū p̄ seuitiā p̄secutorū nume-
rus augebat̄ fidelium: et hoc
bonitate sua nō meritis meis
(gratis ei elegit me in spōlā
sibi) Et retribuet michi dñs)
in p̄senti (scz iusticiā) mee

bone voluntatis: quam ipse ī
me opat⁹ est (⁊ scdm puritatē
opex meorū) q̄ vicis n̄ sūt ad-
mixta (retribuet michi) in fu-
turo vitā sempiternā. Et hoc
retribuet michi Qz studiosis-
sime (custodiui bias dñi) dile-
ctionē dei et charitatē p̄xi-
mi (Nec ipse gessi) recedendo
per peccatū (a deo meo) ⁊ hoc
custodiui Qm̄ oīa iudicia e-
ius) scz p̄mia iustorū ⁊ penas
ipiorū flagella corrigēdorū ⁊
tentationes p̄badorū p̄seue-
ranti cōtēplatiōe p̄sydero (et
iusticias ei⁹) scz flagella mihi
inflicta (non repuli a me) sed
patienter sustinui. Perseue-
rabo in innocētia mea ī qua
vocatus sum. Et obseruabo
a⁹ iniquitate mea) quatenus
iniquitatis antique calamita-
tibus nō inuoluet̄. ⁊ ita ima-
culatus adherebo ei: qui non
patitur cōditiū maculatozū
cū sit sc̄tus sc̄torū. Et hoc erit
qm̄ scio qz (Retribuet michi
dñs) in futuro (scdm iustitiaz
meā scz puritatē opex meo-
rū) que semp sunt ī cōspectu
diuinitatis ei⁹. Dixi scz iusti-
ciā meā ⁊ puritates manuum
mearum: non ideo quia hec a
me sunt sed a te sunt: quia ad

L.ii.

Psalmusi. xlii.

hoc q̄ hō sit sanctus p̄ gr̄am
 necessario **Q**ū sancto ta eris
 sanct⁹ effectiue. i. sanctificās
 illum. ⁊ ad hoc q̄ (sit innocēs
 necessario) (Tu eris innocēs)
 .i. innocentiam tribuens siue
 innocentem faciens. Et ad
 hoc q̄ aliquis sit electus). i. se
 paratus a societate maloz;
Necessario (Tu eris electus)
 effectiue. i. eleceoz eius ⁊ si hō
 dyabolū peruersū seq̄tur cuz
 ipso pariter subuertet **Q**uo
 niam populū humilē christia
 noz (saluū facies) cum in die
 iudicii ad dexteram colloca
 bitur (⁊ oculos superboz hūi
 liabis (qz cum puerlo adiuto
 re suo dyabolo subuertētur ⁊
 tm̄ in tartari pfūdo mergentē
 quātū se ad alioza corde tu
 mido sustulerūt (tu dñe) q̄ il
 luiaſti perfectoz. scz aposto
 los et alios p̄mitiuos predica
 tozes q̄ mūdo fuerunt lucer
 ne et luaria quedā (illuīa) ēt
 p̄ doctozes (alios qui adhuc
 carnis obscuritate tenentur)
 Et ideo rogo vt illumies me.
Qm̄) si illuīas (in tua virtu
 te) eripiar (a tētatiōe dyabo
 libt nō cadā p̄ plenū (⁊ i deo
 meo trāgrediar obstaculū)
 q̄ inter hoīes et celū peccata

hoim extruxerūt. **M**ere i deo
 eripiar: qm̄ **D**eus me⁹) **C**a
 lis est q̄ (impollutabia eius)
 nichil ei immundū precipit. lex
 ei dñi immaculata est (et clo
 qa) sua sūt purissima ⁊ splēdi
 da (vt argētū igne exaiatur)
 et plen⁹ pietate: qm̄ p̄tectoꝝ
 est oim sperantiū in se. **P**ro
 pheta cōtra paganoz īlanīā
 qui sibi deos multifari aban
 tate finxit: dicit **B**ene dixi de
 us meus **Q**m̄ quis de⁹ p̄ter
 dñm (cui ex debito seruimus
 (aut q̄s de⁹ p̄ter deū dēm quē
 iustissime adozam⁹ ⁊ colim⁹:
 quasi diceret null⁹: quia alii
 sunt dii falsi: sic ydola gētū.
 Et ipse est **D**eus qui) p̄mo
 armauit me (et p̄ceinxit vir
 tute) vt fortissim⁹ ⁊ ad pugnā
 dū cōtra dyabolū: siue ad ag
 grediendū ardua (⁊ posuit i
 maculatābiā meā) sine sorde
 pcti. **V**idetur vos xp̄i. Et ip̄e
 deus est. **Q**ui perficit affect⁹
 meos) directos in via dei agi
 les ⁊ veloces (tanq̄ ceruozū)
 ad tran siliēda sine lesiōe hu
 ius seculi impedimētā vmbro
 sa ⁊ spinosa (⁊ collocauit ⁊ fi
 xit i celo cordis mei intensio
 nē ⁊ desiderū) Et ipse ē. **Q**ui
 me cauit ab eminentib⁹ īsidit

et prudētē (i expugnatōe dia-
boli fecit et posuisti vt arcum
enēū brachia mea dando mi-
chi inflexibilē constantiam ad
bene operandum Et poteris
isti me ad salutē) qz fortitudo
mea parum prodesset nisi p-
terito tua adesset (z potentia
diuinitatis tue) humanita-
tem meam assumptam ieter-
na maiestate constituit. Dis-
ciplina tua) pafna qua quos
diligis corripis (corripit me
dirigēdo (in finē) debitū. i. in
eternam salutem (et disciplina
tua ipa me docebit) pmo-
uendo ad meliora. Nec in iti-
nere meo impediūt me āgu-
stie temporales. Quoniam la-
tam fecisti caritatem meam
operante hilariter etiā in his
que subitus me sunt mortali-
bus vt nō habeas cor strictū
p auariciam vel per iram hu-
ius insidi et sic nō sūt (firma-
ta) per mala mundi (vestigia
meor opoz que ipressi imitā
da sequētibus me. Non sunt
infirmata dico vestigia mea
sed. Persequar inimicos me-
os) qui doctrine mee contra-
dicūt (cōprehendam illos) in
ratione qz nō habēt quō pos-
sēt resistere (et non quertar)

ab increpatione illoz (donec
deficiant) Cōfringā illos) tri-
bulatiōibz (nec pottrunt per-
seuerare) aduersus me sz po-
tius (cadēt subitō pedes me-
os plenarie michi subiecti.
Hoc totū ē ex 20 quia tu dñe
Precixisti me virtute) vt pa-
tiētī fortitudie i iuoz aduer-
sa superatē et eos qui ifana
cōspiratōe cōtra me itumue-
runt sub plantis pedū meoz
subiecisti. Inimicos meos
iudeos aliqs eoz dedisti mi-
chi doctū) qz i salutarē victo-
riā fugati emerferūt subito
xpiani facti discipuli mei vt
paul⁹ et alii plures (z eos q i
odio meo obstinato māserūt
displixisti p orbē. In qua disp-
sitiōe Clamauerūt) ad hoies
vel decs qs coluēt auxiliū
petētes sz nō erat ex eis q sal-
uos faceret eos) qz sol⁹ deus
pōt saluare q deficiētē eis au-
xilīo hūano clamauerunt ad
dñm nec exaudiuit eos qz iu-
dicauit eos indignos exaudi-
tōe manētes i sua malicia Et
p⁹ dispōsiōe Cōminuā eos)
ad viliū statū z instabilē redigē-
do (vt puluerē q aū facit vē-
ti) sp mouēt et spargit (z vt)
viliissimū (lutū plateaz) q ab

L.iii.

omibus zeulat (delebo eos)
Eripies me de cōtradictiōi
 b⁹ populi iudeoz qui semper
 michi cōtradixit & ereptū ab
 aliis perfidis (constitues me)
 vt sim (caput) et rector (genti
 um) vt iudeis exclusis genti
 bus iperē. Popul⁹ gentium
 (quē n̄ visitauit) p̄ntia corpo
 rali vt lege aut pphes (serui
 uit michi) seruitute patrie mi
 chi credēdo & adorādo & colē
 do (in auditu auris) qz oculis
 n̄ vidit me p̄dicantem: nec mi
 racula faciētē (obediuit) ap̄te
 re voci audito euāgelio cre
 didit. Laus ista gētū expro
 bzatio ē magna iudeoz. Nō
 sic iudei s; ipse p̄m⁹. **A**lii s;
 nūc facti (alieni mentiri sunt
 blasphemātes cōtra me (filii
 alieni iueterati) sūt i pctō infi
 delitate sua (& claudicaueūt)
 q̄li vno pede debiles qz ver⁹
 testamētū tenētes & nouū rel
 puētes claudi effecti sūt clau
 dicāt ēr a semit̄ suis a lege &
 pphes seq̄ntes litterā nō spi
 ritū & traditiōes suas potius
 q̄ dei. **M**ox est exultāc̄ ecclie
Illi aut̄ mētiti sūt & claudica
 uerūt s; **T**riuit̄ dñs) in se vi
 ta nobilissima et vita sēpiter
 nā viuūt aut̄ etiā in me quem

in p̄ntia mea sēper conspicio
 quē firmiter credo (b̄ndictus
 deus me⁹) et laudat⁹ p̄ b̄nfi
 ciis collatis (et exaltet actor
 salutis mee vt toto orbi dñe
 p̄ fidē et deuotionē. Merito
 b̄ndictus es tu **D**eus q̄ das
 vindictas michi) de inimicis
 meis me bliscendo subdēdo
 eos michi et fides tue v̄n (sub
 dis populos sub me) vt q̄ as
 erant & tumaces ad te zuerfi
 fiant p̄ficua deuotiōe subie
 cti. tu dico (liberatoz me⁹ de
 inimicis meis furiosis) et fer
 uida malignitate succensis.

Et ēt tu excelsiorē me fa
 ctes oib⁹ p̄secutoribus meis)
 rōnabile. n. est vt quāto alti⁹
 in irā surrexerūt inimici tan
 to ampli⁹ exaltet qui pertu
 lit (a viro iniquo). s. quolibz
 heretico vel scismatico q̄ per
 uerfi dogmatis iniquitate cras
 sat (eripes me). **P**rop̄tes
 que dicta sunt q̄ insurgētes
 aduersus me humiliasti (con
 fitebor tibi) & fessione laudis
 (in diuersis gētib⁹) et voce &
 opere (nomē tuū glificabo).
Merito laudabo quoniā ipse
Magnus est facies) et osten
 deus toto orbi terraz (salu
 tes) q̄s p̄ps rex ab eo & stitūt⁹

operat⁹ est i humano gñe et
 quas continue operat in cre
 dētib⁹ (& ē faciēs mīam xpo
 manu forti) liberatori resu-
 scitando euz a mortuis et ad
 dexterā sedere facit & mīam
 etiā facit (eius spūali pplo i
 eū credēti et hoc sine fine).

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. xviii. in quo de
 incarnatione domini.

¶ Apostoli dicti.

Est per celsi-
 tudinem cōserua-
 tiōis (enarrāt) gē-
 tib⁹ (glīam) maiestatis xpi i
 qua est equalis p̄i xpi apo-
 stoli dei firmamentum) qua
 virtute spūsancti firmati an-
 nūciāt opera dñi) que secūdu
 hoīz gessit (natiuitatē: pas-
 sionē: & mortem & hmōi. Ecce
 p̄discretē apli p̄dicāt: quia
 nō oīa oīb⁹. apostoli. n. tāq̄.
 Dies) clara spūalis et p̄fe-
 cta (dicit) i. claris & spūalibus
 sic p̄fectis auditoribus) eru-
 ctāt plenitudinē sui nominis
 diuine sapiētiē secreta reue-
 lādo sed auditorib⁹ ifirmis
 carnalibus et tenebrosis apli
 auditor talitū ifirmitati
 cōdescendētes quasi (nox) fa-

cti (indicāt) nō sapiētiā q̄ ē
 de diuinis. vt qd̄ verbū est in
 p̄cipio ap̄d deū. s. sciētiā; q̄
 ē de hūanis. et de humanita-
 te xpi et passione ei⁹ et hmōi
 grossa respectu alioy Et hoc
 p̄dicationis officii apli tā
 mirifice expleuerūt vt oībus
 linguis loquerētur. Non. n.
 sūt lingue aut (gñā dicendi p̄
 que loquētes (nō audirent)
 & intelligerētur (voces eoy)
 Qui apli etiā ita late p̄dica-
 rūt. q̄ In oīm partē ambit⁹
 terre exiit verbū p̄dicatio-
 nis) et fama miraculoy eozū
 (& in fines orbis terre verba
 eozū) p̄ se aut alios a se mis-
 sos: vñ añ defecit eis terra q̄
 lingua. ¶ Prop̄eta narrat
 quid p̄dicauerūt apli Dei fi-
 lius. Posuit corpus assump-
 ptū in quo venit pugnare cō-
 tra inimicuz (in sole). i. in ma-
 nifestatione mundi: quia qui
 inuisibilis erat factus est vi-
 sibilis oculis hominuz (et ipse
 dñs tāq̄ sponsus) ecclesie co-
 pulatus quas sibi copulauit
 casto et ipolluto amore (pro-
 cessit) i mūdum de thalamo
 suo) sibi cōueniētī. i. de inta-
 cto utero virginali. Qui let⁹
 spirituali leticia ¶ Ut gigas
 L. iiii.

Psalmus. xviii

fortissimus et ceteros hoies
 i supbiai virtute trascēdes
 (festinauit ad currendā viā)
 quā suscepit p redēptōe hu
 mani gnis: qui (a sūmo pte e
 gressus) p eternā generatio
 nē venit in mundū fact⁹ hō.
 Qui peracto humane redē
 ptionis ope ascēdes in celū.
 Occurrit plenitudine diu
 nitatis vsq; ad equalitatē pa
 tris q sup oēs celos exaltat⁹
 spm scdm sup discipulos mi
 sit (de cui⁹ grē donis nemo
 est q digne petat et n recipi
 at) ipse. n. oim electozū suoz
 corda accendit et illuminat.
Propheta zmedat legez
 quā apli pdicarūt. Primo a
 lato⁹ q; Lex dñi) de. n. illā
 dedit contra manicheos ne
 gantes legē veterē esse a deo
 Scdo a scititate et puritate
 q; imactata) oīa. n. mala ex
 cludit nichil. n. immūdū aut
 malū cōcedit tāq; licitū con
 trariū facit lex machometi.
Tertio ab vtilitate q; (cōuer
 tens aīas). s. de malo ad bo
 nū de infidelitate a d fidē: cō
 trariū facit doctrina hereti
 coz. Quarto ab ifallibilitate
 veritatis certitudis q; (te
 stimoniū dñi fidele) plenissi

ma veritate recognitū r adi
 plēs qd pmisit: qd n facit do
 ctrina philosophoz. Quinto
 a sua uitate gust⁹ q; (sapienti
 am) q delectat affectū (p̄stās
 humilib⁹) nō tumida se elati
 one iactatib⁹ qd n facit scia
 mundanozū. Iusticie dñi re
 ste) q nō aliter cognoscit fe
 cisse q̄ docuit (letificātes coz
 da) bonoz spe p̄mii eterni (p̄
 ceptū dñi) s nouū testm) luci
 dū) clarū r imactatū: quare
 a pte luim pdire docet (illu
 minās oculos) nō carnales
 sed mētis: q diuino munere
 spūaliter clarificāt. Timor
 dñi sc̄tus) q dē filial ex amo
 re sc̄to pcedens (pmanet) in
 sc̄tis (i seculū seculi) caritas
 eius nūq; excedit ex qua oīe
 (iudicia dñi). s. mādata dñi i
 veteri et non nouo testō scri
 pta s̄t (vera) q; imutabili ve
 ritate pseuerāt (iustificata i
 semetipsa) q; ztinēt manife
 stā iusticiā: vñ nō egēt ali⁹
 auctoritate: vt firma r iusta
 hēant q̄ ipsi⁹ dī. Et qz talia
 sūt iudicia dñi et ei⁹ p̄cepta
 merito sūt p̄ferenda oīb⁹ re
 bus mūdi delectabilib⁹. s. di
 uitis secularib⁹ et dilectatio
 nib⁹ cozpalib⁹. Vere aut sūt

dulcia. Et n. seru⁹ tu⁹ q⁹ ve
re et deuote seruit tibi expit
(et custodit ea) ope adiplendo
qz (i custodiendis illis e⁹ retri
butio multa). s. bñtudo sup
na incõphẽsibilis et ineffabi
lis. Sz qz timeo dñe ne lõge
fiã a iudiciis tuis p occulta
delicta mea q⁹ quasi ipossibi
lia sũt bñ cognosci: ozo p o
bus pctis mundari dicens.

Quis. n. delicta). s. tã malo
ra q⁹ minora cõmissa quã ob
missionis pctã pfecte (intelt
git) null⁹: nisi tu q⁹ ois nosti:
iõ (ab oculis meis munda
me et ab alienis) q⁹ suadẽtib⁹
demonib⁹ aut malis hoib⁹ si
unt (parce seruo tuo). Ideo
peto mũdari a pctis meis ois
b⁹: qñ. Si nulla eozũ fuerit
michi dñata tunc imaculat⁹
ero) a criminali macula et sa
pient michi iudicia tua (tunc
aut emũdabor a pctõ) super
bie que est dicta pctm̃ maxi
mũ: tũ qz ea cecidit dyabolus
et hoiez traxit: tuz qz initiũ e⁹
ois pcti. Ideo etiã mundari
peto qz si emũdatus fuero a
pctis. Gloã oris mei. s. oõo
nes et laudes eẽt talis vt 2 pla
ceãt tibi) cũ procedãt ex mun
do corde (et meditatio cordis

mei erit talis vt grata sit et ac
cepta (in 2spectu tuo sp) q⁹ in
tus vides et cõscientiã purã
inspicis i conspectu tuo dico
qz tu (Dñe es adiutor meus)
in bonis agẽdis (et redẽptor
me⁹) a malis adiutor vt hitẽ
in caritate tua: redẽptor vt li
beres me ab iniquitate mea.

Argumentam.

Psalm⁹. xix. in q⁹ ppheta
tãgit diuinitatẽ xpi scz sacer
dotalem et regalem.

Christe.

gaudiat te

deus pater i die
passiõis tue qui
vere appellatus est dies tri
bulatiõis) in q⁹ tãq⁹ sacerdos
offeres ei hostiã p nobis (et
ptegat) te virt⁹ di ppi xpia
ni. Mittat tibi de scõ). i. de
ecclesia (auxiliũ) eã ad credẽ
tiu; generationẽ ti bi formã
do: sicut euam ade ad gñatio
nem carnalem i parãdiso (et
de syon). i. de diuinitate per
quam speculat omnia tueat
te). Memor sit omnis sacrifi
cii tui) totius passiõis tue
eius memores nos faciendo
(et olocatum) in quo tozuz
in cruce te pro nobis deo ob

Psalmus .xx

tulisti: placidū et acceptū deo
 (fiat) i leticiā resurrectionis
 cōuertat. Tribuat dñs effe-
 ctū et efficaciam passioni tue
 (iuxta desiderū et intētionē
 tuā) et nō scdm eoz crubeles
 intētionē q̄ passionē intule-
 rūt (et oē cōsiliū tuū) cōpleat
 qm̄ omnia alio consilio facis
 ideo hoc oro o chziste qz Te-
 tabimur i salute) quā nobis
 per tuā mortē operatus es.
 (et in nois tui participatiōe
 magnificabimur) cum a tuo
 noīe dicti sum⁹ xpiani. Im-
 pleat dñs oēs petitiones tu-
 as) nō solū quas in terra fe-
 cisti s; etiaz eas quas in celo
 facies interpellans p nobis
 nec inde dubito qz ex (nūc an-
 teq̄ fiat) per spirituz pphete
 (michi monstratum est: qm̄
 dñs resuscitabit xpm̄ suuz) a
 mortuis (et audiet illū) orā-
 tem dñs) de celo scō suo) ubi
 sedens ad dexterā p̄tis inter-
 pellat p nobis (cuius fortitu-
 dine virtutis et potētie) sal⁹
 spūalis consistit fidelū. Re-
 probi vero volubili successio-
 ne tēporaliū vnozū que' qua-
 si rose volūntur et trahūtur
 Hi in currib⁹) supbis effertū
 iur honozib⁹ atq; in eis exul-

tāt (nos aut) serui dei spē no-
 strā figentes in eternis (i no-
 mine dñi invocabim⁹) diui-
 naz clementiā Ipsi reprobi
 funib⁹ pctōz suoz ⁊ rex tpa-
 liū cupiditate (ligati cecide-
 derūt) de spe celesti in mortē
 eternā (nos vero) electi (sur-
 reximus) ab infidelitate ad
 fidez: a viciis ad virtutes (et
 erecti sum⁹) auxilio grē tue
 ad cōtēplāda ⁊ amanda cele-
 stia q̄ primo tortuosi fuimus
 i petis. Dñe saluū fac regē)
 xpm̄ resuscitādo eū a mortu-
 is qz saluo rege salui erimus
 vt ip̄o sedēte a dextris tuis ⁊
 interpellante pro nobis (ex-
 audias nos) per eum (in die
 necessitatis nostre).

Argumentum.

Psalmus .xx. i quo de du-
 plici natura in xpo diuinita-
 te et humanitate.

Introductio.

Propheta loquēs ex pte
 humanitatis chzisti ait.

Domine in
 virtute tua) ⁊ om-
 nipotentia ma-
 iestatis tue (letabitur) chzī-
 stus (rex regum ⁊ in eo q̄ per
 eū disposuisti saluare mun-

dum (exultabit vehementer) Desideriū cordis eius) scz aiam suā ponere p redēptio-
 ne mādī: et desiderii gūstati-
 ois sui corpis et desideriu
 vocatiōis credētiū (tribuisti
 ei) pcedēdo vt hoc sicut vellz
 impleret (et petitiōes labioꝝ
 suoz) q̄ ex volūtate desidera-
 ta pcesserit (nō fraudasti) qm̄
 oīa que fieri iussit iplea sūt.
 Et hoc ideo erit. qz Inde) p-
 uenisti eum in benedictioni-
 bus gratie tue) ab instāri cō-
 ceptionis posuisti (insuper in
 eo honozem et virtutes regie
 dignitatis) sup omnē creatu-
 ram. **Uitam**. i. resurrectio-
 nem gloriozam (petuit a te et
 tribuisti ei) accelerando re-
 surrectionem et petiit a te lō-
 gitudinem dierum) et tribui-
 sti ei idēficientes immortali-
 tatē (in seculoz seculi). **M**a-
 gna est glōzia) christi homis
 (in eius salutarī) resurrectio-
 ne demonstrata (in qua inno-
 tuit potestas tibi data ī celo
 et in terra (glōziam ⁊ magnū
 decorem addes sup eū) cum
 in celo ad dexteram tuaz col-
 locaueris Et vere magna est
 glōzia christi hominis.
Quoniam dabis eum in be-

nedictionem) his qui i te cre-
 dunt vt in ipso benedicantur
 omnes gentes sicut pmissus
 fuit abrahe (letificans eum)
 secundum hominem (in gau-
 dio) quod sui habebunt vltio-
 ne vultus tui Et merito hoc
 erit.) Quoniam rex) homo
 christ⁹ vt humilis corde spe-
 rat in domino) solum (et i mī-
 sericordia altissimi) exequen-
 da per eum humano generi
 (non conturbabitur) humi-
 lians se et obediens vsqz ad
 mortem crucis. **P**rophe-
 ta de punitione malozum.
Dixit ex qua talis et tāt⁹ es
Inueniatur vltix potestas
 tua) cum ad iudiciū bene-
 ris puniendo pctā (omibus
 inimicis tuis) qui eam in hu-
 manitate nō cognouerūt in-
 iurias patiētē et (maiestas
 tua) in iudicio apparet inue-
 niat ad puniendū (oēs q̄ ode-
 runt) Et sic erit qm̄. **P**ones
 eos). i. peccatozes q̄ cōtra re-
 gulas dñi obstinata mēte vi-
 xerunt (siles elibano ignis)
 datos ppetuis fiamis ex omī
 parte (i tpe manifestationis
 tue) in iudicio ad eos cōdēnā-
 dū (dñs) i vindicta sua (stur-
 abit eos) pferēs contra eos

Psalmus. xxi:

sniam dānatis dicēs. Ite
 malebici i ignē eternū q̄ (de
 uorabit eos) nō s̄sumendo s̄
 eternaliter affligendo. Fru
 ctum eorū quē hūissent (i ter
 ra). s. uiuentiū si credidissent
 x̄p̄o (p̄des) q̄z nō crediderunt
 et mādati ei? cōtumaci spū
 restituerūt (z imitatores eorū
 vel quos seduxerūt nū depu
 tabis iter (filios hoim) quos
 in hereditatē sēpiternā voca
 sti. Merito iter alios iudei pe
 ribunt. Q̄m̄ declinauerunt i
 te mala) verba dicētes q̄ de
 moniū hēs et hmōi (z cogita
 uerunt cōsilia) maligna dicē
 tes expedit vt vn̄ mortis p̄
 pp̄lo: sc̄. s̄ ista nō (potuerunt
 stabilire) iuxta volūtātē eorū
 nesciētes q̄d dicerēt. Verū q̄
 dem dictū est s̄ malo voto p̄
 batū est. Tolerabunt aut̄ iu
 dei i vita p̄nti: s̄ nō sine pena
 Q̄m̄ pones eos dor̄sū). i. in
 seruitutē subiciēdo z (in extre
 mis vite tue) q̄ sunt passio et
 mors (preparabis) aptabis
 malā eorū itentionē occidēdi
 te ad salutē humani gen̄: q̄
 inde seq̄tur: illi itā cogitau
 erunt dep̄rimere s̄. Exaltare
 dñe). s. i gl̄ia resurgēdo z ad
 celos ascendendo: et hoc (in

virtute deitatis z merito hu
 militatis: et passionis: et nos
 (cātābim⁹) interi⁹ deuotiōe
 cordis (et psallem⁹) exteri⁹
 deuotiōe operis et annuncia
 bim⁹ excellētā ptātis tue et
 mirabilia que gessisti.

Argumentum.

Psalmus. xxi. in quo agit
 de passiōe et resurrectione x̄pi

Introductio.

Christ⁹ hō oīa p̄uidens
 quasi iābcina passione p̄ mo
 tus ait ad patrem.

Deus Deus me
 us) ratione huma
 nitatis a te create
 (respice in me) in afflictione
 mea pendentem in cruce et
 (qualit̄ me dereliquisti in mani
 b⁹ iudeorū me p̄sequētū tra
 ditū eorū volūtati quale n̄ me
 p̄seruas a morte michi p̄pa
 rata q̄ rādēs subiūgit (longe
 a salute mea) corpali. i. q̄ non
 reseruet a morte sp̄ali faciūt
 (verba clamoris mēbrozum
 meorū) postulātū mortē me
 am siue q̄ eorū delicta expia
 ri nō p̄nt: quorū delicta q̄dem
 modo sua dicit: q̄z p̄ eis penā
 ipse sustinuit. Signūz quod
 me dereliquisti est: quoniam

Deus meo clamo p diez) scz
circa horā nonā hely hely. ꝛc.
(ꝛ p noctē) pcedētē: pē si pos-
sibile est / transeat a me calix
iste (et si exaudies) sed hoc qd
non sim exauditus i hac mea
orōne nō scribet (ad insipien-
tiā meā) q̄si nesciuisse. qd autē
quō peterē: sed ad sapiaz ma-
ximā: qz cū modus iste hūane
liberatiōis p passionē meam
fuerit pueniētissim⁹: vt sic hō
solueret qd debebat: ꝛ de⁹ re-
dimeret q poterat pformari
volūtate meā volūtati tue q
me ad hoc misisti. Quamuis
ei si me i hac mea orōne exau-
disti: tñ nō me totaliter dere-
reliquisti sicut iudei dicūt di-
cētes de⁹ dereliquit eū. ꝛc. sed
Tu habitabis in me sācto tūo)
insepabit mundū tibi recon-
ciliās cuius (laus est i ecclīa)
q̄ est cōgregatio vidētū te p-
fides. Hec est p solatio mea: qz
Patres antiquos i te sperā-
tes audisti: liberasti a malis)
qm̄ expeduit eis: qz ex hoc co-
gnosco q nunc me audires si-
scires michi expedire) Ad te
clamauerūt patres antiqui
in orōne: (et liberasti eos de
seruitute egypti: de captiui-
tate babilonis (in te speraue-

runt) ꝛ nō in alio: ꝛ ideo) non
sūt cōfusi) qz assecuti sūt libe-
ratiōes: q̄ liberatiōes fuerūt
figure qdā huius liberatiōis
p mortē meā fecē. Ego autē
licz sim maior oib⁹ natura qz
deus: et merito qz sc̄tis sc̄toꝝ
dei: nichilomin⁹ (vermis) ꝛ vt
lis sum i cōspectu iudeoꝝ.
vñ spuerūt i faciē meā: ꝛ ala-
pis eā ceciderūt tāq̄ cōtēpti-
bilem: et ita vllis reputat⁹ sūt
vt nō videat reputari (homo
sed nulli⁹ fortitudinis vt ver-
mis abominabilis: vñ factus
sum (opprobrium) apud ma-
iores sacerdotes ꝛ scribas (et
abiectio (apud cōem plebem.
Omnes) huius mali tā ma-
iores q̄ minores (vidētes me
deriserunt / locuti sūt labiis)
me vituperādo ꝛ blasphemā-
do (ꝛ mouerūt capita) sue ir-
ridentes et dicentes verba q̄
sequuntur. Sperauit i dño)
s. pte suob̄ ait (eripiat eū de
manibus n̄tis eū crucifigi nō
punitendo: vel si nō eripiat /
saltez (saluū faciat eū) a mor-
tuis resuscitādo: qm̄ (vt ait)
deus p̄ diligit eū. Hec mala
michi illi fecerūt: s; p̄coꝝ dñe.
ne discesseris a me. Qm̄ tu
es qui supra natu ram nāci

Psalmus. xxi

fecisti me) de Virgine gloria
virginitatis eius permanēte
(spes mea a iuuentute mea: i
relictatus sum ex utero). i. ex
quo factus sum homo. Ut tu
solus esses (spes michi. **D**o
dñe (Ne discesseris a me) sub
trahēdo auxiliū tuū quem de
ventre matris mee deū meū
cognosco et colo: hoc necesse
est (qm̄ tribulatio) passionis
mee (prima est (scđz tempus
qz iminet (et nō est aliud qd
iuuet) eripiendo nos de manib⁹
iudeoz nisi tu solus deus.
Describit seriem passionis.

Circundabūt me multi) scđz
ppli iudeozū dicti (vituli) qz
ignozato dei iugo icōsydera-
ta pccitate lasciuūt extra me
xp̄m cū gladiis ⁊ fustib⁹ (tau-
ri pingues (scđz principes sa-
cerdotū supbi et crassitudine
malicie cōtra dñm recalcitrā-
tes (obsederunt me) (Ne pot-
sim eozum manus euadere.

Peruerūt sup me os suū)
quasi fera volentes me deglu-
tite exsistentes contra me cru-
deles (sicut leo raptes) i cōp-
hēssione mea (sicut rugies: ū
clamarēt: crucifige / crucifige
eū Sicut aq̄ effus⁹ est sāguis
me⁹: ita viliter effundit⁹ ⁊ dif-

pli sunt discipuli mei) q̄ erāt
futuri firuamēta corpis mei
ecclesie: qz relicto me fugerūt

Facta est (oz meuz) horrore
naturali terribilis passio (si-
minētis) sicut cera resolutū
i medio vētris mei. i. i pte sen-
situa. **F**ruit) in passioe vir-
tus mea) opinioe iudeozū si-
cut testa) fragilis et inutilis
ad aliqd̄ notabile pagendū q̄
p̄p̄ floruit multis miraculis
et lingua mea adhesit faucib⁹
meis (qz rōnabiliter possē rē-
dere ad accusatiōes oīno ta-
cui n̄ rēdi eis v̄bū: iō ēt aruit
qz ita vilē mortē pati fecisti.

Describit ordinē passiois
Primo captus sui. **Q**m̄ cir-
cūdederūt me) Iudei non vt
homines: sed vt (canes) rabidi.
Secūdo illusus (cōsiliū malī
gnātū) iudeozū. i. sacerdotuz
et leniozum (obsedit me vndi
qz ad illudendū: et vt me mor-
ti adiudicarent. **T**ertio affi-
xus cruci in qua (foderūt ma-
n⁹ meas ⁊ pedes meos) gros-
sis clauis affigentes ligno.
Quarto (ita dūret crudeliter
i ligno exēsus) vt oīa mea)
humanis oculis (numera-
lia viderentur. Quinto des-
pectus quasi pur⁹ homo p pec-

catibus suis mortuus. **I**psi de
siderauerunt me & inspererunt
me (& despererunt estimantes
me puri homines eo quod vide
bant me talia patientem **S**er
uato nudatus vestimentis suis
vnde legitur (diuiserunt sibi vesti
menta mea) que erant plura
& diuisibilia (& super veste me
am) incōsultile quia non erat cō
ueniēter diuisibilis (miserunt
sortē) **T**u autē dñe ne elōga
ueris) vsq; ad cōem resurre
ctionē) auxiliū tuū (& statim
resuscita me : et ita factū ē quod
tertia die resurrexit (ad delē
tionem meā aspice) oīa nocu
menta quibus impedire resur
rectionem meā parant amo
uendo. **E**rue a morte) q̄ ve
lut gladius separat animam
a corpore (deus animā meā)
s. vt non detineatur multum
in morte (et de p̄tate inferi) q̄
morte canino deuorat anias
(animā meā) inocētissimam
libera. **S**alue me a crudeli
tate leonina) populi iudaici
& a cornibus) superbie iude
or salua me huilem. **Q**uod
pater sancte si feceris. **N**ar
rabo nomē tuū) admirabile
gloriosum atq; sublime (fra
tribus meis) apostolis et disci

pulis quod fecit quādo ma
ni est aut eis resurrectionem
suā faciā virtute dei p̄sist in
publico et manifesto (in con
gregatione fidelium) p̄st re
surrectiones meā faciā per
meos annunciarī virtutē tuā
(ad laudem et gloriā nomis
tui.) **I**nuitat alios ad laudes
dei. **Q**ui timetis deum timo
re filiali (Laudate eum) cor
de et ore : et vnuerſi imitato
res fidei et operū iacob glori
ficate eum) coram omnib; .
Timeat eū) timore reueren
tiali (omne semen) spūale (is
rael. i. omnes fideles : (qm̄ nō
desperit nec spreuit deprecā
tionē pauperis. s. christi : qui
cū omnīū diues esset : pro no
bis oībus pauper esse voluit
vt nos sua paupertate diui
tes faceret. **N**ec auertit fa
ciem suam a me) **R**epellendo
orationē meā vt resurgā) sed
cū clamare ad euz : exaudivit
me) resuscitādo me a mortu
is. **C**hristus ad patrem lo
quēs gratiarū actionē agēs :
ait. **A**p̄d te laus mea) te lau
dabo omnia ad tuam laudem
referendo (in ecclia que ē mā
gna) tam fidelium multitudi
ne q̄ bonorū amplitudinē sp̄itū

Psalmus. xxi

malitiam (et vota mea). s. sacrificium corporis et sanguinis quod voluntarie in cruce obtuli (tibi offerri facias) continue in memoriam passionis mee (in conspectu timetium te) ut intelligam te verum corpus esse et per illud se saluari. **De sacrificium corporis et sanguinis mei.**

Advent pauperes spiritu contemprores seculi: et humiles (et saturabuntur) pinguedine divine gratie (et laudabunt dominum) specialiter exultantes (qui respiciunt eum) cum cordis desiderio (et viuunt corpora eorum) qui digne sumunt illud hic vita gratie (in seculum seculi) vita glorie. **Gentes** reminiscuntur per predicationem apostolorum dei sui: cuius cognitionem licet naturaliter esset inserta dyabolus obscurauerat et cognoscentes se esse in tenebris obvolutos (conuertentur ad dominum) de vniuersis finibus terre. **Et adorabunt eum** adoratoe patrie (aliqui de vniuersis familiis gentium). **Et hoc idem.** **Quia. Domini** Id est christi est regnum generaliter ipse enim est rex regum et dominus dominantium (et ipse dominabitur gentium) (cui dictum est a

pater postula a me et dabo tibi gates hereditatem tuam.

Propheta ostendit quibus sumere sacramentum altaris sit danosum. s. reprobis de quibus ait **Maducauerunt** non solum pauperes. i. humiles et deuoti sed et pigri terre terrenorum cupidi et electatores sed diuersimode quia primi. s. boni sacramentaliter et spiritualiter: mali vero sacramentaliter tantum (et adorabunt) specie tamen non simplici et puro corde sed simul manducant mali cum bonis in conspectu tamen eius cadent inuisibili casu per peccata (omnes qui descendunt) ab amore dei ad amorem terrenorum. **Propheta** in persona cuiuslibet iusti. **Dingues** cadent: sed **Hima mea** que pauper fuit humilis (illi). s. deo (viuet) ad honorem eius illi placebit. **mandata** obseruando (et filii mei) per imitationem fidei (seruiant ipsi) domino. **Annunciant** hiis domino per angelos nuncios suos non quod deum quicquam lateat sed ut ipsi misterium impleant (generatio ventura) gratia christiana que ex aqua et spiritu sancto erat deo largiente procreanda (et celi). i. apostolo

li ⁊ doctores (annūciabunt)
filiū ei⁹ qz ipse iusticia p que
oēs iustificamur (pplo q na-
sct⁹ ex aqua ⁊ spū scō: quem
dñs pdestinavit āre secula.

Argumentum.

Psalmus. xxii. in quo de
misericordia dei.

Introductio.

Vox eccleie sciēd se xpi pas-
sione saluatam ⁊ p grām ba-
ptisma inouata iocūditate
dulcissima cōsitet dicens.

Dominus re-
git) eripiendo
(me) a seductioni-
bus impiorum: sicut bonus
pastor regit oues suas: et eo
regente (nichil michi deerit)
de eo qd ē necessariū ad salu-
tē: ⁊ ēt in spalib⁹ in (loco pas-
cuae) in lectiōe sacre scripturē
(me collocauit) ut ibi pascar
⁊ reficiar: qz sermo diuinus
aiam nouit saginare fidelis
meditat⁹. Sup aquā (baptis-
mi quo reficiūtur qui itegri-
tate ⁊ vires amiserūt: tāta
ariditate pctōz⁹ sterilis ad
bonos fructus inserēdos di-
uinis muneribus irrigatur
(educavit me) spūaliter ad p-
fectum nutriendo: ⁊ post ani-

mam meā conuertit) qz post
baptismū de peccatis facta
est iusta: de fraudulenta mū-
dissima: de cōtracta sine ruga
sicut apłus dicit. Deduxit
me p altiora mādata iusticie
et pfectiora consilia p que iu-
sti citi⁹ celestē cōuersationem
consequuntur: ⁊ hoc non meis
meritis: (sed ex mīa noīstui)
Tere deduxit me per semitas
iusticie: qz Si ambulauero i
medio) huius vite) q̄ est vni-
bza mortis) qz caligine pecca-
tozū est obscurat ad mortem
deducit (non) timebo mala (si
ue occulta siue manifesta (q̄m
tu mecum es) p̄tectoꝝ vite mee
a quo nemo perire pōt. Vir-
ga tua) scz leuis disciplina q̄
imponit infirmis (⁊ baculus
tuus scz durior disciplina que
imponit gradiorib⁹: non me
afflixerūt mortificādo: scz cō-
solata sūt) pot⁹. sūt. n. signa
paterni amoris. Consolatus
etiā: qz Parasti) dñes (in con-
spectu meo). f. fidelitū non infi-
deliuz (mēlā) se tē eucharistie
ut i ea possēt refici. D bñā cō-
uiuatio/epulatio felix: saturē-
tas fidei esca celestis: parasti
dico (aduersus eos) qui in ali-
qua perueritate dimersi ec-
Di.

Psalmus .xxiii.

elestem de suo grauiter ex-
 roze cōtristat. In qua mensa
 Verificasti spiritali letica
 mentem (caput) aie mee (& ca-
 lix) .i. amor diuinitatis mihi
 dat: quo me iebriasti & obli-
 uisci me fecisti oim miseria-
 rum & curarum huius seculi
 Valde (pclarus est) qm feces
 carnaliū cogitationū et affe-
 ctionū nō miscētur in illo: p-
 ducit insuper ad claritatem
 eterne vite Et misericordia
 tua subsequetur me quasi cu-
 stos & pastor vt perseuerem
 in bono (omnibus diebus vi-
 te) presentis. Misericordia
 tua subsequetur me adiuuans
 & efficiens. Ut in habitem in
 futuro in celesti hierusalem
 eternaliter.

Argumentum.

Psalmus .xxiii. in quo de
 glorificatione christi et ho-
 minis reparatione.

Introductio.

Propheta ostendit chri-
 stum dominum esse orbis
 terrarum vt sicut uillus ab
 eius imperio probatur exce-
 ptus ita nec ab ei' fide quis
 debet esse alienus dicens.

Domini.

christi qui est rex
 regum & dominus
 dominatiū (& terra) quā crea-
 uit & oīa quibus plena ē: & or-
 nata (orbis terrarū) cū habita-
 toribus suis. Quz ipse iuxta
 maria firmā statuit vt mare
 non eā totā occupet vt homi-
 nes & aīelia ī ea possēt uiuere
 iuxta flumina pparauit) s. oz
 bem. **P**ropheta qrit qd sit
 dign' q in culmē uirtutū pos-
 sit ascendere dicens. Quis
 quasi diceret pauci (ascendet
 in montē) pfectionis iusticie
 (aut qd) dign' est in illa eter-
 na bñitudine cū dño sp mane-
 re: **P**ropheta rñdet. **D**u-
 tus) in operib' (mundus) in
 cogitationib' (q nō accepit ī
 vano aīam suam) deputādo
 eā seu implicādo reb' terre-
 nis & caducis q uane sunt: s;
 magis applicauit eā reb' spi-
 ritualib' & eternis cū ipsa sit
 natura spūalis & immortalis
 (nec inrauit ī doio p'rio suo)
 ipm fallaciē decipiēdo **H**ic
 accipiet bñdictionē a dño in
 hac uita incrementū uirtutū &
 in alia bñitudinis pmiā. erit
 em̄ inter illos quibus in die

iudicii diciturus est dñs. veni te benedicti patris mei percipite regnum &c. (& misericordiam) totaliter liberantes ab omni miseria accipiet (a deo saluari suo) xpo: qui vere est salutaris a quo et peccata relaxant et beatitudo tribuitur. Tales ei q̄ pdictis virtutibus student ascendere in altitudinē celestis patrie sūt. Generatio cōiter oīm querentium dñm) et (qui factus dei iacob) videre cupiunt. Quia nullus ascendit in montem dñi nisi pdictis virtutibus polleat.

Inquit ppheta. o vos Principes doctores aliorum peccatiā auferite ab animis vestris vitia et peccata que sunt (porte) quibus aditus sit diabolus in cordibus hominum. O vos virtutes eternas per quas est introitus ad eternā vitā p̄ quas etiā rex glorie dignatus est introire (eleuamini) et in humanis cordibus exaltamini (et introibit) ad eā per fidē et caritatē xps qui est rex glorie. ¶ Propheta querit ad conuincendam p̄sidiā iudeorum. Quis est rex glorie qui intratus est ad corda Respondet (dominus) qui

absolute omnibus dñat (fortis) in rebus agendis (potens) contra potestates terrenas q̄ nichil sunt in conspectu eius (dñs potens in prelio quo contra mortem et diabolum pugnavit et dicit omnibus.

¶ Repetit idem dicens. Attollite portas principes vestras et eleuamini porte eternas et introibit rex glorie (Quis est iste rex glorie) Responso (dominus virtutum celestium) .i. angelorum vel super omnem virtutem et fortitudinē: et sup̄ oīa sublimis ipse est rex glorie. ¶ Argumentat.

¶ Psalmus. xliii. i. q̄ docet vir iustus i aduersis nō murmurare sed diuinum expectare adiutorium.

¶ Introductio.

¶ Propheta in plora ecclesie

De leuauit.

(p̄na si desidero a iuniam meam) q̄ carnalibus desideris concupiscata p̄mebatur in terra leuauit ad te amplexandum et contemplandum (dominus meus) ego expertus in malis meā infirmitatem in tua bonitate (confido) qui potēs es

D. ii.

Psalmus. cxxiii.

lucare et id (nō cōfundar) de peccatis meis corā te ⁊ angelis tuis in finali iudicio. Hoc quippe oro vt. Inimici mei visibiles et inuisibiles: ⁊ precipue illi q̄ serpētinis ac occultis suggestionib⁹ insidiantes ad hec mala me deiicerūt nō habeāt facultatē (me irridendi) ad qd̄ parati sūt: et certus sum de hoc qd̄ peto qz (vniuersi q̄) sub maloz p̄secutiōe auxiliū tuū fiducialiter (expectant nō cōfundentur) nec hic nec ī futuro. **Sz.** Cōfundētus in die iudicii (cōs iniqua agētes (reb⁹ inutilib⁹ (vanis et infructuosis occupati) Ne aut̄ sim de numero iniq̄ agētū. **Vias tuas**) p̄ quas itur ad te et p̄ quas ad nos venis (demonstra michi) ne aberrē ab illis ⁊ scitas cōsilioz tuoz (q̄ dicūt p̄secutionē maiorē) edoce me. **Dirige me ī veritate tua**) vt recte et p̄cedas sicut veritas tua erigit (doce me) vt non puerse agā. ī quo a te exaudiri debeo: tū qz (tu es saluatoz meus) salus aut̄ cōsistit ī agnitione veritatis tū qz toto t̄p̄is mei tractu expeccavi misericordiam tuam **Propheta** persuadet ex-

audiri in consuetudine semper miserendi: dicens Remiscere miserationum tuarū quas fidelibus semper impēdisti (et misericordiarum) naturaliter tibi insertarum (q̄ ab initio) seculi sunt nunquā enim sine mīa fuisti nec peccāti homini miseratione tua defuit. Ita dñe remiscere misericordie tue ⁊ per misericordiam tuā. **Nō** reserues michi ad vindictam perpetuas. **Delicta mea**) q̄b⁹ viam equitatis dereliqui delicta iuuentutis mee que. s. audacter ⁊ precipitater et ex fragilitate peccavi et que ignoranter gessi nō serues ad vindictam **Memento mei**) non scōz; trā qua dign⁹ sū. sed (scōz; misericordiam tuā) que tue digna est: nō per merita mea que nulla sunt sed (pp̄ bonitatem tuā; domine). **Hac fiducia** motus sum ad petēdum qz. **Dulcis es et rectus dñs**) misericors ⁊ iustus ⁊ (per hoc legem) dulcissimam et rectissimam (dedit errantibus in via) presentis vite: que lex vt si vere penitent misericordiam consequantur et saluēt̄ finit̄ eterna; liter puniantur tāq̄ sus mise-

recordia abutentes **D**iriget mansuetos) humiles & quos discernet & ne declinent a via recta (mites docebit vias suas) quibus ad se peruenire possint. **U**niversæ viæ domini) & sint innumerabiles comprehendantur tamen sub duabus quæ in omni opere domini simul sunt. scilicet misericordia & veritas) misericordia quæ peruenit cuncta bonitate veritas quæ omnia sub integritate diiudicat: & hoc patet (referredibus testibus) nouum in quo christus legit passus et mortuus pro redemptione nostra & requirentibus (oracula prophetarum) que manifeste hoc testantur. **P**ropter gloriam nominis tui domine quod est dulcesuave (propiciaberis) oblato tibi sacrificio spiritus contribulati (peccato meo) ipsum remittendo (multum est. non) excedit enim facultatem virtutis mee ad satisfaciendum pro eo. **Q**uis est homo qui timet dominum) timore filiali. id est. quasi & quætus quasi si diceret. iste est summe commendandus quoniam (deus statuit et legem) diuinam & naturalem quæ dirigunt (in viam) iusticie que est pro omnibus eligenda (quæ) voluntarie elegit seruandam ut sciat quid cauendum sit. **A**n:

ma) sic timentis deum & amantem post dissolutionem corporis et si non immediate consequatur perfectam beatitudinem recipiet simplam salutem usque ad resurrectionis tempus: nichilominus interius (dormabitur in bonis) glorie deum videndo amando et laudando (et opere) bonum eius hereditabit solidam hereditatem) instaurati corporis: quoniam in resurrectione salutem glorificati corporis recipiet. **F**irmamentum est dominus timentibus se) stabilit enim eos in fide sua & firmat in bono ne vilis tentationibus succubant quibus (etiam testamentaria dispositio) dedit quod manifestabit se illis in quo est summa felicitas. **O**culi cordis (mei) semper ad dominum) de cuius gratia confidens quod (vellet afflicto) meos de laqueo) dyaboli quo prius pro voluptatibus seculi capiebar. (Quia oculi) mei sunt ad te domine. **R**espice in me) pietatis affectu aspiciet te: et misere re mei in effectu locus enim est misericordie (quoniam vnicus) sine auxilio amicorum) (et pauper) a mundi rebus (sicut ego) **I**tem misere mei quoniam **T**ribulationes cordis mei

multiplicate sunt & de aduer-
 sitatibus) exterioribus q̄ inul-
 tabiles sunt his qui p̄te i x̄po
 viuere volunt erue me. **U**
 de humilitatē meam) in cor-
 & habe eam gratā (& laborem
 meū) in corpore et his sacrifi-
 ciis placatus (dimitte vniuer-
 sa delicta mea) **R**espice in-
 micos meos) ad reprimendū
 eos (quoniā multiplicati sūt
 nō solū foris in fideles s; etiā
 intus in ecclesia nō d̄sūt sal-
 si christiani (et odio iusto) et
 sine causa (oderunt me) siue i
 remissione me persequentes
Custodi animam meam ab
 eorū fraudibus ne declinē ad
 sequelam eorū (et erue me si
 forte insurgāt aduersū me si
 non per aliud saltem ideo vt
 spes mea) quam habeo de te
 nō sit mihi adḡfusione **I**deo
 erue me q; **B**oni adhesionē
 michi (& innocentes) q̄ nec actu
 nec voluntate nocere volue-
 runt (et recti) q̄ in bono profi-
 cere studuerunt (adhesionē
 michi) cōsensione cordis vni-
 us voluntatis (q; sustinui te
 patienter aduersitates susti-
 nendo. **L**ibera deus israel)
 populum tuum quē ad tuam
 v̄sionem p̄destinasti (ex oi-

bus tribulationibus suis) q;
 bus interius vel exterius op-
 primitur.

Argumentum.

Psalm⁹. xxv. in quo orat
 iullas a consortio malorum
 separari.

Vox viri iusti.

Iudica me do-
 mine) iudicio d̄s-
 cretionis discer-
 nendo me a peccatoribus cō-
 dēnādis (q; innocenter iessi-
 viam huius vite et in domo
 confidēs non infirmabor) de-
 ficiendo ab innocentia mea.
Dixi) dñe qd̄ innocens ego
 sum (**P**roba me) tribulatio-
 nes immittendo notū me fac-
 p̄batum et hoc nō vt innotē-
 scat tibi qui omnia nosti: sed
 michi & aliis quod postq̄ fece-
 ris (v̄re cogitationes meas)
 igne spiritus sancti & si quas
 vitiorū maculam in me in-
 ueneris hāc oro (erue) hanc
 spiritus sancti calore consu-
 me. **T**empta me & vere dīto
 non p̄sumptiue dico s; emē-
 dationis gratia quoniam.
 (**M**isericordiam tuam toto
 corde intueor) q; magna sit &
 dulcis et in bonis tuis in qui

bus est (veritas) et iusticia cō-
 placui: fiduciam habeo quod nō
 sine me supra vires meas cō-
 tari. Quia complacui in ve-
 ritate tua). Non appropinquavi cor-
 meum: aut consensu cōsilio eo-
 rum qui in transuentu rerū
 que vane sūt frustione beati-
 tudinem ponūt: quod est oīs
 iniquitātū causa: et ideo etiam
 (cum iniqua gerentibus) scilicet
 hereticis aut scismaticis qui
 questiōib⁹ p̄fidis scripturas
 diuinas deprauiare cōtendūt
 (nō me associari) eorū doctri-
 nis aut impietatib⁹ cōmunis
 cādo. Non t̄m vitari cōsiliū
 malorū: sed etiam Odiū con-
 gregationē ipsam malignan-
 tū in malo p̄seuerantium (et
 cum impiis) qui cultū dei im-
 pugnat (placitū non habeo)
 Sed inter innocētes conuer-
 sabor iter quos posuit (Laua-
 bo) et mandabo p̄ penitentiā
 a cunctis vitiorū sordib⁹ ope-
 ra mea: et mentē in qua te nō
 in altari sacrificiū spirit⁹ con-
 tribulati tibi offero (Circun-
 dabo) virtutibus et bonis mo-
 rib⁹ quasi ornamentis ornā-
 do conuersabor inter innocē-
 tes: ut audiam et adiscam eo-
 rum exemplo et instructione

quomodo te laudem: et cum di-
 discero: exponam aliquid aliqua
 de tuis operibus (que omnia
 sunt mirabilia) Et si ecclesia tua
 adhuc habet malos admixtos
 cum bonis: Ego tamen Do-
 mine dilexi in ecclesia tua bo-
 nos et sanctos qui vita et do-
 ctrina sunt (de cor dom⁹ tue)
 sunt et locus habitatiōis glo-
 rie tue) quia non suasi: sed glo-
 riam tuam querūt. Et quia
 ita me habui: ita dilexi dilecti-
 domum tuam quod ut tu deus
 Ne perdas cum impiis) qui
 pietatem et cultum tuum ab-
 negāt animā meam perdens
 do vel puniēdo eā: nec (cū vi-
 ris qui carnaliter viuunt:) et
 proximum oderunt (vitā me-
 am) quia mei valde dissimiles
 sunt. Quorum opera iniu-
 sta sunt et iniqua et dextra eo-
 rum repleta est muneribus:
 pro quibus iusticiam et iudici-
 am subuerterunt: innocētes
 condemnauerunt / vexauerunt
 vel interfecerunt. Ego autē
 innocenter (per studium sancte
 vite) ambulavi et ideo (si
 vera me) a perditione ipsorū
 futura: Et in periculis huius
 vite misericordia tua) Non
 deserat me: Sed in omnibus

Psalmus. xxvi

me concomitetur. Hoc fac do-
mie: qz dilectio meaz affectio
que facile labi solet nō reces-
sit a rectitudine et fidelitate iusti-
cie inter concutiētes hereses
et mundi grauiter seuerētes an-
gustias: sēper stetit immobilis
et persistens in directo itinere
mādatoꝝ tuozū: et iō misere-
re mei. qđ si feceris: qđ diu ero
in cōgregatiōib⁹ hominū pu-
blice (bñdicā te dñe) laudan-
do et gloriificando pro benefi-
ciis michi collatis a te.

Argumentum.

Psalmus. xxvi. in quo vir
iustus petit a deo gratiam vt
sic i presenti repugnādo pua-
leat contra hostes spirituales
vt perueniat ad regnum.

Introductio.

Propheta exhortans que-
quam hominum non timere:
quoniam a deo fuerat illumi-
natus: ait.

Dominus illu-
minatio mea) Il-
luminans et docēs
me contra tenebras ignoran-
tie (et fortitudo salutis mee)
robꝝans infirmitatem meā:
vt in bello possim resistere.
(quem ego timebo) nullū ves-

reor vel timeo hostem insidia-
tozem vel persecutoꝝ. **O**ñs
protectoꝝ vite mee (ipse. n. re-
pellit oēs impetus et insidias
hostiū meozū (a quo ergo tre-
pidabo) habēdo talē protecto-
rē: a nullo. Dixi nō timeo ali-
quē: qz duz persecutores nocere
appropiant michi) vt corpus
meū rapido dente lacerēt nō
magnificatio: quoniā n̄ timeo
eos qui occidūt corpus: aīaz
autē occidere non pñt. **D**o-
minus protectoꝝ vite mee est
Inimici mei q̄ persecuātur
me infirmati sūt) nō potētes
perficere qđ intēdebāt (et oc-
ciderūt in ruinā) aīe sue pue-
nientes. **S**i fortitudo demo-
nioꝝ: et si impetus vitioꝝ:
si molimina hostiū (aduersū
me cōsistāt n̄ timebit cor me-
um: qm̄ deus bellatoꝝ fortis
pugnat p me. **S**i exurgat for-
tis (aduers⁹ me plūm) a pre-
dictis inimicis (In hoc) meo
adiutorio figā spem victorie
remuneratiōis aplioꝝis glo-
rie eterne. **U**nam petii a do-
mino) pze ceteris (et hanc req̄-
rā) orōne pseuerāter p obtē-
tu ipsi⁹ (vt inhabitē in domo
dñi) scz militantis ecclesie: vt
quamdiu vivo nulla aduersi

tas me excludat ab unitate si
 deliū: qui unitatē & veritatez
 dominice fidei p orbē terrarū
 tenent: sed i ea pmaneat sēp
 Hoc pro eo sine. **Ut** tandem
 (videā) per gustū (bonitatez
 dei) i q̄ s̄ma delectatio ē i s̄m
 ma pulchritudo (& visitem) ce
 leste (tēplū eius) ubi cū s̄ctis
 feuar clara cōtemplatōe ei⁹.
Ideo hoc michi spero. **Qm̄**
 iā i dispensatione verbi sui i
 carnati per fidē & sp̄ē (abscō
 dit me i die malozū) hominū
 me persequentium (& protegit
 me) ne lederer (in potentia di
 unitatis abscondit sub huma
 nitate q̄ fuit tabernaculum i
 quo xp̄s contra dyabolū mili
 tauit. **Hoc** etiam fecit: qz **In**
 petra xp̄o (exaltauit me) dñs
 qz in ipso & per ipsum pmoue
 oz de virtute i virtutē) et nūc
 in presentivita (exaltauit mē
 tem meā super prauos mot⁹
 et appetit & meos viciosos ne
 mei dominant. **Post** hec om
 nia que fecit michi dominus
Circuui) ois beneficia me
 mozie commēdādo & potissi
 me redēptionis beneficium &
 ego non ingratus imolau i
 Ecclesia catholica toto orbe
 diffusa (**H**ostiam ineffabilis

laudis) et corde & opere (leta
 boz i domino: & **Ideo** Tu au
 di dñe vocem meā) iteriozem
 quā in aures tuas forti intē
 tione dixerim: dicēs. **Unā** re
 titi a dño. &c. **Exaudi** me) dñe
 ex tua clementia pro illa vna
 & (miserere mei). **Tibi** Non
 hominibus (aperui) in corde
 meo: ubi solus audis (de syde
 riū meū scz quod anima mea
 facta ad ymaginē tuā (exquis
 iui te) & non aliquid extra te
 premiū nisi (vultū tuū) presē
 tia visionis tue dñe (regrā) m
 huic inq̄sitioni p̄seuerāter i
 stabo: qz p̄ciosus aliqd nō i
 uenio. **Illā**. n. est summa felici
 tatis & beatitudinis oim sc̄tōrū
At aut iueniā qd quero dñe.
Nō auertas lamē ḡte tue a
 me peccatoze: qz nō est in ma
 nu mea obtinere quod peto &
 (nō) sinas me labi i pctm̄ per
 qd (declines i ira a seruo tuo
Quia enī ego nō sufficio te i
 venire nisi tu adiuues: **Ideo**
 deprecoz. **Adiutoz** me⁹ esto
 i hac vitā ad hoc pueniāz)
Non derelinquas me) cum ce
 peris adiuuare) **Nec** despici
 as me (q̄ ego mortalis & eter
 num audeo querere: quia tu
 es (deus meus) **Quā** ad ima

Psalmus. xxvii

ginē tuā me creasti (et saluta-
 ris meus) q̄ sanas plagas pec-
 cati mei: frustra autē creasti &
 recreasti si mortales despicias
 Ideo etiam nō despicias me
 mortalem: quia non mea pro-
 pria a me cōmissa sed parēta-
 lis culpa est: qua ī hanc mor-
 talitatez descēdi. Qm̄ pater
 me⁹ adaz (et mater mea) eua
 (dereliquerent me) exposituz
 miseris presentis vite p̄ corū
 enī pctm̄ moysi traxit ī oēs
 (dñs autem) carne assumpta
 (assūpsit me) ad mortalitatē
 nō ergo despicias me. Ex quo
 assumplisti carnez meā. Na
 michi legem viuēdi vt (in via
 tua) regia firmiter persistens
 nec ad dexteram nec ad sini-
 stram declinē (et dirige me in
 semitaz rectā) & in hanc diri-
 ge me: qz nōn sufficit inchoa-
 re nisi pueniat: et hoc (ppter
 inimicos meos) demones pra-
 uos hoīes appetit⁹ carnis et
 praua desideria q̄ insidiari nō
 cessant vt impedimentū pre-
 sentent in via eūdi ad te deū me-
 um. Ne tradideris in vo-
 lūtates psequētūz me) nec si-
 nas eos satiari de malis me-
 is (qm̄ insurreperūt in me tes-
 tes iniqui (de me falsa dicen-

tes vt remoueant & reuocent
 me ad te. sed tñ mentita ē ini-
 quitas sibi) qz ad dānum suū
 mētiti sūt. oē. n. peccatū in su-
 um redit auctorem. Vir iust⁹
 consilius de dei mīa: ait Non
 obstante psecutione inimico-
 rū: & q̄ falsitas & mendacium
 increuerūt cōtrame. Credo
 videre bona domini) Electis
 promissa (in terra beata: bo-
 na q̄ dē vera et dulcia / ī mor-
 talia / sempiterna incōmūta-
 bilia. vbi nullius falsitatis lo-
 cus vbi nullius boni defect⁹.
 N; fortassis aīe amanti hoc
 tardum videtur: sequitur vox
 cōsolatoria. Expecta) patien-
 ter (dñs) secure q̄ nō fallit om-
 nipotens promissit. cert⁹ pro-
 misit. verax promissit qui mē-
 tiri nō pōt: sed tūbt cōsequa-
 ris (Viriliter age) non remis-
 se) confortetur cor tuū) ne lac-
 seris a bonis operibus etiam
 si mala eueniant sustine per-
 seuerādo non negatur: pures
 quod nundū accepisti: quia si
 differtur / non auferetur.

Regumentum.

Psalmus. xxvii. in quo
 est vox christi hominis de pas-
 sione et resurrectione sua.

Dedomine

facte pater ex ma-
gno affectu clama-
bo) auxilium tuum inuoca-
bo (ne lileas a me) cum te de-
precatus fuero subtrahedo mi-
chi bñficiū resurrectionis (et
ne taceas) deserendo me tota-
liter in possiōe alias (suis es-
sem alius hoīb⁹ (descēdētib⁹
in lacū) inferni sicut inimici ex-
istimāt. Qd ne fiat. Exaudi
vocē deprecationis mee cum oro
ad te) p toti⁹ infidi salute (dū
extolle man⁹ meas) in cruce
(vt templū sanctū tuū) qd est
ecclesia tibi cōgrua p passio-
nē meā. Exaudi me dñe. Ne
simul me tradas) i mortē cū
peccatoribus) simul. i. ex qua alii
tradūtur cā simili. i. p pccatis
suis (et nec p das me cū operā-
tibus iniquitatem) eo fine et
intentione qua illi me tradēt
vt scilicet nomen meū deleāt
& extingūat. (Qui). Cuius in-
imici mei pacē (dolose loquū-
t michi p̄ximo sc̄z carnē) et p
ipensas eis multiplicē iniam
dicentes: scimus qz a deo ve-
nisti magister et viā dei in ve-
ritate doces. s. censū dare ce-
sari (mala aut in cordibus eo-

rum (qz mala intentiōe inter-
rogābt. s. captū in verbis res-
prehendere possent: quibus
Dabis retributiones) condī-
gnam sc̄m opera mala illo-
rū (que michi intulerūt flagel-
lantes/contpientes & occide-
tes et sc̄m nequitiam ad in-
uentionem ipsorū quib⁹ fal-
sa adinueniebāt cōtra me di-
centes me seductorem demo-
niacum et huiusmodi) retribu-
e illis (quamuis ex passio-
ne mea sequatur vtilitas to-
ti humano generi ad salutē.
Tribue tamen illis mercedē
sc̄m volūtātē malā & inten-
tionē operū ipsorū: et sicut ipsi
reddiderūt michi mala: ita re-
tribue eis mala. Et hec id cō-
tingēt eis. Quā nō intellexerūt
opa dñi) insubilia vt v̄bū car-
nē factū esse: nec qz siderauerūt
opera manū eius) visibilia
sc̄z miracula ei⁹ que sufficiens
testimonium perhibebant de
eo cum a nullo alio taliter fieri
possēt (ideo destrues illos)
nūc p Romanos irreparabi-
liter (& nō edificabis eos) pos-
tea (vt solebas olim post ca-
ptiuitates reducere eos) sed
de hac captiuitate nō redarē-
tur. Sciēs x̄ps hō cōplenda

Psalmus .xxviii

esse oia que petebat quasi ias
exaubitus gr̄as refert dicēs.
Benedictus dñs: qm̄ exaudi
uit vocē deprecationis mee)
Certe exaudivit me dñs quo
niam. **A**diutor meus ⁊ pte-
ctor meus est: et i ipso spauit
cor meum) in morte ⁊ adiut⁹
sū in resurrectione. Certe ad
iutus sū in resurrectōe **Q**m̄
resurrexit caro mea) procedēs
de tumulo i corrupta ⁊ impas-
sibilis et glorioza. Unde iam
metu mortis ⁊ sūpto libera vo-
luntate hylariter ⁊ gaudēter
per me et fideles meos (confi-
tebor ei) confessione laudis.
Merito fideles mei confite-
būtur ei: qm̄ **H**ortitudo i pu-
gna cōtra dyaboluz (ē plebis
sue) q̄ credit ⁊ cōfidit i eo (Et
protector omnium) qui passiōe
filii sui sunt redempti tam in
p̄senti q̄ in futuro eos con-
seruādo. **I**nterpelloz oro dñe
sancte pater. **V**i **P**opulū tuū
ad salutem) perducas: quia
meus est: qz oia mea tua sūt.
(⁊ benedic ecclesie tue) que est
hereditas tua virtutib⁹ ⁊ nu-
mero augendo (et rege eos) i
hac mortalibita ne declinent
ad p̄ua (extollo illos (a ter-
renis ad celestia: eos glōzifi-

cando eternaliter.

Argumentum.

Psalm⁹ .xxviii. in quo mo-
nentur fideles afferre spiri-
tuales hostias deo.

Alli dei affer-
te domio) vosmet
iplos non corru-
ptos errorib⁹ estis filii apo-
stolorum qui vos genuerunt
per euangeliū (q̄ arietes) di-
cunt: tuz qz duces gregū fue-
runt: taz qz duob⁹ cornibus
i. vtriusqz testamēti auctori-
tatib⁹ p̄ualuerūt ⁊ ira hereti-
cos ⁊ supstitiōes ⁊ idola qua-
si dura fronte eos diruentes
Afferre dño) deo p̄ri (gl̄iaz)
qz est ois creature p̄ncipiuz
(et honozē) qz est ois creatu-
re finis qd̄ tunc deo afferim⁹
quādo exhibemus nos tales
in qb⁹ de⁹ honozet ⁊ glōzifi-
cet (afferre dño) filio q̄ est no-
ticia itelligētie paterne (glo-
riam) p̄dicādo eū equalē esse
p̄ri: oia opera vestra ad ei⁹
glōziā dirigēdo (adorete do-
minum) spiritū sanctuz q̄ est
sanctificator ⁊ inhabitator ec-
clesie sancte sue. **I**deo afferre
domio glōziam qz **V**ox xp̄i)
tam per se q̄ per suos fuit sit

per multos populos super quos ipse xpus rex glorie in humana natura terribiliter (intonuit) comminatione futuri iudicii et fragore apostolice predicationis pbniversu mundum quo mentes hoim ad conuersionem commouit **Uox** predicationis domini per se et per suos (in virtute qz cum operatione multorum; miraculorum; et vox dñi i magnificetia (qz simplicis et idocetos magnificos fecit in omni sapientia cui non poterat resistere oēs sapientes mundi. **Uox** predicationis (dñi) p se et per suos) quasi confestim cedros) qz multos sublimes et altos diuites et potentes de gentibus voce sue predicationis pterunt (confringet) ad penitentiam et humiliabit sub iugo euangelii et eodem modo (cedros libani) q ceteris cedris sunt altiores: iudeos. i. qui ratione legis se geribus superiores gloriabuntur confringet ad penitentiam succisa atqz confracta in his supbia. **Comi**nuet eos humiliando (tanquam vitulum pinguem) ad imitationem xpi ut ipsi etiam sint parati p xpo moxi si sit opus quod

admodum xps filius scilicet carnes iudeorum fecit p nobis omnibus quod iudei propter eorum superbiam dicitur unicones. **Uox** predicationis xpi quasi (intercidentis flamma ignis) qz vitia carnis que concupiscentias resecat et prohibet (vox) predicationis per suos (et mouebit) etiam gentes ad fidem que in (desertum) dicitur sunt qz sine lege sine deo sine prophetis fuerant: commouebit etiam dñs ad fidem conuertendo iudeos qui dicunt desertum (caedes) quod iter perietatur sanctum legis a quo sancto legis deserti sunt: quoniam sanctum legis. i. spiritualem intellectum eius non habent. **Uox** predicationis (xpi) quasi (pparantis ceruos) qz tribuit spiritum sapientie quibusdam perfectis qui veluti cerui repellunt venenosas linguas hereticorum: et sicut cerui p spiritum nas incedunt sine lesione: ita ipsi p vanitatem mundi sine delectatione quibus dominus (reuelabit) ea que aliis sunt (abscondita). i. vmbra acula mysteriorum (et oēs) que sunt (in templo) sic summato patris beneficiis (dicent gloriam) domino: ideo etiam. **D**ate gloriam domino) qz sanctos suos in ecclesia quasi in archa noe constitutos

Psalmus. xxxix

Inter fluctus huius seculi le-
tos inhabitare facit sicut ser-
uauit inter fluctus et aquarum
inundationes existentes in ar-
cha Noe: et deinde in templo
(Sedebit dominus rex) regnans in
eis et regens eos usquequo de-
ducat eos ad portum stabilita-
tis eterne. Dominus virtutem po-
pulo suo dabit. Contra huius
inundi procellas et turbines
dimicanti: et tandem (domi-
nis benedicite populo suo) in
eum credenti: et mandata eius
obseruanti (in pace) eterna in
seipso qui est pax nostra.

Argumentum.

Psalmus xxxix. in quo de
resurrectione christi.

Introductio.

Christus homo gratias
agens pro resurrectione sua:
inquit.

Domine subli-
mitate tuam glo-
riose (laudabo as-
pirando nomen tuum per mul-
tas gentes (quoniam suscepisti me) de morte in resurrectio-
ne decorando me gloria immor-
talitatis et quia non permisisti
diu (inimicos meos) Iudeos
et demones locundari delec-

tari (super me) quia inimici qui
letati sunt in cruce in resurre-
ctione tristes effecti sunt et de
uoti gaudio magno flo-
runt. Domine deus meus cla-
maui ad te in passione (et sa-
nasti me) in resurrectione ab
omni corruptione et infirmita-
te carnis: quia in corpore
glorioso et immortalis me resur-
gere fecisti celeriter o domine
Eduxisti ab inferis animam
meam cum aliis animabus sanctis
que ibi detinebantur saluasti
me de lacu inferni) ubi sunt
anime peccatorum ne sicut illi precep-
torem in mortem. Quod au-
tem resurrectio que precessit in
capite spatur in membris si-
cut promissum est eis. Hortatur
propheta ut agant gratias deo
idicent: ideo vos. O sancti
Psallite domino bene operando
et laudate eum quod ex sua boni-
tate (et sanctitate memorum suum
nostri) ut sacrificet nos Ideo et
psallite domino (et confitemini) do-
mino Quia ira eius cito transi-
ens est) quod si aliqui irascatur
suis ad correctionem est in bre-
ui tempore (vita) deo in (volunta-
te eius) siue propiciatione eius
est: non enim vult mortem peccato-
ris sed ut convertatur et viuat. Hu-

Psalmus. xxxi. Ho xxxi

ius mie et clementie diuine
 signum ostēdit ppheta dicēs
 in tam modico tpe sicut est i
 ter. **V**espere et demorabit
 (fletus) ira dei ad misericordiam
 si in vespere ducat fletū
 peccatores puniendo cito trā
 sibat (et i mane) dabit leticiam
 (eos consolando) **E**go autem i
 confidentia diuinitatis cui
 plenitudo habitat in me (dixi)
 hoc (non mouebo) voluntate
 dei s; que placita sunt ei
 semper faciam. **E**t sicut ego
 dixi tu ex gratia tua fecisti.

Quoniam pstitisti puritatem
 mee et innocentie mee (virtutem)
 ppetue stabilitatis in
 bono qd non de humana ha
 beo sed de tua voluntate: et
 gratia qua naturā humanis
 tatis mee tu diuinitati copu
 lasti. **Q**uod pz. qz **D**ū auertē
 bilis est tue diuinitatis p
 sentia a me qsi passioni me expo
 suisti infirmitas carnis mee
 attrita est et sensualitas turba
 ta. **T**ūc dixi **H**ō te (p. dñe
 clamabo) in articulo passio
 nis petens auxiliū (et ad deū
 meū deprecabor) p immortalita
 tis gloria hñs: et p redēpto
 pplo morte mea dicēs. **Q**ue
 utilitas in effusione sanguis

mei) qui sine culpa mea effu
 sus est si non statim resurgā
 aut corp⁹ meū fuerit i sepul
 chro (corruptū) corruptione
 putrefactionis certe nulla/ qz
 in tali casu nō fuisset credita
 eius diuinitas: et p cōsequēs
 hoī: nō fuissent cōsecuti vtri
 litatem. **I**nducens aliā rōnē
 ait. **Q**uōd ptebēbit tibi) p
 sione laudis corp⁹ resolutū (i
 puluerē) planū ē qz nō) aut an
 nūciabit dicitatē tuā certe nō
Nī apli cessauēēt a p
 dicatione quadiu fuisti i sepulchro.
Gaudens xps de resurrectione
 sua ait **H**audiuit dñs) me
 deprecantem (et misertus est
 mei) faciendo me a mortuis
 resurgere (dñs factus est ad
 iutor meus) qz non dedit san
 ctū suū videre corruptionem
 s; me deprecantē glia immortalitatis.
Christus expones
 modū quo p. misert⁹ ē ei ait
 ad p. m. **C**ouertisti plactū
 meū) quē habui tpe passio
 nis quo dixi tristis est aīa mea v
 qz ad mortē et plactū quo me
 plangebāt apli et sancte mu
 lieres (i gaudiū) i resurrectione
 mea et carnē meā (saccū) in
 quo latebat p. iū redēptio
 nis (iscidi p. misisti clauis i lācea)

Psalmus. xxx

morte. s; in resurrectione mor-
 talitate destructa immortalē fe-
 cisti et ita (circundedisti me)
 gloria immortalitatis cū sū-
 ma (leticia). Hoc qđ michi fe-
 cisti. (Nedet in gloriā tuā)
 erit. n. cā vt lauderis a me et
 a meis. et vere circumdedisti
 me leticia. qz vltimus non sē-
 tiam punctiones passionum
 sicut ante qz mors non domi-
 nabitur michi vltra (dñe de-
 meus in eternū laudes) maie-
 statis tue decantabo) p me &
 meos. ¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xxx. in quo mo-
 netur iust' ne de se psumat:
 s; d dei misericordia psumat

¶ Introductio.

¶ Mox filii ex assumpta hūa-
 nitate ait. ¶ deus pater.

A te domi-
 ne speravi) sicut
 in protectore for-
 tissimo (non confundar in es-
 ternum) et sic temporales su-
 stineam confusione a iudeis
 (in iusticia tua libera me) vt
 non sim detentus in morte
 hoc. n. exigittua iusticia vt cū
 non sit debitor mortis: mor-
 tē tñ p redemptione huma-
 na susceperim in morte non

sim detentus: sed celeriter re-
 suscitatus exurgā. ¶ Traudi
 me festi vt eruas me) a mor-
 te tertia die resuscitando: ne
 differas vsq; in cōmunē oim
 resurrectionē meā. ¶ Tu de-
 pater quia oīa saluas i prote-
 gis. ¶ Alto michi deus pte-
 tor) vt me vndiq; tuo valles
 auxilio vt nulle iudeoz; im-
 pugnations me ledant: sis
 michi securitas in qua quies-
 cā. i. fac me resurgere (vt sal-
 uū me facias) a morte qua se
 iudei putant me posse dāna-
 re. Ideo te & non alium que-
 ro. ¶ Quoniā fortitudo mea)
 ad tolerādum psecutores (et
 refugiū) ad euadendum eos
 tu michi es propter nomen
 tuum deduces me). i. facies
 me transire de morte ad vitā
 de corruptione ad incorrup-
 tionem de pena ad gloriā
 (& enutries me) multiplicādo
 & paulatim augendo corpus
 meum qđ est ecclesia. ¶ ¶ Ha-
 queo mortis) quo me oīno p-
 dere iudei occultis machina-
 bantur insidiis (educes) bene-
 ficio resurrectionis frustratis
 oībus iudeoz; consiliis cōtra
 me pparatis: qz dño ptege-
 te nulla pōt aduersitas pua

tere. Potestati tue commen-
do spiritum meum cito eum rece-
pturus. Deinde apłs fide-
lis xp̄i passione redempt⁹ de
resurrectione) capitis let⁹ di-
cit gratias agens (redemisti
me dñe de⁹ veritatis) nō fal-
lens in promissione: quod. n.
per pphetas promisti i tua
morte adimpleuisti. Populū
tuū redemisti. sed. Odisti ob-
seruātes et amantes vanam
beatitudinē) seculi: diuitias
dignitates/gaudia seculi: q̄
vniq̄ bana sūt: qz talia nō tm̄
vacue sed (supuacue) obser-
uātur qñ ita amātur vt cele-
stia contēnantur. Illi obser-
uant vanitates. Ego autem
speraui) nō in pecunia hono-
re aut in aliqua humane po-
testatis sublimitate q̄ omnia
pereūt (sed in dño) q̄ est veris-
tas et via: et ideo (exaltabor
et letabor i misericordia tua)
que nō fallit nō in mea iusti-
cia. Quia) misertus est hu-
militatis mee tam mentis q̄
corp⁹is quabzq̄ ad mortem
me exinaniri ⁊ grata tibi fuit
(saluasti a peccatis) a quib⁹
homo se saluare nequit (an-
imā meā) immunē ab oī pec-
cato conseruādo. Qua sic sal-

uasti me ideo. Nec cōclusisti
me) in potestate diaboli eum
michi dhari pmittrēdo ita in
libertatē qui non habet i me
quicq̄: immo (statuisti i loco
spacioso) pedes meos) qz non
solum in iudea sed per oīa re-
gna mundi apostoli firma fi-
de stabilitate firmati et suc-
cellozes eoz p̄dicāt nomē me-
um. Et qz licet me nō p̄cluse-
ris in manib⁹ inimici: insur-
gunt tñ aduersus me insidie
multe iudeoz: ideo. Misere-
re mei qm̄ tribuloz) a deo (qz
turbatus est) in furore iudeo
tū seuiētium in me (oculus)
rōnis mee (affectus) sensus
litatis (et mēoria mea). Hic
turbatus sū. Quā vita mea)
tēporalis per longas et gra-
ues passiones vniq̄ ad mortē
perducta est: et oē tps quo in
hoc seculo dixi (deficit in ge-
nitibus) in angustiis et sup-
pliciiis diuersis. Infirmata
est virt⁹) ex confidentia ai (in
paupertate) et defectu bono-
rū: et paucitate credētū: qm̄
i p̄hibita plures sūt p̄dōzes
⁊ infideles: pauci vero sancti
et firmitas et virtus qua cō-
pago corp⁹is mei sustinetur
debilitata est quasi deficiens

E. i.

abigore suo. **P**eter predicta
 turbatus sū: qz. **H**actū sum
 super omnes inimicos meos
 .i. qui torquent pro scelerib⁹
 (opprobriū) et cōtempribilis
 valde (vicinis meis) q̄ vicini-
 tate fidei appropinquabant
 qui lz adhuc nō crederēt: cre-
 dere tñ disponebāt. sed viden-
 tes me in cruce pependisse a
 crudelitatis vicinitate remo-
 ti sunt dū pati videbant quē
 adorādū eē putauerūt: ⁊ ēt fa-
 ct⁹ sū (timor notis meis) apo-
 stolis et discipulis meis: qui
 me capto fugerūt. **E**t ēt illi.
Qui minus scripturis cre-
 dētes (viderunt me) in cruce
 positū (foras). i. a fide deita-
 tis latentis in me (fugerant)
 estimātes spē suā morte mea
 fuisse finitā: et sic) obiti sunt
 mei tāq̄ a corde eorū mortu⁹
 sūm). **E**t etiā. **H**actus sum)
 in estimatione pfidēz iudeo-
 rū (tanq̄ vas pforatū) ad nul-
 los vsus vtile et p̄: olequens
 abiiciendus: et hoc ideo (qm̄
 audui) et patienter sustinui
 (vituperationem multorum
 ⁊ mortantiū in circuitu). .i. cir-
 ca crucē assistentiū vel qui in
 hierusalem morabantur qui
 non cognoscebant me esse de

um. **D**um simul cōuenirent
 aduersū me in eo ⁊ siliati sūt
 vt acciperēt) seu tollerēt per
 mortem (vitā meā) sed cōtra
 eorū consilia inter hec oppro-
 bria et scādala (ego in te spe-
 ravi) non in hoīe nichil enim
 securius est q̄ sperare in dño
 (dixi de⁹ meus es tu) qui me
 creasti i dispositōe tua (sunt
 fortes) tābite q̄ mortis (mee)
 quia quādo vis viuimus vel
 morimur. **E**t qz tu es de⁹ me-
 us. **S**ripe me) de p̄tate dya-
 boli: ⁊ ministroz eius qui me
 odio habēt (et a psequētib⁹
 me) qui michi mala inferunt
Illustratio respect⁹ tui sup
 me scōz tuā) scōz formā hūa-
 nitatis effulgeat infundendo
 grāz (saluū me fac) nō i iusti-
 cia mea nō i meritis meis (lz
 in tua mīa nō erubescā) exul-
 tātib⁹ michi malis sed saluer
 ab his psecutorib⁹ (qm̄ iuoca-
 ui te) q̄ potens es me exaudi-
 re. **E**rubescāt impii) .i. iudei
 xpm crucifigentes: et genti-
 les deū verū non cognoscen-
 tes idola et lapides iuocātes
 vmbz infernalib⁹ sociētur:
 fac obmutescere (labia dolo-
 sa) q̄ hic garrula sunt dū non
 timent iudicium. **Q**ue) la-

bia dolosa (loquuntur aduersus iustū) xpm iniquitatem iridentes crucifixum et ceteri nentes tanq̄ purum hoīem et peccatozē in quo peccauerunt. Primo (i supbia) qz creatozem suum ztēpserunt. Secundo (in abusione) q̄a cum cui plurimum debebant rōne beneficiozū crucifixerunt.

Esta cernens ppheta z ad mirās ait. **O** quam magna multitudo dulcedinis tue deus) o quanta gloria in futura beatitudine disposita est electis tuis plane inestimabilis (incōprehensibilis quaz mō abscondisti) in temetipso vt plus desideret i futuro dō patebit. Quam dulcedinem mō absconditam. **C**ōsūmābis) in aperto in futura vita his q̄ vsqz in finem pleuerātes (te expectant qui (in conspectu hoīm) nō erubescunt ziteri qd̄ credūt: s; fidē suaz libere cōfiteēt. **C**orā facie tua que nūc abscondita ē hoīnibus) tanta pace z quiete fruēt electi tui (vt ab oī hūana pturbatiōe) i ppetuū sint securi. Sicut electos tuos in futuro abscondes: ita nunc. **I**n tabernaculo) ecclesie mi-

litantis in qua militiam exercem us) a cōtraditiōe linguarum) oīm scismatum et heresum q̄ contradicunt veritati xpiane doctrine. **I**n ecclia est iuenit dōsēlio secura ab hmoī ztraditione liguarū. **Q**z tot facit factis suis **B**enedictus dñs qm̄ mirabilē fecit miam suam) in me (ciuitate hierusalem munita tunc qm̄ me ibi docet et miracula facere z ēt p hominum salute mozi voluisti ibi quoz gloriā resurrectionis me ostendisti.

Ut merito sit q̄ in hierusalē potentia tua misericordiam suam miram fecit vbi declarare tam ingentia sacramenta delegisti. **E**go stupefactus cum in me horribiliter iudei seuerēt (dixi in stupore meo) ita vilis reputatus sum vt vider eē (piectus a facie oculoꝝ tuoz). i. a conspectu misericordie tue. **E**t qz sic huilem me exhibui: et illi me derelictum z proiectum a te omnes putabant **I**deo exaudisti vocem orationis mee dum clamarem ad te) qm̄ in cruce dixi deus quare me dereliquisti quibus clamozib⁹ exaudit⁹ sum cum resurrectionis gra-

E. ii.

etiam me collocasti. Christus
 hō pro collocatis sibi bñficiis
 sanctos 2mouet vt amēt dñz
 dicens. Diligite dñm oēs sā
 cti ei⁹ qm̄ veritatem req̄ret
 in iudicio premia dñiigentib⁹
 te cōferendo (et retribuet a-
 bundanter superbis) condī-
 gnā p̄nitionē Ergo vos oēs
 qui incepistis bona operari.
 Viriliter agite) in incepris
 bonis constātissime perseue-
 rando: ne feminea molitie de-
 ficiatis (et confortetur cor ve-
 strum) ne a recto proposito
 aliqua carnis imbecillitate
 seducatur (omnes qui spera-
 tis in domino)

Argumentum.

Psalm⁹. xxxi. in quo agi-
 tur de penitencia.

Introductio.

Vox prophete.

Beati beati
 tudine spei (quo-
 rum remisse sunt
 iniquitates et quecumq̄ dele-
 ta sunt peccata vt a deo non
 puniāt āpli⁹. p̄pterea. Bea-
 tus vir cui nō imputauit dñs
 peccatū) ad eternaliter puni-
 endū (et non ē in spiritu eius
 dolus) siue fraus vt aliud in

labiis aliud ī cogitatione: vt
 cū sit p̄dōz iustum se p̄dicet
 Et oñdes q̄periculosum sit
 pctm̄ celare in 2fessione ait.

Qm̄ tacui) a confessione pe-
 catorū meorū: detecerunt ī for-
 titudine oēs vires mee inte-
 riores peccatorū mole dep̄sse
 et debiles facte sūt ad resistē-
 dū peccato (dū clamare) p̄-
 sūptione (tota die) me iustu-
 tando merita mea cum ex
 me nō haberē nisi peccatum
 iste tacuit 2fessionem: clama-
 uit de meritis p̄sūptōez: sic ta-
 cuit vñ p̄soliceret: non tacuit
 vñ deficeret. **Vex.** Quia bacu-
 l⁹ correctionis tue me sup̄bū
 tetigit assidue & ī ip̄a assidua
 tribulatiōe flagelloz meorū

Couerlus) sū (ad cognoscē-
 dum miseriam) meā & culpaz
 meā plangendā dū remor⁹
 2scientie ifigitur cordi meo.
Postq̄ te iratū michi cōperi-
 qz tacuerā nō vltēr⁹ tacui. s; **Delictus**
 meus) omissiōis
 (cognitū tibi feci) p̄ verā cō-
 fessionē et satisfactiōē (& ius-
 titiā meā) quā 2misi facien-
 do non faciēda (nō abscondi)
 s; aperui vt opites tu: detexi
 vt tegeres tu. **Proposui** 2fi-
 teri iusticiā meā dño) accu-

sando et donādo menō alios
(et tu misericordis) indulisti
ī pietatē pctī mei. **O**ro hac
peccatorū remissione ⁊ venia
(orabit ad te oīs sanctus (vt
eam sibi valeat īpetrāre : q̄a
nemo est hīc a peccatis īmu-
nis: vñ nullus scōrū est q̄ alii
due non dicat dimitte nobis
debita n̄ra: orādū autē est (in
tēpore oportuno) s. ḡe et vi-
te p̄ntis: q̄ in alia vita nemo
p̄ficue cōfiteatur. **Q**erūtū
et si sanct⁹ orat p̄ venia pec-
catorū et etiā ī tēpore oportuno
illi tñ qui (sunt defluētes na-
tantes) in carnalib⁹ ⁊ cupiscē-
tiis vel errorib⁹ diuersarū se-
ctarū (nō appropinquabūt) ad
deū: q̄ errores sequunt̄ nisi
p̄ius aqua p̄fessionis pecca-
torū et hūilitatiōis cordis mū-
dent. **M**erito sc̄ti orare d̄nt
q̄ **T**u es refugium meū a tri-
bulatione (hui⁹ seculi v̄l pec-
catorū: que circumdedit me
exultatio mea) cui⁹ ope sub-
sisto cuius sp̄ p̄sidio tutus sū
in cui⁹ sp̄i ⁊ solatione reque-
sco (erue me a circūstantibus
me demonibus ⁊ malis hoīb⁹
q̄rētib⁹ me impellere ad reci-
diuū. **C**redet dñs petitiōi
penitentis. **I**n intellectum tibi

dabo) ad cognoscendū agen-
da (et instrua te) vitare vitā-
da (in via hac mandatorū dei
(qua gradieris) firmabo su-
per te oculos mie mee te pro-
tegendo ne aliquis tibi noce-
re possit. **I**lluminatus ve-
ro iam penitens conuertit se
ad illos sup̄bos peccata sua
defendentes monens eos ad
penitentiā dicens: o vos pec-
catores. **N**olite fieri super-
bi (sicut equus) q̄ erecta cer-
uice incedit aut stolidi ⁊ pigri
(sicut) mulus q̄bus nō est in-
tellectus (s̄ sequūtur appeti-
tum sensualem viuētes vita
brutali. **P**enitens dolens
de perditione taliū hoīm qui
more brutorum aialiū viuūt
orat vt nolentes aq̄lescere ar-
teantur flagellis ad acq̄elē-
dum dicens **I**n chamo ⁊ fre-
no). s. maiori et minori tribu-
latōe sc̄d̄ diuersitatē culpā
et personarum (superbiam ⁊
contumaciā ⁊ stringe) ⁊ cōtū-
de iactantiā eorū (qui nō ap-
proximant ad te humiliando
se: et obediendo ad nutum.
Bene monui vos nolite fi-
eri sicut equ⁹ et mulus: quia
Multā sūt flagella peccato-
rib⁹) p̄parata hīc et ī futuro
E. iii.

maxime ubi peccatorib⁹ obstinatis gravissima sūt referuata (sperātes autē in dño) vera spe mia circūdabit) vndi: q̄ ne sit locusthosti ad itrādū. Q̄ mia h̄ circūdare sperātes in dño. ¶ Propheta inuitat iustos ad exultandū dicens. o vos iusti q̄b⁹ iudicia dei placent. ¶ Et amini i dño qui iuste oib⁹ retribuit gaudio interiori (et exultate) gaudio exteriori (et vos recti corde) q̄ cōformatis voluntates vestrā voluntati diuine (gloriamini) in domino omnia bona opera vestra ad gloriam dei referētes. ¶ Argumētuz. Psalmus xxxii. in q̄ propheta exhortat fideles laudat deū.

Gaudete o iusti in domino) nō in mundo alias non essetis iusti. Non enim ē iust⁹ q̄ non gaudet i iusticia de⁹ autē iust⁹ est et iusticias diligit et declarans quoz laudatio sit deo accepta subiungit dicens (rectos decet collaudario (recti autem dicuntur qui conformantur voluntati diuine que est p̄ia regula rectitudinis a qua qui de-

uiat distortus et curuus est. ¶ Circa modum laudandi deum propheta describens instrumenta mulice spiritualis quibus diuine laudes sūt cātande dicit. Laudate dñz in cithara) .i. in operibus actiue vite (et in psalterio) .i. in operibus contemplatiue vite que sursum in deū tendit p̄ obseruantiam decē p̄ceptorum. Cātate ei cāticiū) gr̄e qd̄ nouum hō nou⁹ rex attulit mūdo. cātate ei qui incarnat⁹ est cantate qz natus est nobis. cantate qz nouā legem dedit mundo: cātate qz pass⁹ ē cātate qz resurrexit: qz ascendit et sedet ad dexterā p̄is: nous sūt oia ista cātica et a p̄iorib⁹ i audita (hñ psallite ei) bonis operib⁹ leticia maiorē q̄ potestis. ¶ Cātate dico domino. Qm̄) verbū p̄missionis ei⁹ (verum est) in oibus et nulluz fallit (et oia opera ei⁹ fidelia nichil. n. promittit sanctis suis quod non reddat) (Benedixi) rectum est verbum domi. quis. Diligit misericordiā) et ubiqz longe lateqz disseminat videlicet ubi sustinet peccatores ubi blasphemos patienter expectat: ubi vitam

prestatur: et indignis his simili-
bus: diligit quomodo (iudicium)
cum pios sequestrat ab impiis
et eorum merita equitatis qualita-
te discernit (misia dñi plena est
terra) ubique terrarum predicata est
ubi a dño concessa est peccato-
ribus remissio peccatorum in
omni re apparet eius misia. qua
omnia ex voluntate et misericordi-
a eius dependent. Laudan-
dus est deus ratione praeiudicis cum
creantis: nam Verbo dñi
celi) i. filio dei patris (firmati
sunt) stabiles et incorrupti-
biles facti (et spiritu) sancto
quod procedit a filio quod est os pa-
tris (omnis virtus eorum) regendi
et influenda super ista inferiora.
Item ipse est quod **A**quas ma-
ris) que primo erant diffuse:
(congregavit in unum locum sicut
in vtre) quia mare litterarum clau-
ditur et coartavit. **P**onit etiam in
concauibus aribus occultis siue
visceribus terre (abyssos). i. co-
piositates inmensas aquarum.
Quia autem tam potens est
dñs. **T**imeat eum) timore si-
liali (omnis homo ab eo primo
ueatur:) et si non amore saltem
timore omnes praetores terre de-
statu peccati ad penitentiam. **I**deo
ipsum timeant cuncta. **Q**uia

eius imperio) et iussu facta sunt
et sicut simplici voluntate (a
omnino creauit de nichilo: ita po-
test ad nichilum cuncta redige-
re. **T**imendus etiam et laudan-
dus est dñs: quia ipse est ita po-
tens quod **D**issipat) non tantum
facta: sed (consilia) secreta (gen-
tium) verum non habent effectum
secundum quod consiliator: sed secundum
quod deus disponit: specialiter dis-
sipavit consilia volentium dis-
sipare legem christi (Reprobare
cogitationes populorum) ut fe-
cit de cogitationibus iudeo-
rum qui cogitauerunt ipsam in-
terficiendo nomen christianum
extinguere de terra (et repro-
bat consilia principum) tyranno
et iherosolymitarum contra ecclesi-
am: quia non est in praesentia eorum quod
secundum intentum assequan-
tur effectum: sed in ordinatione
diuina **C**onsilium autem dñi)
quod intelligimus incarnationis
archanum: quod ad consu-
lendum humano generi constat
esse concessum nulla etate dissol-
uit: sed (in eternum) stat: et disposi-
tiones sapientiae eius) non sunt mu-
tabiles: sed (in sempiternum) sunt.
Beata ergo (gens cuius est
dñs deus eius) per veram fi-
dem et verum cultum) populum quem
E. iiii.

triendo. Ideoq; **H**ia nra) i-
 terim (Sustinet dñm) patien-
 ter expectans pmissione eius
 & potest sustinere) qm dñs ad-
 iutor) noster ad bonu (prote-
 ctor) contra malū (noster est)
 ideo sustinendū. **Q**uia) sunt
 in alia vita; cum pro operib;
 pnia suscipiem? plene letabi-
 tur cor nostrū (i eo) & interim
 (sperabimus (non in meritis
 nostris: sed i filio suo facto) et
 benedicto saluatore nostro: q
 sanctos saluat sperantes i se
 sperauimus quidem. **V**ideo
Hiat misericordia tua super
 nos quemadmodum sperau-
 mus i mia tua) non in pten-
 tia aut in iustitia nostra.

Argumentum.

Psalmus. xxxiii. in quo de
 mutatione veteris sacrificii
 in nouum.

Introductio.

Vox prophete in persona
 omnium electorum.

Benedicam
 dñm) corde & ope-
 re) in omi tpe) pro
 speritatis & aduersitatē nec p
 aliq timore tacebo (assidue)
 tpsib; oportunitis (laus ei; in
 ore meo. **I**n dño laudabitur

aia mea) nōi sapia mūdi aut
 sublimitate d'boz; sed i dño a
 quo ē oē qd laudabile ē i me.
 (audiāt) hoc (mansueti). i. q tē
 perātia hñt oim rerū (leten-
 tur) qz habēt me sociū laudā-
 tē & bñdicē tē vt sint picipes
 remuneratōis eterne. Et iō p-
 pheta ex fernoe charitatē sub
 iūgit. **M**ansueti. **M**agnifi-
 cate dñm mecu (laudādo euz
 & predicando magnū esset ex-
 altādū p dicemus cultū nois
 ei; recorditer. **M**erito iuita-
 uibos ad magnificandū deū/
 qm plurimū vtilitatis de mi-
 chi puenit. **E**xq̄siui eū dñm)
 i cōtione (et exaudiuit me / & eri-
 puit me) hic (a multis tribu-
 latōib;) sed vniuersaliter eri-
 piet ab omnib; us i futuro cō-
 mortale hoc induerit immor-
 talitatez. **Q**uocirca. **A**ccedite
 ad noui sacrificii munio-
 nē passib; mētis p cogitatio-
 nē: & deuotionē (et illuminamī
 ab eo q est lux vera (facies ve-
 stre n̄ patiēt repulsā) i osonē
 b; suis nec frustrabūt merce-
 de sua. **V**ere accedentes cū de-
 uotione ad eū nō cōfidētur:
 quoniam ego. **D**auper) spū
 (clamaui) i oratōe (et dñs ex-
 audiuit me / et ex omnib; tribu-

bulatōibus meis eripiet me) ī obitu trāseūtē ad se. Salua uit qdē. qz magni consiliū āgelus ihel⁹ chris⁹. Immittet) splendorē sui luminis ptege: dō (ī circuitu timentiu eum: z eripiet eos) ab oī ipugnatio: ne demonū z hostiū ceteroz.

Exhortans propheta fideles ad percipiēdā sāctissimā communicationē corporis et sanguinis xp̄i. ait. Gustate) dominici corporis refectiōē (z videte). i. intelligite quā suavis ē dñs) palato cordis q̄ peccata dimittit: z homines virtutib⁹ ornat: z tandē cōfert vitā et: nā: et qz talis est. (beatus vir q̄) non ī legalibus sacrificiis/ (s; q̄ sp̄at ī eo) sed dño miser q̄ sperat ī se vel ī hominib⁹: sed qui ī dño iam beat⁹ est: qz eū iam habet spe qui est omne bonū. Quāuis autē dñs suavis sit. Timete dñm (ī tū tiorē fili: tali: caueatē offēdere eū) (om̄s sancti eius qm̄ non est inopia timētib⁹ deuz) (p̄ficia. n. xp̄i p̄ grām quā in se sentiūt timētes eū: sufficit eis p̄ om̄i bono immo alia bona eis dissipāt nisi quantum ne cessitas exigit. Non est inopia spiritualis et veri boni timentibus deuz

sed Diuites) seculi supbi de: um non timētes (eguerunt) mētali refectiōe (resurētūt) qz mīe dñici corpis fertilitate satiātur. **M**ulti magnas copias diuitiarū hñt ī seculo z saturati ventre q̄ pauperes sūt fide ip̄a (inqrētes autē do: minū toto corde/ fide z deuotio: ne) (non minuētur perfectio bono) qz spiritualia habebūt ad viciū z rēporale ad necessitatē. Nā cui diligim⁹ dñm ī ip̄o oīa reperim⁹ vn⁹ est qui queritur: sed ī quo oīa z timētur. **D**ilectū mirabile. o zp̄ē: diū singulare: cur nos per di: uerla fatigamus. ad ipsū ergo vnanimiter festinem⁹ post quem bona cuncta nō quere mus: sed tenemus. **E**ne alī quis pretendat ignorantiam timoris: dei propheta subiū: git de hoc doctrinam: dicēs. **T**emete filii) per desyderiū z discipline (audite me et timorem filialē (dñi) qui est inītiū sapientie sanctorum) (docebo vos). **Q**uis est homo q̄ vult vitā) beatā in qua nullus moritur z diligit dies videre bonos) prospero et eterno in quibus iocundetur cum sanctis in regno dei: faciat sup:

ple qđ sequitur. Prohibe lin-
guā tuā a malo) blasphemie
extracōis ifamatiōis iustur
ratiōis (& labia tua ne loquā-
tur deceptions & falsitates
cōtra primus. Declina) di-
uerſe a (malo) ope (et fac bo-
nū: iquire) cū magno deside-
rio (pacē) qđ summū bonū ē in
hac vita: et pſeuerāt (perſe-
re eam) honis opib⁹ quousq;
ad pacē eternā ptingas. Et
hoc iō qđ. Oculi) dīuīe pietas-
tis ptepiāt (iustos) tāq; spūa-
lī dīlectos et) aures ei⁹) pa-
rate sūt ad exaudiēdū eos vt
qđ petūt det eis. ¶ Exposita
iustoz gratia quertit ad pe-
nas maloz. Vult⁹ autē ire &
īdignatiōis dei (sup facientes
mala) ad puniēdū eos & pde-
dū eos sic vt nō remaneāt in
terra) inter iustos (vlla eozuz
cōmōzatio Vere oci) dñi su-
p iustos qm Clamauerunt
iusti ātiq; sicut abrahā & tete-
ei iusti orādo p liberatōe sua
(et dñs exaudiuit eos) p mo-
uēdo i bonis (et ex oibus tri-
bulationibus liberauit eos)
p̄tegendō eos a malis spū-
ritualibus et aliquādo etiaz
a corpālis vt tres pue-
ros in camino et danielē i

laculeonum & Non est mirā-
dum si dominus exaudit ius-
tos: qm. Terta est dñs) non
loco: qđ de⁹ nō ē localis: s; au-
xilio patus ad subueniēdum
vel liberādo eos vel virtutez
patiētie tribuēdo ad mai⁹ eo-
rū meritū (& hūiles spū salua-
bit) qm ipsoz ē regnū celoꝝ.
¶ Dico hūiles saluabit non
vtiq; vt nichil hic patiantē: qđ
Multe tribulatiōes iustozū)
qđ a dyabolo et ab iudishoi-
b⁹ / siue ex p̄p̄is passionibus
sepe affligūtur hoc p̄mittente
deo: vt p̄ patientie meritū ve-
niāt ad mai⁹ p̄miū: sēū i futu-
ro (de oibus his liberauit eos
dñs) qm absterget de⁹ oēm la-
chrymā ab oculis sāctoꝝ suo-
rū. Interim i electis suis O-
ca). i. firmamēta fidei patiētē
am & alias h̄cotes illela final-
ter) custodit: vñū ex his nō p̄-
bit i eis) nō māfuetudo p̄ irā
qđ nō muemur resonat nō pa-
tiētia p̄ iusticiā: imo in patie-
tia possidebunt animas suas
Nō sic erit d̄ malis qđ. Mors
peccatoꝝ pessima) Mors cor-
porālis mala. Ideo qđ ē p̄ua-
tio corpālis vite. Mors spūa-
lis que est p̄uatio vite gra-
tie p̄ioꝝ quāto vita gratie est

melior vita nature: s; tñ nō ē
 pessima qñ peccator est i pñti
 vita i qua pōt rediē ad spūa
 lē p penitentiā: s; mors gehē
 ne est pessima a q nō est possi
 bilis reuersio: i horz peccato
 rū potissime morserit pñtia.
 (q oderūt iustū) xpm dñz nos
 strū q p excellentiā dē iustus
 Morz aut iustoz non sic: qñ
 Bedimet dñs aias seruoꝝ
 suoz) p̄cio mortis sue: qm q
 in ipsū recte crediderit a pec
 catorz debita captiuitate re
 dimenē (i nō deliquenē) fina
 liter qui spe caritate formata
 (et sperant i eo) in quo est re
 missio peccatorum.

Argumentum.

Psalmus. xxxiii. i quo de
 christi passione.

Introductio.

Vox xpi ex pte hūanitatis
 cōquerētis de iudeis et bitio
 nē expetentis de eoz inhuma
 nissima persecutione: ait.

Judica domi
 ne) Iudicio eodē
 nationis iudees.
 (Procentes me) reddendo eis
 scdm opera eoz (i expugna
 deince ipugnātes me iuste.

Expugna in quā i hoc App

hende arma) p me ad impu
 gnandū dando nobis virtu
 tes qbus inimicos arceam
 i opprimamus (i scutum) ad
 ptegendū dando nobis virtu
 tes quibus possimus ictus
 inimicoꝝ repellere (erurge)
 manifeste (in adiutoriu mihi
 pñtialiter michi succurre.

Quagina gladiū) ire tue in
 iudeos mitte titū et vespasia
 nū qbus pdant in vindictam
 meā (cōclude eos) tanta ho
 stiū multitudie vt nec vnū q
 dē de ciuitate egredi vel igre
 di possit: s; ibi fame glumant
 (qui psequunt me) fac mani
 festū per effectū (aie me) qd
 tu es salus ei. Cōfūdatur
 glufiōe mala et timore hoꝝ re
 scant qui satagūt auferre vi
 tam meā. Auertant) a deo
 vt sint (retroꝝ) nō valētes
 pficere qd itendūt: s; deficiāt
 in posterius (et glundant) de
 peccatis suis (cogitantes ma
 la glra me). Fiat tñq pul
 uis) vt sicut puluis nō pōt re
 sistere ventis ita nec ipsi ho
 stib) (et angel) mal) vbicūq
 fuerint sēp eos (affligat i eis
 dñet) Fiat via eozū tenebro
 sa) vt nō videāt q fugere pos
 sint (et lubricosa) vt fugiētes

cadāt (et angel⁹ dñi psequēs eos) ⁊ cogēs vt facile capiant Et hoc iō. Qm̄ sine cā) cum nichil mali eis fecissē) abscondērūt michi) iudei (insidias) latēter sicut anceps cū rethe insidiat aurt vt me occiderent (⁊ sine aliqua eoz vtilitate exprobrauerūt aiām meā) opprobria mihi mēdaciter iferētes. **L**aqueus) captiuitatis p romanos principes (quem ignorant veniat illis ⁊ frans quē) apd se (occulte disposuerūt) vt me occulte et iprouise caperēt (apprehēdat eos) et subito ⁊ iprouise capiant et i laqueū eūdē mortis quē michi moliebant (cadant ipsi). **H**ec p̄dicta illis fiēt **A**n̄i ma autē mea) a malis oibus liberata (exultabit in dño) recognoscēdo a deo suscepta bñficia) ⁊ delectabit in saluatione) q̄ saluata ē i resurrectione) **M**etabunt) ēt mei i resurrectione mea qm̄ (ossa mea). i. apti ⁊ predicatores fortiores mēbra corpis mei letabūt ut gās agentes q̄ post resurrectionē bñq̄ terraz laudabūt ⁊ p̄dicabūt (dicētes dñe q̄s similis tui) null⁹. **Q**m̄ tu es. Qui eripuisti) gen⁹ hūanum

cui nō erat adiutor) (de ptāte dyaboli ⁊ mēbrorū q̄ natura lit fortiores sūt hoīe: et idem gen⁹ hūanū (egenū) sapiētia (⁊ paupere) virtutib⁹) (eripuit) a ptātib⁹ tenebrarū quarū tāta ē ptās vt possēt (Diripere) pauperes tuos nisi tu adiuues. **S**urgētes testes iūq̄) sicut principes iudeoz ⁊ iudei ab eis (interrogabāt me) vt possent extorq̄re aliud verbū aut factū dignū reprehēsiōne (q̄) sciētia approbatiōis (ignorabā). i. q̄ nūq̄ sciūssim facere. **D**e ipoz i gratitudine subiungēs ait. **R**etribuebāt michi mala pro bonis) factis tā i veteri testamēto q̄ i nouo: ego attuli eis vī tā ipi mortē retribuerūt ego honores ipsi ⁊ tumēlias: ego medicinā ipsi vulnera: cū tñcib⁹ me⁹ eēt fides: ⁊ sal⁹ eozū i oib⁹ his retribuebāt (sterilitatē aiē mee) q̄ in eis fructū fidei repire nō potui. **I**lli (retribuebāt michi mala) **E**go autē cū michi molesti esset) et in me seuirent (indutus cilicio) carnis hūane similis aliis hoibus non exercui potentia dñi in eos sed magis quasi vn⁹ de peccatozib⁹

Psalmus. xxxiii

reputatus oia patiebat susti
 nuu. **A**ffligebar i aia mea ie
 iunio) eo q nulla bona opa i
 iudeis iuenit e q i epulas ipu
 ales assumeret q tñ esuriebas
 ⁊ sitieba salutē eoz ⁊ nichilo
 min⁹ (ofo mea) ex quo dete-
 stabiles iudei suscipe nō me-
 rentur (i secretū pectorū mei
 vñ fuerat egressa) remeabat
Licet mihi molesti forent
 iudei: ego tñ. Sic mihi ⁊ pla-
 cebā in eis habendo me ad
 eos) sicut ad pximum ⁊ sicut
 ad fces) qñ eos docebā ne de-
 liquerēt qñ p ipsis i cruce
 posu⁹ supplicabā: ⁊ tñ cū no-
 lent querti ego sic hūiliabar
 (quasi pē lugēs) filiū (⁊ ⁊ tri-
 stat⁹) de morte filii mei sicut
 affligebar de pditiōe eoz his
 nō obstatib⁹ ipi iudei i grati
 ⁊ makuoli ipia libertate (le-
 tati sūt) in his q mihi aduer-
 sa fuerūt cōuenerūt in vnam
 pxiā volūtate) vt me ⁊ pre-
 hensū crucifigerēt parata sē
 sup me varia tormētaigno-
 rabā qre hoc mihi faciebant
 qz. i. non pmerui. Dissipati
 sunt). i. dissoluti et attoniti
 visis miraculis i passiōe dñi
 sol tenebras accepit terra tre-
 mouit velū tēpli scissū ē: tñ p

duricia cordis (nec spūcti sūt
 de sua iniquitate ad peitētiā
 sed) tentauerūt me) dicentes
 si filius dei es: descende nunc
 de cruce (⁊ sublannauerunt)
 deridentes (me) dicentes vāh
 qui destruis templum ⁊ i tri-
 bus diebus reedificas illud.
 ⁊ c. (crenduerūt sup me denti-
 b⁹ suis) ferino et bestiali mo-
 re in me sequētes. Hec mihi
 illi faciūt: sed o. Dñe qñ re-
 spicies me) oculo tue pietatis
 ⁊ misericordie vt me resuscites
 ⁊ tesoro n̄ diu differas: s) resti-
 tue (tria die aiaz meā) corp-
 ori meo ppē malignitatē iudeo-
 rum qui morte volūt me con-
 cludi et detineri: ⁊ a superbis
 eozum qui vt leones seuiunt
 (Libera vnicam meā). i. car-
 nem meam: que lez sit similis
 aliozū hominum carnivnica
 tñ dē: qz de virgine: qz sine pec-
 cato: qz vnica filio dei. Resti-
 tue dico aiam meā ⁊ si hoc se-
 ceris. Lauabo te). Gratias
 agens in ecclesia magna) que
 de omnibus gentibus colle-
 cta est (⁊ i populo graui) pon-
 deratum virtutibus/ ac gra-
 uem ⁊ honestū bonis opibus
 ⁊ stabili p virtutem: quem nō
 mouet vētus tentatōis (lau-

dabo te). Non supgaudeat michi (nō letent sup me) qui aduersant michi (siqui) quasi victozes: qđ facerēt nisi mortuus resurgetē qđ oderūt me (sine cā: et annuūt oculis) nutibus et signis me diligere si mulantes vel alios concitantes et puocantes ad derisionē mei. **M**ete annuūt mihi oculis vt ypocrite ostēdentes nephāda dolositate vultu et verbis quod nō hnt in corde. **Q**m michi quidē pacifice loquebātur) dicētes magister scimus qđ verax es et viā dei in veritate doces. **Et** hec et similia verba pacifica sunt: sed sub adulationis figura doli continebant (et in iracundia graui) quā de terra non perdenda habebant. s. ne perderent locū et gentē loquentes (dolos cogitabāt) quō me occiderent. **Et** dilatauerūt in passiōe (super me osuū) non iā annuētes oculis sed libera et aperta voce mortē inlāmātes crucifige eū o sceleste facin⁹ negauit iudex fieri qđ popul⁹ clamabat implere gntē in ipsa morte (dixerunt) insultando et irridendo (euge euge iā viderūt oculi nri) facta

tua et mirabilis qđ nichil sunt aut dolosa: vidimus iā qđ de te desiderauimus efficere vt sualoz plebis cā latronib⁹ in cruce penderes. **V**idisti dñe) impietatem eozū qđ crudeles sint illi michi: vidisti eoz neq̄tiā et meā innocētiā: et iō ne scieas s; pfer sniam (ne discas) a me i passione subtrahēdo michi auxiliū. **N**ō discedas a me dñe scē p̄: s; potēti⁹. **E**xurge) ostēdēdo potētiā tuā qđ dormire videris dissimulādo et (in iēde iudicio) quo iudicatus sū a iudeis: et cōsidera quale iudiciū sit iudiciū sine iure: tormentā sine scelere mortē sine pctō (dñe de⁹) me⁹ intēde i (cām meā p qua patioz qđ pia est qz p re dēptione hūani gntis patioz et morioz non p pctis meis. **I**udica me scđz iusticiā tuā) qđ nō cōdēnat innocētes. s; impios et ostēde me iustū et innocētē faciens me tercia die resuscitare (et si supgaudeāt michi q̄si victozes) i rā qđ gaudeant me qđ phēdit ille et mortē tra didisse. **P**ro illo. **N**ō dicāt in cordibus suis: euge euge aie nre). i. hñ hñ est nobis qz fecimus qđ volumus occidi

Psalmus. xxxv.

meus: ostendit eis me tertia die
resuscitando quod nichil fecerint
et ut ne gaudeant dicentes de-
uorauimus et extinximus no-
men eius. Sed potius in clari-
ficatione resurrectionis mee
erubescant tanquam frustrati in-
tentione sua pessima (timeant
omnes simul) penam et repentinum
interitum (qui gratulantur
malis meis. Induatur con-
fusione) hic et erubescant sive
timore ex omni parte quae maligna
loquuntur super me. **C**on-
tra orat Christus pro fidelibus adhe-
rentibus sibi dicens. Exultet
exterius (et letetur) interius
(qui volunt iusticiam meam) imi-
tari (et dicant semper magni-
ficetur dominus qui diligunt pacem)
quam ego seruus dei posui mea
morte: inter deum et hominem
(Et lingua mea). sancti mei
per quos quasi propria lingua
meas in ecclesia denun-
tatio voluntates (meditabitur
iusticiam tuam) nouam legem pre-
dicando et (tota die) presentis
uite (te laudabilem) in eccle-
sia annuntiabit.
Argumentum.
Psalmus xxxv. in quo ostenditur:
mala nobis bona uero
attribuenda esse deo.

Introductio.

Duo sunt genera peccantium
unum quod credens legi per infir-
mitatem tamen carnis quae sunt iusta
legis non complet. Aliud est
genus peius. scilicet audax quod sibi
proponit libera mente peccare
et de isto propheta loquens ait.

Tristit in iust.

id est deliberauit
et statuit (in corde
suo) et decreuit apud se (ut de-
linguat) ut semper peccet ob-
duratum cor huius: et hoc ideo
quod (non est timor dei) quod est fre-
quenter peccati (ante oculos eius)
Et hoc patet. **Q**uia in dolose egit
in conspectu eius) quod cum sciret
deum omnia videre: timore tamen eius
postposito et lege eius contem-
pta deliberauit in corde suo
peccare: quare cum propria vo-
luntate nullo implente peccet
iniquitas eius odio habetur
apud deam ad vindictam sem-
piternam. **T**erba oris iniusti
sive iniqui. scilicet iudei vel here-
tici cuiuslibet (plena sunt iniqui-
tate) quo ad aperta mala (et
dolo) quo ad occulta: et hoc
ideo quod (noluit intelligere ut
bene ageret) sed a uero intel-
lectu suo uicio declinans per

uerſis erroribus pollutur: & ideo veniam non meretur.

Iniquitate longa deliberatione (meditatus est) in secreto cordis sui debet se studiose omnium peccati (malitiam autem) omnium nisi criminum matrem (non audire) sed dilexit. **P**ropheta ostendens bona via a deo esse inquit. **D**ne tu deo .i. celestibus viris specialiter est (misa tua) ubi copiosius dona a te emanauerunt: hoc. n. bonum quod habet ut. s. sint celestis viri altitudine contemplationis: nobilitate conversationis & sancti monia vite non est ab eis, s. ad te: similiter ad te est quod amplior (noticia veritatis) veniat per reuelationem ad doctores per quos tantum (per nubes pluentes) vobis coruscantes miraculis imbrem salutis emittis ut fideles fructum det fidei quod steriles fuerant ariditate peccati **I**usticia tua .i. iusti tui & maxime apostoli qui capaces diuine iusticie deuotis vultibus extiterunt (sicut montes dei) quod a solis ortu radices noue lucis excipiunt & ad quatuor terras refusa claritate transmittunt (iudicia) quibus horum misereris et hos exceras: sicut in corpore habet

bilis et inscrutabilia admodum (abyssi). **D**ones & iumentorum Sub tua prouidentia id est status tam hominum electorum quam reproborum: (saluabis) hos. s. reprobos salute corporali tantum nature necessario cõter providendo: electos vero spiritualiter alas eorum saluando: o (deus) quem admodum multiplicasti misericordiam tuam. s. quod incomprensibiliter et mirabile multiplicasti. **F**iliis hominum vero rationabiliter viuentes spiritualiter (in protectione spirituali) (ita sperabant) se recepturos eterna bona quod a larum tuarum .i. veteris et noui testamenti testimonio describuntur **M**erito sperant iusti in protectione tua quam abundantius & deliciose reficis eos. **I**nebrabantur .i. satiabuntur. n. sine fastidio) abundantate domus) celestis glorie (& torrente) copiose (delectationis tue potabis eos) **Q**uod facere poteris opere. **Q**uia apud te est fons vite) indeficiens (et in laqueum glorie tue) elevati et confortati videntur) lumen) tue diuinitatis. **P**er te) et longe) late) diffuse) funde misericordiam tuam) recte in te corde firmissimo (credendum) ut in isto seculo sub diuina pietate

f. i.

te degāt (et iusticiam). i. vite
 rectitudine (his q̄ dirigūt se
 ad voluntatē tuā (vt qd bene
 volūt pficiāt. Pretende dñe
 miam tuā: vt **N**ō veniat mi
 chi spes supbie) su perba affe
 ctio: nulla mēus elatio mihi
 surrepat (et manus pctōris)
 .i. dyaboli ipullio siue tenta
 tio (nō moueat me) a statu re
 ctitudinis ⁊ salutis. Bene dī
 xi non veniat mihi pes super
 bie: quia. **I**bi ceciderūt qua
 si de alto in profundam foue
 am corruētes omnes (q̄ ope
 rantur iniquitatem) oēs enī
 supbie vitio cadūt q̄ dñi ius
 ta contēnunt vt primus an
 gel⁹ ⁊ primus homo (expul
 si sunt) angelus de celo et hō
 primus de paradiso (nec po
 tuerunt stare) qz dñs expulit
 eos cui nemo resistere potest
Argumentum.

Psalmus. xxxvi. i quo o
 stenditur prosperitas malo
 rum contemnenda.

Introductio.

Fuerunt qui murmura
 bant de floze malozum et la
 boze bonozum quasi omnia
 casu regantur. Contra hunc
 errorem occurrit propheta:
 inquiens.

Noli inuide
 re male agētibus
 in lais operibus
 vt eadē facias autē inuidere
 prosperitati eozū vt illā ꝛ cupi
 scas (nec amaueris facientes
 iniqtatē) seq̄ndo eoz cōuersa
 tionē: qz lz eozū natura sit di
 ligenda: iniqtas tñ eoz odio
 habēda est. **N**ō ne emulieris.
Qm̄ tāq̄ fenū) glia et pspe
 ritas malozū (velocit̄ arescēt
 et quemadmodum viriditas
 herbarū cito decident) quasi
 diceret: breuē durabit sicut
 ista breuē durāt. **N**oli et vie
 iuste maloz prosperitate inui
 dere: sed. **S**pera i dño) hoc
 introit⁹ fidei hoc initiū salu
 tis est (⁊ fac bonitatem) qz si
 des sine opibus mortua est ⁊
 inhabita p ꝛfessionē fidei eccle
 siā nō recedendo ab ea (et pa
 sceris) ad saturitatē et suavi
 tatē perēnē (in diuitiis spūa
 litibus ei⁹) quarū thesaur⁹ est
 ipse xps cuius beata visio est
 eterna scōzū oim refectio.
Delectare ergo: nō i deside
 riis carnis: non i rebus tran
 sitoꝝis seculi sed (i dño) pone
 oēm delectationē: et dulcedi
 nē ac desiderium mentis tue

In eo statue vt suavis sit tibi
 recordatio ei⁹: vt ames quez
 times: spzeta mundi iocundi
 tate (z dabit tibi petitōes cor
 dis tui) quas .f. spūs rōnalis
 petit. .f. bona grē et virtutis
 Quas vt det. **Revela**) expli
 ca in ofone tua (viā tuā; deli
 deriū tuū (dño (iudica qđ pa
 teris qđ velis directionē ei⁹
 petendo (et z fide in eo) q tri
 buet tibi (et ipse faciet) illud
 qđ speras z fitēdo expectans
 faciet qđ ē. qm̄ **E**ducet) i pu
 blicū opa iusticie tue (q̄ si lu
 mē) aliis in exēplū virtutis
 q̄ scđm hētū iusticie tu iudi
 cas faciēda faciet psperari
 vsq; ad pfectionē iusticie de
 bibi ā: sicut ascensus solis pfi
 cit i meridie faciet clara z lau
 de digna i cōspectu hoīz sicut
 meridiē q̄ est clarior ps diei:
 interi hō (subdit⁹ esto deo) ei
 hūmīlter z devote seruiēdo (et
 ora eū) p te pie et pseuerantē
 z zseq̄ris intētū. **N**oli indi
 gnari i hoīe q̄ sperat i mūdo
 isto (vt velis imitari eū: n̄ te
 terreat impiī felicitas: qz hie
 uis est (noll ē) imitari hoīem
 faciētē iusticias) pseuētem
 iustos libere et ipanelz videat
 tur psperari i malitia sua sz

tu. **D**esine ab ira) ne irasca
 ris de floze maloz: qz ide ira
 sci et indignari est cōtra dñz
 murmurare et ppe blasphemare
 (et derelinq̄ idignatōez
 noli idignari) de psperitate
 maloz vt zfozmes te eis ma
 la faciēdo. **Q**m̄ q̄ mali sūt
 et si mō flozeāt (piciant) tñ i
 futuro extra terminos terre
 viuētū (sustinētes aut) .f. q̄
 aduersa ferūt et pñtia d̄spici
 unt (ppt (dñz) q̄ nō fallit) oīa
 pōt (ipī hereditabunt terram
 viuētū **S**ustinētā aut istā
 nō lōgissimā putes: qm̄ **A**d
 huc pusillū) .f. parū t̄p̄is re
 stat: n̄ ergo te deat te (z n̄ erit
 ipi⁹) p quo gemis sz substra
 ctus de medio (et q̄res felici
 tatē eius: tñ inuenies) qz eua
 nuit. **M**āsuēti aut) q̄ patiēt
 expectant hñplacitum dñi q̄
 cor suū in puritate possident
 (hereditabunt terram) viuē
 tium (et delectabuntur i mul
 titudinem) superne (pacis)
 que est perfecta: vbi nulla
 guerra: nulla seditio / nulla
 discordia: sed requies opu
 lenta. **T**ūc i futuro erit pax
 iustis: sed nec bellum: quo
 niam **P**eccator) dolens v̄ bo
 no virtutis iusti (obseruat)

f. ii.

Psalmus. xxxvi.

(occidit insidias si aliqd possit
 hñe cōtra eū sine vt capta o-
 portunitate eū alliciat ad cō-
 similitudinē: et si nō pōt allice-
 mot⁹ ad irā (Aridet sup eum
 dētib⁹) malicie vt furens be-
 lva vt quē nō pōt subuertet
 conat⁹ occidere Peccator aut
 sic faciet: sed Dñs) faciet et
 ostendet (eū irrisibile) et dignis
 opprobrio indicabit: q̄a ab
 intento fraudabit eum) qm̄ p-
 spicit q̄ vēiat) dies tēbūtōis
 (ei⁹). Merito dñs iridebit
 tales: qm̄ Gladiū) multipli-
 cis p̄secutiōis manifeste (eua-
 ginauerūt petōres) aduers⁹
 sanctos et qñ sic nō p̄ficiunt
 (intēderunt arcū suū). i. do-
 los q̄bus occulte noceāt. In-
 sēderunt arcū) Et decipiant
 dolis (pauperē) xpi et hūilem
 spū: et euaginauerūt gladiū
 (vt trucidēt) cōstantes et fir-
 mos i fide xpi vt martires q̄
 (recti sunt corde) Gladi⁹ eo-
 rū itret in corda ip̄oz). i. mo-
 riāt morte quā aliis parauē-
 rūt et dolus et insidie eoz sine
 ptās nocēdi (vt frustrēt) ne
 valeāt adimplere qd̄ male cu-
 piūt. **Bñ** dictū ē sup⁹ no-
 li emulari i homie qui p̄spe-
 rat i reb⁹ hui⁹ sc̄i. **Qm̄** me

lias est modicū iusto) euz iu-
 sticia q̄ multa i petōre: meli-
 or. n. est paup̄ cū timore dei:
 q̄ thesauri magni. Vere me-
 li⁹ est. **Qm̄** brachia). i. ptās
 et fortitudo q̄b⁹ ip̄i p̄sumūt
 (cōterent) in futuro ⁊ diuitie
 in q̄b⁹ tōfidebant (iustos aut
 p̄firmat dñs) ne a bono vir-
 tutis moueant in p̄speris vt
 aduersis Cōfirmat at iustos
 dñs **Qm̄** nouit dñs) noticia
 approbatiōis op̄a virtutum q̄
 iusti fecerūt et q̄ sc̄i macula s̄t
 Hereditas eoz in cēnū erit
Nō p̄cedēt i die iudicii) sed
 honorabunt qz tūc eis dices
 venite bñdicti p̄ris mei: s̄z i-
 p̄i cōfūdēt q̄b⁹ dē ite males-
 dicti i ignem etnū: et tūc im-
 p̄i esurient p̄ carētā oīs bo-
 ni (iusti aut saturabunt) per
 adeptiōnē summi boni satie-
 tate eterna: qz dñs iusticiam
 exercebit in peccatores vere
 peccatores peribunt (Peri-
 bunt) quidem peccatores.
Qm̄ inimici dñi mor vt ho-
 nificati fuerint et exaltati)
 honorib⁹ et potentia (quē ad
 modum sum⁹) quādo magis
 ascendit: tanto citius euane-
 scit statim (deficient). Defi-
 cient merito peccatores: qm̄

Mutuabilē peccator & si sol-
uet qñ dei verbū audit et nō
illud suis operibus implet:
qñ dei diuersa bñficia recipit
et nullā grāz restituit actio-
nē sed contra proteruus & tā
q̄ nichil acceperit semper in-
grat⁹ est: (iustus autē) quāuis
hic pauca suscipiat pia deuo-
tione plura restituit largiter
i oib⁹ gratias agens (misere-
tur) pauperibus (& describit)
eis si hz rerū facultatē qđ
pōt: si nō hz dat beniuolētiāz
dat cōsiliū vel saltē oñonez
Ideo misereatur iustus & dat
qz scit q. Benedicētes ipsi
deo gratias de oib⁹ bōis su-
sceptis agētes nō solū vñū s;
vita (hēditabūt trā) viuētuz
(maledicētes autē) tā lingua
q̄ vita vt blasphemi & dei le-
gib⁹ inobedientes a iustozuz
promissa beatitudine (discri-
bunt). Hōis iusti (gressus a
dño dirigēt vt nō declinent a
rectitudine iusticie: q̄ iust⁹ q̄
iā corde direct⁹ fuerat (viam
dñi cupiet nimis sed saluato-
rē amando q̄ est vere nēbia
veritas & vita. In q̄ via dñi
Cum occiderit) iustus etiāz
per peccatū mortale (nō col-
lidet) irreparabiliter siue pr-

despationē s; redit p peniam
si sit de prestinatis (quia dñs
supponit manū) misericordiē
sue reducēdo eū per pñiaz ad
grām. ¶ Nōdē ait pphā Ia-
nior sui eteni senui et nō vidē
iustū derelictū) a deo finalitē
nec imitatozes iusticie illius
(querētes panē) temporalem
in egestate existētes q̄ruz ad
vetus testm: et hoc cōiter: q̄
tum vero ad sensum spñales
tales nō querunt panem spi-
ritualem. i. delectationem bo-
nis operibus coniunctam si-
ne participatione sapiētie et
iusticie xpi: qz talis panis p-
sto est querentibus ipsū. Me-
re iustus nō eget. Quia om-
ni tēpe miseref) affectu mie-
riediā patiētib⁹ (et cōmodat)
vñ diues est de doctrina d̄pie-
tate: de iusticia de patiētia: ce-
terisq; bonis quibus fruitur
mēs illa sanctissima (& semē)
bonozū opum (e.⁹) siue imi-
tatorū fidei ei⁹ (in bñdictione
gl̄ie) erit audiēs venite bñdi-
cti etc. Et iō tu q̄ciq; es. De-
clia a malo) i. a peccato obser-
uando precepta negatiua (et
fac bonū) obseruando prece-
pta affirmatiua et per hoc (i
habitabis) cum deo in eter-

na bñtitudine (i seculis seculi)
 Et hoc ideo. **Q**ui dñs amat
 iudiciū. i. eq̄tate: iustū em̄ ē
 et equū vt ip̄e auctor iusticie
 (non derelinquat eos) q̄ eius
 eligūt p̄cepta 2 pler̄. non er-
 go (derelinquet sanctos suos)
 s; (i eternū 2 seruabūt) Et cō-
 tra. **I**n iusti punient) pena
 eterna (et imitatores eor̄ p̄-
 bunt) cū eis iustis in eternū
 saluatis: cū dño p̄manētib⁹.
Iusti aut̄ hereditabūt terrā)
 v̄tentiū (et inhabitabūt i sc̄i-
 sc̄i sup̄ eā.) Merito iusti he-
 reditabūt terrā qm̄. **O**s iusti
 meditabit sapientiā) q̄ est de
 deo et c̄nis (loq̄t) p̄cedentes
 ex corde cū recte sapiat (et li-
 gua ei⁹) q̄ sentit d̄ deo cū iudi-
 cio 2 discretōe p̄fert ad iñ-
 structionē alior̄. **N**ō solū i ore iu-
 sti est. **V**er̄ dei) sed (iñ corde
 ipsi⁹) est iugē: meditationem
 et q; lex dei peccare vetat et
 bonū facere docet: iō (nō deli-
 nabūt gress⁹ eius) a v̄is iusti-
 tie per quācūq; demonis aut
 hoīs suggestionē. **G**ressus iu-
 sti si supplantabūt tñ **C**ōsi-
 derat peccator (iustū) callide in-
 sidiādo vt occasione accepta
 ei nocē possit: q; iust⁹ q̄uis ē
 ei ad vidēdū: q; dissimilis est

aliis vita eius et tō p̄ iuidia⁹
 (sc̄it) oportunitatē (mortifi-
 cere eū) corporatē vel sp̄ualē
 ter. **S**z iust⁹ defēdit: q̄niam
Dñs nō derelinquet) eū to-
 taliter in p̄tate ip̄i vt ei con-
 sētiat s; ad horā ip̄i habeant
 p̄tate sup̄ iustos i cor̄p̄ibus
 nō tñ sep̄: sup̄ aīas aut̄ nullā
 hñt (nec dānabit eū cū audi-
 et causā ei⁹) i futuro iudicio
 s; ab hoīb⁹ reprobis hic fal-
 se reus et morte dignus iudi-
 cator. **T**u ergo vir iuste non
 deficies in tribulationib⁹: s;
Expecta) patient̄ (dñm) qui
 iudicabit te et ne vacuū expe-
 ctes interis (custodi manda-
 ta eius et exultabit te) hic me-
 ritis bonor̄ operū apliando
 (vt hereditate) firma posses-
 siōe (capias terrā) sup̄ne pa-
 trie quā nemo preualet nisi
 bene meritis adispici (cum
 pierit peccatores videbis) au-
 diens qđ dicet eis discedite a
 me maledicti. **z**. Peccato-
 res qđē certe p̄būt nā. **V**i-
 di ip̄ius. i. peccatorem supra
 statum sue conditionis (et sa-
 p̄ta) humanum modum po-
 tētia et honoribus seculi (ele-
 natum sicut cedi libani) que
 sunt maxime alte.

Et trāsiud) mente ad nouissī
ma sua consideranda: et ecce
nō erat iste q̄ sic itumuerat
(et reduxi eum ad memoriā
(nō est iuent?) splendor pon
pe eius et vestigiū supbe glie
eius/in dignitate/i diuitiis &
amplitudine familie qz locus
eius cū ei⁹ prosperitate dissol
uitur tuz totius orbis corru
ptibilis glia terminet. Et ne
ad impioꝝ similitudinē tu pe
reas. Custodi innocentia) vi
te q̄ntū ad deū (iudica equita
tē) iuste cū p̄ io agēdo (quo
riā bōa opa ei⁹ q̄ pacifice vi
xit: qui scz bellū & ipet⁹ vitio
rū i se comp̄mit. (nō percut)
sed post hanc vitā viuūt re
munerataz p̄miata felicitate
etna. & cōtra erit de ipiis qm̄
In iusti) simul cū suis operi
b⁹ (disperibūt) traditi flāmis
eterne perditionis (i reliquie
eozū. i. diuitie & fama (simul i
teribunt) qm̄ superueniente
interitu eoz fallā lauset fra
gilibz dissoluitur. Salus au
tem iustozum a. dñō) nō aliū
de est: ipse enim est salus nra
(et p̄tector eozum in tempō
re tribulationis) scz p̄ntis ne
ctiā cōpōz aliter op̄p̄ziant
vel tē poze tribulatiōis futu

ri iudicē: qz ex ipsa eripiet in
stos. Et adiuuabit eos dñs
eis ad p̄fuerationē boni coo
perando (et liberabit eos) de
te oib⁹ āgustis (eruet eos) ne
fides eozū; p̄uertatur a dyā
bolo et ministris eius (et sal
uabit eos) in futuro deducē
do ad gloriā (qz sp̄. rauerunt
in dñō) hec enī salus debetur
his qui spem suam i dei pie
tate posuerunt.

Argumentum.

Psalmus. xxxvii. in quo
docetur fidelis penitens
memoriā peccatoꝝ ha
bere: vt luceat p̄terita
& caueat futura.

Introductio.

Vox cuiuslibet penitentis.

Domine ne pu
nias me scdm ri
gozem tue iusticie
quia hoc esset iputabile: sed
magis secundum temperamē
tum misericordie tue (nec in
ira tua corripias me) Deo cor
rigi: sed non in ira aut furore
Talisenim est correctio tan
tum nō ad vindictam: sed be
ne correctione que est ad emē
dationem / que est ex miseri
cordia & cū pietate. Dñe ne

F. iiii.

Psalmus xxxvii.

arguas me in furore tuo: quoniam
 sufficere debet tibi post mala
 quibus vehementer affligor.
Quoniam multe molestie et misere-
 rie anime et corporis quas ex
 adam in vindictam sui peccati exce-
 pi sicut sagitte intine (infixe
 sunt in me) et per manum tuam
 punientem (firmate sunt) non
 ad horam: sed usque ad finem huius
 miserabilis vite. **D**omine ne pu-
 nias me in furore: quia latis tuis
 sagittis. tot. n. miseris sub-
 didi sum. **N**on sit sanitas in
 carne mea ab instanti vindi-
 cte tue in adam et in me imple-
 te (non est pax in inferioribus vi-
 ribus anime mee) quia carnis viti-
 is impugnatur: et hoc tamen (propter
 peccata mea) **E**t apertius expo-
 nens mala sua ait. **Q**uoniam ini-
 quitates mee inualuerunt super
 me dominando ut anima mea victa
 succumberet quam (sicut onus gra-
 ue grauius deprimunt me) ad ter-
 ram ne me erigere possit. **I**n hoc
 etiam afflictus sum quia plaga peccati
 est per baptismum et penitentiam
 sanate. **C**onputruerunt in
 cogitatione mea delectando
 me in illis (et corrupte sunt)
 exterius ad actum produciendo et
 hoc propter stultitiam meam multum
 inuisum est et semel lauat

iterum sponte recipiat. et quia
 (putruerunt cicatrices mee)
Multis miseris afflicti sum
 peccatorum meorum peccata (curua-
 tus usque ad mortem) tora vita
 mea tristat indignum esse in-
 dicam erigere oculos ad celum
 incedebam. **C**ontristatus sum.
 (Quoniam sensualitas seu carna-
 litas mea impleta est illusio-
 nibus) quam a dyabolo variis tes-
 tationibus fatigatur: et pro hoc
 ite (non est sanitas in carne
 mea) quam dyabolus affligit.
Hinc afflictus sum nimis ita
 ut nichil in me liberum fiat ca-
 lamitate: et ideo vehementer ge-
 mitu cordis mei dolebam me
 peccasse. **Q**uod tu quidem nosti.
Quoniam anima te) quod nullum latet se-
 cretum est (omne desiderium meum et
 gemitus meus) pro peccatis meis
 a te non est abscondit: sed ex-
 auditus quia pius es cum non pro
 terrenis sed pro anime liberatione
 saluas. **I**nde dolor gemitus
 quia Cor meum) turbatum est in
 me: quia mens mea succubuit
 passionibus) et ita pacem meam
 amisit (dereliquit me virtus
 mea) robur patientie (et huius
 oculorum meorum). id est. cor in tur-
 batione iudicii ergo (non est me
 cum) propter ignes molestias quas

sustineo. **T**or xpi. (Amici mei) ficti (& cogniti mei) iudei (aduersum me appropinqua uerunt) corpe ut me cōprehenderent/et consiliis ac dolis (steterūt) contra pseuerāter: ut me occiderent apli.

Qui āte passionē iuxta me erant de longe steterūt) qz relicto me/oēs fugerunt timētes mozi. et iudei (q̄ inquirebant vitā meā) perdere (ut faciebāt) uolenter me captum trahētes ad p̄ncipes sacerdotum. Et iudei. Qui inq̄rebāt mala mihi) crimina. s. q̄ opponerent nō inueniētes (locuti sūt falsa) fingētes p̄tra me falsa testimonia (et dolos tota die meditabātur) ut accepta occasiōe romane p̄testati me traderent. Ego aut̄ tāq̄ surdus nō r̄hdebā) quasi nō audire maledictas irrisiōnes eorū) (et sicut mutus n̄ aperiens os suū) patienter oīa sustinui. **N**ō solū nō audiebā) s̄) **H**ac̄ sū sicut hō q̄ audire n̄ posset nō h̄nsi oze suo redargutiones) tāq̄ nescirē et nō habere qd̄ eorū blasphemis r̄h̄dere possem cū utiq̄ eos manifeste ualuisse redarguere. **I**deo tacui in passiōe) tō oīa

patienter sustinui. **Q**m̄ in te dñe) iusto iudice) sperari quipotes tristia in gaudiū commutare sciens q̄ tuz uideris nullā causā mortis esse in me (tu exaudies me dñe de⁹ meus) ut me resuscites. **I**deo tu exaudies. **Q**z dixi) in orōne mea te deprecar̄) ut sicut a resurrectione me clarificares: (ne) iudei) (inimici mei) gaudentes insultarēt mihi) si me morte detineri uiderent. **Q**uare oro exaudies me: **I**tem) ideo qz (dum pedes mei) discipuli mei infirmi cōmouentur (ad calum bacillātes & titubātes i fide si cito si resurgā) (sup me magna locuti sūt) multi insultātes & gaudentes de casu meo. **N**ō recuso o p̄ cedi et crucifigi p̄ salute totius mundi. **Q**m̄ ego in flagella parat̄ sū). i. p̄ordinatus āter) ideo hec flagella pattoz sp̄ote tue uoluntati me conforzans (& dolor meus in conspectu meo est) michi patet (manifestus) est michi dolor quez pattoz. **I**ntelligo enī me pati nō p̄ culpa mea: sed tua dispositione. **I**deo etiā in flagella parat̄ sū. **Q**m̄ iniquitatē meorū) in causam esse cognosco sicut

Psalmus. xxxviii

& aliis) pronūciabo (& ego cogitabo) operando quāter peccata totius mundi mea passione absolvam. Quia tanta patior Inimici mei) tū (viviū). Et prosperant omni sanitate gaudent (cōfirmati sūt) id est roborati (sup me) psequendo) et multiplicati sūt q̄ odēt me i iuste). s. sine culpa mea. Ode rūt me certe iniqui) qm̄ Retri buerūt mala michi p̄ bonis) odiū p̄ dilectione: mortē p̄ vita q̄ multiseorū cōtali (derra hebāt michi) (dicētes / n̄ est salū illi i deo ei) & hoc nulla alia cā nisi (qm̄ sequebar bonitatem) & sū felix conscientia cui nō potest imponi q̄ nō servat legem dei sui) Ne dereliquas me dñe deus meus) voluntati infidelium me exponende. ne discesseris a me) sed potius mecum permāne: ut meū factiase surgere. Intende i ad iutorium meum dñe deus) q̄ me ad salutem humani generis incarnari & pati misisti.

Argumentum.

Psalmus xxxviii. in q̄ docetur vir iustus iter blasphemos & iniquos lingue continentiam servare certaminaripas opprimere.

Loquitur vir iustus.

Qui. id est statui & pposui firmiter i corde meo custodire vias meas) actiones meas tali diligentia (vt etia) i lingua mea non offenda) loquendo fatua et ociosa verba / aut generaliter que locutum me fuisse peniteret. Ut non delinquam. Posui ori meo custodiam (cautelā i loquendo) vt etiam statuerim a bonis silere et a predicatione abstinere / et hoc (cum confiteret peccator) vt hereticus vel reprobus (aduersum me) qrens vnde ex verbis meis calumniam possit efficere. Posui custodiā ori meo vltimo q̄ Obmutui) volēs vitare cōtentionē cū p̄cōribus impugnātibus meis: sed afflictus sum / q̄ propter hoc (solui a bonis) denunciandis hoībus desyderātibus veritate) audire. vñ) dolo) meus renouatus est) dolui de indiscreta taciturnitate. Verū videns hinc inde pericula. Inquietū factum est cor meum) & in hac fluctuatione tacendi inter calumniosos et loquendi inter audire

pator (concitatus ē calor caritatis in corde meo) ad loquendum amoze proximorum. Inter has difficultates quærens locus ubi heri non poterat. Vocatus sum deo meo (in lingua mea) toto corde et ore eum deprecando (nomen fac michi finem metum christum qui est finis noster. Consummatio in presenti ad iustitiam et in futuro ad coronam ibi. n. gaudebo de socio non timebo de adversario: ibi. n. contemplantorum mecum erit amicum non calumniatorum inimicum. Et nuncium dierum meorum) quo in hoc me vivere decrevisti unde michi (quis est) in spiritu supplet (ut sciam quod desit mihi) de tempore vite mee. Non autem velle scire ut appaream me adventum tuum disponere de his que ad me spectant. Non autem velle nuncium dierum meorum: quia brevis est vita mea. Unde Mensurabiles) scilicet breves et transitorios (posuisti dies meos in substantia mea) que in adam peccate corrupta est (tanquam nihilum est) in parte (ad te) que eterne es. Vnde dixi quod vita mea in conspectu tuo sit quasi non sit: non solum propter brevitatem: sed propter vanitatem. (Dicitur enim) que apud nos (sunt vanitas) omnia enim

sunt subiecta mutabilitati et est inter ea (omnis homo) hic videtur esse subiectus mutabilitati sicut est vanitas. Licet omnis homo videtur hic sit vanitati subiectus. Verumtamen in imagine dei ad quam formatus est seipsum stabilis (permanet) quia illa nunquam delet in homine nichilominus a puritate mentis in actibus sancti deducitur ubi caducis desideris (turbatus) varia sollicitudine confunditur. Vere (frustra turbatur) et stulta vanitate: nam. Thesaurizat et) cum magna sollicitudine cupit peritura servare maxime cum possessio eorum periturus incerta. Nam (ignorat cui congregat ea) vtrum. scilicet furibus aut hominibus aut extraneis aut fisco. Cognita autem scilicet vanitate concludit velle iustus omnem sollicitudinem et spem suam ponendam in deo dicens. (Et nunc que est expectatio mea) et finis meus (nonne dominus qui est super omnia: certe ipsam solum finem expecto) et substantiam divitiarum conscientie mee (apud te) reservat. Verum quia nemo est iustus in vita presentia est si ne peccato preter te. Ab omnibus iniquitatibus meis preteritis presentibus et futuris (erue me) Et dehes me merito eruere /

Psalmus. xxxviii

qz cū sic sapio q̄ humana cō-
 cēno q̄ letat̄ i reb⁹ perituris
 nolo q̄ p̄niam ago (ōdisti me
 opprobriū). i. in derisū stulto
 peccatori: q̄ illos magis irri-
 dere solit⁹ est quos bonis mo-
 rib⁹ studere cognosci licz ap̄d
 talē stultū h̄it⁹ sū opprobrio
Tacui nō egi cōtentiose cō-
 tra eū (nec aperui os meū) in
 murmure cōtra deū: r̄ hoc ve-
 nit a te (qm̄ tu fecisti) me talē
 dās michi patiētiā: qz talis
 sū (amoue a me flagella tua)
 quib⁹ pro peccatis meis a te
 iustissime dberoz. **R**ecessit est
 q̄ amoueat qm̄ **R**ozitudi-
 ne) p̄tentie mee (defecit pla-
 gaz tuaz) i firmat⁹: r̄ debilita-
 tus viribus: nō potens āpli⁹
 sustinere duras punitiōes tu-
 as: q̄ licet graues sint / sūt tñ
 iuste / qm̄ (p̄ iniquitatē flagel-
 lis tuis corripuisti hoīem / vt
 p̄ corruptionē flagelloz tuo-
 rū. **T**abelscē feceris aīaz ei⁹)
 vt desiccata humiditatez pin-
 guedine carnali **E**t de polita
 supbia / infirma fieret p̄ humi-
 litatez (q̄si aranea) qz nichil ē
 tabidi⁹ q̄ leuiter tacta digito
 deficit / s̄ sepe / s̄ hō sit cor-
 ret⁹ / s̄ increpet: licet tabefiat tñ
 fragilitate hūanitatē diuer-

larum rerum varietate (con-
 fund: t) a qua p̄turbatiōe ille
 solus excipit q̄ deū pura mē-
 te p̄templat. **E**t ideo tu dñe
Exaudi orōnē meā et hanc
 lē supplicatiōnē meam) p̄ces
 sūt meas cū lachrymis fusas
 exaudi p̄ effectū liberationis
 mee. **D** dñe oro. **N**e sileas a
 me) imo fac me audire vocem
 tuā iterius. i. sal⁹ tua ego sū
 (vt illā) remissa sūt pctā tua
 et finalr illā cū scitis oib⁹ ve-
 nite bñdicti. r̄. (qm̄ aduena
 ego sū ap̄d te) si hñs hic man-
 sionē manētē / s̄ sū s̄c̄ (p̄gri-
 n⁹) tēdēs alibi. i. ad patriā / vi-
 te etne (sicut om̄s p̄ces mei)
 fuerūt. **C**ū at̄ trāsitur⁹ sū res-
 stat hoc petendus. **R**emitte
 mihi) pctā mea vt p̄ tuā miāz
 (p̄olat⁹) cert⁹ ad tua iudicia
 pueniā: et q̄dā t̄creationē sē-
 tiam i p̄nti vita de illi⁹ regni
 tui securitate suscepta et hoc
 (p̄iul q̄ abeā) recedā a p̄nti
 vita: qz āpli⁹ nō ero in statu
 merēd̄: nec p̄ q̄hs i statu p̄-
 piēdi remissionē peccatorum
Argumentum.
Psalm⁹. xxxix. in q̄ ecclia
 gratias agit de beneficio in-
 carnationis filii dei.
Introductio.

Ecclēsia i psona scōrō pa
trum p̄stolās aduētū xp̄i ait.

Expectans ex
pectavi) ex intimis
et cum desiderio
audire (dñm incarnādū q̄ sol⁹
saluare pōt (et ip̄e) p̄ sua cle
mētia (intēdit michi) iplēdo
desideriū amoris n̄rī imitan
do xp̄m vñ sequit̄. Et exau
diuit p̄ces meas) xp̄m mittē
do quē optabā (et eduxit me
de lacu miserie) infidelitatis ⁊
ignorātie q̄b⁹ detinebar ⁊ (lu
to fecis) carnalis ꝛcupiscen
tie. Et statuit) ⁊ firmavit (su
pra petrā) xp̄m affect⁹ me ⁊ s̄
et dixerit act⁹ meos) ad vitā
eternā. Et imilit in os meū
cāticū nouū) nō de vanitate:
nō de turpib⁹ sed de nouo et
inaudito diuine pietatis b̄n
ficio q̄d etas aū a nulla con
sperit q̄d nou⁹ hō attulit mū
do: nou⁹ ergo ppl̄s noua cā
tat. l. de incarnatiōe dñi de re
surrectiōe de ascentione ⁊ de
allis h̄mōi canticū dico (car
mē) siue h̄m nū acceptabilē
(deo n̄o) vt iā nō sonos tur
pes ⁊ teatrales ꝛcinā: s̄ i dei
diuētis hymnis p̄ armoniaz
nouī testī delecter. **V**idebūt

multi) ppl̄i posterī xp̄m ānū
ciatū venisse quē p̄ores expe
ctabāt videbūt et ꝛuersatio
nē meā (⁊ timebūt) dānari si
i infidelitate pmāserit ꝛculli er
gosalubri froze sci xp̄ani (spe
rabūt i dño) remissionē cōlesq̄
p̄ctōr. **B**eat⁹ vir cui⁹ spes)
salut̄ sue (ē nomē dñi) q̄d est
ies⁹ q̄d it̄ꝛptat saluator; q̄ n̄
est aliud nomē sub celo i quo
oporteat nos saluos fieri (et
non respexit i vanitates) infi
delitatis et idolatrie gētiliū
(⁊ isanias fallas). i. i errores
iudeorū obstinatorū ꝛtra xp̄m
Istoz opa s̄t falsa s̄ opa tua
mirabilia: q̄m. **M**ulta fecisti
tu dñe de⁹ meus mirabilia) i
corp̄alib⁹ et sp̄ualib⁹ inter q̄
maius mirabile est recreatio
mūdi; p̄ incarnationē ⁊ passio
nē tuā ad q̄ oīa faciēda p̄ te
sufficiēs es n̄ ab alio istruct⁹
(s̄ cogitatiōib⁹) dispositiōi
b⁹ tue sapie i q̄b⁹ (nō est q̄ si
milis sit tibi) **V**ox ch̄risti.
Annūciaui) ego xp̄s p̄ pp̄he
tas (⁊ locut⁹ sū ego) ip̄e i p̄so
na ⁊ p̄ me ⁊ meos discipulos
tot crediderant vt credentes
(multiplicati sūt sup nūerū)
quē aliq̄s posset numerare.
Vox ch̄risti ad patrem.

Sacrificiuz) quod fiebat de animalib⁹ ⁊ auib⁹ (⁊ oblationē) q̄ fiebat de rebus inaniatis vt de pane ⁊ lacte ⁊ thure ⁊ hincōi (noluisti) quia ista sacrificia erāt imperfecta: qz nō poterāt auferre pctā (aures autē) pfectas dedisti mihi) ad obediendū tibi deo p̄t̄ib⁹qz ad mortē vbi me in cruce offerā sacrificiū pfectū qd̄ oib⁹ legis veteris sacrificiis succederet. ¶ Exponit qd̄ dixerat. **H**olocauisti) qd̄ totū incēdebat ad honore dei (p pctō non postulasti) qz talia sacrificia si erāt tibi accepta (tūc dixi) ego xp̄us ecce let⁹ (venio) ad offerendū acceptissimū deo. **I**n capite libri p̄destinationis est (p̄scriptū) et dispositū (vt facere volūtatē tuā de⁹ meus volui) hoc idē ego et ad hoc descendidi de celo (et legē tuā i medio cordis mei) p̄ meditationē sēper habui. **A**nnūciaui) per ap̄los meos ⁊ alios p̄dicatores (opa iusticie) dogmata veritatis ⁊ b̄nficia diuine miē (i ecclesia) catholica q̄ (magna) ē p̄tāter firmitate ⁊ amplitudine (ecce labia mea nō phibebo) nō p̄ximā trit⁹ minis ⁊ ⁊ tumelis p̄sequētū a p̄o-

mulgatiōe veritatis (dñe tu es testis) qz p̄dicta sint vera. **I**usticiā nō abscondi i corde meo) qū potui p̄desse aliis: s; verbis ⁊ factis illā manifestaui ⁊ palā annunciaui) et veritatē tuā. s. p̄missorū exhibitiōe ⁊ meip̄m q̄ s̄bia veritas ⁊ vita a te missum (saluatozem) hoim̄ p̄dicaui. **M**isericozdiā tuā) qua pctā donas) et veritatē tuā) qua que p̄mittis ⁊ minaris adimpleas nō celauī (nō abscondi) a p̄gregatione densissima populorū. ¶ **N**ox xp̄i p̄ statu corporis sui missici. **A**ttēde dñe membris sancta attende pctōzes. **E**t nō elonges) sed p̄ope facias (miseratiōes tuas membris meis) nec debes qz haec ten⁹ non elōgasti qz (misa tua et veritas) a p̄ximo iustob⁹qz ad vltimū (sp̄ suscepit me) orationē meam exaudiendo. **N**ec mirum qz te hoc p̄ membris meis de p̄cor. **Q**m̄ circūdederunt me mala) pene (quozū nō est numer⁹) apud hoies valluerunt me vndiqz. i. mēbra mea ⁊ (p̄prehēderūt) .i. suo pōdere ligauerūt (iniuquitates sue vt nō possent videri deum) quoniā abstracta

fuerat ab his lux veritatis. **Op** est auxilii tui **Q**m mul-
 tiplicate sūt iniquitates eorū) in-
 numerabiliter (et lumē rōnis
 aufugit ab eis) **C**ōplaceat
 ergo (tibi dñe vt eruas me)
 mēbra corpōris mei in dolo-
 ribus p̄sita a malis p̄teentis
 (et ad adiuuandū ea respice)
 p̄tra mala impugnātia de fu-
 turo **Q**rat pro inimicis vt
 p̄uertant. **C**ōfundātur) in-
 mici mei vtiliter vt resipiscā-
 tur de factis suis (erubescen-
 tes) timeant vltra peccare ne
 pereāt (q̄ fidelium meorū vitā q̄
 rūt vt auferāt eā) **C**ōuertā-
 tur retro sū) cadētes vt ab i-
 tentione mala eorū desistant
 (et erubescāt) cognita eorū i-
 quitate (qui gaudēt de malis
 meorū) **A**crāt cōfessim con-
 fusionē suā) ne diuiti⁹ ingra-
 uetur malū quācūq; ab hosti-
 b⁹ subuertātur (q̄ dicūt) me-
 is (euge euge) dolose laudan-
 do aut deridendo. **Q**rat p̄
 fidelibus suis. **E**xultēt et le-
 tētur sup te) deū patrē de bo-
 no qd̄ daturus es eis (q̄ que-
 runt te) p̄ verā fidē et dilectio-
 nē) et magnificū p̄dicēt semp̄
 te deū) sicut magnus es in te-
 oēs (qui diligūt me) xpm̄ fili-

um tuū p̄ quē salutē oīm ope-
 raris. **P**eto hec omnia dñe
 de⁹ ex forma serui qz p̄ me nō
 sufficio aliqd̄ facere: qz. **M**e-
 dic⁹ sū) et idco necesse habeo
 mēdicare auxiliū gr̄e a te (et
 paup̄) qz nisi tua gr̄a clarifi-
 cer ex me nō sufficio q̄ ne hāc
 paup̄tatē vllē abiectāq; indi-
 caremus subiūgit (dñs curā
 mei hz.) **E**t qz indigeo auxi-
 lio tu dñe esto **A**diutor me⁹
 et p̄tector me⁹ et p̄pter peric-
 ulū oro (ne tardaueris) no-
 bis auxiliari in p̄dictis.

Argumentum.

Psalm⁹. xl. in quo de pas-
 sione xpi et eius resurrectione
Vox prophete.

Beatus qui
 super xpm̄ egenū
 et pauperē) ita in-
 tus legit q̄ sub paupertate
 quam gessit in forma nosse
 humanitatis intus legat per
 veram fidem diuitias sue di-
 uinitatis vt sicut credit eum
 esse hominem: ita etiam cre-
 dat deum esse et talem credē-
 tē (liberauit dñs) in die iudi-
 cii a dānatiōe eterna ad quā
 iudicati sunt non credentes.
Dominus conseruet euz) in

ter mala huius seculi ne ab hoc intellectu cadat sed i hoc manētē (viuificet eū) eterna et imortalibita (et bñm faciet eum in terra viuētū) ubi est vera et perfecta beatitudo (et nō tradat eum ad voluntatē inimicoy ei⁹) dyaboli et inimicoy ei⁹. **Q**uā autē cōtingerit illū iacere. **S**up lectū) affectū aliquo dolore corporis aut mētis ita (dñs opē feret illi in infirmitate ei⁹) vt āplius nō indigeat lecto parato ad iacēdū: s; trāsuerit lect⁹ tanq̄ nō necessarius āplius. **P**ropheta orās p se. **E**go sciēs me peccasse scētēs egritudinē meā. **C**lamauī ad te) medicū meū (miserere mei) sicut aīaz meā) qm̄ nullo mō excuso pctm̄. s; acculo dicēs (q; peccauī tibi) mea p̄opia et p̄aua volūtate. **V**ox xp̄i **I**nimici mei) iudei scribe et pharisei videntes populū me seq̄ ppter miracula q̄ opabar vt retraherēt populū a sequela mea (dixerūt multa mala falsa et opprobria mihi) dicebāt insuper optātes mortē meā (qñ morietur) iste vt (non sit memoria nominis ei⁹) **E**t si ingrediebāt) aliquis de iimē

ris meis ad cōsōrtiū meū: vt faciebat iudas nō ingrediebatur cā amicitie aut reuerētie sed ad p̄dendū potius dolo: sus intrabat aut cā explorādi qd̄ agerē aut dicerē (et vana et ficta loquebat) fingēs et simulans michi velle cōsulerē (et cor eius congregauit iniquitatē sibi). i. ad dānū suū et detrimētū aīe et corpis. **Q**ui egressus) ad vulgares populos. **L**oquebatur i idipsum) s. falsa et ficta ad infamā meam vt aduerteret deuotionē populī a me. **N**on mō amici ficti ingredientes ad me: sed **O**ēs inimici mei latēter detrahebāt michi (scribe et pharisei et consimiles (aduersum me cogitabant) inferre mihi mortē cōtēptibilem et opprobriōsā. **T**erbū iniquū) traheēs iusticiā (ordinauerūt) inimici mei (aduersū me) in suo consilio dicētes crucifigat: et si hūc dimittis nō es amic⁹ cesaris. **E**t; illis insultās propheta dicit. **Q**uā qd̄) ab iniquis iuste somno mortis opprimitur (non addet resurgat) certe sic: quia qui habuit potestatem ponendi aīam suā: habet et resurgendi eam

Quid mirū si inimici mei loq̄
bant ⁊ moliebāt aduersū me
q̄n. **H**ō pacis mee) familia-
ris meus ⁊ mēlalis iudas (in
quo ostendi me cōfidere) tra-
ctando eū sicut alios discipu-
los ⁊ sibi specialiter cōmittē-
do custodiam pecunie (fecit
magnam supplantationem)
⁊ tra me vt per osculū trade-
ret iudeis. **D**eus pater illa
ita crudeliter me īde sequunt
Tu aut̄ miserere mei et resu-
scita me) glorioza resurrectio
ne tertia die (⁊ tribuā eis) vī-
cissitudinem horū que in me
gerūt. **I**n hoc cognoui) per
experientiam quod ī me sem-
per placui tibi (quoniam nō
gaudebit) finaliter populus
iudae⁹ (super me) quia licet
gaussi sunt ad horam de mor-
te mea tristati sūt multo pt⁹
de resurrectione mea in qua
maxime declarata fuit glo-
ria mea. **M**e autem propter
meritū inocētie mee) qz sp̄ sū
peccato tui (suscepisti me) ani-
mam meā ab inferis corpus
meū de sepulchro cum gloria
impassibilitatis et imortalita-
tis (et confirmasti) ī p̄ntia
tua (stabiliter ī eternum) me
ad dexteram tuam collocan-

do. **H**ic. **B**ndictus dñs deus
israel a sc̄to et in seculū) nos
aut̄ amē amen respōdeam⁹.

Argumentum.

Psalmus. xli. in quo mo-
netur fidelis ne seculi tri-
sticie retrahāt eum a desti-
derio eterne vite.

Mox fidelis deū desiderā

Uem ad mo-

dum ceruus) ve-
rat⁹ a venatorib⁹
et calefactus (desiderat fon-
tes aquarū) vt sitim ⁊ estum
extinguat (ita aīa mea) demo-
nā tētationibus ⁊ malis) sc̄l
afflicta (desiderat venire ad
te de⁹) **S**ūme d̄siderauit aīa
mea (ad deū fontē viuū) bñ
oīa bona fluunt copio plane
dissolui qz sitio in hac pegrī-
natiōe) sitio in cursu hui⁹ vī-
te latitabor ī aduētū eius sed
(qñ veniam ⁊ apparebo) ante
faciē dei). i. quando erit dies
illa qua exutus vinculis cor-
poris p̄ns ⁊ spectui mei redē-
ptiois videam eum faciē ad
faciē. **I**nterim autem dum
curro dum peregrinor siue in
prosperis siue in aduersis.
Desiderii mei lachrymas sū
do) q̄ lachryme nō iediam sed

G. i.

facietatem intulerūt nec im-
 merito qz fletus ille cib⁹ est aīa
 tū corroboratio sensuū ablu-
 tio pctōꝝ refectio mentuū la-
 uacū culpārū. **H**ecrit⁹ in-
 super (michi lachryme) dū in
 properādo ⁊ insultādo (dici-
 tur) a paganis fidelibus me-
 is (vbi est de⁹ tuus) veniat li-
 beret vos **H**ec recordat⁹ sū
 s. imprompta infidelū bican-
 tū vbi est de⁹ ⁊ hac occasio-
 ne (quesiui meditat⁹) p oīa
 visibilia si p ea invisibilem co-
 gnoscere creatorē meū et cū
 hec nō ostenderet qz solū in-
 ueni quedā vestigia ei⁹ (effu-
 di) dilataui (i me aīam meā)
 vt relictis oīb⁹ extioꝝib⁹ pte
 plarer i me ipō aliqd tale qd
 sit de⁹ me⁹: s; cū nec i extioꝝi-
 bus nec i aīa mea deū inueni-
 rē qz hec variabilia inuaria-
 bilis de⁹ excedit hoc feci (qm̄
 transibo in ecclesiā taberna-
 culū dñi) vbi de⁹ multa mira-
 bilia fecit scriis suis: vt ibi in-
 tuear sapiētā admirabilem
 fidei q̄ docet in ea ⁊ admirā-
 das virtutes quib⁹ multi fi-
 deliū resplēdent: ⁊ inde mēte
 per p̄tēpiationē pueniā (vsqz
 ad domū dñi) in qua clare vi-
 debo deū meū. **I**nde trahoz

inde suspiro festinanter acce-
 dere ad domū dei: qz ibi erit.
 Gaudiū ⁊ exultatio) de bo-
 nis habitis (cōfessio laudis)
 de bñficiis grē suscepti (spūa
 lis refectio) iure suauitatis.
Prophā loqitur ad aīam
 suā eāqz solatur ralescētem
 persecutiō: bus ⁊ calamitati-
 bus hui⁹ seculi dicēs. **Q**ua-
 re tristis est aīa mea ⁊ quare
 turbas me) cū de adiutorio
 diuino certa sis ⁊ quare tri-
 staris. **A**duers⁹ hec salutare
 remedium sequitur. **S**pera
 in dño) qz spes eius oīa p̄mu-
 tat i melius ⁊ ad eternū gau-
 diū pducit quos seculi huius
 tristitia inflicta concluderit:
 beati enim qui lagēt qm̄ ipsi
 cōsolabūtur. consolare ergo
 aīa mea (qm̄ adhuc laudabo
 cū) dicēs (tu es salutare) par-
 ticeps humanitatis mee (et
 de⁹ me⁹) **S**ed qz in me nō est
 firmitas perestrepit cū mun-
 dus ⁊ caro grauat nec est mi-
 chi (pes de virib⁹ meis. **A**d
 meipm aīa mea cōturbata ē
 ppterea) vt euadā istas tri-
 bulationes (memoz ero tui)
 i. sūmavelocitate recurro ad
 te in humilitate quam (ioꝝ-
 dan is) designat (et memoz

abrenūciatōis) dyaboli quā
 in baptismo feci qđ p (hermo
 niū intelligit cū volūtate fa
 ciendi que tibi deo meo placi
 ta sūt sp. Decet vt sim meoz
 tut qm euangeliū et lex q p pē
 profunditatē sapiētē agni
 tionis dei dicant **H** byllas)
 in hoc 2 cordāt q memoꝝ sim
 tui: qz in vtroqꝝ pmittitur au
 xiliū homini qui memoꝝ est
 dei: et hoc in voce p̄dicatoꝝ
 et doctoꝝ (q catharacte dicitur)
 qz p eos fluēta diuine sa
 piētē nobis emanāt. **N**ō etiā
 memoꝝ ero tui: qm. **O** ēstri
 bulatiōes) tā grauiorēsq̄ di
 cunt (excella) q̄ minores que
 designant p (fluctus) q̄ supe
 rant vires meas (transibunt)
 a me in futuro **I**deo ero me
 moꝝ dei: qz **I**n die. i. i quali
 cunqꝝ huiꝝ seculi prosperitate
 (mādauit dñs miam suam)
 qz sola mīa sua ⁊ pietate dat
 pacē et bona cuncta fidelibus
 (⁊ nocte. i. in q̄licunqꝝ aduersi
 tate mādauit. i. p̄misit (cāti
 cū. i. exultationē cōplere qđ i
 prosperitate p̄miserat / specio
 sa ei est mīa in tpe tribulatio
 nis / qz tūc fructꝝ eius demon
 stratur. **C**ū vndiqꝝ mala sint
 in hac mea peregrinatione /

singulare solamen est michi.
O sō que est apud me) intus
 habeo in me qđ offerā. nō. n.
 vt exaudiat me dñs nauigas
 bo / vt de longinquo afferam
 chura et aromata / aut de gre
 gebitulū: aut ardet / intꝝ hēo
 victimā quā imolē itꝝ habeo
 ⁊ huiꝝ qđ imponā apud me est
 oō q̄ siēda est auctoꝝ: cōser
 uatoꝝ: (vite mee) q̄ oōne di
 cā deo susceproꝝ meuses) tu
 q̄ me penitēte suscipisq̄ vota
 oōnū meorum nou spernis.
Uir iustꝝ senties q̄ta illꝝ
 q̄nis dulcedo futura sit ⁊ mū
 di istiꝝ picula: dicit moꝝ hu
 mano. **Q**uare oblitꝝ es mei ⁊
 p̄mittendo me tādiu his mi
 seris verari curādiu differes
 vt me inducasi domū tuā q̄
 re ⁊ iustatꝝ icedo: ⁊ p viā huiꝝ
 vite. iō cōtristatꝝ (qz diabolꝝ
 affligit me tentādo qz) carnis
 vitia inuico aut repugnante
 aio sustineo. **V**ox ecclesie
 lamētātis casū maioꝝ (ita af
 fligit) me iusticꝝ / vt non solū
Cōfringātur carnes mee. i.
 debiles fideles: s; (ēt ossa mea
 s. maioꝝ eccliaistici prelati i
 quibꝝ putabat esse aliqua for
 titudo vt cedāt fracti per im
 patientiā tribulatiōibꝝ ⁊ scan

dalis & cadāt p̄ pctm̄ statu re-
ctitudinis de quo exprobra-
uerūt michi de bis iniuriolis
(q̄ tribulāt iūmici mei) hereti-
ci et mali xp̄iani. Hoc mō ex-
probrauerūt. Dū dicūt me-
is fidelibus marie martyribz
xp̄i fide in afflictionibz constitu-
tis (ubi est deustu? & vel nul-
lus est. vel si ē: de te n̄ curat: &
si curat: libret te si potest pp̄
hoc) turbata est aīa mea (q̄d
āt suadeā: nō iuento nisi q̄d
supra. Quare tristis es aīa
mea et quare turbas me) sed
ne dicas ideo turbo: qz hic ma-
la potior confortare o aīa.
Spera in deo qm̄ adhuc) in
futuro (confitebor ei) q̄ ipse
est salutare vultus mei et de-
us meus. ¶ Argumentum.

¶ Psalmus. xlii. i quo mone-
tur ne in pluris deficiam?

¶ Introductio.

¶ Luz vir fidelis seculi huius
iniquitatibus auget et celesti de-
siderio affectus ait.

Iudica me de

us (iudicio discre-
tionis siue separa-
tionis in futuro iudicio sepa-
rando me a malis) Et discer-
ne). diiudica: merita mea ab i-

piis distet inter illum qui te)
credit et illū q̄ non credit (de-
gēte nō s̄acta malaz puerla)
tez ab homine iniquo & dolo-
so erue me (Cū si michi arro-
gem fortitudinē qua op̄ est
inter mala huius sc̄li. s; tu de-
sio Fortitudo mea. quat er-
go me repulisti) sed; q̄d videt
repulsā. n. me puto cū si statū
hēam quod opto (& quare tri-
stis cedo (nisi qz (affligit me i-
micus) quotidianis tentatio-
nibus. hic i p̄nti: puod si faci-
et i futuro. At āt excludat i-
micus me affligens oro dñe.
Emitte lucē tuā & veritatez
tuā aufer tenebras: & a lucē
aufer errorem et da veritatē
(ipla) tātū lux tua et veritas
deduxerūt) a pctis (et addu-
xerūt) ad firmā crudelitatez
dñi saluatoris: q̄ monsdē (& i
tabernacula tu a) in eccliam
p̄ntez in qua sūt diuersitates
s̄actozū q̄ sūt qdā pegratio-
nes sup terrā. Deduxisti me
dñei tabernacula: vbi positus
spero q̄ inde Introibo ad al-
tare (inuisibile celestis hieru-
salem quo nō accedit aliq̄s:
iustus. at q̄ accedit sumit in
olocautū diuino igne totus
incensas (ad dñm) Introibo

qui letificat iunetur meam) dādo michi immortalitatem et impassibilitatem. **Itē** Confitebor tibi in cythara deus meus confessione laudis in tribulatione gratias agēs. nūq̄. n. pp̄. quecūq̄ huius seculi aduersa a tua laude recedā. Consequenter vir alloquitur aīaz. scā. p̄. uadēs ei tristitiā huius seculi fugiendā per quā patientie robur frāgitur per hāc caritatis lumen extinguit. per hāc spei nostre desiderium virtusq̄ mollescit oīs vita et fūdatur vñ ait (quā tristis es aīa mea? quare et turbas me?) dū deū adiutorem habeas? **Et** solare aīa mea. **S**pera in dño qui oēs seculi fluctus mitigat et in tribulationibus protegit: qui oīa peccata condonat (qm̄ adhuc cōfitebor illi) (confessione laudis dicens tu es salus mea. tu es salutare vultus mei et deus meus.

Argumentum.

Psalmus. xliiii. i. q̄ et confortatur infirmi fideles admittantur. cur martyres videatur hic deus derelinquere cum p̄santiquos in manu valida legatur iuuisse.

Introductio

Propheta in persona martyrum recolens beneficia antiquis collata ait: o.

Deus auribus

nostris audiuimus intellectu nō cognouimus et patres nostri prophete q̄ gesta sunt illorū tempore retulerūt nobis scilicet. **O**p̄ quod opat̄ es i diebus eorū) Moisi iolue: et aliorū patrum. s. (in dieb̄ antiquis) **O**pat̄ aūc es op̄ hoc. s. **P**otentia tua) morte et alismodis gentes dispdidit tre p̄missionis. s. amor̄ eorū et alios (et plantasti) filios isrl̄) afflipisti populos) qui ibi erāt (et expulisti eos) de terra p̄missionis vt alios itroduceres (et regnū eorū tua mīa et firmares) **T**ua virtute: potentia hec facta sūt fr̄ eorū. **N**ō enī in gladio suo) non per bella sua possederūt terram nec robur eorū (saluauit eos) q̄ non ruerent in manus inimicorū. **S**ed potentia tua saluauit eos (et fortitudo tua et sapiens consiliū a te eis datum) (quoniā complacuit tibi in illis) sc̄ ex benignolentia et gratia tua **T**u ipse qui hec illis fecisti (es rex

Psalmus. xliii

mens et deus meus) nō mu-
 tatus nō diminutus: / et si tem-
 pora sint mutata et variata
 creator: tēporū n̄ mutat tu di-
 co (q̄ mādās (victorias in bel-
 lis) populo iudaico (q̄ exiit d̄
 iacob) sicut ergo illi 2 filii sūt
 de te: ita et ego confido. **Q̄d**
 sicut tua virtute assistente fi-
 lii israel inimicos meos disp-
 diderunt. ita **I**n tua virtute
 inimicos nostros venti labi-
 mus) disperdem⁹ (pot estate)
 nobis a te data: et per virtu-
 tem tuam (spernemus hostes
 nostros) i presentī vel i futu-
 ro: q̄ nichil poterūt nobis no-
 cere. **B**enedico in virtute tua
 quia **N**ec i meritis meis aut
 armis aut viribus (sperabo)
 sicut nec patres nostri (spera-
 verunt in suis **S**alvabis enī
 nos) in futuro de immundis
 spiritibus qui hic nos multi-
 pliciter (affligūt et obediētes
 nos confundes) damnatione
 eterna q̄n dicit eis / discedite
 a me maledicti. **G**audes di-
 cemus deo nostro in perpetu-
 um) q̄ nos eripuit de affligē-
 tibus nos (et in nomine tuo)
 quod est **J**esus (laudabimus
 te sine fine confitentes salua-
 tionē nostram) omnia bona

nostra habet a te nichil meri-
 tis nris tribuentes. **P**ro-
 pheta in persona mart p̄sum-
 tu dñe) tot beneficia cōsu-
 listi patribus antiq̄s (n̄c̄ aus-
 tem repulisti nos) ita permisi-
 sti: et p̄mitis nos affligi q̄ re-
 putamur a te repulsi: et cōsu-
 disti nos) nō in cōsciētia: sed
 in facie hoīm / cuz enī fustib⁹
 verberibus et iniuriis affligi-
 mur: et vt criminib⁹ obnoxii
 morti mancipamur: reputa-
 mur ab eis confusibiles / p̄o-
 cedim⁹ ad inimicos nostros et
 tu non p̄cedis nobiscū / aut
 mittis angelum pugnare: p̄o-
 nobis sicut faciebas cum iu-
 deis. illi enim tua virtute p̄-
 strabantur qui se contra ele-
 ctum populuz erigere tenta-
 bant nos vero inualidi sum⁹
 contra inimicos nostros / vnde
 de sequitur. **A**uertisti). **I**d
 est verti p̄misti (nos retro-
 sum post inimicos nostros)
 fugiendo: quia illi victores et
 nos victi. **M**ultes enim de no-
 stris penarum timore retro-
 sum auersi sunt ab via verita-
 tis declinantes / (et qui ode-
 runt nos / diripiebant eos (i-
 bi) in p̄edam / et carceres: vt
 plagis / et reliquis tormentis

verarēt omnia bona eorum
 sibi vendicātes. **V**edisti au-
 tem nos) in fide persistentes
 firmiter deuorandos (tanq̄
 oues) que moribus luporum
 deuorande exponuntur et in
 gentibus dispersisti nos) nā
 petrus rome est crucifixus et
 thomas in india est occisus
 et sic de aliis q̄ in diuersis ex-
 ilis psecutioni traditi sunt.
Vedidisti) id est pmisisti (si-
 deles tuos) ita facile capi vt
 hi q̄ eos emebant (precio p-
 cis dare nō indigerent et nō
 fuit multitudo) precii in em-
 ptionib⁹ eorū qz minimo aut
 nullo precio dūcebātur i ser-
 uos. **P**osuiisti nos opprobri-
 um persecutoribus nr̄is q̄ vi-
 cini sunt) scdm habitationez
 humanā (z subannationem
 et derisū eis q̄ sepe opprobra-
 bant nobis) irridendo dicen-
 tes: veniat de⁹ v̄t eruat vos
 de manibus nostris. **P**osui-
 sti nos gētibus in similitudi-
 nem) de nobis formas male-
 dictionis sumunt alios male-
 dicendi sic operas sic moria-
 ris sicut chysstianus ille: aut
 lapidatus vt stephanus: vel
 arsus vt laurentius (z posui-
 sti nos cōmotionē capitis in

populis) ad insultandū nos
 et deridēdum dicentibus no-
 bis qz propter scelera nostra
 damnatiōi sumus deputati
Quid per singula currim⁹?
Tota die verecundia oppro-
 bium meorum continue est
 in conspectu meo et confusio
 faciei mee induit vultum me-
 um rubedine) signum enim
 verecundie est rubor in facie
Et hoc. **A** voce exprobra-
 tis). s. i gerētis michi oppro-
 bium in facie (et occulte des-
 trahentis) ex omni ei parte
 audio opprobria et blasphemias
 ab instātia inimici odio
 hntis me et actu persequētis
Edicunt martyres. **N**ec
 omnia) mala (venerunt su-
 per nos) quasi fera terribi-
 lis quasi fluvius turbulens
 et patienter pertulimus
 (nec) propter omnes predi-
 ctas grauissimas molestias
 (obliti sumus te) sed semper
 habuimus te in iugi memo-
 ria (iniquē non egimus) ti-
 more mortis (i lege tua) quā
 parati sum⁹ obseruare **N**ec
 recessit retro cor nostrum)
 auertendo se a fide et carita-
 te tua (z semitas nostrasque
 erant in prosperitate et vo-

G. iiii.

luptate seculi (dimisisti a via tua) q̄ semp fuit bona & s̄cta & ostendisti nobis viā artam et angustā q̄ deducit ad vitā. **N**ō sumus oblitī te: **N**ī humiliasti nos ī loco afflictōis et cooperuit nos hec mors tēporalis que (vmbra mortis) est nō vera mors sola illa est vera mors q̄ est spiritalis dānatiōis eterne. **N**ō sumus oblitī te ppter has tribulatiōes sciētes q̄ **S**i oblitī sum⁹ nomē dei nr̄i a vīs eius declinātes (si expundimus manus nr̄as) in oratione adorādo idolam. **D**onne deus ista cōfret) vt puniat: certe sic (ipse ei nouit abscondita cordis). **V**ox martirū. **Q**uoniā lōgis passionibus (mortificamur) nō p crimibus nr̄is s̄z ppter te vt fides tua in gētib⁹ augeat (et extimati sum⁹) digni morte (sicut oues occisionis) q̄ nō reputant̄ vtilēs nisi ad occidēdū (exurge) ergo in adiutorium nostrū. **E**xurge) in auxiliū nostrū loquitur more humano & cōforta stantes q̄ negligere videris exurge ne reuellas finaliter) et sic videaris nos repullisse ad tempus

Quare auertis faciē tuam) quasi nō velis exaudire nos (et oblitisceris inopie nostre non dādo nobis sp̄m fortitudinis sine quo inopes sum⁹. (et tribulationis nostre) quā propter te patimur: eam mitigando: nos nescimus quare ita facis: licet credamus q̄ iuste & pie facias. **I**deō ne oblitiscaris **Q**m anima nostra humiliata est) vt te inuocemus in auxiliū inter man⁹ impiorum & psequētū q̄ sūt puluis quē proicit ventus a facie terre: et quia quod cum dolore dico (veter noster) s̄z infirmi nostri iter nos adhererunt terrenis hominibus & consenserunt iniquis recedentes a fide: et ita sic oram⁹. **E**xurge dñe adiuua nos) tātis malis oppressos (et redime nos) ab his malis nō propter meritum nostrum sed ppter nomen tuum).

Argumentum.

Psalmus. xliii. in quo tātantur laus sponsi et sponse s̄z christi et ecclesie.

Introductio.

Vox prophete.

Mens mea ex plenitudine gratie spiritualis.

Guctauit

verbum bonuz) qz solationū cū sit mysteriū christi et ecclesie exp̄simū qd̄ dicere intendo ⁊ oīa alia (opa mea) dirigere ad laudē et honozē regis regū iesu christi. Nemo putat aliqd̄ a me dicere sed a spiritu sc̄to: cuius Lingua mea calam⁹ velociter scribentis) siue inspirantis in quo laus et virtus hui⁹ prophetie ostēditur. **C**ōmēdatio sponsi **P**ropheta cōmēdat sponsū multipliciter. **P**rimo a forma dicens. Speciosus forma p̄e filiis hoīm) tū ex parte corporis quod spirit⁹ sancti virtute formatū est: in cui⁹ opere non pōt esse error aut defect⁹: tuz ex parte anime que ab instanti creatiōis oībus gratus et scientiis repleta fuit. **S**ec̄do cōmēdat a gratiositate doctrine dicens (diffusa est gr̄a i labiis tuis) qz eo loquente mundus gratiam reconciliatiōis accepit (p̄pterea benedixit te deus) b̄ndictiōe spiritualis regni cuius non erit finis. **T**ercio cōmēdat propheta sp̄sū a

virtute et fortitudine dicens o tu x̄pe. **A**ccingere) in carne assumpta (gladio) accutissimo sp̄sū qd̄ est verbū dei ad sume p̄dicationis verbū q̄ dicitur filiū a p̄e filliam a matre nurū a focru q̄ male coherencia separet (potentissime) non legniter sed viriliter qm̄ tibi nemo obistere valebit.

Quarto cōmēdat sponsū a p̄bitate dicens. Specie tua et pulchritudine tua) iusticie tue accinctus (intende) vt perficias cursū legatiōis tue (feliciter p̄cede) velut sp̄s⁹ de vtero virginali (et regna) per fidē in cordib⁹ hoīm oppresso mortis imperio). **P**rocede et regna) ⁊ hoc: qz. **P**ropter veritatē doctrine ⁊ vite quā tu et tui docēt (⁊ m̄aluetudinē) qua tu ⁊ tui sustinuisstis patiēter molestias et iniurias (et iusticiā) abūdātem quam offidisti in tua passione offerēdo te deo p̄ci p̄ offensa hūani gn̄is (dducet te mirabiliter maiestas tue diuinitatis q̄ te assumpsit (deducet te) p̄ hui⁹ vite cursū ⁊ hoc (mirabiliter) qz mortuos suscitabis: leprolos mundabis et multa alia miracula facies.

Verba tua & tuorum aposto-
lorum qui a te missi sunt ad
predicandum: sicut. Sagitte
te) penetrabunt (corda) infide-
lium (inimicorum regis) & ipsi qui
talibus saeculis prostrati con-
uertentur et sub tua obedi-
entia humiliabuntur corde te
adorantes & qui prius non cre-
dendo erant inimici regis fiet
credendo amici. ¶ Quarto p-
pheta commendat xpm a iudici-
aria potestate dicens. Se-
des tua): i. iudiciaria et rega-
lis potestas tua o deus non est
temporalis sed sepiena discipli-
na (regni tui) disciplina equi-
tatis que veraciter recta est:
quae nulla prauitate curuatur
virga ista iustos regit: et im-
pios percutit: que ab ipsius di-
uinitate procedit fortitudo in-
uicta equitas rectissima in-
flexibilis disciplina. ¶ Tere
virga regni tui virga direc-
tionis) quae non solum in te iustus
es: sed etiam in aliis Diligis
iustitiam et odis iniquitates
¶ Propterea vixit te deus) pu-
ritate conscientie et plenu-
dine gratie pre omnibus san-
ctis. ¶ Sexto commendat xpm
sponsum ab ornatu vestis et
a pulchritudine habitacionis

dicens odores stutium his aro-
matibus designati. Myrrer
gutte) i. spirabunt de carne
tua qua velut (vestimento) di-
uinitatis se circumdedit: et a
cordibus sanctorum in quibus ha-
bitas que domus eburnee di-
cuntur propter castitatem & decorem
virtutum: ex quibus odoramen-
tis omnes ecclesie quae apostoli-
tibi in fide genuerunt et delecta-
bile te habentes exultabunt ho-
norandum nomen maiestatis
tue. ¶ Septimo commendat pro-
pheta sponsam a sponsa: quam de-
scribit spiritu ad quatuor. ¶ Pri-
mo quae ad sponsam pertinet: quae
Asitit (per deo inherens & coniuncta.
¶ Secundo quae ad dignitatem
quae (regina) quae sub rege regit.
¶ Tertio quae ad gloriam sive pre-
rogatiua quae (a dextris) stat:
sicut in potentibus bonis gratie pre-
vite ¶ Quarto quatuor ad or-
natum (in vestitu deaurato) .in
doctrina apostolorum & prophetarum
¶ Quinto quae ad specabilem so-
cietatem quae circumdata varietate
virtutum et meritorum labor-
um gemis virginum croco marty-
rum purpura penitentium: his et
ornat ecclesia (vel circumdata va-
rietate) omnium linguarum in una terra
fide et disciplina concinentur

Propheta quod dicitur de apostolis
 quod predicationis verbo populum
 genuerunt christianum / dicit o.
Filia predicatione genita non
 sit negligens / non surda aut in-
 cauta: sed (audiat vide) et intelli-
 ge talem: et tamen regem cui es de-
 sponsata (et inclina aurem tuam ad
 obediendum / et obliuiscere popu-
 lum) iudeorum gentilitatis: vbi be-
 nis et conuersationem et consortium
 dyaboli quod primo te sedam genuit
 et sic fies decoza. Si feceris
 hec que dicta sunt / fies decoza.
Et (rex) delectabilis in decoze
 tuo quem ipse dedit tibi per gratiam
 in te ymaginem suam reparans: quod
 magnus est et desiderandum: quia iste
 rex est magnus in potestate (quoniam ipse
 est dominus) quod omni gentium dominus magnus
 nature nobilitate: quia (deustu-
 us) magnus in honore: quia ado-
 cabunt eum / et deprecabun-
 tur omnes populi totius mundi.
Filia si feceris que dico: ve-
 nies plurimum honoranda. naz.
Filie tiri) anime fidelium di-
 uites plebis / nobiles et sapie-
 tes que de gentilitate apostolo-
 rum predicatione conuertentur ad
 regem et spolum tuum cum (mu-
 neribus) vultum tuum deprecabun-
 tur) tum magnificas elemosi-
 nas offerentes tibi ad ornamento

rum: desiderantes societatem et
 conformitatem tuam. **S**ecundo com-
 mendat sponsam a gloria dicens.
Ois gloria ecclesie (filie) et spon-
 se regis consistit non in exteriori
 apparatu sed interiori ornamento in-
 teriora ornata sunt scientia pu-
 ra: ibi videt christus ibi amat
 christus ibi loquitur christus ibi coronat
 christus: consistit etiam gloria ecclesie
 in doctrina sapientie que regia
 est (circumamicta varietatibus)
 ad decozationem. s. varietate linguarum
 diuersarum varietate statuum
 varietate gratiarum virtutum que
 sunt in personis huiusmodi statuum
Tertio commendat sponsam
 a societate / siue a domicellis
 que sequuntur sponsam dicens
Adducentur regi virgines
 fideles. s. que primum retinent in
 omnes gradus locorum (post eam) scilicet
 vniuersalem ecclesiam que est genera-
 lis mater fidelium / adducuntur
 que de gratia dei quia nemo venit ad
 me inquit christus / nisi pater traxerit
 eum: proxime etiam regimine
 in fide et virtutibus vniuersae
 caste que secundum obtinent
 locum in matrimonio continen-
 tes que tertium locum tenent (af-
 ferentur tibi) **R**ex. **A**fferentur
 que de (in leticia et exultatione)
 ministris angelorum in omni

solū (adducent) ad cōspectuz
verum etiam ī penetrabilib⁹ re
gis. i. ī hierusalem futuram.
Quarto cōmēdat sponſā
a ple dicēs o spōsa. Pro p̄ci
bus tuis). i. loco ap̄stoloruz
qui fuerūt p̄ces tui xp̄i ei sūt
q̄ te genuerūt spūali ḡnatōe
(nati sūt tibi filii. l. ep̄i (cōsti
tues eos p̄cipēs) loco ap̄loz
eā sup̄ oēs pp̄los p̄ vniuersū
orbē. Qui p̄cipēs cōstituti.
Nemoz erūt nois tui dñe
tue fame tue gl̄ie: p̄dicando
ip̄m ī mēoria h̄ntes et aliis ī
memoria adducentes ⁊ hoc p̄
oēs successozes vsq̄ in fine se
culi. Propterea) qz cōstitues
p̄ncipes super omnem terrā
(pp̄li) reddētes per eozū p̄di
cationē ei doctrinā quā semi
nauerūt ī scripto dimiserūt cō
fitebunt tibi) cōfessione lau
dis non solum in presenti: s;
etiam in futuro vbi est eter
na et perfecta laus.

Argumentum.

Psalm⁹. xlv. in quo de ad
uentu christi qui singulare si
dekum refugium est.

Introductio.

Propheta ī persona fide
lium: dicit nichil est timendū
quoniam.

Euanoſterre

fugiu et virt⁹) ad
quē iter p̄ſſuras
calamitatū cōfugim⁹: ⁊ ī quo
ab omnibus periculis libera
mur (et in tribulationib⁹) se
culi q̄ nos plurimum fatigāt
(adiutoz) valioſe est potens
ſufficienter nos defendere.

Propterea) qz talis ē nobis
in te ſecuritas (nō timebim⁹
dū) in aduētu tuo ex nouita
te tāti miraculi (turbabit ter
ra. l. gnatio iudeoz) ⁊ mon
tes. i. ap̄li q̄ relictis incredu
liſ iudeis trāſſerūt ad p̄dicā
dū gētib⁹ ad extrema maris
Cū aut ap̄li igrederēt ad gē
tes barbaras. Et ſono p̄dica
tiōis anūciarēt euāgeliū xp̄i
turbati sūt pp̄li (conurbati
ſunt) excelliozes ſc̄li p̄tates q̄
de eozū p̄dicatiōe fuerāt p̄ter
rite viſa ſortitudine dei q̄ aſſi
ſtebat ap̄lis et aliis ſctis p̄di
catorib⁹. Int hos ſc̄li fluct⁹
et ſonit⁹ n̄ timēt q̄ ad diuinū
auxiliū refugiu: qz Spirit⁹
ſcti inūdatio letificat) cōſola
tur leticia spūali eccliam dei
eā ſua ḡſa ſfirmādo ⁊ tra tri
bulatiōes que iſerūt (ei quem
altiffimus) ſanctificat aqua

baptismatis a vicis adiuuando & incrementa virtutum prestando. Letificat autem & sanctificat ecclesiam de^o: qz. Deus in medio ecclesie) habitans oibus equaliter & sulles non sepabitur ab ea sed semper in ea manebit supra se firmam petram eam solidans (adiuuabit eam deus mane diluculo) qm illud lumen exortetur quando de eterni solis splendore illustrabit (adiuuabit eam) dico seculi aduersitate laborantem. Hoc patet qm intonate p pdicatores suos et miraculis coruscante. **C**onturbate sunt gentes) p pdicatione aplos non tñ sic ut uertat ecclesiam: s; salubrit: qz relicta gentilitate ad xp̄z uertunt (& regna) q erecta erant p superbiam ut leuaret (inclinata sunt) ad suscipiendam fidem adorarēt & se iugo xp̄i submitterēt (dedit uocē suā) p oza apostolorum insonuit applica tuba (terrea corda mota sūt) timore iudicii ab infidelitate ad fidem abitis ad uirtutes Quis est iste ad cui⁹ uocem (mota est terra) Respondet pphā: non quecumq; potestas: non angelus: nō aliqua creatura siue terrena siue celestis sed.

Dñs uirtutum) est cui uirtutes celestes seruiunt cui ois potētia famulat: q̄ est) nobiscū) assumpta carne nra. pprie ei de^o oim nōzū dē eē (suscepit) qm carnē p fidelium salute suscepit (deus iacob). i. designatorum p iacob. Et iō o uos ppli. **T**enite) passibus fidei & intelligite intellectu fide illuminato magna opera domini) nri saluatoris q̄ fecit incarnatione sua ut de pace nimia & hmoi (q̄ posuit super terrā) et illa opera erant (prodigia) qz aliqd̄ pretendebat: qd̄ hoc. i. qd̄ ipse est (aufere bella) spūalia fidei quib⁹ rebellatū est cōtra deū p idolatras & paganos (vsq; ad fines terre) hoc autem iam factū est cū per xp̄i aduētū idolatria & superstitio toti⁹ quasi orbis perit: et multi i pacē xp̄i deducti sūt uere religionis xp̄iane fidē suscipiētes & hoc significabit illa pax qua tpe dñice natiuitatis tot⁹ mūd⁹ legitur esse placat⁹ quod nō humanis uiribus sed christi domini corporali pnia pbat effectum. In cuius pacis signum ipse. Arcum conteret) i. occultas malignoz iſt.

Psalmus. xlvj.

dias (& cōfringet arma) sup-
 sticiosa certamina paganorū
 (& scuta). i. p̄tectionē p̄fide p̄
 sūptibis igne spūs sc̄ti (& bu-
 ret) exue nos bone rex armis
 dyabolicis: & idue nos armis
 tuis. i. euāgelice veritatis cō-
 tinētie fidei spei et caritatis.

Vacate) o hoīes q̄ inūdantis
 illusionib⁹ armabamini & mi-
 litiā dyaboli pagebatis (va-
 cate) ab armis dyaboli a vi-
 tiis et a tumultib⁹ p̄tētiosis
 (qm̄ ego sū dñs) nō ille q̄ vos
 armabat q̄ vos ad nephāda
 certamina p̄ducebat s; (ego
 sum deus q̄ exaltabor) per fi-
 dem (i gētib⁹) & in iudea. Et
 iā oēs p̄fiteant & dicāt Dñs
 virtutū est (nobiscū) & susce-
 ptor noster (deus) xp̄iani po-
 puli figurati (per iacob) q̄ di-
 lectus fuit a deo.

Argumentum.

Psalm⁹ xlvj. i quo oēs fi-
 deles iustit̄ ad laudādū deū

Introductio.

Propheta i persona apo-
 stolorū ait cum tot benefi-
 cia vobis fecerit deus.

Omnēs gētes
 ad quas p̄uenit
 gr̄a dei gaudete

bōis opib⁹ (sublate deo i vo-
 ce exultationis) & cordet ma-
 nus & lingua: ille operent hec
 cōfiteat. Merito iubilādū et
 psallēdū ē deo. Qm̄ ē dñs)
 qui dñatur oī creature (excel-
 sus) nobilitate nature q̄ p̄p̄-
 fuerat despect⁹ a iudeis (ter-
 ribilis) ip̄e est iudicatur⁹ mū-
 dū potestate (rex magn⁹ sup-
 oēm terrā) qm̄ rex regū est &
 dñs dñantiū. **Propheta**
 in p̄sona ap̄lorū inq̄t. **Plau-
 dite**) ēt qz deus. **Subicit** no-
 bis). i. vniuersitati xp̄ianorū
 (p̄p̄os) iudeorū: vel p̄ fidē vt
 credētes: vel p̄ dignā sue in-
 quitatis vltionem vt p̄fidos
 obstinatos (& gētes) & uerlas
 ad fidē sub p̄dicationib⁹ n̄tis
 (subicit) p̄ fidem obediētes
 plenarie: dño iesu xp̄o q̄ p̄ oī-
 bus mortuus est **Plaudite**)
 etia qz dñs sua gr̄a n̄ merito
 n̄ro. **Legit**) dare (nobis) vi-
 tā eternā sequētib⁹ (sp̄e). i. il-
 lud qd̄ mystica significatiōe
 (iacob quē dilexit) de⁹ p̄mo-
 nuit. i. terrena dare p̄ celesti-
 bus. Dominus nō solum ele-
 git dare nobis hereditatem
 suam: sed ascēdit parare no-
 bis locū. **Ascendit**) quidem
 (dñs i iubilo) multorū ange-

lorum et scilicet ascendenti cum eo
quo ascendente audita est vox
clara quasi turba angelorum di-
centium admirantibus et stupenti-
bus apostolis. Viri galilei quid
statis hic aspicientes in celum.
Et quia talis est et sic ascendit.

Psallete deo nostro gratias age-
do (psallete) bonis actionibus
laudando (psallete regi nostro). I.
Christo non alieno quem non decet
ista laudatio: quoniam solus est me-
rito qui laudes accipiet (quoniam ip-
se) (universa creat et creata in-
giter administrat **P**sallete)
Christo (sapienter) discrete: et de-
votè non solum ore sed corde de-
bet merito. **D**ominus rex universa-
liter colendus qui solus creator et
liberator probatur esse cunctorum
Ideo et psallete: quia. Regnabit
dominus super gentes) qui olim
super unam gentem regnabat re-
gnabit dico quoniam iam ascendens
ad dexteram patris (sedes super
sedem sanctam suam). I. a dextris
dei: et sic nichil restat nisi ip-
sòs subiciatur ei. **N**on solum
gentes subiciuntur ei: sed etiam
Pincipes populorum omnium con-
gregabuntur: pro fide et amore
cum Christo qui est (deus abraham)
et hoc ideo quia apostoli dum propter
iudicariam potestatem et par-

ticipatione divine gratie fortes
fide et dilectione valde et a Christo
(elevati sunt) doctrina pote-
stare miracula faciendi: ita ut
principum colla fidei iugo sub-
mitterent.

Argumentum.

Psalmus. xlviii. in quo de
multiplici commendatione
ecclesie.

Introductio.

Propheta commendans ci-
vitatem ecclesie.

Primo commendat a digni-
tate conditoris et situ dicens

Magnus domi-
nus) quia dominus uni-
versorum est: et quia po-
tenter omnia facit (est lauda-
bilis valde). **P**ropter ex-
cellentiam nobilitatis et sa-
piencie eius qua pulchra et mi-
ra facit laudabilis quidem (ci-
vitate dei nostri). I. ecclesia
que est fundata in Christo (mo-
te sancto eius) **T**ertio com-
mendat ecclesiam ab ampli-
tudine dicens. **F**undatur
de habitatoribus (universa
terre) exultantibus de remis-
sione peccatorum: nam populus
iudaicus pro morte designatus
et propter gentem platera adlo-

nis) significatus vñti sunt i
vna fide xpi et qbus duobus
pptis ecclesia vñuersalis (ci-
uitas regis magni). i. dei cō-
surgit. **Q**uarto 2mendat
ciuitatē dei a sapientia ciuū
q̄ vera cōsistit i cognitiōe dei
dicēs. **D**eus i domib⁹ eius)
i. in fidelib⁹ in qbus habitat
(cognosce) deus cognitione
fidei ⁊ hoc (cū suscipiet eam)
mouēdo eam ad hanc grām.
Quinto cōmēdat ciuitatē
dei a dignitate dicens. **E**cce
reges terre) p̄cipēs sc̄ti quo-
rum regna ⁊ dñatores cultu
demonioꝝ dedita erāt ad p̄-
dicationē ap̄toꝝ (cōgregati
sūt) cū ceteris fidelib⁹ in vñi-
tate fidei vt fieret vna ciuitas
et vnus ouile. **I**psi). i. reges
cognoscentes p̄ fidē miracula
que xps ⁊ ap̄li faciebant (ad-
mirati sūt) et post admiratio-
nē glie ⁊ miraculoꝝ xpi (cō-
turbati sūt) p̄ pctis et (2mo-
ti sūt) ad penitētiā: et hoc qz
(timor) futuri iudicii (appre-
hendit eos) **I**n qua cū turba-
tione gentiam p̄ pctis erunt
Nolozes) magni et graues
(vt parturientis) hoc quia (i
sp̄ritu) sancto (cōteres) sup-
biā ⁊ cupiditates huius mū-

di in gētib⁹ q̄ designātur per
(naus tharlis) que quōdā i
nauigatione negotioꝝ super-
ba fuit. **I**psi tā credētes effe-
cti clamant cō gaudiis dicen-
tes **S**icut audiui⁹) in lege
et p̄phetis nunciatū (licbidi-
mus) i euāgelio i ecclesia ca-
tholica (ciuitate dei n̄ri quā)
deus fundauit nō ad tēp⁹ si-
cut tabernaculam moyli sed
(i eternū) **I**psi credētes gra-
tias agētes de aduētu xpi et
de fidei grā suscepta dicunt.
Suscepimus deus miā tu-
am) xpm nobis misericordiē
datū aptū nomē: certa p̄mil-
sio vt ille miā v̄dearet qui et
saluator) vere d̄ et redēptoz
(in medio) cordis nostri q̄ p̄
gratiā tuā facti sumus tēplū
tuū. **Q**uēadmodū. **D**e⁹ no-
mē tuū) vbiq; diffusū ē: quia
nullus est q̄ huius non se subii-
ciat (sic laus tua) ⁊ reuerētia
tūi nominis dilatat vbiq; ter-
rarū (dextera tua). scz eterna
beatitudo plena ē iusticia qz
in illā partē dextere solū reci-
piuntur q̄ ipsius munere ius-
ti esse meruerūt. **V**etēs) er-
go (mons) you). i. fideles ius-
dei q̄ dñr mōtes qz p̄rio fidei
radios suscepit iudea ⁊ exul

tēt) gentes (fille iude) p predi-
cationē apłoz q̄ de iudea de-
scēderunt (ppter iudicia tua
dñe) qz recta sunt q̄bus quof-
dā assumis et quosdā repro-
bas. Nos ergo fideles aīme.

Circūdate) honozātes san-
ctā ecclesiā dignos ei exhibē-
do honozes (et cōplectimini)
amplexib⁹ caritatis virtutes
illius ⁊ mozes seruādo: q̄bus
acceptis (narrate) laudes ei⁹
iuxta doctrinā apōstolorū q̄
sūt turrez munitiones hui⁹
ciuitatis p̄tra hereticos. Ne
aīe fidelitū audiendo leticiam
exultationē aliqua remissioe
lēticerēt ait. **Ponite** corda
vestra (i virtute) caritatis sp̄s
secti q̄ hāc ciuitatē p̄tegīt: for-
tis. n. est vt mozs dilectio: et
vos maiores ecclesie distin-
cta ⁊ canonica ordinatiōe dis-
ponite grad⁹ officioꝝ i ecclia
vt episcopos: p̄byteros: dya-
conos et cetera vt p̄ eos ma-
gnalia dei non solū his q̄ cre-
dūt sed ⁊ his q̄ credituri sunt
debeāt p̄dicari. **Narrate** hoc.

Qm̄ hic). s. xp̄s q̄ i terris vi-
sus est ⁊ cū hoīb⁹ cōuersat⁹:
(est dñs de⁹ nē) p̄ quē creati-
sum⁹ ⁊ si in hoīe lateat et hoc
(i etnū) nō ad tps vt falsidū

(et ip̄e reget nos) qz rex nē est
i p̄ati ab imminētib⁹ piculis de-
scēdēdo ⁊ reget in futuro ad
eternā nos dirigēdo patriā.

Argumentum.

Psalmus. xlviii. i quo doc-
cemur vt oēs p̄sā vite digni-
tates et voluptates p̄ nichilo
ducamus qz stabiles nō sunt
Introductio.

Propheta volens oēs audis-
toꝝ attentos reddere ad ea
que diciturus est ait.

Audite hec

q̄ dicitur⁹ sū (om̄s
gētes) nō solū in

deozū qz hec ad oēs p̄tinent
audire (auribus) audiēdo (p̄-
cipere: q̄ hitatis) i quacūqz p̄s-
te (ozbis) qm̄ qd̄ ē hic dicēdū
vtile est p̄ bono cōi oīm. **Pro-**
pheta qd̄ dixerat exp̄nēs aīe
Quiqz terrigine) i. ignobiles
(et filii hoīm). i. nobiles qua-
rūcūqz nationū et statuū si-
ue seruus siue liber (diues et
paup) venite ad audiēdū nul-
lum excipio nulli claudio ser-
monē. **Propheta** reddēs
auditoꝝ beniuolos ex vtili-
tate dicēdoꝝ ait. **Os** meum
loq̄tur sapientiā) q̄ est altissi-
mā ⁊ diuināz eorū cognitio

⁊. i.

quā audire & discere vtile est
 et meditatio cordis mei loq̄t̄
 (prudētia) q̄ ē ad mores p̄ba
 biles istituēdos: i his. n. duo-
 b^o ois sermo diuin⁹ q̄ si q̄l̄sit
Propheta reddens audito-
 res dociles ex mō loquēdi
 intelligibili dicit. Inclina-
 aurē meā (spūi sc̄to i me loq̄n-
 ti in. parabolis: et p̄ enigma-
 ta me docēte: qz q̄cqd̄ mō vi-
 dem⁹ p̄ enigma ē: & lucide tra-
 dā vobis mea opatōe qd̄ p̄-
 posui dicēdū (in psalterio), i.
 nō solū d̄t o sed ēt exēplo: vt
 qd̄ doces ore cōpleam opere.
Propheta incipiēs narra-
 re q̄ sup̄a p̄miserat se dictu-
 rū. Et p̄mo de pena maloz i
 p̄sona ḡnalis hoīs q̄rit cām
 d̄natiōis et timozis dicens.
 Que timebo in die illa tre-
 mēda iudiciū q̄ erit (mala) ma-
 lis: t̄ndet (iniquitas calcanei
 mei). i. finalis iūctas siue q̄ p̄
 seuerabit vsqz ad finē vite (cie-
 cūdabit) nihil. n. timēdū ē nī
 si p̄m̄ qz nulla nocebit ad-
 uersitas si nulla d̄nēt iūctas:
 & in hoc p̄z opposita ps q̄ ab
 soluti ab iūctate nō habebūt
 tūc timorē. Vñ illi timeāt et
 diē iudicii formidēt. Qui cō-
 fidūt aut p̄sumūt sicut sup̄b

et potētes seculi in p̄fate sua
 spali aut amicoz (et) q̄ i (mul-
 titudine diuitiarū suarū) tā-
 q̄ i sōno bono (gl̄iāt) vt aua-
 ri & cui⁹ iudiciū snia nullus.
 Redimi pōt) nec p̄ce. nec p̄-
 cio p̄laguineoz aut amicoz p̄
 sed nūqd̄ ipse q̄ peccauit redi-
 mere se poterit r̄ndetur q̄ n̄
 qz non poterit dare sacrifici-
 um aut oblationē vñ place-
 siue pp̄icret sibi deus. Et sicut
 nec dare poterit in alia vita.
Orectū vñ redimat aīa sua
 cū sit extra t̄ps merēdi. et iō
 (laborabit in et̄nū). i. patiet̄
 tormēta et̄na (et viuēt i sēpi-
 ternū) vt sēp sc̄riat penā (vi-
 uet) vt semp̄ itereat vt sit eis
 mozs sū morte et defect⁹ sine
 defectu. S; hō carnalis & mā-
 dan⁹. **N**ō intelliget imine-
 re sibi (iteritū) gehēne: nā vi-
 dēs iustos & pctōzes (sapien-
 tes) et stultos eā mozi rep̄u-
 tat vt si sit aliavita i qua p̄e-
 mientē boni et i qua puniantē
 mali: s; insipitēs) q̄ nō credit
 futurā vitā (& stult⁹) q̄ s; cre-
 dat n̄ t̄n cauet s; i trāsitoris
 reb⁹ sp̄e ponit vno eodē mō
 peribant. Et reliquēt diuiti-
 as) pp̄t q̄s multa mala cōmi-
 serāt (alienis) & si ēt filius reit

quant alienis tñ reliquūt: qz nichil eis pdesse pnt. Et licet Sepulchra) q̄ struxerūt magnifice ad memoriā sui extimēt scd̄z opiniōē eoz (dom⁹ illoz i c̄num) tñ qz aliā vitā futurā si credūt scd̄z vitatem aīz eoz i inferno manent. Hic fruct⁹ diuitiarū quē eozū p̄fessozes q̄ aliā vitā eē nō credūt afferre pnt ē q̄ Tabernacula) habitacula pulchra castra palatia dom⁹ maneāt post eos i multas gn̄atōes vt sic in illis maneat eoz fama vñ seq̄t (vocaerūt). i. q̄ licet vocati noīa sua) i famā eoz celebrē haberi p̄ mltos ānos (in terris suis) Causa huius erroris tñ puenit: qz. Homo cū in honore esset) qz ad imaginē dei fact⁹ et tñ apt⁹ esset ad possidēda celestia (nō intellexit) vel sic eget: ac si nō inteligeret et iō p̄parat⁹ est iumētis i eligēdo vitā voluptuosā que est vita pecudū et iumentoz (i similis factus est illis) qz subtracto honore p̄magis nō differt a b̄uto: nam tolle h̄mōi dei p̄sideratiōez homini et pec⁹ insipiens est p̄sumptio vana et caduca i supba Hec via illoz) qui sic agunt

via p̄ditionis q̄ stimulum eē dolorē suis auctozibus facit et postea quasi stulti vt (i ore suo) lib̄z placeāt post quā vob̄tū nequissime dispositiōis: in pleuerit mox diuinitati gratias referūt q̄ ad suū velle p̄ducti sunt tāquā assecuti essēt felicitatē h̄mōi possibilem ¶ Sed quid talibus in futuro erit p̄pheta ostēdit dicēs. Sicut oues) ducte ad occisiōnem hoc ignorantes sic isti (in inferno) penent post mortem et dyabolus qui dicitur (mors) deducet eos de pena in penas. Iusti) vero (dominabunt eoz). i. maloz qm̄ accipiet iudiciariā pt̄atē in die iudicii in quo dñs sua claritate oīa q̄ prius erant in nocte illustrabit (i auxiliū eozū). i. maloz qm̄ habebant ab amicis carnalibus in potentia i diuitiis eozū i p̄nti vita (veterascet). i. peribit oīno in inferno (i a gl̄ia eoz) trāsibūt ad p̄fusionē maximā quā Hali isti habebūt Verūtñ) ego ¶ Loq̄t q̄libz iustus liberahor ab istis: qm̄ de⁹ redimet aīam meam) de pt̄ate dyaboli sub qua erant hoiēs añ aduentum xpi (cu3 accepit me)

¶.ii.

Psalmus. xlix.

de pñti vita. Ex quo sic mali
pibut et dñs iustos redimet
illoq̄ ppheta vnūquēq̄ fide
lē o hō. De timueris) vt ve-
lis desistere a via virtutis cū
videris malos psperari & flo-
rere in seculo: qm̄ non est ma-
gnū (q̄ diues fact⁹) sit hō pec-
cator (et cū multiplicata fue-
rit glia dom⁹ ei⁹) i parētib⁹ i
ple et i honozib⁹: possessioni
bus. Qm̄ cū itererit nō su-
hic possedit (nec descendet cū
mer) secum aliqua de his que
eo) i infernū (glia) vite p̄sentis
vñ descendet sine glā seculari
sine turba satellitū: sine plū-
ptiōe gazay. Qz aia ei⁹ i vi-
ta ipius bñdicet) nō de bono
actu s; diuitiarū p̄paratione
laudat ab adulatorib⁹ assiste-
tib⁹ q̄ talib⁹ zmedabūt te et
ḡas agēt o de⁹ cū opat⁹ fue-
ris aliqd i honozē vel lucrū
eius. Ille peccator sic diues.
Descendet) ad infernum vbi
p̄tes ei⁹ ipii iacēt quozū sce-
lerū fuit imitator (et ic̄nū n̄
videbit lumen) qz sicut pctā
tenebrosa sūt ita pctōzib⁹ sa-
piētie lumē auferūt vñ tene-
bras exteriores et interiores
patient. Et q̄re: Qz cū esset)
p̄ditus iuic rōis vt pote i ho-

noze diuine similitudinis cō-
dit⁹ noluit illo lūie regi s; se-
sualitate instari umentozum
E Pulcherrime hunc d̄sum
ppheta repetit vt se pctōz a
malo pposito remoueret eoz
notā defozmitatē suā in tāta
inreparatione cognosceret.

Argumentum.
Psalmus. xlix. i quo debtro-
qz aduentu chzisti.

Deus verus &
natura et substan-
tialiter deus (de-
us deozum). i. sanctorum dei
ficatoz per ḡam q̄ et est dñs
dñantiū (locut⁹ ē) p se i hūa-
nitate assumpta: et p p̄cones
suos q̄ oli m̄triphariā i p̄phe-
tis loq̄bat (v̄ocauit) ad fidē
suam vniuersos habitatores
terre p se et aptos q̄s milit in
mūdū ad docedū oēs gentes
(v̄ocauit) q̄dē oēs (ēra A. lo-
lis ortu vsq̄ ad occasū) & in-
cepit ista vocatio (ex syon). i.
hierusalem: ide. n. cepit decus
euāgelii ānūciari et deriuari
ad alias ptes: Inde (spēs de-
coz) xpi cepit annūciari in
toto orbe terrarum. P̄rophe-
ta de aduentu ad iudiciū.
Deus) chzist⁹ qui occultus

venit ad nostram redemptionem. s. maiestate sua carne celata (manifeste veniet) et gloriosus ad iudicandum totum mundum (deus non non alebit) modo silet expectando peccatores ad penitentiam nunc in iudicio si alebit quoniam sceleratis dicitur et Ite in ignem et non. et. et quoniam iustis dicitur et venite benedicti. Ignis et flagratiois quo exuret facies mundum huius quo in bonis purgabitur si quod erit purgandum et tamen deus inuoluet malos in infernum procedat facie iudicis (et in circuitu eius tempestas valida) confurgens ex omnium elementorum commotione ante iudicium unde virtutes celorum etiam commovebuntur ita ut omnis creatura miretur: erunt ei signa in sole et luna et stellis. Veniens autem iudex ad iudicium.

Vocabit angelos qui cum eo descendent ad iudicium et preceptos viros secum iudicatuos et vocabit omnes iudicandos quoniam vocatio erit ut discernant hi ab impiis ne ulterius sicut hic confusius habitationibus miscantur. **P**ropheta videns futura tamen presentia exultans exhortat angelos executores diuini iudicii dicens. Con-

gregate dominus et populus (sanctus eius) eos. s. (qui) postpositis legalibus recto ordine novum (testamentum) sequuntur opera adimplentes eas que in testamenti serie cognoverunt facienda. Dominus manifeste veniet ad iudicium quoniam (anunciabunt) viri aptici et doctores celestis ubi dispensatores (iustitiam eius) quoniam iusti remunerabuntur et reprobi iuste damnabuntur (quoniam deus iudex est) virtuosum et mortuorum quoniam nec fallit nec fallitur et cui nihil supponitur.

Nox domini. Audi aure cordis et diligenter intellige tu quoniam es (populus meus) et loquar tibi israel: et testificabor te) per testimonia prophetarum et per miracula hoc. s. quoniam ego deus ille quoniam generalis est omnium per potentiam deus quoniam omnia creavi (et deus tuus) proprie et familiaris quoniam te habeo servum peculiarere et quoniam in prophetis tibi promissus sum. Cum venero ad iudicium. Non in sacrificiis tuis non exhibitis tanquam irreprehensibilem ea omitendo (arguam te) quia non quero animalia in sacrificium sed (holocausta) quoniam sunt de tua persona. s. cum animam tuam igne caritatis inflamma tam totam in servitium me

Psalmus xlix.

um offeres talia (holocausta sūt i respectu meo sp) geata. Bñ dixi nō arguā te si michi seruitiū peccadū nō obtuler: s; et si offeres. Nō accipiā d Domo tua vitulos: nec de gre gib⁹ tuis hircos: q; talia sacrificia n̄ sūt mihi accepta. Nō accipiā dico: q; n̄ indigeo eis & si indigerē n̄ q̄rerē a te. Quā mee sūt oēs fere siluarū iumē ta & boues) q̄ pascūt (in mōti bus) Cognoui oīa volatilia celi) d̄ q̄b⁹ solebāt fieri sacrificia vt sūt turtures colūbe. &c. & vbertas oīm q̄ terra gignit mihi seruiet. Et si ita ēt q̄ ego (esuriero) qd̄ est i possibile: si oporteret q̄ a te aliqd̄ peterēt (me⁹ ei est orbis terre & plenitudo ei⁹) .i. oīs creature. Nūqd̄) sū ego talis nature aut q̄ditionis q̄ (inādu- rabo carnes thauroy: aut sā guinem hircorū potabo) certe nō imo insania esset hoc cogitare q̄ deus thauroy car nibus pascatur: aut sanguine potetur hircorum. Ostendit que sacrificia velīt dicēs. **I**mmola deo sacrificiū lau- dis) qd̄ in te est hoc est sacri- ficiū acceptabile hoc est ho- locaustum pingue vt laude-

tur deus ab homine quē cre- auit quē redemit cui etiā re- gnum celeste pmittit: tu au- tē (redde altissimo vota tua) si voluisti deo: ne mox red- dere. **E**t tunc (inuoca me) non p̄sumas de viribus tu- is (in die tribulationis & ad- uerſitatis tue (eruat te & ho- norificabis me) magnifica- bis me gratias agens cū fae- ris a periculis liberatus. **N**on est speciosa laus in ore peccatoris phibet ne lingua eorū p̄sumat laudes deo ca- nere q̄bus turpis conscia ob- uiat dicens (peccatorū) qui bñ p̄dicat et malevenit. **Q**ua- re tu p̄sumas p̄dicare iustici- as meas) vel etiaz cōi sermo- ne ad pplam aliquid de mea maiestate p̄ferre: op; enim os esse iustū qd̄ iusticias dñi enarrare p̄sumit: quare tu p̄sumis p̄ os tuū sceleratū et blasphemū (testamentum meū) sc̄tm̄ aliis p̄dicare sacra em̄ & venerāda verba os pol- lutū docere p̄sumere nō deb; **T**u vero odisti disciplinā) q̄ ad correctiōes iustas iniqua p̄sumptiōe murmurans & nō vis dominū i te vindicare q̄ peccas (et peccisti sermones

meos retroflū) eos contennē
do ubi nō videntur a te implē-
di: et tñ eos alijs p̄dicare p̄su-
mis. Projecisti quidē sermo-
nes meos retroflū. qz Si vi-
debas furē. currebas cū eo)
ops vel cōsiliū vel cōsensu vel
fauore vel ei⁹ exēplo aliō fac-
tū cōmittēdo (z cū adulteris
portionē tuā ponebas sequē-
do z cupiscētiā carnis. qui ei
laudādo eū vel auxiliādo vel
consiliando aut dādo pecuni-
am aut aliqua admicula p̄bē-
do quib⁹ adulter vota sua z fi-
riat sñ dubio cū adultero h̄re
portionē dignoscit Arguens
eū de zscie p̄auitate z lingue
dolositate ait. Os (i. cogita-
tio tua) abūdauit malicia p̄
diuersa ḡna pctōiū iiqua vo-
lūtate te graiādo (z lingua cō-
ponebat (dolos) aut false lau-
dādo aut iūq̄ zsulēdo aut mē-
dacia colorādo ad deceptio-
nē p̄sequitur Sedēs aduer-
sus sc̄em tuū) ex industria (loq̄
baris detrahēdo vel in iudi-
cio calūniōse obturgādo ip̄m
z aduersus filiū m̄ris tue). i.
ecclesie (ponebas sc̄ādalu; p̄-
bēdo ei verbo aut exēplo occa-
sionem ruine (hec) p̄dicta (fe-
cisti et tacui nō itati v̄dicauī

sed ex clemētia mea im̄ia ad-
p̄niam expectauī. Merū qz ex
hoc qz de⁹ ex mia sua nō itati
punit mali credūt qz nō debz
alios punire iō dicit. Et isti
masti iūq̄ qz ero tui filis) z sc̄e-
tiēdo male aut qz scelera tua
itati nō v̄dico: putes illa mi-
hi placuisse iniquū ē hoc de
me sc̄tire vñ (arguā te) i defici-
ciētib⁹ flagellis puniēdo (et
statuāz tra faciē tuā pctā tua
q̄ tu mō nō attēdis vt videas
feditatē tuā nō vt corrigas s̄
vt erubescas. ¶ Et iō pphe-
ta admonet oēs fideles dicēs
Intelligite hec) q̄ iā cōmēo-
raui vos (q̄ obliuiscimini de
me) ei⁹ m̄adata iiqua p̄lāpti-
one ztēnendo (neq̄n rapiat
vos d̄ p̄nti v̄ita ad eternā dā-
nationē) (z nō sit q̄ eripiat) qz
i inferno nulla est redemptio
Intelligite Et hoc qz Sacri-
ficiū laudis (si q̄le scelerati cas-
nūt: s̄ quale pura mens con-
suevit offerre: ip̄m. n. q̄n cū si-
dei paritate z p̄ba actōe fue-
rit immolatū (honorificabit
me) in quo sacrificio laudis
est (iter quo ofidam) asserētī
(saluatorem dei) ¶ Gloriosa
semita q̄ ducit ad celi terrēz
creatozem que si puro corde

pagatur sit nobis illa scala ia
cob q̄ ascendētes p̄ducebat ad
celos.

Argumentū.

Psalmus. I. i quo p̄pheta
monet peccatozem exemplo
sui ad penitentiam.

Miserere mei
Deus sc̄dm magnā
miam tuā (q̄ ma
gna est mia mea.

magna o domine idigeo mia
subueni ergo grandi vulneri
meo secūdm magnā miaz tuā

Et secūdm multitudinē misere
rationū tuarū dele iniquitates
meā) confugio ad miseratio
nes vt grauib⁹ vulnerib⁹ me
is trisatā remissiois iundas
multe sunt miserationes tue.
multe sūt iūctates mee: s; mi
serationes tue oēm exupant
magnitudinē quozlib; pctō
est: miserationes ergo tue de
leat pctā mea: q̄uis videat ur
ingētia) Dixi q̄dē: & Ampli
us (dicā: & hoc iter iterūq; re
petā: nec semel depul⁹ p̄cari
desistā) laua me dñe ab iniqui
tate mea & a pctō meo mūda
me) fonte mie (amplius laua
me (ampli⁹ munda q̄ petere
intelligā sed ita munda qua
sensu nichil vramundū mans

at in me) Reua me dñe. Qm̄
iniquitatē meā ego cognosco)
& fiteor pctm̄ cognosco me in
quū: nō nego me peccasse (et
pctm̄ meū) nō tradā obliuio
ni s; cōtinne p̄ponaz añ ocu
los meos. Hoc dicit pro
pheta qz quoties talia corde
respiciū toties cōmissa de
ploram⁹. Q̄da dico & meri
to te orob⁹ mūdes me Qz tū
bi soli peccauī) tāq; iudici et
potēti punire: qz solus tu es
superior me q̄ potes pctā mea
discutere (& malū coram te fe
ci) te p̄te et vidente q̄ vbiq;
es: et remitte michi vt veras
inueniaris indulgentiā pcti
dando ad te cōuerlis sicut p̄
mittis (in sermonib⁹ tuis et
vincas) cōuincēdo de mēda
cio illos q̄ iudicāt te q̄ nō de
beas implere p̄missa michi nec
delere pctā mea. Prophe
ta p̄suasione remissionis pec
cati sui indicans ex humana
fragilitate dicit nec mirū qd
peccauī. Ecce in iniquitatib⁹ cō
cept⁹ sū) in pctō originali si
cut et oēs hoīes ex qua rōne
fomiti ad actualia p̄nas exis
to (& in pctis cōcepit me mat
mea) est repetitio eiusdē. Ac
te. em.) veraciter confido de

uentia : tū qz (veritatē dilexi-
 sti) : ita sine defectu adimple-
 bis promissiones tuas tū: qz
 (sicera). s. q̄ de sui natura sūt
 variabilia (z occulta) q̄ exclu-
 dūt oculū mētī mee q̄ tñ a la-
 pietia tua cōprehēdūtur per
 spm ppheticē (reuelasti michi
 inter q̄ 2 numeratur misteriu
 incarnationis z mia qua re-
 mittis pctā: vñ iā redēptozē
 b̄sdeo: iā filii dei incarnationē
 p̄cognosco iā intueoz q̄ de
 semine meo nasceē in quo bñ
 dicētur oēs. gnationes. In-
 ter alia tue dīspōsitionis sa-
 cramēta michi reuelata video
 passionē tuā qua mūdus re-
 dīmēdus est : ita cert⁹ sñ: q̄
 Asp̄ges me) sāguine tuo q̄
 per (ylopū) q̄ est herba humi-
 lis z medicinalis designat (et
 laudabis me) et incōparabilē
 (dealbabo). Auditui meo
 dabis gaudiū de absolutio-
 ne pcti qñ audie meruero di-
 missa sūt tibi pctā tua (z leti-
 tiā) de eternis bonis que pro-
 mittis absolutis dicēs veni-
 te bñdicti p̄bis mei zc (z exul-
 tabūt) vires mee q̄ p̄zi⁹ pec-
 catis erant humilitate. Et vt
 possint exultare. Auerte fa-
 ciē tuā a pctis meis) vt āpli⁹

ea nō aspicias ad puniendus
 (z oēs) alias (iniquitates me-
 as dele) p̄teritas p̄ntes et fu-
 turas. Dele iniquitates meas)
 oro z eis deleteris. Cor man-
 dū crea in me de⁹) p̄ grām iu-
 stificatē quā tu sol⁹ restituere
 potes: z qz incarnata est p̄
 pctm̄ rectitudo sp̄s mei ad
 eterna (sp̄m rectuz) intēde in
 deū (inoua) in⁹ i aie mee vi-
 rib⁹. De p̄cias me) a p̄tia
 tua vñ lumē et sanitas venit
 z sp̄s sc̄ti gr̄az quā michi pe-
 nitēti z cōfirēti tua benigni-
 tate iā d̄disti (si auferēs a me)
 vel sp̄m hic intellige ppheticē
 donū qd̄ sibi pctoz⁹ est oib⁹
 reb⁹. Redde michi leticiā sa-
 lutaris tui). s. xp̄i p̄ quā fit re-
 missio pctoz (z sp̄s p̄cipali)
 i. sc̄tō p̄ncipāte dominante
 sup oia (cōfirma me) ne iterū
 peccē a te cū mutabilitate dī-
 scedā. Cū reddideris michi le-
 ticiā nō ingrāt⁹ ero. sed Do-
 cebo iniquos vias tuas) pre-
 cepta tua verbo qd̄ declinan-
 tes a viis p̄auis penitentia
 agētes miam cōsequētur do-
 cebo etiā exēplo qz dū michi
 pctōzi parciē aliis spes venie
 datur. Quis enī ad cōuersio-
 nē nō parat aīm. vbi rex z p̄

Psalmus. I.

pheta cōcesse tibi venie p̄sta-
 bat exēplū. hic seq̄t̄ (et ip̄i cō-
 uertētur ad te) p̄ p̄itētā. **U**n-
 autē digne aliis p̄dicare bias
 tuas merear. **L**ibera me de
 multis pct̄is meis vt ab aliis
 desinā: q̄ tu solas potēs (de-
 auctoz salutis mee) liberare
 cū mūdatus fuero cū exulta-
 tiōe (ānūciabo iustitiā tuā) q̄
 sp̄ tue pietatis iūgletur ne vide-
 ar p̄lāptuosus i p̄dicatōe mea
Dñe labia mea (q̄ p̄pter p̄cā
 fuerāt clausa) ap̄ies (dāto gra-
 tiā sciam loquēdi) eos meū
 cū fiducia ānūciabit laudē q̄
 creat̄ sū laudē tuā qua pec-
 cās nō derelict̄ sū: laudē tuā
 quā vt q̄ iterer amōit̄ sū lau-
 dē tuā quā vt secur̄ esse mū-
 dat̄ sū. **D**s meū (dico) ānūci-
 abit laudē tuā. **Q**m̄ si volu-
 is (illud sacrificiū quod p̄ ex-
 piatōe pct̄i debebat i lege pa-
 tus erā) sū dāe s; n̄ offero q̄
 (holocaustis q̄ sūt iter sacrifi-
 cia digniora nō delectaberis)
 n̄. n. sūt tibi accepta q̄ et i ad-
 uētū tuo q̄ es v̄x fatuz sacri-
 ficiū p̄ pct̄o totius ḡnis h̄ia-
 ni deo p̄ri offerēdū ego ispuē
 da p̄uideo. **N**ec tū nos sine sa-
 crificiō relict̄i sumus nā Sa-
 crificiū deo) acceptissimū ē q̄

pct̄ā soluūt ē (sp̄is p̄tribula-
 tus. i. de oib̄ pct̄is simul tri-
 status) cor̄ p̄tritū & hūiliatū)
 vñ n̄ s̄āguis egredit̄ s; lachry-
 marū fluēta decurrūt (de? nō
 despicias) **B**enigne fac dñe.
 i. onde benignitatē volūtatis
 tue eccl̄ie sc̄tē vt munimēta i
 mortalitatis nostre que p̄ p̄-
 mum hominez fuerūt destru-
 cta et que dāda sunt i futuro
 construātur modo i fide: spe
 charitate **T**unc cū muri hie-
 rusalē edificati fuerint. i. i fu-
 turo tūc acceptū hēbis (sacri-
 ficiū iusticie). i. passiones filii
 tui gliosā q̄ se sacrificiū i ara
 crucis obtulit p̄ oib̄s fide-
 liū (oblatiōes & olocasta) cor̄
 dis p̄tritū hūiliatū: tūc eccl̄e-
 sia p̄structa multi (ip̄onēt sup̄
 p̄ altare) fidei sup̄ quod est of-
 ferēdū quicqd̄ offerēdū ē (vi-
 tulos. i. seip̄os hostiā viuen-
 tem sanctam tibi placentem)

Argumentum.

Psalmus. li. in quo cōfor-
 tantur fideles cōtra antichri-
 stum et complices eius.

Introductio.

Prophā i sp̄ū p̄uidēs āti-
 p̄m cū toto corpe suo. i. vni-
 uersitate reproborū itelligēs
 eum dicunt sceleratuz de sola

se malignitate iactantem cū indignatione redarguit: dicens o antichriste.

Quid gliaris
 i malicia: cur velis de malis actibus glari. vñ deberes potius cōscientia teste scūdi cū n̄ nisi de bono sit gloriādū & potētia & honore existimas opari siquitatē cū th̄ posse peccare nō sit posse. **O**i tpe vite tue (i q̄ malitia tua ppagata ē sine iēmissiōe (iniustitiā cogitauit (cor tuū (& lingua tua) locuta ē (& sicat nouacula acuta) ita sabtiliter & expeditē (fecisti dolū et p̄mittēdo b̄titudinē terreno cū q̄ b̄tudo si est. **N**ō aut̄ tm̄ fecisti malū: s; **D**ilexisti malitiā (ex affectu & studio (super benignitatē) quod est contra naturā: quia naturale est diligere bonum: bonū est quod oīa appetūt et malitiā odire i quo execrabili morboz probariscozruptus illud magni appetibile iudicās quod nā & hōi mozes accusat itē) dilexisti magis facei (iustitiā q̄ lo q̄ ed̄tate) **T**u ilup atirpe viriligoset dolosus. **D**ilexisti oīa vba p̄cipitatis (& dolosi

tas ad p̄cipitādū i mortē seruos dei. **P**ropterea de⁹ destruet te i finē) eternis suppliciis deputādo s; p̄mutat te ad modicū regnare hoc mō (destruet) qm̄ p̄mo euellet te tanq̄ pestiferā flāmā auferēdo a te dignitatē tuā: & post hoc faciet te trāsire de hac glōria vana i qua es ad tps (& de tabernaculo tuo). i. de domo tua & statu tuo: & finalē te (et radicem tuā). i. complices tuos & ministros dyaboli (euellet de terra viuētū) qz cū sanctis dei nec dyabolus nec antixps nec sequaces eozū habebūt aliquā portionem. **V**idebunt iusti) hāc atirpi iustissimā deiectionē et destructionem (et timebūt) deū timore reuerentiali eius iusticiā laudātes (& videbunt super antixpm̄ & merito qm̄ sācta patientia a perfido homine iniqua volūtate contēpta est et irridētes eū de superbia sua dicēt (ecce hō qui nō posuit deū adiutorē suū) non credidit q̄ indigeret dei auxilio: s; se deum fecit. **S**ed sperauit in multitudinē diuitiarū suarū (auri & argenti et potētie & glie: q̄s male acq̄siuit: p̄ q̄s multos ad se traxit

(et pualuit in vanitate sua) i
 mūdiali pōpa pualuit i mali
 ria sua: qz null⁹ ipioꝝ tot fide
 les decipiet et scīds psequel
 ⁊ iō merito sup est her vindic
 ta descēdet. ¶ Prop̄heta i
 p̄sona fidelis p̄pti ait sic: āti
 x̄ps ⁊ sequaces sperāt i diut
 tiis et i vanis reb⁹: si sic ego:
 nā. Ego sicut oliua q̄ oī t̄p̄e
 viret fide fructifera bois oꝝ
 ribus in domo dei). s. in eccle
 sia sancta dei (sperant in mia
 dei) q̄ duratura est (i eternū ⁊
 in seculū seculi) Confitebor
 tibi) cōfessioe laudis p̄petuo
 (qz fecisti) nō ex meritis me
 is: sed ex mia tua ip̄a q̄ dicta
 sūt. s. q̄ sum oliua fructifera
 i domo dei q̄ sp̄o in mia dei
 ⁊ expectabo) eē nois tui qd̄
 est iesus. i. saluatiōe meam
 (q̄m nomen tuū bonum est)
 .i. dulce ⁊ hoc (i cōspectu san
 ctoꝝ tuoꝝ) (impis vero ter
 ribile et horrendum.

Argumentum.

Psalm⁹. lii. i quo p̄pheta
 cōsolatur fideles contra
 persecutores suos.

Ite incipi
 ens). i. iudens vel
 anti x̄ps vel aliqs

de familia sua (i corde suo si
 ē de⁹). s. x̄ps q̄ dict⁹ sūt deus
 vñ ē q̄ hoc idē hodie mlti di
 cant qz. s. Corrupti sūt (ab
 oī vī rōis i quo v̄bo oēs he
 retici notari sūt: nā deo recte
 nō credidisse corruptio est: ⁊
 qz a mala fide itar in turpes
 moꝝes ⁊ i acerrimas iniquita
 tes: iō (aboiabiles facti sūt)
 deo in desideris suis et (non
 est) d̄ illis reprobis (q̄ faciat
 bonū (meritoꝝ qd̄ fieri si p̄t
 sine fide p̄ dilectionē operan
 te. H̄o examināda veritate
 Oīs) p̄c̄e s̄ctos viros cele
 stes quasi examinatoꝝes ve
 ritatis faciet p̄spicere super
 filios hoī; vt v̄z scire faciat
 si est aliqs ex illis (itelligēs)
 vera cognitiōe deū (aut) re
 cta operatiōe req̄rēs deum)
 Oēs) filii hoī; q̄. s. nephari
 is p̄ualsiōib⁹ excercant (oīs
 declinauerunt) a rectitudine
 iusticie hīc iēpti facti sūt ad cō
 secutionē vite eterne (nō) de
 numero illoꝝ increduloꝝ (ē q̄
 faciat bonū (meritoꝝ) vsq̄
 ad vñū.) Donne) cognoscēt
 se ip̄ie agere iusti (q̄ operāt
 in iqtate) vtiq̄ cognoscēt pe
 nax exp̄imēto: q̄ fideles vñi
 laniare cōtēdūt (q̄) cōtra mā

Data eius viduas opprimunt
 pupillos expoliant q̄ malicie
 dētib⁹ (plebē meā) assidue et
 delectabiliē ac si (cibū panis)
 comederēt deglutiūt et cōsu-
 mūt. Et merito hoc eis acci-
 dit qm̄. Deū nō iuocauerūt
 intus in corde p̄ efnis bonis
 qz̄ i eū nō crediderūt (illie tre-
 pidauerūt timorē) .i. ne ade-
 pra felicitate fraudent ne di-
 uitias min⁹ seuātur inuentis
 ne acq̄sitis p̄tuentē honozib⁹
 (vbi nō erat timor) iustus qz̄
 oia ista hūana q̄ditioē sūt re-
 linquēda: illa dō nō cogitant
 p̄ q̄ verissimo timore torquē-
 di veniūt i efnū. Quare tre-
 pidauerūt vbi nō fuit timor.
 Qm̄ deus dissipauit) virtutē
 eoz̄ (q̄ hoib⁹) placere querūt
 et nō deo qd̄ sceleratoz̄ specia-
 liter eē dignoscit̄ tales q̄fun-
 dēt qz̄ a regno dei sepabūtur
 (qm̄ deus spreuit eos) qd̄ spe-
 cialit̄ respicit iudeos q̄ timē-
 tes ne locū p̄derēt occiderūt
 xpm̄. Ad quos iudeos cōuer-
 sus propheta ait stulti iudei.
 Quis dabit ex sp̄o) exigente
 nra iudeoz̄ (salutē isrl̄) null⁹
 nisi iste quē negatis esse deū
 iste solus dabit q̄ cū (auerte-
 rit) .i. p̄s⁹ amouerit (captiui-

tate) oēs fideles a paradiso expul-
 les et q̄ captiui hñt̄ i die iudi-
 cii ad btām p̄tiaz̄ reducet (ex-
 ultabit iacob) .i. credētes in
 dei (et letabitur israel) .i. oēs
 qui mente vident deum.

Argumentum.

Psalm⁹. liii. in q̄ docebitur
 iust⁹ i aduersis laudare deū.

Introductio.

Dicit propheta in perso-
 na viri iusti dicens.

Deus in virtute) nomis tui a
 me inuocati sal-
 uum me fac) scio q̄ nō est ali-
 ud nomē sub celo nisi tuū in
 quo oporteat nos saluos fieri
 et i futuro iudicio vbi i ma-
 iestatis tue (virtute) apparebis
 secerne me a massa p̄ditorū.
 De⁹ exaudi orōnē meā) ta-
 citā et ēt (vba oris mei) vt iā
 nō solū cordis insictū s; et vo-
 cis exaudias effectū q̄ deside-
 ro a malis liberari (p̄cipe) di-
 cit: qz̄ illa p̄p̄ie p̄cipere dicimur
 q̄ mēi archano scādūt.
 Nō oro. Qm̄) mali (alieni) a
 deo fide et opib⁹ (isurrexerūt
 aduersū me) vltimoz̄ isane mē-
 tis armati (q̄sierūt) vitā meā
 et sc̄toz̄ū p̄dere q̄ (nō p̄p̄olue-

Psalmus. lliii.

runt deū aī respectū suū) igno-
 rare deū credentes q̄ scelerata
 mente cōceperunt. **E**cce
 gr̄as ago dō meo q̄ oīo mea
 exaudita est (qm̄ de⁹ adiuuat
 me) laborātē ferre patiēter q̄
 impii sup̄ me nitebātur inge-
 rere adiuuat at̄ hoc mō : qm̄
 cōstructor (est aīe mee) etiā si
 caro mea piculis exponatur
 ad temp⁹. **A**uerte mala ab
 inimicis meis) aduersum me
 cogitata (z̄ i virtute tua disp̄
 de illos) ne possint pficere q̄
 cogitauerūt cōtra me. **E**go
 vero ne ingrāt⁹ videar **C**olū-
 rarie sacrificabo tibi) parita-
 tē hōe mētis tibi offerēdo (et
 z̄fitebor noī tuo) z̄fessioe lau-
 dis (qm̄ bonū ē) imo eo nihil
 meli⁹ iuenio: illū. n. velle lau-
 dare deū iestimabile bonū ē:
 vñ z̄ mēs sc̄tā reficit et mūdi
 isti⁹ aduersitas effugat. **I**ō
 z̄fitebor noī tuo. **Q**m̄ ex oī
 tribulatiōe eripuit me) i p̄-
 terito z̄ ita sp̄o z̄ facies i fūto
 (et sp̄ inimicos meos) flozētes
 (ocul⁹ me⁹) sur sū tēdēs men-
 terapta i deū q̄i cito arescē-
 tes sperit. **A**rgumentum.
Psalmus. lliii. in quo de
 passione christi.

Introductio.

Mox christi ex forma serui

Exaudi deus

orationem meam
 et ne despereris
 deprecationem meam) quia
 ex mādato tuo i firmitatē car-
 nis suscepi (itende michi z̄ ex-
 audi me) **E**t hoc iō orō: quia
Cōtristat⁹ sū i exercitatiōe
 mea) quā p̄ mūdi salute sus-
 cepti bez p̄dicando: miracula
 faciēdo: i firmos sanādo: s̄ in
 hac exercitatiōe (z̄ tristatus
 sū) eo maxie qz̄ inde fructum
 iusticie p̄fidi n̄ p̄bat afferre:
 o bonitatē piissimi creatoris
 vt se z̄ tristatū et conturbatū
 dicat qz̄ p̄dicatiōibus salubr-
 rimis obstinati ppli vesania
 nō credebāt insup̄ (turbatus
 sū a facie inimici) ppli iudeo-
 rū dicētis si rex israelē descē-
 dat de cruce et credim⁹ ei (et
 a tribulatione pctōris (qua
 me alapis z̄ flagellis cedebāt
 ore sacrilego conspuebāt spi-
 nis coronabāt: cruci affige-
 bant. **M**erito a voce inimici
 turbat⁹ sū **Q**m̄ declinauēt
 in me iiquitates) p̄ferētes su-
 per me mēdacia et falsa testi-
 monia cui⁹ furētis ppli ipet⁹
 quasi fluminis cursus erat i

me qz nullā volētes recipere
rōnē effusionē sāguinis ino-
cētis expectabant: et ī furore
suo (molesti) ⁊ seueri erāt mi-
chi. Et formido mortis cecidit
sup me) ad tps vñ et pp̄
hoc (turbatū ē cor meū) scdm
hominē ī me cepi ⁊ tristari et
mell⁹ eē: et tristis factā est aīa
mea vlqz ad mortē. Et sepa-
tio aīe ī corpore sñ ⁊ turbatio
ne maxima nō p̄t euenire: (n
q̄t. Timor) ī corde (⁊ tremor)
ī corpore (venerūt sup me) vñ
ait. P̄ ē si possibile est trāseat
a me calix iste (⁊ p̄tererūt me
tenebrę) qz exticti s̄t oēs sēs
mcl. Quibz ⁊ turbatiōes p̄di-
ctas ⁊ molestias iudeoz vita-
ret liberationē expetens ait.
Quis dabit michi p̄nas si-
cut colūbe et volabo ⁊ refes-
cā) ī pace p̄petua vbi tu p̄t q̄
hūanā naturā vlsqz ad celozū
regna pducēs ad tuā dexterā
collocabis. Ecce elōgavi me
(fugiēs) a p̄sidiis iudeis quoz
durissia corda iuenio (et mā-
si ī solitudine) gētū. Licet at
timor ⁊ tremor mortis vene-
rint sup me. Expectabā tñ
p̄sidiū p̄ris (q̄ me saluū fe-
cit a pusillanimitate tps) ne
cederē malis siue deficerē in

passione (et tēpestate) tribu-
lationis iudeozū. Precipita
dñe) eos q̄ in altū supbie ere-
cti sūt in ⁊ tēptū hoīm ⁊ disp-
ge eos p̄ diuersas natiōes (⁊
linguas) ne p̄ntiōlā ⁊ fluant
vanitatē: ⁊ hoc iō (qz vidi) p-
fidiā eoz in nō credendo mi-
chi ⁊ cōtradictionē michi fa-
ciēdo (ī ciuitate) hierusalem.
Die) cō docerē turbas ⁊ ipsi
iudci nō crediderūt (⁊ nocte)
cū paterer et illi blasphemias
uerūt: ita ciuitas illa repleta
est iniquitate tā maiores q̄ mi-
nores vt (supra muros) redū
dare videret (iniquitas ei⁹)
in cōi autē plebe erat studiū
malignādi ad mortē mihi in-
ferēdā (⁊ ī iusticia) qz sine me-
rito meo. Et non defecit de-
plateis ei⁹ vlsura et dol⁹) oīa
n. que in lege phibita sūt ad
augendū peccati cumulū ex-
creuerūt in ea. ¶ Exprobrat
specialiter iniquitatē p̄diū iu-
dei dicēs. Qm̄ si inimic⁹ me⁹
apertus publicis surgis ma-
ledixisset michi) eo qz sibi no-
cuissimā cām habere patiēter
sustinēdi. Si is q̄ oderat me
manifeste (sup me magna lo-
cut⁹) fuisset) supbe michi insul-
tando cōminādo: aliqd malū

vel morte (abscondisse me for-
 sita ab eo) non vindicasse me.
Tu vero o iuda: (Homo unani-
 mis). i. eiusdem animi reputat in
 aplos (dux) missus cum ceteris ad
 predicandum: siue dux quia itineris
 percussor (et portus meus) in eadem so-
 cietate et in eodem collegio me-
 cum manens. Qui simul mecum
 captebas cibos) cum dulcedine
 caritatis et sepe in templo salomo-
 nis pariter (et leniter) ambulasti me-
 cum cum aliis discipulis ad predi-
 candum: et tamen tradidisti me in ma-
 nus peccatorum. **P**ropheta in
 persona christi imprecans penam
 predictis inimicis ait. **T**eni-
 at moyses super illos). i. iudam et
 socios suos qui opere aut consi-
 lio in vendendo et tradendo christum
 fuerunt (et descendent in infernum
 viventes). i. ita graviter pani-
 ant ac vivini cremarentur. **E**t
 hoc idem. **Q**uia) tanta precordia quam
 opera (eorum) nequitis plurimis
 et perniciosissimis plena sunt tanta
 in occulto quam aperto. **E**go autem
 ex forma servi (ad dominum cla-
 mani et deus) (pater) exaudivit
 me) et hinc erat illum exaudiri
 qui a maiestate sua non pote-
 rat segregari. **M**ilia laeta hinc (sal-
 uavit me). **R**esuscitans (me)
 et ideo nec inde perditionem nec

aliorum ipsorum et plerumque iniquitatem
 timeo. **E**t quia saluabit me.
Narrabo et annuntiabo vel
 pere). i. in cena discipulis quod
 fecit cum dixit vado ad eum qui me
 misit: et alia multa (et narra-
 bo) etiam (mane) quod fecit cum py-
 lato hereti an) esset rex iudeorum
 respondit: tu dicis (et narrabo in
 meridie quod fecit cum dixit consili-
 matum est et emisit spiritum: et dominus
 ad exitum perducet (vocem meam)
 sicut dicam ita erit. **E**xaudivit
 quidem me quia beneficio resurre-
 ctionis **L**iberabit in pace animam
 meam ab his qui appropinquant
 michi). i. ab his qui laudibus fi-
 ctis reddere videbantur obsequium
 corde: nichilominus) fovebant
 inimicis (quoniam inter multos) qui
 me plequebantur (erant tales qui
 ficte laudabant dicentes scimus
 quia verax es magister: et tamen la-
 tet) fauebant aduersariis. **E**x-
 audiet deus) me orantem quia de-
 us pater qui est ante secula (humi-
 liavit illos) perfidos iudeos
 tollens eis locum et gentem per eos
 nos **M**erito (humiliabit illos)
 quoniam **N**on) immutatur de malo in
 bonum de peccato ad penitenti-
 am: sed permanet in perversitate
 sua obstinati: et hoc ideo (quia
 non timuerunt deum) filium dei

crucifigiētes: nā qui timet de
um a sua p̄fida 2mutat dum
iudicii pauore ⁊ caritatis stu
dio eligit dñicis iustionibus
obedire: et iō de⁹ extēdit vin
dictā suā ad retribuendū eis
penā p̄ pctō scdm ordinē sue
sapiētie ⁊ dignā. Merito (ex
tēdit) vindictā sup eos: quia
2aminauēt testm̄ dei) p̄a
uo intellectu iterpretātes sa
crā scripurā ⁊ nolētes crede
re q̄ eis cognoscit scriptura
eū veritas p̄dicasse: et iō diui
dētur in die vindicte a socie
tate fidelīū tāq̄ arsure palee
a grāis: et hōc erit in die iu
dicii qñ volūtates dei oībus
innotescēt: tūc. n. illud q̄ hic
p̄ p̄phetas p̄cinuit et p̄ apo
stolos p̄dicauit gñalitas ma
nifestissime tūc videbit. Tūc
de⁹ faciet illa q̄ dicta sūt: qm̄.
Molierūt p̄fidi iudei sermo
nes suos) sup oleum qñ dice
bāt magister scimus qz a deo
venisti ⁊ viā dei i veritate do
ces (et ipi tñ fuerūt iacula) qñ
dixerūt reus est mortis o ex
crāda puerlitas. Potuissent
hoies mollia loq̄ dū essent tā
dura facturui. Loq̄tur x̄ps
ad vnūquēqz fidelē. Et quia
tales sunt illi nō i eos sed in

deū. Tacta curā tuā (tanq̄ i
postū (et ipse te) fouebit: et si
iust⁹ fueris nō patiet te fina
liter fluctib⁹ fatigari: et si in
hoc seculo nō adimat (iustis
fluctuationes) est qz os tem
poraliter p̄bat: vt i eternavi
ta quos coronet iueniat Tu
vero deus) qui iustos nutris
foues et cōseruas (deduces)
eos (q̄ me persequunt) in pu
teū inferni vt q̄ noluerunt bi
bere de fōte aq̄ viue in puteū
eterni interit⁹ demergātur:
o pietas maudita iudicātis:
totū hoīb⁹ p̄dicat vt culpa
plectibilis euitet. Unde Ti
ri sāguinū et dolosi) q̄ effusu
rūt sanguinē inocētissimi
redēptoris n̄ri (non dimidia
būt dies suos) voluntarios:
s. n. aū a deo 2stitutos: q̄ illi
in p̄destinatiōe dei noscunt
esse diffiniti. s. suos: nō enim
perficient tot ānos q̄ tam pu
tant: s. infra tps peribūt qd̄
sperabūt (ego autē) vox filii
ad p̄rem s dieb⁹ t̄palibz veni
am ad diez eternū: qz speraui
in te dñe) qd̄ non faciunt illi.

Argumentum.

Psalm⁹. lv. in quo popu
lus fidelis 2foxtet cōtra p̄s
cutiones malozem.

J. i.

Psalmus. lvi.

Introductio:

Vox ecclesie orantis deus
me fideles opprimantur ab
inimicis dicit.

Merere mei

deus) presta auxilium: porrigere scutum me: ne deficiam in tribulatione (quoniam) inimicus. scilicet dyabolus per se et per suos persequitur me multis modis me affligendo (toto tempore impugnans) visibiliter et invisibiliter (tribulavit me) Necessesse est miserere tuis **Q**uia multi sunt inimici mei membra dyaboli que (bellantes) toto tempore vite mee (adversum me) in membris meis quasi pedibus (conculcauerunt me). Sed nunquam. **A**b altitudine superbie et elationis istorum qui me persequuntur que brevi tempore duratura est (timebo) sperando absit: non enim timebo quia (ego in te sperabo) in quo nulli speranti timendum est. Quis enim speravit in domino et confusus est nullus. **I**n deo laudabo sermones meos) attribuens ei sicut fonti sapientie quod bene loquor (in domino speravi) in quo confirmatus (non timebo quod faciat mi-

hi homo). i. carnalis quicumque. **T**ota die verba mea licet esset a deo: licet essent salutaria (execrabantur) contenebantur a perfidi inimicis meis omnia consilia eorum erant ad inferendum (malum) michi (Ipsi) subdoli christiani. **I**nhabitabunt mixtim) cum bouis: publice enim videbantur esse in ecclesia et congregatio nes sequi conventusque populorum sed vitiosus peruersitatis sue (absconderunt) ipsi si non possunt statim decipere imitantes magistrum suum dyabolum qui semper nititur in fine hominem decipere (calcanem meum) finem vite mee (observabunt) Illi ita agent contra me: ut pote quibus gravis sum ad videndum: mali enim quasi grave pondus ferunt vitam iustorum: sed tamen ego non curo quoniam tu. **D**omine (saluos facies illos) et hoc (pro nichilo). id est sine aliquo merito eorum sed gratis per pietatem et per hoc saluabis quia (in ira) correctionis tue per flagella (populos) a statu superbie (confringes) ad humilitatem et per diversarum angustiarum numerositate res

uocati compellantur tibi do-
 mino cōfiteri. Unde ego ut erē-
 plum eis) darem conuersio-
 nis. Annunciaui tibi vitam
 meam) per humilem confes-
 sionem (et lachrymas meas)
 quas tibi pro his fidi p tua
 clemētia acceptas habuisti)
 in respectu tuo. Sicut erat
 (in pmissione tua) exaudisti
 me deprecātem: promiseras
 enim te, exaudituram flētem
 ac tribulatum: inueni ego te
 misericordem in promitten-
 do veracem in reddendo cuz
 exauditus sū nō timeo inimi-
 cos qm̄ (aduersarii mei) in tu-
 gam cōuertēter. In quacūq;
 dia) et in quacūq; etate (inuo-
 cauerō te ecce cognoui) qd̄ in
 oī necessitate tu deus assistis
 misericordiam prestans tuis
 et ita (cognoui quod de⁹ me-
 us es) pprie qui in oīb; michi
 aduersis tam clemēter subue-
 nis quem colo quez amo. Et
 ideo. In deo laudabo vbum
 filiū in deo patre itelligendo
 et predicādo eū p̄tī cōsubstā-
 tialē coeternū et oīpotentem
 et quicqd̄ de p̄tē scdm̄ substā-
 tiam dē de eo esse sentiendus
 (et sermonem). i. predicatio-
 nem xpi per quam regulam

viuēdi mundo prestetit: et sa-
 lutem laudabo in domino spi-
 ritu sancto per quem est sa-
 cta et ideo (in domino spera-
 ui) et propter hoc (non time-
 bo quid facit michi homo) .i.
 dyabolus qui me iniqua sent
 per voluntate persequitur.
 (Nō timebo) dico q̄a si aufe-
 rantur michi hec tempora-
 lia tñ remanebit michi vnde
 tibi seruire possim: qz In me
 sunt vota tua deus) .i. deside-
 ria tibi seruiendi non est op⁹
 extra querere: qz i me sunt (q̄
 vota ego reddam tibi. s. lau-
 dationes) nominis tui: quia
 de cordis area proferuntur
 laudis incensum et de celario
 bone conscientie profertur fi-
 dei sacrificium ista sunt vota
 principaliter tibi grata si ca-
 ritate fuerint incēsa Merito
 deo laudare te Qm̄ eripies)
 in alia vita (aniam meam de
 morte) perpetua oculos me-
 os a lachrymis: q̄a ibi nullus
 mala sua deflet (et pedes ala-
 plu) qz ibi nulli labunt i ma-
 lū eripuisti dico (vt placeam
 coraz deo isplendorib; scōz
 in eternū. ¶ Argumentum.
 ¶ Psalmus. lvi. i quo de pas-
 sione et resurrectione christi

Psalmus. lvi.

Introductio.

Vox xpi ex pte hūanita-
tis p se et copoz suo ad pa-
trem inq̄t regulā nobis san-
cte orationis ostendens.

Miserere mei de-
us miserere mei)
repetendo hoc pi-
culum iminere magnam ostē-
dit (miserere mei deus quia
in te confidit aīa mea) tue. n.
2ditiois ē ppriū illis p̄stare
miam: qui i te hnt 2fidētiam
Bñ d̄bes facere. Qm̄ i pte
ctione matere pietatē tue in
hoc tribulationis estu ne are-
scā (spero) vmbz aculuz p̄tras
mih: hec i mēbus iugit facit
(doc trāseat iūqtas) qd̄ i fine
2plebit nā aīa finē sc̄i. nec iū-
qtas deerit p̄mēs nec iusticia
patiens Clamabo ad deuz
altissimū) ad quē nō voce va-
lida s; puritate cōsciētie pue-
nit (q̄ bñ facit michi) maxime
cū excellentissimū icarnatōis
archanum sua grā hūano ge-
neri 2tulit vñ seq̄t Vox ec-
clesie (Bñfecit michi) i ita bñ
q. Misit de⁹ filiū suū de celo
.i. de secreta essētia sua q̄ mes-
totū gen⁹ hūanū sāguie suo
redemitz dabit (i opprobriū)

impfos et peccatis obnoxio^s
(2culcantes me) **V**ox xpi
Deus pater) misericorditer
egit mercū sc̄dz veritatē p̄mis-
sionū suaz: q; (eripuit aīam
meā de medio) ppli iudeozuz
a p̄ncipib⁹ eoz seducti vnde
illi leōes et illi catuli (leonū)
oēs fremuerūt oēs occiderūt
(ego dormiui) somno mortis
sc̄dz carnē (2turbat⁹ (ex timo-
re et āgustia passiois. **M**e-
re sui 2turbatus: q; Filii ho-
minum). .i. iudei q̄ deberent
esse filii dei et sunt filii dyabo-
li qui lz in passione man⁹ ha-
berent iermes: os iñ habue-
rūt armatū nā (dētes eozuz)
sūt (arma. s. ipia 2ilia (sagit-
te) B̄babolātia vsq; ad opeti-
onē mortis emissa (et lingua
eoz gladi⁹ acut⁹) dū clama-
rēt crucifige crucifige eum.
De⁹ p̄ mi illi ita faciūt
2tra me ita me deridēt s; tu
fac me resurgere i Exaltari
sup celos) ad dexterā tuā i p
hoc (i oēs frā) dilatabit (glia
tua) **P**ostq̄ xpus i p̄pōsi-
it d̄ sua exaltatiōe t̄uertit ad
iceptā narratiōz d̄ sua passio-
ne dicēs. **N**aqū parauerūt pe-
dib⁹ meis) q̄si latēb dū i terro-
gatōes i ferebāt dolosas vt il

liceat celsus dare cesari: et de a
dultera cum interrogat quod ipse
diceret (et incuruarunt vitam meam)
deiciendo me in mortem. Ho
derunt autem faciem meam) et
hoc cum in facie mea dixerunt cla
mantes res est mortis: quod iohannes dicti
sunt foueam fodere: quia enim neci vi
si sunt tradidisse: sed hoc agendo
christo qui patiens fuit non obfuecit
sed ipsis iudeis qui ceciderant
in foueam ipsam mortis quasi per christi
resurrectionem capti dispersi et i
terfecti sunt: interfecerant christum
et interfecti sunt: et ubi se regnum
obtinere putabant: inde perfide
runt. **D**e deo per et si inimici mei
laqueum parauerunt pedibus me
is et foueam foderunt autem faciem
meam) nichilominus **P**aratum est
cor meum ad tolerantiam passio
nis usque ad mortem: et per resur
rectionis gloria: quam modis om
nibus michi spero futuram (para
tum cor meum) ad agendas gratias
nam cantabo) ore (et psalmum)
ope (dicam) **E**t ut hoc possit ex
plere. **E**xurge gloria mea) que
hactenus latuisti (exurge) po
tenter caro que fuisse (psalterium)
diuina operans (et cythara)
humana patiens exurge dico: et
letare: quia certus sum quod (exurgas
diluculo) que tunc enim surrexisset

euangelii lectio scilicet testat **Q**uo
d fitebor tibi) confessione laudis
postquam resurrexero per meos
(coram populo) predicando laudes
tuas (et psallam tibi) virtuosus
opibus ut tu per glorificeris (in ge
nere tuo) hoc autem fitebor tibi et fel
sione laudis. **Q**uia in magnifica
ta est misericordia tua usque ad celos) cum
humilitas mea (usque ad celorum
regna producta est) et veritas tua)
quam per prophetas dixerat quod (nubes)
domine per me ad impleta est
Agentes ergo gratias dicimus cum
propheta o christe **E**xaltare super ce
los deo et super omnem terram) ma
nifestabit (gloria tua) cum spiritus
sacri donum in omni carne effuderit.

Argumentum.

Psalmus. lxxvii. in quo redarguitur
malicia iudeorum contra christum

Introductio.

Propheta generaliter mones
omnes fideles recte indicare et
vere loqui et specialiter in persona
christi increpas iudeos qui ali
ud de christo loquebantur et ali
ud iudicabant ait.

Illi hominum
patriarcharum et p
phetarum que imi
tari debetis (si bene) quod (uti
quod) verum est (iusticia loquimini) dicet

I. iiii.

do mihi magē scim⁹ qz a deo
 vēisti ⁊ viā dei i vitate doces
 (recte iudicate) quō āt dicid
 p⁹ corā pplato crucifige cru-
 cifige eū: sic āt iudicantes fl-
 cte locuti sūt iusticiā aliō i la-
 biis aliō i corde hñtes. Sed
 vos o iudei quō potestis de-
 me recte iudicare. Qui inis-
 qis) cogitatioēs (i corde) vō
 ptra me (opam i fra). i. pplō
 vō: ⁊ sicut male cogitā ita
 iniq opamini malis. n. cogi-
 tatioib⁹ vōis opavōaz cordāt
 man⁹. n. seqt cor: vñ iūq estis
 corde et manu Et hoc iō faci-
 unt: qz. Alienati sūt pctōzes
 iudei a vitate a viā brā a vul-
 ua). i. ab ipa origie nō qz ex-
 tūc peccauerūt: s; qz p̄ogno-
 vit dñs ab vtero illos pcca-
 tuos vñ seqt (errauerūt ab
 vtero). i. errare p̄sciti sunt ab
 vtero (locuti sūt falsa) dicētes
 se filios abrahe eū opa abra-
 he si facerēt. Quib⁹ sūt Hu-
 coy) i malo (ad similitudinē ser-
 pētis) n̄ cuiuscūq; s; (aspidis
 sardē) n̄ qdē carētis aurib⁹ s;
 (obturāt aures suas) fra et
 cauda ne audiat vñ sequitur
 Que) alpis: qz obturat au-
 res (Nō exaudiet vocē i catā
 tū) vt ad lucē educat (bene

fici i catā sapiēt) scōz artem
 suā: cui merito iudei cōparāt
 q̄ cordis aurib⁹ obdurāt no-
 lūt audire scripture scē salu-
 berrimā doctrinā p quam re-
 uocari possēt ab errore: et de
 tenebris venire ad lucē ob-
 turātes aures suas vñ amo-
 re tēloz: alterā cauda. i. Dele-
 ctatione peccatoz p̄teritoz.
 Propheta p̄dicens penā eo-
 rū di. De⁹) iūmicoy (zteret)
 et deducet ad nichilū (dētes)
 .i. dolosa v̄ba captiosas iro-
 gatioēs ⁊ hoc (i ore ipoy) vt n̄
 audeāt p̄ zfulsiōe loq sicut qñ
 posuit silētiū saduceis ⁊ pha-
 riseis irogātib⁹ si i; cēlū da-
 re cesari (⁊ molas leonū). i. in
 clamationes mortis q̄s fecerūt
 iudei cruento ore clamantes
 crucifige crucifige eū (cōfrin-
 get dñs) hoy mole cōfracte sē
 qñ xps resurrexit Ad nichilū
 dueniet tāq̄ aq̄ dcurrēs) q̄ ci-
 to ablozhet a fra: s; deus per-
 miam ad salutē eoz (arcū). s.
 mias q̄b⁹ tret (itēdit) ⁊ tādū
 tret minis et flagell' (donec) i
 firmati ⁊ hūiliati ad peniten-
 tiā ⁊ cōfessiois salutē melioza
 ta se mētezucetant Sic cera
 q̄ igne dissoluit sic illi mali q̄
 in p̄fidia sua indurati fuerit

in futuro iudicio igne pimentur (sup cecidit ignis) superbie concupiscētie & ire sup eos & iō nō viderūt solē) iusticie a quo oēs gētes illuminātur. Quisq̄ spinebēte. i. q̄ spina rum moye p̄rio delectāt post modū p̄gunt manifeste pecciant p̄ experiētā (rānā). i. acutissimā dānationē i extra mo ignis victoerz (adsozbet eos) dū adhuc viuūt in vita ista q̄ dñe nō absolute viuētes: s̄ (sicut viuētes) qz vita sp̄ioz nō ē vera s̄ falsa & hoc fit in terra qz de⁹ tanq̄ irat⁹ punit peccōzes. **U**tabit iust⁹ cū viderit (punitiōē peccatoz nō zelo vidicte: s̄ zelo diuine iusticie cōcordās se diuine voluntati (manus suas lavabit in sāguine peccōzis). i. opera sua p̄seruabit munda ab inquinamētis maloz vicia eoz punitiōe qz stulto pereūte sapiēs astutior erit. Quibus cōfiteraris dicet quiūqz rōnabilē loquēs. **U**tiqz est fruct⁹ iusto) de bonis operib⁹ suis siue de sua iusticia. ergo a cōtrariis (vtiqz dñs iudicās eos). i. malos de iniq̄tatib⁹ eoz nō solū i futuro s̄ etiā i vita p̄nti vbi flozere vbi

dēt: vult ergo intelligi q̄ nec mali i hoc secl'o oīno apena s̄ liberi Quis flozere videantur nec boni a bñficio se q̄strati s̄ mūdānis onerib⁹ opp̄mant.

Argumētū Psalm⁹. lviij

Introductio.

Vox xpi & membrorū eius

Gripe me de inimicis meis) q̄ oderunt me (deus me⁹ qz nō possū eripi sine tuo adiutorio (et ab insurgentib⁹ in me) verbis contumeliosis (libera me) **G**ripe me (n̄ solū de cogitātib⁹ mihi mala: s̄ v̄ his ēt q̄ iūqtatē & ceptā mēte durata & opatiōe cōplēt) & de vici) pat̄ ad effūdēdū sāguinē inocētē xpi et suorū. (salua me dico) **Q**z ecce cepēt aīaz meā). i. meiplū irruēt) ipetu sū oī rōe (i me) hūilē (fortes) supbi iudei p̄icipes sacerdotū et seniores ppli d̄ sua iusticia p̄sumētes vt morti me traderēt. Ita p̄fidi iudei sup me irruerunt sine causa qz. **N**ec iūqtas mea) peccādo cōtra p̄ximū (nec peccm̄ meū) sc̄m̄ cōtra deū meruēt qz hoc mihi facēt n̄ obuiisset q̄ (in iūqtate) curū vite p̄ntis (pegi & dice-

xi) verbo meo p̄dicatiōe mea
 & vite mee exemplo prauos et
 distortos hoīes q̄tū i me fu-
 it ad rectum finē (dixi) De-
 curre michi ad te veniēti qui
 sc̄s naturā diuinā a te nūq̄
 discessi et fac vt q̄ nō vidēt vi-
 deant p̄ fidē q̄ ego eq̄lis tibi
 sū fac notā hoīb⁹ equalitatē
 nēas nō putēt iudei se p̄p̄ ho-
 minē crucifixisse (& tu dñe d⁹
 virtutū). s. angeloz (de⁹ isrl)
 i. q̄ videris de⁹ soli⁹ israel. i.
 vni⁹ gētis q̄ te colit. **I**ntēde
 ad visitādas oēs gētes) vt tū
 bi credentiū copia creseat et
 qz sterilitatē fidei in iudaico
 pp̄lo p̄peristi (n̄ miserearis)
 his (q̄) ex certa malicia et ob-
 stinata mēte i pctis p̄seuerāt
 qz tales nō sūt digni miseri-
 cordia. **P**rophā de iudai-
 ci ppli futura p̄uersiōe. **I**ntē
 de dñe et vere intēdes & salu-
 bziter: qm̄ **I**n vltima etate se-
 culi adhuc iudei q̄ p̄fidi fuerūt
 añ. **C**ouertētur) ad fidē tuā
 ita ardēter qz sicut nūc crude-
 lissima obinatioē durati sūt
 ita tunc (vt canes famelici si-
 dei audissīma desideria (pa-
 tiētur) q̄ canib⁹ merito cōpa-
 rāt qm̄ at̄ip̄m illū i hūanissi-
 mā beluā fidei caloze raptati

religiosis latratibus isequēde
 meliores erunt tā (canes) q̄
 nūc sūt hoīes qm̄ legē i q̄ mō
 delinquūt: tūc fidei defēlare
 cōtendēt q̄ cōuersi (ciuitatē)
 i. sc̄tām ecclesiā defendent et
 muniēt contra hereticas ipu-
 gnatioēs quā correctis predi-
 cationibus (circuibūt. **A**cce-
 loquēt i ore suo) qd̄ nunc h̄re
 nō merent in corde aliosqz ad
 bona cōuertēt q̄ ipsi p̄i⁹ cre-
 dere nolueūt: & erit vtiqz i (la-
 biis eoz gladi⁹) celestis ver-
 bū dei: q̄ (gladi⁹) legi⁹ bis a-
 cut⁹ ex vtroqz testō feriēs et
 ad sanitatē felices aimas sua
 vulneratione p̄ducens. et ita
 oēs mirabūtur dicentes) qm̄
 quis audiuit). s. talia. **E**t tu
 dñe deridebis eos) q̄ p̄dicati-
 ones rectas audire noluerit
 et (ad nichiluz deduces omēs
 gētes) malignātes q̄ obstina-
 tione crudeli in scelerata an-
 tix̄pi religione permanserint.
Quor filii ad p̄ez ex forma
 hūanitatis. **F**ortitudinem
 meā ad te custodiaz) seruitio
 tuo applicādam et exponen-
 das ad gl̄iā tuā (quia tu de⁹)
 ad altitudinē tuaz suscepisti
 me in mīa tua añq̄ q̄c̄p̄ boni
 agerē (p̄uenit me) p̄ cōlozib⁹

meis dādo michi sine mensu-
 ra spm scdm. Deus ostendit mi-
 chi q̄tā iniam exhibuerit mi-
 chi (sup inimicos meos (vt to-
 tate nō peāt vt etiā iter ini-
 cos meos virt⁹ maiestad pos-
 ser ostidi. s. vt de blasphemis
 fiāt religiosi et de iūqua zuer-
 satioe iustissimū: ego vero im-
 plēs p̄ceptū tuū oro (ne occi-
 das eos) ne penit⁹ pereāt: s;
 magis errasse se gliosa satis-
 factioe cognoscāt et neq̄ ob-
 liuiscāt p̄p̄i xp̄iani aliq̄ tpe
 (mei). i. mee passionis si non
 sint testes legis et mox mee
 iudei multū q̄dē iuuāt aucto-
 ritatē xp̄ianā q̄ p̄dicta oia i
 ueniūtur i libris eorū qd nisi
 eēt cōfinxisse z adiuenisse xp̄i
 ani putarēt. Et si rogo deus
 meus vt iudei oino nō peāt.
 Disperge) tñ illos (in virtute
 tua) p̄ diuersas terras vt in
 hac disp̄sione scel⁹ suū peni-
 tēdo deplorēt (z dpone eos)
 de supbia sua a ptāte a iudi-
 ciis a regno a sacerdotio vt
 sint i opprobriū oibus (p̄ote-
 ctor me⁹ dñe) Et si rogo de⁹
 me⁹ vt nō occidas eos. Occi-
 de tñ. Delictū oris eorū. i. i
 sanas cogitatioes eorū q̄ cō-
 siliū iierūt vt neci me trade-

rēt (z ser monē labioꝝ suozū)
 q̄n dixerūt re⁹ ē mox: relusci-
 tādo aut me quē pdere volue-
 rūt occidis) delicta oris eorū
 z ser monē labioꝝ suozū) qz tūc
 quippe quē pdēdū clamaue-
 rūt viuere expauescēt z quē i
 terra cōtēpserūt i celo oibus
 gētib⁹ adorari mirētur (z cō-
 prehēdētur i supbia sua vi-
 dētes se supbe egisse z inaniē
 qz frustra irruerūt fortes in
 huilē. Iudei cōphēsi in saper-
 bia sua facti hūiles. De ere-
 catione siue maledicto con-
 tra xp̄m) z de mēdatio) cōtra
 eū penitētes) ānūciabūt i cō-
 sūmatioe). i. i p̄fectioe virtu-
 tu: anūciabit. n. aliis q̄ iu-
 dei q̄ p̄rio erant xp̄i inimici iā
 sūt cōuersi z p̄fecti i virtutib⁹
 ita q̄ vbi abūdauit delictū ex-
 ecratiois z mēdaciū: supabū-
 dauit grā p̄fectiois: z hoc fa-
 ctū ē (i ira cōsūmatiois) q̄ est
 q̄n de⁹ vidicat ad salutē (et)
 ita (nō erūt) tales quales p̄us
 fuerūt supbi et blasphemī. Et
 isti iudei cū fuerit p̄fecta reli-
 giōe veracit̄ instructi Tunc
 sciēt) z cognoscent xp̄m dñm
 eē (iacob) p̄iarche sui quod
 primitus non credebant (z si-
 niū terre) gētū p̄ oēs partes

terre qđ nō durato corde nō
 sapiūt (Cōuertēt) (Supra
 est posit' vers' iste ubi quæ-
 sio et sal' iudeorū futura affir-
 māt (Ipsi) vero iudei qđ verā
 meruerūt hēe doctrinā (disp-
 gēt) ubiq; iter gētes (ad man-
 ducādū) cibū spūalē. s. vt ali-
 os lucrēt p̄dicatiōib' suis vt
 in corp' ecclie trāsfōrmēt cre-
 dētes (si dō nō fuerit satura-
 ti) de crudelitate pp̄torū vidē-
 tes vba sua nō fructificare ī
 mētib' p̄fidorū vt bellēt (mur-
 murabūt) cōtra pigros incre-
 pātes alios nolētes credere
 vtroq; pietē. C. pp̄to iudaicorū
 populo gētili in āgulari lapi-
 de sūcto (Eclia tota gau-
 dēs dicit: Ego aut cantabo
 potētā tuā) qđ liberasti me. (et
 iudeos et gētes cōuertisti (et
 exultabo mane miam tuā) cū
 C. nox scilicet isti' obscura trāsi-
 erit qñ iā mīa tuā ī s̄ctorū re-
 mīeratiōib' elucescet. et hoc
 iuste faciā. **Q**uāct' es susce-
 ptoz me') i. meozum ad ma-
 ximā dignitatem (refugium)
 mei et meozum michi (in die
 tribulationis) o qđ gratū est
 refugium quando tpe tribu-
 latiōis cōdonat. **Q**uap̄p̄t
Adiutor me') ū tm cātabo

qđ (tibi psallā) bōis opib' (qđ
 de' susceptoz me' es cōtra p-
 sectōes hostiū (de' me') i. crea-
 toz me' (mīa mea) qđ totum
 qđqd sū de tua mīa est.

Argumentum.

Psalmus. lix. ī quo doce-
 mur vt deserētes dyabolū re-
 gē nobis xp̄s eē cognoscam'.

Introductio.

Propheta vocē populi qđ
 ī pristinis erroribus erat allī-
 gatus gratias agens de con-
 uersione eozum dicit.

Quis nos qui
 mali eramus (re-
 pulisti nos) ab er-
 roze a peccatis (et destruxisti
 nos) male edificatos vt erige-
 res in bonuz edificium quod
 daret in perpetuum (iratus
 es) malicie nostre: vetustati
 nostre vt peant (et miserus
 es nobis) ad cultū vere reli-
 gionis adducendo nos: o ira
 misericorū: o indignatio sa-
 lutaris captiuitas libera ad-
 uersatio fructuosa **C**ommo-
 uisti) corda eozum quando
 culturas suas deo cognoue-
 runt abominabiles extitisse
 quando animaduertērūt di-
 gnitas honores ceteraq; mū-

di huius bona apud deum postrema quam ante putauerunt precipua) et conturbasti eos terrore fatu-
 ti iudicii o medice iam tristes corde competenti medicina succurre (sana contritiones eius) passiones sana vulnera eius (quod commota est) a pristino errore translata ut tibi domino pareat quam ante idolis seruiebat. **Q**uoniam enim et peccata per contritionem committentis remissa sint: non tamen statim dominus ad regem colligit fideles sed tribulationibus purget exponit: sequitur. **O**ndisti non sola cognitione sed et ipsa rei experientia (populo tuo) scilicet tibi subiugato ac deuoto (dura) grauis-
 simas tribulationes ostendit hoc populo suo dura: tunc quoniam martyrum catervas leuis passionibus acquisiuit: tunc quoniam per scripturam scripta prohibuit seruos suos per olea etabilia et molia atque suauia per pyria desideria substernere docuit: ut duris laboribus exterminati aduersus spiritualia nequie et insurgentium cogitationum bella viriliter erecti ad palmam gloriosam eius misericordiam mererent adduci (et potasti nos vino) non ubi est vitium copia sed (computationis) ubertas peccatorum. Quatum sint breues tribulationes presentis

vite fidelibus ostendit: quoniam per scripturas docuisti in hoc mundo per passiones multiplices tuos fidelissimos sustinere. **E**t hac (significationem dedisti metuendum te ut fugiant a facie eius) a facie fatu-
 ti iudicii dedisti et significationem. **E**t in futuro liberet dilecti) ab eruntis seculi (saluum fac) populum tuum ad dexteram tuam collocando ubi eterna salus est et sine fine leticia (et exaudi me) in his que peto. **Q**uia Deus locutus est in sacro suo). scilicet christo quoniam ubi caro factum est mundi saluator apparuit in quo promissum hac saluationem de qua locuti de (letabor) **U**ox ecclesie et hac fiducia oratio (et partibus siccima). id est haberos gentium: imponens super eos sarcinam gratiam seruitutis et fidei christi que sarcina quibusdam. scilicet bonis erit leuis. **I**ugum. n. christi suaue est et onus leue: aliis vero. scilicet malis erit grauis: quoniam non omnia erit fides et eodem modo (quallent tabernaculorum). id est haberos iudeorum (partibus) quoniam de gente iudaica aliquam portionem cui iugum christi suaue erit et onus leue habeo unde constat de variis nationibus ecclesiam domini esse collectam. **U**ox est ecclesie

Deus est). i. ad corp^m meum
 p^rinēs est quēt^r martyriū per
 (galaad) q̄ iter p^rat aceruus
 testionii designat^r: x̄ p^rlus si
 deliū q̄ p^rod vite oblit^r i a hri
 ora se extēdit p^r (manassen) fi-
 gurat^r q̄ iter p^rat oblit^r (me⁹
 est) p^rpls fidelis q̄ i bonis opi-
 bus sp̄ fructificat q̄ p^r effraim
 itelligit q̄ iter p^rat fructifica-
 tio (fortitudo est capill^r mei)
 i. x̄pi iquit ecclia q̄ carne mo-
 riēdo p^r gloriofā resurrectio-
 nē luāz talit^r spei n̄re copiosil
 simū fructū. Cada). i. x̄ps q̄
 de stirpe iude scdm carnē de-
 scēdit ē (rex me⁹) hec ē fidelitū
 gloriofa z fessio: et gētū moa-
 bitarū tribulatio z p^rsecutio.
 Cilla quā i hoc mūdo sctissimi
 mi substinēt xp̄iani ē (olla). i.
 refectio (spei mee) qz ad sp̄e vi-
 te etne dño p̄stante porrigit^r
 gtiatur ei i tribulationib⁹ i
 quit apl^rus sciētes qz tribula-
 tio patiētā opat patiētia at
 p^rbationē p^rbatio aut sp̄e Le-
 taboz ēt: qz In idumeā extē-
 dā calciamētū) i. euāgelitū qd
 est calciamētū qd nos munit
 in via: hec est defensio que se-
 culi hui⁹ (spinola trāscēdit gē-
 tes q̄ p^ri⁹ (alienigenz) erant
 (subditi sūt) mō (michi) qz si-

dem n̄am receperūt. Deside-
 rio future b̄titudinis fidelis
 ppl^rus exclamat ad dominuz
 Quis deducet me) i. nullus
 nisi sol⁹ de⁹ (in ciuitatē muni-
 tā) hierthm futurā: q̄ sic muni-
 ta z p^rfecta est vt nulla p^rsecu-
 tiōe quatiat (aut q̄s deducet
 me vsqz in idumeā). i. gentili-
 tatē t̄renā p^r cupiditatē z ru-
 beā p^r crudelitātē nisi tu ipse
 de⁹ ad q̄s gētiles deduci des-
 siderat vt multi ex gētib⁹ sibi
 incorporent et ampliet socie-
 tate mēbrozū z impleto nūero
 p̄destinatorū simul cuz eis ad
 eterna b̄titudis gaudia pue-
 niret. Dōne) tu (de⁹) perdu-
 ces nos ad regnū tanz (q̄) tū
 sicut v̄e (repulisti nos) p^rmu-
 tēdo nos tribulari (z nō egre-
 dieris de⁹ i virtutib⁹ n̄ris) cō-
 tra eos q̄ dicūt nobis vbi ēd⁹
 eoz sicut oli fecisti p̄rib⁹ q̄b⁹
 oñdisti potētā tuā q̄b⁹ te au-
 xiliāte gētes cessēt et magna
 strage scā: trā p^rmissiōis ob-
 tinueēt. Et qz deduces. Au-
 xiliare ergo tu nobis de⁹) tu
 de tribulatiōibus nos eripe
 tuo nos medicamine sana qz
 vana (sal⁹ hoīs) salutē p̄stare
 i hoīs nō p̄st indign⁹ saluū
 ideoz sperare in hoīe non dz

qui propriis viribus probatur infirmus. Et quia vana salus hominibus populis fidelium dicitur. In deo faciemus virtutum non enim cum dyabolo aut vitis gloria certandum est: sed illis virtutibus quibus Christus tempore pugnavit ut superbia humilitate vincamus: divitias mundi paupertate superemus (et ipse) cui nullus resistere potest pro nobis pugnans (deducet in nihilum) inimicos nostros delendo de libro vite ubi sibi scripti videbantur elati.

Argumentum.

Psalmus. lx. in quo monet ad laudem dei.

Introductio.

Vox ecclesie petentis ut eius exaudiat oratio dicit.

Exaudi domine deprecationem meam super remotione malorum (intende orationi mee) super impetratione eterne vite. Intende dico: quia. Clamaui ad te) ab universis orbibus terrarum et hoc in anxietate cordis mei) et a te) solebe) et si) diu) in hac peregrinatione anxietate cordis mei) tetationibus non tamen pro tua clementia vin-

cor: quia in Christo qui est (petra) firma (exaltasti me) in qua omnis edificatus est christianus. Non solum exaltasti: sed exaltatum et in fide firmatum. Deduxisti) per te) viam ad te) veritatem et vitam et hoc: quia factus est spes mea) in omni angustia mea) (et turris). i. defensio (fortissima) et inexpugnabile presidium (a facie dyaboli) et sociorum eius) qui famulos suos invicta protectione custodit (Tu es spes mea turris fortitudinis) et ideo tutissimus. Inhabitabo in tabernaculo tuo) quia in eo) contra huius mundi pericula (alarum tuarum) scilicet misericordie et potentie tue) quam aliis) copant) (munimine) protegar) non ad breve tempus: sed quousque) seculum) vite istius) divina administratione) peragant. Ideo dico conformiter) protegar) in velamento) alarum tuarum) Quia) scio) quod (tu deus exaudisti orationem meam) et vere exaudisti) quia) (dedisti) et dabis) futuri seculi regnum) in) (hereditate) perpetua) (timetibus) nomen tuum) sine distinctione personarum) hereditatem) dico) quam) non) morte) reliquit: sed) quam) cum) largitore) suo) perpetuo) munere) possidet) quam) sic) benedixit) ad) filios) et) a) testatore) mi-

Psalmus. lxi.

nunc deferatur hec hereditas
 si h3 finē: s3 cū semel suscepta
 fuerit nunq̄ a nobis pmuta
 tione discedit: vñ seq̄t̄. ¶ Pro
 pheta de eternitate heredita
 tis xp̄i et p̄ p̄ntis iustozū cohe
 redū ei⁹ ait. ¶ De⁹ p̄t. Sup
 dies) sp̄ales (regis n̄ri xp̄i) q̄
 b⁹ i p̄nti ecclia regnat dabis
 (dies) eternos vt nō solū his
 dieb⁹ trāseūtib⁹ regnet in ec
 clesia sua: s3 et regnēt cū illo
 sc̄ti in eternū: et idē repetens
 sub aliis verbis inq̄t (adiciēs
 sup̄ ānos) q̄b⁹ i p̄nti nobiscū
 et annos eternos q̄ pmanēt
 in gnationē ⁊ gnationē vñ se
 quit̄. ¶ Permanet i etnū) po
 pul⁹ fidelis (i sp̄ctu dei) dei
 p̄ntia sp̄ fructūs vbi tanta erit
 n̄z bonoz copia q̄ nulla erit
 ibi miseria nullūq̄ ibi miser
 null⁹ ibi q̄ret (miam) et qz nō
 deerit aliqd̄ de p̄missis nō so
 lutū: et oēs facie ad faciē vide
 būt deū null⁹ et (req̄ret veri
 tatē). Sic psalmū dicam) si
 cut opabor ad honozē tuū n̄
 breui tpe: sed q̄diu durabit
 michi hoc (seculū) vt laudes
 a me tibi p̄missas (et vota) bo
 noz operū meozū reddā assi
 due p̄tinuādo (de die) p̄ntis
 vitensq̄ (in diē) eternitatis:

vt et hic vota n̄ra reddamus
 et ibi laudes dño p̄perua hi
 laritate cātemus eternas ei
 gratias indeticientis exsol
 uentes.

Argumentum.

Psalmus. lxi. in quo mo
 nemur vt sp̄retis rebus cadu
 cis eterna speremus.

Introductio.

Propheta ip̄sona cuiuslibet
 viri iusti q̄ seculi vitia re
 linguēs soli deo se subditum
 esse p̄memorat dicens: cōtra
 inuidos et carnales volētes
 eū decipēt et ad similit̄ eoz vi
 tā attrahēt: q̄d me tētatis iu
 mici: q̄d ē q̄d me subuertere
 nitimini cur animam meam
 perdere vultis?

Donne deo
 (subiecta erit ania
 mea) agendo stre
 nue que ad eius honozem co
 gnouero pertinere in ip̄so de
 lectari: i ip̄o refici et per eum
 nihil aliud p̄cupicēt hoc meri
 to: qm̄ (ab ip̄o) est salus mea.
 Merito subiecta dō dz eē aia
 mea. Nā ip̄e ē d̄ me⁹) q̄ crea
 uit me cū n̄ essē (⁊ salutauit me
 us) salutē mee q̄ in adā pierat
 p̄ passionē suā restitutor etiā

(susceptor me) sub sua pte-
 ctione i laboribus seculi: iōq;
 tali adiutorio munit⁹ (si mo-
 uebor ampli⁹ (vt pxi⁹ fui car-
 nis infirmitate p̄grauatus.
Mox ecclesie siue iusti gna-
 lis ad psecutores xpianoy: to
 vos stulti. Quousq; renai-
 itis super hoies innocētes nō
 vos reuocat timor diuin⁹ p-
 ducētes vlt⁹ ad mortē quos
 deo deditos eē sentitis q̄ vo-
 bis q̄sēire nolūt & incūbitis
 eis (tanq̄ parieti inclinato)
 ad ruinā (& materie depulse)
 putātes q̄ xpianus pplis sit
 sine defēsoye et q̄ facile ruat.
 vos iania meditamini. quia
 cū deus sit susceptor me⁹ (nō
 moueboz amplius). Mox ec-
 clesie contra iudeos et fictos
 chystianos a quib⁹ etiā pati-
 tur sicut a paganis que dicit
Terūtū iudei et ficti chri-
 stiani (cogitauerūt repellere)
 a me (p̄eciū meū) siue hono-
 rem meū. i. xpm qui p̄eciū et
 honoz & glia mea est ne puro
 corde ab hoib⁹ coleret illi ita
 sed ego semper (cucurri) per
 militiā & viā p̄positā iflexibi-
 lis (iliti) salutis eoy cupiens
 eoy fide saturari: sed ipi (oze
 suo bñdicebant) vt adulatio

nis me verbis deciperent (et
 corde suo maledicebāt) mala
 in me machinantes. Ipsi me
 per tribulationes et dolosos
 impugnāt. **T**erūtū aīa mea
 subiecta esto) deo & dtes (qm̄)
 nō a me sed (ab eo) est (patie-
 tia mea) ipse em̄ patientem &
 forte in psecutiōib⁹ meis me
 fecit. **I**teruz merito subiecta
 esse debes aīa mea. **Q**z ip-
 se est de⁹ me⁹ q̄ vocat me (et
 salutaris meus) q̄ redemit p
 humanitatē assūptā ex (adtu-
 tor me⁹) ad bñ operādū: & iō
 (nō emigrabo) ab ei⁹ fide nō
 separabor: & hoc quia **I**n deo
 salutare meum) salus mea (&
 gloria mea) hic et in futuro:
 et ipse est meum auxilium in
 omni ifirmitate mea (et spes
 mea in deo est) non in rebus
 seculi. **C**ū ergo deus nē talis
 sit. **S**perare i deo ois iōgre-
 gatio populi) vt possitis secu-
 re sperare (effundite) euacua-
 te ab omni corde (corda v̄sa)
 pctā v̄sa vberrimue lachry-
 unis q̄fidēdo corā illo sperate
 dico qz (de⁹ adiutor nē i eter-
 nū. **E**go monui sp̄are i dño.
Terūtū filii hoim) ade & eue
 hoc nō attēdūt sed (sunt ba-
 ni) trena appetētes vt auari

Psalmus. lxi.

(médaces i frateris) vt cupi-
di qui fallis ponderibus stu-
dent alios decipere vel vt he-
retici qui in exponendis diui-
nis scripturis sunt médaces
vt simplices in aliquē inuol-
uāt erroze: studia autē horū
in hoc cōueniūt q̄ de vanita-
te ad vanitatē tēdūt alios (i-
didipm) vanitatis ducētes vt
socios sibi q̄stuant. **¶** Vox
ecclesie: o vos filii. Nolite spe-
rare i iniquitate) in malicia:
q̄z ide nullā vtilitas nascitur
sed potius eterna damnatio
pcuratur. **¶** Et ad paupes
ait (rapinas nolite cōcupis-
cere) auferendo aliena p̄vio-
lētā: nō. n. pōt crimē rapine
indigētā tollere. **¶** Et ad di-
uites ait (diuitie si affluāt no-
lite cor apponere) vt eos sum-
mum bonū putetis: vt ille q̄
h̄z nō ambiat: et ille q̄ h̄z non
supbiat. Nolite hec mala fa-
cere: q̄z. **De^o** semel). i. imper-
mutabili (locut^o est) et eo lo-
quente (duo hec audiui) que
oēs scripture diuine cōtinēt.
s. q̄ (p̄testas dei est) ad puniē-
dū malos (et mīa) ad remun-
randum bonos (quia tu red-
des vniciq̄ iuxta opa sua).

Argumentum.

¶ Psalmus. lxii. in quo mo-
net recte q̄seruari i medio
nationis p̄raue.

Introductio.

Ecclesia necessitatib⁹ huius
vite estuant clamat.

Deus de^o me
us ad te vigilo) te
solum desiderans
et laudare cupiens et hoc ex-
citante me luce tue gr̄e. Ideo
vigilo: quia. Sitiuit) venire
(ad te aīa me) fontē viuū in
quo plenā inuenirē relectio-
nē: et inq̄eta ē donec q̄scat in
te: sitiuit hoc idem ad laudes
tuā et hoc (q̄ multiplici^o caro
mea) q̄z multis et ampliorib⁹
causis q̄ aīa: subiacet. n. am-
plioribus miseris. s. siti fami-
frigezi et h̄mōi. Sitiuit in te
merito aīa mea q̄z p̄ns secu-
lū est. Terra) deserta q̄ tum
ad se oī bono (et inuia) q̄z nul-
lā h̄z viā p̄ quā ad te veniatur
(et inaquosa) id est. sterilis et
infructuosa: et sic in hac siti-
degēs i mādati tuis vigilā-
do (apparuit tibi) per sanctū
desideriū meū vt tua luce il-
lustrat^o (viderē) xpm (virtu-
tē et gloriā tuam) et q̄z appa-
rui tibi obsequendo te vidē

merui. **N**ō hec oīa ago. **Q**uā
 melior est mīa sup̄ vitas) naz
 vita nature et vita gr̄e ⁊ vita
 glie pendēt ex mīa dei (labia
 mea laudabūt te) p̄ bñficiis
 michi ex tua mīa exhibitis.
Et qz mīa tua est sup̄ vitas.
Bñdicā te in tota vita mea)
 bñ viuēdo: mīe tue tribuēdo
 totā vitā meā ad honozem et
 gloriā noīs tui bona opera:
 hoz (leuabo manus meas) in
 orōne: ⁊ hec petābtinā. **A**īa
 mea repleat) sapīa q̄ adeps
 est aīe sine q̄ aīa mea crescit:
 et ita exilis efficiē vt in bonis
 operib⁹ cito deficiat: non. n.
 placz macra aīa deo sicut nec
 caro macra dicebat placere
 deo i sacrificio: et aīa repleat
 pia alacritate spūs sc̄i q̄ qua
 si pinguedo aīe est (et lablis
 exultationis). i. voce exultan
 te (laudabit os meū) nomen
 sc̄m tuū gr̄as referēdo de tu
 is beneficiis. Laudabit te os
 meū ⁊ i stratu. ⁊ i mane ⁊ hoc
 est **S**ic memorz fui tui sc̄i str
 tū meū). (in q̄ete p̄spiritalis
 qñ solēt hūana corda collata
 bñficia i mēoria vixerūt hēre
 tūc (i matutinis) quoqz i be
 nis actib⁹ (meditabor in te)
 qz (fuisi adiutorz me⁹) nisi. n.

te iuuāte bona a nobis i ple
 ri si p̄nt. **E**t qz fuisi adiutorz
 meus i periculis. **I**n refriges
 rio qd̄ michi faciēt ale tue ex
 ultabo iō (exultabo) qz aīma
 mea feruētī dilectione (adhe
 sit p̄st te) vt te imitet: ⁊ qz sic
 adhesit (suscepit me) fili⁹ tu⁹
 xp̄s q̄ ē (dextera tua alax sua
 rū) velamine p̄tendā. (qz
 suscepit me) dextera tua. **I**p
 si) p̄secutores (in vanū quēsie
 rūt aīam meā) frustrati intē
 tiōe sua q̄ cōtradictiōib⁹ sce
 lestib⁹ me extinguerē tētate
 rūt (itroibūt i inferiora) i fer
 ni tradent i ptāte hostiū su
 rū ⁊ cū malignis spiritib⁹ q̄ si
 mul itaberūt veluti vulpes
 hoīb⁹ illidiant erūt soztes eo
 rū. **R**ex vero) xp̄s (letabit in
 deo) p̄re et nos i ipso post re
 surrectionē ⁊ digni laudē hē
 bunt (q̄ iurāt i eo). i. q̄ ei mēll
 iūiolabile obsequiū p̄mittūt
 ⁊ p̄soluūt (qz os loq̄ntiū p̄tra
 eos i hac vita iniūa (obstru
 ctū) erit in iudicio qñ eterna
 liter cōuicta oīs iniūtas ob
 mutescet. **A**rgumentum.

Psalmus. lxxiiij. in quo doce
 mur i passionib⁹ sp̄are i dño.

Introductio.

Vox xp̄i ex p̄sona hūanitatīs

B. l.

Qraudi deus
 orationem meā
 qz te totis virib⁹
 (p̄cor a timore inimici) po-
 puli iudaici (eripe animā me-
 am) nō p̄catur vt eripiatur
 a morte quā libens p̄o salu-
 te oīum venerat subire sed a
 timore pp̄uli persequētis ne
 .i. pp̄tiorē cederet inimicis.
 Proteges me a zuetu) et cō-
 silio (malignātium) mala de
 me cognātū .i. p̄ncipū sacer-
 dotū z seniorū pp̄ti cū me fa-
 cies resurgere: tunc em̄ q̄ me
 credebāt cōiter mozi resurre-
 ctionis mee gl̄ia p̄babunt es-
 se ztuli et p̄teges me (a multi-
 tudine operantiū iniquitatez)
 actu vt me occiderēt. Qz ex-
 acuerūt vt gladiū linguas su-
 as) accusādo x̄pm et inelamā-
 do mortē ei⁹ intēderunt arcū
 parauerūt dolos parauerūt
 insidias occultas: p̄fidū qui-
 dē iudā datis triginta argen-
 teis sollicitauerūt vt esset tra-
 ditor q̄ ei⁹ videbatur discipu-
 lus. Res amara z oī felle de-
 terior z uiuā ad p̄ditionē di-
 scipulā ad nec ē zsecutorē pe-
 cunie p̄mio subito fuisse cor-
 ruptū. Intenderūt q̄dē (ar-

cū) malitie sue (vt sagittēt in
 occultis) .i. occulte sc̄dm stul-
 tā opinionē eoz (imaculatū)
 scz x̄pm q̄ nullā cōtraxit ma-
 culā petōrū s; celesti purita-
 te mūdissim⁹ ab oī delicto p̄-
 bat alien⁹. Subito sagitta-
 bunt eū .i. q̄ tū ad se: subito ei
 se putabāt iudei cum delere
 posse sed tñ potius ei⁹ gl̄ia
 dilatata est (nō timebūt) tan-
 tū scel⁹ i deū suū et regē p̄pe-
 trare. M̄ corz durū velle occi-
 dere hoiem q̄ mortuos susci-
 tabat z inde nō timere: iō nō
 timuerunt qz obstinatiōe du-
 rissima nō veritatis munimi-
 ne solidata (firmauerūt) ap̄
 se (sermonē nequā) qñ dixerūt
 reus est mortis. Post q̄ fir-
 mauerūt iudei apud se de oc-
 cidēdo x̄pm. Narrauerūt i-
 ter se cōsilia capiētes (vt ab-
 scōderēt laqueos) q̄bus x̄pm
 capere possēt dicētes (q̄s vi-
 debit eos:). .i. laq̄os quasi di-
 ceret nec ipse nec eius amici
 sic iudei scelerata mēte cōfu-
 si x̄pm tñmō hoiem putātes
 malignitatē suā nō credebāt
 agnōci ab eo cui⁹ cuncta ce-
 lestia et terrena veracius pas-
 sent q̄ ipsa sibi sint cognita.
 Scrutati sūt) multo studio

Psalmus. lxxiii. Fo. lxxiii

inquirentes (iniquitates) si forte in xpo reperirēt aliqs: vt inuenirent q̄ ex cā accusarent eū: s; ipsi (scrutātes) nō semel s; (scrutāto). i. assidua inq̄sitioe (Defecerūt) q; in eo i uenire nō potuerunt aliquid rephēllone dignū q̄ per m̄ nō fecit nec iuent⁹ est dol⁹ i ore eius. Illi defecerunt: sed.

Ascendet sponte (hō) xpus (ad) exequendū (cor altū). i. dispositionē diuini consilii i patiēdo p salute humani generis (et exaltabit deus) i resurrectione: occiditur vt hō i passione et exaltatur vt deus in resurrectione Defecerūt i iudei ab intentioe sua: quia Plags eoy factē sunt sagitte paruuloy q; nichil nocuerūt sicut caue qb⁹ puuli ludūt q̄ nichil nocent resurgēte eī xpo euy euanit: q; qd voluerant nō impleuerūt i (lingue eoy) q̄ dixerūt custodib⁹ dicite: q; vobis dormiētibus venerūt discipuli i furati sūt eū i firmate sūt) ad eoy decādiaz si em̄ dormiebāt quō videre potuerūt si hō nichil viderūt quō testes fuerūt cōtra se: ergo mētiētes locuti sūt. Cū i notuiss; xpi resurrectio et qd

in nomie crucifixi fierēt m̄s racula. Conturbati sūt) ad salutē oēs. i. aliq̄ de oī genere (q̄ videbāt) iudeos d̄fecisse et intelligebāt ad redēptioez suam sanguinem xpi fusū (et oīs hō) sic 2 turbat⁹ (timuit) penam p pctis. Illi tales ad xpi fidem cōuolantes. Annunciauerūt opa miraculo la icarnatiois misteria gloria resurrectionis et hmōi (et facta eius intellexerūt eē diuina q; talia implere nō poterat fragilitas hūana. Alio q; recepit xps et ascendit in celum. Terabitur iustus) non in se: s; in dño (et sperabit in dño) et in futuro qn̄ peruerst dānabūtur (oēs recti corde) q̄les sūt oēs q̄ per rectas semitas dñi gradiuntur (laudabantur) reddent laudabiles q; et dñm laudāt i ab ip̄a veritate laudant: qd̄ enī laudabilis ip̄ ab ipso iudice in cōspectu oīm angeloy gloriose et desideranter audire venite benedicti patris mei. sc.

Argumentum.

Psalmus. lxxiii. in quo prophā videt cōsolari fideles in hoc exilio p sp̄e redeundi in supernam hierusalem.

B. ii.

Psalmus. lxxiii.

Introductio.

Propheta i psona iusto-
rum peregrinantiu i hoc mun-
do. (D deus)

P creator em
te redemptorem.
te ducem: te custo-
dem (decer hymnus) ut te lau-
dent qui vel spe vel re sc (in
spō). i. celesti beatitudie ubi
(reddet) totū (votū) nrm nō
solū aia: s; et caro (az) p resur-
rectiōem icorruptibilis facta
p vtroq; tibi reddam? laudes
Et q; ibi reddēdū ē (tibi) vo-
tū ergo o dñe **E**xaudi oēs
meā) ut possim ad te sine ma-
cuis puenire scio q; añ tribu-
nal tuū oēs hoies pparabūt
redditari rōnē eoz q; gesserūt
in corpe mortali viuentes:
Necesse ē dñe q; exaudias q;
Verba iniq; p̄m n̄oz i
iniq̄tate gētilitad̄ viuētū q;
docuerūt colere: ydola ⁊ rit?
⁊ mores suos p̄ualuerūt sup
nos) dñati sūt nobis: q; nos
nati i t̄ra erroz secuti sum?
mores et rit? gētilium qb? p
etate et auctoritate obediē-
dū erat s; tu q; p̄ es (iiḡtati
b? n̄ris p̄piciaberis) temetip-
sū hostiā offerēdo p nobis.

Dico p̄piciaberis: et ille.
Beatus erit (quē) tu (elegi-
sti) p gratiā a massa p̄ditoruz
separando (et assumpsisti) in
p̄ciam celestem talis (habita-
bit) i celesti hierusalē quē di-
cit atria p̄t̄ amplitudinem
Mere bri tales q; i habitabūt
in atris iuis q; **R**eplebūt)
i. satiabunt (in bonis) et gau-
diis (domus tue) p̄cie celestis
cuius gaudia aliqd̄ dū nulla
mēs humana p̄scrutari suffi-
cit: q; nec ocul? vidit: nec au-
ris audiuit: nec in corz hoim
ascēdit q; p̄parauit de? his q;
diligūt eū: ecce (sc̄m est tem-
plū tuū) null? ibi admittitur
nisi ab oī sorde purgat? (mi-
rabile) est (i equitate) i q; sup
ne vtitudinis gl̄a vnicuiq; se-
cū dū dignitatē ē distributa.
Quib? vōis ut possim? p̄pleri
Exaudi nos de? salutē no-
strā) ut ab isto exilio et capti-
uitate ad celestē p̄ciam trāsea-
mus: tu qui (spes es omniuz)
hoim tā positoz (i finib? ter-
re) q; in remotis insulis maris
Et meritoi te spes ē oīz qm
Tu p̄parasti) p̄dicatores si-
cut (montes) h̄ntes fortitudi-
nem fidei et altitudinē sancti-
tatis humiles conuersatiōe.

sed merito celsiores: q̄s nisi:
 si ad p̄dicādū et docēdū oēs
 gētes et hoc (in virtute tua)
 q̄ per eos fecisti magna mi-
 racula vt magnitudine ver-
 bi incredulos cōuerterēt et fa-
 ctoruz admiratiōe durissima
 corda mollierēt. Et bene potes
 p̄parare: q̄ tu es. **A**ccintus
 potētia). i. indut⁹ maiestate
 humanitas enī dīuini verbi
 ptāte p̄cincta est: vt qd hō
 ex se non habuit virtus dīui
 na p̄staret: q̄ per illos mōtes
 .i. apostoloruz p̄dicatiōe (con-
 turbas pfūdū maris. i. gēti-
 liū corda et alioruz potētū secu-
 li demersa pfūdus quozum
 ēt p̄dicatiōib⁹ cōpelcis (lo-
 nū fluctuū eius). i. maris et
 tremitū p̄secutiōnū eoz⁹ p̄tra
 ecclesiā vñ seq̄t. **T**urbabunt
 gētes) ma rime turbate s̄i ad
 miracula ap̄toruz: casū ydola-
 rū suozum que apostoloruz po-
 tentiam pauere videbantur
 et in eoz⁹ p̄sentia respōsa
 denegare (et timebūt q̄) ifra
 mūdi (terminos) continētur
 et hoc p̄pter signa & miracu-
 la apostoloruz tua virtute sc̄tā &
 delectabiles factes cōuersos
 de p̄speritate huius mundi
 cōuersos etiam exerantes de

aduersitate eius itaq̄ vtrariū
 q̄ rerū exī⁹ delectabit dñs
 q̄ vñdīq̄ duotos p̄ abūdanti-
 am sue largitati acq̄rit. **V**isi-
 tasti frā). i. gen⁹ hūanū tuo
 aduētū (i. iehyasti eā) p̄dica-
 tiōe apostoloruz copiosissimas
 saluberrimas & locupletatōes
 illi⁹ multis modis ampliasti
Vñ dñe potes iehyare tuos
 q̄ **F**lumē). i. mīa (dei) q̄ hīc
 flumini cōparatur q̄ nec ali-
 q̄ siccitate potest minui nec
 potatiōib⁹ crebris potest ex-
 pendī (repletum est aquis)
 sp̄itualibus et non tantum
 potasti s̄ etiā cibasti vt cōui-
 uū domini in nulla parte es-
 set defectuosū vñ (parasti ci-
 bum illozū) scilicet credētuz
 coz⁹ dñi iesu xpi cui⁹ sāgu-
 nē bibim⁹ et de eius coz⁹ sa-
 ginamur qd nō factū ē casu s̄
Qm ita) ab ipso deo (p̄pa-
 ratū) et dispositū ē. Et tu do-
 mine. **A**postolos et alios p̄-
 mittuos fideles q̄ de illo re-
 p̄leto flumie biberūt (iehyā)
 aquā sapientie ita replendo
 vt sibi et aliis sufficiāt multi-
 plica generatiōes (eoz⁹) vt p̄-
 dicatio beata non deficiat s̄
 multiplicetur vñ de catholi-
 ca sp̄ crescat ecclesiā (in stillic

diis). i. guttis cadentibus de doctrina ap[osto]l[ic]i (letabit) rudis et nouit credens quib[us] iquit ap[osto]lus: lac dedi uobis potum non escam. Et uere facies: q[ui]a. **B**enedices) multitudini fidelium p[er] qua[m] catholica dilatat eccl[esi]a. qua[m] cu[m] corona na[m] no[n]iat significat ea[m] esse collecta[m] ex o[mn]i circuitu terre (benedices) q[ui]de[m] (corone) acquisite .i. anno. i. t[em]p[or]e g[ra]t[ie] in q[ui] appa[re]uit (benignitas tua) .i. q[ui] est ab adu[er]tu d[omi]ni usq[ue] ad finem seculi (et capi tui) .i. humiles et fideles uberes fruct[us] afferet. **C**redetes de deserto gentilitatis ad quos nullus p[ro]pheta fuerat destinatus. **P**inguedinem g[ra]t[ie] sp[iritu]s sancti abundanter recipiet q[ui] ad eos ap[osto]l[ic]a p[re]dicatio sancta uenit et g[ra]t[ia] d[omi]ni per fide[m] decori facti sunt quos p[ro]dez incredulitati macies ho[m]i[n]eda turbabat (et colles). id est altiores uiri sicut martyres (accingentur exultatione) q[ui] p[re]sente d[omi]no perueniunt ad eternum gaudium **A**rietes ouium). i. ap[osto]l[ic]i et ceteri sancti qui doctrine dono duces steterunt p[ro]p[ter] xp[ist]iano induent exultatione gaudentes de fructib[us] p[re]dicationis et do-

ctrine eor[um] (ualles). i. humiles credetes (abundabit fructu meo). i. fructi bono[rum] de quo o[mn]es q[ui] dicti sunt (clamabunt) ad (d[omi]ni laudes dicentes ei.

Argumentum.

Psalm[us]. lxxv. in q[ui] de exultatione resurrectionis xp[ist]i.

Mox ecclesie.

Habitate deo ineffabili leticia de gaudio resurrectionis omnes habitantes terram coniungite iubilationi bonas opa i[n] gl[ori]am resurrectionis ei[us] o[mn]i timore deposito annu[n]ciare aliis deum esse gl[ori]osum no[n] ad laudem uestram s[ed] ad laudem i[ps]i[us] o[mn]ia referte. **D**icite deo) o fideles p[ro]fessi[on]e laudis (q[ui]a) terribilia opa tua). i. q[ui]a cur de[us] esses factus es ho[m]o: q[ui] pass[us] t[ame]n q[ui] mortuus q[ui] resurrexisti dicunt at h[um]i[li] (opa terribilia) q[ui] p[er]fecto dici p[oss]unt amabilia t[ame]n q[ui] i[n] se i[n]co[m]p[re]hensibilia sunt t[ame]n ut timeas si eigaudes p[ro]p[ter] p[re]dicta et time ne q[ui]d datus est humili auferatur superbo: et s[ed] opa tua xp[ist]e magna uirtute et pietate plena sint: t[ame]n i[n] hac uirtute (mentient inimici tui) iudet q[ui] opa tua signa

admiranda nō spūi scō s; dia
 holo ascribēbāt dicētes te in
 beelzebub p̄cipe demonio-
 cū illa facere. Illis ergo reli-
 ctis in mēdacio. Oīs hō (te
 adorēt) te venerēt. tibi conci-
 nat te p̄dicet: ac in noīe tuo
 cūta opetur o altissime **T**e-
 nite) o gētes p̄ fidē ad x̄p̄m &
 lumine cordis cognoscite (o-
 pera dei) in antiq̄s p̄ribus fa-
 cta ī nobis esse cōpleta q̄ (ter-
 ribilis) est (sup̄ oēs filios ho-
 minum) terribile est cogitare
 quō vn̄ reprobat̄ur & alī eli-
 gitur: terribile ē cogitare quō
 deus iudeos ex q̄b̄ natus est
 x̄p̄s dereliq̄t et ad gētes ydo-
 la colētes venit. Ecce opa q̄
 superius admouit intellige-
 re. **Q**ui dñs (cōaertit mare
 in aridā) q̄n̄ hebreū populū
 per medios fluctus ire fecit
 (et in fluīe). i. iordanis (tran-
 sibūr pede) sic̄o (ibi letaban-
 tur ī ip̄so). i. sicut tūc popul̄
 isrl̄ fuit letat̄: ita in p̄figu-
 ratioe p̄dictorū operum ve-
 raciter post letat̄ est popul̄
 christian̄ q̄ popul̄ ille p̄ ma-
 re trāsiuit sequēs x̄pi bap-
 tisma quo figurabat ī quo oīs
 amaritudo pct̄i absoluitur q̄
 vero fluīa siccis pedibus sine

periculo popul̄ ille trāsiuit
 ut significabat fluēta huī
 seculi secures posse p̄ gratiam
 trāsite et ad fluēta peniten-
 tie tutissime p̄uenire (& ibi) ī in
 oībus operib̄ sic completis
 in nobis letabimur ī ip̄so sc̄z
 deo q̄ ī his letantur christia-
 ni In ip̄o dico v̄o letabimur
Qui dñatur oībus (in vir-
 tute sua) p̄p̄ia (ī eternū) hoc
 est p̄p̄iū ei: q̄ licet domi-
 nari p̄nt p̄cipes terray: nō
 tñ in virtute sua sed dei: nec ī
 eternū (oculi eī respiciūt sa-
 per gētes) credituras vt mi-
 seret eis: iudei v̄o et alii in-
 creduli irā dei puocātes (nō
 exaltent̄ in semetip̄s) s; hu-
 miliēt̄ et dep̄mantur. **E**t iō
Benedicite gētes deū n̄m
 cōsona p̄dicatioe glōzificate
 (& audit̄a facite vocē laudis
 eius). i. firma credulitate lu-
 scipite: & aliis p̄dicite vocē il-
 lam qua p̄ de filio dixit ī ba-
 ptismo: hic est filius meus di-
 lectus in quo michi bñ̄ p̄pla-
 cui quā purissimis ac deuot̄
 t̄is mētib̄ op̄z audire vt vn̄
 ac idē credat̄ dñs x̄p̄s q̄ a n̄
 cula a patre p̄genit̄ est con-
 substāntialis: ip̄e ēt̄ ex maria
 v̄gine p̄creat̄ dignat̄ ē no-
 R. iiii.

bis fieri in assumpta humanitate
 te cōsimilis. ¶ Predicanda
 & laudāda est mīa dei: qz ip-
 se. **A**iam meā q̄ p̄dō mor-
 tua fuerat (reduxit ad vitā)
 i. ad xpm (& nō dedit in com-
 motionē pedes meos.) i. fe-
 cit vt nō recedā a via recta &
 operib⁹ bonis. Qd̄ aut̄ a ml̄
 tis periculis liberata sit ec-
 clesia in suis mēbris oñdit dī-
 cens in p̄sona martyꝝ nō in
 p̄ceps dedisti pedes n̄ros:
 sed bñ **P**robasti nos) aduer-
 sis & tētationib⁹ (igne) tribu-
 lationis (nos examinasti) nō
 sicut fenū qd̄ in cinerē vertit̄
 s; (sicut argētū) qd̄ a sor̄dib⁹
 mundatur. **I**nduxisti nos in
 carceres. (**I**nduxisti) dico
 qz oīa tua volūtate cōstat eē
 facta (posuisti tribulatiōes)
 flagella et verbera (in doꝝo
 n̄ro imposuisti hoīes) pctō-
 res q̄ sic dñarentur (s̄ capita
 nostra) vt de nobis sentētias
 capitales dare possēt. **I**tem
 transiim⁹ p̄ ignē & aquā) qd̄
 vtiq; factū est qn̄ alios mar-
 tyꝝe ignis assūplit et alios
 aq̄ duozauit (& eduxisti nos)
 de igne & aqua (i refrigeriū)
 s. in securitatem celestis p̄cie
 Vñ seq̄t. **I**ntroibo i domus

tuā) eterne b̄titudinis (i ho-
 locaustis). i. me totū offeren-
 do (tibi) vt nichil i me rema-
 neat qd̄ nō cōsumat ignis di-
 uinitatis qd̄ in resurrectione
 erit qn̄ nichil manebit corru-
 ptibile i carne mea: nichil cal-
 pabile in spū (reddā tibi vo-
 ta mea). i. laudes tuas sub p̄-
 petuitate tua decātē. & cū oī
 celesti militia hymnū glorie
 dicā sp̄: hec sūt vota & deside-
 ria q̄ fideles labiis suis dñs
 obtulest (Reddā) etiā (tibi)
 vota que **P**ocutū est os me-
 um) cū ego i tribulatione ali-
 qua vel i aliquo necessitatis
 articulo posit⁹ eē. **I**ntroibo
 in domū tuā in holocaustis)
 qz dū vixero. **O**fferā tibi me
 iplū cū medulla intimi amo-
 ris. & cum acceptabili oñonis
 suauissio odore sicut ex apo-
 stolorū traditionib⁹ habem⁹
 (offerā tibi) inq̄t ecclesia (bo-
 ues). i. p̄dicatores q̄ pectora
 huāna feliciter exarātes & or-
 sensib⁹ celestis verbi semina
 fructuosa pdant (offerā etiaz
 hircos) fetidos in pctis con-
 uertēdo ad te. ¶ **E**cclēsia cō-
 uertit sermonē suū ad fideles
 deuotos vt exēplo sue libera-
 tionis ampli⁹ cōfidāt in dño

dicens. Venite) o vos gentes (qui timetis deū) et para te vos ad intelligentiā (et audite) aurib⁹ cordis (⁊ narra bo ꝑta) beneficia (de⁹ fecit) aie mee. Interea q̄ fecit aine mee hoc fecit q̄ clamantius ḡtibus ad ydola et ad la pides: ego. Clamavi puro cyde recta cōscientia non volitate puerla ad dñm q̄ me fecit ⁊ refecit (⁊ exultauit) i eo qd̄ lingua) ptul. Et qz purtus in oōne repueri ita qz ozāis aius nullis cogitatio nū hōdib⁹ polluat dicit Si siq̄tate aspexit in corde meo) vt plerē eā (nō audiet dñs) qz talis oō nō est exauditione digna. Propterea) qz nō dilexi iniq̄tate in corde meo (exaudiuit) me (et intēdit) voci deprecationis mee) ⁊ miser tus est michi. Et qz sic exaudiuit me. Bñdict⁹ dñs q̄ plenus mīa nō amouit (nō reputat oōne) a se: pie enim aures ei⁹ sy iustoz ꝑcib⁹ patēt (nec amouit inīam suaz a me) led ampliora mie sue bñficia ab eo spero. **Argumentum.**

Psalmus. lxxvi. i quo ppheta monet ad laudē dei et ad bene operandum.

Deus misere

atur nostri) errā tes reducendo ad vīam rectam (benedicat nobis) augendo in nobis bona spūalia ⁊ oñdat de⁹ ꝑ claritate filii sui q̄ ē (vult⁹) ei⁹ gñi hūano ꝑ incarnationē : vt ab eo capiamus lucē: qz nēo ꝑt videre nisi q̄ claritate eius ꝑ fusus est (⁊ misereat nēi) repetit qz quēadmodū illum natio sine dei mīa nō ꝑt hēi sic nec habita sine mīa ꝑt cōseruari. Et ad hoc illum nēo **Ut cognoscam⁹) in pñti vīta vbi necessaria est cognitio (vīa tuam) .i. filiū tuū ꝑ quē peruenit ad te i qua vīa nēo errare ꝑt nisi q̄ ab eius regulis deuiare ꝑsumit (cognoscamus) dico eum omnīz gētium eē saluatorē. Et cum cognouerit te ꝑ fidē. Cōfiteatur tibi) peccata sua accusando se de eis: ⁊ ipsis peccatis deletis (confitent tibi) cōfessione laudis (ꝑpli) non paucis oēs. Quz vero q̄ iam confessi sūt ꝑctā sua formidat ne q̄nt futurū iudiciū tā ꝑt ibi dānā di de talib⁹. Propheta loquens ait. Uent⁹ ⁊ exultēt**

gentes q̄ faciē dei cōfessione
 puenire meruerāt: cōuertēs
 sermonē ad deū ait (qm̄ iudi-
 cas) i futuro iudicio (i eq̄ta-
 te) reddēs sigulis scō; sua me-
 rita hūiliū cor̄da sanando: et
 sup̄boꝝ colla ꝛcidēdo) ⁊ gen-
 tes i tra dirigis (faciens eas
 in hoc mūdo ꝛfiteri vt dyabo-
 lico nequeāt errore subuerti
Cōfiteāt tibi ppli d̄) cōfel-
 siōe laudis (ꝛfiteā tibi popu-
 li omēs: qm̄ (terra) n̄ci cor̄dis
 qua p̄i in ifidelitate ꝛfistēs
 spinas et tribulos vitioꝝum
 ꝛferebat expurgatis soꝛdib⁹
 idolatrie dat (fructū) bonoꝝ
 operū et plurimos fruct⁹ vic-
 tutum. Et ideo. **Benedicat**
 deus) pater. s. in hac vita mul-
 tiplicando in nobis virtutes
 et (benedicat nos deus) fili⁹
 benedicat nos spiritus san-
 ctus (et metuant eum) qui est
 vnus i tribus personis timo-
 re filiali (oēs homines de oī-
 bus finibus (terre) vt sulces
 ptam fidem accurata sollicitu-
 tudine custodirent.

Argumentum.

Psalm⁹. lxxvii. i q̄ d̄ exalta-
 tōe x̄pi et ruina aduersarioꝝ
Introductio.

Prop̄hā cōfidēter optās

resurrectionē x̄pi i qua disti-
 parētar aduersarii eius ait.

Rurgat deus

(christus a morte
 dissipētur inimi-
 ci eius) i dei quod impletum
 est in disp̄sione titi et vespas-
 ani tollā t̄ metu aīa p̄ntia d̄
 q̄ vbiq; ē p̄ns: q̄ reprobi in i-
 dicio p̄ntia x̄pi indicātis eva-
 deēt cupiēt: lz minie possint (q̄
 odest est) i. q̄ i sua p̄tinaciā ꝛ-
 stiteēt. Sicut defecit fun⁹
 sic i sup̄bia relatiōe sua defi-
 ciant (sicut fluit cera a facie
 ignis: sic p̄eāt pctōꝝes) cū (aī-
 dei faciē) in iudicio deducēt
Et iusti reficiātur delictis di-
 uinitat (⁊ exultēt) positi (i cō-
 spectu d̄i) i clara visiōe ei⁹ (et
 delectēt i leticia) sua quā no-
 uerūt nullo sine claudēdam.

Prop̄hā cōuertit sermonē
 ad fideles quib⁹ tāta sp̄e de-
 dit hortās eos ad laudes deo
 decātādas dicens. Cantate
 deo) puro atq; fideli semper
 animo laudate eum opera ve-
 stra in gloriā nominis eius
 referendo (iter fa cite ei) cor-
 da vestra purificate prepa-
 rando: qui dignetur ipse san-
 ctus dominus introire (qui

ascendit sup occasū). i. morte
 a mortuis resurgēdo cui no-
 mē ē dñs absolute: q̄ p̄st oī
 creature. Exultate) in ierō
 ri hoīe ī cōsideratione p̄mii
 futuri: q̄ erūnas p̄nt vite mi-
 tigat: iō. n. exultate: q̄ q̄ vos
 cōturbāt. s. oppresores pau-
 perū (viduarū) et orphanorū
 (turbabunt a facie ei⁹). i. dei
 q̄n dicit ite maledicti in ignē
 eternum: a facie ei⁹ dico q̄ ē
 pater & patron⁹ orphanorū &
 iudex viduarū. Item p̄phā
 cōmendās xpm ait **De⁹** in
 habitat (in loco scō). s. ī ange-
 lis & sāctis viris (q̄ h̄itare fa-
 cit) homines vnanimēs (ī do-
 mo) ecclie q̄ mutua caritate
 sociātur: quorū est cordūz &
 aīa vna ī dño. Alia cōmēda-
 tio q̄. s. de⁹. **E**ducit vinc̄tos)
 de vinculis peccatorū et san-
 ctos p̄tes de carcere inferni
 fortitudis sue roboze alliga-
 to dyabolo eduxit quos tene-
 bat ille captiuos (sitr). n. eos
 eduxit soluēdo eorū p̄tā q̄ ex-
 asperāt) et puocāt deū ad irā
 (q̄ habitat) in mala p̄sciētia
 carnis voluptatib⁹ dediti ta-
 lium. n. miseretur aliquando
 deus et educit eos a iugo ac-
 scrūtute dyaboli. **U**ere domi-

ne educes victos. **C**um) te
 ipm o de⁹ manifestus: oñdes
 hoibus et fideles iopib⁹ tuis
 pietatē potētiaq̄ cognoscen-
 tes ad te quertētur: cū desce-
 tis iudeis p̄trālieris ī d̄sertū
 gētilitatis ubi multos absol-
 ues pctōrū viculis alligatos
 tūc. **N**ota ē terra). i. h̄itato-
 res tre excitati sūt ad fidē: &
 hoc q̄ (celi). i. apli (distillare
 erūt a facie) habitantis in eis
 doctrinā salutarē miracula
 plurima magna faciētes (fa-
 cie) dico dei veteris legis et
 atiq̄ testi **Q**luuā) doctrinez
 grē tue (volūtariā). i. gratis
 datā sine aliquo merito (ses-
 gregabis hereditati tue) po-
 pulo isrl̄itico cui p̄ntialē p̄dis-
 casti q̄ hereditas ifirmita ē. i.
 excecata q̄ noluit recipere ver-
 bū tuū. **T**u uero p̄fecisti eā)
 supplēdo locū ei⁹ de gētibus
 vñ seq̄t **A**īalia tua). i. gētes
 q̄ dñr aīalia: tū q̄ idomite: tū
 q̄ sine lege: tū q̄ veluti irō-
 nabiles cultū diuinū & hono-
 rē irrationabili creature ipsi
 impēdebāt (h̄itabunt) ī here-
 ditate. s. ecclia tua: q̄ vna cū
 iudeis fiet hereditas tua: cuz
 vere religionis cultū te mise-
 rante p̄ceperint (h̄itabūt) q̄

dem nō meritis suis nec sua
 virtute: s; q; i dolci mīa tua
 ab etno (p̄parasti) hoc (pau-
 peri) pp̄lo gētīli ad te cōuer-
 sordiuittis sup̄bie carēti Ad
 quaz gentiū conuersionem.
D his dabit euāgelizātib⁹
 vtriūsq; testamenti (sciam) ⁊
 ita euāgelizare (i virtute mt
 ta) verbo doctrine scitatis ex
 p̄lo et miraculoꝝ imēitate
Rex d̄tutū. l. āgeloz ⁊ ptā-
 tu; (dilecti) filii sui et sup̄ oīa
 sēp̄q; (dilecti) dedit filio suo
 (diuidere spolia). i. pp̄los a
 diaboli captiuitate ereptos
 ordinando eos in diuersis oꝝ
 d̄nibus qd̄ et fecit ⁊ stituens
 in op⁹ ministeriū edificatōez
 cozpozis sui alios ap̄los ali-
 os doctozes q̄ ordinū varte-
 tas ⁊ officioꝝ distributio or-
 dinaē (ad speciositatē dom⁹
 ecclesie) sicut speciosū est coz
 p⁹ distributiōe mēbzoz. Fa-
 ciet et hoc: qm̄ **S**i vos fide-
 les d̄scatis a strepitu et opi-
 bus scti meditātes diuinarū
 scripturaz sacre amēta: q̄ cōti-
 nēt (int) duo testamēta ⁊ i eis
 delectemini susulerunt vos
 (pēne). i. virtutes q̄b⁹ ad ce-
 lū celeriter volare possit (pē-
 ne) dico (colūbe d̄ argentate)

.i. eccleie que talis dē q; inocē-
 tiā h; colūbe ⁊ diuini eloqui
 argento cādoꝝe resplēdet cu-
 ius ecclesie ⁊ cuiuscūq; mēbz
 ei⁹ vltima i spē (auri) clarifi-
 cata resplēdēt q; postq̄ d̄ hoc
 mūdo discesserit sup̄za aurū
 ei⁹ ḡfa lucebit. **E**t hoc eē fa-
 ciet nobis d̄ns: q; **Q**um cele-
 stis rex x̄ps pius ascēsiōnē in
 celū (discernit) ordinat ⁊ dis-
 ponit (reges) sctos platos q̄
 vñ regāt ⁊ se et alios sup̄ eccle-
 siā i p̄l et alii eoz p̄dicationi-
 b⁹ ad fidē x̄pi zuerli p̄ fidē et
 baptisimū (sup̄ niuē d̄albabh
 tur) i selmō vmbꝝa interpretat
 i. i d̄tute x̄pi ⁊ obūbzatōe sp̄-
 rit⁹ scti q̄. (mōs selmō) i quo
 ē plenitudo ḡte ⁊ vmbꝝa no-
 bis sit et refugium cōtra estus
 hui⁹ scti est mōs x̄ps qui est
 (mōs pinguis) ex q̄ p̄petua ⁊
 suauia flūēta descēdūt q̄a q̄s
 h; irriguās ⁊ celesti suauita-
 te ⁊ ditas. **M**ōs coagulat⁹
 est x̄ps pp̄t puulos nutrien-
 dos q̄ n̄ elca cozpulēta: s; co-
 agulato lacte potādi sunt q̄s
 lacte tenerioꝝ doctrine pa-
 scit ⁊ nutrit: est ēt (mons pin-
 guis) q; fertilitate sua sēper
 vberimus ⁊ p̄pter maturos
 quos pane solidiorū doctrine

Psalmus. lxxvii Fo. lxxix

clbat. **E**t cōuertēs sermo-
nē ad iudeos reprehendēs eos
q̄ xpm purū hoīem esse credē-
tes dicebāt (illū aliquē pphē-
taz eē dicit (vt q̄d) vos iudei
(suspīcamini montes coagu-
latos) s. viros sc̄tōs pphetas
vt mōtē xpm nihil distare ab
eis credatis: false crediti qm̄
et si alii pphē pp̄ virtutū ex-
cellētīā ⁊ op̄ez soliditatē mō-
tes coagulati dicā t̄: nō attin-
gīt tñ ad celsitudinē illi⁹ mō-
tis q̄ est i vertice mōrtiū. Nō
suspīcamī hoc iudei qm̄ xps
sol⁹ est ille. Mons in quo bñ
placitū est dño habitare i eo)
p̄sonalit̄ (et hītabit) i eo inse-
pabilit̄: i aliis vero mōtib⁹
s. sc̄tis habitabit p̄ gr̄am vltq̄
ducat eos i sinē. i. i se deū cō-
tēplādū. **A**lii sc̄ti cōpara-
biles nō sūt altitudinē xpi q̄
est mōs mōrtiū: sc̄tūs sc̄tōrū:
rex regū: ⁊ dñs dh̄antium: ni-
hilominus copulati caritate
sunt **C**urrus dei) quē ille ve-
lut auriga insedit: ⁊ ad volū-
tatis sue ministeriū salutarī
lege moderatur ⁊ regit: cur-
eus dico (decē milibus multi-
plex). s. ex finita numerosita-
te oīm credentiū posuit fini-
tū p̄ infinito q̄ i numero (mī-

lia) sūt letatiō: et hoc qz (de⁹)
est (i eis) q̄ magne exultatiō-
nis ⁊ cumul⁹ bonoz oīm dul-
cedo mirabilis et q̄re i eis qz
obseruāt mādata dei q̄ data
sūt (in) mōte (synai sc̄tō) **P**ro-
pheta zuertēs sermonem ad
xpm ait. **A**scendisti o xpe
(in malū) sup oēs altitudines
ac honozes: sup oēs celos ad
dexterā p̄tis et liberatos san-
ctos p̄tes a captiuitate dya-
boli p̄dixisti ad celos (⁊ acce-
pisti dona) a p̄te distribuēda
(hoīb⁹) **I**nter alia (dona) in
sup (accepisti) p̄. **Q**ui non
credebāt p̄ri⁹ deū inh̄itare pos-
se mortaliū sicut gētiles qui
(deū inh̄itare) iter hoīes nō
credebāt p̄ gr̄am sc̄ti sp̄s in
habitānt ab eo. **P**rophe-
ta p̄uidēs tantā miam dā-
dā hominibus plenus leticia
dicit. **B**ndictus domin⁹) sicut
cunctis diebus oīqz tempore
a fidelibus laudetur qui ascē-
dit in altū: duxit captiuitatē
dedit dona hoīb⁹ ⁊ (p̄sperū
iter faciet nobis) ascendendi
quo ipse p̄cessit (deus saluta-
riū nostrorū). i. saluationum
nostrarū: qz de plurib⁹ peri-
culis liberat: nullus ergo de
prospero itinere dubitet cui

Psalmus. lxxvii.

dux salutaris est xps. Merito (deus) salutarium nostrum: quoniam Deus est (deus) hinc potestatem saluandi quoscumque voluerit quod propter ipse nos saluos fecit pro nobis mori dignatus est: et quod diceret aliquis quomodo morimur si sumus saluti? Rursus est duplex secundum duplicem intellectum huius. Primum non dedigneris si morieris: quod ipsi domini quod sine peccato fuit (exiit) ab hac vita non aliter fuit quam (mortis). Secundo non li diffidere si morieris sed spera: quod (exiit) domini quo resurgendo a morte exiuit fuit (exitus .i. destructio mortis: quod pro morte suam mortem destruxit: vnde sicut ipse ipse exiuit et nobis exire dedit: spe. n. saluati sumus. Et Deus potestatem habet. Saluos faciendi peccantes quod tunc iustus est (confringet capita inimicorum suorum) auctores .i. iudaice secte .i. principes sacerdotum et seniores iudeorum: confringet et (verticem capilli) .i. excellentiam et relationem sectas .i. hereticorum quibus eleuabatur et superbia (pambulatum) dico .i. pleueratum (i. delictis suis) Quosdam dominus confringet: et quosdam et conuertet: quoniam. Dominus dixit ex bala quod iter prestat siccitas

.i. de humano genere quod siccitas possederat ariditate peccati (conuertam) profecto multos de gentilitate ad viriditates suam dum illi fluuios salutis infudit (conuertam in profundum maris) et de eis quod in vitiorum profundis iacent. ¶ Propheeta admirans reuerentiam aliquorum que fiet pro christo reuertens sermonem ad ipsum ait: ita reuertes eas que ante gradiebatur in voluptuoso maris ut quod prius erant inimici fratres. Pes tuus quod portat te predicando et pro nomine tuo certando vel ad effusionem sanguinis: et ita ut (de inimicis) tuis fiat optimi predicatorum qui veluti canes pro te domine clamorosis latratibus contra hostes inuigilent: et domum ecclesie tue cautissima sagacitate custodiant: et hoc non a seipsis habebunt: sed ab ipso domino quod amara mutat in dulcedinem tristitiam vertit in gaudium egritudines detestabiles in salutem. Inde aliqui ita mirabiliter conuersi sunt ad te o christe: quia. Uiderunt ingressus tuos) quibus venisti in mundum et viristi in eo pro incarnationem vestigia predicationis quibus innocenter

In hoc mōdo scitis gressibus ambulasti miraculoꝝū imen- sitatē sanctissimā vitā: splen didissime cōuersionis exem- pla (gressus) dico (regis mei q̄ habitat (i sc̄to) tēplo eius .i. in corpore ei⁹ i quo ē pleni tudo diuinitatis quā p̄fidivi dere nō poterāt. Cōuertētur etiam q̄. Principes .i. apli q̄ populoꝝū credētū (p̄ncipes) fuerūt (puenerūt eos) qz pri- us credētes: ⁊ se aliis fidei et bone operationis exēpla de- derūt: et hi nō soli sed (cōiun- cti) multis aliis sua p̄dicatio- ne cōuersi laudes dñi non bo- re tm̄ s; bonis actib⁹ p̄lonāti- bus: ⁊ ne crederes femineum serū ⁊ tēptū seq̄tur (in medio iuueculay) p̄ima etate floꝝē- tiuz que timpana sua hoc est corporis tēstionē ad deū lau- des gloriāq; verterūt mace- rantes se ieiuniis carnis as- fluctione gaudētes. Propter hec oīa bona a deo suscepta. Vos fideles. B̄ndicite deo) nō p̄ diuersa cōuenticula pa- ganoy nec p̄ hereticoy spelū- cas sed i ecclesiis vbi est loc⁹ b̄ndictionis vbi recta ē fides et recta p̄fessio. q̄ n. extra ec- clesiā sūt deū digne laudare

non p̄nt. B̄ndicite dico. De fontib⁹ israel). i. de doctrina xp̄iana quā gētib⁹ apli infu- derūt fons religionis ide ad- certas nationes emanauit ab apostolis: ergo doctrinam et exēpiū sumite q̄s dñs fōtes doctrine ex israel xp̄s p̄t⁹ ele- git. Inter quos fontes sine ecclesiaz p̄ncipes est paulus de tribu bēiamin) opt⁹ ap̄to eū nouissim⁹ tpe adoleſcētie vocat⁹ ⁊ querlus q̄ rapt⁹ est vsq; ad terciū celū (ibi etiā i- ter p̄ncipes) i ecclesia ⁊ situ- tos: sūt. Principes iuda). i. apli sc̄ti q̄ descēderūt de tribu iuda de qua nat⁹ est xp̄s ⁊ co- gnati ei⁹ (et p̄ncipes zabulō: et p̄ncipes neptalim). i. apli sancti descendentes de tribu (zabulon ⁊ tribu neptalim). ¶ Proph̄a accepto tam ine- stimabili munere ad p̄ez cō- uers⁹ dicit Māda de⁹) p̄t (vir- tuti tue). i. xp̄o q̄d hoc. i. q̄ cō- firmet. i. ipse (de⁹ qd operat⁹ est i nobis) nos docēdo resur- rectioꝝ suā manifestādo spi- ritum sc̄tm̄ mittēdo vt fides quā nobis donare dignatus est firma stabilisq; semp ma- neat. Quod opat⁹ es dico in- cipiēdo. B̄ tēplo tuo i hies

Psalmus. lxxvii.

rusalē) ibi. n. xps personalit̄
 p̄dicauit ibi spm̄ sc̄tm̄ sup
 apostolos misit quib⁹ aplis
 et aliis discipulis cōfirmatis
 et fidē constāter p̄dicātibus
 p̄ orbē multe gētes zuerse ad
 xpm̄ (reges) et p̄ncipes dede-
 rūt mlt̄a ⁊ magna (munera)
 ad edificationem ecclesiaruz
 et substātationē ministrozū
 in eis. ¶ **P**rophā nūc cōuer-
 tit orationē suā vt deus fidel
 hostes suas virtute cōpescat
 bz; tyranos et hereticos di-
 cēs. **I**ncrepa) zpelte (feras)
 i. tirānos gentiles p̄ncipes
 romanos q̄s feras noiat p̄p̄
 crudelitātē: vñ sepe dabāt fe-
 ris martyres deuorandos (a-
 rādinis) vero qz p̄ncipis ro-
 mani b̄tobane glie mouebā-
 tur zpescēda eēt (cōgregatio
 thaurozū) .i. hereticoz q̄ sunt
 ceruicosi indomiti qui erecta
 ceruice seducūt aīas innocē-
 tes: et ad suum gregē trahūt
 quos infelici persuasiōe deci-
 piunt inter quos leues ad se
 ducēdū sūt (barce p̄p̄ozū) .i.
 muliercule vel muliebiter vī-
 uentes ducti voluntate leuis-
 sime que p̄ fidē doctozes tan-
 q̄ thauros sequūtur: hozum
 aut̄ tirannoꝝ: ⁊ hereticoꝝ

studiū ēvt p̄ toꝝmēta: aut do-
 los aut blādīmēta separēt: et
 auertēt aberitate fidei eos q̄
 vt (argentū) in fornace (p̄ba-
 ti sūt) .i. catholicos doctozes
Dissipa gētes) .i. hereticos
 et alios eis (zsentietes) q̄ bel-
 la volūt) seditiōnes cōmouē-
 tes aduersus ecclesiā qd̄ fiet
 qz (de egypto) .i. de mūdo pec-
 cati nigredie tenebzoso veni-
 ent legati) .i. apli qui pacem
 mūdo attulerunt dicētes ge-
 nus hūanū deo p̄ci recōcilia-
 tū esse per xpm̄: venient dico
 ad cōuertēdū p̄plos de tene-
 bzis peccatoꝝ: (ethiopia) .i.
 gētilitas denigrata p̄ctis (p̄-
 ueniet man⁹) .i. vindictas dei
 (iō) recōciliata p̄fidē ad pe-
 nitētiā qz p̄us credet q̄ deus
 vindicet de ea. ¶ **P**ropheta
 exultās de hac gētū zuerlio-
 ne ad deū inuitat oēs fideles
 ad laudem dei dicēs **R**egna
 terre) .i. oē genus hoīm (can-
 tate deo) cū puritate mentis
 et (psallite dño) bñ operando
 ad laudē ei⁹. **Q**ui montem
 oliueti q̄ est ad orientē (ascen-
 dit sup oēs celos) **E**t qz post
 ascensionē post paululum b̄-
 tur⁹ est ad iudicium. **D**icit p̄-
 pheta q̄ tūc. **V**ocē suā) vir-

tuosā faceret vt ad vocationē suā oēs hoīes resuscitētur: et qz tantus est: vos oēs hoīes (date gloriā deo) regnātī super oēs vidētes deū cui⁹ (magnificētia) et virt⁹ apparebit in sc̄tis aplis: et aliis viris p̄fectis q̄ aliqñ (nubib⁹) cōparātur qz nō sol⁹ veniet ad iudiciū s; cū seniozib⁹ ppli sui. Unde sequitur. Mirabilis deus in sc̄tis suis) quos post multas tribulatiōes euerit in sublimitate celoꝝ (de⁹) populi xp̄iani (dabit plebi sue) fragili ⁊ infirme (virtutē) resurrectionis: et fortitudinē) immortalitatis quā ī sua carne p̄misit: p̄ tantis ergo bonis a deo p̄missis dicamus nos cum p̄pheta gr̄as agentes illi (benedicere deus).

Argumentum.

Psalmus. lxxviii. in quo de passione christi.

Introductio.

vox filii ad patrē ex persona humanitatis.

Daluū me fac deus) nō rogat vt differatur passio: quia genus humanum redimere decreuerat sed vt quā-

diu retineretur in morte (q̄si aque). i. seditiones ⁊ p̄secutiones ppli iudeoꝝ (intrauerunt vsq; ad animā meā) intantum enim leuierunt in me vt auferant vitam meam Saluum me fac oro de⁹: q̄si Infixus sum in limo profundi (captus sum comprehensus sum in manibus iudeoꝝ qui sūt limus. i. corruptio secundum communem naturā humanitatis que de limo formata est: sed dicuntur limus profundi propter sceleratas ⁊ et profundam iniquitatē eorum (et non est substantia) i. carnis virtus per quam inde euadam nisi tu salues. Ueni in altitudinem) p̄secutionis infantium iudeoꝝ et seditio ꝛcitata per eos (demerit me) in mortem. Et de hoc nō sunt excusabiles quia ego clamaui ostendendo ea non esse facienda que michi faciebant: ⁊ hoc. Clamans) laboraui quia non audiebar a perfidis (rauce facte sunt fauces). i. similes rauco qz a paucis exaudiebar (defecerunt oculi mei) carnales qui morte extincti sunt (dum spero in deo; meū) q̄ me cito re-

l. i.

Psalmus. lxxviii.

suscitabit. **C**onsequenter plan-
 gens multitudinē psequenti-
 um ait. **M**ultiplicati sunt su-
 per capillos capitis mei (qui
 oderunt me) sine cā (gratis)
 oderunt me qm sine ullis offē-
 sionibus sine merito psecuti
 sunt me. **E**t nō tm sunt mul-
 ti s. **C**onfortati sunt) p hero-
 dē & p platū & fortes facti sūt
 (inimici q me psecuti sunt in
 iuste) in qua tribulatione (ex-
 soluebam) penas pro his (q
 nō rapui). i. pctis que nō per-
 petraui: s. pimi parentes ra-
 puerūt & ego p his suspensus
 sū. **U**n sequit. **E**xponens
 ppter q passus est ait: tu san-
 cte pater. **S**cis insipientiam)
 meorū a metuendam (et deli-
 cta) sciēter facta meorū q i me
 suscepi delenda (a te nō sunt
 abscondita) delictorū. n. sui su-
 ceptorū: nō zmissorū. **E**t qz ta-
 lia n̄ mea culpa patior: o dñe
 precor. **M**t nō frustrētur san-
 cti patres pphete et alii iusti
 qui detinētur in inferno (qui
 expectant) educi p me qd fie-
 ret si nō resurgerē: et iō (do-
 mine virtutum) cui nichil im-
 possibile est non aliter eueni-
 at q spūs sanctus p eorū ora
 predixit. **N**on cōfundantur

super me) morientē. i. non hu-
 manas insultationes de mea
 dormitatione sustineāt (q te)
 req̄rere p̄robant (de isra-
 el). i. vidētium deū. **M**erito
 nō debent cōfundi in passio-
 ne mea qui te expectāt (qm)
 non p culpa mea. **S**ustinui
 opprobriū crucis: s. vt volū-
 tatē tuā explerē: et (zfusionē
 .i. cōspui alapis cedi: velato
 vultu deridēri: et tādē dign⁹
 haberi cū latronibus crucifi-
 gi (cooperuit faciez meā.) **E**t
 exequēs passionē ait. **E**xtra-
 ne⁹ factus sū fratrib⁹ meis)
 .i. iudeis q erāt eius sangui-
 nis vicinitate cōiuncti: qbus
 extraneus fact⁹ est qn ei cre-
 dere noluerūt (et peregrin⁹)
 eisdē iudeis (filiis) synagoge
 (matris) sue: synagogā autē
 matrē dicit de qua ortus est
 dū in iudea gēte nasci digna-
 tus: quibus fratribus pere-
 grinus fuit: qn eum non rece-
 perūt: sed poti⁹ abiecerūt eū
 dicētes: hunc nescimus vnde
 sit. **I**deo peregrinus eis fact⁹
 sum. **Q**m zelus) siue amor
 (dom⁹ tue) totum me sibi vin-
 dicauit et absorbit vnde qz
 dom⁹ tue gloriā zelans perse-
 cutus sum in eis iniquitates

Psalmus. lxxviii. Fot. lxxviii

eorum efficiendo vendentes et ementes in templo indignati sunt contra me: et machinati sunt michi mortem (et opprobria) que iudei (et reprobrant) exprobraverunt tibi (miracula que ego tua virtute faciebam attribuendo virtuti demonum (cecidit) super me) quod occasione miraculorum que tuavirtute operabar: iudei quesierunt mortem meam dicentes quod facimus quod hic homo multa signa facit etc. Propter hec erga eos iratus me non ostendi volens me de eis vindicare sed tristitia quasi. Cooperui me) quasi ieiunus essem ab illis non potens aliquos michi in corpore de eis (et factum est in opprobrium) irrisionis et detractiois (michi) semper. n. boni malis opprobriis sunt quando minime eorum sceleribus acquiescunt dum illis studiose detrahunt quibus nulla societate iunguntur. Et posui vestimentum meum cilicium. i. tristitiam ostendi facies me similem illis qui vestiantur cilicio. s. penitentibus nusquam enim legitur dominum fuisse cilicio (et factus sum illis in parabolam) de

quo fabulas suas irrisorias facerent. **Unde sequitur.** **Aduersum me loquebantur** in publico ubi conveniebat conventus plurimum quod michi insultabant et potestates vestiti in tabernis in derisionem meam vertebant cantus suos. Illi ita seculum contra me. **Ego vero orationem meam ad te dirigam** quia iurgis hominum non inflammatus iras sed precibus orationibus obuiandum est pro eis ut convertantur: et quod ad te oro exaudi me quod nunc est (tempus beneplaciti). s. gratie quod tu (deus) pater humano generi per me subvenire disposuisti tempus quod vincit omnia secula tempus quod mundum reparavit labentem: tempus quod eternitatem attulit et salutem. **Tempus quidem preparatum fuit a te non meritis hominum sed:** **In multitudine misericordie tue** nam si multitudo mie non fuisset nequaquam redemi poteramus obnoxii non enim patrum misericordie die fuit: que tam ingentia peccata superavit: multitudo quod dem fuit delicti: sed multo numerosior misericordia quam illa

Psalmus. lxxviii.

videt: et qz s̄ o de^o pater tem-
 pus bñplaciti est (exaudi me
 in veritate salutis tue). i. i p-
 fecta resurrectione quā i veri-
 tate pollicitus es p pphetas
Eripe me de luto vt nō infi-
 gar). i. (eripe) per accelerati-
 onem resurrectionis (vt nō)
 putrescā in sepulchro (libera
 me ab his). i. iudeis (q̄ oderūt
 me). q̄m̄ odia resurgente xp̄o
 frustra vanuerunt: et de po-
 pulo iudeorū q̄ (p̄fund^o) erat
 ex malignitate filii & sediti-
 onibus turbulentus. **N**on
 me demergat tempestas aq̄)
 .i. passiois mee vt diu detine-
 ar i morte (nec absorbeat me
 p̄fundū) terre i sepulchro vt
 corpus meum in eo putrescat
 nec puteus limbi patrum cū
 ad eum descenderit aīa mea
 claudat super eam os suum:
 vt in de non exeat: sed cito re-
 deas ad corpus & resurrectio
 compleatur. **R**epositis pe-
 riculis orat dicens. **E**xaudi
 me dñe: qm̄ benigna est mise-
 ricordia tua) semperqz ad be-
 ne faciendum parata (secun-
 dum multitudinem miserati-
 onum tuarum respice in me
Et ne auertas faciē a puero
 tuo). .i. xp̄o qui puer dicit̄ tñ

pp̄ter innocentie puritatem
 immunis. n. fuit ab oī peccas-
 to: tum qz in humilitate car-
 nis apparuit (velociter exan-
 di me) non differas resurre-
 ctionem meam vsqz ad cōm-
 oīm resurrectionem (qm̄ tri-
 buloꝝ) p̄cessit afflictio sequat̄
 velox misericordia tua: ergo
Intende aīe mee) cōsideras
 qua inocentia tibi seruerit &
 libera eā) n̄ rogat vt differa-
 tur passio: s; vt cita resurre-
 ctione glificet̄: nō tñ pp̄ me-
 ipsū me libera: s; etiam pp̄
 inimicos meos eripe me) vt
 vidētes me resurgentē tertia
 die cōfūdant̄ vel quertāt ad
 te. **M**erito exaudire me de-
 bes qm̄ **T**u scis) q̄re i assu-
 pta carne ista sustineo impio-
 piū michi illatū i vobis turpi-
 bus et iniuriolis (cōsultioneꝝ
 meas) qm̄ captus sum admo-
 dum latronis et (ignominia
 meam) in sputis in alapis &
 flagellis michi illatis: quare
 autez ipsa sint michi illata tu
 scis. **E**xaudi me dico vt pun-
 nias inimicos meos qm̄ **I**n
 cōspectu) tue diuinitatis (sūt
 oēs q̄ tribulāt me) p̄volunta-
 te tua potes eos punire quā
 tñ tribulatoēz (p̄p̄te sustineo

qz (ipzoperiū) ipoz p̄sciens il-
 lud (coz meus) voluntate (ex-
 pectavit & miserā) ē: mortis
 libenter accepit: desiderio ei
 desideravit hoc pasca mādu-
 care. Et sustinens ista, expe-
 ctavit. Qui siml' tristaret &
 nō fuit de rata multitudine
 iūqz q̄s aut p̄pasi' doloribus
 meis aut extitit cōsolatio: s;
 oēs leti scel' pegerent! (Qui
 p̄solaret et si iueni) s;. Nede-
 rūt escā meā fel et in siti mea
 potaverūt me aceto) hoc imple-
 tum fuisset euangelis legis-
 mus. ¶ Predicit penam iu-
 deozum dicēs. Fiat mēsa in
 laqueū) hoc impletum est q̄h
 iplis celebrātib' in hierusalē
 cōiuiiū pascale circūdati sūt
 a romāis et p̄clusi sicut aues
 in (laq̄o et i retributiōes) pe-
 nay debitarū pp mala illata
 x̄po (et i scādalu) ruēdo de ma-
 lo i malū: naz fame et peste &
 gladio p̄culli sūt i illa obsidi-
 one. ¶ Predicitur pena cecita-
 tis iudeozū. Obscurent ocli
 eozū ne videāt) vey solē iusti-
 tie nec legere sacramētū itel-
 ligāt: nā q̄ itelligere noluerūt
 dū poterāt ipa ill' optat me-
 rito pena ne videāt et doxuz
 eoz (p̄ icurua) nimio delictoz

pondere pregrauatum. Et
 fūde) domine (super eos) vin-
 dictam tuam in present: (i tu-
 roz) indignatione (tue com-
 p̄hendat eos) in futuro iu-
 dicio Fiat habitatio eozum
 deserta) quod impletum est
 in euerione hierosolime ci-
 uitatis per romanos (i in ta-
 bernaculis eozum non sit) ex
 numero illoz (qui in habi-
 tet) in templo et i palatio re-
 gio. ¶ Propheta assignans
 causam omniū illozū maloz
 dicit. Quoniam) x̄pm filium
 tuū (que tu) non p̄ culpa sua
 (percussisti) passibilitate et
 mortalitate q̄ pena est hūani
 ḡnis p̄ redemptiōe et salute
 oim p̄pfozū percussisti: iu-
 dei ex malicia (p̄secuti sūt) et
 sup doloze vulnerū meozū q̄
 erat de eozū pctis et p̄bitiōe
 (addiderūt) michi mortē q̄ ve-
 nerē p̄ salute multozū. Per-
 mitte) eos addere (iūqz) iū-
 q̄tati ruere de vitio i vitū (et
 nō itret) i via veritatis q̄ di-
 cit, ad vitā eternā Deleāt de
 libro viuētū) p̄ finalē repro-
 bationē i d̄nationē eternam:
 nō aūt d̄ne delēdi qz ibi scri-
 pti fuerit: qz qui absolute ibi
 scripti sunt nūq̄ delent et na

p̄destinatōe salidati s; q; ibi
 scriptos seiplos iudicabant
 seq̄t et iustoz ordini nō iter-
 ponat. Illi sunt tales. **E**go
 sū paup) q̄ cū dines eēt p oī-
 b; pauper fact; vt diuitia euz
 ei; p̄ncipes efficeretur & eēt sūt
 (dolēs) p oībus ipse. n. dolo-
 res n̄os in se tulit (sal; tua)
 .i. diuinitas tua p quā fideli-
 b; medicina cōferē (me susce-
 pit) resuscitādo a morte. **E**t
 q; sal; tua m; suscepit. **T**u
 dabo) i me & i membris meis
 (nomē) tuū euz exultatiōe: et
 magnificū p̄dicabo eū p mē-
 bra mea et laudabo eū. **E**t
 laus illa mea (placebit deo)
 sup oīb; sacrificiis legis in q̄
 mos erat vt p p̄ctis (vitul;)
 vni; anni offerret; q; ias; (cor-
 nua) pducebant (& vngulas)
 Placebit laus mea sup vitu-
 lū. &c. iō. **V**ideant paupes) &
 itelligāt q; oblatio deo acce-
 pta i mēte est: i q; paup equa-
 tur diuiti nō exteriorib; reb;
 et inde letent. **E**t ad paupes
 zuer; ait: o paupes hoc itel-
 ligētes (q̄rite dñm) p deside-
 riū pedib; fidei spei et carita-
 tis (et viuēt s̄ia v̄sa) vita ḡe
 hic et vita gl̄ie i futura vita.
 (Querite) dñm. **Q**uoniam

exaudiuit dñs) oīb; tēporib;
 (pauperes) qui q̄rūt eū (et vi-
 ctos suos) qui. s. legibus vin-
 ciunt sine alligāt (non despe-
 xit) iplos enī; liberat a laq̄is
 carnalib; q̄s suis regulis cō-
 nexos agnouerit. Quia ergo
 ita. **L**audēt illū) celestia ter-
 restria: & oīa in mari natātia
 et oīa q̄ in eis sūt hec laudāt
 deum du; ex eis laudāt crea-
 to; eozū. **H**inc etiā laudād; ē
 deus. **Q**m de; saluā faciet)
 eccliam q̄ illuz mēte speculat
 in eternū q̄ hic multis perse-
 cutiōibus multis fatigat an-
 gustiis (et edificabunt ciuita-
 tes). .i. ecclesie particulares
 (inde). .i. xp̄i qui ex origie iu-
 de carnis ppagatiōe descēdit
Et in h̄itabūt ibi) i sp̄o fide-
 les (et hereditate acq̄rēt eam
 vt possideāt eaz in eternū: qñ
 ad hierusalē eternā dñi mise-
 ratione puenit. **E**t non vna
 gnatio sola iustoz h̄itabit in
 ea: s; succensores iō: seq̄t. **E**t
 semē). .i. imitatores (seruoz).
 .i. apostolor; & discipulozū xp̄i
 possidebit eaz eternalit; & vni-
 uersaliter oēs (qui diligunt
 nomen ei; habitabunt in ea)
 scilic; celesti eterna felicitate
 gaudentes.

Argumentum.

Psalmus. lxxix. in quo monet ut in solo deo confidamus et gloxiemur.

Introductio.

Vox pphete i psona general' toti' ecclie q̄ i pñti pacem pfectā habet neq̄q̄ v'z. ideoq̄ in angustiis et calamitatib' huius vite posita diuinū imploret auxilium dicens. .

Deus qui sos

les iuare (in adiutoriuū meum itē de contra picula et ne inimici p̄ualeāt michi ad adiuuandū me festia) q̄ si tardet mia grauiora crescent pericula.

Ecclēsia emēdationez p̄stulās inimicoz suoz ait. **N**ō fardantur. i. depuerlitatib' suis turbent' (et reuereāt). i. foymident p̄ lesa iusticia penas icurrāt (qui q̄rūt aiām) .i. bitā meā p̄dere. **Q**uertā tur retrosū. i. a p̄posito suo malo (et erubescāt) ne possit implere qd̄ moliant' (q̄ volūt michi mala) **Q**uertant' statim) ut a suo p̄posito (erubescētes) velocit' a se cōpellantur abscedere (q̄ dicit michi ierisoye (euge euge) .i. gau-

de gaude. **D**rans pro iustis ait. **E**xultent et letentur in te) in quo est lux et nō in alio (qui querunt te) confitentes te manificū et liberalissimū in dando confitentibus beniam (qui diligūt) filium (tuū) memozes saluationis sibi a deo collate p̄ eū. **V**ox populi ch̄ristiani. **E**go vero egenus) sum (egenus) contine gratiam diuinitatis expectans (et pauper) ad beneficia tua suscipiēda auidē p̄perans (deus adiuua me) a tribulatione mūdāna ubi cū vitiozū aduersitate pugnamus tua misericordione liberādo. **A**diutor meus) in necessitatibus et de hac seculi clade (liberatoz es o domine) et quia non est alia michi spes: ideo (domine ne mozeris) licet enim deus mensurare faciat omnia: nos tamen tardum putamus quod desiderio magno requirimus.

Argumentum.

Psalmus. lxx. i quo monet ut in omni tempore totam spem nostram in domino ponamus. .

Introductio.

Vox cuiuslibet iusti.

L. iiii.

Psalmus. lxx. Fo lxxrb.

diget plus adiunari qđ p se-
nectutē itelligat exposnit di-
cēs (cū defecerit virtus mea)
I. qñ patiētie firmitas quasso
re mollescit neq; sustinere p̄t
virib⁹ tuis ouus tribulatio-
nis impositi (ne dereliquas
me) quia intellecta debilitate
mea insidiantiu feruoz accē-
sus ē. Et hoc ideo dico. Qz
inimici mei dixerūt mala mi-
chi expozbātes michi (et qđ
studio decipienti (custodie-
bant aiām meā consiliū fece-
runt in vñū) cōueniētes in eā
dē voluntatē nocendi. Dicē-
tes de⁹ dereliquit eum) mū-
dani quem vident calamita-
te crebra fatigatū credunt a
deo desertū (psequimini) qđ
fugere non poterit (cōprehē-
dite) qz reluctantari valdissim⁹
nō valebit: securi tenete (qz
nō est qđ eripuit) Ipsi me ita
derelictū putant s; tu Deus
ne elōgeris a me) diu me p-
mittēs ab illis tribulari (de⁹
mens ī auxiliū meū respice)
vt si debeat; adhuc affligi di-
gnā michi patientiā tribuas
nā quā tā adiuuas in maloz
contritione nō deficit sed tūc
spe poti⁹ erigit qñ tribulatio
nū face p̄grauat. Me respici-

ce) et Confundantur) ineffica-
ces effecti p̄ficerē qđ volebāt
(et deficiāt) virib⁹ vt nō sint
potētes vltteri⁹ aggredi (de-
trahētes aīe mee) operantur
in tñ (cōfusione et pudore) d̄
mala cōsciētia eoz vt actio-
nes p̄stius vita meliozi cō-
dēnent (qz q̄rūt mala michi)
Quicqđ alii faciant quicqđ
michi mali p̄parent. Ego at
sp̄ in te sperabo et aliciā sup-
oēm laudē tuā) quā de mūdi
creatione habes adiciā aliā
laudē qđ filiū tuuz incarnari
feceras p̄ salute cunctoz. Vñ
sequitur. Os me p̄ annūcia-
bit (predicabit aliis. i. genti-
b⁹) (iusticiā tuaz). i. filiū tuuz
p̄ quē ipleta ē iusticia (salu-
tare tuū) p̄ quē tu p̄ salutez
dedisti mūdo. Qñ nō cogno-
ui (p̄ praticā negociationes
que malis actib⁹ vt mēdaciis
periuriis et blasphemis inq̄
nātur (introibo ī) supnā do-
mū vbi cognosco potentiam
dñi et ibi memorabor iusticie
tue soli⁹: tūc. n. mirabilē et si-
gularē eē cognoscā cū ipios)
in gehēna ⁊ fideles mittes in
requiē sēpiternā: qz Docui-
sti me) p̄ libros diuinos et re-
uelationē ab ūtio fidelū mee

Psalmus. lxxi.

dñi (vltq) fuerit temp⁹ (p un-
 ciabo) aliis (mirabilia tua)
 maxime mirabilē natiōis no-
 uitate oē miraculā et nouita-
 tē trāscēdētē. Et vltq ad bl-
 tia mea (nō dereliqs me) qua-
 ten⁹ tua fortitudie roborat⁹
 vltq i finē sc̄li laudes possi tu-
 as debitas explicare. Ne de-
 reliqs me. Donec ānūciē) fi-
 liū tuū q̄ ē (h̄achiū tuum) p
 qd̄ oīa factā sūt: q̄ dyabol⁹ lu-
 pat⁹ ē (gnatiōi oī) p successio-
 nes (q̄ vētura ē) vltq i finē se-
 culi. Rursus ne derelinqs me
 donec annūciē Potētia tuā
 q̄ saluas hoīes (et iusticiā) q̄
 iudicas oēs sc̄bz meritū vni-
 ulcuiusq; ānūciē dico dedu-
 cēdo p̄dicatiōem meā vltq in
 altissima que fecisti magnalia)
 circa redēptionē humani ge-
 neris q̄ altissima sūt: p̄fūdī-
 sima o (deus q̄s similis tibi)
 certe null⁹: qm̄ oīs creature
 virt⁹ i īfinitū distat et subli-
 mitate nobilitatē nāe tue et i
 cōphensibilitate tue potētie.
 Quātas oñdisti mihi) p rei
 experiēti p tribulatiōes mul-
 tas nūero: et q̄litate (malas)
 i. xtrauesdū me quertisti ad
 te dignificasti me vita gr̄e) et
 de abissis terre). i. de p̄fundi

tate pctōzū (iterū) p peniten-
 tiā (reduxisti me Et michi sic
 reducto. Multiplicasti ma-
 gnificētia tuā de⁹) multā mo-
 dis michi magna bñficia p̄fe-
 rēdo (et cōsolat⁹ es me) secu-
 rū me faciēdo de etno p̄mio
 Vere cōsolat⁹ es me. Nam
 ego) o de⁹ iō (cōfitebor tibi)
 p̄fessioe laudis īdecātatiōe lau-
 dis psalmoz (v̄itate tuas). .i.
 q̄ ver⁹ de⁹ es et verax i p̄mil-
 lis (p̄fallā tibi) opere q̄ es san-
 ctificās omnem vidētē deus.
 Vere cantabo tibi et ex ma-
 gnitudine deuotiōis. Labia
 mea exultabūt r̄ anima mea
 quaz redemisti) Nō tm̄ (ani-
 ma mea) cantabit tibi. Sed
 et lingua mea) cum fuerit in
 resurrectionis glōria (medi-
 tabitur iusticiā tuā) cantan-
 tes i eternum misericordias
 tuas: et hoc erit (cū p̄fali fue-
 runt) r̄ erubuerit qui modo i
 sultant (michi.)

E Argumentum.

Psalms. lxxi. i q̄ monet
 vt christū verū hominū r̄
 verū deū esse credamus.

E Introductio.

Propheta ad patrem lo-
 quens ait: o deus pater fac
 quod p̄uideo futurum.

Quod iudiciaria
 potestatem (regi)
 christo et (eide) fi-
 lio tuo (qui est rex verus iudicii
 executionem. Iudicium da-
 dico. Iudicare) vt iudicum
 (ppm tuū i iustitia) et paupe-
 res tuos in iudicio (paupes)
 aut p̄ris et xpi sūt q̄ mūdana
 supbia derelicta hūilitate se p̄
 oīa tradiderūt: nā et si paup
 supbiat n̄ dei paup: et si locu-
 ples hūilitatē diligit nō ē se-
 culi diues volūtates enim ta-
 liū sunt inspiciēde non noīa
 Stātē hāc iudiciaria; da re-
 gi xpo: s; prius p̄cinat iudi-
 catur p̄ legatos tuos. Su-
 scipiāt mōtes). i. sc̄i apostoli
 qui ad supna firmiter eleua-
 ti celestis gratie sūt primio-
 res mādātū ānūciādi (popu-
 lo) dei p̄ces. i. xpm (et colles
 i. alii inferiores grad⁹ q̄ apli
 sed tñ altiores popalis (iusti-
 cia). i. xpm: pax vere dicitur
 xps: qz per ipsuz homo recon-
 ciliat⁹ ē deo: iusticia etia; di-
 citur qm̄ orbē terraz sub eq̄-
 tate iudicabit: et quia dyabo-
 lū per iusticiā magis q̄ potē-
 tie virtute superauit. Draui
 vt daret regi christo iudici-

um et vere dabit. qm̄ ip̄e Tu
 dicabit pauperes) pro chris-
 to voluntarios qui sūt i po-
 pulo vbi boni sunt malis ad-
 mixti: vt qui p̄ eo pauperes
 facti sūt celestis regni diuiti-
 is lucupletentur) et saluos fa-
 ciet filios pauperum). i. imi-
 tatores apostolorum (et hu-
 miliabit calumniatozem). i.
 diabolū superbū crudelem
 (et insatiabilē maloz oīm p̄i-
 cipē calūniatozē: q̄ humanū
 gen⁹ suis fratrib⁹ tot seculis
 p̄bat ip̄ere: hūiliabit qm̄ il-
 lo cuz p̄fidis dānatio fideles
 se viderint regnare cum xpo
 Iudicabit rex xpus: et factio
 iudicio. Permanebit) eius
 hūanitas (cū sole). i. sc̄p vni-
 ta cū diuinitate vbi qd̄ dicitur
 sol iusticie (an̄ lunaz). i. cō-
 spectus ecclie: qz semp̄ erit in
 p̄ntia ecclie vt ab ip̄so vt lu-
 na a sole recipiat lumē q̄ ni-
 chil a se luminis hz: p̄mane-
 bit dico (i gn̄atiōe et gn̄atio-
 nē). i. i sc̄m seculi. **C**onle-
 quenter p̄pheta ostendens quō
 iudex iste prius venit in iuan-
 dū ait. Sicut pluuia i vell⁹
 suauit sine strepitu sine cor-
 raptiōe aliqua et ip̄ceptibili-
 ter (descēdit) ita rex ille qui i

dicatur? & descendit in vterum virginalem beatissime marie spiritu sancto operante carne de ea susceptur? humana: & idem est quod scriptur descendet (sicut fillicidia stillantia super terram) quod in modum rosis summa leuitate descendunt. **O**riet in diebus eius iusticia) quod ipse orientis de virgine est sol iusticie (et abundantia pacis) orientis abundantia pacis est, duz religio christianorum toto orbe dilatatur (donec auferat luna). i. usque in finem seculi. **E**t propheta de amplitudine regni eius ait **D**ominabitur super totam terram (a mari) circumdatam (et a flumine) iordane in qua christus (baptizatus est) usque ad terminos orbis terrarum in quibus omnibus terris predicacione apostolorum et aliorum discipulorum cultus christianae religionis in aliquibus plantatus esse dignoscitur. **C**oraz illo rege (procidet ethiopes) .i. gentes nigre peccatis fides eius humiliter recipietes eum deuote adorando (et inimici eius). .i. iudei in sua pertinacia et obstinatione permauerunt (terraz lingent). .i. terrena cum magna auaritate et desiderio morte serpentis exorent. **R**eges tharsis et isule munera offe-

rent) quod completum fuit de regibus quod venerunt adorare christum cum munerebus qui venerunt de his puinciis hic discreptis quod fuerunt figure gentium quod adorature erant. **U**nde sequitur **O**es reges terre adorabunt eum omnes gentes seruient ei) quod modo impletum fuit tempore constantini imperatoris quod ad fidem christi conuersus fuit cui tanquam monarche obediebant omnes reges terre quo adorante vident omnes alii adorasse qui est precepit vbiusque terrarum ad honorem christi edificari ecclesias. **V**t si non modo saltem in iudicio complebitur vel omnes reges. .i. aliqui de omni genere regnum: et ita omnes gentes. .i. aliqui de omni gente. **S**eruiet dico merito **Q**uia liberauit pauperem). .i. populum christianum a potestate dyaboli et liberauit est ioponem (cui non erat adiutor) quod nec aliud homo iustus nec angelus nec lex nec liberum arbitrium nisi tantum leo de tribu iuda rex noster christus. **L**iberabit quidem pauperem et illi liberato **P**aracetum) peccata dimittendo (et aias pauperum) de domino precientium (saluas faciet) proprio et tandem corpora eorum in iudicio futuro salua faciet salute perpetua. **E**t hoc quod. **A**ias pauperum

saluas facit ex vluris). i. reatibus peccatorū ⁊ ab ipsa iniquitate (redimet aīas eorū) a culpa ⁊ pena liberabunt in futuro (et honorabile nomē eorū corā ipso) qui noīe suo fuerūt insigniti. i. q̄ xp̄iani vocātur: p̄clarū reuera nomē vt xp̄iani dicāt vt de suo rege respiciē deant et accepta vocabuli dignitate gloriēnt. Et diuer rex xp̄s in seculū seculi (et dabitur ei de auro arabie) vnde post resurrectionē xp̄i multi imperatores et reges ad gloriā resurrectionis ei⁹ dederūt p̄ciosa donaria iter que erat aurū arabie ad edificationē eccliarū ⁊ diuini cultus augmentū i q̄b⁹ ecclesiis adorant xp̄m fideles (⁊ tota die b̄ndicēt ei.) Si die b̄ndicunt ei: et merito: q̄ ipse. Est firmamentū) labētī iherimitati humane corda fidelū in fide cōfirmans in apostolis aliisq̄ discipulis: qui p̄ eminentia sanctitatis montes appellantur (et extollent) super oēm cāditionē huius seculi (fruct⁹) xp̄i. s. ipi sancti qui exeuntes de ciuitate ecclesie militaris in ciuitate celesti (florebunt sicut fenum terre) virentes

beatitudine sempiterna hinc. n. tribulatiōib⁹ afficiūtur vt ibi p̄petua gratulatiōe coronentur. Pro tantis b̄nficiis q̄ sanctis suis confert. Sit nomē eius benedictū in eternā cuius nomen (permanet) ante omnem creaturam que sole illustratur. Et benedicitur in ipso) domino iesu xp̄o (omnes tribus terre) sicut abrahe dictū est in semine tuo benedicentur omnes tribus terre. i. al. qui de omni tribu (omnes gētes magnificabūt eum) tanq̄ dñm et saluatorē omnium. Et q̄ in ipso benedicentur omnes tribus terre ideo sit. Benedictus dominus deus) videntium se (qui facit mirabilia) magna (solus) sua virtute. Et b̄ndictū nomen maiestatis eius i eternum) quod est maius oībus nominibus (⁊ replebitur maiestate eius omnis terra) .i. oēs facti clarificatiōe ei⁹ replebunt: ⁊ q̄ eē valde desiderabile optat dicit (fiat fiat).

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. lxxi. in quo monet p̄phetabi eterna amplectamur ⁊ pro illis deū laudemus.

Psalmus .Ixxiij.

Quam bonu

es. i. multum (de us) videntiu eū: nō tñ sic oībus apparet quia nō iniqs a q̄bus sua bonitas non sentitur sicut nec oculis egris delectabilis ē claritas solis q̄ sanis est amabilis: s; eius bonitas sentit̄ & gustat̄ (ab his q̄ recti sunt corde). i. opa ei⁹ studio pietatis itelligunt. ¶ **Prophā** i p̄sona infirmozū q̄ vidētes p̄speritatē maloz & iustoz aduersitates & tribulatōes incipiūt dubitare de bonitate diuine puidēt̄ie dicēs. **Mei** aut̄ pene mort̄i sūt pedes) mei ad errandū et male sentiendū de bonitate diuine puidēt̄ie (effusi) p̄cipitati a stabilitate siue vigore mēt̄is (sunt egressi mei). i. effectus mei et opa mea. **Et hoc ideo.** **Qz** zelauī. i. grauius tuli & indignat̄i de (iūquis pacē) trāquillitatē et tēporalē felicitatem (p̄ctozū vidēs) pax tñ p̄ctozū vera non est s; falsa: & caduca pax qua gloria sp̄ litigat rixat intrinsecus et cū hostē non hēat secū ipsa decertat. **Id** aut̄ effusi s̄ gressus mei. **Quia** non est

distinctio i morte iniquozū a morte iustoz: ita q̄ nō citius moriātur q̄ iusti: immo sepe p̄tingit p̄trariū: nec ē distinctio i plagis siue i infirmitatib⁹ (eoz) q̄ infirmitati iniq̄ tardius curentur q̄ iusti: immo sepe iniqui velocius cōualescunt hñtes in p̄optu remedia curationū p̄pter abūdātiā diuitiarū suarū. **Id** ecce egressi sunt: quia iniqui. **In** labore hoīm nō sunt) in solatiis & delitiis viuētes nec cū hoībus iustis tribulationū flagellis p̄cutiuntur. **Et** qz tpali felicitate gaudent. **Id** tenuit eos superbia operi) inuoluti ex oī pte (sūt iniq̄tate) q̄ tñ ad primū (et impietate sua: qz cōtra dñm blasphemī sūt: sua dicit: qz nō a deo: sed a seipso h; hō neq̄tia suā. **Et** nō sufficit eos esse malos in se: s; et̄ **Prodiit**) in aperto (iniquitas eozū) ex hac superabundantia et superfluitate bonozum huius seculi vt dēt exemplum superbiendi: & despositio omni timore (transierūt) abia recta (i effectū cordis) vt implet̄ q̄cqd̄ cor p̄rauiū eoz desiderabat eūtes post cōcupiscentias suas. **Et** hoc

non quasi ex improviso fecerunt sed cum attentione: quoniam Cogitauerunt intellectum suum: et industria applicando ad maliciam (et locuti sunt nequam) precipites suis satellitibus eam exequi ad iustorum afflictionem sicut per in tyrannis (iniquitates in excelsis locuti sunt) blasphemias dicendo de eo. Iniquitatem in excelsis locuti sunt: quia. Posuerunt in celum os suum superbie loquentes contra deum altissimum quem blasphemabant dicentes deum vix nescire mala que differunt in tempore iudicare: vel malorum nostrorum non esse ultorem (et lingua eorum transiit) mensuram humanitatis in loquendo: quia cum ipsi sint ibecilles: et fragiles teneri immortales estimant dignitates. Quibus attentis inquit propheta. Insuper et populus meus. In infernum (hic) ad considerationem vitatis et parate prosperitati malorum iuxta aduersitatem iustorum: et hoc per dies plenos: et vigiliis: et meditationibus. Qui videntes malorum prosperitatem. Dixerunt que reteres: et admirantes (quomodo scit deus) ista: et permittit talia vix ad hoc se extendit prouidentia dei excelsi. Quis dicit vix videat sibi quod

videat nescire ista inferiora. Ecce in manifesto est (ipsi peccatores et abundantiores) in malis huius seculi obrinuerunt diuitias) quod valde in iustum vix vix si deus ista inferiora scire: aut curaret non sustineret isti. Attento quod peccatores abundantia in diuitiis. Dixi in persona diuitatis: ego exercitatus in iusticia: excelsus a bonis predictis temporalibus peccatores abundant ergo frustra (iusticia eorum meum) cauendo a peccatis: frustra mundavi opera mea (inter innotentes) ut essem de numero eorum. Et frustra sepe tribulationibus (sui flagellatus) sustinui penas ac penuriam (et castigatum mea) de peccatis peritis (in matutinis). id est non differet: et velociter adhibet malis vero vix nulla castigatio vix sera adhibet. In oppositum arguens ex auctoritate sanctorum ait Dicebas si narrabo sic). id est quod dixerunt hoc est. Deum non habere scientiam horum inferiorum: et curam non habere seruum suorum sicut predicti hesitant de prouidentia (ecce natione). id est dicta (filiorum tuorum). sanctorum patriarcharum prophetarum (reprobavi) omnes ei aliter docet quibus credere deo

Psalmus. lxxii.

deo. Sed ne phareviderer dicta patrum et priorum doctrine ita cito contradicere. **C**risti-
mabam. i. cogitabam dare ope-
ram (ut cognoscerem) veritatem
cur. i. in pñti de^omittit pñtō
res pspari et iustos deficere
sed (hoc) laboriosum et difficile
(ē añ me): supergredit em fa-
cultatē intellect^o mei. Hoc la-
bor est ante me. **D**onec in-
trē) r mētā studio dicto sacre
scripture q̄ (sanctuarium) dei
dē. qz deus in ea loq̄tur (et in-
telligā nouissima eozū). i. pu-
nitōes malozū: ibūt. n. hi in
supplicium eternum: licet hic
tpaliter floxerint: r pñtia iu-
stoz qm̄ iusti ibūt i vitā eñā
lz hic tpaliter fuerint afflicti.
De quibus scriptura sacra i
vetroq; testō plene loquitur.

Decarat hic dictā deter-
minationē scōz ea q̄ dicit i lā-
ctuario: et ad ea q̄ ex aduerso
iducebātur de psp̄itate ma-
lozū et lōga eozū vita: dice-
re qz non est sic semp̄ imo se-
pe breuiat vita eoz: et tēpora-
lis eozū felicitas cito euane-
scit dicēs. **T**erūtñ ppter do-
los) r fraudes quib^o malī af-
fligunt innocentes: tu deus
(posuisti eis:) finē sue tēpora-

lis psp̄eritatis subtrahendo
eos cito de vita pñti: et sepe
(defecisti eos) ab altitudine
supbie eozū (dū) adhuc essent
in argumento felicitatis sue
Un̄ pphā videns nō uilli-
ma molorū et admirans ait.
Quō) q̄ heri tanta felicitate
pollebāt reb^o oib^o p̄iuati tā
(subito) defecerūt) de vita pñ-
ti et (perierūt) eternalit̄ (pro-
pter iūctatē suā.) **S**ic eozū p-
sp̄eritas euanesceat. **S**icut sō-
niū surgētū) qz velut hō i sō-
nis accipiēs diuitias cū eu-
gilat nihil iuēt: sic glia ipio-
rū cito euanesceat r iteritu po-
puli tui glia eozū ad nihilū
rediges) **Q**z i flāmatū ē eoz
meū) p dei purā dilectionem
(r renes mei gmutati sūt) i ca-
stiatē p carnalis cōcupiscen-
tie rep̄llionē q̄ viget i renib^o
(ego ad nihilū redact^o sū) in
sua reputatiōe (et nesciui). i.
me ignorante reputaui p̄to.
n. pl^o q̄s deo p caritatē ḡiūgi-
tur: tāto magis hūilis in sua
reputatiōe efficit: vñ seq̄tur.
Ut iumētū sc̄tis sū ap̄ te)
sine murmure onus dñi por-
tabo (et ego sp̄ tectū). i. i tua
fide sepe p̄generabo. **E**t hoc:
quia. **T**enuisti manam dex-

tere mee) dulciter i tua prote-
 ctione accipiēdo et p(volun-
 tate tua) nō meis meritis (de-
 dixisti me) de virtute i virtu-
 tē (et cū glia suscepisti me) in
 futuro ad beatā vitā me trā-
 ferendo. **P**ropheta conside-
 rās q̄ et quāta electi gaudia
 expectēt i futurā vitā dicit ex
 persona eozum admirando.
Quid mihi in q̄d (est i celo)
 pparatum. **E** ineffabilis glia
 quā nec ocul⁹ vidit nec auris
 audiuit nec i corz hoīs ascen-
 dit p pprehensionē: & deinde
 quasi redarguens semetipm
 p̄ terrena p̄cupierat dicit (et
 a te q̄d volui sup terrā) quasi
 diceret ego veritatis ignar⁹
 quia talia sup terrā sperabā
 vt pctōrū bona cuperē habe-
 re cōmūnia cū tu bñficia pa-
 rares in eternitate mansura
Attenta ma gntitudine inex-
 plicabilis glorie tue. **D**efe-
 cit) p̄ desiderio (caro mea)
 et corz utrūq; suspirat ad illū
 peruenire (deus cordis mei)
 creator et beatificator (pars
 mea deus i eternū) a quo nū-
 q̄ sepabor. **N**ō facio te partē
 meam: o deus. **Q**uē ecce qui
 elōgāt se a te) p̄ turpē & inho-
 nestā vitā (pibūt) dānatione

ppetua (p̄didisti oēs q̄) aliud
 q̄ te q̄runt tanq̄ vltimū finē
Eligāt alii q̄d volant diuiti-
 as potētā si honores. **z**c. scē
 bōa. **M**ihi autē adderere deo
 bonū est) vera fide & operū p-
 bitate ziungit bonū michi vt
 deū eligā in quo oīm bonozū
 plenitudinē possideā (et po-
 nere i deo sp̄ mea) q̄ nichil
 p̄t esse beatius q̄ illi oīa cō-
 mittere q̄ nouit suis cultori-
 bus p̄grue p̄ofutura p̄stare
Interim autē hoc erit officii
 mei **U**t annuncie oēs p̄dici-
 cationes tuas) que debēt ad
 verā fidē p̄cipiendā aūcia-
 ri fidelib⁹ tuis ad gloriā tuā
 & vtilitatē eoz in aurib⁹ filio-
 rū ecclie. **A**rgumentum.

Psalm⁹. lxxxi. in quo mo-
 net vt relictis figuris ve-
 ritas teneatur. et contem-
 ptis transitorijs eterna
 querantur.

Introductio.

Propheta admirās & cōque-
 rens de captiuitate populi
 israel ait.

V **Q**uidō des-
 us qui es creator
 noster (repulisti)
 nos quasi alienos & defens

Ps. i.

Psalmus. lxxiii.

sine tua ex toto (et iratus est
 furor tuus super oves pascue
 tue). i. populum israeliticum quem
 parasti manna in deserto. xl.
 Annis usque quo introduceres eum
 in terram melle et lacte manantem.
 Demor esto congregatio-
 nis tue) populi. I. israelitici quem
 congregasti in egypto et elegisti
 et populum peculiarem quem (pos-
 tuisti) a rege patriarcharum qui
 fuerunt inimici illi) populi. Me-
 mor esse debes ei) o deus: quia
 olim Redemisti). i. liberasti
 de pharaonis servitute populum
 iudaicum qui fuit hereditas tua
 quod tibi serviebat qui (vir-
 ga dei) per moysen famulum tuum
 cui iussisti per (virgam) magna
 lia facere ut divina virtute in-
 dei roborat) de terra egypti
 egrederentur in terram) qui heredi-
 tatis est (mors syon) .i. civitas
 iherosolymorum in qua est caput regni
 et ibi est) mors syon) in quo con-
 ditum est templum in quo tu corpo-
 raliter (habuisti) factus homo
 Deus: tanta beneficentia se cisti huic
 populo: o deus) Teus) virtutem
 potentie tue que bene fuisse re-
 missa contra eos ad frangendum
 (superbas) babiloniorum a quibus
 eversa est iherosolyma: et hoc fa-
 ctas (in fine). i. ostende et vide

contra malignatus est inimicus)
 I. rex babilonie cum populo suo (in
 sancto). i. in templo: in sacerdo-
 tio: et in ceteris sacramentis.
 Et quod sceleratissimus est ubi
 sequi debuit penitendo. Gloria
 tui sunt) ut non solum peccasse: sed
 ipsum quomodo malum ad gloriam
 suam traxisse viderent: o deus non
 est patienter hoc ferendum quod ab
 his (qui oderunt te) ad magnum
 contemptum tui cognoscitur esse per-
 petratum maxime cum (in medio)
 arrio templi in quo paschalis so-
 lennitas solebat celebrari) sa-
 crilegium commisisse dicant. Po-
 suerunt) vexilla quibus in populo
 utebantur signo victoriae super
 summitates turrium et portarum
 (et non cognoverunt) inimici
 hec facientes quod illa victoria
 esset ex parte propter peccatum po-
 puli israelitici: posuerunt dico
 (signa) sicut solitum est in exi-
 tu belli quod victores ponunt ve-
 xilla sua (super summum) lo-
 cum. Et exaggerando eorum ne-
 quitiam lubiungit. Quasi in
 silva). i. sicut homines (securi-
 bus) cedunt ligna in silva nisi
 prohibente ita isti (ianuas)
 templi absque ulla reverentia et
 timore perseveranter et con-
 stanter (in idipsum) unanimiter se

Psalmus. lxxiii. Fo. re

rerūt (i securi et alcia) q̄ sunt
 istrumēta fabrilia (deiecerūt
 eā). i. ciuitatē. Incenderunt
 igni sanctuariū tuū) tēplū di
 uino cultu dedicatuz: q̄. n. nō
 poterant exidere securibus
 igne cōburebāt vsq; ad terrā
 deiciētes (polluerūt taberna
 culū noīs tui) nā capto tēplo
 imolauēt ydolis suis attri
 buētes eis victoriā habitam.
 Oixerūt i corde suo) tota il
 la hostiū multitudo queniens
 simul cōsularite: vt deus he
 breoz ampli⁹ non coleret di
 xerūt cōclusiue (in corde suo)
 et deinde exē ptulerūt (q̄sece
 re). i. cessare (faciamus omēs
 dies festos dei a terra) omnē
 q̄ cultū dei hebreozū vt ani
 pi⁹ n̄ sit in terra gl̄ia nomis
 eius. Propheta inducit ver
 ba quozudā apostatarū iude
 ozū q̄ tūc tēporis trāsierunt
 ad caldeos dicebāt ei in mul
 tis tñ mēriētes. Signa) n̄e
 liberatiōis (nō vidim⁹) talia
 qualia data sūt p̄tib⁹ n̄eis in
 exitu de egypto (iā nō est pro
 pheta) q̄ annūciat nobis dei
 volūtate: & sic debem⁹ euz re
 linq̄re sicut reliq̄t nos: vñ di
 cūt (nos n̄ cognoscet āplius.)
 ¶ Propheta tot mala vidēs

aduenisse p̄p̄b̄ isrl̄itico orat
 ad deū allegando ei⁹ potētīā
 ad subueniendū dicēs. O de⁹
 vsquequo) popul⁹ gētis (in
 propabit) populo iudeozū q̄
 deos eozū nō sit de⁹ ver⁹ tū n̄
 saluet nos i quo (aduersari⁹
 irritat nomē tuū nimis) dīa.
 ¶ Ut qd̄ auerā potētīā tuam)
 vītātā a populo tuo virtutē
 tuā quā videris (in sinu) te
 nere: differs extrahere ad pa
 cutiendū hostes p̄p̄li tu. quē
 sēp fouisti. Propheta reuer
 tit ad loquēdū de salute vnt
 uersali hūani ḡnis. Rex n̄e)
 qui est (de⁹ aī secula) et nunc
 (hō opat⁹ est salutes i) hieru
 salē in qua salutis n̄e m. ste
 ria parauit q̄ d̄ eē (in medio
 terre.) Tu affirmasti in vir
 tute tua) gētes q̄ maris voca
 bulo designantur ne fluereēt
 in vitia p̄duxisti ad nichilum
 (capita drachonū) i. potētias
 et supbiā sp̄itum imūdoz (in
 aquis) baptismatis q̄n aīas
 quas illi peccatozū sordibus
 inq̄nant salutaris vnda mū
 dat. Tu confregisti capita)
 .i. supbiā et ptātē (dracōnis)
 p̄ncipis demoniozū lenis
 tam que supbia eius de celo
 delecta est et natīnā clarita
 ¶

Psalmus. lxxiii.

tem retinere non meruit q̄ se
 voluntaria obscuritate macu-
 lauit et (dedisti eū escā) denu-
 rādū ⁊ cōsumēdū (pplis ethi-
 opum. i. peccatorib⁹ q̄ añ con-
 uersione sūt tenebrosa mēte
 teterrimi: q̄ ad dñm conuersi
 escā ceperūt h̄cē dyabolū euz
 de eius detractōne satiāt: sic
 solem⁹ dicere detractōribus
 cur me rodīs: cur me comes-
 dis: sic fit vt q̄ apaganis añ
 venerabilis nunc a xp̄ianis
 detractōnū morsibus corro-
 dat Et fecisti per p̄dicatores
 tuos: qm̄. **A**peruisti s̄otes ⁊
 toxiētes) scripturas noui et
 veteri test̄ vt emanarent liq̄-
 rē sapie ⁊ diuitias fidei (tu sic-
 casti fluuios ethā). i. doctri-
 nas v̄bositatis vanitates p̄-
 sūptuolosy hoīm magnoy in-
 deoy: phariseoy ⁊ hereticoy
Tu es dies). i. claritas noui
 test̄ (tua ē nox). i. obscuritas
 veritas test̄: vtrūq̄ q̄dem a
 te emanat vtrūq̄ te laudat ⁊
 bñdicat (tu fabricat⁹ es auro-
 ram et solē). s.icipiētes ⁊ p̄fe-
 ctos sapiētes: ⁊ min⁹ sapien-
 tes. **Tu fecisti oēs terminos**
 terre) ap̄toy. s. et alii p̄dicato-
 res xp̄i q̄ sicut termini disti-
 guūt fines agroꝝ: ita istibere

fidei iura defendunt (estat⁹)
 i. seruētes spū q̄ ad martyriū
 gr̄a dei pueniūt (et ver). i. so-
 brios et māsuētos sicut s̄t s̄a-
 cti confessoꝝ (tu plasmasti
 ea). i. oēs grad⁹ lectōrū. i. fui-
 sti p̄ncipiū eozū oīm vñ gñēt
 q̄li non acceperit. **Propheta**
 p̄cat p̄ iudeis piū iudicē vt i
 dulgeat iudeis q̄ ad eū p̄uer-
 tēt dicēs. **Memoꝝ esto hui⁹**
 creature sup̄i⁹ cōmemorate:
 ⁊ p̄missiōis scē iudeis ⁊ lz (iis-
 mic⁹). i. ppl̄s iudeoyū q̄ tunc
 fuerūt (improperauit dño) di-
 ces demonuz hēs et idē ppl̄s
 i lipiēs puocauit) ad irā (no-
 mē tuū) dicēs: si fili⁹ dei ē de-
 scēdat nūc de cruce nichilomi-
 n⁹ indulge et recipe ad miam
 venientes ad te. **Sed o dñe.**
Ne tradas bestiis). i. demo-
 nib⁹ aīas contitētes tibi pctā
 sua seu laudantes te: ⁊ aīas
 hñiliū ne obliuiscaris oīo: s̄
 eleuare eas ne i pctis p̄ue-
 rēt. **Bespice**). i. p̄sidera p̄-
 missiōes tuas q̄s i vtroq̄ te:
 nō fecisti q̄ speratib⁹ i te eēs
 i auxilio: et veniētes ad te mi-
 sericoꝝdiē suscipies cuiusmōdī
 sūt paupes hñiles de diuitib⁹
 sup̄bis nō loq̄z (qz repleti s̄t)
 iniq̄tatib⁹ (q̄ obscurati s̄t) qz

lumē sapie p̄d idētt terrenis
desideriis excecati. O dñe q̄
pmittisti. Nō auertat hūil)
.i. h̄ abiciat a et q̄cūq; de sup̄
bo scūs) est hūilis et (2fas) q̄
erubescit de pctis suis (pau-
p̄ spū ver⁹ (et iops) ē q̄ nichil
de se p̄sumit: s; oīa dō tribuit
isti tales (laudabūt nomē tu-
um) ¶ **Q**z 2rēpt⁹ ē xp̄s a iu-
deis ābulās oī crāz falli xp̄ia-
nis sedēs ī celo iqt̄ pphā. Et
urge de⁹ iudica cām tuaz) vt
illi māifesta v̄itate p̄dicēt qd̄
p̄us stulte abnuebāt (memoz
esto ī p̄perioy tuoy eoy q̄ ab
ilipiēte) oblecta (sē tota die)
Ne obliuiscat̄ voces iūnico-
rū tuoy) q̄n eoyū blasphemias
dep̄mas n̄. n. ab iūitate ces-
sabit s; (supbia eoyū q̄ te ode-
rūt. ascēdit sēp) int̄m ascēdit
supbia regis habildōis vt fa-
ceret se adorari tanq̄ deū in
aurea statua quā erexit.

Argumentum.

Psalm⁹. lxxiii. ī q̄ monet
ne quis superbus de se
p̄sumat nec hūilis de
deo desperet.

Introductio.

Propheta in persona po-
puli iudaici qui erat chri-
sto domio creditur⁹ ait.

Confitebimur
tibi de⁹ maiestate
tuā adorādo (2fite-
bimur) cōfessione laudis (et ī
uocabimur nomen tuū) vt a
te qui vocaris iesus. i. salua-
toz saluemar. Narrabim⁹)
predicabimus vbiq; terrarū
(mirabilia tua) de creatione
mundi de redemptione hūa-
ni generis. Respōdet de⁹ po-
pulo dicenti confitebimur ti-
bi et iuocabimus nomē tanz
(cū accepero tēp⁹) disposituz
secundum ordinem sapientie
mee: sētētias iustitie ponā in
effectu reddens tibi p̄ merito
tuo: et aliis sifr: ⁊ iplos puni-
endo. Et op⁹ est vt nō differā
qm̄. Niquefacta est terrā. i.
hūana nā a stabilitate virta-
tis: et iustitie vt ī diuersas de-
fluat cōcupiscētias: terrē di-
co. i. (oēs qui habitāt ī ea) liq̄
facti sunt: ⁊ corrupti p̄ peā s;
(ego) motus mīa (cōtēmauē
columnas) q̄ in passione mea
nutauerunt. s. apo stolos me-
os q̄ toti⁹ ecclesie sūt sustenta-
mentum: et per illos acquirē-
tur multi qui digni erūt ī ius-
dicio remuneratione eterne vi-
te. Et per illos. s. aplos. **Di**
id. iiii.

xi inique) oib⁹ in gñali (nolite
 iniqu⁹ agere) s; cito currite ad
 medicū (& deliquētib⁹) ztra p̄
 cepta mea dixi (nolite exalta-
 re cornu) vēm p̄ supbiā dicē-
 dos vos eē iustos : et iculpa-
 bilit̄ viuere : aut p̄ eleuationē
 pctā. v̄a d̄fēdēdo : aut pec-
 catū ppriuz p̄ alios excusādo
 vt p̄ dyaboluz vel p̄ suadozes
 vel p̄ necessitatē Nolite ex-
 tollet̄ i altū (sēbie (cornu v̄z)
 cōtra deū vt dicat̄ vos culpa
 creatorū eē pctōres q̄ tales vos
 creauit. ¶ Et qd̄ sit i altū ex-
 tollet̄ cornu exponēs ait (no-
 lite aduers⁹ deū loq̄ iūqtatem
 Nolite dico hoc facere. Qz
 nec ab oriēte nec ab occiden-
 te nec a desertis montib⁹) nec
 ab aliq̄ mūdi pte p̄t q̄s effu-
 gere iudiciuz dei q̄ vtiq; tot⁹
 constat eē p̄ns (qm̄ de⁹ iuder
 est) et iust⁹ Hūc .i. sēbū (hūi-
 liat) hic : et i alia v̄ta (et hūc)
 .i. hūilē (exaltat) multiplican-
 do eū i v̄tutib⁹ . & tādē i gl̄a
 coronādo q̄ (calix) .i. dispēsa-
 tio diuini iudicii in q̄ ppinat̄
 vnicuiq; pro merito suo sicut
 propinat̄ de calice : calix dico
 (vini meri) in quo ppinat̄ v̄-
 nū merū .i. gl̄a et̄na (plenus
 mixto) .i. pena q̄ potant̄ mali

vtrūq; cōcurrit i diuino iudi-
 cio . ¶ Et inclinauit) p̄dictū eas-
 licē (ex hoc i hoc) qz p̄ illū ca-
 licē et bonis bōa : & mal̄ male
 ppinat̄ (verūtn̄) iud⁹ calicis
 in q̄ sūt feces (nō ē) euacuat⁹
 q̄ semp̄ remanet : et i deo v̄ra-
 tus ad puniēdam pctōres : et
 qz sp̄ i p̄peruo puniētur v̄n̄
 sequit̄ (bibent omnes pecca-
 tores terre) .i. illam penam i
 eternū. Vox christi est in mē-
 b̄is suis (Ego aut̄) i mēb̄is
 meis gaudebo q̄ diu seculum
 erit & (cātabo deo iacob) illoz
 q̄ penitentiam agē : es quoti-
 die vitia supplantant.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. lxxv i quo com-
 mēdat̄ de⁹ et multis bo-
 nis que confert.

¶ Introductio.

¶ Vox ecclie olim añq̄ illu-
 minaret cruce mūdū añq̄ v̄-
 deret dominus in terra.

Deus erat in
 iudea deus) cui le-
 gem dederat atq;
 prophetas : non
 sic erat in aliis terris vbi nō
 vigeat̄ verus dei cultus
 nec scientia legis et prophē-
 tarum (et in israel magnum

nomē ei⁹) qm̄ solus ille p̄p̄t̄s
 v̄nū deū adorabat. Ha
 ctus ē in pace locus ei⁹). i. in
 aīo hūili et quieto q̄ aduers⁹
 mādata dñi z̄traria volūate
 nō litigat q̄ seq̄t̄ iussa dñi and
 et ad oē p̄ceptū dīuinū suū
 flectit arbitriū (z̄ hitatio ei⁹
 i sp̄s). i. in aīa q̄ deū sincera
 mente speculat̄. **Ibi**. I. vbi
 dñs pacis hitare dignat̄ pe
 reūt oīa inimica pacis v̄nī (cō
 fregit) hoc p̄ parte z̄ in futu
 ro totaliter (potētias) d̄bas
 dyabol⁹ fideles īpugnat con
 fregit q̄dē (arcū dolositatis
 hereticorū (scatū) incredulo
 rū iudeorū (gladiū) tyranorū
 (bellum) vitiorū: vbi. n. actorū
 pacis venit oīa ista fugiunt.
Tu q̄ cōfecisti potētias: es
Illuminās) fideles tuos co
 gnitiōe sūmi boni (a mōtib⁹
 eternis). i. p̄ aptos tuos qui
 mōtes eterni dñi: qz̄ eterna z̄
 incōmutabili sublimitate cō
 sistūt mirabile: qz̄ p̄dicatio
 nē suā exēplis roborabunt et
 miracul⁹ z̄firmabūt (turbati
 s̄t oēs īsīpiētes corde). i. pha
 risei et seculi sapiētes audien
 tes noua p̄cepta annūcia
 ri: et recedentes a vero lumi
 ne tenebrosa mūdi desideria

sunt secuti. Quid aut̄ his in
 sapientibus corde z̄tigerit sub
 iūgit dicens. **Dormierūt cō
 nū suū) mortis** (z̄ nichil inue
 nerunt oēs vici diuitiarū) cu
 iusmodi sunt q̄ perantur ca
 ptiaa mēte dclerūūt (in ma
 nib⁹ suis) siue in p̄ate sua si
 cut erigians a somno nichil
 inuenit qd̄ se hēre putabat.

Inexculabiles p̄pheta off
 dit illos incredulos dicens.

Ab increpatione tua de⁹ ia
 cob) cū increpares eos p̄ te z̄
 p̄ p̄dicatores tuos (dormita
 uerunt) sācta monita tua ne
 gligent audicētes: z̄ s̄ meri
 to culpabiles redduntur isti
 aut̄ sūt (q̄ ascenderūt equos)
 .i. q̄ in supbia crelesctes quasi
 equis curretib⁹ mūdi istius
 illecebras puagāt. **Tu** de
 us q̄ hoc fecisti (scribilis es)
 futur⁹ impiis in iudicio qm̄ ī
 glōria maiestatis tue veniēs
 superbos addixeris et humi
 libas corde perpetuā cōtāle
 ris dignitatē (et quis resistet
 tibi). i. nullus vtiqz̄ (ex tunc
 apparebit (ira tua) quia ni
 chī vltērius per patientiam
 d̄simulabis. **De** celo .i. de
 summitate potētie dclēdet
 (iudiciū) tanq̄ fortissima cac
 M. iii.

Psalmus .lxxvi

Et q; manu iaculū designatā
 (terra) .i. terreni hoies q; di-
 uine sentētie auctoritate dā
 nādī sūt (tremēt) cū audierit
 ite in ignē eternū (& q̄scent)
 et i ppetua dānatiōe recipiē-
 tur: s; q̄s ista sine rege ē: q; q̄-
 sescēt a mal' operib' s; supli-
 cis nō q̄scent q̄ppe: q; eterna
 flāma cruciādi sūt. **Q**n erit
 hoc: **C**ū exurgeret in iudi-
 cio de' tūc terra. i. terreni ho-
 mines pctōres tremēt: exurgz
 aut de' ad iudiciū n̄ ad solā
 dānatiōē maloz: s; (vt sal-
 uos faciat oēs māsuetos) r̄q̄-
 etos (tre) q̄eta tre sūt q; n̄lis
 vitis mūdi hui' i flāmata vo-
 lūtate rapiūtur: s; eq̄li se mo-
 deratiōe tractātes pacē mē-
 tis pbanē habere trāq̄llam.
Propheta locutur d' vo-
 tis deo reddēdis ait. **C**ogi-
 tatio homis cōfitebitur tibi
 qn pctā preterita: hūilitatis
 satisfactiōe dānauerit et reli-
 quie cogitatiōis). i. recorda-
 tionis pctōrum p' effusas la-
 chrymas & assiduā cordis cō-
 tritiōē p̄teritoz criminū (di-
 em festū agēt tibi) gr̄as agē-
 do: qn sentit se hō a pctis li-
 berū. **N**ouete qd q̄s pote-
 rit (et reddite dño do vestro)

q; displicet deo infidelis pro-
 missio nō dicit q; vota red-da-
 mus sed intelligit vt qd p̄mē-
 serim' reddam' : q̄b' aut lo-
 quit' subfugit (oēs q; in circu-
 itu assertis munera) nō q̄des
 hereticis nō paganis: s; eis
 qui altari eius munera) red-
 dere catholica institutione se-
 stinant in circuitu res agit
 cū mūera fideliz sacratissi-
 mis altaribus offerūtur. **N**o-
 lite negligē reddere vota ve-
 stra qm̄ vouistis dño. **T**erri-
 bili) terribili dico si solū pa-
 uis: sed p̄cipibus et regib'
 quozū aufert sp̄m qn̄ vult n̄-
 lus ei eozū vltra velle dei vi-
 uere pōt. **A**rgumentum
Psalmus .lxxvi. in quo mo-
 net desideria illecebras secu-
 li, calcare & nichil sibi p̄pne-
 re nisi deum a quo sunt oia.
Introductio.
Nox ecclesie.

Mox mea ad
 dominum clama-
 ui) intentione de-
 uotiōis nichil aliud q̄ ipz ex-
 petii: s; eū soluz s; oia deside-
 rari (voce mea ad dñm) nō
 frustra: q; (intēdit michi) be-
 nigne me respexit. **M**axime

In die tribulatiōis mee desu-
 erquisiui soluz (manib⁹ me-
 is) nō solū credēdo ⁊ orando
 s; operib⁹ bonis (nocte) .i. in
 pñti vita: q̄ quis lucē hēe vī
 deat pctōz rñ obscuritate fu-
 sca est (cozā eo et non sū dece-
 pt⁹) .i. defraudat⁹ a spe quā
 in eū piecerā: cōsecut⁹ enī sū
 effectū oōnis mee. **V**enit
 solari aīa mea) in istis reb⁹
 mūdānis et caducis s; (mēoz
 sui des) in q̄ ē sūma suauitas
 (et) i ei⁹ memoria (delectat⁹
 sū et exercitat⁹ sū) iqrēdo ma-
 gnitudinē tue potētie ⁊ sapie
 et cū in cōtēplatiōe mea tra-
 ctare q̄li potētia oīa p̄tineas
 quali sapia oīa dispōas ⁊ tā
 mltā mirabili ordinatiōe di-
 spelas (obsecit spūs me⁹) qz i
 cōphēlibilis es. **A**nticipa-
 uerūt vigillas oculi mei) an
 alios surgēs ad cōtēplādū
 ipsa mea cōtēplatiōe (turba-
 tus sū) recozdatiōe peccātū
 qz hūanū gen⁹ in delictoz p̄-
 cipitia ruere videbam (et ta-
 cui) qm̄ in pñda nocte non
 habui solatiū hūani colloq̄ .i.
Cogitavi dies antiquos) q̄
 bus hūanū gen⁹ pctis tene-
 bat obnoxū q̄ caduci sūtela-
 bili varietate fugitiui et ad

mirat⁹ sū cur labētes dies et
 q̄s teneē nemo p̄t tātopeē de-
 siderat et q̄rat humanitas (⁊
 annos eternos) q̄ sp̄ stant: q̄
 nō tēpoz labētū momēd ex-
 currunt; s; eterna stabilitate
 firmant: qui soli sūt sp̄ate ap-
 petendi: negligebamus con-
 sennēbamus nec credebam⁹
 esse: dum eos in pñti non va-
 lebam⁹ aspicere. **E**t medita-
 t⁹ sū nocte) in pñti vita (cum
 cozde meo) .i. cū oōne mea.
 (et exercitabar) vt cognosce-
 re qd potī⁹ tenendū sit (⁊) vt
 meli⁹ intelligerē (scopebā) .i.
 discutiebā et mundabā (sp̄m
 meū) ne qd sordez ne qd diuī-
 nis cōspectib⁹ displicēs i eo
 remaneret. **M**editat⁹ aut sū
 dicēs (Alquid i eternū pie-
 cit de⁹) gen⁹ hūanū vt nō ad-
 uer⁹ sui miseratiōe respiciat
 (aut nō apponet) siue addet
 (vt cōplacitiōz) .i. mālnetioz
 (sit adhuc aut) totalē. **M**ise-
 ricordiaz ab sident) a (gñe hu-
 mano) .i. oī t̄p̄exerte non qm̄
 in nouissima etate mittet fili-
 um. **A**ut obliuiscet misere-
 ri deus) certe non. quia na-
 tura misericōz est: ⁊ miseri-
 cordia ab eius maiestate nū-
 q̄ diuiditur (aut continebit).

tra misericordias suas). i. ira vincet misericordiam: certe non: quia potius misericordia vincet iram. Hoc ita cogitabam apud me (et) post hoc. Dixi rēdendo meditatio meae (nunc cepi) quasi intelligere quod fuit tacitus ab aeternis temporibus. i. quod homo reducet ad annos aeternos: (hęc mutatio) est (dextere excelli). i. favoris et propitiatiois filii dei qui est dextera dei patris: quoniam nisi corpus nostrum acceperit: nos misericordiam accipere non possumus: et de conditione servili mutemur in filios. Et per hoc intellexi illam mutationem futuram: quia. Nemo enim fui operum domini. i. quod creavit homines: et sicut eam per misericordiam creavit: sic intellexi quod eum de per misericordiam reparabit: (quia) est (memor ero mirabilium tuorum) quod fecisti ab initio humano generi: eidem pius miseratorum in multis indulgendo: et sic spero quod et nunc indulgebis. Et meditabor in omnibus operibus tuis) et te in eis artificem potentissimum et sapientissimum contemplantur: (et in) preceptis tuis salutaribus quod tu invenisti humilium devotione (verborum). Prophetam in his eruditus in laudes praecepit dicere Deus per (via) veni-

endi ad te est in christo sive per christum: quod ait: nemo venit ad patrem nisi per me (quod deus magnus sicut deus non nullus: imo (tu) solus: et non alius facis mirabilia) tanquam in aere quod in corpore. Notas fecisti virtutem tuam. i. filius tuus quod est vir et sapientia quoniam eum in mundum misisti ipse et est brachium in quo (rede misisti populum tuum. i. credentes ex iudeis: et electos ex gentibus) (Nota fecisti virtutem tuam) nam cum notum fecisti filium tuum per eum. (Videntur). i. cognoverunt te filii de populo de iudeis et populi de gentibus et timuerunt potentiam tuam visis miraculis (et turbati sunt salubriter infideles quod erant sine fundamento fidei errorum suorum confitentes et veniam postulantes. Et tunc. Multitudo sonitus aquarum auditus est sonitium in laudibus dei de missione filii in confessionibus peccatorum: igitur culpam: in confessionibus: in gratia adorationibus: quod sonitus puerit: quia (voces derunt nubes). i. predicatorum per orbem terrarum in omnibus gentibus predicando christum. Vere dederunt vocem suam. Et tunc. i. quod (sagittae tuae) o deus. i. voces predicatorum tuorum corda fidelium medicinale penetrarunt ad salutem et (vox) ipsa predicationis apo-

colorū q̄ soluz et fugorē et timorē hūanis pctōib⁹ inferebat toti⁹ or̄bis circulū et ab̄itū cixit vñ seq̄. **I**lluxerūt p̄ ap̄los diuina p̄cepta d̄itā lumie radiātia coruscando miraculū q̄ tenebras hoim p̄ totū mūdū salutari illumiā (dē fugauerūt: vñ (2) mota est terra). i. hoies ad quēr̄siōez i cōtremuit agendo p̄itētiam p̄ pctis: eos aut̄ dicit cōmotos et tremescōs q̄ v̄bū fidele audietes ad cōuersionis studiū x̄pi m̄uēt p̄uenēt. **E**t p̄ ip̄os ap̄los sic opantes. **I**n mari gētū (via tua) nūc q̄ dudum erat i iudeoz p̄p̄s: et p̄cepta tua recepta sūt a plurib⁹ popul gētū et tñ (vestigia tua) i. pl̄t̄ia tua corp̄alis doct̄ia miracia (nō) sūt ab iūdelibus iudeis cognita. **C**ū tñ. **D**eduxisti iulū (pp̄z) quōdā (tuum de egypto) ad modū ouisū (i manu moȳsi) q̄ fuit dur̄ populi (et aarō) quez p̄fecisti tu de⁹ sacerdotē omni populo. **A**rgumentum. **P**salmus lxxvii. i q̄ mōet p̄p̄m ne sit i grat⁹ de diuinis beneficiis. **I**ntroductio. **M**ox dei qui p̄ moȳsem legem dedit hebreis,

Attenctie | cor
 de (popule meus legem tuam in cinere) p̄t̄ humilitatem (aurez v̄t̄ cordis ad itelligēdū (v̄ba or̄is mei). **A**periā os meū) i figuris et similitudine ex q̄ ad alia capietis intellectum (loquar) obscuras q̄st̄iōes q̄ adhibita disceptatōe soluende sūt (ab initio) exitus filiozū isrl̄ de egypto **M**ox ap̄stoloꝝ am seu p̄ph̄ā i pl̄ona eorū. **Q**uāta). i. q̄ magna q̄ mirabilia (audiuim⁹) b̄n̄ficia exhibita pp̄lo iudeozū i egressu suo de egypto et i p̄gressu in d̄serto et i ingressu terre p̄missionis (et cognouimus ea) q̄ (p̄tes) i. p̄phete (narrauerūt nobis) q̄ tñ iudei i grati fuerūt **E**t ita narrātib⁹ p̄tib⁹. **N**ō sunt occultata a filiis (suis i succedētib⁹) sibi ḡnat̄ib⁹ **D**ēs n̄ri. **N**arrauerūt) opa dei i q̄bus merito laudand⁹ appet̄ d̄z (i virtutes ei⁹) q̄ i egypto sc̄e sūt postq̄ exierūt de egypto **E**t postea: **S**uscitauit) i populo iudaeico (legē i mōre synai q̄ d̄ē testimoniū) locutionis diuine cū pp̄lo et q̄ testabat hereditatē eternā quam

Psalmus. lxxvii

nobis pmittit deus dicit (sus-
 scitavit) qz lex naturalis qñ i
 lucē redit p (legem) scriptā q
 sōno ignorātie videbat opres-
 sa et sopita: lex et testimoniū
 idē sūt sicut iacob et (isrl. In
 q lege. Quāta). i. q magna
 et intrifica (mādauit p̄sibus
 n̄is nota facit filijs suis). i.
 posteris: nō tm̄ iudeis: s; (vt
 cognoscat gñatio altera). i.
 xp̄iana quā de gētib; constat
 esse electā Et sic p̄leqñt. **Fi-
 lii**. i. xp̄iani (q nascētur) po-
 stea ex aq̄ et spū sc̄to (et exur-
 gent) sursum h̄ites cor; suū: qz
 vero nati sūt et nō renati nō
 sursum est cor; eoz; (z narrabūt
 filijs) p gñatōes qd̄ vtiq; xp̄i-
 ani impleuerūt q̄ predicatōes
 sc̄as ad aiay salutē cōferēdā
 suis posteris tradiderūt. Et
 hoc idē **Ut** ponāt sp̄e suā) nō
 in lege q̄ punit: s; i gr̄a cōces-
 sa q̄ redimit (et nō obliuiscāt
 operū dñi) sicut fecerūt p̄fidi
 iudei qui oblito auctore suo
 ad culturas se demonūz trā-
 stulerūt et mādata ei; exq̄rūt
 ip̄a ē. n. dei sumi. **Ha** recozda-
 tio si mādata ei; deuot̄ mēti
 b; impleam;. **Nō** exq̄rant. **De-**
 fiāt sicut p̄es eozum gñatio
 p̄ua et exaspans p̄ua qz

veritatē recipe: noluit exaspans
 qz a deo exaspauit i deū
 vt i salaatorē armaret quod
 fuit s; s; acerbitates. Et qz
 p̄ua est: idē **Gñatio** q̄ nō di-
 rexit cor; suū) ad fidem susci-
 piēdā ad diligēdū deū et i p̄-
 ceptis ei; ambulādūz (et nō ē
 credit; euz; deo sp̄s ei;) quia
 fuit sp̄ incredul; p̄missiōibus
 dei. **Uñ** d;: qz gñatio illa cor;
 suū nō direxit: qz nec. **Hilli**
 effrē) q̄ videbātur meliores i
 in illo populo (itēdētes arcū
 mittētes) sagittas (cōuersi s; i
 in die belli) per similitudinē
 loquit;. **Iudei** intēderūt arcū
 et miserūt sagittas qñ promi-
 serunt se obseruare legē am-
 monēte moysē dicētes: q̄cun-
 qz locut; est dñs noster facie-
 mus et audiem; cōuersi s; i
 die belli qñ aaron dixerunt.
 fac nobis deos quos adore-
 m;: ecce quō in parabolis et
 p̄positionibus oīa explicat.
Quare cōuersi sūt i die belli
 qz. **Nō** custodierūt testamē-
 tum dei). i. p̄missionēz quam
 deo fecerant oīa que locutus
 est dñs faciem; (et i lege dñi
 noluerūt ambulare. Et obli-
 ti sunt beneficiōz ei; et mi-
 rabillium eius q̄ ondit eis (co

eam patrib⁹ eor⁹. Corā p̄ri-
 bus eorū) moysē aarō aliisq³
 senioribus (fecit mirabilia in
 terra egypti in campo thane-
 os) q̄ ciuitas regia ē egypti i
 qua erat pharao apud quez
 decē plage egypti sc̄e s̄t. In
 terrupit mare) rubrū (et pdu-
 xit eos) pede sicco ad aliud li-
 tus (z statuit aquas) ex tra-
 q³ pte ne fluerēt: s; firme sta-
 rent: sicut aqua (i vtre). Et
 deduxit eos) de die (in nube)
 ptegēte eos ab ardoze solis
 et (de nocte) in colūna (ignis)
 que ostēderet eis viam. In
 terrupit petrā (in heremo) in
 loco sicco z deserto et emana-
 uit fōtes irriguos z potauit
 eos abundāter velut in abisso
 mlta) Et eduxit aquā de pe-
 tra) q̄ leq̄batur eos quocūq³
 ibāt (et eduxit aquas) nō pa-
 rū s; (tāq̄ flumina) q̄ de vbe-
 rib⁹ mōtiū copiosa iundatōe
 pcedunt. Quibus b̄nficiis et
 miraculis non obstantibus.
 Apposuerūt adhuc pecca-
 re ei). i. nō credidere (i irā cō-
 citauerūt). i. ad irā excicauē-
 rūt (excellū i maq̄sa) loco nō
 credendo deū posse sibi p̄lis
 difficilia facere. Et tētauerūt
 deū) diffidētes de ei⁹ potētia

(in cordibus suis) ad hoc (vt
 peterēt elcas) nō sp̄iales: s;
 carnales (aiab⁹ suis). i. p̄p̄t
 aias retinēdas i cozpozib⁹ el-
 ca. n. retinaculū ē aie i cozpe
 Et male) z vtiq³ male q³ fal-
 sa (locuti sūt de deo) dicētes
 (nūq̄d poterit de⁹ pare men-
 sū i deserto) splēdidā carnitū
 q̄si dicerēt nō. Ecce blasphe-
 mia et diffidētia: o stulta ni-
 mis absurdaq³ vecordia hu-
 manā possibilitatē ad diui-
 nā trāstulitōtē. Et rursus
 diffidētes dicūt. Qm̄ pcul-
 sit petrā et fluxerūt aq̄ z tor-
 rētes) ex magna aquazū abū-
 dātia (iundauerūt) sequit⁹ q³
 poterit aliud ēt facere. Dis-
 fatua cogitatio: exēplum ma-
 gni miraculi dare et eius au-
 ctōzē in reliq³ arbitrari pos-
 se deficere. Nūq̄d z panē po-
 terit dare) aut pare refectio-
 nē splēdidam z delicatā (po-
 pulo suo) quasi dicerent du-
 bitādū est. S; māluētissim⁹
 dñs noluit statī punire eos
 sicut bene merebātur sed ne
 viderēt non posse facere que
 petebāt sicut stulte illi dubi-
 tabāt. Ideo audiuit) et im-
 plebit petitiones (et distulit)
 penam inferre eis vt prius

Psalmus .lxxviii.

Consideret suā potētā (& ignis)
 .i. (ira) dei (accē⁹ est) i pplm
 descēdētē de (iacob & in isrl).
Hinc ignis accē⁹ e st i iacob.
 v. **Q**z nō crediderunt deo)
 suo q̄ posset iz ex p̄cedētib⁹
 miraculis hoc firmis p̄terāt
 credē (nec sp̄uēt i) bonita-
 te sua q̄ n̄ d̄ficeret eis i necel-
 sariis. **E**t mādās executiōi
 petit d̄s eoz (mādauit nubi
 h⁹ descē) et (ianuas celi aerei)
 vbi ḡnabat māna (apuit) iñ
 descēdere faciens vñ seq̄tur.
Pluit ille) .i. dedit p̄ modū
 pluuiē (māna ad manducan-
 dū) et sic (panē celi) .i. in celo
 aeres angeloz misterio fōta-
 tū (dedit eis) **E**t ita. **P**anez
 āgeloz) .i. misterio eoz fōta-
 tuz (manducauit hō) cibaria
 misit (i abūdātia) cū q̄z colli-
 geret de eo q̄tū cōedere po-
 terat. **E**t ad satisfacēdū desi-
 derio eoz de esu carniū **T**rāl
 tulit) vētū austrālē de supio-
 re pte aeris ne .s. flaret (idu-
 xit d̄tute sua) vētū (africū) q̄
 est vē⁹ occidentalē vt flaret
Sus vbi erat multitudo ma-
 gna coramcū q̄s vētus trāl
 portauit vltra mare rubrum
 vbi erant castra hebreozum.
Sequit̄. **E**t pluit sup eos si

cut puluerē) .i. valde abundā-
 ter (carnes) viuas i marina
 copia .s. (volatilia p̄nata et
 ceciderūt i medio castrorū eoz
 rū circa tabernacula eoz) vt
 sine oī labore et difficultate
 possent ea cape **E**t) sp̄i (mā-
 ducauerūt & saturati sunt ni-
 mis) .s. q̄ ad nausē abundā-
 tiam carniū sicut desidera-
 uerunt (attulit eis) & (nō sunt
 frandati deliderio) imo sunt
 ḡsecuti illud h̄bētes carnes
 i abūdātia. **I**n celo q̄ stul-
 te dubitauerūt d̄ potētia dei
Ondit p̄phā q̄lē puniti sūt a
 deo de q̄ ita ait. **A**dhuc esse
 erāt i ore ip̄oz) qz multi adu-
 comedebāt & punitō dei descē-
 dit sup eos. **E**t occidit) potē-
 tes (eozū) repletos d̄. utis (et
 electos israel) scz moysē et
 aarō & mariā (ipediuit) ne in-
 grederent̄ terrā p̄missionis.
In omnibus his (correcti et
 puniti) peccauerūt adhuc et
 nō crediderūt i mirabilibus
 eius. **E**t iō. **D**efecerūt dies
 eozū) q̄lī lāguida t̄be ḡcūpti
 (in) .i. p̄vanitate p̄ qua citi⁹
 pierūt (& anni eozū cū festina-
 tiōe) qz moys multozū fuit ac-
 celerata sicut i rebellidē cho-
 re **Q**ū occideret) aliquos de

ppro alii timētes (q̄rebāt eū
et reuertebantur) studiose: et
sedulo venientes petebāt mi
sericordiam a deo. Reuertebāt
quidem qz Rememos
rati sunt: qz de^o adiutor eorū
est) in bonis (et deus excelsus
redēptor eorum est) a malis.

¶ Et qz ista reuersio ad deū
q̄ ad multos nō erat ex amo
re iusticie: s; timore pene di
cit. Et dilexerūt eū i ore suo
et lingua sua mēti sē ei) q̄ nō
sic habebāt i mēte licet pete
bāt i ore. Vñ seq̄t. Cor autē
eorū nō erat rectum eū eo) qz
ydola colere desiderabāt (nec
fideles h̄iti sē i testō ei^o) vt le
gē ei^o obstruarēt sicut i timore
punitēbāt. Ipse autē ē mi
sericos) i natura: et etiā p̄tra
merita iporū (siet ppici^o i pcis
iporū) puniētes eos citra cō
dignū (et nō dispdet eos) to
talit̄ eos delēdo sic meruēt.

Et abūdauit) m̄ia dei (vt a
uerteret) ab eis vindictā suā
vt de eis sumere ceperat. (et
nō accēdit oēm irā suā) quā
de eis sumeret oēm p̄meritā
penā. Et hoc ideo: qz. Recoz
dat^o est) .i. admodū recozdat̄
tis se habuit quasi oblit^o dū
eos affligeret (qz caro sūt) .i.

carnales et fragiles p̄niqz ad
peccādū. hec est maxima cā q̄
deū mouet vt se nobis mise
ricozdē exhibeat (spūs) hō est
(vadēs) i breui de hoc mūdo
p̄sepationē aie a corpore (et
nō rediēs) ad ipsū corp^o v̄ta
te p̄p̄a nature. Depercit eis
et licz parceret ipsis. Ipsi tū
multoties) .i. sine numero (ex
acerbauerunt eum i deserto)
et ad vindictā (concitauerūt
cū i aquoso) vt digne eis pe
nas inferret. Et cōuersi sūt
ad ydolatriā) et tētauerūt deū
dolose petētes ab eo qd̄ ab il
lo accipe distidebāt: (et scrip̄t
israel) ad amaritudinē puo
cauerunt Et Nō it recozda
ti) prāt (ei^o) die q̄ (redemit eos
de manu tribulantis) .i. pha
raōis. P̄tēta n̄ sūt recozda
ti Quare. Voluit in egypto
signa sua) .i. decē plagas (et
p̄digia) in ciuitate illa regia
vbi signa ista) factā sē idē ē si
gnū et p̄digū. signū iō di po
tētia idicat p̄digū qz i se no
bis dat aliō intelligēt. Int̄ q̄s
plagas. Cōuertit i sāguinē
fluita eorū et pluuiales aq̄s ne
biberēt. Misit in eos) muscā
caninā et p̄ugebat eos grauiē
et ranas et dispdidit eos) qz i

Psalmus. lxxvii.

ullo loco poterant stabiles esse
 propter ranas Et dedit erugi
 ni .i. vbera vberum quod corripit se
 getes (fructus eorum) et fructus
 pro laboribus eorum) productos locu
 stis. Et occidit in grandine vi
 neas eorum et mozos eorum in prui
 na) vel in frigore corripente
 Tradidit grandini iumenta
 eorum) existetia in capis (et pos
 sessiones) igni. Misit in eos) ef
 fectum ire (sue indignationis) pro
 plagas dictas et sequentes (im
 missas pro angelos malos) quod fue
 runt executores diuine iusticie
 in persecutionibus egypti. Quia fe
 cit semite ire sue) .i. semitam in
 viam auertit: quia ex parte prima fla
 gella non fuerunt correcti pla
 ge ampliores sunt augmentate:
 vnde legitur (et si peccit a morte)
 vitas (eorum) et iumenta eorum in
 mortecluduntur Et percussit omne
 hominatum in terra egypti
 nisi solum hominum sed omnium iumentorum
 hominatum (promissas omnis la
 boribus eorum) vnde videri et lina et
 assia que citius maturescunt (in ta
 bernaculis) egyptiorum descen
 dentium de (cham). Et propheta
 nunc ostendit quomodo deus eduxit
 iudeos de egypto et induxit in
 terram promissionis et ipsi iterum in
 grati offerunt eum sic dicens .

Et eduxit de egypto (propheta
 israhel diligenter custodien
 do sicut pastor oues suas (et
 produxit eum tamquam gregem in deser
 to) quod erat inter mare et egyptum.
 Et eduxit eos) pro desertum (in
 spe) benedictum in terram promissio
 nis (et non timuerunt) quia (iumentis
 eorum coegit mare) Et in
 duxit eos) in terram promissionis
 que dicitur sanctificata propter hierusa
 lem in qua edificatum erat templum (in
 monte) moysi (quod monte) non
 gladius eorum (acquirit) sed
 (dextera) .i. potentia (eius).
 Hoc modo adquisit: quia. Et
 cetera) plenitia (eorum gentes)
 chanaanicas que prius terram illam
 obtinebant: et alias ibi habi
 tantes (et sorte diuisit) singu
 lis tribubus (terram) promissionis
 equali mensura assignat) tunc (su
 niculo) terram diuidebant. Et
 habitare fecit in) domibus vil
 lis ciuitatibus et castris a genti
 libus) edificatis (tribus israhel)
 De ingratitude iudeorum
 et eorum) pertinacia et quod eis ira
 to domino) contigerit propheta expo
 nit dicens: et istis beneficiis non
 obtantibus). Detrauerunt deum
 diffidentes de diuina virtute
 (et exacerbauerunt deum ex
 cellsum) prouocantes ad iram

et precepta) ei non custodie-
runt Et aduerterunt se) sciēter
ab eo (et nō seruauerūt pactū)
i. legē quam p̄cipigerāt obser-
uare (quēadmodū patres eo-
rum) q̄ adorauerūt vitulū et
multipliciter offenderunt in
deserto (cōuersi sunt in arcū
p̄rauū). i. similes facti sūt ar-
cui p̄rauo: arcus p̄rauus dē
malicia pctōrū q̄ nō eminus
percutit: sed i se magis perī-
cula directa cōuertit. In irā
zeitauerūt eū) imolādo ydo-
lis (i collib⁹ suis) et cū hono-
rē deo debitū (sculptilib⁹ su-
is) impertirēt ad indignatio-
nē: et vindictā (p̄uocauerūt)
¶ Propheta numerat vin-
dicte grā q̄bus punit⁹ est po-
pulus ille p̄fidus dicēs. Ad-
uertit) de⁹ p̄dictā p̄li neq̄tiā
(et spreuit et ad nichilū rede-
git valde israel) tradēs eum
captiuitati aliorū p̄p̄orū post
mortē iolae. Et repulit) pro-
pter eorū nequitia ciuitatem
(silo) que fuit destructa per
philisteos in qua erat dei ar-
cha illo tpe: et ideo dē (taber-
naculū) ubi habitauit) inter
hoies quia ibi deus responsa
dabat. Et tradidit in capti-
uitatē virtutē eorū). i. archā

que erat virt⁹ eorū qz ea p̄nte
semp vincebant inimicos (et
pulchritudinē). i. eandem ar-
chā de qua ipsi gloriabātur
sup om̄s gētes (i man⁹ inimi-
ci). i. philistinozū a q̄bus ca-
pta est. Et cōcluse i gladio
p̄p̄m suū) p̄mittēs eos ab i-
micis occidi (et hereditatem
suā spreuit. Iuuenes eorū co-
medit) furoz vel gladius ini-
micorū (et virgines eorū nō sē-
lamētate) qz cū quilibet q̄re-
ret locū fugiendi dimittēbā-
tur mortui i sepulcra: et ilamen-
tati. Sacerdotes eorum). i.
ophni et finees filii heli (i gla-
dio) philistinozū (ceciderant
et vidue eorū nō plozabātur)
eadē rōe que virgines. Pro-
pheta ostēdēs vltionē i ipsos
aduerlarios retortam dicit.
Dñs) q̄ p̄ius (tanq̄ dormi-
ens) visus est: qz p̄p̄m suum
dimisit affligi ab inimicis (ex-
citatus est tanq̄ potēs) incen-
sus (vino): qz tūc sunt hoies
ad iram faciles: et ad virtutē
potentes quando post crapu-
lam de summo surgunt: exci-
tatus dico ad iī. ferendam vī-
dictam hostibus. i. philisteis
qui archā dñi rapiētes loca-
uerāt iuxta deum suū dagō

R. i.

Psalmus. lxxviii.

Et percussit inimicos suos in posteriora) i secretiori parte natiu: vt etiā viui a toxicib⁹ rodētibus eorū anos execrabili morte punirētur (opprobriū sempiternū dedit eis) qz nullus alter taliter punitus est qd i sempiternū diuturnū p̄ditu scriptura setā i qua redactū est legit. Inimicos suos ita percussit s; suos reedificauit eligēdo tribū p regia dignitate dicēs. Et repulit tabernaculū ioseph) vt inde esset rex (i tribū effraim non elegit) ad reglā dignitatem. Sed elegit tribū iuda) vt faceret ide regē (mētē sp̄o quē dilexit) eligēs ad cultū suum Et edificauit) sē salomonez (sanctū edificii) suo noie deputatū (sicut vnicoꝛniū) qz si cut illud aīal nō pmitterit aliū aīal accedere ad cubiculū sic de⁹ phibuit alienigenā itra tēpli ministrare (in terra). i. i hierusalē (qua in fundauit) p cultu suo: i solio suo stabiliē q̄tū fuit ex pte sua: et ita fuisse nisi petā israel impeditiūset Et elegit dauid serū suū) i tribu iuda: i ster filios psal quis esset iunior (sustulit de gregib⁹ ouīū) sequentē

oues fetas (accepit eū) i rebe i ita ex pastore pecudū ad re gīmē hoīm est trāslat⁹. vñ se q̄t. Pascere). i. elegit vt pascat p̄ptm descēdētē de (iacob et israel p̄ptm) eū dē a deo specialitē dilectū sibi. Et gubernauit eos in puritate cōsciētie: i operib⁹ ab eo p̄udēter actis (deduxit eos) ad virtuosē et pacifice viuendum.

Argumentum.

Psalm⁹. lxxviii i quo propheta deplorat captiuitatem hierusalē tempore regis antiochi.

Introductio.

Propheta dauid licet lōgis ante t̄pibus q̄ rex exiret antiochus. omnia tamen moze suo quasi transacta refert que spiritu sc̄to repletus p̄uidebat esse futura: vñ de flens pietatis affectu ait. D.

Deus vene rūt gentes) in iudeam tunc (hereditatem tuam polluerūt sanctum templum tuum) sacrificādo in eo ydolis suis (posuerūt hierusalē) euerētēs eā quasi casulam vel sicut tugurium siue acernum lapidum

ubi solent custodes poni ad
custodienda pomeria. **Do-**
sueſt) cadavera i sepulta (ser
uoz tuozū elcas volatilibus
celi) et non solū illis s; ēt (be-
stis terre). s. lupis & canibus
posuerūt elcas carnes sciozū
tuoz. **E**ffuderunt sanguinē
eor) in tanta copia: et ita vili-
ter sine aliquo respectu mie
sicut (effuderūt aqua) et non
solū intra muros: s; etiam in
(circuitu hierusalem) et si erat
qui sepelire) q; par conditio
piscis oēs inuoluerat **H**acti-
sum opprobriū) oibus in cir-
cuitu gentib) (sublānatio et
illusio his q; i circuitu nostro
sūt). i. his q; nos ad famā tē-
pli honozabāt. despectibiles
sci sum). **P**ropheta depre-
cat dñs; p p̄p̄lo israel & tra i-
micos: et insultātes dicens.
Usquequo dñe irasceris in si-
nes) q; diu hoc sustinebim) et
videbim). ita affligi pp te: et
nō vlcisceris nos (vlq; q; accē-
des) & multiplicabitur (velut
igni) indignatio tua **E**ffun-
de irā tuā). i. indignationem
tuā abūdātē emitte (in gētes
que te nō nouerūt) p verā fi-
dem nec coluerūt: s; sūt p̄do-
latre et reges (qui nomē tuā

non inuocauerūt) i te creden-
tes: s; demonia vel aliq; aliā
creaturā. **D**ebes o dñe effun-
dere irā tuā. **Q**) (israeliticū
populū p magna pte crude-
liter consūpserūt sicut cibus
cōsumitur et ciuitates iudee
(desolauerūt) et destruxerūt
Estitebo; dñe nrā pctā mea
cuisse ista flagella s; depreco;
pietate tuā **N**e meminēris
ad puniendū (iniq; tātū nrā;
antiquarū) nō tm nouiter fa-
ctarū: s; quas a patrib) accē-
pimus (cito) p̄ueniant (nos
mie tue) ne in toto abso; bea-
mur p desperationē (q;) omni-
b) adminiculis (paupes sc̄ti
sumus nimis: **A**d iuuā nos
deus) q; i tribulationibus sp̄
sollicitus es saluare nos (et
pp̄ gloriā) et honozē (nomis
tui dñe libera nos) non pp̄
meritum nostrum (et propi-
cius esto peccatis nostris p-
pter nomen tuum) i. p̄p̄ter
bonitatem tuam non p̄p̄ter
nostram iusticiam. **A**d iuuā
nos oro. **N**e forte dicant)
inter gentiles (ubi est deus
eorum) quasi dicerent vel nō
est: ē taz parui mouenti q; nō
p̄t suos adiuuare: & vindictā
fienda in eis ita cito fiat vt.

R. ii.

(oēs natiōes). i. gentes itelli-
gant deū i eos se vlcisci: et ēt
nos (oculis nris) videamus.
Ultio sāguinis seruoꝝ tuoꝝ
q̄ effusus ē introeat in cōspe-
ctu tuo: et gemitus ꝓpeditoꝝ
rum). i. eoꝝ q̄ captiui tenent̄
vt liberēt. Scōꝝ magnitudi-
nē) potētie tue (filios). i. imi-
tatoꝝ eoꝝ q̄ ꝓ vitati defen-
sione occidunt. s. vitatis de-
fēsoꝝ (pollid) et custodi ne
aliq̄ tribulatiōis asperitate
possint reuocari. Et reddebi-
cinis nris) philisteis et aliis
nationibꝫ: i circuitu iude po-
sitis vidictā ꝓfectā: vltionē
plenā q̄ septēnario nūero de-
signat (i linu eoꝝ). i. i aīa ad
qd̄ te moueat (ꝓꝓperius qd̄
expꝓbrauet tibi dñe) attri-
buētes ipotentie tue captiui-
tateꝝ nram. Nos aut̄ ꝓꝓtus
tuus: et oues pascue tue cōfi-
tebimur tibi) cōfessione lau-
dis ꝓꝓ liberatione nostra (i
sempiternū) Nō tñ ꝓfitebi-
mur s; etiā. Annūciabimꝫ)
aliis (laudeꝝ tuā) quādiu ali-
qua generatio erit.

Argumentum.

Psalmus. lxxix. In q̄ mo-
uet nos in meliꝫ cōmutari et
ad christum dirigi.

Deꝫ qui es
rex cuiꝫ arbitrio ꝫ
creata sunt et ad-
ministrāt vniuersa: rex dico
spiritualiter (israel). i. eoꝝum
qui te puro corde conspiciūt
intende desiderio: ꝫ petitioni
sanctoꝝum q̄ aduētū tuū desi-
derāt (q̄ deducis) ꝓ aplos ꝓ-
pulū credentem de gentibꝫ: si-
gnificatū ꝓꝓ (ioseph) ad cau-
las dei tāꝫ oues ad pascua.

Qui scōꝝ) sup illas sublimel
ꝓtates celoꝝ: appare i mūdo
i forma nre mortalitatis alū
ꝓta videant te ꝓꝓli q̄ ꝫ illas
tres tribꝫ (effraim beniamin
et manasse) designāt. Excita
potētā tuā ꝫ veni). i. manife-
sta i filio q̄ est virtus tua ꝫ i
carnationē eiꝫ (vt saluos fa-
cias nos) de potestate dyabo-
li. **D** (Deus) virtutū (ꝫ
te nos) aduersos a te aliter n̄
ꝫ uertemur: nisi tu facias qui
solꝫ potēs est: q̄ vult vniuersa
ꝫ ꝫ pleri (et oñde) filiū tuum
(ꝫ salui erimus). **D**ñe deus
virtutum) celestīū (quousq̄)
iratus te ostēdes michi seruo
tuo: ad te orādi differēdo mit-
tere filium ꝫꝫ cuius aduen-
tu totiēs te rogavi. Quousq̄

Psalmus. lxxix. Forcix.

Asbabis eos pane lachry-
 marū). i. pmisses nos affligi
 tot tribulationibus et dolo-
 rib⁹ lachrymosis: qz vñ san-
 ct⁹ ipis suis lachrymis pasci-
 tur: et reficit scīēs tribulatio-
 nē quā patit: vñ pp exercituz
 vel pp remissionē pctōrū da-
 ri seq̄t (potū dabis nobis ī la-
 chrymis) que rōne predicta
 factis viris sunt potus et re-
 fectio: que lachryme erūt (in
 mensura). i. quales sustinere
 possumus: qz oīpotens deus
 cōsulēs fragilitati nre modi-
 ficat: et quadā mensura tēpe-
 rat flagella sua. **P**osuit nos
 in traditiōnē gētibus (vici-
 nis nris) qz nobis colētibus
 et predicātibus te deū veruz
 cōtradicit ab eis multitudie
 simulacrorū suorū (et inimici
 nostri) irident (nos) q̄si fru-
 stra sperātes vñ salui fiam⁹.
Sed cōtra istos. **D**eus vir-
 tutum conuertere nos) totos
 ad te vt te tote corde diliga-
 mus (et ofide) pntiaz filii tui
 (et) salui erimus:) ipsa enim
 est per quem laqueos mor-
 tis euasimus: ipsa deniqz est
 que dignis et confitentibus
 celestia regula largitur. **V**i-
 neam). i. populum iudaicum

que; tu excolebas sicut bon⁹
 agricola vineam suā (trāstu-
 listi de egypto) in terram pro-
 missionis (eiecisti gentes). i.
 amozreos iebuseos. etc. (et
 plātaſti) firmis collocādo: et
 secure habitare fecisti. **D**ux
 itineris fuisti ī cōspectu ei⁹)
 qz in nate p̄eunte per diē:
 et ī colūna ignis p̄eunte de
 nocte: manifeste te eis ofidi-
 ſti (et plātaſti radices ei⁹). i.
 p̄ncipes. i. moysen ⁊ aaron et
 p̄phetas qui in cultu dei et
 fide radices et fūdamēta fue-
 runt aliorū (et) populus ille
 (impleuit terram) p̄missio-
 nis et multiplicationem pro-
 lis. **U**mbra eius). i. cura et
 sollicitudo de eis regendis
 (operuit) maiores qui hic dī-
 cūtur (mōtes) ne pro sua vo-
 luntate ipsi agerent: sed cure
 subditorū totalit̄ intēderent
 (et arbusta). i. excrementa hū-
 i⁹ ppli cooperuit (cedros dei)
 .i. altissimos eorū p̄elatos: et
 doctozes: quanto enim ma-
 gis illa vinea siue populus
 crescebat: tanto maiori cura
 ⁊ sollicitudine p̄elati eorū
 occupabantur: et ita vinea
 ista crescendo cooperuit om-
 nes sanctos p̄phetas ⁊ pa-

R. iii.

triarthas cura et sollicitudie
 Et extendit) hec vinea (psal
 mites suos). i. filios suos hic
 iusalē (vsq; ad mar) mediter
 ranēle quo terminat regnuz
 iude (et vsq; ad flumē) ior da
 nis (ppagines eius) filios fi
 lioz. **D**ñe cū tot beneficia
 cōtuleris illi ppulo **U**t qd
 ergo (destruxisti maceriam
 ei). i. custodiam āgelicā qua
 eā vallaueras & subtraxisti p
 tectionē ei (et) exposuisti eaz
 gētib⁹ (vindemiāt eaz) spoli
 ando diripiēdo et ꝑculcant
 (oēs) gētes q̄ iuxta eā sunt.

Exterminauit) extra termi
 nos patrie sue eiecit (eaz) ca
 ptiuādo (aper). i. bēspelian⁹
 immundus fortis zgress⁹ (de
 silua) gētiliatis qui (singula
 ris). i. superbus (ferus) iude
 is (depastus est eaz). i. totali
 ter cōsumpsit. **D**ñe **D**eus
 virtutum) quamuis extermi
 nata sit vinea. et cōsumpta p
 maiori parte vt tamen reliq̄e
 salus fiant (cōuertere) ab ira
 tua: et ꝑpiciare ei (de celo) &
 vide indulgēdo ei (et visita)
 mittendo filium tuū q̄ sanat
 eam egrotātē. **E**t ne peat vi
 nea ex toto **P**erfice eam) i. fi
 De filii tui quā ichoasti i vni

bra legal (quā plātauit dex
 tera tua) ꝑꝑiciatio tua: et
 perfice eā (sup) fidem filii tui
 fundatā et (quē ꝑfirmasti tibi)
 bi). i. tuū zēt filiū naturalem
 oñdisti dicens: hic est fili⁹ me
 us delectus in quo michi bñ
 cōplacui. **Q**ui igne pietatis
 vel cupiditatis **S**uccenti) et
 occultis iūctatib⁹ (suffossi) ex
 eadem gente in xꝑm crede
 re noluerāt (ab increpatioē)
 terribili in die iudicii (vult⁹
 tui). i. filii tui (peribunt) **Q**
 tam diu mali erimus donec
 saluatorz adueniat: ideo.

Fiat manus tua). i. opera
 tio tua oñdatur potentia (su
 per viruz). i. xꝑm qui ad dex
 teram sedet (et super filium
 hoīs). i. virginis scz eandem
 xꝑm qui ita est filius dei: vt
 etiā sit filius virginis (quē cō
 firmasti tibi) supra est expo
 situm. **H**oc fac vt orāui. **E**t
 non discedimus) per aduersi
 onem a fide ultra qui ꝑius
 discedim⁹ (ꝑuificabis nos)
 vita gratie in ꝑfiti: et glorie i
 futuro (et nomen tuū inuoca
 bimus). illud. scz nomen quo
 deus ꝑē appellaris: inuoca
 bimus edocti a filio tuo q̄ in
 stitutiōe salutari nos docuit

lic opare: pater n̄. r̄. **D**ne
 de^s virtutū cōuerte nos) ad
 te p̄fecte diligēdū (ōnde facti-
 em tuā) p̄ apertā v̄sionē (et
 salui erim⁹) q̄ in clarā v̄sionē
 dei et perfecta fr̄uitione con-
 sistit eterna salus nostra.

Argumentum.

Psalmus. lxxx. i q̄ monet
 vt cōtemptis terrenis ad ce-
 lestia mente ascendamus.

Introductio.

Apx ecclesie. o fidelis.

Exultate cor⁹
 dis deuotione)
 deo) qui nos iu-
 uat in omnibus p̄surd⁹ n̄tis
 (iubilare) iexplicabili leticia
 (deo) populi fideles designa-
 ti p̄ (iacob) q̄ fuit ver⁹ cultor
 dei. Et vt possitis exultare &
 iubilare) **S**umite (sequentia
 instrumēta musicalia. i. psal-
 mū). i. bonā opationē (& da-
 te) deo (timpanū) id est iac-
 dē cū vestre carnis mortifica-
 tione: et his duob⁹ adiūgare
 (psalteriū iocundū cū citha-
 ra) id est deuota oratio. **B**u-
 cinate) id est annūciate aliis
 laudez alta voce (in insigni)
 festo turbarū id est in iuoca-
 tione vestri que p̄ septiformē

gratiam sp̄s sancti fit. i. p̄e-
 conali voce cantate est noue
 regnationis gaudia fueritis
 consecuti: q̄ vobis d̄z esse ma-
 gna solanitas **I**deo (buccina-
 te) i p̄dicta solēnitate. **Q**
 p̄ceptū est in israel) illis ad
 litterā nobis sp̄ualiē (&) si ne-
 gligitis timēduz est vobis q̄
 (iudiciū est deo iacob) q̄ p̄e-
 ceptū enim illud datū est p̄-
 euz qui est futurus iudez. **A**-
 lud p̄ceptuz. i. legē. **D**oluit)
 d̄ns in yp̄lo iudeoz designa-
 to hic p̄ (ioseph) cito post exi-
 tū de egypto que lex esset illi
 (testimonium quid esset faci-
 endum: et quid timendū: vñ
 de sequitur (cum) ille popul⁹
 (exiret) de egypto (linguam
 quam non nouerat audiuit)
 i. legē **A** mouit) d̄ns (dorsū)
 populi israelitici) ab oneri-
 b⁹ luti & lateris q̄bus p̄me-
 bat in captiuitate egypti cu-
 ius populi (manus seruiērūt
 in cophino) cogebantur enā
 in instrumētis portare fīmū
 et feces de ciuitatibus.

Propheta in persona dei
 recolentis beneficia p̄sti-
 ta populo israel vt grauior
 estimetur eius offensa di-
 cit. **I**n tribulatione dure

R iiii.

Psalmus. lxxx

seruitutis tue (inuocasti me)
 ut liberarēte (et liberaui te) d
 captiuitate educēdo (et exas
 diui te in abscondito) angustie
 tue: et tēpestatis. qm̄. I. audie
 tib⁹ egyptiis ad me gemere
 nō audebas et etiā pbauī te
 apd aquā tradididisti) ubi d
 potētia mea. i. bonitate te re
 peri dubitātē. Hec bona oīa
 feci tibi: et iō. Audi) o (popu
 le me⁹) et intellige et testis ero
 veritatis q̄tra te si legē meam
 trāsgress⁹ fueris (isrl̄ si audie
 ris me) obtēperādo p̄ceptis
 meis (nō erit i te de⁹ recēs)
 deus n̄ nūq̄ fuit recens nec
 nou⁹ in tpe fact⁹: s; antiquis
 simus sp̄ ab eterno: et i eter
 nū (nec adorabis deū alienū)
 qui noīe et nō essētia siue na
 tura sit de⁹. Nō adorabis di
 co deū alienū. qm̄ Ego sum
 diis deus tuus q̄ eduxit te de
 terra egypti) et nō ali⁹ (dila
 ta os tuū) ad petēdū tibi uti
 lia (et implebo) d̄sideriū tuū
 Ego sic amonui eos (et) th.
 Nō audiuit pplus q̄ (me⁹)
 deberet esse p̄ admirationem
 meā et israel nō intēdit michi
 ingrat⁹ tot b̄ficiis. (Et) q̄a
 attēdere noluit. iō. Dimisi
 eos) ut p̄ suo libito ad omnes

sui cordis voluptates ferāt:
 et ipsi subtracta gr̄a meābūt
 in peccatis enormibus: et es
 roxibus ab eis nouiter iuuē
 tis: Sic eos dimisi: sed si po
 pulus meus audisset me) cre
 dendo et ipse fact⁹ verus (is
 rael si in viis meis ambulaf
 set) p̄cepta mea obseruando
 Pro nichilo forsitan) .i. ve
 re absq; vlla difficultate (ini
 micos eorū humiliasset) eos
 ad nichilaz redigendo (et su
 per tribulantes eos) osten
 disse[m] potēciam (meaz) eos
 interficiendo. ¶ Propheta
 de eorum eterna damnatiōe
 loquens ait. Inimici domi
 ni) .i. iudei qui deberent esse
 amici (mentiti sūt ei) non red
 dentes p̄missa quib⁹ se ad
 p̄cepta omnia eius implē
 da bonis pollicitationibus
 obligauerunt: et ideo (tem
 pus) p̄nitionis eorum erit
 in eternum. Et merito veni
 unt damnandi: quia de⁹ Qi
 bauit illos ex) intima medul
 la (frumenti et saturauit eos
 de melle) fluente de petra: in
 rupibus enī illius terre erat
 mel in copia.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. lxxxi. in quo mo

net credere christum verum
deum et verum hominem
esse.

D^eus factus

homo) stetit in synagoga (id est conuentu iudeorum bonorum) quos deos dici: iuxta moysen illam quo dū dicūt q̄cūq; magni viri: i medio horū (deorū stetit) x̄ps i assumpta natura: sc̄bz illd: medi⁹ aut̄ vestrū stetit (i medio aut̄ dii iudicat) .i. discernit bonos ac iustos: q̄ maiestatis sue monita fidēq; secuti sūt a malis. ¶ Ad iudices accusans eorū prauā consuetudinē ait. Usq; quo iudicatis iniquitatē) 2 tradicētes legi quaz vobis dederem prophetas iniuriis: afficitis quos vobis miserā (vltq; quo extēdit (iniquitatē) iudicii vestri q̄ iniquū iudiciū facitis sup me q̄ propter vos veni q̄ vobis tāta bona feci: quē ocidere disponit: et vos o minores quare consētitis iniquis iudiciis maiorū quare cū insipientib; insanitis? Nolite ergo iudicare iniquitatem: sed iudicate) recte. l. x̄pm (egenū) qui semper terrenas sa-

cultates cōtemplit: q̄ cū esset diues: p nobis factus ē pauper (et pupillū) qui sibi p̄sidiū non quesitū in terra: iudicate dico vt cū liberet (et humilez & pauperē) id est iustū omdite et p̄dicatē. Et vos minores qui plures estis.

¶ Cripite pauperē et egenū) x̄pm. l. de manu maiorū ne p mittatis eū ampli⁹ capi: & (d manu) inde q̄ iuste p̄secutus est eū (liberare. Ego ita monui eos: s; tñ ipi. Nesciēt) nō cognouerūt x̄pm: et quare hoc: qz (nō intellexerūt) .i. nō crediderūt: scriptū est enim nisi credideritis nō intelligitis & quare hoc qz (i tenebris ābulāt) in obscuro vitior. et cecitate infidelitatis detinebantur. ¶ Et signū dās p̄pheta iudeis quo agnoscant x̄pm ait. (mouebūtur oīa fūdamēta terre) nā i eius morte terra mota est: et petre sc̄ise sūt. ¶ Et tñ Ego dixi si vultis credere et mādata dei custodit (dū estis) participatiōe grē mee ¶ Mira dei gracia cum solus sit virt⁹: et substantialiter deus inde p̄stare participium nominis sui hominib; et filii excelli (oēs)

pet gratiā: et adoptionē omnes. scilicet qui sanctis iussionibus acquiescunt. Verba defle-
 ctit ad impios dicens. Vos autem impii et increduli nō
 eritis sicut dii uiuentes vita
 eterna: sed (moxiemini sicut
 hoīnes) peccatores in peccō infi-
 delitatis: et vos maiores su-
 perbiaz uestraz in christuz ex-
 ercentes (cadetis) in pfun-
 dum inferni: ita irrecupera-
 biliter (sicut vnus de p̄ncipi-
 bus). id est dyabol⁹ qui de
 celo proiectus corruit: et pe-
 nā sue peruerſitatis inuenit
 Vos q̄dē cadet: s; tu Deus
 exurge) d̄ sepulchro (iudica)
 terrenos illos iudeos dāna
 eos q̄ ita te crucifixerūt (qm̄
 his) repallis (tu hereditabis
 in oībus gentibus) pro vna
 iudeozum gente q̄ tibi quon-
 da; hereditas peculiari ex oī-
 bus mūdi natiōib⁹ fuit: he-
 reditatē accipies oīis gētes

Argumentum.

Psalmus. lxxxii. in q̄ mo-
 net iustos ad patientiam.

Introducō.

Propheta p̄uidens chri-
 stum in maiestate magna vē-
 turum ad iudicium et admi-
 ratus ait.

Omīe quis

(similis erit tibi)
 cum ad iudicium

in maiestate tua magno an-
 gelozum exercitu comitante
 venies: nullus (ne taceas)
 dare in impios suam ite ma-
 ledicti in ignē etnā (nec) aliq̄
 miseratiōe p̄pelcaris) aut mi-
 tescas a vindicta eozū: sed cō-
 p̄ie eos pena etnā. ¶ Pro-
 pheta de p̄secutiōe ātixpi fu-
 tura loquēs ait. Ne taceas
 dñe dico. Qm̄ iūmici tui) an-
 tixpi mēbra tumultuosis se-
 ditionib⁹ (sonabunt) cōtradi-
 cēdo doctrine tue. ⁊ detrahēs
 do tibi (et q̄ oderunt te extol-
 lent caput) sibi. scilicet antixpi; qui
 tanta potestate gloriabit vt
 se et deū p̄sumat dicere excel-
 sū. Sup̄ pplm̄ tuū xpianuz
 maligno aīo sūt cōsiliati ad
 ppli tui depeſsionē ⁊ non tñ
 sūt p̄siliati: s; etiam cogitauerūt
 rūt) q̄s eozuz peiorē sentētiā
 possent dare cogitauerūt di-
 ctū: non tñ aduersus medio-
 cres: s; (aduersus sanctos lu-
 os): Et exhortantes se inui-
 cem in suo consilio Dixērūt
 venite et disperdam⁹) popu-
 lum christianum (de gēte) id

est mudo (et non memor est nomine israel). i. nomine christianum ultra. Et ostendens bene erit eis tanta fiducia operandi malum dicit. Quia erunt multi & vna nimes. quia (cogitauerunt simul) multi studiose omnes in vna prauam nocendi voluntate concordantes (disposuerunt aduersum te) pactum firmum ut adu nato studio persequantur sanctos tuos: omnesque qui ab eorum errore dissentiant: & (disposuerunt) ad hoc homines terrena amantes: & sanguinem sitientes prauos impios qui per habitates (in tabernaculis ydumeorum & hismaelitarum) designant secundum eorum interpretationes. Propheta commemorat inimicos christi sub vocabulis gentium que pugnaverunt israel iuxta interpretationes eorum. Moab: id est homo abutens lege (agar) id est homo alienus a deo: (gebal) homo simulans humilitatem: (amon) populus turbidus furiosus: (amalech) homo lingens terram. scilicet fallaciter blandiens philistum qui hic dicantur (alienigenae): interpretatur cadentes potione. id est homines ebrii diuitiis et prosperitate seculi (cum ha-

bitantibus tyrum) quod interpretatur angustia per quod possunt intelligi possidentes et amantes terrena: propter que multum angustiantur iste sunt gentes que disposuerunt inter se fedus pugnandi contra gloriam nominis tui contra sanctos tuos ecclesiam tuam. Et enim asseritur quod interpretatur elatus superbus: & significat dyabolum (quod veniet cum illis) malis ad perfectionem fidelium: et hi omnes operante in se dyabolo (fieri sunt in adiutorium filii loth) quod interpretatur declinans. i. in adiutorium satellitibus dyaboli qui a veritate declinavit. Ita ista disposuerunt contra te & tu domine. Hac illi sicut fecisti populis illis persecutoribus populi tui israel. scilicet (madian) et (silar) sicut iabi quos omnes mirroculose debellasti per populum tuum israel iuxta (torrentem cyson). Disperserunt iuxta fontem (endor & sciti) sunt ut steterit terra) quia eorum cadavera prostrauerunt quia remanserunt inssepulta super terras. Donec prosterne et disperse (principes inimicorum) populi christiani sicut oreb & zeb & zebes & salmana (quos etiam miraculose debellasti per gedeo;

nē et trecētos viros cum eo.
 Depone ēt dñe. Oēs p̄ci-
 pes eorū (Qui dixerūt) ore et
 ope (possideam⁹ s̄ctuarium
 dei). i. ppl̄ s̄m (dī) et heredi-
 tatē. De⁹ meus pone illos
 vt rotā vt ī ifernū celerrimo
 cursu deuoluant (et sicut sti-
 pullā ante faciēbēti) vt sicut
 stipula oī vēto circūfert: ita
 illi vbiq; disp̄gant. P̄teci-
 ta mala sentiāt ī p̄nti: in alia
 vero vita. Sicut ignis q̄ cō-
 burit siluā ex magna poten-
 tia (et sicut flāma cōburens
 mōtes) ex ardoꝝis vehemen-
 tia. Ita p̄leāris illos ī tem-
 pestate tua). i. in iudicio qđ
 subito quasi tēpestas veniet
 et in die vidicte tue offides te
 eis iratum penā eternam eis
 inferendo. Propheta post
 q̄ petiit dānationē malozū;
 mō petit cōuersionē saluādo
 eū dicēs. Imple facies eorū
 .s. p̄secutorū q̄ p̄uēsi sunt ad
 salutē (ignominia). i. fac eos
 sibi et aliis ignominiosos vi-
 dere et erubescant de pctis
 (et) sic (q̄rent nomē tuuz dñe
 vt fiāt xp̄iani qui ante erant
 obstinati. De malis obsti-
 natis q̄ conuertit nolunt ait.
 Erubescant) de turpitudinē

bus suis (et turbētur) de pe-
 nis duraturis (in seculū secu-
 li et sfundantur) in aīa et coz-
 poꝝe (et pereant) eternis tor-
 mētis. Et tūc saltē (cogno-
 scāt) p̄ experiētiaz pene infli-
 cte (q̄) zuenit (tibi) veraciter
 hoc (nomē dñs). i. magnitu-
 dinē tue potētis: cognoscant
 ēt q̄ (tu solus altissimus) su-
 per oēs terrenos qui potens
 es cōuersis p̄cere et obstina-
 tos eterna vltione damnare

Argumentum.

Psalmus lxxiii. in quo
 monet ad amorē eternoꝝum.

Propheta in p̄sona ecclie
 ad supernā hierusalē perue-
 nire cupientis ait.

Quam id ē val-
 de amabilis pa-
 tria celestis: o (q̄)
 desideria (tabernacula tua)
 valde p̄ciōse: speciose et luci-
 dissime sūt mansiones tue (o
 domine) angeloꝝum (concu-
 piscit aīa mea) intrare (ī atria
 tua) et languet p̄ desiderio q̄
 actu nō ingredit. Aīa mea
 et caro mea exultauerūt) de
 spe p̄ueniendi (ad deū viuū)
 Et enim) dñe si (passer) que-
 rit (sibi domuz) in qua p̄ma-

neat (& turtur) sibi (nidū) que
 rit (vbi reponat pullos suos)
 quanto magis hō rōnis ca-
 par d; querere locū vbi per-
 petuo quiescat q̄ nō est alius
 nisi tu de^o i quo solo pōt quie-
 scere cor humanū (nid^o) autē
 quē cōcupisco inuenire: sunt
 Altaria tua dñe virtutum)
 mansiones tuorū sanctorum
 vbi iugiter tibi offerent sacri-
 ficia laudis (rex meus) q̄ me
 regis in via euntē ad illa al-
 taria (i^o de^o meus) qui ad hoc
 creasti. Nec mirū si cor meū
 & caro mea exultāt d̄ hoc qm̄
 Beati q̄ habitant in domo
 tua) celesti (dñe i secula secu-
 lorū laudabūt te) qz incōpre-
 hensibilis pulchritudo diui-
 nitatis sanctis tuis plens sp̄
 erit. Ostēdit quo auxilio per-
 ueniat ad domum dei di-
 cens. Beatus vir) spe in hac
 vita est qui h; (auxiliū a te)
 qz alias nō pōt cū beatitudo
 illa oēm excedat creatam fa-
 cultatem per qd̄ auxiliū gē-
 tue (ascensiones disponit in
 corde suo) virtutibus quib⁹
 tanq̄ gradibus virtutum ad
 domū celestem ascendere me-
 reatur (disponit) dico (i valle
 lachrymarū) p peccatis loc⁹

(quem) deus homini ad me-
 redū (instituit). Et enim) ta-
 libus (dabit benedictionem
 suam) xps (legis) euangelice
 latoz & isti (ibunt de virtute i
 virtutē) semp̄ pficiēdo i aug-
 mento gratie donec perueni-
 ant ad vitā eternā que consti-
 tit i plena visione (dei) & san-
 ctorū suorum. ¶ Prophe-
 ta orat in persona xpi fidelium
 associari beatis dicēs. Dñe
 de^o virtutū exaudi orationē
 meā) dādo michi illas virtu-
 tes p quas ascēditur ad te vi-
 dendū cito (pripe) orōnē me-
 am (o de^o iacob) ¶ Dñe deus
 p̄. ¶ Proptoz nē aspice) ad
 preces n̄as acceptando eas
 et si non propter nos: saltem
 respectu meritorum filii tui
 qui ē ymago tua. Ideo o do-
 mine deus cupio peruenire i
 domū tuam. Qz melioz est
 dies) illa que (vna) est conti-
 nua & eterna cui nunq̄ succe-
 dunt tenebre (in atrijs tuis)
 in habitatione celesti (super
 milia) annozū transeuntium
 ¶ Et vtd ad illa atria merear ad-
 mitti. ¶ Elegi abiectus esse) in
 humilitate viuere hic in eccle-
 sia militante (q̄) diuitijs ho-
 nozibus hui⁹ seculi abūdere

Psalmus .lxxxiii

inter peccatores. Hoc autē ideo
elegi. Quoniam misericordiam et veritatē
diligit deus) misericordiam peccata
condonando veritatem vera-
citer adimplendo quod promissit
sanctis suis. scilicet (gratiā) in pre-
senti: et gloriā in futuro.

Habit quidē veraciter ser-
uis suis gratiā et gloriā: quoniam
non priuabit bonis) gratie et
glorie (eos qui ambulant) et
perseuerant (in innocētia) talis
nō potest priuari muneribus dei
qui iam hic dona beate conuersi-
onis accepit et ideo (dñe) deus
(virtutū beatus hō) quod sperat
in te) non in rebus seculi trā-
sitoris et caducis.

Argumentum.

Psalmus .lxxxiii. in quo mo-
netur per fidem accedere ad christum ut
habeatur eius benedictio.

Introductio.

Propheta preuidens fu-
tura quasi preterita propter cer-
titudinem narrans ait.

Exclamatio:

Domine pater qui quōdam
maledixisti terrā propter peccatum
proximi hominis modo.

Benedixisti
recipienti aduen-
tū filii tui in fide

per quem (auertisti) peccatum propter
quod humanū gens captiuum
tenebat a dyabolo (auertisti
captiuitatē) quia Remissisti ini-
quitatē plebis tue) propter quā fu-
erat captiua per fontē baptil-
matis: et (cooperuisti omnia peccata
eorū) ut amplius nō veniāt in cō-
spectu tuo puniēda. Vere te
misisti quia: o dñe. Om̄em iram
tuā qua humano generi iratus
eras (mitigasti) in aduentu fi-
lii tui: et ira (mitigasti) quia auer-
sus es (ab ira indignationis
tue) **P**ropheta quod dixerat
sciendum orat ut fiat dicens o
deus qui nos per filiū tuū sal-
uare dispōis. **C**onuertere nos)
ad fidem filii tui (et auerte irā
tuam a nobis) quam habes
propter peccatum proximi hoīs.
Auerte et auertas irā tuā quia.
Quoniam in eternū irasceris no-
bis) certe nō: cum parcere et mi-
sereri sit propitius tibi (aut exten-
des irā tuā) pro om̄es (generatiōes)
sucedētes et certe non: quia pla-
cibilis eris in generatione christi.
Non extends irā tuam: sed
Tu deus conuersus) ab ira (vi-
uificabis nos) spiritualiter per
aduentū filii tui (et plebs tua)
uiuificata (letabit in te) secu-
ra de eterna beatitudine. **E**t

vt hoc cito fiat. **O**stende nobis dñe miam tuā mittendo nobis filiū tuū in carne vili- bilē (et da nobis salutare tu- um) quasi amplectendū qua- si possidēdum quasi munere eterne glorie p̄fendū: dabit eum in mēte n̄a celesti dono recipit nullis tētatiōib⁹ au- ferat. **P**ropheta quasi pe- titiois sue cōpos dicit **A**u- diā attēte (qd loquat in me deus meus) p̄ eternā reuelationē ⁊ audiuit qd loquit (pa- cē) annuntiabit michi filium suū q̄ est pax n̄a: nō ad om̄s (loq̄t) pacē s; (i plebē suā) .s. in (sctōs) q̄ dño p̄abili con- uersione placuerūt. Dico in plebē suā .i. **S**up sctōs suos et) sup (eos) oēs q̄ de oī gente quertūtur ad xp̄m. Licet xps pacē locaturus sit sup oēs (q̄ quertētur) ad eū. **V**erū tñ p̄- pe) iudeos qui soli iter alias gētes timere dicebātur deū: q̄ legē eius receperant: xp̄us n̄asceat: et misteriiū redēptio- nis hūane perficiet vt (terra n̄a) p̄missionis hāc gloriā habeat q̄ i ea ex gēte sua sal- uator nat⁹ sit et pacē in om̄s fuerit locut⁹. **M**isericordia ⁊ veritas) simul quenerūt i ad

uētū xp̄i: mīa q̄ filius dei ac- sumpsit carnē: veritas q̄ im- pleta est p̄missio scā p̄tib⁹ ve- teris testi de incarnationē filii dei ⁊ xp̄o p̄ suā passionē satis- faciēte p̄ nobis (iusticia ⁊ pax cōcordiā fecerunt. **I**deo cōue- nerūt mīa ⁊ v̄itas et iusticia et pax ⁊ cordiā fecerunt: quia **V**eritas) .i. xps de tra orta est) .i. ex maria v̄gine v̄bū ca- ro factū (et iusticia de celo p̄- sperit) qñ humano gñi peri- clitāti fili⁹ dei mirabili dispē- saūde subueni: vñ seq̄t. **E**t- n̄i dñs dabit benignitatem) .i. gr̄am ispiratē p̄ xp̄m et fa- cultas liberi arbitrii n̄i asp- la illa benignitate (dabit fru- ctū suū) .i. bona opa **L**icet de- us dicat ⁊ sic benign⁹. **I**usti- cia) tñ (añ eū ambulabit) pa- rās ei viā: p̄ma iusticia hoīs est vt puniat se malū: ⁊ faciat se bonū: ⁊ hec est via dei vt be- niat ad eū ⁊ sit i corde ei⁹ (po- net i viā) sic parata vestigia sue imitationis: deus.

Argumentum.

Psalmus. lxxv. i quo mo- net ad orationem.

Introductio.

Chris̄t⁹ ex forma serui ad- patrem ait.

Aclia ad me

audrem) clementie tue (et exaudi me) ut desideria mea cōpleantur inclina dico (qm̄ inops) ab alio non hñs opē (z paup) per me (sū) ex parte hūanitatiss loquit̄ q̄ ex se nichil habere potest nisi qđ largitate dñitatis acceperit. In hoc exaudi me p̄. Custodi aīam meā) et meozū ab oib⁹ scādalis cōtra insidiatores (qm̄ sc̄tus sū) i me z mei ēt sūt sc̄tificati in baptismo (saluū me fac) q̄ ex obediētia tua formā serui acceperit meos q̄ tibi vnanimiē seruiūt (de⁹ me⁹ sperātē i te) Misere mei dñe qm̄ ad te clamaui) pseuerant z istāter (letifica aīaz serui tui) q̄ multis amaritudinib⁹ tristat liberādo me ab eis (qm̄ animā meā leuau) p deuotionē z ardetē mortē nō deozū declinaui ad trā: s; leuau ad tebbi ē ha leticia: et sine fine securitas. Nō aīam meā leuau ad te. Qm̄ tu dñe suavis es) qz post amaritudinē hui⁹ seculi dulcis es ad te recurrētibus (mitis) quia diu sustines peccatores et copiosus in misere-

ricordia: qz licz sint innumerosa nra p̄tā: multo abūdātiōz ē tua pietas q̄ tot relaxat offensas oibus inuocātibus te Ideo. Aurib⁹ p̄cipe oīone meā et itēde voci deprecātiōis mee) dando effectum oīonis mee quā p me et meis fundo Tpe tribulationis mee clamaui ad te) s. n. oī tpe de⁹ sit exorādus enixius tñ in tribulatiōe est inuocād⁹ (qz exaudisti me) p tua clemētia p̄eritis t̄pib⁹ i aliis meis p̄cib⁹. Merito clamaui ad te: qz o dñe. Nō ē litis tui i diis) .i. i p̄tātib⁹ hui⁹ seculi siue in celestib⁹ creaturis. s. nec nobilitate subere nec in magnitudine potētie nec i magnificētia ad miracula opoz tuoz z gñalit̄ nō est q̄ similis sit tui ad quē clamare potuissem vt me statim liberare potes p̄ tua volūtate. Vere n̄ ē aliq̄ similis tui: qm̄ Oēs gētes) .i. aliq̄ de oī gēte (veniēt) p fidē de cultu suo ad tuū cultū te adorātes z venerātes (et glorificabūt nomē tuū) .i. glorio sū p̄dicabūt. Vere n̄ ē tibi similis. Qm̄ magn⁹ es tu) cui p̄tāti nullatenus valet aliqđ cōpari q̄ nulla mutabilitate

eduertitur: semper in nature
 sue gloria p̄seuerat (et faciēs
 mirabilia tu es de⁹ sol⁹) q̄ et
 si alii faciunt: tua uirtute fa-
 ciāt: e p te faciūt. **C**reatur
 p membris **D**educ me dñe)
 .i. meos (in uia) mādatorum
 tuorū q̄ uia iusta ⁊ sancta est
 ⁊ positus in ea: (ingrediar in
 uirtute tua) p̄ficiēdo de uir-
 tute i uirtutē (letetur cor me-
 um) de spe remunerationis:
 semp̄ tñ (timeat nomen tuū)
 timore casto **Q**d si feceris nō
 ero ingratus. qm̄. **C**ōfitebor
 tibi) confessione laudis (i to-
 to corde meo) et glorificabo
 nomē tuū in eternū. **Q**uia
 misericordia tua magna est sup̄ me:
 os q̄ maior dici nō potest (et
 eruiſti aiām meā). .i. meor ex
 infernali dānatione. **C**hri-
 ſtus ex p̄ſone ſerui de paſſio-
 ne loquēs ait. **O** de⁹ iniqui)
 .i. iudei (iſurrexerūt ſup me)
 uolētes me p̄rehēdere et nō
 ſolu; iniqui inferiores: ſed et
 (ſynagoga potētū) iudeorū
 (queſierūt aiām meā) ut me
 interficerēt (et nō p̄ſoluerunt
 te in conſpectu ſuo. .i. obli-
 ti ſunt tui. **I**pli ita. **E**t tu dñe
 de⁹ miſerator q̄ ſingulis cre-
 aturis miām faciēs (miſeri

coris) q̄ ſp̄s p̄ia ē ipſa natura
 diuinitatis (patiēs) q̄ pec-
 catores ſuſtinet et ad uotum
 ſbuerſionis inuitat (et multe-
 mie) et q̄ peccata indulget (et
 uerax) implēdo p̄miſſa. **R**e-
 ſpice in me) hominē (et miſe-
 rere mei) ceſſerrima reſurre-
 ctione ſubueniendo (da) p̄tā-
 tem iudicii michi innocētī ſu-
 per oēm creaturā: et ſaluus
 ſac filius) beate marie q̄ dixit
 ecce ancilla dñi **F**ac mecum
 .i. imple in me (ſignū) ſione p̄-
 phete: ut ſicut ille ſtetit i ven-
 tre ſteti trib⁹ diebus et trib⁹
 noctibus: ſic ego tantū ſum i
 corde terre q̄ reſurrectionis
 ſignus erit (i bonū) q̄ p̄ illud
 declarabitur uirtus tua ſpes
 credentiu; confirmabitur et
 iudei qui me oderunt uiden-
 tes me reſurgere confunden-
 tur intelligentes ſe male egif-
 ſe (Quoniam tu domine ad-
 iuuiſti me) i certamine (et cō-
 ſolatus es me) reſuſcitando
 me a mortuis.

CArgumentum.

Psalmus. lxxxvi. in quo
 monet toto corde aſpirare ad
 eccleſiam hieruſalem.

CIntroduccio.

Propheta i laudē eccleſie

D. i.

prosumpens sub nocte ciuitatis comedat eam primo a fundamentis dicens.

An damentis

ta eius). i. ecclesie (in motibus sanctis). i. prophetis et ap[osto]lis que post xpm q[ui] est principale fundamentu[m]: fundauerunt ecclesiam in fine xpi q[ui] apostoli dicuntur etia[m] motes p[ro]pter altitudinem virtutum. ¶ Secundo commendat ecclesiam a portis. i. sacramentis ecclesie dicens (diligit d[omi]n[us] portas syon). i. ecclesie sacramenta (sup[er] o[mn]ia) figuratiua et ceremonialia cult[us] veteris testi. ¶ Tercio commendat ecclesiam a celebritate fame dicens. Glosa dicta sunt) per prophetas non de illa figuratiua que cecidit: sed (de te ciuitas dei) ¶ Quarto commendat eam a multitudine ciuium cu[m] i[n] persona xpi ait. Nemo ero) n[isi] i[n] populo iudeoru[m] sed o[mn]i gentiu[m] p[er] Raab et babilonis designataru[m] vt euocet ad me et hoc mediatis (sciētibus me) i. ap[osto]lis q[ui]bus p[re]ceptu[m] fuit cunctis g[en]tibus p[re]dicare. Quoru[m] p[re]dicatio[n]e conuerse sunt gentes. Virus). i. (et p[ro]p[ri]is ethio

pu) hor[um] multi fecerunt recepti in ecclesia i[n] xpm credentes: ex q[ui]bus ipsa ciuitas dei est p[re]structa. ¶ Quarto) synagoge poterit hoc glosu[m] p[ro]uaderi (q[uod] ho[m]o natus est i[n] ea) q[ui] saluabit eam (et ipse) idē est q[ui] fundauit eam in p[re]t[er]itu[m] deus q[ui] est altissimus. ¶ Tertio sic p[ro]uaderi potest et tanq[uam] verissimu[m] p[re]dicari q[ui]n. D[omi]n[us] q[ui] m[er]eri nō potest (narravit i[n] scripturis) p[ro]phetar[um] q[ui] creditē tē populo iudeoru[m] q[uod] xps verus deus erat et ver[us] ho[m]o: hoc etia[m] narravit i[n] scripturis ap[osto]loru[m] q[ui] p[ri]ncipes ecclesiaru[m] fuerunt. ¶ Quinto comedat eam p[ro]pheta a b[er]itudine sup[er]nain cōp[re]hensibili ad qua[m] lumen da est post iudicium. ¶ Syon sup[er]na. D[omi]n[us] q[ui] in te habitāt iocundi sunt et vere letantur: q[uia] gaudiu[m] et leticia iuenietur in te vbi felicitas perfecta et iocunditas consummata.

Argumentum.

Psalmus .lxxxvii.

Christus de sua passione ad patrem ait ex persona humanitatis.

Domine deus aucto[r] (salutis mee) id est immu

tatis mee a pctō omī tpe (clamaui corā te) .i. attēte & p̄seuerant. Et q̄ ita clamaui Sit accepta & spectu tuo oꝛo mea) & a te sit exaudita p̄ effectum Dp̄e vt me exaudias. Qm̄ repleta ē aīa malis) .i. doloribus anxietatibus: vñ ip̄e dicit tristis est mea aīa vsq̄ ad mortē (et aīa mea ī inferno appinquit) dū trador ad mortē Estimatusq̄ suz cū descēderētib⁹ in lacū (inferni: putauerūt .n. iud: & mei peccatoꝝ vñū de illis q̄ necessario et iūsti descēdūt ī p̄fūdūt infernū: estimatus sū ē ab eis (sicut hō) simple (sine adiutorio) cuz tñ (inter mortuos) esse (liber a coactione et liber ab oī pctō. Estimatus) ē suz (ab eis) sicut alii (vulnerati dormientes) sōno mortū ī sepulchris quozū non est mēozia ampli⁹) vt ad hōnū resurgāt: ip̄i q̄ talē me existimauerūt repulsi sūt: o de⁹ n̄ p̄tectiōe (tua) q̄ me sū adiutorio tuo eē putauerūt. Voluerūt me) reputatiōe sua (ī lacū inferiori) putauerūt ei meignū (in tenebris et vmbra mortis) .i. ī tenebris obliuionis derelictū quez nemo req̄scret nemo saluaret estima-

uerūt me posuisse. Arbitrati sūt iudei: q̄ Sup me cōfirmatus) eēt (furoꝝ tu⁹) credentes q̄ ex ira tua ad passionis p̄sacula puenissē: & āpl̄iximas indignatiōes tuas putant te indurisse sup me cum me ptuleris crucifigi. Quō autē amici ei⁹ in passione suase habuerunt dicit. Tōge fecisti) eos q̄b⁹ noi⁹ eram. .i. discipulos q̄ me relicto fugerūt (posuerūt) in dei (me abhomiatiōez sibi) ita vt nomē meū nolent audire. Traditus) sum) a proditore discipulo (et nō egrediebar) viditā oñdēdo potētā diuinitatis mee (et oculi me) .i. āpl̄iximati sūt ita vt petrus negaret et alii fugerēt et hoc p̄ inopia veri luminis & ī telligētie sacraz scripturatū q̄ dēcebāt oportere pati xp̄s; et resurgere a mortuis Clamaui ad te dñe) in cruce hely hely &c. sic tradidit p̄m: opationes autē (meas expādi) p̄ caritatē (ad tuā sp̄ referēdo volūtatē) Qñdit q̄b⁹ nō plunt opa sua dicēs. Quñd mortuis) corde et obstinatis ī malo (facies mirabilia) certe non q̄ credere nolunt (aut ueritū suscitabunt) mortuos (et)

D.ñ.

mi (cōfitebūtur tibi) cōfesse
 laudis: certe. Nunquid nar
 rabit aliquis) q̄d in aīa sua
 mortuus p̄ctis iacet (in sepul
 chro) corp̄is sui (mīam tuam)
 qua relaxat̄ p̄ctā: certe nō (et
 veritatē tuā) narrabit q̄ iter
 per ditos cōputat̄. Nunq̄d
 cognoscēt̄ i tenebris mirabi
 lia tua). i. i perōyib⁹ obstina
 tis tenebris ignoz̄tie et cer
 tozū ob tenebratis certe non
 ip̄dite hoc eozū malicia: p̄
 termittētes em̄ deū sapiētie
 lumina pdiderūt (et iusticia
 tua) nō colet̄ p̄ reprobos ho
 mies q̄ iniquitatū suarū meri
 to oblit̄ sūt deū. Et ego ad
 te clamaui) q̄ potēs es mortu
 os resuscitat̄ (mane orō mea
 p̄ueniet te) qz matutina resur
 rextioe me clarificabis. Ut
 qd̄ dñe sp̄ell̄ orōnē meā auer
 tis factē tuā a me) vt trāseat
 calix iste. Ego p̄ tui obedien
 tia a tpe carnis assumeptē.
 Damp̄ sū et i laboribus a iu
 uērtute mea exaltat⁹) in cruce
 (humiliatus) i sepulchro (et
 z̄turbatus) in morte. In me
 trāsiēt̄ afflictioes tue) quas
 tua volūtate non mea culpa
 patior trāsiēt̄ dico nō p̄si
 serūt (et terrores) idignatio

nis tue z̄tra hūanū gen⁹ (cō
 turbauerunt) infirmitatē car
 nis mee: qm̄ ex obediētia tua
 lāguozes eoz̄ tuli et labores
 eozū ego portauī. Circūde
 derunt me) iudei mundania
 grauiū p̄secutionū (circūde
 derunt me sūt) pharisei cū sa
 cerdotib⁹ pylat⁹ cū p̄ncipib⁹
 et popul⁹. Elōgasti a me ami
 cū) cetū aptozū (z̄ p̄imum) q̄
 michi aliquam faceret miserī
 cordiā (et notos meos a mise
 ria) mea: ita vt null⁹ auxiliū
 ferre michi posset.

¶ Regumentum.

¶ Psalmus. lxxxviii. in quo
 monet vt sp̄e nō i nobis s; in
 deo ponamus. ¶ Prop̄eta

¶ Misericordi:

¶ Misericordi:
 Mas dñi in eternū
 cātabo) eas. i. qui
 bus hominē p̄ctō mortuū visi
 tare dignat⁹ est per filius sūi
 misericordias dñi cātabo de
 repatione hūani gñis q̄ etna
 stabilitate z̄sistūt et p̄petuis
 s; celebrāde p̄conis: fecit enī
 mirabilē; hūano gñi pietatē
 vt qd̄ perierat requireret et
 vulnerata sanaret. In gene
 ratione) iudeozū (et in gene
 ratione) gentium (annuncia

Psalmus. lxxviii. f. c. vii.

bo) cōplectionē pmissionum
 suarū (i ore meo) i quo sit cō-
 fessio ad salutem. **C**ātabo se-
 cur' misericordias. **Q**uā tu
 dixisti michi p revelationem
 spiritus sācti q' (i eternū mī
 sericordia edificabit) remīs-
 sio peccatorū edificabitur dū
 corruerit vitia et plantabūt
 virtutes ista misericordia nū
 quam destruitur: sed semper
 viget semper augetur: p apo-
 stolos qui celi dicūtur (veri-
 tas tua) p'edicabitur et ex-
 ponetur. **I**tem dixisti. **D**is-
 posui) ordinauit pactum nō
 cum omnibus: sed (cū electis
 meis) euangelicis vt acqui-
 sitos p gratia dei populos vt
 doceant vel in forment (iura-
 ui) christo qui ex semine da-
 uid carnem assumpsit (vltq' i
 eternam p'parabo semē tu-
 um) imitatores tue iusticie:
 p'parabo ad eternam i semp-
 mansurā felicitatem. **E**t cō-
 t'nuabo regnū tuum) quo re-
 gnas i populo fidelisū) in om-
 nem generationem futuram
Et sicut dixisti complebitur:
 vñ. **C**onfitebuntur celi). i.
 apostoli (mirabilia tua) que
 p'parasti in redemptionem
 humani generis sanādo om-

nes infirmos (et veritatem
 tuam). i. adimpletionem pro-
 missionū tuarū (in ecclesia sā-
 ctorum) in q' sola sacramen-
 ta fidei p'phetarū archana
 cum deuotione suscipiuntur
 et eorum veritas amatur et
 colitur. **S**ecurus te laudabo
Quoniam quis in) p'phetis
 qui nubes dicūtur aut de nu-
 mero aliorum sanctorū (equa-
 bitur) in potentia (dñō) nul-
 lus autem (similis erit domi-
 no) in substantia (i filiis dei)
 s. in angelis et aliis sāctis vi-
 ris qui sunt filii dei per ado-
 ptionem nullus p'fectio vñ
 genito filio dei p' vult p' cāli-
 tatem assimilari: quoniam il-
 le in oib' ad p'fectionem p'ti-
 nētib' in infinitū excellētiō
 est vñuersis. **V**ere null' q'
 bitur dñō quoniā ipse ē. **D**e-
 us) qui cum p'ce et spū sācto
 (glorificatur) a (sāctō) ange-
 lōy collegio (magnus) potē-
 tia cuius magnitudinis nō est
 finis (terribilis). i. metuēd'
 p'pter iudiciū quod factur'
 est: ipse dico existens (super
 oēs) qui i circuitu eius ei as-
 sistūt excellus: et reuerēdus
 per quem oēs cognoscuntur
 eē gloriofi: vñ scētur. **D**ñe

D.iii.

Psalmus. lxxxviii.

deus virtutū celestium: quōs si-
 milis tui) nullas virtutū tuarū.
 (potēs es) ex te solo: nec ali-
 quōs hēt potētiā nisi p̄ te: et cla-
 ritas tue lucis expēsa est sup̄
 oēs qui (in circuitu tuo) sunt
 quō oēs tua veritate illumināt̄.
 Vere tu es potēs: quia. Tu do-
 minaris potēti maris. et non
 tēm̄ ad littoras: sed etiā dñaris
 potēti huius seculi quō dñe ma-
 re: et p̄cellas seditionū: et p̄se-
 cutionū quōb̄ sciuūt i seruos
 tuos (tu mitigas) ne tēm̄ pos-
 sit grassari quātū volūt: licet
 nō prius sp̄ auferas: sed re-
 linquas pro parte ad seruorū
 p̄bationem. In hoc ē appa-
 ret tua potētiā deo. Humi-
 liasti) deiecisti de celo in hanc
 aeris densissimā grassitatem
 dyabolus quō singularit̄ sup̄b̄
 est (sicut vulneratū) vulnera-
 tus quōdes fuit quō splēdoze di-
 gnitatis qua p̄us nituit p̄ua-
 tus de celo corruit: et hoc (in
 brachio virtutis tue) in quo
 disp̄si sūt iudei i oēs gentes.
 Vñ aūt hec oīa facere potu-
 isti: quōm̄ tui sūt celi et tua est
 terra) vniuersa (orb̄ terre et
 plenitudinē eius tu fundasti
 aquilonē et mare tu creasti)
 per aquilonem qui frigidus

ventus est intelligitur dyab-
 olus duz dixit: ponā sedem
 meā ab aquilonē: et ero simi-
 lis altissimo et p̄ mare iiquas
 potētes quō extra dñi mādata sa-
 crilegis voluntatibus erigūt̄.
 Et quia potēs es. Tabor et
 hermō) quō sunt mōtes syrie. i.
 duo populi resignati per eos
 s. ppl̄s iudeorū ad quos p̄io
 venit lumē diuine cognitōis
 quō interpretat̄ tabor: ppl̄s gēt-
 um quō p̄io erāt i anathemate
 quō interpretatur hermon: erant
 alieni: et separati a te cōuersi
 ad te (exultabūt in noīe tuo)
 gaudentes quō ab eo dicuntur
 xp̄iani: quia (tuū brachium) quo
 hūiliasti sup̄bū est (cū poten-
 tia) semper est et erit. Quare
 oro. A se me manū tua) extra
 superbos (et exalte) dextera
 maiestatis tue ad hūiliandū
 eos. Et comendās xp̄m a
 (iusticia) dicit sedes tua ap-
 parebit in iudicio parata ad
 faciendum (iusticiam et iudi-
 cium) ad iuste indicandum
 cum manifeste separabūtur
 oues ab hēdis. Verumtamē
 anteq̄ facias iudiciū. Prece-
 dent faciem tuam mīa) qua
 deles peccata (et veritas) qua
 implet promissa (beatus po-

pulus q̄) oēs immēsa leticias
 suā nō in ppriis virib⁹ sed in
 dei cognoscit̄ posuisse virtu-
 te. Bñ beatus ē qm̄ tales am-
 balabūt in illuminatione si-
 lli tui: q̄ tuus dē vult⁹: qz per
 eū ipse cognosceris (et exulta-
 bñt) assidue xp̄iano noie (ex-
 altabūtur ī tua iusticia) qm̄
 obtinebūt regnū celeste p iu-
 sticiā quā tu eis dedisti. Be-
 ne dē (in iusticia tua exalta-
 bunt). Qm̄ gloria virtutis
 tu es (i. tibi nō sibi virtutem
 suā ascribūt et te ide reputāt
 gloriosū: bñ tibi dicūt (in bñ
 placito) filio (tuo) sup quem
 bñ tibi placuit (exaltabit. i.
 excreset fortitudo et virtus
 n̄ra) Et hoc idē Qz dñs assū-
 p̄sit carnē n̄ram dñs. s. q̄ san-
 crificator est (israel) et rex n̄
 in eternū. Nñ scis hec predi-
 cta: qz. Tūc (tp̄is assumpte
 carnis (locut⁹) ē p reuelatio-
 nā) sanctis tuis) sicut zacharie
 et symeoni et anne pphetis
 se cōsolationē israel (et dixi-
 sti posui adiutoriu) hominū
 sup filiū (potētem) cui⁹ potē-
 tia est insuperabilis quez tu
 is fidelibus adiutorium con-
 stituisi: et ipsum natū (d̄ ple-
 be mea) iudica (exaltavi) vs

qz ad dexteram meam suble-
 mado. Dixisti etiā hoc. In-
 ueni) elegi christum de semine
 (dauid) natum manu forte-
 tem (seruū) obedientem in q̄
 salutem humani generis pa-
 ficerem: et ideo (oleo sancto)
 i. spiritu sancto (uncti euz) Nō
 potens quia. Verbum) diu-
 nus humanitati vnitū) auri-
 liabitur) et consolabitur xp̄o
 homini in omnibus operib⁹
 suis: et passionibus: et idē ver-
 bū confirmavit eum contra
 aduersa vt quāto pro salute
 mundi plus redemptor suste-
 perat: propositaz perageret
 passionem. Quousqz confir-
 mabit: q. Nichil proficet)
 dyabolus proternus huma-
 nitatis (inimicus) contra eū
 (et filius iniquitatis) iudas. s.
 (nō) valebit (nocere ei) qz: lis-
 cet iudas nocere ei presump-
 rit: nullus tñ eozū peccatum
 qd̄ iuste accusare potuisset i-
 uenit in eo. (Et) ideo. Mōci-
 dam a facie ipsius inimicos
 eius). s. iudeos q̄ sepe a dño
 cōfusi discedebāt a cōspectu
 dei (et) dyabulos (odiētes eū
 in fugā cōuertam) q̄ coram
 eo sepe fugiebant clamātes
 cur venisti ante ips̄s torquent⁹
 D. iiii.

re nos. Et veritas mea et misericordia mea cum ipso) nichil enim diuturnum est inter patrem et filium: virtutes enim quas habet pater habet et filius. Veritas enim pertinet ad iudicium quo iudicaturus est mundum: misericordia ad pietatem qua peccata dimittit (et in nomine meo) quod est deus (exaltabitur) fortitudo (eius). Et ponam in gentibus que per mare significantur preteritum et dominationem eius in universo orbe dilatabo: et in principibus: quorum cura fluit in populum sicut flumina in mare: potentiam eius: quod tunc posuit quasi ei plures principes reges terre et imperatores per fidem subdidit. Et hoc idem quod. Ipse inuocauit me) dicens (pater meus es tu) secundum quod deus (et deus meus) secundum quod homo (et susceptorum) melius ad salutem. Ipse inuocauit me pater meus es tu et ego primogenitum) constitutum (illum excelsus pro regibus terre) quia ipse rex regum et dominus dominationum. Quia preterita data christo non est temporalis subdit. In eternum seruaabo illi misericordiam meam) gratiam meam nichil reuocando ex his que dedi: et fideliter adimplebo in eo cuncta que illi promisi. Et ponam in seculum seculorum semine eius)

spirituale populum. C. christiani qui filium imitantur quod spiritus durabit (et thronum). i. potestate iudiciarie (sicut dies: celi). i. perpetua et immortalis. Et hoc dicit. Si autem) illi quod dominus est filius eius. i. christi (deseruerit). i. nulla ratione voluerit suscipere legem meam: et si illi quod debet esse (filii non ambulant in viuis (meis)). Si iusticias meas profanauerint) aliquid errore aut mendacio (et mandata mea non custodierit) Non exterminabo eos totaliter) veredo austeritate iudicis: sed) Visitabo in virga) aliquid afflictione temporalis zelo paterne correctionis (iniquitates eorum et in) verberibus peccata eorum) ut corrigam: et erudiam) et conuertatur. Misericordia autem meam non dissipabo ab eo). C. christo nec meritis eius peniteant peccatores: et nullus desperet: (nec nocebo in veritate mea) quia nolo mortem peccatoris: sed ut conuertatur: et viuat. Non noceo) nec etiam (profanabo) non violabo pactum meum quod pepigi cum patribus antiquis nec promissiones meas: sed rerum fide honorabiles faciem) (et quod) locutus sum per prophetas meos: quia sunt labia mea

(non faciã terita) sed imple-
bo) Nō faciã terita) q̄ iocut⁹
sū: qm̄. Immutabiliter iura
ui in) me (sãcto) et non meti-
ar xp̄o ei⁹ p̄p̄tus xp̄ianus (in
eternū manebit) Et thron⁹
eius). i. p̄p̄s fidelis in quo i
sudet d̄scit et iudicat q̄tum
ad aīas: erit (sicut sol) i q̄tū
ad corpora post resurrectio-
nē erit (sicut luna p̄fecta) to-
ta laetida nullā obscuritatez
hñs: et hui⁹ glorie sãctorū (te-
stis fidelis est) ipse xp̄s (in ce-
lo) cuius caro resurrexit glo-
riosa: cui⁹ glorie claritati cō-
formes futuri sunt oēs sãcti
¶ Vox ap̄toꝝ ad patrē q̄tū
exprobratiū ei. Tu) q̄ p̄mit-
tebas et cōfirmabas iuramē-
to q̄ promisiisti ista fecisti: qd̄
hoc ē? iurasti semē xp̄i ieter-
nū duratur⁹ i nūc (repulisti)
i. videri repulisse vsq̄ ad pa-
tibilū (xp̄m tuū) et despectū
dedisti: et distulisti eū a glia
tradēdo inimicis: et sic v̄ qd̄
pmisiisti nō in illo implēdum
¶ Auertisti). i. videris auer-
tisse pactū (serui tui) p̄ qd̄ p̄-
miseras nos sc̄ti regnare p̄
phanasse etiã videris sãctua-
riū tuū: p̄miseras enī q̄ nō
daces. sc̄tū tuū videri corru-

ptionē: et iã sepulchro tegit.
Destruisse) etiã videri (om-
nes sepes ei⁹) verba legis et
p̄phetarū quibus munerat
eū (posuisti) nos ap̄tos q̄ euz
eo ambulabam⁹ cū doceret
turbas (formidīnē) ita vt in
sua captione iugerem⁹ ab eo
¶ Dierupuerūt eū oēs trãse-
tes viã fact⁹ ē opprobriū vs-
cū suis) iudeis ac p̄ncipi-
bus sacerdotū q̄ dicebāt vah
qui destruis tēplū dei. Et al-
tasti dexterā) potētia (depre-
mentū eū) et in hac (letifica-
ti oēs inimicos ei⁹) i mēbro-
rū ei⁹. ¶ Auertisse) etiã videri
ris (adiutorium gladii) sp̄s
(eius) qz nō p̄fecit in iudeis
sermo p̄dicatiōis ei⁹ (et nō es
ei auxiliatus) in cōflictu pas-
sionis. Destruisti eum ab
emūdatiōe) qz v̄ nichil p̄fu-
isse passis eius: vñ p̄pter ista
multi nō receperūt fidē eius
et aliqui a fide recepta cecid-
erūt q̄ tñ purificāt et emē-
dant corda credētū: i illos
in quib⁹ ipse xp̄s sedere et de-
scere videbatur (coluisti) ad
terrā i oblitu ei⁹. ¶ Minorasti
dies t̄pis ei⁹) qz cito de vita
abstulisti (et p̄fudisti eū cōsu-
tiōe) mortis. ¶ Vox ecclesie

Psalmus. lxxxix.

succedētis apl'is **U**quequo
dñe auerſa oculos tuos a sa-
lute xp̄i: nunquā (vsq; i finē) et
exardescet sic ignis) ira tua
nō dñe: s; poti⁹. **M**emorare)
q; nulla est vitæ mee) substan-
tia) nisi in eū quē p̄stoloꝝ re-
pertū d̄ morte (nūquā vane). i.
frustra (constituisti filios ho-
minū) certe. n̄ s; spe resurre-
ctiōis: et sup̄ne beatitudinis
collocasti q̄o ergo magis fi-
liū tuū resuscitare debes. **N**ō
dico tibi memorare qm̄ ali⁹
nō est qui adiuuare poss;: nā
Quis est hō qui viuit et nō
experiet (mortē) et eruet ani-
mā suā de) potestate (inferi)
certe nemo: nisi ille sol⁹ q; h;̄
vitæ mortisq; iperitū. **P**ro-
pheta. **U**bi sūt mie tue anti-
que domine) patribus olim
facte: misericordie dico cōplē-
de (sicut iurasti dauid i veri-
tate tua) sicut q; semic̄ ei⁹) fē-
nū manebit si xp̄s non resu-
scitat. **N**ō differas ergo do-
mine resurrectionē christi et
Memor esto opprobrii) illa-
ti seruis tuis ab infidelib; mul-
tarum gentium exprobrian-
tibus q; in mortuum homi-
nē: et crucifixū) crederent (qd̄
continui) patiente in men-

te mea sine murmuratione,
Opprobrii: **Q**d exprobria-
uerūt tibi inimici tui). i. iudei
et pagani memor esto ad hoc
q; ipunitum nō derelinquas
hoc (exprobriauerāt q; impu-
tabāt s; delib; tuis) cōmuta-
tionē xp̄i) s; q; hoīnes solum
adorabant hoīez crucifixū: et
hoīem qui omnino perisset.

Sed p̄pheta iquit expro-
briatio ista tēporal' ē et hoīm
insipiētū: sed. **D**ñs) est (i et
nū benedictus) quod omnes
sancti clamant: et confirmant
dicentes: amen amen.

Argumentum.

Psalm⁹. lxxxix. in quo in-
net ad contemptū veteris et
ad amorem noue vitæ.

Introductio.

Prophā i p̄sona ecclesie.

Domine re-
fugium factus es
nobis ad quem in
omni periculo inter angusti-
as et pressuras huius seculi)
fugentes securitates inueni-
mus et hoc (a generatione)
prima iustoz vsq; ad nouissi-
mā. Et s; ex tpe factus sis
nobis refugium: tamen pri-
mus es. **A**nteq; mōtes sic

rent) .i. angelice creature aut terra) quā videm⁹ (formam et orbis) .i. ipsū firmamentū cū oibus q̄ cōtinēt ab eterno ⁊ eternū sēp vere (es) ⁊ immutabilis Dñe cū sis refugium De) picias (hōiem in) huius mūdi cōcupiscētiā : et ābitiō nē terrenorū que apud te dominū abiecta sūt: et zēptibiliā: s; subleuet eū tua mīa: tu enī (dixisti) p̄ ora pphāz (conuertimini filii hōis) ad me et ego sanabo z tritiones v̄as Opus est dñe ad te conuertī cum nō sit cōfidēdū in longa vita. Qm̄) oē t̄pus q̄tūcūq; longū eternitati tue cōparatus nichil est: vñ seq̄tur. Et) sicut (custodia) .i. vigilia (in nocte) triū aut quattuor horarū sic sūt (anni) n̄ri q̄ apud deum nullius momēti reputantur. Luat hō quod meruit. q. Sicut herba) mutatus a qualitate quā h; in nocte i deteriorē (mane) orto sole ita mutatur hō i deterī vñ (mane) .i. infāntia cito transit ad aliam qualitatez. Itē q̄ mane) .i. in iuuentute (floreat) q̄ (vespere decidat) per mortez q̄ induretur : in cadauer (et areseat) ipulueram. **C** Pro

phā assignat eām hui⁹ defectū dicēs. In hūc defectū palibilitatis : ⁊ mortalitatis cecidim⁹. Quia subicimur reſtue) vindicte tue quaz nobis illuxi. Si p peccato primozum parētaz i cui⁹ snie executōez cum recordamur (turbati sum⁹) mortis timore (Defecim⁹) iuste q̄dē: qz peccauimus et tu. Posuisti iniquitates nostras) vitā n̄am p̄uā i conspectu tuo) ad puniēdū (lectulū) .i. tot⁹ decur⁹ vite n̄e tot⁹ p̄ oculis tuis: nec te p̄t lateat. Bñ dico q̄ (posuisti iniquitates n̄as i conspectu tuo). Qm̄) oēs dies n̄ri abbreviati sūt: et q̄si (defecerūt) qz ad paucitātē redacti sūt p̄ peccatus (⁊) ita (i ira tua) vitā n̄a abbreviata est plena miseria: ⁊ laboribus defecit. Ecce quō defecit: qz hōies viuētes i annis n̄ris reputabunt̄ ianess inutiles Sicut aranea) qz sicut illa mane ⁊ vile facit op⁹ vt vilē capiat p̄dā. s. muscā: ⁊ i hoc totā se euiscerat : sicut hōies inania faciunt et multos labores cōsumūt ad hoc q̄ adispicantur ista tempora lia honores diuitias q̄ i ania sunt ⁊ caduca cito trāscētia

Psalmus. lxxxix

et in hoc viscera sua cōsumūe
 qz aliqui corpus & aiā pdūt
 (et dies) hoīs ita breues sūt
 vt de cōi cursu computāt (in
 eis, lxxx.) Si aut in bh cōple-
 xionā q̄ vires & (potentati-
 b⁹) corpis habuerint bonos
 (lxxx. anni) cōueniēti statu
 cōpleti fuerint (si ampli⁹) vi-
 xerit (laboz et dolo) cū sene-
 ctus sit ipse mox⁹: & q̄bā lā-
 guoz bh seqt. Qm̄ supuenit
 debilitas: & nāe grauitas q̄
 ex mīa dei nobis euenit: tu
 vt nō diu labozem⁹ i firmi-
 tū et doloib⁹: tñ vt (cozi-
 piemur) ab insolentiis nēis
 abstinētes. Quis nouit) q̄s
 intelligere pōt efficacīā (re-
 tue) quā exerces i his q̄b⁹. n.
 parcis (et irā tuā) distinguere
 qz his parit ad penam: hos
 punit ad salutē et hoc nō pō-
 sum⁹ distinguere (p̄ timore)
 horroze ei pcutimue loq̄ndo
 de ira tua. Propheta orans
 p̄ liberatiōe ait ad patrē. Fi-
 liū tuū p̄ quē liberationē hu-
 mani gñis plicet disposuisti
 (Sic notū fac) vt ei⁹ exēplo
 et doctrina discāt tui magis
 appetere celestia q̄ terrena:
 eterna quā caduca (et) sic fac
 notos aplos tuos (eruditos

corde: et sapientia celesti) per
 quos toti orbi notū factas fi-
 liū tuū: (O dñe) q̄ videris fa-
 ciem tuam auertere a nobis
 Convertere) aliquātulū o-
 culos mie tue: nos respicien-
 do: et mitigādo tribulationē
 nram (& deprecabilis esto su-
 per seruos tuos) p̄ces eoz ex-
 audiēdo. (Propheta osten-
 dēs se exauditū quo ad itatū
 suū ait. Replebuntur in
 eternitate mīa tua) exultabi-
 mus in laude tua: et delecta-
 bitur oibus dieb⁹ n̄is in te
 summa dulcedo in eternum
 Quātū ad statum p̄ntē dixit
 Letati sum⁹ in dieb⁹) mali-
 gnis (q̄bus nos hñiliasti) qz
 dedisti nobis potētīā: et leti-
 ciā in tribulatiōe (& in annis
 q̄bus) experti sum⁹ āgustias
 et aduersitates. Propheta
 orās vt deus parcat in deis
 peccātib⁹ et si non p̄ meritis
 saltē p̄pter opa q̄ in eis fecit
 ait. Respice i seruos tuos)
 tui ei sunt i3 peccatores (et in
 opa tua) q̄ fecisti in eis (et di-
 rige filios eoz) vt si ipsi p̄-
 pter inq̄tatē suaz disp̄si sunt
 saltē filii in fine querli adve-
 niā puenire mereant. Et sit
 splendor) ḡe (dñi n̄i super

nos) mentes nras illuminans
(et opera manu nra) diri-
ge sup nos) vt celescat et diri-
gant ad celestia (et opus ma-
nu nra) ad vnu finē q̄ de-
est (dirige). Argumentum.

Psalms. xc. in quo mo-
net exemplo sp̄i tentationes
superare. **I**ntroductio.
Vox Prophete.

Qui habitat i
adiutorio altissi-
mi) totam sp̄e su-
am ponēs in eo q̄ altissimus
est: pteget i oib⁹ ab eo: vt nec
illecebra male blādiētis vo-
luptatis capiat: nec timore
aduersitatis frāgat. **N**icet
deo) vte deuot⁹ recognoscēs
ptectiōis hñficiū (susceptoꝝ
mei) i firmi ad curādū (es tu:
et refugiū meū) fugientis a
facie inimicoꝝ meoꝝ et sēp
qz (de me) ē (spabo in eū) qz
nūq̄ i aliquo de me psumam
sed semp ad eū i oī necessita-
te recurrā. **E**t hoc merito
sp̄abo. **Q**uā ipse liberauit
me) iā de fratrib⁹ et dolosis
captionib⁹ demonū q̄ aimas
hoim laqueis isidiarū capta
re desiderant liberauit a ten-
tatiōe q̄ sit p̄ vba aspera pu-

ta p̄ malozū insultationē vel p̄
detractiōes ppter quas qñqz
q̄s diuertit a via dei. **P**rote-
get at̄ te q̄ speras i dño sic qz
Scapulis suis). i. p̄na vir-
tute sua (obūbrabit tibi) ne
tētationis elus te exurat: et
tāq̄ galina sub alis suis ptes-
get te ne ab ancipite rapia-
ris securus ergo (sub pennis
ei⁹ sperabis. **S**cuto) mic (cie-
cūdabit te veritas eius) que
nūq̄ deficit i pmissis ne ab
ardētib⁹ dyaboli sagittis le-
daris: qz circūdabit te non
timebis a dyabolo q̄ in tene-
bris semp est i nocte tāq̄ oc-
cult⁹ p̄do hoies inuadere so-
let. **N**ō timebis) insup a le-
ui i manifesta tētatione que
fit sciētib⁹ q̄ dē **S**agitta) vo-
lans i die (nō timebis) a ten-
tatiōe graui i occulta q̄ dē ne-
gociū pambulās i tenebris i
a tētatiōe graui i apta q̄ dē
(demoniū meridianā) qz iaz-
viget est maioris tētationis
Ille q̄ habitat i adiutorio al-
tissimi nō timebit ab aliquo
genere itētationis: sed o p̄pe
Mille). i. infiniti qui presu-
munt se futuros i latere tuo
secum sessuros ad iudicans-
dum cum apostolis: et aliis

Psalmus. xc.

viris perfectis (cadent a la-
 re tuo). i. nō deputabūtur cū
 illis q̄ consiliarij & iudices te
 eū erūt (& decē milia). i. infinti
 qui p̄sumunt se ponendos a
 dexteris. i. inter saluatos (ca-
 dent a dextris tuis) q̄ a sini-
 stris ponent. **Illie** dicit a la-
 tere cadere et plures a dexte-
 ris: q̄ plures sunt illi q̄ p̄su-
 mūt se saluatos q̄ q̄ p̄sumūt
 se cū x̄po iudicatos. **Ad** se-
 aūt i mēbris veris cū quibus
 vnū es nullū taliū aliquo mō
 (appropinquabit) q̄ & si car-
 nē aliqua illay tētationū af-
 fligat fidē n̄ tñ ledet. **Et** h̄ im-
 pū te p̄mittete tuos p̄sequat̄
Terribi nō ipune q̄ (occu-
 lis) iue discretiōis (cōsidera-
 bis) malū qd̄ voluerūt infer-
 re (& retributionē) debite dā-
 natiōis vt eis retribuas. **Nō**
 ego tētationes p̄dictas nō ti-
 meo. **Qm̄** tu es (pes mea) in
 te nō i hoīe p̄sido in te bñ de-
 beo sperare: q̄ altiss. mū posui-
 sti refugiu tuū i quo solo se-
 curitas pōt iueneri: q̄ ip̄e al-
 tissimus: vñ seq̄tur. **Nō** ac-
 cedet (ad) tuos (malū) q̄ al-
 tissimū posuisti refugiu tuū
 (et flagellū nō appropinqua-
 bit tabernaculo tuo). i. aīe t̄

deli in te sperati: q̄ altissimū
 posuisti refugiu tuū. **Et** hoc
 iō q̄ sperari in te auxiliū di-
 uitū p̄mittit. **Angelis** in-
 q̄t. i. nullis (suis mādauit de-
 us) pat̄ (de te) o vir iuste (vt
 custodiāt te i oibus) actioni-
 bus (tuis) **Angeli** ministe-
 rio suo dirigēt te i via ne for-
 te pecces i x̄po. **Sup** oēs dya-
 bolicas tētatiōes his bestia-
 rū noībis designatas. **A**m-
 bulabis) securus dei ope ad-
 iutus: & sc̄tōrū angelorū auxi-
 lio valiat̄ (et cōculcabis leo-
 nē & draconē) q̄ oēs dyabolē
 tētatiōes subiciētur viro iu-
 sto. **Vox** dei. **Q**uoniā in me
 sperauit) vir iustus (libera-
 bo eū) ab oīb̄ angustis (pro-
 tegam eum qm̄ nouit) veras
 fidem filii mei: et me ipsi⁹ pa-
 trem credidit et intellexit.
Clamaui ad me) orando de-
 uote et ego exaudiam eum)
 adimplendo p̄titionē tuam
 (cum ip̄o sum in tribulatio-
 ne) semper adiuuās et de ea-
 dem tribulatione (eripiam
 eum) q̄ amplius nulla tribu-
 latio circundabit eū: qd̄ in fi-
 ne cōplendū est (et glorifica-
 bo eū) in celo. **Et** erectū **Nō**
 gitudine dicitū). i. eternitate

vite (replebo eū) ⁊ ipsa eternitate (ōndā illi) p̄ apertā visionē incipsum in quo salus omnium consistit.

Argumentum.

Psalmus. xxi. in quo monet in hac vita laborare vt tandē exultemus in eterna beatitudine.

Bonum est scz necessariū laudare deū: et te bonis operibus laudare nō ad gloriā hoīs sed nōminis tui o (altissime). Laus n̄a debet ordinari. Ad annunciādū tpe p̄speritatis (miam tuā) qz quicquid p̄speri habemus puenit ex m̄a: et gr̄a dei (et iusticiā) tpe aduersitatis qz quicquid asperū et aduersū nobis cōtingit iusto dei iudicio ⁊ tingit ppter pctā n̄a credere debemus. Sequētibz instrumentis hāc diuinam laudem perficere debemus. In decacordo psalterio vt cum assiduitate diuine laudis impleamus decalogum legis et adiungamus opera pietatis que designantur per (cytharā) et hoc non cū tristitia sed iusticia. i. hylari corde: et se-

reno. Bonū dico est te laudare. Quid (dñe delectasti me) i eo quod (in me factura tua) tu facis: vt em̄ fecisti si bene ago quicquid boni in me est a te solo est (⁊ in operibus manūz tuarū exultabo). i. si qd boni ago de te a quo est exultabo n̄ i mea felicitate. Quā magnificata s̄t opa tua dñe) in substantia in virtutibz. ⁊ in aliis qualitatibz: ⁊ i tm̄ vt explicari nō possent (nimis profunde) inscrutabiles: et incōprehensibiles s̄t dispēsationes sapie tue q̄bus talia fecisti facta gubernas. Vir t̄m (insipies) cui nō sapit bñficiū creatiōis (nō cognoscit) diuina bñficia tua meditando (⁊ stultus nō intelligit) in opibz dei creatorē. Nō te delectet p̄speritas tp̄alis malorum. quoniam. Cum peccatores exorti fuerint) in magnas diuitias: et honores: et extiterint flozētes ⁊ virētes: (sicut) fenū: et apparuerit: (qui operantur iniquitatem) ad tempus flozentes temporali p̄speritate: quoniam ad hoc flozēt ad tēpus vt intereant in eternum vnde seq̄tur. Et intereāt in seculum

Psalmus. xcii.

seculi) ppter suas iniquitates
 qbus erit defectus sine defectu
 iterit sine iteritu: moys sine
 moys: iteribit dype (tu aut
 altissimus in eternam dñe).
 Vere iteribit. Qm ecce ini
 mici tui). i. iudei pagani ple
 cutores ppli xpiani heretici
 blasphematores pseudo xpi
 ani plus scdm qm deū diligen
 tes: hi oēs (pibūt) i die iudi
 cii: & sperabunt a grege socie
 tate bonorū (oēs q opant ini
 q̄tate) **Uox ecclie.** Illi pi
 būt. **Et exultabit** fortitudo
 vnitatis q̄ tñc erit sublimis
 (sicut vnicoznis). i. sicut mo
 narcha: qz imperiū meū obti
 nebit gñaliter p̄ vniuersū mun
 dum (s̄ seneci⁹ mea). i. vltima
 etas mea et erit in vbertate
 mie dei (Et ideo. **Desperit**
 ocul⁹ me⁹ inimicos meos) co
 gnoscēs et vitā illozū eē viles
 et potētā breuē (i. isurgētib⁹
 i me malignāribus) p̄secuto
 rib⁹ et i me gressantib⁹ (audi
 et auris mea) in futuro iudi
 cio dici discedite a me male
 dicti ite in ignē eternū. **Iu
 ctus** nō vt senum sed (vt pal
 ma flozebit) comparatur iu
 ctus palme ppter altitudinē
 et pulchritudinem & fructus

quantatē (et sicut ced⁹ mul
 tiplicabitur) ced⁹ imaccessi
 bilis est altioz aliis arborib⁹
 p̄sertim i libano: ita iustus
 erit iputribilis stola imorta
 litatis cādidus. **Fideles** an
 tē q̄ nūc. **Plātati** sunt p̄ fi
 dē in ecclia q̄ est dom⁹ (dñi) si
 naliter (i. atriis dom⁹ dñi). i.
 in celestibus māsonib⁹ flozi
 di choruscabunt. **Adhuc** fide
 deles et simō nō sint plures:
 tñ multiplicabūtur) in nouis
 simis vbi ecclia cū plenitudo
 gentiū intrauerit erit vberri
 ma (et hñplacientes erūt) pa
 tiēter mala hui⁹ peregrinati
 onis sustinentes: et hoc. **Ut**
 annunciēt) i. digni sint annū
 ciare aliis qd sequitur. **Qm**
 rectus et iustus dñs deus iho
 ster) qui suis p̄missa complet
 (et non est iniquitatis in eo)
 vt hic permittat pati pro se
 quos ibi non corōnet.

Argumentum.

Psalmus. xcii. in quo mo
 net ad laudem christi.

Dominus
 ies⁹ xps ver⁹ hō
 de⁹ (regnaui)
 qz i sua resurrectione p̄tātē se
 oēm creaturā accepit (deco

eum indutus est) cum corpus
 immortale & gloriosum i sua
 resurrectione assumpsit (indu-
 t^{us} e dñs fortitudine) qñ dia-
 bolū oppressit & captiuos de
 inferno potēter eduxit (et p̄s-
 cinxit se virtute) qñ angelozū
 multitudine circūdat^{us} reme-
 auit ad parē. Et enī firma-
 nit^{er} id fide pplm fidelē in to-
 to orbe terrarū (q̄ nō zmoue-
 bit) a soliditate fidei ad erro-
 res lz ꝑcutiā: instabilis tñ &
 mobilis adhuc esset nisi sua
 fuisset resurrectione firmatus
Parata ē sedes tua) ptāshu-
diciaria (ex tūc) .i. a passione
tua qua meruisti illaz (tu) tñ
ab eterno (es). Apli quasi.
Alumia) repleti spū scō (ele-
uauerūt) fortiter sine timore
et alte (vocē p̄dicationis sue
per totū orbe terrarū aridita-
tē gētū sua doctrina irrigā-
tes. P̄dicta. Alumina) .i.
aplicū a iudeis phiberentur
loq̄ & docere i noie iesu (eleua-
uerūt fluct^{us} suos) p̄dicationes
ipetuosas & rñsiones ꝑtra ad
uerſarios fidei (a vocibus)
pp̄oz multozū zmouētū ꝑ-
secutiones cōtra p̄dicatores
Aplis aut̄ eleuātib^{us} vocē ꝑe-
dicationes sue. Mirabiles cō-

itate sūt ꝑsecutiones maris
 et infidelū pp̄ozū cōtra p̄di-
 catores euāgelii s; (mirabilis
 i altis dñs) super capita ptā-
 tum regum terrenozū quos
 sibi subiugat et fremitus eo-
 rum compescit quozū multū
 postea crediderūt & subiuga-
 ti sunt christo: et pax data est
 ecclesie non terreantur ergo
 qz mirabiles elatiōes maris
 qz mirabilis in altis dñs. Et
 bene (mirabilis es dñe) qñ.
Testimonia) veritatis p̄di-
cate per apostolos et discipu-
los tuos certissima facta per
opera miraculosa soli tue di-
uine virtuti possibilis (credi-
bilia facta sunt nimis) .i. val-
de. his em̄ nichil verius esse
pōt cum tu sis sanctus san-
ctorum qui ecclesiam inhabi-
tas (domū tuam decet sancti-
tudo in eternū) qz et si aliqui
cadāt: domus tamen sancta
toto tempore perseverat: vn-
de in sanctitate fidei perma-
nebit vlqz in finem seculi.

Argumentum.

Psalmus cxiii. in quo mo-
net ad patientiam.

Introductio.

Propheta in persona ecc-
lesie.

Deus qui pu-
 tabatur ab aliq-
 bus nō iudicatu-
 us malus est (deus vltionū)
 vltionē capiet de malis et vt
 amplius confirmet repetit
 (de^o vltionū) de^o (liberē egit)
 qz nullo ipediēte iudicabit: n̄
 ei est subditus alicui legi: s; li-
 bere ager q̄cqd voluerit. Et
 tu q̄ es de^o vltionū (q̄) h̄silem
 te ostidisti. Exaltare^r resur-
 gēdo et ascēdēdo et veniens
 ad iudiciū ostēde potētā tuā
 q̄ ptatē habes iudicandib; ni-
 uersos de tota terra: ⁊ redde-
 re (retributionē supbis) q̄ in
 pctis obstinati penitere no-
 luerūt. Et querēs qm̄ fiet hoc
 inquit. Usq; quo peccatores
 dñe gloriabūtur) de malicia
 sua nō iufficit eis peccare: s;
 etiā in malis suis et nece san-
 ctorū glorianē. Vere sūt (pec-
 catores) qz. Estabūtur) oēs
 prauas cogitationes eorū in
 manifesto (⁊) iactāter (loquē-
 tur iūqtatē) ⁊ tra deū dicētes
 deus non curat hec vel pla-
 cent ⁊ q̄ facimus ⁊ (loquant)
 talia nō pauci sed (oēs q̄ ope-
 rantur iniusticiā) Operātur
 aut hāc iniusticiā. Populum

tuū) fideles tibi seruos (h̄s; li-
 liauerūt) diuersis ⁊ tumētis
 cōculcauerūt diuersis tormē-
 torū generibus (et) eundē po-
 pulū (hereditatē tuā) vexaue-
 rūt. Viduā et aduenā inter
 fecerūt et pupillos occiderūt
 sicut patuit ī psecutionibus
 martyꝝ: nulli sexui: nulli era-
 ti nulli psonē parcentes. Et
 dixerunt) corde tenēdo et ore
 pferēdo (nō videbit) nō attē-
 det (dñs) et attendere nō cu-
 rabit (deus iacob). i. fidelium
 credētes puidentiā dñi nō
 se extendere ad ista inferiora.
Prophā redarguens h̄c
 errorem ait **I**ntelligite) vos
 (insipientes) de (ppfo) vos er-
 rare: et credite diuinā prou-
 dentiā ad oīa se extēdere (et)
 vos (stulti aliqñ sapite) deus
 hec om̄ia disponere. **P**ro-
 pheta ad excludendū pdictū
 errorem iducit rōnes sic: o stul-
 ti videte q̄ stulte cogitatis:
 dicite. Qui plantauit) audi-
 tū in audientib; (nō) ne (audi-
 et) audiet vtiq; aut (q̄) crea-
 uit (oculū) ī videntib; nonne
 videbit: videbit vtiq; nulli tm̄
 quantum in se habet. Item
 ille. Qui corripit gentes) de
 malis suis h̄c multis flagel-

lis (nō) ne (arguet) impios de
 pctis faciet vtriq; et (q̄ docet
 hoīem sciam) erit ipse sine scia
 et ipse nesciet q̄ te scire fecit:
 ablit Quoniam. Dominus
 scit cogitationes hominum)
 intus latētes etiam minutis-
 simas & scit (qm̄ vane sunt) et
 inerte et instabiles. Et ideo.
 Btūs hō quez tu erudieris)
 mētē ei⁹ illustrādo (et de lege
 tua docueris eū) dādo ei in-
 tellectū i scripturis scis et vo-
 lūtate. Btūs ē quez tu docue-
 ris. Ut mala p̄nā vite leuis
 et patientē feratis ei De btūs
 est cui hilaritas et trāq̄litas
 mētis dat. Ut mitiget ei a
 dieb⁹ mal⁹. i. vt mala q̄ infe-
 runt patientē sustineat (dōet)
 pctōzes in sepulchris ponat
 anime eoz trāsserāt i infernuz
 Vere btūs q̄ ex lege didicerit
 patientem eē. Qz dñs nō re-
 pellit plebē suā) vt abiectam
 exeret cet plebē suā; nō repellit
 quia dñs correptit et flagellat
 oēm filiū quē recipit (et here-
 ditatē suā; nō derelinqt) q̄ sēp
 et p̄ sua necessitate i tribula-
 tiōibus assistit. Nō derelinqt
 dico Quosq; iusticia cōuer-
 tat). i. ponat i executiōe i iu-
 dicio futuro in q̄ redacent ad

debitū ordinē iusticie. I. q̄ sūt
 illi q̄ poterunt terroze diuine
 iusticie secure expectare & rñs
 det: oēs (q̄ recti sunt corde) q̄
 diuie voluntati q̄ sūma iusti-
 cia est volūtate suā & formāt
 Prop̄hā in persona viri iusti
 quē vndiq; mala circūdāt cō-
 q̄rens aduers⁹ reprobos et ex-
 petēs ad eozū dānatiōez diuī
 nū auxiliū ait. Quis cōsur-
 get mihi) i auxiliū (aduersus
 malignātes) vt eos vincam
 (aut) si vincere nō possē (qs sta-
 bit) p̄seuerāt meū (tāq̄ pugil
 forū aduers⁹ opātes iniq̄tatē
 vt n̄ vincat ab inq̄tate eoz q̄ si
 diceret null⁹. Nisi tu de⁹ An
 cernens h̄mōi malos p̄spari
 ad tācā indignationē iapi⁹ sū.
 Ut merit⁹ eēm penis gehē-
 nalib⁹ tradi (nisi) diuinitatis
 fuisse mie manu adiut⁹. Si
 pell cur aut quō adiut⁹ sū: rñ
 deo qz. Si dicebā) deo p̄ p̄fel-
 sionē accusando me de pctis
 (motus est pes meus). i. affec-
 tio a via recta ad aliqd̄ illi-
 citum: ibi etiā (mīa) dñi (ad-
 iuuabit me) retrahendo me
 a pctō et me in bono ope & sic
 mādō. Q potētissima diuini-
 tatis clemētia q̄ ante dat p̄
 mereri veniā; q̄ experiri pe-
 B. ii.

Psalmus. xciii.

nā. Bñ mīa tua adiuuēt me:
 qm̄. Scdm̄ multitudinē do-
 loꝝ meoꝝ i corde meo) quos
 patioꝝ tā p̄ pctis q̄ de p̄sūris
 et tētatōibus hui⁹ sc̄i (cōso-
 latōe stae letificauerūt aīas
 meā) Nūq̄d) iniqu⁹ hō sede-
 bit tecum certe non: q̄ nulla
 est cōuētio lucis ad tenebras
 q̄ p̄cipis laborare in bonis o-
 peribus illos q̄ dñt tibi adhe-
 rere. Impii autē lz non adhe-
 reāt tibi p̄mittis tñ eos p̄ge-
 re bonos vt tribulēt vt p̄cti
 bōi cogāt acclamare: bñ ipii
 Captabūt i. insidiosē tra-
 ctabūt quō seducāt (aiam iu-
 sti et) si nō p̄sit decipe (sāgui-
 nē) lz (inocētē cōdanabūt) s; z
 tra hec oīa. Fcūs ē m̄hi re-
 fugiū) ne cedāt tribulatiōib⁹
 et ip̄e (de⁹ me⁹) sc̄is ē (i adiu-
 toꝝū sp̄ei mee). i. iuuat ad bñ
 operandū vt qd̄ obtineo spe
 ad ip̄scar inire. ¶ Prop̄ham
 zcludēs i materia de p̄uiden-
 tia oñdit q̄ deus nō negligit
 mala: s; oportune punit eos
 dicens Et retribuēt illis) me-
 ritum iniquitatū suarū p̄ meri-
 to singuloꝝū puniēdo (eos) q̄
 aduersas deum extollunt: et
 sc̄tōs iniuste affligunt (i) pro
 (malitia eozū disperdet) dñs

deus noster q̄ a grege electo-
 rus separabit eos in die iudi-
 cii: in qua separatione ineffa-
 bilis erit miseria.

¶ Psalmus. xciiii. in quo
 monet deū hilariter et deuo-
 te laudare. ¶ Argumentum
 ¶ Mor ecclesie.

¶ Venite passi-
 bus non corporis
 s; mentis perfides
 et deuotionem (exultemus)
 dñi) in exultatione seruiam⁹
 illi (iubilem⁹) cātem⁹ laudes
 (domino) iēsa christo qui sua
 morte ztulit nobis salutē Et
 p̄ueniam⁹ (faciē ei⁹) q̄ ventu-
 rus est iudex ne ip̄parati in-
 ueniamur et hoc confitendo
 pctā nostra anteq̄ ad iudiciū
 veniat: vt nō inueniat quos
 damnet: s; quos remuneret
 et iocunditatē quā mēte con-
 cipimus bonis operibus in-
 dicemus. Merito iubilandū
 est eis Qm̄ dñs) creator om-
 nium est (magnus dñs) quia
 oib⁹ dñat (et rex magn⁹ sup)
 oēs p̄ncipes et dignitates z
 potestates celi et terre. Item
 merito iubilandū est. Quia)
 in ptāte eius (sūt oēs) homi-
 nes q̄ zcludunt finib⁹ (terre

et altitudines) montium patrum et dignitatum huius seculi in eis (potestate) sunt: nullus enim potest eleuari in hoc seculo nisi eo operante vel permittente. Quia ipsi est mare et ipse fecit illud) et terram (manus eius) formauerunt: nichil enim est in eis quod ipse non fecerit. Venite adoremus) adoratione laetiae (et precidamus) an deum humillemus) nos in conscientiam nostris nos ipsos cinerem pulverem reputantes (et ploremus) pro peccatis nostris an ipsum: lachryma enim extinguit flammam peccati que ardet in conscientia. et hoc debemus (quonia fecit nos) et ides est (quonia ipse est deus deus nostrum.) Ibi et debemus: quia. Nos sumus (populus pascue eius) cui spiritualiter in mundo prouidet et nos reficit spiritualibus bonis: et corpore et sanguine suo: (et sumus) oues) non tamen sanguinis sui precio redempte sed patris sue manu facte.

Uox christi ad iudeos: quia estis populus et oues mee. Si audieritis voces) in lege noua quod propheta locutus est in prophetis (hodie). i. tempore gratie: quonia ego ipse loquor) nolite obdurare corda uestra. Nolite obdurare) dico Sicut patres uestri fecerunt in irritatione sa-

cta in die qua (tentauerunt me patres uestri) dubitantes de potentia (et probauerunt) me quid possem (et uiderunt) opera mea) quod tot et tam mirabilia fuerunt quod nullo modo dubitare debebat de potestate mea Et quia sit tentauerunt. Quadraginta annis) offensus. i. iratus (sui generationi huic) propter incredulitatem ipsorum (et dixi) arguendo eos per moysen et alios electos meos huius homines (semper erant corde) ex certa scientia et uoluntate: quia me impotentem crediderunt. Et ideo ista dixisset eis Isti tamen (non conuenerunt) precepta mea (sunt). i. non intrabunt) isti tales duri et increduli (in requiem meam) et eternam) ut immobilis et irrecuperabiliter iuravi eis: bene autem alii boni intrabunt.

Argumentum.

Psalmus. xcvi. in quo monet ad laudem dei pro edificatione domus spiritualis.

Introductio. Uox prophete

quanto

quanto) filio dei) est rex regum et dominus) dominum) titium (nouum canticum) quod non

ps. lli.

Psalmus .xcv.

quis hō nat⁹ est in mūdo dicē
 tes cū angelis glia in excelsis
 deo: et (cā tate dñō) nō solū in
 dei: s; oēs habitantes terraz:
 q; aduēt⁹ xp̄i oib⁹ fuit i salu-
 tē. Cā tate dñō) et (bñdicite
 nomini ei⁹) qd̄ est ielus gr̄as
 agēdo de tāto bñficio (annū-
 ciate) obos ap̄t et plati cōti-
 nue ip̄m filiū dei p̄ quē gen⁹
 hūanū; saluat. Annūciate)
 p̄dicare (int̄ gētes) ip̄m xp̄m
 glōsū q; fili⁹ dei est (i oib⁹ po-
 pulis mirabilia ei⁹) vt natiui-
 tatem de virgine: q; mortuos
 suscitauit et filia. Bñdixi cā-
 tate. Qm̄) ip̄e xp̄s (magn⁹)
 i potētia (dñs) oīm (et lauda-
 bilis) in bonitate: et hoc (ni-
 mis) q; nullus pōt explicare
 q̄ta sit ei⁹ bonitas mīa et po-
 tentia (terribilis) demōibus
 q̄ p̄ diis celebrant a gentib⁹:
 vñ seq̄tur. Qm̄) oēs dii gen-
 tiū; demonia) s; iste aut̄ (dñs
 cui cantādū est (celos fecit) et
 materiales et sp̄iales. I. an-
 gelos et sc̄os viros: Prophe-
 ta de vtilitate tantantū deo
 subdens dicit: inde est. Con-
 fessio) peccatorū (et pulchri-
 tudo) multarū virtutū vñ
 gl̄itendo sit hō pulcher: si er-
 go amas pulchritudinē cōsi-

tere vt sic sis pulcher. i. iust⁹
 (in aspectu ei⁹) tñ ē est (san-
 ctimonia) aie (magnificentia)
 op̄e q̄ tñ nō nisi (i sc̄ificatōe
 ei⁹) .i. ip̄lo sc̄if. cāte ⁊ donāte
 fiunt. O p̄rie) o familie (gen-
 tiū) iā ad xp̄m zuersax (affer-
 te dñō) p̄ tāto bñficio (gl̄iam
 et honozē) i secreto ⁊ i publi-
 co: et ita zuersemini vt in vo-
 bis gl̄ozificet nomen ei⁹. Vol-
 lite hostias) volmetip̄os coz-
 de ztritos et humiles (⁊ itro-
 ite in ariā ecclie) militantis:
 et sic nō intrabit vacui (ado-
 rate dñm) in ecclia sancta ca-
 tholica que est vniuersale a-
 trium ei⁹. Omnes habitan-
 tes terrā). i. amatores seculi
 Cōmouant) cozaz xp̄o mo-
 tu timozis ac reuerentie cui⁹
 cā subdit: et vos iā zuersi (di-
 cite) ⁊ p̄dicare (in gentibus q;
 dñs) ielus xp̄s (regnat). i.
 regnū sup̄ oēm creaturā ac-
 pit i sua resurrectōe et ascen-
 sione. Hoc patet: qm̄ ip̄le.
 Correxerit orbē terre) ab er-
 roze ydolatrie q̄ a tēpore p̄e-
 dicationis xp̄i apostolorū ce-
 pit cessare (qui non commo-
 uebitur) ex toto a veritate fi-
 dei ch̄istiane quantuncūq;
 tribulationib⁹ impellantur:

nō aut tñi p̄dicatē q̄ dñs regnabit: s; etiam q̄ (iudicabit p̄p̄os in eq̄tate) sine acceptiōne p̄sonar̄ reddēs vnicuiq; pro merito. Pro hac equitate iudiciū i quo remunerabūtur boni. **T**etētur celi. i. sc̄cti superiores (& exultēt) humiliores sc̄cti (cōmoueat̄) seculū ad gaudiū a minimo: vsq; ad maximū (gaudebūt) humiles et mites: & oēs virtutes eor̄ i spe future felicitat̄. **T**ūc; post zuer̄sionē (exultabūt) oēs gētes: conuerse ad x̄pm: q̄ prius erant (ligna siluar̄) inculta et infructuosa (a facie dñi q; venit) ip̄simo aduētū ad redimēdū: & q; venit in sc̄do aduētū ad iudicā dñi oēs habitātes terrā. **Q**ui iudicabit orbē terre i equitate) singulis reddens p̄ meritis (& populos in veritate) .i. sc̄dm q̄ vnusq; eor̄ veritate sibi cōmissa disp̄scauit. **A**rgumentum. **P**salmus .xcvi. in quo monet ad exultationem. **Q**uia.

in sua resurrectione accipēs sup̄iōia creata (exultēt) habitātes i (terra) q; p̄ resurrectionē et ascensionē p̄buit filiis ingressū ad gloriā (letent) et eadē cā (insule multe) in qb; propagata est fides xp̄iana. **P**ropheta describens qualiter sit ventur⁹ ad iudiciū dīcti dñi vēturus est ad iudiciū fili⁹ dei veniet i **D**ubz) cum ptāte magna et maiestate q̄ propter ei⁹ incōprehensibilitatē dī (caligo: & correctio) oib; procedēs ex sede. i. potestate iudiciaria ei⁹ erit iusta et recta et irrenocabilis.

Ignis) cōflagrationis (ante ip̄m precedet) qui data sc̄tētia iudicis inuoluet reprobos: et sic detradētur in infernū. **E**rūt ante iudiciū. **E**al gura) terribilia p̄ totū orbē q̄ videntes hoīes hitantes in terra cōmouebūtur commotione timoris. **T**ūc; etiā erūt terre motus maximū: vt **M**ōtes) ruant (sicut cera a facie) ignis: et oīs terra alteretur & hoc potestate diuina. **P**er signa manifesta & miracula ap̄parentia in celo manifestabitur q̄ propinquus sit aduēt⁹ iudicis: et videbūt (oēs p̄p̄t)

¶.iii

Dominus iehus christ⁹ (regnauit) regnū dñi iam

Psalmus xcvi

gloriam eius) que visio erit terribilis reprobis et relectabilis electis: vñ sequitur. **C**onfundetur oēs) ydolatre (q̄) creaturis exhibēt cultū soli deo debitū (in) gloriāntur i simulacris suis) q̄ oīa vana sūt nec adorāda: sed solus deus quem angeli adorāt. Unde sequitur. **A**dorate eū. i. xpm (oēs angeli ei) adoratione latric q̄ est verus deus (audiuit) ecclesia p̄ pdicationē xpi et ap̄loy q̄ futurū est iudiciū (letata est) q̄ materia exultationis ē p̄ electis. **E**t exultabūt aīe fideles et electe p̄pter hoc q̄ iudicia tua dñe iusta et recta sunt et sācta: q̄ nō es personarū acceptor: et oēs recipis q̄ ad te veniūt. **M**erito tibi tūc curgeta subiciēt: **Q**m̄ tu dñs altissimus) quo altius cogitari nō potest (valde exaltatus sup) angelos et hoīes sc̄tōs q̄ a te gr̄a tua deificātur. **H**inc (qui diligitis dñm odite malū) culpe qd̄ opponit dilectioni diuine: nolite dubitare qn̄ possitis vitare malum culpe qm̄ (custodit dñs aīas sc̄tōy snoy) q̄ tribulationib⁹ et tentationib⁹ toto corde ad eius auxiliū cōfugerint de p̄tate

demonis liberabit eos.) Nolite timere perdere hoc auxiliū qm̄. **T**ux) diuine gr̄e oīta ē p̄stō est (iusto: et rectis corde leticia) q̄ hacten⁹ pctōryz tenebris obcecati nūc aūt recti corde effecti dño famulātar. **E**rgo vos. **F**usti letamini in dño) leticia deuotionis laudate eum gratias agētes quia cum essetis pctōres meorum fuit vt vos sacrificaret **A**rgumentum.

Psalm⁹. xcvi. i q̄ monet ad gaudiū et exultationem.

Introductio.

Vox prophete.

Quante dōmine) iesu ch̄r̄sto (canticum nouū) nonares nouum habeat canticum: q̄ fili⁹ d̄ ei factus ē hō i cuius oītu nouū canticū cātauerūt angeli q̄ nūq̄ mundus tale audiuit (q̄ mirabilia fecit) nascēdo de virgine cecos illuminādo: mortuos suscitando et similia. **I**nter q̄ mirabilia hoc fecit inlignē q̄ ipse qui **B**rachiū et dextera) est p̄tis salutē fecit i gr̄e huīmano ad gloriā patris et sui quō deus p̄. **N**otū fecit) ti

bi orbis filium (suum) quoniam eius iocundari misit pro salute omnium: et non taurum in iudea: sed (in conspectu) omnium (gentium) notum fecit per predicationem apostolorum et discipulorum iesu christi iustificantes et sanctificantes nos. Vere in hoc Recordatus est deus pater (mie sue) quoniam promisit se facturum patribus per prophetas (et veritatis sue) quoniam implebit populo quod videt hic deus per fidem. Videbit omnes homines a termino (terre) usque ad terminum oculis fidei dominum iesum christum per quem est salus omnium. Et quod (recordatus est mie sue) et alia nobis salutaria fecit. **Tubilate deo** in gratiarum actione omnes de omnibus terre partibus: quod omnibus natus est christus (caritate in cordibus vestris in teris) (et exultate) exterius in aliquibus signis deuotibus (psallite) bonis operibus.

Psallite domino in mortificatione carnis: in dulcedine caritatis: in obseruatione preceptorum diuine legis: et in opere virtutis que designantur per instrumenta hec musicalia. **Tubilate** in conspectu regis domini modis iam dictis quia attentus est ad laudationem nostram: aures eius delectantur

eius deuote ei psallitur (mouentur) peccatores propter amaritudinem amarum ad fidem et penitentiam (orbis terrarum et qui habitant in eo) ad idem sancti viri pleni aquis gratiarum in unitate fidei et caritatis congregati cum exultatione bene operabuntur: et sancti viri maiores virtutibus eminentes et bene stabiles qui ideo sit.

Motes exultabunt a conspectu domini quod conspicient deum remuneratorem suum: exultabunt dico (quoniam venit iudicare terram) boni. n. gaudebunt iudice veniente: mali vero contremiscent. **Iudicabit** orbem terrarum in iusticia iustos remunerando: et malos condemnando (et populos in equitate) singulis dando equa meritis.

Argumentum.

Psalmus. xcviij. in quo monet ad laudem et honorem christi.

Domine iesus christus et filius humilis inter homines apparuit nunc autem post resurrectionem et ascensionem dominum et regnum super omnem creaturam obtinuit

Et quasi dēdēs iūmicos xpi pphera dicit) populi) nō credētes de iudeis vel de gētibus (irascant) nūc q̄tūcūq; uelint q; non p̄fit nocere ei (q̄) sedet (super) om̄s angelicas p̄tates: moueant ēt terre nī hoies q̄tūcūq; uelit qui q̄lī stultissimi moti s̄t q̄tra eū q̄ regnat super om̄s ordines angelozū. **M**ōs autē (regnauit) qui. i. in iudea natus est (magnus et excelsus est super oēs populos) Et qm̄ tu es talis **C**ōfiteant) p̄fessione laudis (nomen tuū magnū) dilaatū in oī terra (qm̄) uenerabile ē uel (terribile) potentia qua punit (et sanctū) bonitate q̄ parit uel sanctū. i. alios sanctificās (et honor. regi iudiciū diligit). i. discretionem uult. n. discrete laudari: nō leui uolūtate colēd⁹ ē: sed fixa deliberatione et totis uiribus **T**u parasti hoibus uias rectas p̄cepta tua q̄bus ad te dirigent: nam docuisti i populo fideli per iacob designato (iudiciū) quo discernent inter bonum et malum (et iusticiam) ut bonū cognitum faciant et malum deuisent. **Q**uia uero talia fa-

cit i nobis: o uos fideles **E**t altate dñm deū) adoratiōe laudate: q; de⁹ nō est (et adorate) humanitatē icarnati filii ei⁹ in q̄ maiestas diuinitatis tā q̄ sup (scabellam) stetit (qm̄ sanctū ē) oī sanctitate plenū oī s̄ctitate dignū: i quo oīs plenitudo diuinitatis corpora liter. i. uaciter inhabitat. **M**erito adorate dñm qm̄. **M**oy ses et aaron) cōputati i (acerdotib⁹ samuel inter) pphās et alii antiq̄ patres (in uocabāt dñm) humilē et deuote (et ipse exaudiebat eos i colūna nubes loquebatur ad eos) sicut de moyse et aaron est manifestū i plurib⁹ locis **N**ō exaudiebat q; **C**ustodiebant testimonā ei⁹) quātū ad iudicialia et certimonialia q̄ dñi testimonā q̄dā dei (et p̄ceptū). i. p̄cepta moralia q̄ (dedit eis) p̄ moyse: q̄ h̄ sint plura: s̄t tñ i tradice caritatis uñ **D**ñe de⁹) **S**tutū (tu exaudiebas eos) in necessitatib⁹ eozū et in iustis petitionibus (tu propicius fuisti eis) condonando eis peccata (et uisens) ēt aliquando peccata

ex eorū arbitrio iuēta. Exem-
plo ergo moysi aarō. & alioꝝ
antiquoꝝ s. d. ū p̄m q̄ d̄ho
seruier̄t Nos Exaltate d̄m
de ū n̄s) laudib⁹ extollēdo (et
adoꝝo te in) ecclesia loco (scto
eius) extra quem non est lo-
cus orationis (quoniam in san-
ctus est domin⁹ deus noster.)

Psalmus .xcix. in quo monet
deum alacriter lauda-
re et peccata nostra hu-
militer plangere.

Argumentum.

Laudate deo

i. ineffabili qua-
da; (leticia) lauda-
te omnes inhabitātes terrā
(et seruite domino) et hoc nō
coacti: v̄l euz aliqua tristitia
s̄ eū (leticia) cordis: n. n. pla-
cēt deo seruicia coacta v̄l seq̄
tur. Introite. i. facite opa
digna ī cōspectu dei (i. exulta-
tiōe). Hoc deo: qm̄. Scitote
qm̄ d̄s ip̄e ē de ip̄e fecit nos
non ipsi nos) oē. n. bonū n̄m
ex ip̄o est non ex nobis. Nos
autē. Optus eius) sumus: et
ip̄e rex (et oues pascue eius)
q̄s ip̄e pastoꝝ reficit sp̄itua-
libus bonis: et ēt cibo corpo-
ris: et sanguinis sui: et diui-

no pastu scriptur̄ (Introite
confidenter portas) m̄z ei⁹
sed a (cōfessione) incipite ad
misericordiā itare (i. cū ita-
uerit ī atria ei⁹). i. āplitudi-
nē celestis b̄titudis. Lauda-
te eū) q̄ tal⁹ gl̄iaz vobis p̄pa-
rauit. Laudate dico (nomen
ei⁹) i. nolite d̄ficer̄ qm̄ dulcis
est d̄s que; laudatis: i. cito
placabilis p̄cib⁹ d̄s (i. eter-
nū m̄ia ei⁹) ē duratura: para-
tus enim semper est indulgere
peccatoꝝ (veritas) p̄mis-
sionū (ei⁹) semp̄ complebitur
Psalmus .c. i. q̄ mōrt bo-
na appetere: et mala renuere
Argumentum.

Misericordiē

(am) quam modo
paratus es facere
penitētib⁹ (cantabo tibi d̄s)
.i. laudabo te. De hoc vt nul-
lus despet̄ d̄ sua salute: (i. iu-
diciū) cantabo tibi parit̄ qd̄
facturus es in malo p̄sista-
tib⁹: vt nullus de m̄ia dei p̄-
sumat adipunitatem. Et hoc
p̄pter. Osallā. i. ihsarita-
te bene opabor: (i. intelligaz)
quādo venies ad me vt in me
habites: v̄l vt de p̄fēti secu-
lo neq̄ me suscipias ad tuaz

Psalmus ci.

gloꝛiam in hoc. s. (qñ) imma-
culate p̄ bona opa i celo). Ut
a) aut̄ (imaculata) ē. **¶** Per ā-
bulabā in inocētia) in oībus
opib⁹ meis: in (inocētia coz-
dis mei) nō tm̄ abstīnuī ma-
nus meas ne nocerē p̄rio s; **¶**
ēt volūtātē talis inocētia to-
tius hoīs p̄fectio ē vñ sic ni-
chī placet deo sicut simplici-
tas: r inocētia (in medio do-
m⁹ mee). i. cordis mei in quo
quiete hito. **¶** **¶** Propheta ex-
ponēs p̄tes inocētie q̄ p̄ria
est: nichil cōe h̄e cū malis ait
¶ Nō p̄ponebā aſi oculos me-
os) interiores aliq̄ rē iustas
vt diligerem eā aut mihi pla-
ceret illam facere: imo trans-
gressozes diuine legis odiui
i. a te recedētes dignes odio
iudicauī. **¶** Nō adhesit michi
p̄uauū coz) totū nō infor-
mā tum diuine voluntati (mali-
gnum declinātē a me) catho-
lice viuētē q̄tūcūq; esset mi-
chi p̄roximus: q̄tūcūq; esset
michi sup̄ioꝝ dignitate q̄stitu-
tus: si p̄uertebat semitas re-
ctas nō app̄obauī illū. **¶** De-
trahentē secrete) siue i absē-
tia (p̄rio suo hunc p̄seq̄bar)
ad puniendū spe coꝛrectōis
noꝝ consensu malignitatis

Sup̄bi) et auari q̄loꝛtia stu-
diosissime declinabā: qñ non
p̄ascebar nec delectabar i so-
cietate eozū: s;. **¶** Oculi mei ad
fideles terre). i. sicut detesta-
bar iniq̄s: ita me fidelīū dele-
ctabat cōloꝛtīū (ābulās i via
immaculata hīc michi mini-
strabat) hoꝝ solū delectabar
obseq̄is q̄ erāt ab oī erroꝛe et
p̄auitate separati **¶** Nō habi-
tabit in medio dom⁹ mee qui
facit sup̄biā). i. fert nō possuz
vt in cōsionē mee hitatiōis re-
cipere eū quē s̄c̄ alios tūmoz
mentis exererat (q̄ loq̄tur iūq̄
nō) fuit accept⁹ (in conspectu
oculoꝝ meoꝝ) et iō hos lōge
a cōloꝛtīo meo sabmouebam
¶ **¶** Vox xp̄i de fine malozum
¶ In matutino). i. in futuro
iudicio qñ vera lux incipiet
oꝝi i bonis (interficiā omnes)
qui habitāt terrā moꝛientes
impenitētes (et disp̄dā) de so-
cietate sāctoꝝū oēs operātes
iniquitatē p̄manentes in vo-
luntate peccādi: et mīttā eos
in ignem eternum.

¶ Argumentum.

¶ **¶** Psalm⁹. ci. i q̄ monet om̄s
auertere suā miserīā et pete-
re a deo misericordiam.

¶ **¶** Introductio.

Ex persona penitentis.

Domine exaudi orationem meam
 et clamorem meum
 quia de toto corde profertur acceptus sit coram te
Ne auertas faciem tuam a me penitente: despiciendo penitentiam meam (i. quacumque die tribulorum inclina michi) humili (aure) clementie tue.
In quacumque die inuocauero te non differas exaudire me. **O**pus est dñe ut exaudias. **Q**uia defecerunt sicut fumus (i. cito) et cito dissipet (dies mei) quia nichil uere utilitatis attulerunt. **I**tem propter hoc opus est: quia aie meae vires ab omni huiusmodi deuotionis si diccate tanquam cremis aruerunt. **P**ercussus sum a malo calcatore. scilicet diabolo (ut fusu) quod ad ardorem solis cito siccat (aruit cor meum) sterilitate peccati (quia oblitus sum) me reficere et repletionem dei mei quod vite panis est. **O** propter nimiam gemitum meum et afflictionem quam superius pro peccatis meis ita exiccatus sum sicut quod (os meum) cuti mee (adhesit) peccata mea consideras: et dolens fugi aspectum hominum. **S**imilis factus sum solitario (sicut pellicanus) ama-

tor solitudinis (i. factus sum) quasi (nictor) iter parietes absconditus non ausus comparare. **V**igilauit si patens dormire pro anxietate animi (et factus sum sicut passer solitarius tota die) Dolentem me sic de peccatis meis: et penitentem. **R**etidebant michi tota die homines mundani (inimici) salutis mee dicentes quod tamen te maceras et peccata tua non sunt ita magna ut sic te debeas affligere: et laudantes me derisionem (aduersum me) conspirabant detrahendo michi. **S**ed quod exprobraret michi iniuriam non curabam. **Q**uia cinerem ipsam. scilicet humilitatem deiectionem et irrisionem (tanquam panem) suauem (manducabam) reficiebar a deo quod (poculum meum) .i. desiderium celestis patrie pro dilectione eius cum lacrymis (miscerem). **H**ic autem fletus inde mihi. **Q**uia consideravi iram indignationis tue quam merui actualiter peccando et timui valde (quia eleuans) in honorem faciendo me ad ymaginem tuam: quia omnia animalia superamus grauius (at lisiisti me) nichil enim habet hanc peccati miseriam: et gehenne timorem nisi homo. **D**ies mei

Psalmus. ci.

Sicut umbra (cū sūma festina
 tēde euauerūt (et ego) q̄li (se-
 nū) pze seruoze dolous dese-
 ci. Nō sicut dies mei tur Tu
 autē dñe in eternū pmanes et
 memoriale) que memores no-
 stri (in gnatioe) pnti et hano
 ne futurā qz p̄mūdōez hēm?
 vite q̄ nūc est et future. Unde
 Tu exurgēs) ad regnādū q̄
 q̄li dormies distuleras (mises-
 reberis ppli) tui sed prius iu-
 dee vñ fuerunt sp̄s: et alii pri-
 mi credētes (qz venit tēpus)
 redēptiois nre sed; q̄ fuerat
 p̄phetas diffinitū. **Quere-**
beris (syon) sine iudee p̄mo.
Qm̄ placuerūt seruis tuis)
 aplis edificatoribz ecclie (la-
 pides). i. fideles dei iudea con-
 uersibz pote solida firmi et sta-
 biles i hōis opibz q̄ p̄mi fue-
 rūt i edificatiōe sp̄ali ecclie
 positi et illi serui miserebunt
 terre syō exhortādo: et p̄dicā-
 do et miracula faciendo: ubi
 ad p̄dicatiōē eoz multi cre-
 diderunt ponētes ad pedes
 apostolorū p̄cia rerum. Hoc
 autē nō tm̄ tm̄ ē i iudea s; et
 i gētibz vñ p̄dicatibus aplis
 tuis. Timebūt gētes nomē
 tuū) prius ydola metuebāt:
 et demonioz nōia iuocabāt

et nō solū vulgares recipient
 fidē tuā s; etiā (reges) et prin-
 cipes seculi timebūt (gloriā)
 potētie tue qd maxie p̄plebi-
 tar autē finē mūdi. Hoc modo
 agit **Qz** edificauit dñs syō)
 .i. ecclia si p̄ fundamentum
 aplox et p̄phetaz: et ex duobz
 parietibus. i. populis duobz
 iudeorum et gentilium et tā-
 de edificata syō (videbitur in
 glia sua) cum oē corpus eius
 transformauerit ad similitu-
 dinem ymaginis glorie eius
Uere edificat et dñs syon: qz
Besperit oratiōē humiliū)
 adimplendo petitiones eozū
 (et nō spreuit p̄ces eozum)
 sed aduēta suo uisitauit mū-
 dum qd summe olim deside-
 rabatur. **Scribant** hec) que
 digna sunt memoria ut gene-
 rationes sequētes de hoc ha-
 beant noticiā ut quod in pro-
 phetis eis est repromissum i-
 se cognoscant esse adimple-
 tum qd si factū fuerit (et popu-
 lus qui) regnabitur fonte ba-
 ptisimalis (laudabit dom̄m)
Hec l. (scribantur) q̄ deus.
Prosperit de excelso sancto
 suo) peccatores iōge positos
 oculis mie sue qñ fecit qñ uis-
 itauit nos oriens ex alto in

sua incarnatione. Prosperit aut. Ut audiret) p ipm mediatorē filium audiret (gemitus) scōrū patrū q̄ in inferno erāt (p̄pediti et) vt (solueret) a vinculis pctōrū (filios) mox tuorū in p̄cis. Ad hoc absoluit vt ipi solati. Annūciēt) in p̄nti ecclesia (nomen dñi) ei⁹ fidē libere p̄tēdo: qđ autem nō audebāt cū interficerent ⁊ laudes ei debitas annūciant i eadē ecclesia. Ita annūciant nomē dñi. Et faciunt populos dispersos per diuersas ptes orbis zuenire in vnitāte fidei: ⁊ moxū (⁊ reges vt seruiāt dño) redēptōri nō. De his ecclesia grās agens. Respondit) xp̄o non lingua s̄ vita assentiēdo sue vocationi: ⁊ obsequētes p̄ceptis ei⁹ ⁊ ambulās (i v̄bitutis sue) cōstāter p̄sistendo in bono: verū qz quidā dicebāt ecclesiā cito defecturā: petīt super hoc certificari dicens: (paucitatē dierū annūcia mihi) qz pauci sunt scđm op̄inōnē aliquorū. Et oē qđ finit̄ exigūū est op̄at vt eternitati adiūgat: post istos exiguos dies dicēs. Ne reuoces me) .i. nō desinam in istis diebus

dimidiis: sed perfice eos vsqz in finem seculi: et postea adiūgar annis tuis q̄ sunt eterni. Nō dico q̄ (anni tui) sunt eterni: qm̄ tu dñe nec initius habuisti nec finem habebis: non initiam habuisti qz. In initio terrā fūdasti ergo ante terrā fuisti sine initio vñ eternitate p̄cedis omnia (⁊ opera manuum tuarū sunt celi) quia tu eos fecisti. Quod finem nō sis habiturus. patet qm̄. Ipsi celi (peribunt) nō p̄tūm ad substātiā: s̄ p̄tūm ad aliquē dispositionem vel qualitātē: (tu autē permanebis) oīno imutabilis (oēs sicut vestimētum veterāscunt) a statu in quo sunt: qz scđm corruptionē hoīm ip̄a elemēta quali corrupuntur veluti terra que est iam min⁹ fertilis q̄ prius: et aer minus salubris. Et sicut oportuum mutabis eos) celos et elemēta: qz manēte eorū substātiā i qualitātib⁹ mutabūt (tu autē idē ip̄le es) sēp penit⁹ immutabilis (et anni tui nō deficiēt) qz eterni sūt. In q̄ eternitate. Filii) .i. imitatores (seu uorū tuorū) ap̄tozū (habitabunt) tecū post terminū hu-

Psalmus cii

tus vite: et opa (eorum) sepe actu
et continue ferentur: in te deum
nunquam cessantes a laude tua.

Argumentum.

Psalmus. cii. in quo incitatur
fidelis populus ad laudandum
deum.

Benedic be-
nedictioe laudis
(anima mea do-
mino et oia que intra me sunt)
Intellectus voluntas ceteraque
potentie: et vires nulla discre-
pet: benedicite (nomini suo et)
quod corde totisque anime viribus lau-
dandum est deus: Et quod hoc ma-
xime faciendum est iterum re-
peto. Benedic anima mea domino et
ut semper benedicas (noli obli-
uisci beneficia tua que innume-
ra sunt. Item benedic anima mea
domino quod ipse est. Qui propicia-
tur omnibus iniquitatibus
tuis) eas remittendo. Item quod
ipse est (qui sanat omnes infirmitates
tuas) nunc fovendo benedictis nunc
secundo alapis omnipotenti. n. me-
dico nullum insanabilem languorem
occurrit. Ceterum benedic anima
mea domino: quod ipse est. Qui redi-
mit) per precium sanguinis filii
sui animam (tuam de interitu) per
petue donationis: benedic iterum

domino: quod ipse est qui te iustis sua-
mia et in suis miserationibus cor-
onabit corona glorie eterne
Propterea benedic anima mea
domino Qui replet in bonis desi-
derium tuum) et solus ipse qui fons
omnium bonorum est replere potest quod
tunc facit cum sanctos suos tra-
sire facit de hoc seculo ad do-
mum beatitudinis sue ubi sancti om-
nibus bonis replebuntur (et reno-
nabitur ut aqua iuvenescit tua in re-
surrectione in qua sancti in etate iu-
nili resurgentur mutati de corrup-
tione in incorruptionem. Amplius
benedic anima mea domino: quoniam ipse
est. Faciens misericordias: est etiam fa-
ciens (iudicium) id est videlicet (omnibus
iniuriam patientibus) ut oppres-
sus ipse erigat pauperes suos
Propheeta narratur misericordias
quas deus fecit patribus antiquis israel.
Notas fecit) moysi precepta
legis que sunt de benedicti ad salu-
tatem: et mandata sue voluntatis ex-
pressiva per moysen nota fecit (fi-
lius israel) Et ipse est. Misera-
tor) actu exhibens nobis mul-
ta beneficia sine merito nostro: et
idem est (deus) est (misericors)
in natura sua (loganimis) quod
expectat nos diu ad penitentiam
et ipse idem est deus (multum
misericors) quia quotidiana

et innumerabilia condonat nobis pctā: cito. n. flectit ad miam. Unde. **N**ō impetu um irasceſt electis ſuis (nec ī eternū zminabit) illis: ſed finaliter placabit. in pñti tñ ꝑ cutiet ex amore ad emēdatiō nē. **B**ñ dixi q̄ eſt multū miſericors: qm̄. **N**on ſc̄dm pctā n̄a fecit nobis) qm̄ nos merabamur irā z mortē eternā et ipſebus ſāma clemētia de dit nobis oīm pctōzū remiſſiōnē: (nec ſc̄dm iūſtates n̄as retribuit nobis) maiora eſt flagella merebamur. **B**ñ dixi q̄ nō ſc̄dm iūſtates n̄as retribuit nobis. **Q**m̄ ſc̄dm) magnā mēſurā miſe ſue (coz: roborauit miam ſuā ſup timētes ſe) qz eos iugiter ꝑtegit et cōfirmat. **Q**uantū diſtat) lux a tenebris (lōge fecit a nobis iūſtates n̄as) libe rādo nos a malo culpe. **B**ñ dixi q̄ miſer⁹ eſt dñs nobis timētibus ſe **Q**m̄) ſicut (ꝑf) aliqñ blāde z ſolat filios. aliqñ voto ꝑie cozrectionis flagellat miſerēdo illi⁹ vt meliorē reddat: ita (dñs miſeret) ſuis: iō qdē miſeret (qm̄ ipſe cognouit) fragilitatē n̄am. **U**nde ſequit. **R**ecordat⁹ eſt

qm̄ puluis ſum) quantū ad cozpas (hō) eſt (ſicut fenū) ad modicū tps virens vita ei⁹: et fortitudo: z ſplēdor (ei⁹) tāq̄ flos agri (ſic) leuiter eſflozēbit. i. marceſcet. **E**t hoc vere. **Q**m̄ ſpūs) rōnalis q̄ ī hoīe eſt (ꝑtrāſidit) ab eo (et ſi ſubſiſtet) hō: qz diſſoluta cōiunctione aīe cū cozpoze non eſt hō (et ampli⁹) in hac vita nō viuificabit hoc cozp⁹ mortale niſi diuina virtute operāte **M**ia dñi ab eterno) ꝑromiſſa (z vltz in eternū) ꝑmiſſura (ſup timētes eū) timoze filialis reuerētie **E**t iuſticia illi⁹) retribūēs mercedē operibus bonis (his q̄ ſeruāt) ꝑcepta (ei⁹) cozde retinēdo: et opere cōplendo. **E**t memores ſūt mādatozū ei⁹) nō ad audiendū tm̄: ſed (ad faciendū ea) nō ei auditozes legis tm̄ iuſtificabūtur apud deū: ſed factozes et memores eſſe debemus mādatozū eius. qz **D**ñs in celo parauit ſedē ſuam) iudiciariam: z de omnibus iudicabit: et ne impotentem iudicem putes ſequitur (regnam). i. poteſtas (ipſius omnib⁹ dominabitur): nullus enim reſiſtere poterit

Psalmus ciii

etus imperio. Et qm̄ de⁹ tā
 vniuersalis est dñs ppheta
 monet etiā alias creaturas
 ad laudandum deum dicens
 Bñdicite) hinc (dño omnes
 angeli eius potentes virtute/
 adimplētes mādatū illi⁹)
 paratissimi et voluntari (ad
 exequēdū vocē p̄ceptorū ei⁹)
 ilico quo fuerat locurus Be
 nedicere dño oēs ordines an
 geloz) vos dico (ministri ei⁹
 q̄ facitis volūtātē ei⁹. Bñdi
 cite dño oīa opera eius) cele
 stia ⁊ terrestria (in toto mun
 do i quo dñatur). i. date mihi
 materiam bñdicēdi dño qm̄
 oēs creaturę laudāt dñm (tu
 anima mea benedic illi.

Argumentum.

Psalmus. ciii. in quo mo
 net ad laudem dei.

Benedic aīa
 mea dñm pro tā
 tis bñficiis ⁊ mu
 neribus gratiarū eius/ et cō
 uersus propheta ad deū ait
 (o dñe de⁹) bene debet aīma
 mea te bñdicere qm̄ (magni
 ficat⁹ es) magnus nature no
 bilitate magn⁹ p̄ te. magn⁹
 sapiētia magnus mīa. et hoc
 (vehemēter). i. incōprehensi

bilit̄ter quare maior es oī lau
 de Bñ magnificatus es.

Qui habes angelos et ho
 mines sanctos deoꝝ eterno
 splēdidos et luminosos te in
 cellāt laudātes et lux vndiq̄
 tibi est) q̄ habitas lucē imar
 cessibilē. Merito magnifica
 tus es qm̄ magnitudo potē
 tie tue relucet i oīb⁹ creatur
 tu es q̄. Celiū) quasi tētoꝝ
 s̄t emisperiū nēm (extēdis) si
 ne labore ac si q̄s (extenderet
 pellem tu es q̄ regis sup̄icia
 eius). i. celū liberetū aq̄s. i. ce
 lo cristallino qd̄ p̄t dyapha
 neitatē aqueū natiat. Tu es
 q̄ visibiliter ascendens i celū
 Posuisti nubē ascensū tuū/
 q̄ supas oēm velocitatē ven
 toꝝ) qui vbiq̄ es p̄sēns.
 Tu es q̄ Sp̄ales substātiās
 facis nūcios tuos et mīstros
 tuos plenos dilectiōe dei vt
 etiā alios v̄rāt) ⁊ accēdāt ad
 dilectionē sui creatoris accē
 sos ⁊ efficaces ad executionē
 tue voluntatis. Tu es. Qui
 sōdasti terrā ita stabilē ⁊ fir
 mā q̄ nō iclinabit i seculū se
 culi) terra ei ieternū stat. Ma
 re oceanū quasi vestimētum
 circūdat terrā) vndiq̄ exces
 pta vna pte q̄ discooperta res

mansit ppter vitā hoīm rāia
 lūm terrestriū (super mō-
 tes stabunt aque) pluuiāles
 que generantur ex nubibus.
Ad beneplacitū tue volun-
 tatis mouebūt se aque) flatu
 ventoz a te rēitator de loco
 ad locum (r a clangore toni-
 troz et fulgurum que gene-
 rantur in nubibus ad modū
 formidantis se habebūt) qz p
 terribiles ventos desiccant.
 Quibus aq̄s fugientibus si-
 ue mortis. **A**scendūt) i. ap-
 parent alti (montes idescen-
 dunt) i. apparent (campi) in
 humili loco sed non oēs i ea-
 dem altitudine vel in eadem
 humilitate s; (scōz q̄ dispōsi-
 sti eis). **T**erminum posuisti
 aquis maris oceani (nec cō-
 uerterēt operire terrā) sicut
 fecerunt tpe diluuii quod to-
 tum mundam occupauit.

Qui emittis fontes i cōual-
 libz) qz de montibus fluunt
 aque in valles (et aque) fluen-
 tes (ptransibunt) de loco ad
 locū (inter mediaz mōtium)
 ad sustentationē vinētū. vñ se-
 quitur. **P**otabūt oēs bestie
 agri (et reficientur onagri in
 siti sua). **S**up ea) que dicta
 sunt montes et vātes r fon-

tes (volucres) in acre volan-
 tes (habitabūt: et de medio)
 foraminum (petraruz dabūt
 voces) cantando. **T**u eos.
Rigans montes de nubibz
 pluuiosis) generans super
 montes (et de effectu pluuiā-
 rum que sunt opera tua fecū
 dabit terra). **P**roducēs fe-
 num iumētis (vnde ipsa nu-
 triāt) r herbāvt seruiāt hoī-
 bus que ppter hoc facta sūt
 vñ seq̄tur. **S**ustentas aut iu-
 mēta. **U**t educas frumētū
 et talia (de terra) ad sustenta-
 tionē hūane vite (r vinū leti-
 ficet cor hominis). **T**u etiam.
Producens oleuz ad condi-
 mētū ciboz) natura ei olei est
 vt multū foceat carnē r red-
 dat hilarē (et panis cor homi-
 nis confirmet) siue robozet.
Et ex pluuiā. **H**umectabūt
 arbores campi) ad eozum nu-
 trimentum et fructificationē
 (et cedri libani quas planta-
 uit dominus illic) i. in cedris
 (passeres) animalia minuta
 nidificabunt. **H**erodii qui
 rex passerum dicitur nidus
 est in cedris: montes excelli
 sūt refugiu ceruis r cauerno-
 sa loca refugiam erinacis)
 que animalia parua spinosa

Psalmus. ciii.

esse dicunt. **D**oluisisti lunam vt
distinguat: et variet tpa (et
sol) sic determinate tedit ad
(occasus) ac si haberet cogni-
tionem. **D**oluisisti tenebras in
emisperio nro p occasu solis
(et facta est nox in ipsa p tra
sibut) de loco ad locu (oēs be-
stie silue) illud eni tps est di-
uina dispositioe ydoneu in q
bestie querant sibi victu. **U**n-
de sequitur. **C**atali leonū ptran-
sibunt famelici: et leones ipsi
et alie bestie (vt rapiat: et que-
rant escas sibi) **Q**ui **C**apta p-
da: et orto sole reuertunt ad
cubicula sua. **O**rto sole) et a
bestiis collocat. **E**xibit hō
ad op^s suuz et ad opationem
suā) p^otinuādā (vsq; ad vesp-
am) **C**ū oib⁹ istis i spectis ad-
mirabilis occurrat altitudo
diuine pōer i p^he sibil⁹ altitu-
do diuine puidētie. **P**rophā
et secū quilibet fidelis admi-
ratue dicit. **V**alde magni fi-
cata sē opera tua dñe) exce-
dūt hūanū sensū (oia i sapia
fecisti i pleta est terra) hoib⁹
et aialib⁹: et. q sunt creature
tue. **N**ō solū celum et trā tua
puidētia rēgis s; et **H**oc ma-
re magnuz: et spaciōsū mani-
bus) nauī gātrū. i. quo siml

possunt nauigare mlti (illie)
.i. in hoc mari (reptilia) pisces
diuersarum manerierum et
naturarum (quozū nō est nu-
mer⁹) cert⁹ apud aliquem ho-
minem. **I**n quo mari pisces
parui et magni mōstra maxi-
ma vt cete grādia) discursit
et quis tot et tā magna mon-
stra sint i mari tñ (illie naues
trāsibūt) ille se q debna terra
ad aliā necessaria deponant
Inter hec aialia est etiā i ma-
ri cetus grandissimus piscis.
Draco dicit⁹) q deuorat ali-
os pisces qui s; sic magn⁹ et
fortis piscis: faciliter tñ illus-
ditur et occidit (quē formasti
ad illudēdū ei) si sic itelligas
q si ad illudēdū assumat si-
naliter. s. q ad hūc finē sit for-
matus: s; tenet psecutiue: q
illusio sequitur cōditionē eius
vñ cū ille piscis velit deuora-
re alios pisces illi pisces na-
turali instinctu fugiūt ad ri-
pā vbi cetus natate nō pōt p-
pter aque paruitatē et iō cer-
eos insequens ipingit se ad
terrā et ibi a piscatorib⁹ occi-
ditur: et sic illusus sua spe fru-
stratur (oia) tamē animalia
viuentia in terra et in aq; (a-
te expectant vt des illis escas

in tpe) oportuno scd; 2ditio-
 nē cuiuslibet speciei natura-
 lē. Que aialia. Dāte te col-
 ligēt apiete te magnum tuā)
 per diffusionē tue bonitatis
 in effectibus (oīa i plebuntur
 bono) 2uenienti sue nature.
 Auertente aut te facie tuā)
 denegādo p̄dictas; diffusionē
 bonitatis tue (turbabūtur)
 ex defectu nutrimenti (aues-
 res spūm eozū et deficient) a
 vita & i materiā: vñ s̄ forma
 ta q̄ p̄ magna parte est terra
 (reuertēt) Emittes tue vo-
 lūtatis effectū) & de nouo for-
 mabū i eadē sp̄e scd; cursu;
 nāe (et renouabis facie terē)
 sicut p̄ in estate in q̄ terra re-
 nouat herbis florib; & fructi-
 bus q̄b; p̄uata fuerat i hye-
 me. **R**enūeratis diuinis
 (opib;) pphā inqt. Impenda-
 tur dño laus: & honor; debet;
 nō ad tps: s; (eternū letabit
 dñs) in creaturis (suis) ad su-
 am gloriā ordinatis. Qui vi-
 sitat hoies hitates in terra)
 miois stat; et facit eos (tre-
 mere) de pctis: melius est. n.
 tremoz hūilitatē q̄ 2cidentia
 supbie (q̄ tāgit) 2miatiōe; vel
 aliq̄ flagello p̄secutiōis (mon-
 tes) .i. potētes q̄ p̄ userāt su-

phi lactātes s; (fumigant) la-
 chrymosa cōpūctiōe pctā sua
 plorātes. **Q**uec p̄dicata fecit
 domin; & iō his inspectis Lau-
 dabo dñm (q̄ diu) viūā hie et
 i futura vita (plallā deo meo
 q̄ diu su; locundū) gratū ac-
 ceptū (sit illi) .i. deo (eloqum)
 laudis mee (ego vō delecta-
 bo) i diuis 2solatiōib; nō in
 terrenis. **D**eficiant pctōres
 iniq;) obstinati i malo (ita vt
 nō sint) iniq; sicut p̄ s; iusti p̄
 oib; his bñficiis (dei benedic-
 anima mea domino).

Psalmus. ciiii. i quo mo-
 net ad laudem dei.

Argumentum.

Audate do;

minum pro benefi-
 ciis ab eo obtētis
 et inuocate nomen eius pro
 obtinēdis: qz ḡtudo de p̄te
 ritis bñficiis ē optia disposi-
 tiō p̄ futurū ipetrādis (ānūci-
 ate int̄ gētes opa) p̄tād sue &
 bonitātē declaratiua: sicut eī
 de v̄sa salute solliciti estis sic
 & de alioꝝ salute. **C**ātate et)
 ore et corde laudādo (plallite
 illi) bona operatione (narra-
 te) aliis p̄dicando (oīa mira-
 bilia ei;) vobis nota vel aliq̄

M. iii.

Psalmus. ciii.

de omnib⁹ qz nullus pōt oīa
narrare. Facite bona opa in
quib⁹ merito. Laudemini
et hoc (in noīe sancto ei⁹) ad
ei⁹ gloriā bona v^{ra} dirigēdo
qui dedit velle et posse. Quis
caro molestiis affligat mens
tū (letetur eoz querētū dñz)
in spe patrie celestis vt cum
hilaritate et iocūditate diuini-
na p^{er}ficiāt. Querite dñm) ex
studio et itēta mēte bona ope
rādo et illuminemini i agēdis
(et confortamini) in caritate
xp̄i vt bona opa inchoata p^{er}-
ficere possitis (qrite pñtiam
eius) nō ad horam sed (semp)
vt hichateatis ei⁹ cognitionē
veram et in futuro clare ei⁹
faciē intueamini. Quia ad q̄
rēduz deus maxime disponit
memoria fidei antiquozū pa-
trū et operū que de⁹ fecit illis
ait. Mementote mirabilem
ei⁹ que fecit) filiis israel edu-
cēdo eos de egypto (et signa)
que pa trata sūt in egypto (et
p^{re}cepta oris eius. Dico me-
mētote hoz vos q̄ estis. Se-
mē). i. imitatores fidei (abra-
he serui dei) vt sicut abrahā
cuius semen estis deū spūali-
ter quesuit et ei in fide serui-
uit ita et vos facere deberis
vos dico etiaz) (filiis iacob ele-

cti ei⁹) que si imitamī luctan-
do et tradicia et tra carnē iter
electos dei p^{er}nuerabimini. Et
ne putes filios abrahe tm eē
in vna gēte sedz carnē ait Ip-
se dñs de⁹ n^o (i vniuersa tra)
habz) (iudicia sua) i vniuersa
tra sūt iacob et isrl. i. fideles
q̄b⁹ iudicia suis māifestat sz
nō alii gēti q̄ xp̄iāe. Memē-
tote dico dei. qz ip̄e. Memoz
fuit) iplēdo pmissa (testamē-
ti sui noui duraturi i et nū in
q̄ pmittit hereditas etna (sz
bi sui) etiā mēoz fuit (qđ mā-
dauit i oēs gñationes) credē-
tes in eū hoc est verbuz fidei
verbuz euāgelii qđ extēditur
in oēs gñatiōes pro quo ser-
uato redditur pmissū eter-
num quod per testamentum
ante significauit qđ nō man-
dauit sed pmissit pmissū est
p accipere dedemus manda-
tū quod hoc facere debemus
hoc est fides vt iustus ex fide
viuat et hinc fidei pmittit he-
reditas. Mēoz fuit) (sb. Qđ
disposuit ad abrahā) cū ei dī-
xit p memetipm iurauit qz fe-
cisti eē hāc et cetera. seq̄ hūdi-
cā tibi et cetera (iuramētū sui
ad isaac) cū ait ad abrahā in
isaac vocabitur tibi semen.
Et statuit illud) verbum si-

Dei de cultu vnius dei (iacob ipreceptū) id faciēdūz obseruandū (& israel) qđ idē est qđ iaco beiusdē pcepti adimpleti mercedē qđ fidelibz etna et icōmutabilis erit. **D**icēs tibi dabo trā chanaā figuraz eterne (hereditatis) qđ terra pmissionis (funiculo) distribuenta erat in diuersas partes: Hanc trā chanaā pmisit. **C**uz illi quibus pmisit (essēt nūero breui) & ita breui qđ (paucissimi) qz abrahā & ysaac & iacob tm̄ erant quoz merito pmitteretur et erant cū hoc aduene nō ciues terre pmisiōis: vñ quasi extranei ibi habitabāt. **E**t ptrāsiē runt de gēte i gentē) alteraz vñ abrahā exiit de terra caldeoꝝ et venit i mesopotamiā et deinde in terrā pmisiōis (et de regno ad populū alterū) venit in egyptū et similiter ysaac de terra chanaā peregrinatus est. **Q**ui ptranseun do tot varias gentes durare potuerunt: qz dñs **N**ō pmisit hominē nocere eis) notabili noꝝmento (& corripuit p eis reges) qđ volebāt nocere sicut pharaonē qđ abstulerat abzāhe sarā & abimelech qđ

abstulerat ysaac rebechā dicēs. **N**olite tāgere xpos meos. i. vinctos mea gēta (& i pphīs meie) cuiusmodi erant abrahā ysaac iacob (nolite maligne) ageť. **N**arrās pphā quō facius sit qđ pdicti sācti patres ptrāsiē runt de gente in gēte & ait. **E**t voca uit). i. iussit vt famis eēt (supra terrā) per quā famē (oē) sustentamētū (panis) p magna parte (cōtriuit) & p hoc coacti sunt i egyptā ire: & ita ad aliā gēteꝝ trāsiē re & pcessit eos ioseph. **U**n̄ sequitur. **M**isit ante eos iacob et filios eius (virū) ioseph in egyptū qui in seruitiū (veditus est) a fratribz suis. **H**umilia uerūt) egyptiis (i cōpedibz pedes eiꝝ) ad accusationē dñe sue et (dolo) dñi ifamia (timor) dñi morte (ptrāsiē rit aiaz eiꝝ) donec ueniret) interpretatio sōnī pharaonis qđ fuit (verbū eiꝝ) sicut dicētis : & dñi sicut ipsi rātis. **U**n̄ seqť. **E**loqū dñi) .i. sps reuelās mysteria igni uit (eū) viuaciter excitauit vt futura diceret : & qz sōnia ita exposuit (misit rex) pharao & soluit eū de viculis qđ tenebat (pnceps) ipse (populoꝝ)

Q. liii.

Psalmus. ciiii

egypti (dimisit eū) ex toto li-
 ber. Cognoscēs autē pharao
 p̄ interpretationē sōnii sui q̄ io-
 seph haberet sp̄s dei. Cōsti-
 tuit eū dñm dom⁹ sue ⁊ p̄nci-
 pem oīs possessiōis sue). Nō
 tñ vt h̄et curā tēporaliū: s̄
Ut erudiret p̄ncipes et⁹ sic
 semetipsū de diuinis quorū
 illi noticiā nō habēt (⁊ senes
 eius p̄udentiam doceret de
 his q̄ dei erant. Intrauit is-
 rael cū filiis ⁊ familiis eorū
 et hoc ad mādātū ioseph ibi
 regnātis vt possent ibi bīue-
 re tēpore famis (et iacob ac-
 colla fuit i egypto que dē ter-
 ra chā) filius noe p̄tius hita-
 uit. Et ibi: Auxit dñs pplm
 suū vehemēter) qm̄ exceptua-
 ginta hominibus sexētami-
 lia armorū eduxit (et firma-
 uit eum sup inimicos ei⁹) qz
 tempore moyli iūctis egypti
 is eduxit eos de⁹ ⁊ illos mul-
 ta modis auxiliit. **P**rophe-
 ta narratur⁹ q̄ facta sūt i egypto
 dicit. **C**onuerti) p̄misit
 de⁹ (eor) egyptiorū vt odiret
 per iudiciam populū israel (⁊
 dolā facerēt in seruos eius)
 laboribus agrauādo vt luti
 ⁊ lateris operib⁹ oppressi mi-
 querētur serui dei. Ad quorū

liberationes elegit de⁹ mini-
 stros de qb⁹ ait. Misit moy-
 se seruū suū) ad liberā dū eos
 ad pharaonē et associavit ei
 (aaron quē elegit) ad hoc mi-
 nistrū. Et posuit in eis). s.
 moyse et aarō legalis suis vir-
 tutē faciēdi miracula mioza
 et maioza (i terra) egypti ad
 v̄ba moyli et aarō q̄ sequūt
Misit tenebras) palpabiles
 (et obscuravit) tps vt null⁹
 cognosceret aliū: ⁊ nō exacer-
 bauit os sermōes suos qz cū
 pharao penitētīā p̄mittebat
 deus remonebat plagā: ⁊ sic
 dulcorabat sermones suos; s̄
 sciret eos futuros obstinatos
 et durissimos. **C**ouertit aq̄s i
 sāguinē ⁊ occidit pisces eorū)
Impleuit (terrā eorū ranis
 nō mō i locis exteriorib⁹ ⁊ cō-
 munib⁹: s̄ i secretis cubilib⁹
 pharaonis et p̄ncipū ei⁹) **D**i-
 xit ⁊ venie cinomia). s. mulca-
 cania ⁊ (cyniphes) q̄ intrabāt
 eis i oclōs ⁊ hoc nō i paucis
 locis s̄ i oib⁹ finib⁹ eorū) **D**o-
 suit pluuias eorū i grādine ⁊
 ignē ⁊ burentē). s. flumia (in
 terre ipsorū). **E**t percussit)
 grādie ⁊ fulminib⁹ (vineas
 et ficulneas) eorū (et ⁊ trinit li-
 gnū finū eorū). i. arbores fru-

ceuosas. Dixit. i. voluit (et
 veit locusta & hinc) fet⁹ ei⁹
 (cui⁹ nō erat nōer⁹). Et co-
 medit) locusta & hinc come-
 dit oēs herbā (i terra eoz & co-
 medit oēm fructū terrē eozū)
 Et percussit oē primogēitum)
 tā hoīm q̄ aīallū (i terra eoz-
 rum) & (pmitias oīm frugū)
 Propheeta exponēs bñficia
 collata p̄pto isrl ait Et edu-
 xit filios israel (cū argēto et
 auro) q̄ vasa aurea et argē-
 tea q̄ ab egyptis mutuaue-
 rat p̄cepto dñi d̄positaēt (& n̄
 erati tribub⁹ eoz ifirm⁹) qd̄
 valde mirabile fuit q̄ in tāta
 multitudine null⁹ ifirmaret̄
 Et tūc. l. p⁹ submerſionē ex-
 ercit⁹ pharaonis. **N**etata ē
 egypt⁹). i. illi q̄ remāserāt q̄
 ide iudei p̄fecti erāt & hoc (q̄
 timoz eoz icubuit sup) egypti-
 tios ne redirēt iudei & reliq̄-
 as egypti p̄lumerent. **N**ar-
 rat bñficia data ill⁹ p̄st̄p̄edu-
 xit eos deus in deserto **E**xp̄ā
 dit nubē i p̄tectōem eoz ne
 v̄rerēt ab ardore solis & ignē
 vt luceret eis) p̄tra tenebras
 (per noctem) **P**etierūt car-
 nes (et venit coturnix) i ma-
 xima multitudine et manna
 descēdente de celo aereo (sa-

turavit eos). **D**irupit petrā
 et fluxerūt aque abierunt) in
 deserto larga fluenta que se-
 quebantur eos per desertum
Hec beneficia non fecit eis)
 deus p̄o meritis eozum q̄
 populis rebellis fuit et mur-
 murans contra dñm s̄ **Q**m̄
 memoꝝ fuit) p̄missionis quā
 fecerat abrahe fideli seruo
 suo dicēs tibi dabo terrā hāc
 et in semie tuo bñdicētur om-
 nes gentes. **E**t eduxit) post
 mortē moyſi de deserto popu-
 lū suū) sub ducatu iſue iter-
 rī p̄missionis (in exultatiōe
 et electos suos in iſticia) q̄
 murmuratoꝝ dñi furoꝝe p̄-
 cussi interierūt. **E**t dedit ill⁹
 regiones gentium) vbi hīta-
 bāt gentiles ciuitates castra
 & possessiones laboribus ali-
 oꝝū acq̄ſitas (possederūt **E**t
 hec beneficia fecit eis deus
 nō vt luxu defluāt v̄l peruer-
 sa securitate torpescant s̄ vt
 iuste viuant secūdam māda-
 ta eius et legis misteria dilē-
 genter intelligant.

Argumentum.

Psalmus. cv. in quo mouet
 ad geminam confessionē sc̄-
 licet laudis et peccatoꝝis

Confitemi
 ni dño) & fesside
 laudisqm̄ bon⁹)
 & sol⁹ natura bo
 n⁹ sol⁹ pfect⁹ nō solū i se bo
 n⁹ est: s; diffisione bōstas sue
 sup oēs creaturas: vtz fitemi
 ni dño pctā vtabt & sequami
 ni veniū (qm̄ bon⁹). i. miseris
 eoz & facilis ad indulgēduz
 (qm̄ in seculū). .i. p̄fis tantuz
 (mīa ei⁹) nisi hic cōuersi fue
 ritis i futuro misericordiam
 nō inuenietis. **H.** Quis lo
 queb̄ ad plenū opa que potē
 ter operatur & narrabit (oēs
 laudes ei⁹) null⁹ vtiq; q; cū
 sit infinite bonitad sup oēm
 laudem est. Et si null⁹ suffici
 at enarrare laudes ei⁹. **Bea**
ti th̄ hic vtiudine spei et in
 futuro vtiudine rei (qui) ha
 bēt discretionē qd sit bonū &
 quid malum: & habita discre
 tōe (faciūt executōem bono
 rū opoz (oi tēpore). **Memen**
to nostri dñe in beneplacito)
 tuo. i. in filio quem ex solo be
 neplacito tuo: nō ex hominū
 meritis ad redemptionē mi
 sisti: et vt hoc sit (visita nos)
 per filium tuum quo salue
 mus saluatione eterna. **Visi**

ta, dico. **Vt** videam⁹ te facie
 ad faciē p bonitatē) gratie q̄
 p̄stas electis tuis: visita nos
 vt delectemur (in leticia ele
 ctōz tuoz) que est tu ipse sū
 mū et verū & incōmitabile &
 beatificū bonū (vt lauderis)
 a nobis (cū) cetera (heredita
 te tua). **Peto** q; visites nos
 qm̄ opus est. **Peccauimus**
 vt (patres nostri) eozū pecca
 ta imitātes (iuste egimus)
 cōtra proximum (iniq̄tatem
 fecimus) peccādo cōtra deuz
Patres nostri i egypto non
 intellexerūt mirabilia tua) q̄
 pro eis feceras i egypto (nō
 fuerunt memozes mie tue)
 facte eis in liberatione eozū
 a seruitute pharaonis. Non
 fuerūt dico memozes inimo.
Irritaueēt i moyle deū (al
 cēdētes) d̄ egypto verū (ma
 re rubrū) distit a p̄tate sua.
Nō obstāte aut eoz inuemu
 ratioe & diffidentia. **Salua**
 uit eos) ab insequentib⁹ egypti
 ptis: n̄ pp merita eoz s; pp̄
 nomen suū) ampliādū & glo
 rificādū (vt notā faceret po
 tētā suā). **Salua**uit aut sic:
 q; **Incepuit** siue (icepauit
 mare rubrū) nō voce s; opere
 et p̄cepto: & exsiccatum est

& reduxit filios israel in illa p̄fū-
 ditate maris (sicut in deserto)
 i. in loco plano et sicco. Et sal-
 uauit eos de potestate egyp-
 tionū p̄sequētū eos (et redē-
 mit eos) de captiuitate pha-
 raonis. Et opult aqua pha-
 raonez et egyptios (tribulan-
 tes eos) et vn̄ ex eis non re-
 māsit) q̄ si submergeret. Qui
 b̄ miraculis uisibilibus Credēde-
 rūt) v̄bū dñi et moyse (et lau-
 dauerūt laudē ei) dicētes illd̄
 cātem dñi gloriose eni. re. Ci-
 to fecerūt) parum steterūt in
 laude ei) (obliti sūt op̄ez ei)
 q̄b̄ eis p̄uiderat in periculis
 maiorib̄) (et nō expectauerūt
 patiēter t̄ps quo de d̄sp̄sue-
 rat eis subuenire secūdu (cō-
 siliū) volūtat̄is sue: s; p̄uene-
 runt mormurando sine rōne
 Et cōcupieēt) nō soluz natu-
 ralē cibū vt panē & aquā sed
 (cupiscētias). i. delicatos ti-
 bos (in deserto et tētauerūt de-
 um) in deserto in quo erat pe-
 nuria aq̄ dubitātes de potē-
 tie sua. Et s; sic deū tētaue-
 rūt Dedit eis petitōes eoz)
 & hoc vsq; ad plenitudinē (mi-
 sit eni) (saturitatē in animas
 eoz) Et nichillomin̄ nō cessa-
 uerūt a malo: nā honore am-

biētis dignitatis sacerdotā-
 lis. Irritauerūt moysem in
 castris et aarō) p̄secratū deo
 chore et sibi adherētes inui-
 dentes q̄ aarō et filii ei) soli
 habuerūt sacerdotiuz. Pro-
 pter quā irritatione. Expta
 est terra et deglutituit dathaz
 & abyron) cū sua familia & lu-
 per omnes se clausit. Et ex-
 arsit ignis) in cōgregatiōe cō-
 sentiente istis p̄dictis de tha-
 ribalis eoz et in t̄m q̄ (flāma
 p̄bussit pctōres). i. quinq; ḡn-
 ta durētos q̄ offerebant incē-
 sū illi cire v̄ditates sibi sacer-
 dotū aarō. Propheta de scri-
 bens pctm̄ ad oratiōis virtu-
 li ait. Et fecerūt vitulum in
 ore) et absēctiam moyse qui
 ascēderat in mōtē ad dñm nō
 tolerātes (adorauerunt scul-
 ptile) vel p̄flatile Et sic faciē-
 do. Mutauerūt gloriā suā. i.
 deū qui erat eoz gl̄ia (i. simi-
 litudinē vituli comedentis
 fenū). i. gloriā et honorem de-
 bitū dō atribuerūt nō vero
 vitulo s; simulacro vituli Et
 sic. Obliti sūt deū qui salua-
 uit eos) ab egyptiis (q̄ fecit
 magnalia in egypto) egyptios
 flagellando multipliciter ter-
 ribilia in terra cham). i. in eadē

egypto (terribilia) i mari ca-
 hro pharaonez et exercitum
 ei⁹ submergēdo et ma⁹ diuis-
 dendo. Et ppter ista pctā
 (dixit) cōminādo (vt disper-
 deret eos) qz digni erāt om̄s
 perire et disp̄didisset (si non
 moyses electus ei⁹ stetit i
 cōtradictionē) suis orōnib⁹
 ipediendo ne disperderet eo
 Stetit ergo moyses i cōtra-
 ctioe. Ut auerteret irā eius
 ne disp̄deret eos) et nō tm̄ p̄-
 dicta mala fecerūt: s; ēt (ter-
 rā) pmissiois (desiderabilē)
 fluētē lac et mel quā dñs eis
 pmiserat (p nichilo habue-
 rūt) Et hoc iō: qz. Nō credi-
 det̄ h̄bo ei⁹) quo pmiserat
 eos itroducēt i terrā illā: qz
 reuersis explozationib⁹ suis
 cū nūciarēt trā illaz bonā eē
 hoies tñ tre illius potētales
 eē quoz vn⁹ cētū iudeos pos-
 set occidere: timuēt (et mur-
 murauēt i tabernaculis suis)
 dicētes q̄ramus nobis du-
 cē et reuertamur i egyptum:
 meli⁹ ei eēt nobis adhuc eē i
 seruitute q̄ i pugna istoz pi-
 re (et si exaudiuēt vocē dñi)
 qz dubitauēt de tra quā de⁹
 pmiserat eis Et tūc (eleua-
 uit manū suā dñs), i. p̄auit se

ad b̄dictā (sup eos vt p̄ster-
 neret eos i deserto) tūc ei la-
 ta ē diuina sētētiab̄ oēs q̄ nu-
 merari fuerāt a. xx. ānis: su-
 p̄ia nō igrederent̄ terrā pro-
 missiois: s; moxerent̄ i deser-
 to p̄ter caleph et iohue. Non
 tm̄ leuauit manū b̄dicte sue
 in eos: s; ēt. Ut deuiceret se-
 mē eozū) p diuersas natiōes
 et regiōes: hec aūt pena p̄ci-
 b⁹ moyli fuit ipedita: et meri-
 to (disp̄deret eos) qz. Inicia-
 ti sunt), i. p̄secrati: cōsecraue-
 rūt n. se idolo (beelsegor) be-
 el est idolū segor est mōs ubi
 colebāt et nō solū sacrificauē-
 rūt idolis s; ēt comederūt de
 carnib⁹ imolatis simulacris
 (mortuoz) hoim̄ q̄s deos di-
 cebāt vt ion̄ mercurio. &. et
 hoc cā ueneratiōis. Et tūc
 (irritauerūt euz) in pctis ab
 ei⁹ pp̄rio igenio male dispo-
 sito inuētis et studiose sc̄tis
 (et multiplicata ē in eis rui-
 na) qz tūc occisi sūt ex ipis vi-
 giti q̄nq; milia. Et stetit phi-
 nees) p̄stāter p̄tra ydolatras
 accē⁹ zelo dei: et trāsiēs coeū-
 tes. i. iudeū: et madsanitē (pla-
 cauit dñm) sic faciēdo: et cessa-
 uit (plaga ppli. Et) dñs qui
 nouit q̄ta caritate ppli: et ze-

lo dei phicees illud fecerit (reputatum est ei ad iusticiam) i. reputatum est i hoc iustis et hoc in oem (gnationes) vltq; i sepulchris) non solum i pdictis locis (irritauerunt enim ad aqs. et traditionis) qz ipatiēter et gtēiose locuti sūt extra moysē pp̄ aq̄ defectū: et p̄ ḡhis extra deū et turbat⁹ (ē moyses) ab illis: et hoc qz (exacerbauerunt. i. irati et acerbi fecerunt (sp̄m ei⁹) itē ut nimia ipoztunitate ppli succēsus diffidēter increpauit dicens nūqd de petra hac poterimus vobis aquā eiecerē? Et) ita māifeste ostēdit moyses (i labiis suis) in mō loq̄ndi hesitatiōez cordis sui quā habuit i hoc miraclo et in hoc (distixit) et sepauit hoc miraculū a cetis in qb⁹ nullo mō dubitauit turbat⁹ ei moyses murmure ppli ifidelis nō tenuit fiducia quā debuit: pp̄ qd statim fuit a dño rep̄hens⁹: et i penā ab ingressu terre p̄missiōis exclusus: qd qz moyses nō sp̄ote fecit: s; illoꝝ malicia puocat⁹: iō tm̄ sp̄aliter nō eternaliter punit⁹ ē. Itē pplis ille peccauit qm̄ cū fili israel itraissent trā p̄missionis

Quō dispiderūt gētes hitates ibi sicut p̄ceperat dñs ne ex eozū quicta scelerib⁹ iuoluerent: et ad ydolatriā traherent sicut factū ē. Vñ sequitur. Comixti sūt iter gētes) terre illi⁹ cōtra p̄ceptū dñi (et didicerūt opa eozū) ydolis seruire filios immolare iuxta ritū cananeoꝝ (et factū est illis) i ruinā et offensionē. Vñ sequitur Et imolauerūt filios suos et filias suas demonis) lateribus in ydolis scdm̄ consuetudinē illaz gētū. Et effuderūt sanguinē inocētē. i. filioꝝ suozū et filiarū suazū quas sacrificauerūt sculptilib⁹ cananeoꝝ) Et interfecti sūt) sp̄aliter gladio grauissimi peccati homines pdicti habitantes terram effundendo sanguinē inocētē et imolādo illā idolis: et dēnati sūt i pctis suis: et polluti sūt adulterinis superstitionibus suis. Et iratus est furoꝝ). i. graui ira (dñs i populo suo et abhōiatus est) filios israel qui dicebant hereditas ei⁹ quasi non curans defendere eū. Vnde sequitur Tradidit eos i man⁹ gētū) ydolatrarū (et dominati sūt eozū q̄ oderunt eos) Et tris

Et lauerunt eos inimici eorum
 et humiliati sunt) . i. afflicti
 (sub manibus eorum) resistere
 eis non valentes: et nihilomi-
 nus dominus vobis pietate sua (se-
 pe liberauit eos. **Ipsi autem**)
 hanc misericordiam liberationis non
 attendentes adhuc (exacerba-
 uerunt deum) inimicorum malum
 sequentes: et ideo propter iniquita-
 tes suas (humiliati) et multis
 modis afflicti (sunt) Verum quia in
 afflictione illorum non defuit mis-
 ericordia dei: ideo legitur. **Et vidit** occu-
 lis misericordie sue (cum tribularen-
 tur) et miseratus est eis audiens
 orationem eorum) et liberauit
 eos. **Et memor fuit** promissi
 (sui) quod disposuit ad abrahamam
 de filii sui incarnatione: et id
 pepercit eis si enim omnes pro-
 pter eorum peccata occidi per-
 misisset non nasceretur de eis
 christus et ita vana fuisset predi-
 cta promissio: et ideo (penituit
 eum) aliter faciendo quam vide-
 batur facturum: et hoc non quia
 illi iustitiam haberent sed (se-
 cundum multitudinem misericordie
 sue) operatus est. **Et dedit**
 eos in misericordiam in beniuolentiam
 et in reuerentiam (in conspe-
 ctu) gentium que ceperat eos)
 ut quos prius despectui ha-

bebant haberent metuendos
 et honorabiles. **Prophe-
 ta** suam deprecationem pro
 liberatione populi israel res-
 assumens ait. **Saluos fac**
 nos domine deus noster) de ser-
 uitate et angustiis quibus po-
 pulus tuus in diuersis terris
 affligitur (et congrega nos de
 gentibus) inter quas dispe-
 si sumus. **Et ad hoc congrega**
 nos. **Et confiteamur** con-
 fessione laudis (nomini sancto
 tuo et gloriemur in laude tua)
 qua sequitur. **Benedictus**
 dominus deus israel) ab eterno et
 in eternum (et) dicat (omni po-
 pulo) sancta de iudeis quam de gen-
 tibus (fiat fiat) id est (benedi-
 ctus) sit (deus)

Psalmus cxi. in quo con-
 mendatur misericordia dei multiplex
 facta populo israel.

Qonfitemini
 domino confessione lau-
 dis (quasi bonum) quam
 dulcis et suavis vere (quasi) in et-
 ernum (misericordia eius) que nunquam ne-
 gatur penitentibus **Dicant**
 nunc laudes deo (qui redem-
 pti sunt a domino) a quibuscumque
 periculis (de manu inimici)
 eos affigatis (de regionibus)

ubi erant dispersi (cōgregavit eos) in terrā suā iudēā. Congregavit q̄dē eos **A** solis ortu et occasu ab aq̄lone) et ab austro q̄ttuoz climatib⁹ mundi Errauerūt in solitudine ubi nō erat aqua: errauerūt quia nō fuerunt strata ducētē ad aliq̄ civitatē habitabile ubi possent habitare: q̄ i desertis nō sūt tales vie. Et q̄ errabant in locis desertis ubi est inop̄a victualū securū est q̄ in tantū **A** sūrīetes et sitientes) redderent v̄v̄itē eozū deficeret. Et q̄ (aīa) .i. virt⁹ eoz p̄e iop̄a deficiente) hāt iō cōvicti. Clamauerūt ad dñm cū tribularent) errore et fame vt liberaret eos et de malis eoz inextinguibilibus (eripuit eos). Eripuit dico: q̄ **A** duxit eos i viā rectā) sua p̄vidētia nō hūana (vt irent i civitatē habitatiōis) i qua possent h̄itare secure et de victualib⁹ p̄videre. De q̄b⁹ bñficiis gr̄as agēs ait **C**ōfiteatur dño) ḡfessōe laudis homines q̄b⁹ factē sūt (mie) dei et filii hoim (q̄b⁹ (mirabilia) dei sunt exhibita. **N**ō dñt deum laudare: q̄ nō solū duxit i viam: s; a fame liberavit. **Q**̄

fatigavit animā) debilitatē ex deulo itineris (et aīam esuriētē fatigavit bonis): iō et laudare deberēt deus: q̄ liberavit miraculose. Captivos sedētes) in tenebrosis locis q̄ hāt (vmbzā mortis victos). .i. afflictos duricia cathenarū et austeritate et paucitate vict⁹. **C**ausa captivitatis eozū fuit. Quia exacerbauerunt) .i. contempserunt (eloquia domini) loquentis per legem et prophetas (et consiliū altissimi) q̄d erat q̄ iuste viverēt spreverunt. **I**deo. Humiliatum) et deiectū est a superbia (eoz eozū) afflictioe dāte eis intellectū (et ifirmatū) .i. debilitati) d̄tute vidētes se nihil posse p̄ se (et nō erat qui adiuuaret) qui posset eos liberare de captivitate. **D**eficiente ergo omni auxilio humano. Clamauerūt ad dominum cum tribularentur) predictis malis de q̄b⁹ (liberavit eos). **L**iberavit autē eos hoc modo: q̄ **A** duxit de tenebris et vmbzā mortis et vincula eozū dirupit). **P**ropter q̄ bñficia dignū ē. vt **C**ōfiteant dño) confessione laudis. .i. vt supra. **M**erito laudandus est

Psalmus cxi

deus ab illis. **Q**z cōtrinit in eis cōsuetudines) vitiosa s. q̄ quasi porte nō sinebāt exire de peccato: & diabolicas suggestiones q̄ quasi vectes fortes firmabāt: & roborabāt p̄dictas (portas ere as confregit) **E**t Suscepit eos de via iniquitatis) ad penitentiā: et ad correctionē: sicut p̄cepit filiū ad castigādū. hñ dico de via iniquitatis: qz propter iniusticias suas hūilitat̄ sunt). i. deieci vlsq; ad interitū. Ita vt **O**em escā abominata est aīa eorū) infirmitate igraue scēte (& appropinquauerūt). i. vere deuenerūt (vlsq; ad portas mortis) ex desperatione recuperāde salutis. **E**t hac necessitate coacti (clamauerūt ad dñm cū tribularētur. & de necessitatibus eorū liberauit eos) Hoc modo liberauit eos. Misit verbum suum). i. imperauit (& sanauit eos) scdm illud. dic tñ verbo: & sanabit puer me⁹: dicere. n. dei ē facere (et) ita (eripuit eos (de infirmitatibus) ducētibus ad interitū mortis. Propter q̄ dignā ē. vt. **C**ōfiteat̄ dño mie eius) &c. sicut supra. Dico cōfiteantur. **E**t sacrificet sacri

ficiū) nō pecudū vt quōdāns s; laudis: qz laudes bñ plate p̄ sacrificio reputātur (& annūciēt opa ei⁹) in seipsis expta p̄ mirabiles sanationes: et hoc nō cū tedio & merore: sed (in exultatione) deuotionis. **P**ropheta ostendit q̄ etiam gētarū actiones fiēde sint p̄ liberationē a piculo maris ait. **Q**ui descēdūt mare in nauibus faciētes opatiōes) multas: & laboriosas gubernādo naues: & dirigēdo i aqs multis. **I**psi viderūt opera dei) que multa et insolita vident̄ in mari (& mirabilia ei⁹) q̄ sepe ibi operātur: & maxime (in profundo) maris. In cuius p̄fūdo sepe cōtingit: q̄. **O**ns imperauit & excitat⁹ est vētus et fortificatus cōmouēs mare (& exaltati sūt fluct⁹ eius) nā **A**scēdūt vlsq; ad) magnā partē aeris q̄ dē celā: & descēdunt vlsq; ad) profundū maris qd̄ dē abyssus (& aīa) nauigātis (in malis) tabescebat) desiccabat aīo p̄pter piculū imminētis naufragii. **E**t ex magna & motiōe maris. Turbati sunt) existētes in nauibus in crebro (sicut obrius) & turbat̄ caput & vires sensitue: q̄

h^u turbatis ipeditur act^u itel
lect^u & p^{er} p^{ro}ph^{et}as (ois sapia eorū)
deficit Et isti clamaue^{re} rē
vt supra. Liberant aut^{em} eos
d^{omi}n^us hoc mō. Quia quertit
tēpestatē iⁿ aurē suanē & trās
quā (& cessauerūt fluct^u eius
facti deti. Et letati sūt) hoi-
nes & iⁿ nauib^{us} exūtes (& edu-
xit eos in portū) desideratū.
Cōfiteatur ergo (d^{omi}no). rē.
vt supra. Et exaltent illū d^{omi}
bitas laudes redēdo : tam in
loco gregatiōis plebis : q̄ in
loco gregationis doctorū.
P^{ro}pheta o^{mn}dit quō de^{us}
liberat a sterilitate frē q̄ q̄n-
q̄ infligitur p^{ro}p^{ter} pctā hoīm
dicēs. Posuit flumia iⁿ d^{omi}ser-
tum) .i. desiccavit ea : & fōtes
aquarum posuit in ariditate
Terrā fructiferā) posuit in
sterilitatē : & hoc p^{ro}p^{ter} malitiā
inhiatū in ea) et talia facit
de^{us} iⁿ punitiōe hitatū. Et q^{ui}
dei mia sp^{irit}u p^{ro}sto est p^{ro}terit^u
C^{on}so succedente illoz p^{ro}na
dicit p^{ro}pheta. Posuit d^{omi}sertū
-s. locū desiccātū iⁿ copiam a-
quarū (& terra) q̄ p^{ro}perat (si-
ne aqua iⁿ exit^u aquarū) dādo
torrētes & fōtes & flua in ea.
Et collocavit illic hitatoz
reducēdo eos qui p^{ro}pter ste-

ritatē nimā indelagerang
et reparētes loca que p^{ro} par-
te erāt ruinola (cōstituerūt)
loca ad ihabitādū Et seina
uerūt agros : et plantauerūt
vineas : & fecerūt fructū) na-
turalē et bonū. Et b^{en}edixit
eis) multiplicādo bona sp^{irit}us
alia & tpalia (et multiplicati sūt
nimis & iⁿ mēta eoz non mi-
norauit (s; pot^{er} multiplicā-
uit. P^{ro}phā ostēdit quo-
modo etiā d^{omi}n^us liberat a malo
dissentis & discor^{di}e iter ci-
ues q̄ ē nimis p^{ro}culosa dicēs
Pauci facti sunt) cōciues alī
cuius ciuitatis vel cōpatrio-
te (& verati a tribulatiōe ma-
lorū) inter eos surgente Et
ex eo s. q̄ Effusa ē p^{ro}terit^u su-
per p^{ro}ncipes) eoz : & iusto suo
iudicio de^{us} p^{ro}misit (eos erra-
re iⁿ iusto) deu^{er}ādo a iudicio
recte rōnie (& nō iⁿ bis) p^{ro} quā
possent h^{ab}ere intētū. S; d^{omi}n^us.
Pauperem) hūilē (adiuit)
de iope diuitem faciendo : et
iⁿ prole familiam multiplicā-
do. Et quia talis liberatio ē
causa leticie bonis dicit.

Uidebāt recti & letabātne
et p^{ro}terario : quia malis et sup-
bis occasio est tristicie sequi-
tur (omnis) homo iniquus

obstruet os sanz et sua deiectione factus tacens i mut⁹

Quis ergo (sapiens) videns q^d de⁹ sic adiuvat pauperem et supbos exceret (custodiet hec) vt sit paup⁹ humilis non diues superbus (i intelliget mias). s. q^d ab omnibus malis liberat non p⁹ merito hominum: s⁹ p⁹ misericordias suas.

Psalmus cxii. i quo monet ad bonam operationem
Propheta.

Dicatum cor
meu de⁹ (virebo) ce p⁹dicē: et operibus glificē) canta

bo corde (psallā) ope: et hoc faciā q^d tibi totis v⁹ meis seruā (glia mea) ē Exurge. dicebat ppheta dauid istis suis i qbus dictas laudes decābat (exurge psalteriū et cythara exurgā diluculo) hora. s. q^d deuoti hoies soliti sūt surgere ad laudandū deum.

Propheta puidēs q^d psalmi ei⁹ foret in futuris gnationibus decāandi in ecclia dicit.

Cōfitebor tibi p⁹fessioe laudis (ta populis): christianis (et psallam tibi in nationibus) oibus in quibus filius tuus per apostolos (est) manifesta

tus. Et merito. Quia magna super spirituales creaturas (misericordia tua) quia etiam angeli beneficiis tuis fruuntur nec est aliqua creatura que misericordia dei nō egeat veritas tua magna est v⁹q^d ad nubes constituenda. i. aplos et predicatorēs sanctos qui veluti nubes cōpluunt ecclesiam aqua celestis doctrine. Quia ergo misericordia tua magna est. Exaltare) ostendendo potentiam (et super omnem) angelicam naturam altū: i sublimem te ostende (et sup omnē terram) (vt) tibi sit gloria (liberentur dilecti tui) de potestate diaboli. Reliq⁹ vers⁹ isti⁹ psalmi sunt supra expositi psalmo. lix. Argumentum.

Psalmus cxiii. i quo monet inde maliciā declinare et xpi humilitatem imitari.

Introductio.

Nos xpi ex parte humanitatis ad patrem. D.

Deus pater

cōtra impropria que inimici mei loquūtur aduersum me ne taceris laudem meam) sed

fac me cognosci: et laudari p
 totū mūdū sicut p natiōes a
 pplis notificari feci et hoc iō
 (qz os peccatoris et dolosi).
 s. iudei et populi iudaici (con
 tra me aptū est) dicēdo mul
 ta falsa ad d. p. cationē meaz.
 An seqt. Locuti sūt aduer
 sum me lingua dolosa iudei:
 et iudas simul tractando de
 traditiōe mea: et ex odio (cir
 cadederunt me) v̄bis inu
 riosis sermonibus dicentes
 samaritan⁹ est tu et demonū
 hēs et hmōi: et (expugnaue
 runt me) sine cā iusta. Vere
 (gratis expugnauerunt me)
 qz cuz. Pro bñficiis q̄ cōtuli
 eis deberent) me diligere de
 trahebāt michi) negātes me
 esse filiū dei: et dicentes q̄ in
 beelzebub cicio demonia (ego
 autē orabam) p illis p̄ igno
 sce illis. r̄c. Et rediderūt mi
 chi. Mala p bonis) q̄ feci eis
 (et odiū p dilectione quā ex
 hibui p̄tō iudaico. Qu ergo
 sic est. Cōstitue super) pplm
 iudaicū dyabolū oim vitioꝝ
 p̄ncipez vt ex quo noluerunt
 me in regē hēant dyabolū (z
 dyabolus stet a dextris eius
 tanq̄ p̄posit⁹ eius vel sup
 eū. i. iudā p̄stitue dyaboluz et

qui x̄po noluit eē subdit⁹ has
 beat dyabolū sibi dñantē. In
 das vero. Cū iudicat erreat
 p̄denat⁹: r̄ ofo ei⁹ fiat in pec
 catū) v̄h̄ p̄nia iude p̄ueria est
 illic i peccatū: qz suspēdio in
 teremit. Hiant dies ei⁹ (par
 ci) sic fuit: qz post p̄ditionem
 cito se suspendit (et eparū). i.
 dignitatē apostolicā (accipit
 at alter). s. mathias. Moziat
 Filii eius orphani) patre
 carnali (et v̄roz ei⁹ vidus) p
 quibus sustētandis fur erat
 et latro. De pena iudaici po
 puli loquens ait. Quātes)
 .i. v̄agi instabiles: icerti quo
 vadant (transferentur) de io
 co ad locum et omni p̄sidiō
 destituti (mendicent et) om
 nibus bonis suis spoliati (ei
 ciantur de habitatiōibus su
 is) sicut completum fuit per.
 Titum et vespasianum. Et
 scrutetur fenerator) siue ex
 actor) (oēm substantiaz ei⁹: et
 diripiant alieni) diuitias la
 boris (ei⁹) acq̄sitas sicut ad i
 pletū ē p titū et vespasianuz
 p̄ncipes rōanos. Nō sic illi)
 pplō (adiutor) q̄ infargat ad
 delētiōē ei⁹ (nec sit q̄ misere
 at pupillis ei⁹) s. Hiant na
 ti ei⁹ i iteritū). i. moziat moꝝ

R ii.

te tpsal: vñ filii eoz q̄ occide-
rūt xpm̄ iterēp̄ti sunt gladio
romanoꝝ (t̄ i gñatiōe vna de
leāt nomē ei⁹) vt̄ i postez nō
faciat pplm̄ hñt̄: m̄ terrā aut
dominū i mūdo **I**n iqtas) iu-
daici ppli q̄ interfecerunt xpm̄
(cedeat i zpectu dñi) ad vlti-
scēdā (t̄ pctm̄) hierusalē (ma-
tris) eoz qd̄ pphās occiden-
do: et in morte xpi zmisit (nō
deleat⁹) s̄z punit. **S**z **F**iat
ztra dñs s̄z iudei. i. q̄ remāset̄
p̄ maiori pte sp̄ remanēt ob-
stinati i itiditate (et dispeat
de fra mēōria eozū). i. iudeo-
rū ita q̄ null⁹ iustoz aliq̄ pia
affectiōe moueat s̄ eos (pro
eo) qz̄ idē iudaic⁹ pplis (nō est
recoꝝdat⁹ facēt miam) i xpm̄
quē occiderūt et in ap̄los q̄s
persecuti sunt: s̄z vñ sūt mul-
ta credulitate. **U**nde sequit̄.
Et persecut⁹ e st) pplis ille iu-
daic⁹ (hoiem). i. xpm̄ (inopez
et medicū) q̄ p nobis pauper
fact⁹ est vt̄ nos diuites face-
ret (et cōpunctū). i. afflictum
(coꝝde de eoz i i gratitudie et
psecut⁹ est eū non vt̄ aliqd̄ de
tpalib⁹ ei⁹ auferuz s̄z vt̄ moꝝ-
tificaret. **E**t dilexi) pplius il-
le iudaic⁹ (maledictione) que
ip̄recat⁹ psecutoꝝib⁹ innocen-

tum in sacra scriptura et be-
niet illi: et noluit benedictio-
nē) i que i lege ip̄recat⁹ opib⁹
mie et elō gabitur ab eo. **U**n̄
rōani nō fuerunt eis misert̄
Et fuit circūdat⁹ foris ma-
ledictionez). i. pena moꝝt̄ xpi
(sicut vestimētū) quo circū-
dat⁹ hō z̄ intus (intrauit) ma-
ledictio sicut aq̄ penetrās in-
teriora ei⁹ (et sicut oleū i ossi-
bus ei⁹) **F**iat ei) ip̄a maledi-
ctio (sicut vestimentum quo
coopit̄ et sicut zona q̄ sp̄ p̄cln-
gitur) vt̄ sit sp̄ ea z̄trit⁹. **H**ec
merces et pena dānatiōis est
iudeoz **Q**ui detrahūt michi
apud deū) negantes me eē fi-
liū dei: et xpm̄ que lex z̄ pphē
p̄nūciauerūt (et q̄ loquit̄ ma-
la aduer⁹ aiām meā) ip̄onē-
tes michi criā vt̄ me eē pctō-
rē maliuolū demoniū h̄cē et
similia. **U**sp̄us ad p̄em lo-
q̄ns z̄lūmās oꝝōnē inchoatā
ait illi: ita loquit̄: s̄z. **T**u do-
mie) de⁹ āgeloz: et hoim̄ (fac
mecū miam) me resuscitādo:
et glificādo vt̄ (nomē tuum)
glificet̄ p̄ meā exaltatiōem
(qz̄ suavis est mīa tua) q̄ per
me q̄ nō pierā q̄ris qd̄ peries-
rat. **I**ta vt̄iqz̄ fac mecum.
Libera me) de huius modi

corporeis infirmitate per resurrectionem (quod egenus et pauper sum ego) quod diu inuoluo huius carnis corruptione (et cor meum intra turbata est) timore mortis. Sicut umbra cum declinat ablatum (solum) de vita profici per mortem et fugat solum in apertis meis a peccatoribus (sicut locusta) de loco ad locum fugitudo que in mea passione dispersi sunt Genua mea. id est fortes mei. et apostoli subtracto me pane que de celo descendi a presentia eorum (infirmi sunt) et defecerunt (a ieiunio) quod diuini ubi refectionem non habebant (et caro mea immutata est) in melius: quod in gloria immortalitatis: et hoc proprie inhabitat gratiam diuinitatis. Et increpabat michi in passione opprobria. Viderunt me in cruce pedentes: (et mouerunt capita sua) in signum derisionis illadentes michi et dicentes vah que destruis templum dei: Adiuua me domine deus meus saluus me fac secundum misericordiam tuam in passione confortando ne deficiam (et saluum me fac) resuscitando. Ut per hoc (sciant) et intelligent omnes iudei quod non ipsi preualuerunt in me: sed mea et tua voluntas facta est ut patiar:

Sed. Illi. scilicet obstinati iudei (maledicent) detrahentes auxilium quod vident in me: unde de iudei quam resurrectionis christi credentes male dicebant apostoli predicantibus illam (et tu benedices) predicantem apostolorum miraculis confirmando (confundat que insurgit in me) putantes perficere qua me (seruus aut liberabit) de operatione facta per ipsum. Induantur confusione et pudore: id est ubique ex omni parte confundantur (qui detrahunt michi: et operiant confusione sua) intus: et foris coram deo et hominibus. Ego autem.

Confitebor domino confessione laudis (valde) palam: et hoc non coram paucis: sed (in medio domino multorum laudabo eum) Deum quidem merito laudare debeo. Quia assistit a beneficiis meis (pauperis) me semper in bonis operibus conservando: assistit dico (ut saluam faceret a persecutoribus animam meam) ne eis cederem vel mortem possent me retinere.

Argumentum.

Psalmus. cix. in quo moxnet subdici christo tanquam vero deo et homini.

Uox prophete.

18. 111.

Ixit dominus pater dñs filio q̄ dñs me⁹ est (sede a dextris meis). i. expleta milita tua: et pacta obedientia quiesce in potioꝝibus bonis meis: hoc autem factū fuit in ascensione. **S**ed dico. Donec ponā inimicos tuos ī pio tuo subiectos vel adoptatos vel victos vt sub pedib⁹ tuis subiecti oēs locū teneāt volētes vel nolētes voluntate vel necessitate. **P**ropheta ostendens dñm egñū xp̄i īcepit ait ad xp̄m **M**egā). i. regīā ptātez dñā tue (virtutis tue) dabit tibi (dñs) p̄ (ex tyō) qz ex iudeis originatē ichoatū est ī credētib⁹ regnuz xp̄i (dñat) ergo o xp̄e vel dñaberis in p̄cordiis p̄ fidē quōdā (inimicoꝝ tuoy) et mō iā cōuerſoy: t̄ tibi iā p̄ p̄a volūtate subiectoy. Dñā re dico: et hoc rōabilē qz ego p̄. **S**ū principū vnū: et idē tecū) eadē dñandi ptās t̄ p̄cipandi auctoritas est michi tecū: et hoc apparebit in die claritatis eterne qñ manifestabitur oībus sanctis q̄ fulgebūt sicut sol qz tu es in me et ego in te per vnitatem esse

tie potentie et maiestatis: et hoc qz (ego) ex itima et secreta mea substantia ineffabili genitura (genuit te) non ī tpe sed añ oēm creaturā. **P**ropheta de sacerdotio xp̄i ait.

Iurauit dñs) pater xp̄o: et ī concussa veritate firmavit: t̄ nunq̄ mutauit (tu es sacerdos in eternuz) sacerdos est: qz semetip̄m obtulit deo p̄ci in ara crucis: et deum patreꝝ semper interpellat p̄ nobis: tu es sacerdos dico: et hoc (secūdum ordinem melchideh) qui panē et vinum obtulit in sacrificio: t̄ tu ita facies ī cōsecratione cozꝝis et sanguinis tui. **P**ropheta cōuertens sermonē ad p̄cem ait: o dñe pater. **D**ñs) ielus sacerdos iste (a dextris tuis) sedens (confringet). i. in die iudicii qñ apparebit ira: et vincta sua (reges) qui nomen xp̄i delere volebant. **U**nde sequitur. **E**t ipse. **I**udicabit) ī futuro (in nationibus) oīb⁹: qz iudiciuz finale gñale: tunc erit (implebit ruinas) cozꝝa mortuoy resuscitando q̄ per mortē ruerūt a p̄cti vita: t̄ implebit ea aīab⁹ p̄p̄tis que illa diuificent et gubernent (et

2quassabit capita). i. cōteret
 supbiā: & altitudies (mltroꝝ)
 hereticoꝝ) et tyrañoꝝ graui-
 ter puniēdo: et ī vita pñti ī q̄
 sepe de multis supbis hūiles
 facit. Et hoc aut̄ facit̄ hēbit
 p̄tātē passionis sue merito qz
 De torrēte) et fluxu mortali-
 tatis n̄re: & turbulēta passiōe
 (bibet) nascēdo: & moriēdo et
 hoc (i via) pñd vite (& p̄p̄tea)
 quia humiliatus est factus
 obediēs vsqz ad mortē (exal-
 tabit) de^o p̄e (caput) ei^o dādo
 ei potestatem iudiciariam: &
 omnibus dominandi.

Argumentum.

Psalmus. cx. in quo mo-
 net ad laudem dei perpe-
 tuam propter tam admi-
 rabile beneficium.

Introductio.

Vox prophete.

Donfitebor

tibi dñe) & fessioe
 laudis ex (toto)
 cordis affectu

nulla ps cordis mei sit q̄ nō
 ī tuis laudib^o occupata: hoc
 nō ī quētibus hereticoꝝ aut
 peruerfoꝝū hoīm s; (in 2gre-
 gariōe iustoꝝū) qui volūtātē
 tuā: & cōsiliū sciūt et sequunt̄

3ō laudabo: qz Magna opa
 dñi) magna opa creatiōis fa-
 ciēdo: ea de nichilo. et in tāto
 nūero et in tā admirabili di-
 uersitate: magna opa recrea-
 tiōis de impiis & peccatoꝝ: ib^o
 facere p̄ios et iustos: opa di-
 co (exq̄sita in oēs voluntates
 ei^o) qz oīa quecunqz vult exi-
 mie et mirifice facit. **T**aus
 et decor opus ei^o) qz oīa q̄ fa-
 cit laudabilia sūt. et d̄cora: &
 ip̄; eoꝝ artificē laudabilē: et
 magnificū oñdūt: et iusticiis
 illi^o q̄ reddet vnicuiqz scdm
 opa suā & v̄l q̄ ordiat v̄tū qd̄qz
 in finē debitū (manet in com-
 mutabilis (in seculum seculi)
 Ideo et laudare debemus
 Dñs misericors) natura (et
 miserator) exhibitioe sue in
 effectu qñ venit: et qñ patido
 luit (escā). i. refectionē corpo-
 ris et sanguinis sui in sacro
 (dedit) nō tñ oīb^o: qz nō offē-
 dentibus: sed (timentibus se)
 quā escā dando (fecit memo-
 riā mirabiliū suoz) antiquis
 exhibitioꝝ: cōplendo in signi-
 ficatū qd̄ p̄signauerat ī signi-
 ficatū: qz cū nobis escam corpis
 sui dedit: memozes nos fecit
 māmē p̄figurantis hāc escā.
 ¶ Propheta de effi-

W. iii.

rancia huius sacri q̄nter ait **M**e
 mor erit in seculū testi sui). i.
 huius sacrificii qd̄ dē testi in
 euāgelio vt semp maneat lec
 clesia (virtutē) effectū ei⁹ (an
 nūciabit populo suo) vñ p se
 metipm annūciabit aplis: et
 p̄mitiue ecclesie dicens: caro
 mea verē ē cib⁹: et sanguis meus
 vere est pot⁹: et si quis mādu
 cauerit ex hoc pane viuet in
 eternum. Que autē si virt⁹
 et effecta huius sacri sequitur
Ut det illi hereditatē gētū
 i. vitā eternā ad quam intro
 ducit hoc sacm: vñ qui man
 ducat meā carnē et bibit me
 um sanguinē h̄ vitā eternā:
 dē aut vitā beata hereditas
 gētū: qz ad eā gētes eo q̄ ad
 ymaginē dei create sūt abpti
 tudinē h̄nt (opa manū eius
 maxie i hoc sacro) veritas (qz i
 eo est corpus xp̄i verē non est
 ibi fallacia: nō fantasia: s; ve
 ritas p̄ntie xp̄i (et iudiciū) vt
 te sumētib⁹ depute: et iudiciū
 mortis idigne sumentibus.
Fidelia oīa mādata ei⁹) et
 maxie mādata de 2secratiōe
 et vlti huius sc̄i q̄habētur in
 euāgelio fidelia: qz a fidelissi
 mo sunt mandata (fidelia) qz
 fidelibus sunt vtilis confir:

mata) miraculis (sc̄a i verita
 te). i. ab eo q̄ nō mēt̄ (et equi
 tate). i. ab eo q̄ nichū iiquum
 mandat. **E**t signās p̄phe
 ta t̄p s̄ institutiōis sacri qd̄ fuit
 i cena imminēte passiōe ait:
 t̄c. Redēptionez milit d̄ns
 p̄pto suo) qz xp̄s ex obedien
 tia dei p̄ris venit ad suā pas
 sionē per quā redemptū ē ge
 nus hūanū: t̄c (mandauit)
 i. instituit encarisie sc̄m quod
 (testm) dē in euāgelio mathei
 xxvi. instituit dico (eternuz)
 n̄ ad t̄p sicut sacrificia lega
 lia q̄bus succedit hoc sacrifici
 cū: hui⁹ aut nullū aliut suc
 cedit nisi vitā beata in qua ē
 plena fructio xp̄i et centri i hoc
 sc̄o De fructu sacramēti hu
 ius ait. **S**actū est nomē ei⁹)
 factū est i se: et factū ē effecti
 ue: qz digne accēdētes āplius
 sanctificat (terribile) q̄ntū ad
 indigne accedentes quos dā
 nat (initium autē capozis: et
 illuminationis i hoc sacro) ē
 timor domini) q̄ purgat pala
 tū ab amaritudine peccati et
 benefacit sapere quod sapiē
 dum est. **U**nde sequitur **I**n
 tellectus) dignitatis sacri eu
 carisie (est bonus). s. vtilis
 sumentibus illud: his qui s;

ut intelligit ita ad eius susce-
ptionem se disponunt: cuius sa-
cramenti laudatio manet in
ecclis (in seculum seculi)

Argumentum

Psalm. cxviii. i quo monet
ad laudem dei

Beatus vir

qui non per deum
huius mundi gratiam
beatitudinem: sed qui in timore fi-
liali (timet) deum offendit: ideo
beatus beatitudine spei quia talia
mandata (eius) cum vero affectu
amoris adimplet se adim-
plere cupit. **P**ropheta de
premio timorem deum ait:
opus timetis deum: et ex cari-
tate adimpletis mandata eius
faciet eum. **P**otes in terra
viventium ad emendum regnum
celorum. et mercedem vitam beatam:
et invitatores iustorum (benedi-
centur) eterna retributione.
Itē. Gloria de puritate conscientie
(et divitie) sanctarum virtutum
(in domo) timetis deum: et me-
ritum iusticie eius manet in
eternum. **H**ec inde sunt viro
iusto quia **C**roxatum est nobis quod
in tenebris eramus (lumen)
de lumine deus verus de deo
verobit peccatorum tenebras

pellat: hoc (rectis corde) quo-
rum cor recte tendit per amo-
rem in deum sicut in principium et
ultimum finem eius: quod lumen est il-
le qui (est misericors) natura
(et miserator) exhibitio (et ius-
tus) promissionum adimple-
tio. **F**ecundus. i. letus in se-
creto et gratus deo est
(homo qui miseretur) hilariter
egentibus et commodat pecuniam
auxilium et favorem gratis tribu-
it petentibus talis enim diligen-
ter considerat quomodo debet do-
mino (in iudicio) de misericordia ar-
guenti: et ob hoc facit opera misericordie:
et talis nunquam a gloria beatitudinis
spabit **B**enedico non movet
sed **I**n memoria eterna erit ius-
tus cum laudibus (ab auditione
autem mala) quam audiet in misericordie
cordes. i. ite maledicti in ignem
eternum (non timebit) sed bonam
audiet quam audituri sunt mise-
ricordes. i. benite benedicti. **et.**
Dico non timebit: quia. **C**or ius-
ti semper est paratum sperare in
domino mundo: non in rebus cadu-
cis (confirmatum est cor eius)
in caritate: et potentia ut nul-
la re seculi nullis tentationi-
bus frangatur nullius minas
formidet: et quia spes sua to-
ta posita est in domino (non

comouebit) aia ei? a sepe sua
(donec) res veniat: vñ sequit
(donec) existēs in terra viuē-
tiā ioe (despiciat inimicos suos)
quoscūq;. Et pp hoc. **Ni**
split). i. (dedit) pp amorē dei
iust? liberat? sine spe retribu-
tiōis terrene (pauperib?) nō
diuitib? non adulatorib? seu
histrionib? (iusticia ei?) remun-
neratoz (manet) etnate: et fa-
ma eius erit gliosa. **Prophā**
de malozū punitiōe ait **Dec**
catorū videbit) viri iusti exul-
tationē & suā misericordiā et
(iustit) comot? & et turbat-
us ppter illā (dentibus suis
fremet) pze inuidia de bono-
eū glia quā amisit (& tatez)
non potēs implere qd delide-
rat (desideriū, n. pctōzū pre-
bit) ab eis vt nihil desidera-
biliū habere possint nec pre-
sentiū nec futurorum: et inde
ceuciabantur in seipis.

Psalmus. cxii. i quo mo-
net ad laudādum deum.

Laudate serui

hūiles (dominam
laudate nomē do-
mini) eius facta et virtutes
pdicando i quib? ipse lauda-
bilis apparet **Laudate dico**

nō ad horā s;. **Sit** nomē dñi
bñdictū) abobis bñdictōe lau-
dis (et hoc) sine fine. **Lauda**
te dico nō i vno loco tm: s; p
et vbiq;. quoniā. **A** solis or-
tu vsq; ad occasum laudabi-
le est nomen domini) **Et** hoc
merito: quoniam. **Q**uia ex-
cellus super omnes) hoines
cuiuscūq; potestatis & digni-
tatis: sup angelicas virtu-
tes est gliosus. **Uere** excell?
et gliosus est dominus supe-
oia: quoniam **Q**uis) pūcū
q; excelsus (ē sicut deus) nul-
lus (q; habitat) in angelis in
sc̄tis p eminētia; **U**tutū altis
qui humiles (respicit) eis cō-
descēdēdo & hoc (in celo et in
terra) i celo humiles āgelos
cōfirmādo & i terra homines
hūiles penitētes iustificādo
Et vere humilia respicit dñs
qm̄ ipse est. **S**uscitās) p suas
grāz (a terra i opē) **U**tutib?
suscitādo in eo virtutes & de
loco vili (erigēs paupem) nō
hñtem opa virtutū dādo ei
grāz bonoz opū **Et** hoc **U**t
collocet eū cū pncipib?) āge-
licis: cū apl'is q; pncipes sūt
ppl'i xp̄iani. **N**ull? certe est
lic de? nē. **Q**ui sterilitē hitat
fac̄ i domo mēz filioz letātē

Argumentum.

Psalmus. i. cxlii. quo mo-
net ad cultum & laudem
veri dei.

Propheta narratur ali-
qua beneficia exhibita popu-
lo israelitico dicit.

Quam populus
(israel) q̄ d̄r (dom⁹
iacob) exiret (de e-
gypto pp̄lo barbaro) infideli &
aspero. Actā est iudea) loc⁹
sctificatiōis ei⁹: q̄ i ea tēplū
dñi edificatum fuit ubi cult⁹
fuit dei & doctrina legis & pro-
phetarum (& israel) factus est
exercitus (eius) ad bellādum
canoneos. Mare) rubrū qua-
si si intelligēt voluntatē dei
se in patre diuisit retrahēdo
se a medio vt pp̄ls pede sicco
transiret: & q̄b venerūt ad ior-
danem (iordanis) uersus est
retro) ver⁹ locū sue origi-
nis vt faceret eis viā. Mon-
tes et colles) materiā exulta-
tiōis dederūt: q̄ i trāsitu flu-
uii aarō scopuli inclinati vide-
bantur applaudere aduētui
filiorum israel & trāsitui eorū.
Prophā vt excitet admī-
tatiōem i terrogat bñ beneēt
hec mirabilia que sctā sūt di-

cēs. Quid ē tibi mare q̄ fu-
gisti & tu iordanis) q̄ (cōuer-
s⁹ est retro) Mōtes exul-
tatis sicut arietes) & (colles
sicut ani ouīū. Etē pphā
rhdēs ait. A voluntate dei oī
potē) cui obediūt ēt infēlibi-
lia ista pcesserūt: sicut enim
ad dei nutū (mota est terra)
q̄ absorbuit dathā & abyro.
ita mōtes & colles et aq̄ i p̄li-
milib⁹ ad nutū dei mouētur.
Ipse etiā est. Qui) i deserto
(cōuertit petrā in stagna aq̄
eū et rupēi fontes aquarū).
Prophā in plona bonorū
iudeorū: q̄ nō meritis n̄ris p̄-
cedētib⁹ sctā sūt ista: sed mis-
tua. Nō nobis) trihuat glia
de p̄dictis miraculis et bñfi-
ciis h̄ ptāti tue vt nomē tuū
glificet in gētib⁹. Nñ sequit̄.
Galia sctā sūt De) (mia tua)
.i. ad declarationē mie tue q̄
pp̄ls israel h̄ pluries te offen-
derit misericorditer tamē de
potestate gētū liberati sunt
etiam de veritate tua id est
ad declarationem veritatis
tue qua p̄missa p̄tib⁹ abra-
he ysaac et iacob adimpleisti
(neq̄ dicant gentiles) ydola
colētes (ubi est deus) hebreo-
rum: si enī nō adimpleuisses p̄

Psalmus. cxviii.

missões p̄rib⁹ sc̄tās hideret
gētib⁹ q̄ virt⁹ tua defecisset
Ad q̄stioem gētū q̄rētū vbi
est de⁹ n̄ r̄ndēt sc̄i. De⁹ at
n̄ i celo) s; ei vbiq; sit p̄ esse-
tiā potēt̄ s; p̄ntiā sp̄at̄ in ce-
lo esse dē: q; ibi magis teluez
ptās ei⁹: i celo est potēs super
oēm creaturā q̄ oīa q̄cūq; vo-
luit i corp̄alib⁹ & sp̄ualibus
(fecit) p̄ quod op̄s apparet.

Prop̄hā ip̄obās ydola-
triā ait de⁹ n̄ est in celo sup
oīa: s; Qui gētū q̄ sc̄i) simu-
lachra) q; ad similitudinem
alicui⁹ hoīs mortui fingunt
nō sunt veri dii sed (argētū &
aux) quo ad materiā de qua
sunt: i forma vero sūt (opera
manū hoīm) Prop̄hā de
ridēs ydolatrā stultitiā de-
scribit simulachroz eoz im-
potentiā dicens. Os habent
& non loquentur oculos ha-
bent et non videbunt (Au-
res hnt & non audiēt: nares
habēt & nō odorabūt. Man⁹
habent & non palpabunt pe-
des hnt: nō ambulabunt nō
clamabūt i gutture suo.

Siles illis fiāt q̄ faciunt ea)
I. artifices ydolorū vt sicut y-
dola nō vidēt nec aliquē sen-
sū hnt: ita factozes ydolorū p̄-

uentur os v̄gor̄ ase: et nō se-
lū qui faciūt sed (oēs q̄ con-
dūt in eis) ab eis q̄st̄ a deo pe-
tētes auxiliū Prop̄hā vti-
litatē xp̄iane reliḡōis cōmē-
dās ait: gētes cōfidūt simu-
lachris q̄ iuuare nō p̄nt No-
m⁹) autē (israel sp̄avit i dño)
sp̄lū deuote colēdo & dñs (ad-
iutor ē eoz) p̄tra hostile iur-
sus. Nom⁹ aarō) sūmī sacer-
dotis (sp̄avit i dño) & nō sine
fructu (adiutor eoz et prote-
ctor eozū est). Quid p̄ singu-
la oēs de quacūq; cōditione.

Qui timēt dñm sp̄auerūt i
dño) et auxiliū i eo inuenēt
q; (oditor eoz & p̄ector eoz-
ruz est) Merc. Dñs) adiutor
est qm̄ dñs (mēoz iuit n̄ri) di-
cūt filii israel nō merid̄ n̄ris:
sed ex sua m̄ia: (& b̄ndixit. no-
bis) multispl̄icando in nobis
sp̄iritualia & sp̄alia B̄ndixit
domui israel: b̄ndixit domui
aarō). B̄ndixit oib⁹ q̄ timēt
dñm pusillis cū maiorib⁹) re-
ges et subditos equalis est il-
li cura de oībus. Hec benefi-
cia fecit vobi s; adhuc Adil-
ciat dñs) alia bona cōferēdo
(sup vos et sup filios v̄ros.
Benedicti vos) t̄ā maiores
q̄ m̄iores sitis (a dño) p̄r gēte

sue infusionem qui bene pōt
fideles suos a bñdicere. qz ip
se est (qui fecit celū et terraz)
Celū celi quod est celū em-
pireuz: quod est locus beato-
rum (domino) sibi retinens
tanq̄ demum glorie sue : qz i
eo magis relucet gloria eius
in angelis et beatis (terram
autem dedit filiis hominum)
pro habitatione in vita pre-
senti. Ad hoc precor: vt bene-
dicas : vt iustificati digne te
laudare possumus : qz. **Mor-
tui** in peccatis (non lauda-
būt te domine placida laude
quia non est speciosa laus in
op̄e peccōrie (nec) aliquis de-
scendentium in (infernū) S;
nos qui viuimus) vita gra-
tie (benedicimus domino) be-
nedictione laudis : incipen-
tes (ex) hoc presenti et conti-
nuantes et p̄suerantes i lau-
dibus dei (semper) sine fine.

**Psalmus. cxliii. in quo
monet ad laudem dei.**

Argumentum.

**Pro bñficio liberationis
a malo huius seculi.**

Introductio.

**Propheta. Deum quem
dilexi prius propter se et sup
omnia.**

Alexi nunc

ardentius (quoniam
am ex audiuit do-
minus vocem orōnis mee)
i angustiis. **S**po q̄ in angu-
stis exaudiar. **Q**uia dñs (i
clinauit aurē suā michi) p̄de-
scēdēdo peccōdi mee: et i hoc
expt̄ mīaz suā audacter (iuo-
cabo) eū (i dieb⁹) miserte mee
q̄s michi feci peccādo q̄ sunt
pleni laboris et doloris. **I**n
q̄b⁹ dieb⁹ necesse hēo iuocāt
est: qm̄. **C**ircūdedecunt me
doloris mort̄i .i. pctā vñ p̄-
cedit dolor et mort̄ aie. et ten-
tatiōes grauissime q̄ sūt (pi-
cula iferni iuenēt me) erraz
tē a te et expositū malis. **H**ec
me inuenerūt et ego. **T**ribu-
lationem et dolorē in h̄mōi
prosperitatibus sc̄li latētē i
quibus oblectabar (inueni)
quib⁹ tribulatiōib⁹ cōmōn-
tus (nomē dñi iuocauit) vt li-
berarer vñ seq̄t. **O** dñe libe-
ra aīam meā de oi i pedimē-
to seculi qz nisi adiuues cap-
tiua es (misericors dñs) i na-
tura (iust⁹) corrigēdo pctā et
vere misericors oīs qd p̄ p̄
effectum (et deus noster mis-
eret) actu. **V**ere misericors

et iust⁹: qz. Dñs custodit hu-
miles) a pctis et ab inimicis
suis expto credite qz ego (hu-
miliar⁹ tñ) mēte puul⁹ fecis
cozā deo (et liberauit me) ab
onere pctōy et psequētibus
me sua grā et xtute. Et qz sic
dñs liberauit aiā meaz: iō
Cōuertere aiā mea) i hui⁹
mudi turbationib⁹ demersa
ad deū in quo est vera reges
mentis qd̄ facere debes (qā
dñs bñficit tibi) multiplicat.
Certe bñficit tibi. Qz eti-
puit te (de mortē) pcti (et o-
culos meos a lachris) affli-
ctiōis p timore pene (pedes
a lapsu) recidit. Et hui⁹ i
pñti deo placeā n̄ tñ ita quē-
admodū futuro vbi. Place-
bo) pfecte et ex omi pte (dño)
vbi nullā mane afflictione iue-
niet (in regione viuoz) vbi
nec lachryme nec luct⁹ laps⁹
pedum: nec triste aut ifirmū
aliquid esse potes.

Argumentum.

Psalmus. cxv. i. quo monet
ad laudem dei pro domo sibi
propeta.

Reddi scili⁹
cetiq; placebo dño
i regioe viuoz (p
ptee qd̄) apui os

meum ad laudāduz deū (ego
aut̄ humiliat⁹). i. afflic⁹ (sū n̄
mis) a psecutiōe inimicōy.
Ego aut̄) i altitudine ptēpla-
tiōis dei posit⁹ et itelligēs q
hō nichil boni pōt hēe a se (di-
xi). i. pnūciaui (ois hō men-
dar) quātū d̄ se. Cū ergo hō
nichil boni ppriū hēat Quid
retribuā dño p oib⁹ bñficiis
(q̄ ip̄e (retribuit michi) Ego
tate r̄tributiōis nichil dignū
iueniēs qd̄ cari⁹ ē tibi (sacri-
ficabo) Accipiam) in deside-
rio (calicē passiōis p ei⁹ noie
sanguinē fūdere nō formidās
et qz calicē passiōis bibet non
est virtutis hūane: s; grē dei
(nomē dñi iuocabo) vt n̄ me
derelinquat i die tribulatiōis
Tota mea reddā dño). i. cō-
plebo opere qd̄ desiderabam
meip̄sū sicut optauerā passi-
ōni offerā actu (cozā omi po-
pulo ei⁹) vt ceteri exemplum
capiant: ideo sic reddam vo-
ta mea quia (preciosa. i. cara
placēs et grata est (moys san-
ctoꝝ eius) p noie et fide eius
assumpta. O dñe q̄ merito
ego moꝝi p te dederē. tñ quia
(ego seruus tuus) iure crea-
tionis: tñ qz (ego seruus tu-
us) iure redemptionis: tum

quia (filius ancille tue). i. ec-
clesie. Tñ etiam: qz tu. Diri-
pisti vincula) peccatorz meo-
rũ quibus erã qstrictus & qz
hoc nõ meritis meis: sed mi-
sericordia tua gñas agēs (sa-
crificabo tibi) meipsum i lau-
dem tuam. et nomẽ tuũ inuo-
cabo vt quod restat ad perfici-
endũ seruitutis tue implere
valeam: qz ergo ego (seruus
tuus sũ) **V**ota mea dño red-
dã. i. meipm in seruitutẽ tuã
(in qspectu ois populi eius)
vt alius exẽplũ laudis exhibeã
et hoc nõ in omni loco sed. (i.
atriis domus domini). i. in pũ-
ti ecclesia i qua esto: qz extra
ecclesiam non est verũ sacrifi-
cium: reddam autẽ vota mea
domino iam positã spe (i me-
dio tui hierusalẽ) celestis in
qua est eterne pacis visio.

Psalmus. cxvi. in quo mo-
net omnes gentes ad laudes
dei.

Argumentum.

Audate do-
minum omnes gẽ-
tes) (i. gẽtilis) lau-
date eũ omnes ppli) iudeo-
rũ ad fidẽ christi euocandi.
Laudandus est dominus.

Quã cõfirmata ẽ super nos
misericordia eius). i. repara-
ratio hois misericorditer p-
missa que nunc dicitur cõfir-
mata qz qd p pphetas circa
hãc pmissit per aduẽtũ chri-
sti compleuit (veritas domi-
ni) siue in his que pmissit pi-
is iustis. siue i his que mina-
tur impiis & peccatoribz ma-
net in eternum.

Argumentum.

Psalmus. cxvii. in quo monet
ad laudem dei.

Introductio.

Propheta inuitans omnes
ad laudandum deum ait.

Confitemi-
ni dño) qfessioẽ
laudis oēs gñas
lit (qm̃ bonus)
& solus p ipse essentialẽ bonus
qm̃ in eternũ mis̃a ei⁹ semper
subueniens deuote redẽrenti-
bus eam. **S**piritualiter in-
uitans israel ait. **C**onfite-
atur domino) cõfessione lau-
dis (israel qm̃ bonus quoniã
in seculum mis̃a eius). **I**nui-
tans tribũ sacerdotalẽ ait.
Confiteatur dñc) cõfessioẽ
laudis (domus sacro qm̃ bonus
quoniã in seculum misericordis

Psalmus cxviii

dia eius. **C**ircauit oēs de-
 quacūq; gente ⁊ nationes con-
 ditōe ait. **C**ōfiteātur confessio-
 ne laudis (oēs q̄ timent dñm
 qm̄ bon⁹ qm̄ i sc̄s mia eius)
 Benedico q̄ sit bonus qm̄ in
 me patet q̄. **I**nuocaui dñm
 de tribulatione et exaudiuit
 me) de angustiis liberando
 et in gaudiō (latitudine) in-
 duxit me. **C**ū autē **D**ñs) sit
 (michi adiutor) si tibeo hoīez
 quantūcūq; leuiat. **N**ō tm̄
 hoīem nō timebo: sed etiā qz
 ipse. **D**ñs est michi adiutor
 ego despiciā inimicos meos
 malignos spūs ⁊ vita et per-
 secutores. **E**t qz dñs est adiu-
 tor fortis. **B**onū est ⁊ fidere
 in dño) qui nō deficit i neces-
 sitate et vitam potest p̄stare
 eternam) q̄ ⁊ fidere in hoīe)
 cui⁹ sal⁹ vana est. **B**onū est
 sperare in dño) qui in se spe-
 rantes nunq̄ derelinquit) q̄
 sperare in principibus) q̄ se-
 ipsos a morte eripe non p̄nt.
Prophā ostendit exēplo sui
 q̄ bonū sit cōfidere i dño di-
 cens. **O**ēs gētes). i. inimici
 mei (circumdederunt me) qui
 cū ablatō q̄rebāt me interfi-
 cere (et i noīe dñi). i. non per-
 me: s; per auxiliū dñi conti-

git cōtrarium (quia vltus sū
 in eos. **C**ircūdantes circūd-
 derūt me) perseverā. es mi-
 chi i ppria persona mala in-
 ferēdo (et in eos) tā graues
 persecutores) vultus sum) in
 noīe dñi supra cuius erā ve-
 xilio manit⁹. **C**ircūdederūt
 me sicut apes) volentes me
 pungere gladiis tanq̄ acule-
 is) ⁊ exarserūt) iuidia niten-
 tes me velociter ⁊ sumere (si-
 cut ignis) spinas cito cōbu-
 rens) ⁊ in noīe dñi) contigit
 ⁊ trariū (qz vlt⁹ sū in eos) qz
 ea q̄ michi intulerāt in eos re-
 fusa sūt. **B**onū ē sperare i dño
 qz. **I**mpulsus euer suslū vt
 caderē) in mortem sed (dñs)
 quē solū adiutorem questui
 (suscepit me) ne caderē. **Q**z
 fortitudo dñi vtrunq; fecit. i.
 q̄ ipullus nō corui ⁊ euerlus
 steti: iō ipse michi (laus erit)
 ipm̄ cōcinā ipsū fortitudine
 meā dicā. q̄ in hac tribulatio-
 nis morte (fact⁹ est michi in
 salutem). **Q**uo circa. **T**or
 exultationis ⁊ salutis) rezo-
 net i secretis cordiū (iustozū)
 q̄ facti sūt tabernaculū dñi
 inhabitantem ipm̄ sanctum
Qualit̄ autē dñs sit fact⁹
 fortitudo ⁊ sibi sal⁹ ait **D**ex

tra). i. potentia (dñi fecit h̄-
tutē) dādo michi victoriā de
hostib⁹ (dextera dñi exalta-
uit me) q̄rahūilitate diuer-
sarū passionū virtute ei⁹ eleua-
tus sū: Ideoq̄. Nō moriar
morte eterna tanta virtute sti-
pat⁹ (s̄z viuā) vita gr̄e in xp̄o
ppetua r̄ q̄d̄ta hic ero (nar-
rabo) aliis (ops dñi) q̄ michi
sp̄z vbiq̄ auxiliat̄. Nō mori-
ar q̄z et si aliq̄ mala itulit mi-
chi dñs ad correctionē fecit.
qm̄ Castigās castigauit me
dñs ad emēdatōez (z morti)
et̄ne (s̄tradidit) sic solet casti-
gare suos ī multi d̄beribus
vt emēdatos eruata morte p-
petua. **C**ū āt saluatio hūa-
ni gn̄is sc̄a sit p̄fidē xp̄i pal-
si z gl̄ificati p̄pheta in p̄sona
hūani gn̄is petēs īgressū hu-
ius fidei dic̄. **A**perite obo-
apostoli dei z ecclē doctores
(michi) accessū ad fidē et sa-
cramēta ecclē q̄ iustificāt z p-
q̄ dāt īgress⁹ ad locū celestis
gl̄ie (z īgress⁹ ī eas laudabo
dñz hec porta dñi) dei patris
est ip̄e dñs xp̄s qui ait: nemo
venit ad patrē nisi p̄ me Itē
ego sū hostium p̄ me si q̄s in-
troierit saluabitur. **N**ū seq̄t̄
z (iusti intrabūt in eā) et pec-

illam intrabūt īngliam etee-
nā. Et iō o dñe. **C**ōfitebor
tibi) confessione laudis letus
gratias agēs (qm̄ exandisti
me) ī aduētū filii tui quē p̄i-
ores iusti tanto desiderio ex-
pectabant (z) ita sc̄us es mi-
chi ī salutē p̄teritū p̄ futuro
pp̄ certitudinē p̄phētie po-
nit. Et h̄c ī salutē nā **L**api-
dē quā reprobauerūt) sacer-
dotes z doctores iudeoz ad
q̄m̄ sacerdotum offiū specta-
bat edificare in fide z mori-
bus ppl̄m (hic fact⁹ ē ī caput
āguli) znectēs p̄ fidē ī semet
ip̄o duos pietes vnū. s. pp̄im
iudaicū: z populū gentilē. et
ita ex ābob⁹ zstituit vnū cor-
pus ecclē cui⁹ ip̄e caput est.
Adñō) p̄re sc̄us est medita-
toz n̄r̄ei⁹ (z ē mirabile) hoc
īcarnatiōis misteriiū (in ocu-
lis n̄ris) spiritualib⁹ qui cum
credēdo suscipim⁹ z clemētī
am admiramur **H**ec ē dies
salutis z gr̄e (quā) sp̄ualiter
merito fecisse dē domin⁹ q̄s
spiritualē in eo gratiaz hūa-
no generi exhibuit: z iō (exul-
tem⁹). s. corpoze (et letemur
mente (in ea) quia in hac die
redempti sumus. Et quia dī
es salutis ē. **O**dñe) q̄ potēs

es (saluū me). i. p̄cipem me
 (fac) hui⁹ saluatōis quā mū-
 do artulisti (o dñe) p̄ ip̄ez fa-
 cito iter illd̄ q̄ ad te post mul-
 tos labores reuertoz. ⁊ spo q̄
 ita erit: quia (benedictus). i.
 xp̄s q̄ venit in nomie dñi pa-
 tris sui. Prophā in p̄sona
 ap̄toꝝ ⁊ sacerdotū: nos sa-
 cerdotes. B̄ndixim⁹ vobis)
 subditis n̄ris (de) ecclia (do-
 mo dñi) de qua sumit̄ bap̄tis-
 m⁹ ⁊ eucaristia: ⁊ alia sacra-
 mēta i q̄b⁹ b̄ndictio ḡte dat̄
 vel augmētū. H̄ac aut̄ b̄ndi-
 ctionē nō dam⁹ ex nobis nec
 a nobis sed a deo ḡte sue ra-
 dius (illuxit nobis) ⁊ h̄ac po-
 testatē cōcessit. Et vos iā b̄n-
 dicti. Constituite dies solē-
 nes sicut natiuitatis resur-
 rectionis ⁊ ascensionis qui ho-
 nori dei per ecclia s̄t p̄secre-
 ti: ⁊ hoc nō tepide ⁊ segniter
 agētes: sed (in p̄densis) i. in
 frequētationib⁹ hoīz vt i ple-
 at̄ ecclia et nō cessabit̄ (vl-
 q̄) offm̄. s. altaris sacrificiuz
 sit finitū ita vt āte b̄ndictio-
 nē sacerdotū null⁹ p̄sumat de
 ecclia recedere. Consi-
 dicio diē solēnē ⁊ q̄libz dicat
 mesū. Deus me⁹ es tu) ⁊ iō
 (p̄fiteboꝝ tibi) cōfessione lau-

dis (de⁹ me⁹ es tu exaltabo-
 te) altitudinē tuam aliis p̄e-
 dicādo qui a te ab humilitate
 sum eleuatus. Cōfiteboꝝ
 tibi domine) p̄fessioe laudis
 (quoniam exaudisti me ⁊ fa-
 ctus es michi i salutē) vt me
 cū sanctis tuis in celesti hie-
 rusalē sociare. Prophe-
 ta concludēs hunc psalmum
 vnde lapsit exordiu ait. Cō-
 fitemini dño) ⁊ c. monens vt
 ad initio credulitatis n̄re vl-
 q̄ ad finem i deū nostrū fidu-
 ciam habentes eius laudem
 p̄seueranter confiteamur.

Psalm⁹. cxviii. in quo da-
 tur p̄fecta doctrina ad deati-
 tudinem consequendam.

Propheta i p̄sona omni-
 um sanctorum loquens ait.

Beati beati;
 tudine spei. i. di-
 gnū introdūxi ad
 vitam eternam qui sine ma-
 cula peccati mortalis) sunt i
 via) vite p̄sentis (qui in le-
 ge dñi) mādata eius adiplē-
 do p̄seuerāt. Beati q̄ scrutā-
 tur) diuinas scripturas que
 sūt (testimon) di vt itelligant
 cū peccauerit se cozā testib⁹
 deliq̄sse (⁊ i toto cozde). i. itel-

Psalmus cxviii Fo cxxvii

lectu et amor affectu (exgrūt deū) vt hēant amicu quē dū in scripturis vident. **B**ti dico q̄ ambulāt ī lege dñi. **N**ō in iniquitate: qz (q̄ operāt iniquitatem ī viis ei⁹) nō (ambulauerūt) lex em̄ dñi immaculata est vie ei⁹ vie pulchre. **E**t qz merito lex tua sācta custodiēda est. **T**u mādata mādata tua custodiri valde) non tepido corde: nō dissoluto oīa: s; fortiter cum magna diligētia et sollicitudine. **E**x quo tu dñe iubeas mādata tua custodiri p̄cor. **U**t dirigāt) opa ⁊ act⁹ mei q̄ p se tortuosi sūt (ad custodiēda mādata tua) qz nisi a te dirigant̄ vie mee ego michi n̄ sufficio. **A**tinaz dirigāt vie mee: qz. **T**ūc nō r̄fūdā) in futuro iudicio (cu) p̄fecte (persperero ī oīb⁹ mandatis tuis) cognoscēdis et custodiēdis in oībus dico ne peccando cōtra vnū efficiar oīm re⁹ quo ad penā dāni. **S**i direxeris vias meas nō ero tibi ingratus: qz. **C**ōsiterebz tibi: confessione laudis in corde meo directo et iustificato a te pro (eo qd̄ didici) a sp̄a sancto interius loquēte michi vel a sāctis patribus (iudica iusticie

tue) inter q̄ est q̄ obseruans p̄cepta tua iustificat̄ hic a peccatis: et in futuro r̄sequit̄ vitā beatā. **D**ico laudabo te recto corde ⁊ ī sup. **I**ustificaciones tuas custodiā) opera iusticie faciendo ⁊ qz scio diabolu circuire ad impediēduz (non me dereliquit) gr̄e tue assistētia: qz si ad momētum subtraxeris mādata tua meritoze adimplere nō potero. **P**rophā edocēs adolescētē etatē corrigere vitā suā dicit q̄rendo. **I**n quo corrigit adolescentioz viā suā) deprauatā sequēdo passiōes et concupiscentios iuueniles corrigit ⁊ ad p̄bitatis normam reducit: r̄ndet o dñe (i custodiēdo sermones tuos) q̄et passiōnū reprehēsiōem ⁊ mētis rectitudinē operant̄. **E**t qz ī custodiendo sermones tuos est correctio adolescentis: ideo. **I**n toto corde meo exgrūt te (ita vt nulla particula cor⁹ ⁊ dis mei) vacet ab inquisitione tui et p̄cor vt me adiuues ad impleiōem mādatoz tuoz. **I**n corde meo) in memoria mea (abscondi) p̄cepta tua diligēter memorie commēdādo sciens non alter a p̄fiss

me abstinere posse nisi assi-
dua eorū recordatiōe ⁊ hoc est
qd̄ legitur (vt nō peccē tibi.
Benedict⁹ est dñe) oī bñdictio
ne et laudedign⁹ de bono qd̄
in me īcepisti erudiēdo me in
eloq̄is tuis (doce me iustifi-
cationes tuas) pficiēdo qd̄ ī
choatū est qz frustra abscon-
dū ē ī corde eloq̄a nisi sequāt
opera iustitie. Noce me dñe
eloq̄a tua. qz) his doct⁹ (pro-
nūciaui) aliis credētib⁹ et di-
gnis (oīa iudicia) q̄ didici per
pphetas ⁊ ap̄los tuos q̄ sunt
os tuū In via testimonioꝝ)
dilectiōis tue ad nos q̄ sūt: in
carnatio natiuitas: mors: re-
surrectio: et hmōi (delecta⁹
sū) Itē ī via testimonioꝝ q̄ ē
xps ī q̄ sūt oēs thesauri sapie
⁊ sciētie dei absconditi: dele-
ctat⁹ sū sup oēs diuitias scli
Et qz tāte suauitatis sūt re-
stimōia tua: iō deinceps assi-
due. Exerceboꝝ in mādati-
s tuis) cogitando et operando
⁊ in his exercitatus (conside-
rabo) perfectius cognoscens
(vias tuas) Ex illa exercita-
tiōe eueniet ēt hoc qd̄ In ius-
tificationibus tuis medita-
boꝝ non obliuiscar sermones
tuos) Illas meditaboꝝ in his

exerceboꝝ. Dico non obliuiscar
sermones tuos: et ideo.
Retribue seruo tuo) qui
te solū verum deum co-
gnosco hoc. s. (viuifica me) vi-
ta grē tu q̄ vita es: ⁊ sic viuifi-
cat⁹ mādata tua dū p̄sbi-
ta voluit (custodiā sermones
tuos) S; qz nō p̄t sermōes
tui custodiri p̄ obediētā nisi
p̄us videāt p̄ intelligētā: iō
Reuela (absterge (ab oculis
cordis mei) belamen littere et
fac me sp̄ali sensu legis tue
mirabilia) ⁊ templari (consi-
derabo) qd̄ de lege tua qd̄. s.
sp̄aliter significent mirabilia
q̄ in (lege tua) ⁊ tinent. Reue-
la ⁊ illuīa p̄ceꝝ: qz. Incola
ego sū) peregrinus sū in hoc
mundo: ⁊ iō (nō abscondas a-
me mādata tua) tā p̄ a pere-
grino s; reuela michi tāq̄ a-
mico ⁊ p̄mēali vt in obsequi-
tū seru⁹ tuus desudet. Nam
Occupauit aīa mea) maxī
affectu vt ampli⁹ (desiderare
iustificatiōes tuas) .i. opera
iusticie tue nō ad hoz; vt ma-
li faciūt: s; (oī t̄ p̄) ēt ī aduer-
sis. Ideo vtiq; ⁊ cupiui desi-
derare: qz In crepasti) flagel-
lando (supbos) diabolu. s. in
eelo adā in paradiso terrestri q̄

se eleuauerūt i supbiā: et mō
 p tuos doctozes increpas ad
 uerlarias ptātes: mēbra dia
 boli: hereticos vt malos ho
 mīes maledicti i futuro (qui
 declināt) p supbiā ⁊ ztēptū (a
 mādati tuis) q̄b dicitur es
 Ite maledicti i ignē eternū.
 Quia maledicti sunt (q̄ decli
 nāt a mādati tuis) iō p̄coz.
 Aufer a me opprobriū) hu
 ius maledictiōis (et ztēptū)
 transgressiōis (qz testimonia
 tua exq̄siui) ad meā istructio
 nē nō ociole: et sōnolēter: sed
 strenue: et uigilāter: iō aufer
 opprobriū) qm̄. **D**icipes. i.
 spūs maligni studiose tracta
 uerūt qualē me possēt deice
 re p ztēptū mādatoz tuoz;
 s; seru^o tu^o exercebat in iusti
 ficatōib^o tuis) et tātomagis
 quādo forzi^o me ipugnari ab
 eis p̄cipiebaz. **E**xerceboz di
 co: qm̄. **M**editatio mea) ingi
 ter uerlatur circa (testimonia
 tua et gliliū meū) est seruare
 (iustificatōes tuas) qz uitam
 pollicent̄ eternā. **A**dhesi
 .i. zūcta ē (aia mea) cozpoz
 terreno: et cozruptibili cōsen
 tiens ei ad aliq̄ illicita: ne ex
 go inualecat petm̄: fortifica
 me: uita gēe dādo michi facul

tatē ne aia cōsētiat cozpi scio
 n. qz cupiscētia carnis moz
 tē opat̄ uiuificadico (scd; uer
 bū tuū) v; illd nō i solo pane
 uiuit hō: s; i oi uerbo qd̄ p̄ce
 dit d̄ oze dī: qz sicut pane coz
 p^o roborat̄: ita d̄bo de robuē
 mētis augeť. **Q**d peto obti
 nere zsidō: qz. **U**ias meas)
 malas: ⁊ iniquas in q̄bus in
 cesserā cōsītēdo (enunciaui et
 exandisti me) peccata mea di
 mittēdo: et qz cōdidisti ueniā: iō
 dñe. **D**oce me iustificatōes
 tuas) .i. decetero fac me opa
 ri scdm̄ p̄cepta tua. **N**on
 est satis bona agcrenili fiant
 debito mō: ⁊ ordie: ait. **U**itā
 iustificationū tuaz) q̄s legis
 lēa ptulit (instrue me) da mi
 chi uerū: ⁊ plenū spūalē intel
 lectū et ego sic istruct^o (exer
 ceboz) multiplici opatione i
 mirabilibus tuis (q̄ in figurā
 latēt. **E**xerceboz dico: s; q̄nqz
Anīa mea dormitauit) .i. a
 bono ope tepuit (p̄e p̄edio) i
 becillitatis cozpozee: sed tu
 dñe (confirma me) deinceps
 (i uerbis tuis) vt ablato pec
 cati somno instanter i eis ui
 gilē. **U**t possis confirmari: e
 dñe **D**esideriū) illud p quod
 ad peccatū uenit̄ seu diabolū

qui est ois (via imitanda amo-
net a me) tua gratia ne possit
mihī p̄ualere rī aliquod vitium
igerere secundū legē tuā ap̄d
te instituā q̄ est: vt sēp mise-
rearis (miserere mei). **Mise-**
tere dñe: qz iā. **E**legi viā vi-
tatis). i. xpm imitari et ei⁹ le-
gē seq̄ (et iudicia tua) q̄b⁹ iudi-
cas: et iudicabis vt est illud:
ois q̄ credit ī filiū hoīs hz vi-
tā eternā: et illud q̄ nō credit
iā iudicat⁹ est (nō sūz oblit⁹)
sz illa teneo in memoriā: r̄ ea
mecū s̄p tractaui. **Nō sū obli-**
tus iudicia tua. sed potius.

Adhesit). i. firm⁹ et st̄nbilis
fui in p̄ceptis tuis quib⁹ vo-
lūtātē tuāz testaris: et qz his
adherēs anteriorū peccatorū
indulgentiam merui q̄lo: ne
pattaris me de iteratiōe pcti
cōfūdi. **Nō tm̄ (adhesi testi-**
moniis) sed et. **C**ucurri ex-
pedite viā mādatorū tuorū o-
pere exequendo: et hoc iō: qz
Dilatasti) amplastī (coz me
um caritate patientia: longa
nimitate: et similibus virtu-
tibus. Dixi noli me confunde-
re: sed potius.

Legē pone michi dñe) pro-
ficere volenti non veterē tñi
nimis onerāte; et ī perfectā:

sed eā q̄ ad p̄fectionē iusticie
deducat q̄ est sola lex noua: r̄
eā habitā (exgrā) ī ea p̄ficien-
do sēp p̄diu viuā. **E**t qz non
est satis īgrere nisi intelligā
qđ exq̄iro **D**a michi intelle-
ctū (vt ad ei⁹ alta pueniā ī q̄-
b⁹ tota lex pendet: et p̄phete:
et habito ī intellectu (scrutabor
leges tuā) p̄fecti⁹ cognoscēdo
(et custodiā illā in toto cozde
meo) oēs vires meas ponen-
do vt possis mādāta tua ad ī-
plere. **Legē pone dico; etiam**
Deduc me) p̄ grām tuāz (in
semitā mādatorū tuorū); i.
altiora et strictiora p̄lilia tua
data ī euāgelio (qz ipsam (.i.
semitā (volū) tanq̄ tutiorē
pulchriorē et breuiorē. **E**t qz
ipsa bona volūtās a te ē oro.
Inclina coz meū) vt magis
et seruati⁹ ac deuoti⁹ seratur
(ī testimonia tua r̄ nō in aua-
riciā) aliqua; altitudinis vel
pecunie q̄ est ydolorū seruit⁹
Dico nō inclines coz meū in
auariciā: sed potius. **A**uer-
te oculos) iteriores (ne) cōcu-
piscāt vana scti nec delecten-
tur ī his terrenis q̄ vana sūt
r̄ caduca aut p̄pter vanitātē
bonam faciant: sed in temet
ipso q̄ es vera vita (viuifica

me). Quia vero timor auer-
 tit a vanitate precat dicens
 Statue. i. firma immobiliter
 (seruū tuū in eloq̄o tuo) vt ei
 firmū obediāt (i timore tuo)
 in quo declinat oīs hō a ma-
 lo. Bñ dico auerte oculos me-
 os a vanitate: et etiam. Am-
 puta falce tue gr̄e (oppobri-
 um). i. peccatum ex quo sequi-
 tur oppobriū sic qd occultū
 nescius hēo (quod tñ q̄sidera-
 ta humana fragilitate suspi-
 catus sū) ne aut in die iudici
 de eo possem cō uinci tibi iu-
 dici: audeo q̄siteri (quia iudi-
 cia tua) dulcia sūt cōsenti-
 nū seuera. Et quia dulcia sūt
 iudicia tua. Ecce concupiui
 mandata tua) adimplere (in
 equitate tua diuifica me hoc
 enim est vnum miserationis
 tue domū vt eloquia tua cu-
 stodientes: in tua equitate bi-
 uificemur. (Concupiui man-
 data tua) Et vt ea perficiā
 (euentat) de celestib⁹ (super-
 me mia tua) quame saluādū
 pmisisti quez vt consequar:
 bētat xps redimere nos scōz
 promissionem tuam factam
 abrahe q̄ in semine eius bñ-
 dicerent omnes generatōes
 Si veneris redimet nos Re

spondebo) audacter appro-
 biose loquētibus de fide me
 a illis a quibus crucifixuses
 vel quibus scandaliū est vel:
 stulticia q̄ verbum caro fa-
 ctū ē: et si timebo (qz speraui
 in cermōib⁹ tuis) q̄b⁹ dictū ē
 Nolite cogitare quō aut qd
 loquamini: q̄ sunt michi bōa
 arma et fortissima turris for-
 titudinis a facie inimici. Qz
 vero multi bzgentibus ma-
 lis negant fidam: p̄ceoy qd
 Ne auferas) i. auferi sinas
 (verbū veritatis) verbū fidei
 (de ore meo) i p̄secutione mea
 (vsq̄quaq̄). i. per oīa vt ipsā
 fidem negem (qz) metu iudi-
 ciorum tuozū pl⁹ merito (spe-
 rari) a te p̄nō auferas de ore
 meo verbum veritatis. Et
 si non abstuleris a me verbū
 veritatis (custodiā legē tu-
 am) in omne tps vite p̄ntis.
 Unde sequitur. Et ambula-
 bam in latitudine) veritatis
 in qua tota lex pende: quā i
 deū et in primum dilectionē
 meam extendo: nec non in in-
 imicos quod manus est) qz
 manducat tua quesui) dili-
 genter ea per scrutant vt cre-
 derem et intelligerem. Ambu-
 labam. Et) esset (loquebar)

S. iiii.

Psalmus .cxviii:

cōstantē ⁊ intrepidē (i cōspe-
 ctu regū) ⁊ p̄ncipū ⁊ p̄sidentē
 um q̄ terre repoterāt (d̄ testi-
 moniis) scripturarū tuarū cer-
 tās p̄ veritate vsq̄ ad mortē
 (⁊ nō cōfādebar) timore vel
 pudore vt cedere; eis aut ta-
 cere p̄pter eos: sicut i beatīs
 martyribus patet. Et medi-
 tabar i mādātū tuis q̄ dilexi
 vt per opus meditationis: et
 dilectiōis perficerem fructus
 Et q̄ meditatio mādatorū
 sola nō sufficit sine opere ait
 Et leuaui manus meas) a
 peccato mundas: ab effusio-
 ne sanguinis innocentis alie-
 nas (ad mādātā tuā) adiplē-
 da (que dilexi ⁊ exercebo; i iu-
 stificationibus tuis) sollicitē
 mētis affectu reuoluēdo vt q̄
 in his per l̄rā; idicantē sp̄uali-
 ter possis aduertere. ¶ Vir-
 iust: vt ego in exercitatione
 mea strenue laborem ⁊ in la-
 bore habeam cōsolationem.

Memor esto verbi
 tui facti (seruo
 tuo) in scripturis
 sctis p̄missionis
 vite etne (i q̄ michi sp̄e dedi-
 sti) adiuiscendi vitā eternam
 Nec spes (consolata est) me
 i afflictōe meā (q̄ eloquiū tu

um michi) i his angustiis po-
 sito etne vite pabulū submi-
 nistrat. Vere ⁊ solat? sū in af-
 flictōe meā: q̄ ⁊ si Supbi (ni-
 q̄ agebāt) valde iustos et bo-
 nos multiplici p̄ q̄ndo: verū
 tū quātūcūq; me ipellerent:
 ego) a lege tua n̄ declinaui) ad
 qd̄ tū instabāt supbi. A lege
 aut tua n̄ declinaui: ⁊. Memoz
 fui iudiciorū tuorum) q̄bus a
 p̄ncipio mūdi obediētes re-
 munerat: ⁊ ipios damnas: ⁊
 quō vnusq; sanetozū p̄mis-
 su tuo affligitur in p̄ntib; cō-
 solationē accipiat i futuro
 cōsolat? sum) ego: q̄ cognos-
 scēs sine dei ordinatiōe nullū
 interficere posse cōsolat? sum in
 tribulatiōibus meis certum
 me sciēs remunerandū a te.
 ¶ Vir iust? si se consolatus
 esset dolebat tū de peccatoib;
 b;. Unde ait Defectio). i. af-
 flictio ⁊ dolor (tenuit me pro
 peccatoibus) non pro michi
 mala i ferētibus: sed pro (de-
 reliquētibus: legē tuam) qui
 sūt multi valde. Pro illis de-
 ficiebam: sed vt auferrem te-
 dium a me cantabā tibi psal-
 mos ⁊ hymnos in corde meo
 Unde. Cantabiles) ⁊ ad di-
 cendum delectabiles (michi

erāt) laudes tue (i loco) misere vite pñtis i q̄ pegeinamur a dño. Memor fui) i cātādo tibi laudes: n̄ solū d̄ die s; ēt de nocte) nō solū tpe p̄speritatis s; ēt aduersitatis (nois tui). i. cognoui te eē dñm me seruū i iustū esse q̄ dñs seruū corripat (custodiui). i. patientiā habui q̄ precipiūtur in lege tua. **H**ec) nō aduersitatis (facta est michi) ad utilitatē (q̄) in hac aduersitatis nocte (iustificationes tuas exq̄sui) homo enī in aduersitate magis querit iustificari q̄ in prosperitate. **P**ropheta i p̄sonabiri iusti qui reliquit: mundi superbiam: honozum fastigia diuitiarumq; factā: tū ait **O** domine) tu es (por tio mea) non elegi mihi i partem aurum: vel aliquid mundanum: sed te solum qui es vera via ad beatitudinē: r̄ q̄ te in partem meam elegi de liberavi decreui apud meipsum (custodire legem tuam) p̄posui custodire legem tuam sed quia viribus meis nō cōfido. **D**eprecatur sū faciem tuam in toto corde meo misere mei sed; eloquium) per quod p̄misisti vt peccatores

in mortē nō obzures: sed misericordia cōsolares. **M**i sere re deprecor q̄ **C**ogitau) diligēter (vias meas) p̄iores cognoui q̄ nō erāt recte: r̄ id (cōverti pedes meos) id ē affect⁹ meos (in testimonia) p̄ceptorum tuozum vt ibi haberent viā: q̄ illa nō sinūt errare. **P**roposui custodire leges tuas sic q̄ etiam. **P**aratus sū) p̄rompta voluntate (vt custodiam mandata tua: r̄ non sum turbatus) aduersis me vndiq; circūstātib⁹: q̄ p̄pter x̄pm paratus sum aduersa: omnia sustinere **N**on turboz in aduersitate: p̄: q̄m. **H**u nes). i. deceptiōes. i. iqua ex probzariū iacula: et alia impedimēta quibus inimici mei post se me retrahere conabātur (circūplexi sūt me ex omni parte: frustra tamē) quia legem tuam non sū oblitus. **V**ere non solum oblitus: q̄ **M**edia nocte surgebant ad laudādū te de omnibus gratias agens: etiam de hoc q̄ me iudicabas flagellandum vt iustificares quia hoc si gnum est quod sum defamia tua. **Q**uid per singula. **P**articeps ego sum omnium

timētū) timore filiali (et cus-
 trodiētū mādata tua) De cō-
 stātia ī aduersitatib⁹ ī dñoz
 fido: qz Mīa dñi plena ē ter-
 ra: qz omnia dat nobis ex sua
 mīa: q̄ sole suū oziri facit sup
 bonos et malos mādata tua
 doce me vt intelligā p̄dicem
 et opere adimpleaz **O** dñe)
 propono ī bono firmiter sta-
 re et debeo: qz

Bonitatē fecisti cum ser-
 uo tuo) peccātē ad pe-
 nitentiā expectando peni-
 tentem ad profectum promo-
 uendo: pficientē ad gloriā
 p̄ducēdo: et hoc fecisti nō scōz
 meritū meū: sed (scōz p̄missi-
 onē tuā: ne peccātē in ira pu-
 nires: sed mīa consolares.

Ut apli⁹ ī grā pficiā. Boni-
 tatē) doce me ispirādo cari-
 tatem vt ex omoze oper: et sit
 mihi bōi delectatio (discipli-
 nam doce me) in tribulatio-
 ne patientiā tribuendo et sciē-
 tiam doce me (illuminādo in-
 telligētiā (qz mādaris tuis
 credidi) .i. ea opere compleuit
 di) Doce me: quia cōfiteor qz
 Deliqui) per actualē culpa-
 ma qua culpa non poteram
 liberari nisi per disciplinam
 deliqui (dico) p̄iusq̄ humiliā

rer) a te p̄ correctionē (p̄pter
 ea) ne rursus flagellis humili-
 arer (et mandata tua custo-
 diui). Deinde laudat iudicem
 vt impetret dicēs. Bon⁹ es
 tu) in te: et essētiā bon⁹ (do-
 ce me) opa iustitie eo qz bona
 sint sicut et tu bon⁹ es: Et ne-
 cesse ē vt doceas: qz Multipli-
 cata ē sup me iniq̄tas supbo-
 rū) demonū nitētū īpellere
 in peccatū: nō tñ refriguit in
 me caritas qz (ego toto corde
 meo scrutabor mandata tua
 et solationē requirēs ī eis (m̄-
 tiplīcata ē sup me liquitas)
 superborum qz Coagulatū)
 i. induratum est (cor eoz) sup
 me zira quoz obstinationez
 frigeriū suscepi ī meditatioe
 legis tue. Disciplinam dixi:
 doce me: Bonū mihi qz hūi-
 liasti me). i. qz me diuersis tē-
 tationibus exercuisti: qz per
 hoc didici mandata tua imple-
 re q̄ nō in supbia: sed in hūi-
 litate discūt Bonū mihi lex)
 ea angelica oze tue plata: qz
 vbiqz: et ī oibus me consolā-
 super q̄ tascūqz diuitias: et q̄
 cunqz amabilia huius seculi.
 Bonum mihi lex ozis tui et
 iustum est: quia o domine
 Manus tue:) sapientia: et

potētia tua q̄b⁹ volūtas tua
oīa operatur (fecerūt me (ad
ymaginē et similitudinē tuā (et
plasmauerūt me sc̄dm̄ eoy⁹
et iō qz ob hoc obligor ad ser
uitiū tuū (da michi) similitudi
nē intellect⁹ illusa (intellectus
vt discā mādata tua) clar⁹ i
telligā sepi⁹ i meditatione re
uoluā: et deuotus cōplectar.

¶ Prophā in persona ecclie
da michi dñe intellectū qd̄ si fe
ceris. Qui timent te timore
filiali. i. sc̄i viri fideles tui (vi
debūt me) sic illuminat⁹ (et
ide (lectabūt) de p̄fecta meo
sp̄tali hic i futuro. Itē ppe
hoc debes dare intellectū (quā
in v̄bo tuo). i. filio tuo: vel v̄
bo tuo quo bonis bōa p̄mit
tis (sup̄sp̄raui). **¶** Nō da itelle
ctū: qz iā Cognoui) q (iudi
cia tua) q̄b⁹ iudicas factētes
mādata: ⁊ nō fatiētes sūt nō
tū equa: s; eq̄tas: qz a iusto ⁊
equo nūq̄ diuidūti: cognoui
etia; q̄ iusto tuo iudicio (me
hūilisti) in hie miseris dei
ciēdo me in necessitate moriē
di propter iobediētie super
biā p̄mor̄ p̄cētū vt cor̄rige
res (⁊ ztra has miserias p̄cor̄
¶ Fiat mia tua) michi seruo
tuo vt q̄ ad tēpus sui hūilia

tus eterna gaudeā cōsolatio
ne (sc̄d;) p̄missum quo p̄missi
sti vt post hūilitatē afflicto
nis tribueres p̄sidiū ⁊ solatio
nis **¶** Veniāt michi miseratio
nes tue. i. affect⁹ p̄ie affectio
nis: ⁊ mie tue (et viuam) vita
ḡe i p̄tinet vita gl̄e ifutu
ro: que sola vera vita est qua
q̄ viuit nō timet mori: et hoc
iō (qz lex tua meditatio mea
est) q̄ dispōit ad gratiā habē
dā: ⁊ hitā augēdā **¶** Sic me vi
uifica p̄ miam q̄ hūiliter obe
dio: s; **¶** Cōfundant̄ sup̄bi (in
p̄ctis suis vt cognoscāt iniq̄
egisse aduersus me: ego aut̄ i
mādati tuis adiplēdis: oñ
dens eis expl̄iter q̄ oporteat
eos facere (exercebo) **¶** Et quia
cōtra impugnatōes molorū
opus est auxilio honorū ait.
¶ Cōuertant̄ in auxiliū meū
oēs (timētes te) filiali timo
re (⁊ q̄ nouerunt testimonia
tua) intelligendo ⁊ operādo.
¶ Pro me sp̄tali p̄cor̄: q̄
¶ Fiat cor̄ meū imaculatam
per remissionē oīm p̄ct̄ oꝝum
in operib⁹ iusticie que iustus
faciūt hoīem (vt iudicio dan
nationis suā me (non confū
dar) cum impiis qñ dicetur
eis. **¶** Te maledicti. ⁊c.

Tor pphete in psona sã
ctoꝝum p̄m vel ecclesie

Defecit oib⁹ (aia
mea) soli⁹ salua
toꝝ accēsa d̄side
rio ⁊ (in h̄bum
tum) qđ i p̄cipio de⁹ erat
ap̄d̄eū (sup) merita mea sup
spani vt ab eo redēptur⁹ in
p̄ciam reducar. Aia me ad̄fe
cit) ab oī appetitu frenorū ⁊
ēt oclī mei defecerūt (ocli mei
īteriores p̄ magnitudie d̄side
rii i p̄missū tuū qđ de celo veni
res: defecerūt oclī mei dico (di
cētes qm̄ ⁊ solaberis me mittē
do saluatoꝝe. In defectōe sp̄ūa
liū oclorū. H̄ cūs sū) ieiunan
do dormiēdo orādo et i aliis
sp̄ūalib⁹ erercitis (sicut vter in
p̄uina) ab ardoꝝe pcti īfrigi
dat⁹: ⁊ a noxiis desideris mor
tificat⁹ p̄cepta tua q̄b⁹ hoīes
iustificāt (nō sū oblit⁹) qm̄ ea
sp̄ custodierē: ⁊ adiplerē. Cū
fectūs sū sicut vter i p̄uina o dñe
Quot sūt dies serui tui) i. q̄
diu patlar ego istas miseri
as: q̄ diu retardaboꝝ i huius
mūdi tētatōib⁹: ⁊ necessitati
b⁹ (qm̄) isup factas de p̄leq̄nti
b⁹ me iudiciū. i. de diabolo:
⁊ satellitib⁹ ei⁹ ⁊ tere velociter
sub pedib⁹ n̄is q̄ nos p̄sequū

tur. Op⁹ est vt facias iudici
um: qz Narrauerūt mihi ini
qui) heretici ⁊ pagani multa
fabulosa et conficta vt me a
veritatis tramite detoꝝq̄rēt:
(sed nō) sūt michi ista placi
ta sicut (lex tua) que est lex i
maculata lex veritatis. Vñ se
quit Non sunt vt lex tua: qm̄
Oia mandata tua veritas) nullo
erroꝝe nulla falsitate p̄
miscēt vt pote que ab iessa
bili diuinitatis luce sūt deri
uata: talia aut nō sunt here
ticoꝝ p̄cepta: s; falsa vana er
ronea: ⁊ in perditionē dedu
cunt ⁊ quia veritas tua me
delectat (persecuti sunt me)
multa mala inferendo vt sal
tem me per hoc sue volunta
ti subicerent: sed tu dñe (ad
iuua me contra eozum dece
ptiones et persecutiones.
Opus est vt me adiuues di
cit ecclesia: qz tot fideles pro
defensioe veritatis tue ab i
qais infidelibus occisi sunt:
qđ Paulominus) .i. fere (con
sumauerunt me i terra) que
est afflictionis locus sicut ce
lum consolationis. sed nō va
luerant in toto me extingue
re: qm̄ (ego) in multis mem
bris meis (non dereliqui) vs

estate mandatorum tuorum. Sed ut possit perseverare usque in fine ait. Secundum misericordiam tuam ut possim viriliter desistere persecutoribus meis (et custodia) que in lege mandasti vel in eius angelio protulisti. Merito debeo custodire testimonia tua quia. Verbum tuum. i. observantia mandatorum tuorum. (i eternum permanet) in celestibus spiritibus qui dei mandata semper observant et nunquam ab eis per transgressione recedunt. Et quia non solum in celestibus creaturis permanet verbum dei: sed etiam in terra ait. In generatione priorum iustorum (et in generatione) iustorum novum testamenti (permanet veritas tua) que nunquam defuit in sanctis tuis (fundasti) ecclesiam introque populo in fundamentum uno quod est christus et permanet veritas in ea et hoc dispositio ne divina. An sequitur. Ordinatione tua perseverat lex veritatis tue in ecclesia et ratio est (quoniam omnia) temporalia: et eterna (serviunt tibi) omnia enim pro tuo nutu disponis: et si diverso modo. Confitebor quod lex tua ita valida est contra afflictiones huius seculi quod. Nisi quod

lex tua meditatio mea est) et non tamen ut sciam sed ut perficiam (forte perissem) in afflictione (in ea) Et quia meditatione legis tue me a perditione liberasti: idcirco. Non obliviscar iustificationes tuas) per totam vitam meam (quia in ipsis) iustificationibus (vivificasti me) per earum meditationem perseverando me a morte peccati. Et quia vivificasti me. Tuus sum ego) serviens tibi per omnia: et ideo (salvum me fac) perducendo ad eternitatem: quia iustificationes in lege tua contentas studiose (exquisivi) ad intelligendum et respondendum. Necesse habeo ut salvum me facias quoniam. Me expectaverunt peccatores) quasi in insidiis latitantes oportunum tempus ad ydoneas deceptiones querendo ad hoc (ut perderent me) faciendo me perire ad malum: sed inde non perii quia (testimonia tua intellexi) que me decipi non permittebant. In quibus testimoniis tuis intellexi. Omnis virtuose perfectionis sue (plurimum) esse (latum mandatum tuum valde). i. preceptum caritatis finis. n. precepti caritatis: quod preceptum ita

Psalmus cxviii

latū ē vt ad inimicos se extē
dat. Unde legē caritatis que
est finis 2sūnatiōis : ⁊ ideo.

Quō. i. q̄ fortiter q̄ ve-
hemēter (dilexi legem
tuā dñe) in cui⁹ signū 2tinet
meditatio mea est. Et ideo.

Sup inimicos meos) iude-
os paganos ⁊ hereticos itel-
ligētē (me fecisti) veritatem
tuā (qz mādatū tuum) ducit
me ad eternitatē qd nō facit
iimicos qz illi vel nō intelli-
gūt spūalr: s; puerle: vel nō
operat. Et n̄ tm sup iimicos
meos prudētē me fecisti) sed

Sup oēs docētes me) scri-
bas ⁊ phariseos q̄ se clauem
scie h̄e dicebāt (intelleri) sa-
cre scripture veritatē. ⁊ hoc
iō (qz testimonia tua medita-
tio mea est). i. diligēs iālitio
in spū nō in littera: nō enim
iā: sed i spū q̄esco que medi-
tatio nō ē illoz q̄ falla tibi sē-
tiunt ⁊ docēt. Nō solū super
docētes: s; ēt Sup senes). i.
antiqozes sacerdotes: ⁊ p̄nci-
pes (intelleri) meli⁹ em̄ intel-
ligit nouus popul⁹ q̄ hic loq̄
tur q̄ accepit q̄ ille senioz iu-
daicus: ⁊ hoc iō (qz mādata
tua quesui) interi⁹ non exte-
rius. Quesui: mandata tua

et cōpleui. Unde. Ab oi vīa
mala) que ducit i pditionem
(prohibui) affectus (meos vt
custodiā verba tua) qd aliter
fieri n̄ poterat. Nō. n. pecca-
ta et mādata se cōpatiuntur
A iudiciis) autē (tuis) q̄ per-
tinēt ad regulā viuētī conten-
tis in lege tua (non declinaui
qz tu) cui obedite debeo (les-
gē posuisti michi) qz si ab his
declināre iudiciis: in eternuz
iudicio 2dēnarer. Merito di-
lexi legē tuā: et diligo: quia.

Qloquia tua) facta sūt mihi
valde (dulcia) vīrb⁹ aie mee
dulcia dico (sup mel) et fauuz
q̄ ita s̄ vt eisde; gustatis oīs
erroris amaritudo de corde
2festim recedit. Per obedien-
tiam mādatoz veniēs ad al-
titudinē sapientie (intelleri)
nō esse ambulādum cuz ipiis
(p̄pterea oēm odiui viam iis
q̄tatis) Dilexi dñe legē tuam
p̄pter dulcedinē quā tñ senti
ēt diligo: qz. Verbū tuū) per
moysen: et alios p̄phetas ad
nos delatū est (lucerna) in tes-
ta: ⁊ veritas sub figura affe-
ctibus meis dirigendis ad te
lucerna q̄dem in huius seculi
nocte lucens: vt p̄caucā la-
queos furniuz: ita p̄ceptio

fouearū quas diabolus nobis
 preparauit: que prouidentia
 mea vitare non possem (et lu-
 men seminis meis) et hoc lu-
 mine p̄eunte: dum vie huius
 semitas gradiamur ad illam
 que via vera est p̄ducamur.
Et ideo. **Iuravi** et fremiter
 (statui custodire iudicia: ius-
 ticie tue) per quam perueni-
 tus ad salutē. **Iuravi** custo-
 dire iudicia iusticie tue tāq̄
 verus amator: eius et illam
Humiliatus sū valde) sed o-
 tu (dñe diuifica me) alter pa-
 rum valeret humilitas mea
 (scdm̄ verbum tuū) vt scdm̄
 verba tua vitā: et oīa cum dis-
 cretione faciā. **Et ideo** dep̄-
 cor: vt **Sacrificia** laudis ca-
 eritate non timore oblata) et
 acceptabilia et delectabilia
 sint tibi dñe) et iudicia tua do-
 ce me) vt illa intelligam et o-
 pere p̄pleam. **Doce me** opus
 est. s. ne errem: q̄ **Ania** mea
 s. mors et vita anime mee est
 (semper in manibus meis)
 s. in operibus quia si desino
 bene operari moriet̄ aīa mea
 et legē tuā nō sū oblitus. imo
 iugi meditatione illā tetinui
 vt regulā opatiōis mee. (le-
 gē tuā nō sū oblitus) q̄ licet

Doctores et sp̄s maligni (po-
 fuerūt michi) laq̄os. minas
 blādimēta seculi q̄scūq̄ ma-
 las p̄suasiones et p̄secutiōes
 vt caderā tū (de māda) tuis
 nō errau) male itelligēdo vt
 p̄tra opādo. **Nō** errau) dico:
 imo. **Hereditate** acq̄siui) i-
 firmā possessiōe q̄ (testiōia)
 et p̄cepta (tua) hereditas mea
 (in eternum) q̄ i eis exultat
 et delectatur cor meū: **Et idē**
Inclinavi cor meū ad faciē
 dñi) mābata tua p̄seuerāt vt
 q̄ in finē vite mee (p̄pter re-
 tributiōnē) vite eterne vt il-
 lam merear percipere.

Cor p̄phete i p̄ona ecclē
 in signū q̄ dilexi legē tuam.

I **Iniquos** nō q̄ hoīes
 s; q̄ mali. i. iniquoz vi-
 tia) odio habui) q̄ (legem tu-
 am dilexi) cui ipsi aduersant̄
Quia iniquos deuitam et rus-
 stobiam legē. **Adiutor** me-
 us) ad bona faciēda (et sus-
 ceptor me) (ad mala preca-
 uēda (es tu) vel adiutor in
 presenti et susceptor in futu-
 ro (et in verbo tuo) non in le-
 gē non in p̄phetas: s; in diu-
 nitatis p̄sidiū i quo nul-
 decipit in quo a morte absol-
 uimur (super sperau) **Idē**

Psalmus cxviii

Declinate a me) vos (o maligni sepeate. vos a meo proelio in quorum proelia diuina non valeo tenere religionem: et vobis declinat et separatis) (scrutabor mandata dei mei) quae michi spiritus praesent ac solamen. **L**upio domine scrutari mandata tua et ut hoc bene possim. **S**uscipe me) ad te fugietem: tua doctrinam cupientem a malorum impugnationibus liberando (secundum eloquium tuum) illud. **V**enite ad me omnes qui laboratis et ego reficiam vos (et diuina) in aeterna vita gratiae (et non confundas me ab expectatione mea) vitae eterne scilicet obtinere quod spero. **N**on confundas dico scilicet potius. **A**diua me) in hac vita ad bene operandum quia per me nichil possum (et saluus ero) tuo auxilio adiutus (et meditabor in mandatis tuis) sine fine. **N**on meditabor in mandatis tuis: quia attendo quod. **S**preuisti omnes discedentes a mandatis tuis) et hoc ideo (quia iniusta cogitatio eorum) est et vere iniusta: quia voluntarie recedunt a iusticia. **V**eniaricantes a lege dei naturalis sine scriptura (reputati peccatores terre) quia terrenis inuoluuntur delictis: et ideo in numero horum inueniar

(dilexisti testimonia) quae in lege (tua) sunt. **D**ilexi domine testimonia tua: et ne moueat ab illis. **C**onfige) comprime refrangit timore tuo (caruales concupiscentias) tecum conuenire tibi commoti tecum sepelire patens sicut ut in futuro tibi resurgere mereat a consideratione futurorum iudiciorum tuorum timui. **T**imui): et ideo feci iudicium configendo carnes meas (feci iustitiam) operi iustitiae exequendo non permittas tradi calumniantibus me spiritibus malignis qui sepe nocere michi moluntur. **N**on tradas me scilicet potius. **S**uscipe) me ut patronus (seruum tuum) non alterius (in bonum). **S**icut illi impellunt ad malum ut. **S**icut calumniando non superent me superbi. **S**icut diabolus et ministri eius qui superbissimi sunt. **D**ebes suscipere: quoniam **O**culi mentis mee a se (defecerant attenuati sunt ardenter intuendo) (in salutare tuum) christi ut ab eo veniat auxilium michi quia non possum propria virtute consequi salutem defecerunt enim oculi mei: in eloquium iustitiae tuae) rimando eius secreta quia transcendit humane intelligentiae facultatem. **E**t ideo. **H**ac

est seruo tuo) secundum misericordiam tuam) non secundum merita mea ut pro tua gratiam suppleas hanc ne infirmitatis defectum (et iustificaciones tuas doce me) ut ex utilitate sicut septimo operati possim aduertere. Benedico fac cum seruo tuo quia Seruus tuus sum ego) quia seruus dei intelligere voluntate domini iustitiam (da michi intellectum ut sciam testimonia tua) cognitio pleniori et impletione. Et desibes facere: quia Tempus est (faciendi) ut scilicet des michi intellectum ubertiore legis tue per quam non possim defendere contra hereticos quia (dissipauerunt leges tuas) iudei heretici non recte sed peruersae eam interpretantes Illi dissipauerunt ego autem e contrario. Dilexi mandata tua veraciter intellecta ad defendendum (supra aurium) quod pretiosius est quam metalla (et supra topazion) quam omnium gemmarum pulchritudine viciat. Propterea ad omnia mandata tua toto studio (dirigebar) implenda (omni viam iniquam odio) habens. Ad mandata tua dirigebar merito quia.

Mirabilia. i. digna admiratione sunt (testi-

monio) bonitatis domini vides quam et quia et quot olim in abraham et filiis israel et in ceteris fecisti (ideo scrutata est) ea (anima mea) querendo eorum intellectum ut cetera declarate cognoscant Et scrutans ea inuenio: quia Declaratio sermonum tuorum) qui in lege et prophetis continetur per nouam legem facta tenebras nostras (illuminat et dat intellectum) humilibus ut intelligant Quia mandata tua desiderabas et non erat michi bene vni posse.

Aperui os meum) petendo: pulsando (attraxi) bonis meritis (spiritum) sanctum quo facerem quod per me facere non poteram Et quia desiderio vehementer oro

Aspice in me) oculo pietatis et miserere mei) sicut iudicas miserandum alius (diligentibus uonem tuum) (ita domine iudica. Miserere dico. Gressus meos dirige) non secundum carnales voluptates: sed tua iustitia non quam ego volo sed qua tu iubes se mita incedam (et non dominetur mei) aliqua (iniusticia): quia tuo sum famulatus omnino incipat Et etiam) Redime) libera (me) a falsis criminatibus) (hominum) ut libere et quieto animo (custodiam mandata tua Et ut

C. i.

Psalmus. cxviii.

possum illa custodire **F**aciē
tuā illuā sup serū tuū) dā-
do mihi spiritalē legis intel-
ligentiā (et doce iustificatio-
nes tuas) vt quod ī filiis cer-
no p speculū certa pteplatio-
ne pspiciā **D**ixi et dbeo a te
dñe exaudiri. qz et si alias pec-
caui: veram tñ pēitētiā egi.
Lopiosas et lachryas (dedu-
xerūt oclī mei: qz nō custodi-
runt legē tuā) **M**erito dedu-
xerunt lachryas oclī: qz scio
qz **I**ustus es dñe et rectū iu-
diciū tuū) her. em̄ duo oīa sūt
intuēda peccati. **R**ectū iudi-
ciū tuum dico: vñ. **M**ādasti
p multos et multo tpe (legem
tuā) p̄tinētē (iusticiā et testimo-
nia tua) p̄tinentia veritatez
valde obseruari ita vt nullo
obstāte p̄termittātur. **E**t qz
inimici mei negligūt custodi-
re legē tuā **T**abelscere) defi-
cere (me fecit zelus me) sup
domo dñi dolēs (qz obliti sūt
verba tua inimici mei: obliui
scētes ei p̄cepta legis fecerūt
domū tuā spelūcaz latronū.
Ideo iste zelus est michi: qz
Eloquiū tuū ē) valde (igni
tu erurit vitia et accendit ho-
minē ad amorē dei et domus
ei) et raiptos illuā (et seru-

tu) dilexit illud) **E**x persona
populi xpiani zelus iste ē mi-
chi: et si. **E**go) adolescētulus
sū) etate sequens p̄tīm vete-
ris legis (et cōtemptus) qz in
p̄ncipio ab infidelibus mul-
tipliciter afflictus nichilomi-
nus iustificationes tuas nō
sum oblitus) quin sēp medi-
tarer et cōplerem. **M**erito. sū
oblitus qz **I**ustitia tua iu-
sticia ieternū) qz q̄ eam sequi-
tur gaudebit ī eternū (et lex
tua veritas) in nulla sui par-
te cōtinēs falsitatē veritas ē
nō vmbra: nō figura sicut lex
mosaica: sed res ipsa p̄missa
Pro qua veritate legis p̄-
pheta multa p̄ferens ait.
Tribulatio et angustia in-
uenerūt me) nō tñ fugiētē s̄
patat) ad oīa sustinenda: et
quātūcūqz leuiāt inimici tñ)
(mādāta tua meditatio mea
ē) nulla ei tribulatio me a le-
ge tua diuellerē potuit **I**ō tes-
tīoīa tua meditatio mea sūt
qz **E**qtas testīoīa tua) qz sēp
iusta sūt: nihil iniquū: nichil
inhonestū p̄ticipientia et in
eternū) regnum ducenti (et
intellectum da mihi) eozū vt
p̄ eozū intelligentia vitā pos-
sim capere sēpitnā. **N**ō dō tri-

hulatoꝝ agustia inueniēt a me
Clamauī in toto corde
 meo) qꝫ vñdīqꝫ sunt ho-
 stes vīlībīles et īuīlībīles (ex-
 audi me dñe) q̄ potēs es (iū-
 stīfīcātīōēs tuas req̄rā) vī fa-
 ciam. **C**lamauī ī sup (ad te)
 toto cordīs affectu (saluū me
 fac) hoc gñe saluatoꝝis (vt cu-
 stodiā mādata tua) q̄ bꝫ patur
 vīta eterna. **E**x magno oꝝan-
 dī affectu. **P**rueni) hozam
 oportunā ī q̄ solet fieri oꝝo: p̄
 occupauī facīez tuaz vt letꝫ et
 vīgīlās tibi occurrerē (et cla-
 mauī) p̄fundo cordīs clamo-
 re (qꝫ) ī p̄missīōībꝫ tuīs (sup̄
 sperauī sp̄ crescēs ī spe qꝫ faci-
 es. **E**t ē. **P**ruenerunt oclī
 mei) mane (ad) laudādū (te)
 ad modū strenuī opariū q̄ aī
 lucez surgit ad opandū (et vt
 meditarer eloq̄a tua) ad ītel-
 ligēdū & faciēdū ea qꝫ suauī-
 sē & īnfīamatiua tui amorīs.
M clamauī īstanter & p̄uenī
 vīgīlāter: p̄r̄oꝝ dñe. **V**ocē
 meā) exaudi scđz mīam tuaz)
 nō aliquo meritoꝝ meoꝝ res-
 p̄ctu) & scđz iudiciū tuū) non
 quo ī futuro iudicabis sed q̄
 supplicībꝫ parcīs et se dānā-
 tes a bsoluis (vīuīfīca me)
 moꝝtuuz lege pctī. **E**t opꝫ est

vt iustifices qꝫ p̄sequētes me
 dñis & sc̄tis. **A**ppropinqua-
 uerūt) & īllīgauerūt se (īnīq̄ta-
 ti) ex qua (p̄sequant me) et ad
 quā nīstū me trahere (a lege
 aut tua) q̄ p̄hibz p̄seq̄ īnocen-
 tes (lōge sc̄i sē). **E**t aut īmīcī
 appropīnq̄ueēt: s; tñ nō no-
 cuerūt: qꝫ. **P**rope es tu dñe)
 sc̄is tuīs vt eos adiuues & ī-
 mīcos repellas (& oēs vīe tue
 dītas) qꝫ siue me p̄mittas af-
 flīgi siue me ab illa liberes to-
 tuz iuste facis. **E**t hoc v̄e sc̄io
 qm̄. **A**b ītīo q̄ rōnis v̄lū h̄e
 cepī hoc (cognouī) de verbis
 tuīs qꝫ īmutabīlīa sūt. **T**u
 dñe p̄pe es **V**īde) ergo (hūīlī-
 tatē meā) q̄ tibi hūīlītoꝝ (terī-
 pe me: qꝫ legē tuā nō sū obli-
 tꝫ) qua dixīti q̄ se hūīlīat exal-
 tabī. **H**ūīlītatē dīco vīde
 & erīpe & ē. **I**udīca). i. dīscer-
 ne cām meā quā p̄tra diabolo-
 lū q̄ genꝫ hūānī tenet captī-
 uum ago (et redīne me) lan-
 guīne tuo ab eīꝫ captīuitate
 (vīuīfīca me) sc̄z vīta eterna
 (p̄pter eloquīū tuū) q̄ dixīstī
 q̄ credit ī me nō moꝝiet īeter-
 nuz. **V**īuīfīca me oꝝo dñe: qꝫ
Vōge a pctōībꝫ) p̄fīdis iū-
 deīs (salꝫ) n̄cā x̄ps: et hoc (qꝫ
 īustificatīōēs tuas nō exāstī-

rūt) ut intelligerēt eū i eis figuratum. Et si a peccatoribus lōge sit sal^o: tamen nemo desperet: quoniam. **M**ie tue multe dñe certe multe palā enim apparuisti nō q̄rētib⁹: vocasti refugientes: congregasti ignaros: te p̄ oib⁹ obrulisti (secūndum iudicium tuū) quo p̄ cis cōfitentib⁹ (vitiifica me). **I**deo cōfido a te exaudiri: q̄ Multi sūt (q̄ persequuntur me) fugando de loco ad locū (et tribulant me) affligendo ut a lege tua me retōq̄re valerent: ego tñ a p̄ceptis tuis (nō declinaui) sed fortis adheff qd̄ persecutionis martyrum ip̄e adimpletū videm⁹. **A** testimoniis non tantū nō declinaui: s̄ de declaratoribus volui. **A**ldi enī (p̄uaricantes) a lege tua et p̄re dolore de ficebam zelo caritatis: p̄uaricantes autē sunt (q̄ eloquia tua) dulcia tā vtilia (si cultodierūt). **D**ñe tu verax es et misericors ego vero cōstans & zelator legis tue: & ideo p̄re cor. **V**ide qm̄ mandata tua dilexi & zelans pro eis in me et in aliis: et ideo in p̄remi ūpo stulo (vitiifica me) p̄ gratiam tuam illā in me augmentan-

do: & hoc (in mīa tua): q̄ merita mea nō sufficiūt. **Q**d̄ vti q̄ facies: q̄ hoc dixisti i scripturis tuis q̄ vere sūt: a p̄ncipio ei quo locutus es oīa verba p̄cedunt a veritate creata que ineffabilis est secūndū quā iudicādū ē de oī v̄itate creata: & sō i etnū s̄ stabilia & firmā (oīa iudicia iusticie tue). **U**ox ecclie siue cuiuslibet iusti dixi in mīa tua vitiifica me: (et necesse est) quia.

Dicipes) hui⁹ mūsdirectores p̄secuti s̄ me) iurātis p̄tumeliosis & molestiis) affligēdo sine vlla cā: ego tñ fortis i passidē q̄ (a d̄bis tuis q̄b⁹ dixisti q̄ negauerit ne corā hoīb⁹ ego negabo eū corā p̄re meo (formid̄ autē cor̄ meū Et hoc facies. **A**ctabor sup̄ eloquia tua) q̄bus locut⁹ es cum vos p̄sequant̄ p̄pter iusticiā gaudete et exultate qm̄ merces vestra multa est i celo: letabor dico (sicut q̄ iuenit spolis) multa victis hostib⁹: letabor dico etiā in hoc q̄. **I**niquitatē odio hūi & aboiat⁹ sum) tāq̄ qd̄ vile & dānabile (leges sūt dilexi) tā p̄ quid honestū et vtile et d̄lectabile iugiter

meditando. In cuius signum
 Septies). i. sep̄ toto t̄p̄ebite
 mee que p̄ septē dies voluet
 vel septies. i. horis cōstitutis
 vt moxis est religiosis: et hoc
 cōfiteōdo oīa (iudicia tua) re-
 cta esse iusta s; nobis icōp̄e
 hēlibilia. Dilexi legē tuā me-
 rito: qm̄ Pax multa) inter
 in mēte (diligētib; legē tuā)
 q̄ ei amat deū: pacē cū fratri-
 bus necesse ē q̄ hēat (et nō est
 illis scādalu) q; nulli sunt oc-
 casio ruine pacē hūi: et etiam
 Expectabā) t̄p̄m tuū in lege
 michi p̄phetisq; p̄missū s; ne
 frustra expectares (mandata
 tua) q̄ i dei et p̄m̄i cōstitūt
 dilectiōe (dilexi) p̄ q̄ salus et
 pax acq̄rit. Nō ūt t̄m māda-
 ta dilexi: sed ēt. Custodiuit
 aīa mea testionia tua) q̄ i le-
 ge et p̄p̄his mādata fuerūt (et
 dilexi ea vehemēter) vt par-
 sim p̄te aīam ponere. Nō ūt
 dilexi: t̄m s;. Seruavi māda-
 ta tua) tāq̄ rē carissimā (et te-
 stimonia tua). i. illa q̄ p̄tinēt
 ad cultū latrie q̄ sūt q̄dā iusti-
 ficationes diuinitatis qd̄ tu
 meli; nosti (q; cēs) cogitati-
 ones mee desideria et opa sūt
 ante sp̄ctū tuū manifesta.
 Quia dilexi et seruavi māda-

ta iō o dñe Appropinq̄t de-
 precatio mea) vltq; ad thronū
 miserationis tue necōsonam
 meam a te repellas hoc dep̄-
 cor (da michi intellectus) quo
 sapiā et intelligā: nōl edm̄ sciē-
 tias mūdanas sed iuxta (elo-
 quiū tuū) ne p̄ h̄anā p̄udē-
 tiā euanesca. Nō solū app̄o-
 pinquet deprecatio mea: sed
 Intret postulatio mea) vltq;
 ad cōsp̄ctū tuū vt exaudias
 eaz hoc peto (eripe me) a ma-
 lis, imminētib; scdm̄ p̄missi-
 nē qua p̄missisti tribulatiō-
 nē et liberationē: graue. n.
 ē tādiulctari hic p̄tra carnē
 mūdā et diabolū. Da michi i-
 ntellectū et t̄c. Fructabūt la-
 bia mea hymnū) laudē et ho-
 norē glorioſi nois tui: et hoc
 faciem (cū docueris me iusti-
 ficationes tuas) q; aliter la-
 bia nō exultabūt nisi ipse do-
 ceas. Quod si ita feceris nō
 solū labia mea exultabunt: s;
 (pronunciabit lingua mea)
 aliis predicando (eloqū tuū)
 et iustum est (q; oīa mādata
 tua equitas: nichil enī est a-
 liud in eloquiis tuis nisi pax
 nisi equitas: nisi vita. Da mi-
 chi intellectum et cum hoc.
 Fiat manus tua). i. adiuto

rifituū sup me (vt saluet me)
 ab inimicorū i cursu qđ hac fi-
 ducia peto: qm̄ mandata tua
 elegi p̄ oib⁹ honozib⁹ et diui-
 tiis hui⁹ sc̄li ad faciēdū z ali-
 is p̄nūciandū qz hoib⁹ sunt
 ad salutē. Ideo man⁹ tua sal-
 uet me: qm̄, **C**ōcupiui sum-
 mo de sidereo saluationē eter-
 nā quaz non nisi a te solo h̄re
 p̄ssū (et) iō (lex tua) q̄ ad eam
 disponit et dirigit iugis (me-
 ditatio mea est) ita vt ide nō
 auertat aliq̄ cura seculi fiat
 manus tua vt saluet me z sic
 in futuro **T**uuet aia mea) cō-
 iuncta tibi q̄ es fōs vite: vita
 gloze: vera vita z in illa vita
 (laudabit te) laude p̄fecta (et
 iudicia tua) quibus iudicabis
 in futuro bonos z malos sin-
 gulis reddens iuxta opa sua
 (adiuabunt me) **D**ā michi
 verā vitā ad quā p̄ me n̄ pos-
 sū puenit̄ quinimo **E**rrauit̄ z
 periculose (sicut ouis q̄ peri-
 it) in p̄ini parētis trāzgressio-
 ne in quo oēs peccauerūt re-
 quire (seruū tuuz) c̄telimam
 ouē scapulisq̄ positā repositā
 ad pascua vite: et dign⁹ sū vt
 q̄ras (qz mādata tua non suz
 oblit⁹) sicut. n. de⁹ negligē-
 tes se negligit: itaqz quoz re-

quirentes se requirit.
Argumentum.
Psalm⁹ cxi. in quo in-
 stus petit liberari de ma-
 lis huius seculi.
Introductio. Vox iusti.
Cum tribus
 larer) suggestiōi
 b⁹ demonū alin-
 guis aduersariū
 r̄turiis p̄sequētū (clamaui)
 i ore seruēter (ad dñz z exaudi
 ult me) liberādo misericordit̄
Clamaui z in t̄ alia hoc ap̄t̄
 sime. **N**ō libera aiaz meā a
 labiis iūqs) a iudis q̄ xp̄s dñz
 s̄solū n̄ crediderēt: s̄ et imū-
 dis labiis blasphemare non
 metuūt (z a iūgua dolosa (ab
 hereticorū doctrīa q̄ nos a re-
 cta fide. linea exturbat̄ nitū-
 tur. **I**ust⁹ at̄ hesitans z re-
 mediū q̄rens ait. **Q**uid) aia
 mea dabit̄ (tibi: aut qđ appo-
 net̄ tibi) auxilii v̄l p̄siliū v̄l re-
 mediū q̄ te munitas p̄traliquā
 dolosā) q̄ iniq̄ laudet: p̄fectā
 difficile erit iuenire. **C**ui iter
 rogat̄ dī r̄ndet. **C**ōtra linguā
 dolosā tāq̄ armadabūt. **S**a-
 gitte) dei (potēd acute). i. ver-
 ba dei q̄bus sagittat̄ eoz ad a-
 more dei cū exēplis sāctorū

p̄cum q̄ velut carbones icēli
alios igne caritatis icēdūtet
vastat: in sibi p̄mis carna-
les affectōes et secularē amo-
rē. Clamaui operādo i tribu-
latiōe et etiā suspirādo dixi.

Heu i. gemit⁹ magn⁹ ē (mi-
hi) q̄ (icolat⁹ me⁹) i his mise-
riis (plōgat⁹ est) pegrinatio
mea ⁊ exiliū a d̄a p̄ria i lōgū
nimis p̄ducit: q̄ ⁊ si breue sit
t̄ps tū d̄siderio nimio essen-
di cū xp̄o lōgū v̄t. **N**ō ēt heu
ē mihi q̄ (hitauī cū hitātib⁹
cedar). i. cū mal⁹ et iq̄etis pec-
catorū t̄bris: aolutis iūq̄s zū-
fās (multū) ḡuata ē (aia me-
a) fuit icolat⁹ me⁹ grauis mi-
hi: q̄. Cū his q̄ oderāt pacē
erā pacific⁹) n̄ irat⁹ si turbu-
lēt⁹ cupiens cū oib⁹ si fieri p̄t
pacē h̄e: s̄ (cū loq̄bar) eis ver-
bū ditā p̄hibens eos a mal⁹
illī mali obstiati n̄ solū nō au-
diebāt s̄ multis tribulatiōib⁹
spugnabāt) sine aliq̄ iusta cā
Alegumētū.

Psalm⁹. cxx. i. q̄ mōdet fide-
deles recurrere ad sc̄tōs vt p̄
eorū intercessionē diuinuz au-
xilium acquirant

Propheta in persona eu-
iustibet iusti.

Introductio

Veuauit oculus

los (iteriores i s̄a:
ctos angelos ali-
os sc̄tōs a s̄stētes p̄tie dei q̄
(mōtes) dicūt q̄ alci digni-
tate: firmati et nitate inflam-
mati caritate: ⁊ sol iustitie lu-
ce illuminati: a q̄b⁹ eorū iter-
uētiōib⁹ meritis ⁊ oīonibus
(veniet auxiliū mihi) **N**ō dō
auxilia p̄lita p̄ sc̄tōs sicut p̄
mistros p̄rio sūt a deo sine q̄
null⁹ sc̄ōzū quicq̄ pōt auxiliū
cōferre ait. **A**uxiliuz meū a
d̄no qui fecit celū ⁊ terrā) om-
nē creaturā sup̄emā ⁊ icimā
Iust⁹ autē let⁹ et secur⁹ de
auxiliodei aie sue loquēs ait
Ne timeas o aia q̄ ille qui
custodit te. s. de⁹. **N**ō dabit
affectū tuū) i zmotiōem (vt
cadat i p̄c̄m (nec dormitabit
.i. nō pmittet te te p̄scere in
fide eius) qui custodit te) **E**c-
ce patens est q̄ (nō dormita-
bit neq̄ dormiet q̄ custodit is-
rael) q̄ sine vlla iermissiōe a
deo custodit qui eum sp̄uali-
um oculoꝝū itentōe p̄spexit
Sicut pet̄ it a d̄no vt non det
in cōmotiōem pedē tuū ita
erit q̄ **D**his custodit te) i bo-
no ip̄e q̄ fec. relūct terrā (d̄no

C. iiii

protectio tua super manū dexte-
rā tuā) .i. pteget op⁹ tuū dex-
ter. C. bonū ne ps impediat ini-
mica. Si te prexerit. Nec p-
speritatis fulgor tebzg et ela-
tione nec defectus terrenoz
Uret te) vt dep⁹siōe aduer-
sitatū secūbas siue frāgaris
Et hoc iō qz Dñs custodit te
ab oī malo) ab oībus isidiis
suūmici z vtrā. Custodiat
sep) aiām tuāz dñs) ne ei ps
dñet ptād adūse. Custodiat
aiām tuā) dñs) sic perfecte vt
(custodiat itro itū tuū) i scō
eū z gregatiōez vt lana sine i-
tres z hūilis (z exitum tuū)
vt cū corpore recesseris con-
tinue: z oī tpe sua custodiā p-
tegat te ne in chaos iferni p-
cipiteris. Argumentum.

Psalmus. cxii. in q̄ monet
ad desideriu z celestis p̄cie.

Introductio Prophe.

Etatus sum

in his q̄ deā ēē mi-
chi) a spū scō it⁹
in me per inspirationem la-
loquente z ab aliis pphel et
doctozib⁹ i scripturā suis lo-
q̄ntibus v z q̄ (i domū domi-
ni) .i. in celestem hieru salem
(ibimus) et perueniem⁹ ego

et alii michi consumiles v t ei
ues efficiamur sanctorum et
domestici dei. **U**te iust⁹ in
his que dicta sūt sibi letus in
de quali iā esset ibi ait o hie-
rusalē celestis. **S**tāteserāt)
iā spe in penetrabilibus tuis af-
fectus nostri nō labētes non
commoti: sed stātes imobilē
qz omnia ibi stāt nihil tran-
sit nihil ibi cadit: (i atris tu-
is hierusalem) nō terrestris:
hierusalem q̄ p̄phetas occi-
dit: sed **H**ierusalē) q̄ in celis
(edificatur vt ciuitas) nō sa-
rox molibus sed viuīs ex la-
pidibus que virtutum solidi-
tate consurgit: z sanctorum
societate nūq̄ dissoluēda ex-
truitur q̄ edificatur ad silitu-
dinē ciuitatū: qz iea est ciuium
vnitas marina vñ seq̄t (cu-
tus) ciuitatis (participatio ē
i idip̄sū) sicut ei vnū est sum-
muz bonū q̄ ab oībus diligi-
tur et participatur: ita vnus
aius idem affectus in oib⁹ est
Benedico q̄ nos ibim⁹ in do-
mum domini quā **I**lluc) sci-
licet ad illam celestem hieru-
salem (ascenderūt tribus) nō
quecumq̄ s z (trib⁹ domini)
que cognoscētes dominū se-
qui non distulerunt: trib⁹ do

mini sūt que per bona opa te
stant q̄ sunt vere israel. i. vi-
dentes deū per fidem p̄ dile-
ctionē operantes: ascēderūt
quidem ad laudendū (nomē
domini). Vere ibim⁹ Quia
illuc. i. i domo illa celesti (se-
derūt) ap̄li sācti i q̄b⁹ de⁹ se-
det ⁊ q̄scit sederunt dico) i su-
dicio (futuro cū christo iudi-
cātes (sup domū dauid). i. i. su-
p familiā xp̄i. Propterea ad
oēs loquēs ait. Vos oēs q̄
cupitis puenire in celestem ci-
uitatem. Inquirete que ad
pacē cōsequendā ptineāt ip̄i
us ciuitatis ⁊ exequimini ea
vt p̄ dilectionē pacis fructū
cōsequamini eterne felicitatis
(⁊ abūdātis pacis diligen-
tibus te) quia qui relictis ca-
bucis te deū sup oīa diligit a-
bundantia bonozum celestium
p̄teruet. Et iō propheta
orat dicēs o dñe Fiat ergo
(pax in virtute tua) vt nos vi-
culis caritatis astringas: si-
at etiā celestium bonozū (abun-
dātia) in his qui supeminen-
tes tāq̄ turres fortissime hanc
ciuitatem et virtute muniūt
⁊ proceritate decorant vt flu-
ant aliis dico fiat pax et ego
iam. Naquebar) iam predi-

cabam aliis (pacem de te) o
hierusalē. i. predicabam pa-
cem in te abundaret q̄ ad tri-
am tranquillitatem hic viue-
tes sine vera pace non possēt
peruenire et hoc loquebar a-
liis. Propter fratres meos
et proximos meos) vt ipsi vi-
culis caritatis astricti ad cō-
summationem huius edifi-
cii se perfectos exhibeant.

Non solum predicauit pacem
tuam o hierusalem sed Pro-
pter (te que es domus dei) q̄
sui) attraxi predicando ver-
bus salutis multos ciues ad
te vt electozum numerus ci-
tius completeretur

Argumentum.

Psalmus.cxxii. in quo mo-
net ad ascensum virtutum

Introductio.

Prophā i p̄sa viri iusti.

Dte leuauit
oculos meos) coz-
dis cozporis qui
habitans i celis) vñ credim⁹
venire n̄m presidium. Et o-
stendens quō leuauit ait Ec-
ce sicut oculi seruoꝝ) auxilioi
digētū (i manib⁹ dñozū) vt
aliquō bñficiū ab ip̄is ēcipiāt
vt si puniūt liberēt. Itē. Si

cut anesse simit (i manibus
dñe) respiciunt (ita oculi nostri
nunq̄ a contemplatione ei⁹
descendent quousq̄ (misere a
tur nostri (a tribulationibus
liberando vel quecuq̄ bene-
ficia largiendo. Et ideo Mi-
serere nostri domine) qz cor-
pus nostrum passionibus la-
borat (miserere nri) qz ai⁹ nē
opprobriis affligit: necesse est
vt miserearis qz abūdāt pas-
siones in quibus despecti (su-
mus) et derisi a malis. deri-
dētur enim fideles ab hereti-
cis: pauperes adiutibus hu-
miles (a superbis) Ideo etiā
miserere: qz non tñ corpus:
sed. Anima repleta est) ama-
ritudine multum b̄ nulla ps
eius sit immanis: sumus enī
(opprobrium abundantibus
i. diuitibus huius seculi qui
derident pauperes (et despe-
ctio superbis (qui despiciunt
humiles

Argumentū

Psalm. cxxiii. i quo mo-
net oē bonum nēm deo esse
ascribendum

Introductio

Iusti cognoscētes a solo
deo liberari a malis huius
seculi dicunt

Teat nunc

Israel populus do-
minigratias agēs
Nisi qz domin⁹ erat i no-
bis (p spūale auxilium
nullaten⁹ euasissim⁹ Nisi qz
dñs erat i nobis). Cū insur-
gerēt) carnales hoies p̄seqn-
do nos (forte vitios deglatis-
set nos). Itē nisi qz dñs erat
in nobis. Cū (exardesceret)
furoz eoz in nos): iudatio
tribulationum (absozbuisset
nos) Quia dñs erat i nobis.
Aia n̄a, pertrāsiuit) illela
(torrētē) p̄secutiōis: dicēs tu
aliqs qz ēt si dñs nō fuisset i
nobis (aia n̄a p̄trāsiisset (ipe-
tū t̄tationū aut farias dmo-
nū aut ipiozū hoim p̄secutio-
nes hūana d̄tute itolerabites
certe n̄. imo qz trāsiuit auxiliā-
te deo: sic. B̄ndict⁹ dñs qz nō
dedit nos) i venatiōe (dētib⁹
crudelitatis (eozū) Et qz sua
ḡa Aia n̄a sicut passer) qñ
qz eripit de laqueo (et epta est
de laqueo venatiū) spiritū
malignoz qz ad venādū aias
laqueos extēdūt i z cupiscēti-
is seculi: z dulcedine p̄tissi-
te. Et nō tñ aia erepta ē h̄)
I aq̄s cōtrict⁹ est (p dñm qz

persecutiões scōz ad nichiluz
redacte sūt: cū capet neq̄ant
quos decipe tētabāt (et nos
liberati sum⁹) Qui gauden
tes et exultātes q̄sitemur: q̄.

Adiuuorū n̄r̄) i virtute dī ē

Argumentum

Psalmus. c. xxiii. in quo
monet q̄sidere solo deo

Introductio

Qz aut bonū sit confide
re in dño patet quoniam

Qui confidunt

in dño) toto corde
habitates fide ca
ritate formata hierusalē sp̄i
alem. s. ecclesiam (non cōmo
ueh. ē) a bono pposito siue a
x̄po (sicut nec mons syon (.i.
x̄ps in quo fūdata est ipsa ec
clesia.) Confidens in dño (non
qmouebit: qz. Mōtes) .i. an
geli pphē apti q̄ in modū. p
ceritatē mōta n̄e supeminēt
cūctis i sāctitate sūt (i circu
tu eis (quasi mur⁹ et (dñs in
circu ita populi sui) vt muni
niē: ⁊ alta defēsiō (ex hoc nūc
et vsq̄ in seculū) sicut ipse dī
gnat⁹ est polliceri dicēs: ego
vobiscū sum vsq̄ ad consum
mationem seculi. Vere si cō
moueunt cōfidētes in dño

Qm non relinquet dñs ptā
tem) peccatorū saper (iustos
electos suos ne forte (iusti) in
lōga tribulatione desperan
tes quertant ad malū ⁊ (extē
dāt) ad iniquitatē (man⁹ suas)

Et qz in bono firmi merent
pmiari ait Bñfac dñe bōis)
ope (⁊ reeris corde) bñfac dī
co: defende cōforta exalta co
rona et gloria eos Et quia
mali merent etiā puniri ait
Declinātes āt) a iussis dei
(adducet dñs i obligationes)
pene eterne cū demonib⁹ ob
stinatis (in iniquitate) tūctan
dē erit pax (super israel) di
scordiarum omnium p̄cipi
bus confusis

Argumentum

Psalm⁹. cxxv. in q̄ monet
ad gaudiū p liberatione

Introductio

Propheta in persona re
dēptorū.

Quam conuer

terit domin⁹) vni
uersū mūd sub dia
boli potestate captiuū fcti su
mus) vere cōsolati. Unde se
quitur. Tūc) rum dñs con
uerteret (repletū est gaudīo
os n̄m) p̄dicando pacem

Psalmus. cxxvi.

in ubo p̄dicādo salutē) & lin :
gua n̄a exultatiōe) uō. n. suf
ficim⁹ tantas explicare lau
des pro gr̄a qua latuamur.

Tūc) post p̄uersionē multo
eū (iter gētes) aliq̄ nōdū con
uerſi admirātes de tāta mul
titudine p̄uerſoz: & tāta ma
ieſtate miraculozū q̄ ſiēt per
ſāctos p̄gaudēdo dicēt (ma
gnificauit dñs facers cū eis)
i fidelib⁹. **Q**uō ſācti p̄firman
tes dicūt: & vere Magnifica
uit dñs facere nobiscū) nos
nobis malefecim⁹ q̄ sub pec
cato nos vendidim⁹: sed re
dēptoz nos liberās nobiscuz
bñferit bñ (facti ſamus letā
tes) qui p̄ius eram⁹ captiui
Et qz magnificasti faceē uo
biscū: iō **Q**uerte dñe capti
uitatē n̄az) qua captiui sub
diabolo tenemur (ſicut toz
rēs i aultro) ut ſicut torens
q̄ eſt ligatus frigoze hyemis
ſiāte australi vento ſoluif: et
currit: ita flante ſpūſcō ſolu
ti a peccatis currem⁹ in pa
triā celestem **I**n q̄ curſu ſz la
boz ſit ſz nō iō deſiſtēdum: q̄

Qui ſemināt i lachrymis) i
hac valle plozatōis) i exulta
tiōe merēt) fructū eterne bñ
tudis quē coligēt: ex opibus

bonis q̄ ſemināt. **I**ſti tales p̄
ficiēbāt. **E**ūtes) de virtute i
virtutē (ſiebāt) ſup calamita
te hui⁹ vite (mittētes) quaſi
aſi ſe p̄mittētes in illo ſeculo
futuro (ſemina ſua) opa ſua
bona **P**redicti. **E**ūtes ibāt
& ſiebāt) ſz poſtea (uenientes
autem ueniet) ad iudiciū qd̄
erit cōe oim. **V**eniet dico (cū
exultatiōe) p̄ferētes dño bo
na opera ſua vñ remunera
tionē recipiunt

Regumētū

Psalmus. cxxvi. in q̄ mo
net ne aliquis bonū quod
in ſe cernit p̄opriū virti
bus aſcribat

Introductio

Propheta i bonis opib⁹
lerati ſumus totum tñ atri
buendum eſt deo: quia

Domini
edificauerit do
mū) quācūqz ſpūſ

lē. ſ. eccleſiā ſiue aīaz) aliqūā
ut dei ſit hitatio (ibanū labo
rauerūt q̄ eā edificānt) p̄di
cādo aut ſacramenta mini
ſtrādo labozāt: ſi ei q̄ planta e
aut q̄ rigat eſt aliq̄d ſz q̄ ſice
mētū dat) **S**icut p̄le nō p̄t
aliq̄s edificare: ſic **N**iſi dñs

custodierit civitatē) edifica-
 tā. s. ipsā ecclesiā que de mul-
 tis est collecta: & bñ nūnita
 virtutibus (frustrā vigilat q̄
 custodit eā) vanus est oīs la-
 hoz vana oīs custodia nisi do-
 min⁹ operet. Et cōvert⁹ ad
 milros ait. Tanū est) ergo
 (vobis) o ministri (āte lucem
 surgere) q̄ xp̄s est: q̄ qui sur-
 git añ lucē nocturnas tene-
 bras palpat: vos autē postq̄
 expectaveritis in humilitate
 (surgite), .i. surgetis ad p̄ci-
 patiōē dīuīe glīe: humilian-
 tīb⁹ em̄ sedebat ascēsus & ex-
 altatio. Nos inquā surgetis
 q̄ māducatis panē p̄nīe ī hoc
 seculo: Sed q̄n erit hoc factū
 Cū dederit dñs dilecti suis
 somnū) mortis t̄p̄alis: & cum
 dederit tūc apparebit q̄ sunt
 hereditas dñi apparēbit qui
 sunt filii quozū (merces) erit
 xp̄s (fruct⁹) bñdict⁹ (vētris)
 virginalis. Et vñ facta ē hec
 hereditas: q̄. Sicut sagitte ī
 manib⁹ potētis) & forā hoīs
 adteriēdū (ita) apli (filii) p̄-
 phetarū q̄ dicunt excussī: q̄
 clausa & coopta sacra q̄ cōti-
 nebāt de⁹ excussit illa & mās-
 se) aut mīlī sunt de manu
 dñi vsq; ad fines terre q̄ coz-

da hominum diuino amore
 transfigerent.

¶ Argumentum.

¶ Psalmus. cxxvii. ī q̄ mo-
 net caste timere deum.

¶ Introductio.

¶ Timete deum: quoniam

Timete omnes
 qui) cuiuscūq; cō-
 ditiōis sint q̄ (ti-

ment dominum) timore filia-
 li: cuiusmodi sūt (q̄ ambulant
 ī p̄ceptis suis obediēdo: q̄ sūt
 vī e veniēdi ad eternā vitam

¶ Prop̄hā quert⁹ ad ip̄os
 timētes deū q̄ si ad vnū loq̄nt
 ait. Bt̄s es) spe hic de labo-
 re (& bñ tibi erit) in futuro d̄
 fructu: q̄ operam tuozū qui-
 bus deludasti vt ad eternita-
 tis fructuū puenires merces
 dē a dño recipies Letex si ti-
 mueris deum. Virtus tua)
 cui Idiuiduo amore copulat⁹
 (sicut vitis) abūdabit bonis
 opib⁹: & odoze fame ī illis q̄
 tibi ī xp̄o adherent. P̄tes-
 rea sūt times deum Opa) tua
 bona ex p̄dicta b̄p̄ozē genita
 (sicut nouelle oliuaz) virent
 virtutibus & caritat: & pacis
 oleo vnda ex oī parte mentē
 tuā reficiunt. Ecce sic bñdi-

Psalmus cxxviii

etetur hō qui timet dñm) his
ita locupletatus diuitiis. Cū
aut tot bona preparāt timē
ti dū: o timēs dū opa: q̄ Se
nedicat tibi dñs) in quē cre-
didisti veniēte scd̄; carnē (ex
sp̄) & (videas bona) celestis
(hierusalē) que nō trāseūt s̄
eterna sunt (oib̄ diebus vite
tue). i. in eternū: Et retribu-
tionē op̄e tuor̄ capias & vi-
deas pacem eternitatis que
omne malū excludit: que vi-
dentibus deum hic perfides
dabitur in futuro.

Argumentum.

Psalm⁹. cxxviii. in q̄ mo-
net ad tolerantiam. exemplo
omnium sanctorum.

Introductio.

Ecclēsia quasi rñdēs q̄
reliis infirmorum querelātū
q̄ tot mala perferant in pñ-
ti seculo ait. O filii nolite ad-
mirari & turbari: qm̄

Sepe expu-
gnauerunt) sepe
afflictionibus af-
fecerunt me matrem omnium
fidelium a primo tempore es-
tatis mee: vnde i abel expu-
gnata sum a fratre malo & p-
dito cayn. Sepe expugnaue

rūt me a iuuēntē mea: etenim
nō potuerūt mihi) preuale-
re vt me traherent in consen-
sum peccati qz dñs protectio
mea est. Sed cū palā nocere
nō possent: nixi sunt occulte
nocere. Vnde supra doctū
meū fabricauerunt peccato-
res) insidias. i. ex ea parte in-
sidias fabricauerūt ex q̄ ve-
lut a dorso positi facile vide-
ri non possunt & lōgo t̄pe cō-
tinuauerūt (iniq̄tatē suam).

Sed hec persecutio non du-
rabit: qm̄ Dñs iust⁹) ad hu-
militatem reducet colla sup-
borū: & cernicolarum pecca-
torum (confundantur) de ini-
quitate sua. qd̄ erit cum vide-
rint se dānari (& conuertant̄
retrosum). i. inefficaces & in-
potentes appareant (oēs) q̄
ex odio sanctam ecclesiaz p-
secuti sunt. **F**iant) aridi &
siccī ab omni humore gr̄e: et
sine fructu bonorum operū
(sicut frum tectorū) quod q̄
cito cepit crescere tā cito are-
scit. De quo teno. i. de q̄bus
malis (nō implebit manum
suam) aliquo bono opere ad-
offerendum deo: & angelis
(qui) in sine mādi (metē). i.
separabit bonos a malis (et

quam san) non implebit in
de agel. i. aliquā bonā opa
tionē q̄ sit remuneratione di
gna qz null⁹ in talib⁹ fruct⁹
cōperitēq̄ manu vel sinu ab
angelis porret (qui). l. ange
l⁹ (manipulos). i. iustos (col
liget) siue p̄gregabit. Nō sup
bis inanitee opantib⁹ nulla
bñdictio dāda est iō illis ma
lis. Nō dixerūt sci (q̄ p̄teri
bant) nns ad celestia (bñdi
ctio dñi sup̄ eos nec ēt dixerēt
(bñdiximus vobis) ex parte
nr̄a (in noīe dñi) q̄s nouerāt
in futuro iudicio iudicādos

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxxix. in quo mo
net ad penitentiam.

¶ Introductio:

¶ Propheta in persona pe
nitentis: o

Domine ad
quem est recurs⁹
verus (clamauit
ad te corde feruenti (de pro
fundis) miser iax. culpe ⁊ pe
nei q̄b⁹ opp̄ssus iace o q̄ diu
hic vīuo (dñe) quē solū recur
ro qz sol⁹ potes liberare cla
mātes (exaudi vocē meā) Ex
audi dico imo p̄cor q̄. Mīa ⁊
clemētia q̄ aures tue) dicunt

intendant in vocem deprecā
tionis mee) vt relaxēt peccata
mea. Peto vt peccata dimit
tas: qz. Si iniquitates). i. pctā
q̄ aut cogitatione at̄ sermōe
aut certo ope cōmittim⁹ (ob
seruauit) vt scdm eas iudi
care velis (dñe q̄s sustinebit)
te iudicē: certe null⁹. S; hec
est vna spes mea. Q; apud
te p̄piciatio est) qm benign⁹
⁊ misericors es: et p̄stabilis
super malitia (et p̄pter leges
tuā) que p̄mittit penitētib⁹
miam (sustinuit) patiet̄er (te)
flagellātē: ⁊ p̄mia differen
tē expectaus miam liberātēz
et iusticiam retribuētem.

¶ Propheta zuersus ad au
ditores ait utiqz. Sustinuit
anima mea) confidenter (in
v̄bo ei⁹) quo p̄mittit ⁊ red
dit sustinentibus adiutorij
inimō etiam post veniam te
gnūm quod verbum dei quia
nanq̄ fallit semperqz verum
est secure (spauit anima mea
in domino) Sic anima mea
sperauit: et. Israel. l. v̄t ius
tus (speret in domino ⁊ hoc)
a p̄ueritia vsqz ad mortem:
aliter enim nō prodest spera
re in domino nisi speraueris
vsqz ad finem. Merito.

lāratīs p̄misit dño) quem co-
 luit (iacob) p̄misit aut̄ et vo-
 cū vouit vt aduētū sue incar-
 nationis redimeret gen^o hu-
 manum. (Iurauit) dauid nē
 dño ita dicens. **Nō** introibo
 in tabernaculū) celestis pala-
 tii qđ ē hītatō mea: nec ascē-
 dam sessur^o ad dexteram pa-
 tris vt iē ređes & finis laborū.
Nō dabo somnū moyā o-
 culis meis & palpebris meis do-
 mitationem) Item. **Et** nec
 (ređem t̄pib^o meis). i. n̄ p̄us
 ascēdam crucē mortī p̄xim^o
 (donec) p̄parē habitaculū si-
 gnū deo p̄tī in cor̄dib^o electo-
 rū per fidē **Ecce** nē dauid ad-
 impleuit qđ p̄misit p̄misit qđ n̄
 ređesceret (donec) dom^o dñi
 eēt edificata. **Ecce** eī (audi-
 uim^o) p̄ p̄phetas (eā) futurā
 (in effrata). i. bethleē in qua
 natus est ip̄e edificator p̄nci-
 palis et fūdatōr) (& sicut audi-
 uim^o) in iudeis eccliam i cho-
 arā: ita postmodū (iuenim^o
 eā in cāpis silue). i. igētibus
 q̄ p̄ius erāt silue dia boli cu-
 bicula: vbi erāt vepres p̄do-
 latricie: s̄z nūc cāpi facti sūt vo-
 mere p̄dicationis arabiles:
 v̄do fructificantes. Nos v̄o
 audietes i p̄phēā qđ ecclia edi-

ficata sit. **Introibimus**) & in-
 habitamus in v̄nitate fidei i
 vinculo caritatis v̄niti in do-
 mū quā de effrata venientes
 (audiuimus: et adoꝛauim^o)
 vbi audiuntur p̄dicatoꝛes a
 postdiorū qui quasi (pedes)
 sustentātes totū corp^o ecclie
 sūt **Et** cōuers^o p̄pheta ad
 dñm ait: o Dñe iā expleuisti
 iuramentū tuū reddidisti vo-
 tum: iuenisti locū deo iacob
 iā p̄duristi ex salutarī tuo ec-
 clesiā **Surge**) nūc a mortuis
 (in requiē tuā) i patriā cele-
 ste nō solū (tu) s̄z (et) ecclesia
 tua quā sanctificasti sāguine
 tuo: q̄ (archa) dē: qz in ea est
 manna. i. sac̄m eucaristie in
 ea & ab̄le legis. i. doctrīa veri-
 tatis: in ea virga aaron. i. po-
 testas sacerdotalis. **Et** te eō
 te ad patrē p̄ cor: vt. **Sacer-**
 dates tui) seruiētes tibi deno-
 te (iduātur iusticiā) q̄ oēs vir-
 tutes p̄lectitur q̄ sūt oꝛna-
 mēta anime (& sancti tui) ipsi
 s̄. sacerdotes: et eozū subditi
 (exultēt) de celestib^o bonis.
Itē insup̄ p̄recoꝛ te dñe p̄: qđ
Propter) meritū xp̄i qđ de se-
 mine dauid formā seruile su-
 scēpit nō aduertas penitusa
 iudeis noticiam xp̄i qđ aliqui

U. l.

Psalmus. cxxiii.

ondas ei saltē ppe nouissima
 tpa reliq̄e israel salue fiant.
 (Propt̄ dāuid) nec diffido q̄
Ferant̄ domin⁹ dāuid) i. fir
 mit̄ p̄misit (veritatē) q̄ sicut
 p̄misit sic p̄pleuit (et nō fru
 strabit̄ eū) i. nō est mēt̄ ei:
 iurauit dico ita dicēs (ō fru
 cta bētris tui ponā sup̄ sedē
 tuā). i. xpm̄ iuxta illud āgel̄:
 ad mariā: dabit̄ illi de⁹ sedē
 dāuid p̄ris sui. **U**ox p̄ris ad
 dominū **H**illi tui) per te i fi
 de p̄genitū et sedebūt i regno
 ecclēie p̄ncipes plati siue in
 dicestecū (si custodierit) corde
 credendo: et opere implendo
 p̄cepta legis ⁊ p̄phetarū que
 testimōia) p̄ferūt fidei (q̄ do
 cebo eos per te ⁊ tuos. **E**t nō
 solū ip̄i filii tui x̄p̄e: s̄ et **H**i
 lii eoy: ⁊ successores eoy: sede
 būt sup̄ sedē tuā: i regno tuo
 ecclē: in seculū seculi: q̄ sem
 p̄ vsq̄ ad 2̄sumationē seculi
 p̄manebit̄ platoꝝ p̄tās: ⁊ au
 ctōritas i ecclia. **E**t hoc non
 meritis eoy: s̄ **Q**m̄ dñs: so
 la gr̄a (elegit) sibi (sp̄o) vsq̄ ec
 clēiā vt hic in p̄senti inhitet
 i cordib⁹ electoyū p̄ fidē. **I**tē
 p̄ ad filiū ita elegi s̄ vt **R**e
 q̄es mea) iūq̄ req̄esco nō tm̄ i
 hac vita: s̄ (i et̄nū) si iū dicis

siō eē req̄em suā q̄ ip̄e aliq̄n
 lassat⁹ req̄escat: s̄ q̄ nos i il
 lo req̄escam⁹ i hoc ecclia (h̄i
 taboqm̄) ad hoc (elegit eā) vt
 ibi inhite hoc ē i cordibus ele
 ctoyū **V**idua ei⁹). i. aiām de
 sertā oi auxiliō mūdano nisi
 solū dei (bñ̄ dicens benedicā)
 bñ̄dictiōe gr̄e i p̄senti et gr̄e
 i futuro (et pauperes ei⁹) hu
 miles corde nichil de se p̄senti
 mentes sed in miā dei solasu
 perātes (saturabo panibus)
 i. bōis sp̄ialib⁹ reficiā. **S**a
 cerdotes). i. p̄elatos ecclēie
 (indua) imitatiōe vite salua
 toꝝ i quo perfecta s̄ctitas
 fuit vt ex oi parte luceat vie
 tutibus et doctrina (⁊ sc̄i ei⁹)
 s̄. fideles baptisimo s̄ctificate
 iugi (exultatiōe) mēt̄is ⁊ cor
 poris (exultabunt) in futuro
 s̄p̄iternas suscipiētes corō
 nas gr̄e. **B**ñ̄ dico exultabunt
 s̄. de x̄p̄o: qm̄ **I**lluc). i. i ecclia
 quā ad hitatōez elegi extēdā
 altitudinē regni x̄pi qd̄ in ill
 extēdit q̄b⁹ dictū ē: vti pau
 pes sp̄ū qm̄ ip̄oyū ē regnū ce
 loꝝ ⁊ et̄ aū hoc (pau lucer
 nā x̄p̄o meo). s̄. iohāne bapti
 stā q̄ p̄dicādo et baptisādū vi
 am christo domino p̄para
 uit. **I**nimicos eius) incre

duos: et peiores obstinatos
(iduā z faliōe) in futuro iudi-
cio cū audierit se discedite a
me maledicti (sup ipm autē)
xp̄m (efflozebit sanctificatio
mea) quia eius s̄ctificatio et
gloria que manifestabit̄ i fi-
ne seculi erit: inaccessibilis.

E Argumentum.

Psalmus. cxxxii. i quo mo-
net ad dilectionē fraternam.

Introductio.

Propheta commendans
fraternam caritatem ait.

Ecce q̄ bonū
(z vtile (q̄ iocum
duz) z delectabile
est (habitare fratres in vnū).
vnitate caritatis z voluntate
cōcordes quoz est vnū cor et
vna aīa i dño Vñ dico vtile:
et iocūdū ē hitare i vnum: qz
sup f̄res hitates i vnū. Des-
cēdet) dī bñdicio (sicut vn-
guētē) ḡe sp̄s sc̄i ex̄ns i capi-
te: xp̄o (descēdet) i die penthe-
costes (in barbā). i. i ap̄los vi-
ros p̄fectos proxie xp̄o adhe-
rētes (barbā) dico (aaron). i.
xp̄i quē p̄figurauit aaron.

Quōd vnguētū) ḡe sp̄s de-
scēdēs a capite n̄ solū descen-
dit in barbā: s̄ et (i oīā vesti-

mēti ei⁹). i. i oēs fideles: et in
extremos q̄ erūt vsqz ad finē
mūdi: fideles. n. dicunt vestes
xp̄i: qz nuditatem ei⁹: de n̄a
vestimē: z religione honora-
m⁹ sicut vestimēta dñi: oīa
vestimēti dicū vltimi sc̄i qui
erūt i ecclia (sicut ros) ḡe xp̄i
(q̄ descēdit) sup ap̄los (i mon-
tē sp̄o) z gregatos. **N**ō autem
bonū z iocūdū hitare f̄res in
vnū. **Q**m̄ illic) i zcordi. c. hi-
tatiōe p̄misit (dñs) hic (bñdī-
ctōez) ḡe sue z virtutū mlti-
plicationē: et i futuro (vitā)
eternam.

Argumentum.

Psalmus. cxxxiii. in quo
monet ad diligendum deum.

Introductio.

Bonum et iocundum est
habitare fratres in vnū: vos
ergo fratres qui estis pariter
cōgregati perficite quod re-
stat vobis scilicet.

Nunc benedi-
cite dño) laudate
deum o vos (om-
nes serui ei⁹). **B**ndicite dico
oēs: et vos maiores z p̄fectio-
res. **Q**ui statis (in ecclia)
domo domini) in penetrali-
bus eius perseverantes pa-

Psalmus. cxxiii.

erat sicut strenui serui ad ser-
uendū dño: & vos minores: et
min⁹ perfecti q̄ etiā stad non in
intimis: et penetratib⁹: s; (in
attritis). i. in ingressu (domus)
dñi tanq̄ incipientes: et ipse-
cti. **B**ndicite dño et maxime

In noctib⁹) aduersitatū nō
tū in diebus prosperitatis (ex-
tollite (sursū ad deū (manus
vestras) cordis: et corporis
deuote orādo (i facta). i. iten-
tione: vt intētiōe eter noꝝ ope
remini (& benedicite dño) ni-
hil boni vobis attribuetes s;
totū deo. **P**rophā orans
bndicī ppl; fidelē ait **B**ndi-
cat tibi dñs ex spō .i. celesti
hierlm q̄ potēs est: q; ipse est
(qui fecit celum & terram)

Argumentum.

Psalmus. cxxiii. i q̄ mo-
net laudare deus maxie pp̄
excellētiam potestatis.

Introductio.

Propheta inuitās oēs ft
deles ad laudandū eum ait.

Laudate no-
mē dñi) vīta et līn-
gua ipm laudabi-
lez extollēdo qd̄ p̄
fidē cognouistis eē saper oē
nomē (oēs serui dñi) qm̄ ni-

hil iusti⁹ nichil digni⁹ vī gra-
tius q̄ q̄ seru⁹ laudet dñm.
Laudate vos maiores **Q**ui
statis) i ecclesia (domo domi)
vt colūne fortes laudate vos
minores q̄ statis i igressu do-
mus ei⁹: **N**os tales **L**auda-
te dñm q; bonus dñs) nā bo-
nus in se: & se oim bonozum
fons ideficiens) psallite noi-
ei⁹ quoniā suauē est. n. nomē
dñi iesu mel in ore: melos in
aure: iubilus i corde (psallite
dño) et maxime populus is-
raeleticus hoc facere tenetue
Qm̄ ipse dñs elegit (iacob)
vñ assumpta hūanitate nasce-
ret (& isrl̄ in possessionē sibi). i.
in gentē suā: ideo laudate.

Qm̄ ego) spū pphético illu-
minat⁹ (cognoui) & etiā noti-
ita fidei et experiētia (q̄) ipse
deus nē (magn⁹ est dñs) po-
tētia et sapia (p̄e oibus diis)
s. sanctis āgelis q̄ dñi p̄ ḡam
digni sūt vocari. **E**t vere ipse
de⁹ magn⁹ e sup oib⁹ diis: q;
Oia q̄cunq; voluit fecit i ce-
lo & i terra i mari et in oibus
abyssis: dñs. n. oim q̄ fecit vo-
lūtas eius est et nulla necessi-
tas. **I**pse dico est. **E**ducens)
vapores humidos (ab) imo
(terre) vel a mari oceano

quod est terminus terre habitabilis: vñbt plurimū gnātur nubes (et fulgura) ide generata cōuertit (in plunias) Ipse etiā est Qui eduxit vñtos) de locis occultis hoib⁹ (qui percussit primogenita egypti ab hoievsq; ad pecus) Ipse etiā qui Emisit signa prodigia) pro populi israel liberatiōe (i pharaonē et i oēs seruos ei⁹.) Ipse est. Qui percussit gētes multas) in aspectu filioꝝ isrl post egressū de egypto (et occidit reges fortēs) Seon). i. regē amoyreorū) et (og regē basan et oīa regna chanaan) Et dedit terrā eorū hereditateꝝ israeli populo suo.) Et q; hec oīa fecisti repletū est os meū laude et dixi. **O**ñe nomē tuū). i. fama tua et laus erit (i eternū) et beneficiorū tuorū memoria erit in oib⁹ gnationib⁹ succedētib⁹. Et hoc erit memoriā le etus in eternū. **Q**ui iudicabit dñs pplm suū). i. iudeos nō credentes iudicis eterne dānatiōis q̄pphs ingeatus tot bñficiis extitit (et i seruis suis). i. fidelib⁹ deprecabilis erit exaudiendo orōnes eorū **P**ropheta zuertēs se ad

expozbāda ydola dicit: **D**eus noster magnus est. Simulacra gētū) sūt (aerū) aut (aerētum) q̄ntū ad materiaꝝ (et opera manū hoim) quātū ad formam. Que simulacra vana sūt et iutilia: q; **O**s habēt) figuratiue (et nō loq̄tur oculos habent) .i. depectos (et nō videbūt **F**ures habent et nō audient nec est spūs in ore ipsoꝝ) illa enī mēbra exteriora artifer potuit dare: s; nō spiritū dare sicut sup̄a in psalmo. In exitu israel fuit expositū. Similes illis fiant q̄ faciūt ea) hac. i. i tētiōe vt colant vt. i. fiāt itaq; ad similitudinē ydolorū careāt sēlu discretōis et motu bone operationis (et oēs q̄ cōfidūt in eis) Tales fiāt ydolatris sed. **V**os q̄ estis **D**om⁹ isrl) deū. i. videntes fide formata (bñdicite dñm) et vos (dom⁹ aaron) vos. i. collectio sacerdotū **D**om⁹ leui). i. collectio ministroꝝ et familia sub sacerdotibus constituta (bñdicite dñm) et vos populi om̄s (qui timetis deum bñdicite dñm) **B**enedicite dñs sicut ego qñ dicens dico. **B**enedict⁹ dñs deus) qui venit (ex syon) hñ

Psalmus. cxxxv.

factus (et qui habitat in hieru-
salem) celesti ubi videbimus
eum in eterna pace.

Argumentum.

Psalmus. cxxxv. in quo mo-
net omnes ad laudem dei.

Introductio.

Propheta iurat omnes ad
confessiones diuine laudis p
per excellentiam diuine bo-
nitatis dicens.

Confitemini
ni dño) cōfessioe
laudis qm̄ bn̄
a q̄ sicut a fonte
oē bonū fluit in
nos bonos faciēs. Itē cōfite-
mini dño (qm̄ i etnū mīa ei⁹
qz̄ i hac vita p mīaz pdonat
pcāz et fecit mltā spūalia et alia
vita remūerat fideles vltra
merita **C**ōfitemini dño) qz̄ ipse
ē creator ageloz et alioz sc̄toz
q̄ p̄cipatiōe diuine gr̄e dii di
cūt **C**ōfitemini dño (qm̄ ipse ē
q̄ dñat oib⁹ dñis et p̄cipib⁹
hui⁹ mūdi i cui⁹ dictiōe cūcta
sūt p̄lita et nō lit q̄ vllit resi-
stere volūtatē ei⁹. **C**ōfitemini
dño qm̄ ipse est. Qui) p̄p̄ia
v̄tute (facit mirabilia) nō in-
digēs auxilio cuiuscūqz. **C**ō-
fitemini) dño. **Q**z̄ ipse fecit ces-

tos) put i sua mēte dispoſue-
rat p sapiam nō ab alio edo-
ctus nec secut⁹ exēplū alteri⁹

Cōfitemini illi q̄ firmavit
terrā iuxta aq̄s) **C**ōfitemini
illi **Q**ui fecit iustitia maḡ
l. **S**olē) vt eēt lux illuminās
diē. **L**unā et stellas) vt possit
illuminat noctē **C**ōfitemini illi
Qui percussit egyptuz) mltis
plagis p̄t liberandaz pplm
israel (cū p̄iogenitis eozuz)
Cōfitemini illi. **Q**ui eduxit is-
rael de medio egyptiozū) in
oñsione sue iuicibilis potētie
et i forti percussioe egyptiozuz.
Cōfitemini illi. **Q**ui dimisit
mare rubrum in diuisiones)
Et eduxit isrl p mediu ei⁹)
p̄bens ei iter siccū. **E**t excu-
sit) .i. extirxit (pharaonē) regē
egypti et exercitū ei⁹ (in ma-
ri rubro) **Q**ui transduxit p
pulum suuz) post trāsītū ma-
ris rubrū (p desertū) xl. ānis
Qui percussit) p filiis isrl) re-
ges magnos: et occidit re-
ges fortes **S**eon regē amor-
reoz) **E**t og regē basā. **E**t
dedit terrā eozū hereditatez
q̄tū in se fuit **H**ereditate) d-
dit nō cui⁹ s; (isrl seruo suo)
Nō hec oia nobis fecit. **Q**z̄
in deiectiōe nra i q̄eram⁹ de

lecti & cōtempti sub seruitute
egyptiozū (memorū fuit n̄r̄i) li-
berado nos ab eabz seq̄. Et
rediet nos ab inimicis n̄r̄is).

Cōfitemi i sup illi Qui dat es-
scā oī) gñi hoīz corporealem q̄
corpus pascit sp̄iale qua aīa
viuit & nutritur. **Cōfitemi-**
ni deo) qui est creator (celi) &
gubernator atq; prouisor.

Scūs iste sicut a laude in-
choauit: ita i laude terminās
ait. **Cōfitemini dñō dñozū)**
quoniam misericordia eius.

Argumentum.

Psalm⁹. cxxxvi. i q̄ docet
 flere tū p incolatu p̄ris vite
 tum p dilatiōe celestis p̄rie.

Introductio.

Propheta in persona iu-
storū pro incolatu p̄re
sentis miserie ait.

aper flumi-

Dna babilonis (su-
p dīactabilia hui⁹
cōfusibiliter m̄s̄dī quo mare
fluminū fluunt & reflūit (illū
sedimus & fleuim⁹) videntes
miseriam qua sum⁹ et (dñū re-
cordaremur) celestis p̄rie q̄ ē
na tra n̄e p̄missiōis. Et qz
flētes sum⁹ iter hoīes malos
i fructuosos & difficiles ad tra-

hēdū ad rectū fidē q̄ sūt. In
medio) babilōie. i. i plenitudi-
ne & fulōis (suspēdit⁹) i. sub
traximus. i. (organa n̄ra) .i.
scripturas diuinas vtriusq;
testi et p̄missa dei anūciat il-
lis tāq; ab indignis ab his enī
porcis et canibus scripturas
aueritimus **Affligimur** insup
Qz i hoc babilonico mūdo
p̄ctōres mistri demonū q̄ ver-
bo & exēpio deduxerunt olim
nos i peccatū tētātes & irridē-
tes (interrogauēēt) cum nō cā-
tarem⁹ et deducerem⁹ dies
i hoc seclō i gaudiosicut ipi Et
sūt illi. **Qui adduxerūt nos)**
ad has miseras p̄pererūt dis-
cētes irridētes (hymnū cāta-
te nobis de cāticis) que cāta-
batis in ecclia ex q̄ vos dicitis
hō eē ad laudem dei. Ita illi
dicūt: s; nos r̄ndem⁹ **Quō**
cātabim⁹ cāticū dñi) existen-
tes (i terra aliena) vitis v̄di-
ra: vos nō nolcīt cupere nisi
qđ fluit i tēpoze eterna medi-
tari ignozatis pleui estis cu-
piditatibus malis talib⁹ non
debemus cantare nec amicitias
eorū habere nec icipiam⁹
delectari in reb⁹ seclī. **Le-**
tex nō cātabim⁹ vobis qz nō
perit vt audiatis h̄mōi can-

A. iiii.

Psalmus. cxxxvii.

Ita syō: sicut terredat et blasphematis unde tacebimus.

Uir iustus iter mala positus ait. Si oblitus fuero ac si dixerat: quis malis undique affligar et ab ipsius opprobria irrisiones patriar: si tamen iter ista oblitus fuero (tui) celestis (hierusalē) ut illis placere velis oblitiscat me dextera tua. i. nulla meorum operum mentio apud deum habeat. Adhereat lingua mea faucibus meis) ut omnino mutus si non iugiter me moria tuaverlet in corde meo.

Propheta zueus ad deum orat ut hostes puniat quod dicitur ego ita me habeo sed o domine memor esto) ut punias in futuro iudicio malitiam istorum carnalium hominum quod iustis aduersantur sicut esau iacob est persecutus memor esto (filiorum edom) quod interpretatur terrena et sanguinea. i. hominum quod non effundunt sanguinem: et nos in appetitum terrenorum iduere voluit: et tunc dico memor esto (in die hierusalē. i. in die iudicii) quoniam opprobrii claritas fidelium. Memor esto pro dumeorum filiorum edom quod dicunt si vobis hereticis sociis suis siue ministris cupientes totale euacuat omnes reliquias et scitimoniam de ecclesia.

Exinanite exinanite). i. euacuate euacuate quicquid iusticie quicquid scitatis est in ea: confundite confundite eam (vsque ad fundamentum) fidei quod est christus primus. Illi ita dicunt: sicut. Congregatio malorum (filia) confusio (misera) est in ipsa exultatione et in ipsa presumptione tua (beatus qui retribuere) pena tibi debitas pro malis que fecisti nobis. Qui beatus est habitus) ciues tuos dum sunt puniunt ne ulterius crescant (et allidet) eos (ad petram) christus) ut omnino eorum cupiditates dum tenere sunt moriantur antequam in malicia obdurentur. Argumentum.

Psalmus. cxxxvii. in quod modo ad laudandum et exaltandum deum pro liberatione facta per christum.

Introductio.

Propheta in persona viri iusti pro liberatione facta per christum ait.

Quoniam confitebor tibi confessione laudis et gratiarum actionis in toto corde meo) cum omnibus viribus anime mee (quoniam audisti verba oris mei) quod. i. misisti filium tuum incarnari ut nos erueret de potestate diaboli dum quod ad te clamamus assidue. In spiritu angelorum tibi assistentium (psallam) tibi

laudabo te scōs angelos imi-
tando (adorabo ad templum
scm̄) celestē. C. hierusalē diuiti-
tati tue maiestātē: ⁊ āgelo-
rū totius factus laudabo te.
Laudabo te sēp). i. Propē
(mīā) ⁊ (veritatē) fuit mīa il-
lius q̄ nullis n̄is meritis p̄-
cedētib⁹ venire dignatus est
ad nos redimendos (vitas)
aut̄ dei fuit: q̄ oīa q̄ p̄misit ī
lege ⁊ p̄phetis adimpleuit ī
euāgelio: laudabo dico (qm̄
magnificasti) xp̄s; tuū (sup̄ oē
nomē) qd̄ noīat ī hoc sc̄to ⁊ ī
futuro Et q̄ fecisti Ergo ī q̄
cūq̄: p̄ (iuocauero te exau-
di me) qd̄ si feceris (multipli-
cabis ī aīa mea v̄tutē) p̄ q̄ 2^s
tra mala īgētētia p̄sīi resistē-
re Cōfitebor tibi ⁊ vtinā Cō-
fiteāt tibi oēs reges t̄re) co-
gnoscētes te deū ⁊ dñs ⁊ salua-
torē oīm (q̄) lā (audierunt v̄-
ba). i. q̄ ore tuo p̄ filiū tuū ob-
seruare p̄cepisti: q̄ ī oēm ter-
rā exiuit son⁹ eorū. Cōfiteāt
dico vt ipsi reges politi. In
v̄biis p̄ceptorū tuorū (cātēt)
.i. annūciēt aliis dicētes (qm̄
magnāē gl̄ia dñi) Et v̄cē ma-
gnā ē gl̄ia dñi. Qm̄ excelsus
dñs) sup̄ oēs creaturas emi-
nēs ⁊ īcōp̄rehēnsibilis ē maie-

statis q̄ h̄; ita excell⁹ sit) hūi-
lia) tñ corda hoīz (ēspicē) octō
mie sue vt exaltet (et alta). i.
sup̄ba corda hoīm (a lōge co-
gnoscit) vt dep̄imat a longe
dē dē sup̄bos cognoscē q̄ nō
appropināt illis p̄c̄ gr̄am h̄
potētia quos tñ p̄fecte videt
Et q̄ iustis ⁊ tigit tribulatio
dē⁹ adest adiuroz eozum. id.
C. Prop̄hā ī p̄sona v̄ri iusti
ad deū 2uer⁹ ait. Si ambu-
lauero ī medio tribulatiois)
hūus sc̄ti q̄ semp̄ īstat saltē
diabolo (letificabis me) libe-
rando me a p̄secutorib⁹ meis
(⁊ sup̄ irā inimicorū meorū) q̄
ex irā nō ex merito meo īfe-
rūt michi mala extēdēs opa-
tionē tuā eos fortit̄ affligēdo
ne diuti⁹ liceat eis conterere
me (⁊ saluū me) facies ī felici-
tate eterna Ego nō retribu-
o inimicis meis: ego nō me de-
lēdo q̄ nō possū nec d̄beo: h̄
v̄dictā remitto dñō Qui re-
tribuet p̄ me) penā p̄secuto-
rib⁹ meis: ⁊ v̄cē ip̄e iust⁹ mo-
t⁹ pietate p̄catur p̄ inimicis
vt fiat mīa dicēs: o. Dñe mīa
tua) p̄manet in eternū: q̄ sēp̄
es parat⁹ recipe recurrentes
ad ipsā (opera manūū tuarū)
.i. ipsos hoīes qui dñe sp̄ale

Psalmus cxxxviii

op^o tuū (ne despicias) quā
sint peccatores quia tu eos creasti
Argumentum.

Psalm^o. cxxxviii. in q^o mo
net a deo nō esse fugien-
dū sed ad eū redendū
ab irato ad placatum.

Introductio.

Vox membrorum xpi qui se-
dentes p^onitentes pctā sua et
surgūt iustificati gratia dei
dicit ergo vir iustus. D.

Domine p^ono-
hasti me et cogno-
uisti me). i. cogno-
sci me fecisti (tu cognouisti
sessionem meam). i. q^o in hu-
militate patientiam habeo:
et confiteor peccata mea (et re-
surrectionē meā). s. q^o iustifi-
cat^o p^o grāz resurgo et i spe vi-
te etne erigo. Intellexisti co-
gitaciones meas) ab etno (et se-
mitā meā). i. occultū affectuz
(et funiculū). i. iudiciū et di-
cretōez quā ego hūi int bo-
nū et malū (investigasti). i. p^ofe-
cte nri. Oēs vias meas) oia
opa (p^ouidisti) añq^o gēn i ter-
nā i scis q^o (nō ē sermo) sine vi-
tate (i lingua mea) Ac p^oui-
disti oēs vias meas: q^o. Ec-
ce tu dñe cognouisti oia) que

sūt et erū et fuerūt q^o tūcūq^o sūt
aliis abscondita (tu formasti
me) p^oncipali (et posuisti sup
me manum tuam) p^oseruantā
me in eē. Quib^o cōsideraris
dñe. Mirabilis est scia tua)
super graditur me non pos-
scire tua secreta: eleuata est
vt ip^oprofūdū sapie tue nō pos-
sum intrare dicit. Quo ibo)
in teipso q^o es spirit^o q^o ubiq^o
ē: quo plen^o ē mūd^o (q^o) a p^ofi-
tia tua (fugiā) hoc. n. ē ip^opossi-
bile q^o Si ascēdero i celū tu
illic es) p^o refulgētā tue glie
(si descēdero ad infernū ades)
p^o exercitiū tue iusticie: nulla
altitudo te altior: nullū p^ofu-
dū te p^ofundius: occidens et
oriens i tua p^otinētue manu
Certe fugere nō possum: q^o et
Si hērez) pēnas) q^o b^o posse
velocissime volare tāq^o auicu-
la pēnata: et (diluculo) q^o va-
cua ē: et sic possem puenit ad
extrema maris) remotus ab
hoibus non fugiā a te. Et te-
nim illuc (si volarem) manus
tua deducet me) quia sine te
trāsire nō potero: et me dedu-
ctuz oportebit q^o potētia tua
teneat aliter decidere est in-
nichilum: et sic non possum effu-
gere p^ontiam tuā. Et cum vi-

Psalmus cx Fo clviii

derē q̄ euadē nō posse: fugiē
do cogitavi si euadere posses
latēdo. Et dixi ap̄d me ꝑc-
rēdo (forsitā tenebrę ꝑculca-
būt). i. abscondēt (¶) si (nor)
erit illuatiō mea in delictis
meis). i. ꝑsolatiō ueaq; libe-
re ꝑ audacter fruar oib⁹ deli-
ctis i illis tenebris: ondes q̄
nihil valuit cogitatio sua de
sic euadēdo ait ꝑdō bñ cogita-
ui qm̄ q̄ sūt i tenebris nō ab-
scōdent a te: q; nihil i eis exi-
stēs latet te bñ eq̄ tibi mani-
festa sūt q̄ sūt in tenebris si-
cut q̄ sūt i plena luce Qd̄ eq̄
videat a deo res i tenebris ꝑ
in luce ꝑ. ¶ qm̄ possedisti re-
nes meos). i. interiores affe-
ctōes i p̄tate tua hñs eas (su-
scipisti me) educēdo me tan-
q̄ tuū (de utero m̄is mee) i
q̄ tāq̄ i tenebris latebar et q;
dñe t̄ate potētie ꝑ sapie es q̄
te fugere vel latere nō vōlūt
iō nō fugiā s; Confitebor ti-
bi) ꝑfessioe laudis: ꝑ merito
(q; terribili). i. mirabili in-
cōprehensibili (magn⁹ es) et
etiā (opa tua sūt mirabilia)
mirabilia sūt op̄ra creatōis
q; de nihilo mirabilia opera
re creationis q; de ꝑprio sã-
guine mirabilia opa iustifi-

catiōis q; sine meritoꝝ mira-
bilia sūt opa miraculoꝝ tu-
oꝝ q; mō insolito mirabilia
opera glorificatiōis q; plena
iessabili gaudio (ꝑ aia mea)
fide ꝑ te illuminata cona-
bitur valde. ¶ tum ꝑterit ad
cognoscēdū opa tua ¶ Mor
ecclesie. ¶ nia mea cognoscet
q;. Nō est occultatū os me-
um a te. i. infirmitas mea ite-
rioz q̄ est abscondita hoibus
tibi nō qui oia nosti: sed tu q̄
perfecisti eā vides q; frangi
nō pōt occidi. n. ꝑnt sc̄i: s; fle-
cti nequeūt (¶) subitātia mea
est in inferioꝝ terre). i. i car-
ne fragili ꝑsisto: rñ os nō ce-
dit malis ¶ Mor xpi Aliq; s
in corpore meo fecisti fortes
vt ossa: ꝑ etiam. Oculi) mie-
tue: ꝑ pietatis (viderunt) in-
fundendo radios gr̄e tue (i-
perfectū meuz). i. i perfectos
meos: q; etiā titubantes re-
spicis vt petrum ne pereant
(ꝑ in libro tuo). i. me quē de-
disti formā iusticie homibus
(scribentur). i. instruēt) om-
nes) nō mō perfecti s; i perfe-
cti: nō ergo desperent (dies)
.i. apli (formabunt) in mea q̄
perfectionē gratie suscipiēt
ꝑ meo nominabitur noie (et

Psalmus cxxxviii.

nemo in eis) formabit inesse
 gte: nec ab eis notabit ut a
 petro petri: s; a xpo dñe fi-
 deles xpi. **Uox xpi:** sed tñ
Ualde honorati sunt a me
amici tui deus). s. ap'li quos
 ad ap'latū vocauit q̄b' ptatē
 miraculoꝝ dedi valde p'forta-
 t' est p̄ncipat' coꝝ, scti. n. sūt
 p̄ncipes duces & pastores ec-
 clesie: q̄b' dcm̄ est q̄cūq; liga-
 ueritis sup terrā erūt ligata
 & in celo: Merito confortauit
 eos: qz ego nō ali' **N**inume-
 rabo eos) quos i fide genu-
 erūt & ipsi credentes enūerati
 (multiplicabunt sup arenā)
 i. s. plebē iudaicā q̄ arene du-
 re sterilitate fructuose cōpatur
 & hec multiplicatio p'ouenit
 ex hoc q' (surrexi) a morte: et
 s; resurrectio p'p'ia virtute sit
 signū diuitatis tñ (adhuc sū
 occult' pluribus (apud te) qz
 nō est manifesta oībus mea
 ptās q̄ cadēt i iudicio erit oī-
 b' cognita. Sicut honorabi-
 les sūt michi amici tui de' ita
 inimici detestabiles: et ideo
Cū occideris de' pctōzes)
 morte gehēne dicā: & ego ad
 eos (viri sanguinis). i. pctōzū
 (declinate a me) qz ēt horro-
 vos videre: illos .n. quos tu

diuificas ego diuifico & illos
 occido quos tu occidis. **Ad.**
 declinate a me viri sanguinis:
Qz dicitis in cogitatioe) ve-
 stra deridēdo bonos fideles
 (accipiāt) isti p'dicatores: et
 plati (ciuitates suas). i. bona
 eterna q̄ tibi p'mittunt deri-
 soꝝie loquūt q̄ p'mittūt dico
 (in vanitate). i. nō vitate sua
 falsitas opinionis loquentiū
Si oderis deus peccatores,
Nōne) & cordas iusticie tue
 (q̄te) coꝝrigētē: & dānātē (o-
 derāt oderā) certe: sic & oīb'
 hoīb' deberent esse odiosi: et
 ztra (iimicos tuos) resolu-
 bar dolore iteri: zelo iusticie
 ztra eos irat' q' te & nomen
 tuū ipagnabant. **Oderā)** vi-
 co (pfecto odio) sic nec ppter
 vitia oderis hoīes: nec ppter
 hoīes vitia dilexirim (& iimi-
 ci sci sūt mihi). i. me odio ha-
 buerūt. Et qm̄ timeo qd ali-
 quid lateat tibi displicibile.
Proba me) i. pbatū oñde p
 aliq̄s tētatiōes: & fac me sci-
 re ea q̄ latēt i corde meo & fac
 me cognoscere (semitas pne-
 as) sctā et cogitata p me. Et
 fac me videre si aliq̄ culpa (i
 me est) faciēdo aut p'sētlēdo
 aut negligendo que negligē-

Psalmus xxxix. f. o. cliv

da nō erāt vt perpniaz emun-
der ab illa culpa (& deduc me
ad vīam) que ducit ad beati-
tudinem (eternam)

Argumentum.

Psalmus. xxxix. in quo
monet orare deum cōtra ma-
la seculi.

Introductio.

Propheta in persona ce-
clesie vel cuiuslibet iusti

Eripe me dō

minis ab homine
malo) nō vno tm̄
sz a toto gñe ma-

lor & pñcipe suo dyabolo (et
a viro iniq̄ eripe me) Qui
mali cogitauerūt iniqtates ī
corde) cōtra me p̄tinue (p̄sti-
tuebāt p̄lia) scismata & here-
ses cōtra q̄ pugnare. Et oñ-
dēs qb̄ p̄lius p̄sequāt eccliaz
ait. **A**cuerūt liguas). i. acu-
tas & exq̄sitas snias paraue-
rūt sibi vñ possēt trāssigere
cozda hoim simpliciū audie-
tū sicut serpētes) p̄ ligas vi-
t̄ mittētes: qz venenosa & no-
cīua erāt vba eoz sicut mor-
s̄ serpentis nec mix̄ si vba eo-
rū erāt venenata: qz (sub la-
bīs eoz). i. sub liguis eoz &
erat (venenū) i. odiū & iudiciō

tra eccliam (aspidū). i. icura-
bile qz ab eis nō pōt extrahī p̄
p̄dicatores dei sicut nec vene-
nū ab aspide p̄ icaneatores.
Qui qz nō solū labiis sz ope
p̄sequūt ait. **D**ñe. Custodi
me) de p̄tate diaboli: et mini-
stroz ei⁹ (& ab hoīb⁹ iniq̄s)
q̄ sūt ei⁹ mēbra (eripe me) vt
cessēt mala que michi faciunt
Qui. i. hoīes iniq̄ (cogita-
uerūt supplātare). i. t̄rahe-
(gress⁹ meos) a via dei & ve-
lut supbi heretici q̄ de se p̄su-
mūt latēt parauerūt (laq̄ū)
. i. deceptionē (michi) ne p̄ci-
perēt et cauerēt. **P**ersequuntē
aūt supbi p̄dicti me latēter &
patēter: qz. **H**unes). i. pctā
sua pp̄ria q̄ mihi suadē face-
malū (extēderūt ī laqueū) vt
me traherēt ad faciēdū s̄līa:
et q̄si pedib⁹ laqueū ita (scan-
dalū) ī quo cespitarē p̄ culpā
& caderē in gehennam (iuxta
iter) vt facil⁹ me cape possēt
si a rectitudine fidei declinassē
Vir iust⁹ vidēs se tot mo-
dis ip̄gnatū: & q̄ nullū ali-
ud remediū erat sibi nisi cla-
mare ad dñm & iā clamās ait
Dixi dñe) ī quo solo cōfido
(de⁹ me⁹ es tu) cui libēter ser-
uio) exaudi vocē deprecationis.

Psalmus cxi.

nis mee (vt me liberares a persecutione inimicorum meorum) **B**enignus dixi deus meus tu: quia tu **D**omine deus (domine) es (datus salutem mee) dādo michi vires p̄uerādi vt p̄uerādo sim saluus (obū bzalti) p̄ grām mētē meā me p̄tegēdo ī pugna q̄ luctoz fortis p̄tra fictos et it̄ p̄tra p̄cupiscētias: et passiones meas **E**xaudi me dñe et ī hoc: vt nō sinas me cadere in desiderium p̄uauū alicui⁹ pcti vt loc⁹ s̄iā diabolo (cogitauit p̄tra m̄) inimici mei mala: s̄ tu dñe ne (derelinquas me) subtrahendo gratiam (ne) de me victo: t̄t̄p̄ hēt et gaudeāt. De malis q̄ supueniēt inimicis suis ait. **C**apat circuit⁹ eorū) q̄ mala cogitāt p̄tra me .i. diabol⁹ q̄ sicut nūq̄ recte icedit ita malos ad rectā viā puenire nō sinit: s̄ in circuitu ambulāt p̄det illos) et labor labiorū suorū) .i. mēdacia et figmēta q̄ cū labore inueniunt: et fingūt: inuolūt eos morte eterna: vñ seq̄t **C**adent sup eos carbones ignis infernalis: et in miseris nō subsistēt: q̄ pena infernalis ē. īsupportabilis **I**lli defēdūt pctā sua labiis mēdacib⁹: s̄. **U**ir linguos⁹

.i. q̄ amat mēdacia nō cauens qd loquat̄ (nō diriget) hae vita ad bona opa (virū iustū) mala capiēt in interitu suo: q̄ ego p̄ spūm sc̄m. **C**ognouit qd tñ illi mali non p̄uidēt (q̄) tādē (faciet dñs iudicium inopis) .i. iusti q̄ esurit iustitia: et q̄rit s̄niando p̄ eo p̄tra malos (et b̄ndictā pauperū) spū cōsuadēdo eorū opp̄s res **H**ic iudicabit p̄ iustis cōtra iustos. **T**erūt̄ iusti) q̄ liberati sūt: et d̄ inimicis v̄dicati nō sibi attribuet̄: s̄ t̄ domib⁹ n̄ (cōfitebunt̄) laudādo et exultādo: et grās agēdo (nō mini tuo et habitabunt) perpetualiter (recti) ī p̄sētia tua iexplicabili eterne visionis gaudio perfruētes

Argamētum

Psalm⁹. cxi. ī quo docet iustus ī suis afflictionib⁹ ad dominum clamare

Introductia

Propheta ī p̄sona iusti malis circūdanti ait.

Domine cla-

maui ad te) clābo (et cum clama uero exaudi me et intende

vni d'p'ecationis mee) peti-
 tionē meā adimplēdo. O'ro
 mea) sit a te exaudita et acce-
 pta tibi (sicut icēsum) qd̄ tibi
 offerabat i' odazē suauitatis
 & opatio mea placebit tibi (si-
 cut sacrificiū) qd̄ tibi i' veteri
 lege offerabat i' vespe qd̄ tibi
 iter; oīa pl' placebat i' figura
 sacrificiū qd̄ immolādo semet
 ipm ad vesp'ā tibi obtuliz
 dñs n̄c i'esus xp̄us. Ecce dñe
 clamabo et inter alia) Pone
 dñe custodiā o'ri meo) vt non
 peccē stulta & icōgrua. & ocio-
 sa loquēdo; sed oē qd̄ loquar
 sit sc̄m; & dignū deo et ostiū
 pone p̄tinēre oīb' sensibus
 vt maniat tota mea dom' et
 nō hēat aduersarius vñ igre-
 diat & dñetur Et si p̄tigit m̄
 peccasse aliqd̄ loquendo non
 loquēdū; p̄cor. Nō) p̄mittat
 cor meū iclinari (in vba ma-
 litie) vt p̄tinaciter; & supbe d̄-
 fendā pctā mea excusatiōib'
 falsis sicut solēt ipudētes fa-
 cere q̄ fortunc aut necessitati
 nature aut tēporis qualitati
 āt societati; mala sua ipurāt
 cū iam i' p̄tate n̄cā sit pecca-
 re vel non peccate. Et si hoc
 feceris. Nō) ero vnus de illis
 qui excusant sua peccata; nō

m̄ cū minorib'; s; etiā) Non
 cōicabo cū cleccis eozū) .l. cū
 potētiorib'; et maioribus ve-
 per eozū) & loztiū excuset pctā
 mea sicut ipsi faciūt. Nō) cō-
 municabo cū istis malis p̄s-
 tē dētes excusationes i' pctis
 sed recipiā libenter correpti-
 onē; n̄. Coreipiet me in sus-
 in mīa; & increpabit me oleū
 aut peccatoris). .l. falsa iaus
 simulata dilectio adulatoris
 uō delectabit mētē meā. Et
 vere sic erit. Qm̄) adhuc) fu-
 turus est q̄ (oratio mea) qua
 oro deū vt quertatur place-
 bit eis cū auertetur a pctis et
 incipiet timere iudiciū dei; et
 si sc̄q̄ tradicāt b̄t eozū) doctō-
 res & heretici n̄ ē curādū qm̄
 iūcti sine p̄paratiōe trine xp̄i
 absorbēt & dicūt & in sua va-
 ritate deficiūt; qz & si videat
 aliqd̄ dicit tñ nichil sūt dicta
 eozū) stulta. n. sapia eozum.
 Quid ergo d̄ eis erit dicit
 Audiēt vba mea qm̄) fuerūt
 vba potētia ad penetrādum
 corda & veraz honesta vnde q̄
 ad me venēt v̄bis meis vin-
 cti sūt & delectati sūt i' eis et
 conuesi sūt ad me p̄lant eis
 vba mea; p̄sūt et moys mea
 & sanctoruz; quia (sicut) cum

Psalmus. cxli.

crassitudo terre erupta ē su-
 per terram). i. cum sim⁹ eius
 est dispersus super cāpos facit
 ipsos fructificare : sic cruore
 meo et sanctorū martyriū feci
 dat⁹ est mundus. **U**n sequitur
Dissipata sūt ossa) martyriū
 ueorū s; ex dissipatiōe ossium
 eorū sūma utilitas venit inū-
 do: vñ tm̄ inde mundus acce-
 pit pinguedis vt inde seges
 ecclie lati⁹ pullularet hec est
 mors sanctorū q̄ p̄ceptibilis
 est sc̄to s; p̄ciosa agricolē q̄
 nonit ibi vtilitatē vberē suc-
 cū vñ creuit ecclia. **D**issipa-
 ta sunt (dico (ossa martyrum
 sec⁹ infernū). i. ad modū eo-
 rū q̄ reputātur digni inferno
 s;) qz ad te dñe dñe oculi mei
 sūt directi sic ad p̄tectionem
 meā: qz (in te sp̄au) nō per-
 mittas aīaz meā separi a cō-
 spectu ḡe tue q̄cqd sit de cor-
 pore (Nō p̄feras aīam meā
 dico: sed pot⁹. **C**ustodi me
 a laqueo) deceptionis (quē ita
 tuerēt mihi) sp̄s maligni et a
 manifestis p̄urbationibus
 idolorū hoīz (opantiū iniquita-
 tē) **M**e q̄dē tua ḡa custodi-
 es (p̄tōres) aut euentēs de
 vitio i vitio **C**adēt i retiacu-
 lū) demōis siue iūctatis ego

at cū talib⁹ nō ābulo nec ac-
 sociorū i aliq̄ donec trāseā) de
 p̄sētenta ad redēem beatorū.

Argumētū

Psalmus. cxli. i. q̄ monet
 nos ad orādū p̄ mal⁹ p̄h̄l bite

Introductio

Vox xp̄i ex parte assūpte
 humanitatis

Mors mea in te

riori non strepitu
 latiorū ad dñi pa-
 trem (clamaui vo-

ce mea ad dñm d̄p̄cat⁹ sū (al-
 sidue ad eū orās. Et adhuc.

Assūdo) copiose (in p̄spectu
 eius orōnē meam) lachymis
 plenā (et tribulationē meam
 añ ip̄m p̄nūcto) **I**n tanta an-
 gustia sū q̄ **D**efecit i me sp̄s
 me⁹ et tñ tu p̄ nosti (omnes
 semitas meas). i. omnes ope-
 rationes (meas;) interiores
 et exteriores. **I**n via hac p̄e-
 sentis vite (qua ambulabam
 abscondēt (aduersari) super
 bi laq̄n mihi (.i. latenter mor-
 tē) **I**psi q̄sierūt michi mortem
 inferē: ego cū eēz capt⁹. **N**ō
 s̄derabā ad) potiorē p̄tē. i. di-
 scipolorū q̄ relicto me fugēt
 et si erat q̄ cognoscēt me) esse
 deū i carne tectū: cū prius di-

Et petrus in persona ois discipulorum tu es christus filius dei viui Perit a me fuga) ego non fugi sed potius permisit me in morte dari pro liberatione aliorum (et non est) inuenit aliquis (qui regerat vitam meam) ad salutem dum est Et ideo. Clamaui ad te domine pater (dixi tu es spes mea) spiritus meus in te posui. cui est morti proximam propter misericordiam commendaui (portio mea) pro anima mea in terra viventium. Domine in quem spero. Intende ad deprecationem meam quia valde afflicti sum ab impiis me perdere qui retribuit. Sic quod intende. Libera me a persequentibus me opus est (quoniam confortati sum te permittente in terra) super me) ut magna mihi iugerent et in cruce suspenderent. Libera me et E duc) me de inferno ubi a te fidelium a diabolo detinentur et custodiunt non patiaris (animam) in claustris infernalibus detineri ut de mea liberatione laudem nomen tuum a me et ab aliis liberatis pro me et necesse est ut educaas quoniam Me expectat iustus) liberatorum suum (donec retribuas mihi) suscitando terra die gloria resurrectionis quam eodem die abiecte passionis retribu-

tio. Argumentum.

Psalmus. cxlii. in quo monet ad penitentiam et orationem
 Introductio. Propheta in persona cuiuslibet penitentis

Domine exaudi

deprecationem meam

audire auribus) clementie tue (propre deprecationem meam) in veritate tua et iusticia exaudi me quia penitentibus et se accusantibus indulges exaudi dico Et non intres in iudicium cum seruo tuo) ut sanctus merita me indices: ego misericordia indigeo: ego fugitivus ad te redeo: pacem quero: non ergo intres mecum in iudicium: quia nec ego volo intrare tecum (quia) in tui propterea nullus viventium aut homo aut angelus iustificabitur) quia solus es in quo peccatum cadere non potest: in cuius respectu et astra non sunt munda) De hoc) ut non intres in iudicium cum seruo tuo Quia inimicus meus). i. diabolus (persecutus est animam meam) et deprecat) vitam meam) ut terrenis inhereret Conatus est et inimicus meus) in se est Collocare me in tenebris) sicut ceteros despatos (et anxiatus est spiritus meus) videns vicinitatem peccati.

¶.i.

Psalmus cxxii

ll(et turbatū ē cor meū) qz ex
me nesciebā quō d̄ hac capti
uitate possē exire. In tād̄ aut̄
tribulatiōib⁹ depress⁹ ad hoc re
mediū me extuli) Mōz sui di
erū atiquoz) i q̄b⁹ aliis peni
tentib⁹ miam exhibuisti(me
ditat⁹ i oib⁹ opib⁹ tuis) vt in
eis aliquā michi parare con
solationē(i scismantū tua
rū) q̄ misericorditer fecisti q̄
meditatio ad spes erexit fidu
ciam: vt presumere potius d̄
tua pietate cōfidere q̄ d̄ me
is iūctatib⁹ desperare. Et nō
tū meditabor s; et cū exhibi
tione bonoz operum Manus
meas ad te i desideratione le
uauit(et sicut terra sine aqua
(desiderat irrigari vt fructū
faciat sic aīa mea d̄siderat te
deū suū. Peto velocit̄ e: au
di me) i debes faceē nō disse
ras qz ppe defectū ē (sp̄s me
us) i miserere mei. Dñe exau
di me i hoc. s. vt **N**ō auertas
faciē tuā a me tāq̄ offē⁹ a m̄
qz si auertit (iūctis ero d̄scēdētī
b⁹ i lacū) inferni. **N**ō auertas
faciē tuā dico: s; poti⁹. **A**. i.
ditā fac mihi) velocit̄ sine tar
datiōe(miaz tuā: qz i te spa
ui) si i alio Et notā fac mihi
viā i q̄ abulē) dux mihi sit ve

ritas tua: et gressus mei tua
gratia dirigantur (qz ad te) cō
tē pietatis (leuauit) oēm con
fidentia aīe mee. Et ne impe
diar a via. **E**ripe me de iniu
cis meis) dyabolo et mēbris
ei⁹ et hac fiducia peto: qz ad
portū pietatis tue me cōtulī
fugiēs (doce me) tāq̄ ignarū
tāq̄ imperitū i nichil de sua
d̄ute plumerē (facere volun
tatē tuā) et debes (qz de me⁹
es tu) cui⁹ volūtate sequi de
beo i oib⁹. **D**oce me dico qd̄
vtiq; facies: qz Sp̄s tu⁹ bo
nus deducet me) per semitā
iusticie (i terrā). i. biuentium
quā soli reu possidebūt) pro
pter nomē tuū) non propter
mea merita (viuificabis me)
vita gr̄e p cui⁹ d̄ute veniam
ad vitā gl̄ie (i eq̄tate tua) vi
uifica me q̄ est bonitatis tue
cōdecētia: qz extigit eq̄tastua
vt viuifices illū q̄ se tibi hāi
liat **V**iuificabis me et **D**e
duces de tribulatiōe) huius
scti (animā meā) qm̄ me d̄ isto
carcere exite iusseris vt in te
sit q̄eta et leta (i mīa tua nō
in merito meo) diabolū i ei⁹
sequaces. Et hanc pietatem
mihi indulgeo: non qz iustus
s; quia seruus tuus sum ego

Argumentum.

Psalmus. clyiii. in qua moner ad gratiam actionem predictoria. **I**ntroductio.

Prophecia non isolesces de victoria sed humiliter gratias agens deo in persona suis cuiusque iusti pugnant et triumphant dyabolum aut

B

Benedictus.

dominus deus qui docet manus meas ad prelium (quod de peccato sit: pro me et nescire contra gloriam preliari (et digitos meos ad bellum) quod de longe siue a remotis sit. Vere benedictus deus meus quoniam ipse est. Misa mea) qua non solum miserere mei: sed etiam misericorditer fecit (refugium) a quo constantiam meam sumit infirmitas (susceptor) quia pugnant michi preces ne cadem (liberator) qui tribuit ne dimittens vulnerer. Protectio mea ne feriar in quo (peravi) in omnibus laboribus et preliis meis (qui subdit populos meos) sed rebellis cupiditate et motum carnalium desideriorum legem mentis mee pro auxiliis gratie tue subditum facit ut ratio dicitur in regno anime. **P**ropheta considerans genus humanum

beneficis dei indigni admittas ait. **D**ne quod est homo) quod tanti peccatis tanti exillimas (quod ignotus si ei) .i. quod ei pro assumptis habent tate innotesceres diuinitate quod pro se vilissimus erat (aut filius hois) quod est quod (reputas eus) .i. quod eum tunc facis: tunc proci ut pro eo filium tuum unigenitum des. **I**tem dico quod est homo: quia. **H**omo similis vanitati factus est) peccando. .i. alicui vane: et cito transire rei sitis factus dicit: quia creatus fuit in perfectione et stabilitate: et ita sitis veritati sed violas obediencia facit seipsum vanum mortale et transitorium: vnum (dies) vite (ei) sicut umbra preterit. **D**ne) ex quo non obstat quod homo similis factus sit vanitati tua sapientia disposita redimere enim ouem errantem que sanari non potest nisi tuis humeris repositetur: propter (inclina) alitudinem maiestatis tue non locum mutando defende: sed nostre humanitatis formam sumendo redimatur homo quod nisi inclinata diuinitate fieri non potest. (tange motes) .i. potentes et superbos huius vite: gratias tuas iterum infundendo (et fumigabitur) crebris suspiriis et lachrymis suor

¶. ii.

Psalmus. cxlii.

pctōz ꝑꝑhctōe cōmoti. Cā-
 ge montes: et Fulgura co-
 ruscationē. i. ostēde tue vir-
 tutis potētiā crebꝑis miracu-
 lis coruscando (& dissipabis)
 seu dissolues ꝑspiratōes eoz
 (emitte) ꝑ aplos tuos (sagit-
 tas tuas). i. vba tua q̄ corba
 hoim trāstīgūt (et turbabis
 eos) ad penitētiā. ¶ Deinde
 ꝑphā aduentū xpi ꝑcat & ad
 ꝑrem verbū conuertēs ait vñ
 hec fiāt ¶ Emitte filiū tuū de
 sublimitate in qua est tecū : &
 induat carnē in quabilibilis
 appareat ī mūdo (& eripe) de
 ꝑtate diaboli (et libera me de
 aquis multis). i. de mādatio-
 ne malozꝝ : & (de) ꝑtate (filio-
 rē) q̄ de aduerso ꝑre dyabo-
 lo nati sūt. Ideo eripe me ab
 eis qm̄ ipi sūt. Quozꝝ os locu-
 tū est) superbiā iacrāt se hēe
 sciaz: quozꝝ tñ scientia vana ē
 et opa eozꝝ opera (iniquitatis).
 Eripe dico q̄ si feceris Deꝝ
 cātici nouū cātābo tibi). i. ꝑ
 filii tui incarnatiōe grās agā:
 et ī obseruatiōe decē ꝑcepto-
 rē legis deseruiā (tibi ꝑallā)
 tibi gaudebo : tibi cantābo.
 Cātābo tibi ēt Qui das sa-
 lutē grē (regibꝝ). i. fidelibus
 q̄ vñ regūt seipos (q̄ redemā-

sti dauid seruū tuū de gladio)
 goliath (maligno) pessimo ꝑto-
 latra de potestate dyaboli
 (eripe me) Et erue me de ma-
 nu filioꝝ alienozꝝ) q̄ filii ec-
 clesie nō sunt quozꝝ os locutū
 est vanitatē. i. q̄ ī terrenis cō-
 sisteret nostra beatitudo et o-
 pera eozꝝ) opera iniquitatis
 ¶ ꝑpheta ea in q̄bꝝ mal-
 felicitatē ponunt enumerās
 ait. Quozꝝ filii incolumes
 sunt (sicut) noue plantatiōes
 (in iuuetate sua) Hic eozꝝ
 ꝑposite et ornate) in capite &
 in cozpoꝝe auro et sericis (si-
 cut) ornāt tēplū. ¶ ꝑꝑtua-
 ria) et cellaria (eozꝝ) vbi repo-
 nantur victualia (plena gra-
 no vino et oleo et hmoi sup-
 erfluentia (ex hoc in illud).
 Oves eozꝝ fetose) plene feti-
 bus (abūdantes in egressibꝝ
 suis boues eozꝝ crasse). Nō
 est ruina) nō dico ī muris ci-
 uitatis s; nec sepis nō ē (crā-
 situs) nec egressꝝ vñ possunt
 fugere qui detinentur capti-
 ui: nō est tumultꝝ nō blulāꝝ
 (non clamozꝝ in plateis eozꝝ)
 sed quies et pax. Qui nesciē-
 tes et cupiditate terrenozꝝ ex-
 cecati. Beatū dixerūt popu-
 lū cui hęc sunt) putantes in

hutusmodi t'palib' bonis cō
sistere felicitatem nostrā: sed
isti grauit'er errant qm̄ ille so
lus (popul' beatus est cui'
est dñs deus eius) beatitudo
sua et eterna felicitas.

Argumentum.

Psalmus. clxiii. in quo
monet ad laudem dei.

Introductio.

Prophā i persona ecclie
laudem p'remittens deo ait.

Glorificabo te
deus meus rex)
confitendo p'edi
cando aliis dignitatē tuā (et
benedicam nomini tuo) bene
dictioe laudis et gr̄az actio
nis (i sc̄z). s. hic (& i sc̄z). s. in
etnā: q. n. hic n̄ incipit te lau
dare: i futuro mutus erit. **B**
dicā dico hec in vita mea nō
semel: sed **P**er singulos di
es b'ndicā tibi) qz singul' ho
ris tuis b'nficiis viuimus (et
laudabo nomē tuū i sc̄m se
culi) necessāter tibi gr̄as agē
do: **M**erito laudā' est dñs
qz **M**agnus dñs) magn' in
essētia: magn' i virtute: ma
gn' i potētia (et laudabilis
valde) in operib' et i b'nficiis
que cōfert suis fidelib' : quia

(magnitudinis eius non est
finis) est em̄ incōprehēnsibilis
cogitatione vñ qz magn' est
sine fine laudabilis est sine fi
ne. **N**ō solū ego laudabo sed
oīs. **C**hatio laudabit opera
tua) vtpote altitudinem ce
li: p'funditatē abissi: stellaruz
multitudinē tre altitudinem
refluxū aquar: ipetū v'etozū
sapientiā hoīm: simplicitatē
angeloz (et potētia tuā p'nū
ciabūt) dicētes q' magna po
tētia dei soli'. **M**agnificētia
glorie tue) ministri eloq'ozuz
tuozū (loquētuz) p'dicando &
laudando: & magnificētia sc̄i
tatis tue: et loquent' dicētes
nō est sc̄ct' vt est dñs (et mi
rabilia) q' sup naturā opera
ris (narrabūt) dicētes mira
bilia opera altissimi solius.
Letex **V**irtutē tribiliuz iu
diciozuz tuozū) metuendoz
q' b' ipios punis dicēt et (ma
gnitudinē tuā) cuius non est
finis (narrabūt) narrabunt
āt cā talē eē laudabunt. **P**re
terea. **M**emorā abundātie
suanitaris tue) q' vocasti eos
ad tuam gr̄am deuoto corde
p'ferēt: et narrabunt (& iusti
tia) vel quā eis infundis ad
iustificatiōē: v' qua sc̄oz me

¶.iii.

rita eis tribuis beatitudinis
gloriā (exultabant). Lauda-
būt sanctitatē: et potētā dei
et dignā ē: qz. Misericors) est
actu miā exhibēdo (et mi-
sericors (natura in seipso a q̄
fluit misericors (patiens) expe-
ctādo tolerādo pctōres vt cō-
uertant (multuz misericors)
pctā quātūctiqz magna q̄tuz
cūqz multa z donādo vere pe-
nitētib⁹: multū misericors ē
largiēdo tā ineffabilē merce-
dē suis fidelibus. Misericors
dico imo gñalr. Suavis est
dñs vniuersis) qz oib⁹ crea-
turis dat eē qd est desidera-
tissimū scdm se: vniuersa sua
uit disponit: suavis maxime
bonis gustātib⁹ q̄ suavis est
dñs (z miserationes ei⁹ super
oīa) bona (ei⁹) diffusio. n. bo-
nitatis ei⁹ sup oēs spargitur
creature vultū: faciliē solem
suū oriēti sup bonos et malos
vñ q̄qd creauit p̄p̄a misera-
tōe gubernat et regit. Ergo
Laudent te dñe oīa opera)
scōz modū suū p se si sē crea-
ture rōnales: rōne carēt sua
vtilitate sua pulchritudie dā-
do materiā laudis laudātib⁹
te (z scōi tui). s. hoīes: et ange-
li tuā laudē concelebret. Lau-

dent te dico dicentes z p̄dicā-
tes. Gloriam regni tui). s. q̄
notāter: et q̄ mirabilr q̄qd
facis in regno tuo z disponis
(et potētā tuā) q̄ magna est
qua regis: et ordinas supio-
ra z inferiora: et oīa in eis cō-
tenta (loquantē) Loquantē dis-
co ad hoc vñqz. Et notā fas-
ciāt filius hoīm potētā tuā)
ne per ignorantiaz minus te
timeāt vel diligāt serui tui (z
gloriam magnificentie regni
tui (qd . i. q̄ gloriozū z magni-
ficū est regnū tuū. De cuius
regni magnitudine et stabili-
tate ait Regnū tuū regnum
oīm seculoz qz regni tui non
erit finis. oīa. n. secula regni
tui dñatione volūtur (z dñā-
tio tua i oī gñatione: z gñatio-
ne) qz ptās tua p̄rās eterna:
et regnū tuū qd nō corrūpēt
Et ipse dñs est laudāndus: qz
Fidelis) est (i oib⁹ v̄bis suis)
oīa ei q̄ p p̄p̄as locutus
est adimpleuit: et q̄qd p̄misit
dedit (z factus). i. irreprehen-
sibilis (in oib⁹ operib⁹) lz v̄-
deat a stultū quedam iniuste
disponere. Certe dñs sanct⁹
est in omībus operibus suis:
qz. Allevat oēs q̄ corrūpēt i
pctm et allevari desiderāt ue-

in eterna ruina mergatur (et erigit oēs elisos) sanādo eos lesos si peniterebelint. hic enī est samaritan⁹ q̄ alligauit vulnēra lautiati. **Q**uēz tu dñe qui alleuas corruētes: et erigis elisos. Oculi omnium in te sperāt: et tu das escā illoꝝ) siue spūalem siue corporalem: nō tu semp qñ petitur: sed qñ tu sapiēs medicus cognoueris esse tps oportuni (dasescam) dico et liberaliter: qm̄.

Aperit magnū (beignitatis tue large dispensando beneficia tua (et implesoē aīal) capax benedictionis bñdictionē conuenienti. ex tua largitate enī est q̄quid bñdictionis assestur a iabnius cuiusq̄ fidelis **C**ōsequēter ppheta laudans deū de iusticia: ait. **I**ustus est etiā (dñs). i. nō solū liberalis est i puidēdo: sed et iustus i disponēdo iustus est (in omnib⁹) dispositionib⁹ et volūtatis⁹ (suis) cū ipse sit regēsa iusticie et veritatis (et sc̄tis) nō solus in se: sed etiā vult q̄ nos q̄ sumus opa eius sc̄ti efficiamur dicens. sc̄ti estote: qm̄ ego sc̄ctus sū. **B**ñ apparet q̄ dñs et iustus et sanct⁹ sit: qm̄ **P**rope est propicius est (oībus inuo-

cantibus eū in veritate. **I**nuocare deū in veritate est pia et immaculata intētiōe cā salutis aīe ad dñm clamare **E**t vere prope est dñs q̄ **V**oluntatem timentū timorē filiali: q̄ est annexus charitati (faciet) i. cōplebit si illi taceāt (et deprecationem eozū si sit pia et prope et perseuerans (exaudiet et saluos faciet) eterna salute in nouissimo **D**ñdens quō sit in aī⁹ de⁹ i bonos et i malos: ait **C**ustodit dñs oēs diligētes se) tanq̄ grana in horreo et gemas in auro: cuius modi sunt hi qui dilectionem dei mundanis dilectionibus pertulerunt (et omnes peccatores disperdet) qui amorē dei obstituta voluntate seculi amorē anteponunt **E**t q̄ omnia ita se habent. **T**audationē dñi loquetur os meum) euidenter predicando et cantando (Et) exēplo meo (bñdicat oīs caro i. omnes fideles dñi et serui / pueri et senes. omnes qui de⁹ laudare / benedicere / extollere atq̄ predicare debem⁹ p̄ quē viuim⁹ p̄ quē animat ac sum⁹ (nomini sc̄to eius) et hoc i presententi et in futuro.

Argumentum.
E. iiii.

Psalm⁹. cxlv. i quo monet
ad laudem dei.

Introductio.

Air iustus exhortās se ad
laudandum deum ait.

Lauda anima
mea dñs). Cui aie
rñdens ait) lauda
bo dñm in vita mea) hic quē
admodum potero. scilicet tenuiter
et exiliter: quia pctis p̄mor: s̄
p̄fecte laudabo cum ei perfe-
cte ihesero i vita etna q̄ est ve-
rabitā: (et psallā deo meo) ope-
rādo oīa ad honozē ei⁹ (q̄ diu-
fuero) Et quia bene de⁹ non
pōt nisi p̄nēdo sp̄e i ip̄o solo
ait. Nolite cōfidere i p̄ncipib⁹
b⁹) sp̄e p̄nēdo i eis quāq̄ sint
potētes: nolite p̄fidere in im-
peratoze: non in regibus / nō
i p̄fectis / nō in iudicib⁹ secu-
li: nec (in filiis hoīm: q̄ amare
tempozalia suadent: qui scis-
p̄los saluare nō possūt nec a-
lios. Vñ dico q̄ i nullo talis
(est salus:) qm̄. Erabit spūs
eius) de corpore suo cito et su-
bito quando vult vel scit quo
sp̄itu exiit corp⁹ (reuer-
tur in terrā suā) vñ cepit ori-
ginem (in die illa) mortis sue:
(peribūt oēs cogitātiōes eo:

rū) q̄ i diuersos ambit⁹ secūt
se extēdebāt **P**ropheta cō-
sequēter ostēdens de quo sit p̄n-
cipaliter p̄fidēdū: ait. Beat⁹
cuins de⁹) quē coluit (iacob ē
adiutoz eius) et (spes eius nō
in p̄ncipibus: nō in filiis ho-
minū: nō i diuitiis sc̄ti / sed in
dño fuit) (q̄ fecit celū et terrā et
oīa que in eis sunt) Et p̄hās
q̄ in solo deo sit confidēdū
inducit q̄ deus sit iustus: di-
cēs: ip̄e est Qui custodit veri-
tatem) in eternum. non ei mē-
tiri potest. Ip̄e (facit iudiciū
iustum) (iniuriā patientibus)
eos de iniuriantibus vindicā-
cādo: ip̄e etiā (dat escā) vtrā
q̄ corporālē (esurientib⁹) sup-
plendo defectū eoz. Ip̄e sol-
uit etiā per gratiam (compe-
ditos) pctōzū vinculis astri-
ctos: et (dñs illuminat cecos).
i. lucē sue sapientie ex insipiēt
h⁹ facit sapiētes. Ip̄e etiam
Dñs erigit elisos) siue clau-
dos. q̄s ei dyabol⁹ elidit: dñs
erigit (dñs diligit iustos: (q̄s
locat i eterna b̄titudine Ip̄e
ē) Dñs custodit aduenas) ex-
tra terram natiuitatis eoz
existētes (et pupillū et viduā)
humano destitutos auxilio:
(suscipiet) sub tua cura sp̄ali.

ut spent i deū: et etiā qui hnt
terrena: et nō i eis fidūt pu-
pilli et vidue dei sūt (et bias)
i. pcellus (iniquozū) (plequē-
tū has psonas ipotētes dñs
(disypdet). Tāta est dei patie-
tia ⁊ iustitia o spon/o ecclesia
Dñs quē reuereris: deus quē
credis: tuus quem diligis (re-
gnabit) non ad modicum si-
cut reges mūdāi s; i eternuz.

Argumentum.

Psalmus. clxvi. i quo mo-
net ad laudandam deum,

Introductio. Propheta
excitans ad laudem dei.

Laudate do-

minum qm bon⁹

ē) psallere ad glo-

riā et honozes maiestatis ei⁹
psalmodia ei de laudz dei dē
bōa: qz dulcedinē hz ānexam
et mercēbitā etnā (laudatio)
aut exhibenda dō dz eē) iocū
da) ex deuotōe ai scā: dz esse
(decoza) vīte moxib⁹ speciosa
q nō ē i oze pctōz q bone cā-
tilene mal⁹ obstrepūt moxib⁹
Laudād⁹ est vēr dñs: qz Est
edificās hīerusalē) celeste ⁊
quā de vīsū lapidib⁹ extraxit
edificat aut sic: qz disyplos si-
deles p orbem (⁊ gregabit) in

una fide / spe ⁊ charitate vt de
illis edificatū recte fozmetur.

Ipse etiā est. Qui sanat ⁊ ter-
tos corde offerētes deo sacrifi-
ciū cordis cōtribulati condo-
nando eis pctā (⁊ alligat) ap-
pnēdo sacratissima vīnera) eo
eū) q. l. faciūt pñiam dōec con-
solidēt qd fractū erat. **I**pse et
est (Qui multitudinē stella-
rū (incerto numero posuit: et
oēs virtutes earū) (⁊ noia no-
uit. Quid plura? Magnus
dñs nē ⁊ magna virt⁹ eius et
sapiētē ei⁹ nō ē nūerus) qz i-
finita ⁊ scōphēlibilis. **I**pse e-
tiā **S**uscipiēs in glā) mā sue-
tos: hūmiliās autē ⁊ pctōzes)
supbos / cōtrarios mā sūctis)
vīq; ad terras:) mā sūctudo eī
ad celum vocat: superbia ad
terram detrahīt: angel: super-
bia corruūt: homines hūiles
ad celū vadit. **Q**z dñs man-
suetos i glā suscipit. **O**reci-
nite dño in cōfessione) laudis
psallite deo nostro) voce ⁊ bo-
nozū opey cōsonātia. **E**t me-
mozās ppheta opera per que
potestas dei ostenditur: dicit.
ipse est. **Q**ui operit celum nu-
bibus) ad hoc q (parat terre
pluuiam) vt fecūdetur ad ter-
re nascētiū p ductionem

Psalmus. cxlvii

Qui producit in mōtib⁹ se
nū: et herbā seruituti hoīm).

Qui dat samentis escam ip⁹
forū et pullis coꝛuoꝝ (clama
tib⁹: qꝫ a parentib⁹ anteqꝫ ni
grecāt nichil nutrimentū reci
piūt: tribuit vñ alantēz roꝛe
reli. Mansuetos autē diligit
sed In eq̃tib⁹ (2fidētib⁹ de
sua (fortitudine) magis q̃ de
deo (nō erit bñ placitū ei) nec
in peditib⁹ cōfidētib⁹ de robo
re suo magis q̃ de deo: est bñ
placitū ei: qꝫ hñōi hoies sup
bia fati⁹ audaces sūt quos de
us odio hēt. Bñ placitū autē
est domino sup timentes euz)
qꝫ per timozem peccatum ex
pellitur quod displicet deo (z
in eis qui sperant super mise
ricordia eius) qꝫ timoz nō va
let sine spe vense.

¶ Argumentum.

¶ Psalm⁹. cxlvii. i. quo mo
net ad laudem dei.

¶ Introductio.

¶ Propheta exhortans hie
rusalem. i. sanctam ecclesiam
ad laudandum deum.

auda hieru
salem) celestis iā se
cura dñm (auda
deū tuū spn. i. scā ecclia q̃ p

fidē deū specularis i via. Lau
da dico hierusalē dñm secare

Qui cōfortauit seras porta
rā tuaz) .i. vñdixit sua prote
ctiōe munivit. clausa ei est ia
nua: qꝫ nemo exit vnde dole
as. nemo itrat quem timeas.
nō exit inde amic⁹. nō itrat il
luc alien⁹ sicut nūc i vita pñti
fit vñ sūt scādala (z bñdixit si
lii stuis) quos oli pepisti omi
moda bñdictiōe q̃ iā q̃desūt (i
te) non foris peregrinantur.
Bñdixit ille. Qui posuit fi
nestuos pacē) vt ex nulla pte
possis conuerti aut turbari et
q̃cqd int⁹ ē: pace fruit: in pa
ce illa est saturitas: nulla in
digentia (qꝫ satiat te) plenissi
me (ex adipe frumētū). i. diui
nitate xp̃i. Ip̃e est Qui emit
tit vñū suū i carnē z vñū ca
ro factū ē z hñtauit i nobis (ve
lociter currit). i. diffūdī p to
tū mūdū (sermo) p̃dicationis
(eius) et tanta velocitate vt i
breui tpe impleuerit mūdū
veritatis cognitiōe. Prophe
ta loquēs de bñficiis q̃ cōtu
lit nobis aduent⁹ xp̃i circa cō
uersionē perōꝝ: ait Qui scz
sermo xp̃i (dat nūc) .i. pecca
toꝝ frigidum z fragile) sicut
lanam) vt inde fiat vñū ca

lida et pulchra p gēaz: q̄si diceret pctōres de fragilitate culpezuertit ad calozem gratie et decozē. Itē sermo dī nebulā. i. caliginem pcti (spargit) tollit ⁊ dissipat p humilitatē penitētie q̄ significat p cinerē. Itē Mittit chzistallus suū) i. iduratos obstinatos i pctis q̄s q̄dē p̄destinauit qui nō facile vt nix soluūt mittit frustra panis. i. tales fecit vt pascāt alios. V̄b̄s dī ⁊ p̄dicēs veritatem quā p̄us ante conuersionē impugnabant sicut de paulo patet mirabil̄ p̄fectio artifex q̄ de niue fac̄ lanā de nebula cinerē: de chzistallo panē refecit famelicū sic gēa pctōzē: et sequit̄ (añ faciē frigidū eius q̄s sustinebit). i. nisi de⁹ soluerit chzistallū sic niue. i. hoīez iduratū in peccatū q̄s poterit sustineē penitētia frigidū vitioz et obstinatiōis ei⁹: q̄si diceret n̄l⁹: ⁊ si null⁹ possit sustineē añ faciē frigidū: non tñ est desperandū qz Mittet de⁹ p̄e (verbū) filiū suū) i carne ⁊ v̄bo euāgelice p̄dicatiōis (liquefaciet) ⁊ mollet obdurata corda peccatoz. Et flāte spū sc̄o sup̄ i p̄ios feruoz caritatē it̄m coz-

daa ppulozū accendet recore datione p̄teritozū et minū de ex corū oculis erūpant flumina lachrymarū) flauit spūs ei⁹) inq̄ Qui annūciat reuelacionē de chzisto) detribu it̄ da' nascituro populo isracl̄i sc̄o de quo per (iacob (erat nasciturus: et legem (et iudicia sua populo (israel). Non fecit taliter omni nationi) sicut populo isracl̄ de quo carnem assumpsit: cui p̄phetas dedit: cui per seipsum verbaz annūciauit: de quo p̄ncipales apostolos elegit (et iudicia sua maifestauit eis: qd non fecit aliis.

Argumentum.

Psalmus. cxi viii. in quo monet ad laudem dei.

Introductio.

Propheta hortans omnes creaturas ad laudem dei incipit a superioribus: dicens.

Laudate domi

num) creature celestes (laudate eū qui estis (in excel̄is (Throni/ dominatiōes p̄ncipatus. potestates. cherubin ⁊ seraphim laudate eum omnes āgeli eius). i. vos ipsi quos ip̄e mittit

ad legatōes suas in mūdū: & vos oēs angeli notati virtutes p quos dñs fecit mirabiles effect⁹ q̄ in admirationem diuine p̄tatis & laudē ei⁹ inducēt hoies: nō iō ppheta inuitat āgetos ad laudē dei q̄ aliqñ cessēt vel q̄ eo monēte magis laudēt: s; sic āmonēdo ostēdit affectū suū s; q̄ sibi est ḡta laus eoz. Consequenter monens ad laudem celestes creaturas corpozeas ait
Laudate eū sol et luna: laudate oēs stelle) et oīa lucētia in celo q̄ eo dñs laudare deuz qz ex sua pulchritudine & virtute inducūtur hoies ad laudandū deū **L**audate eū celi celoz). i. celū empyzeuz qd̄ est sup oēs celos. **D**e autē in plī celi ppt diuersas mansiones q̄ in eo esse dicūt iuxta illd̄: in domo p̄tis mei māsiōes multe sūt (et aq̄ sup celos sunt). i. celū crystallinū qd̄ dē aqueū ppt similitudinē cū aq̄ i diaphaneitate (Laudent nomen dñi). i. materia sit nobis laudādi deū. **L**aud: dico tñ p̄io. **Q**z v̄bo dñi oīa cōstāt q̄ creata sūt i celo & in t̄ra: et qz iter belle suū: facere nichil distat ait. **Q**z ipse dixit). i. v̄bū ge:

nuit (et) p ipm (sc̄tā sunt ipse mādauit) v̄bo suo (et creata sūt) **I**te dico laudate eū que dicta s; qz **S**tatuit ea) p̄mā sura (i eternū) quo ad substātiā s; mutabunt quo ad qualitates q̄b⁹ **S**tatuit cursū sine mot⁹ et influentias: & nūquā p̄teribūt ordinē eis impositū **E**t inuitās ad laudē dei creaturas inferiores icipiens a creaturis irrationabilibus ait. **L**audate dñm) vos creature q̄ estis de terra (dyochones et oīa ḡna mōstroꝝ aīaliū (et abyssi). i. p̄fūditates aquarū latētū et maria oīa **L**audate ignis grādo uir glacies et v̄ti) cōcītates p̄cellas i mari q̄ oīa faciūt illud ad qd̄ ex diuina dispositiōe sūt ordiata **L**audate mōtes et oēs colles ligna fructifera & om̄s cedri. **L**audate bestie et vniuersa pecora serpentes volucres et) oīa volatilia p aerez. **E**t inuitās ppheta creaturas rōnales ab laudandū icipiēs a maiorib⁹ ait **L**audate reges terre) dñs: (& oēs populi sicut p̄sules p̄ncipes (et oēs iudices t̄re). **I**uuenes et v̄ḡies senes cū iunioribus laudēt nomē dñi qz exaltatū

est nomē ei⁹) oīs ptās omīs
 etas oīs sexus laudēt nomē
 dñi nri saluatoris cui p̄ ddit
 nomē qd̄ est s̄c̄ oē nomē. Qd̄
 p̄ singula. **Cōfessio** laudis
 dei ē (sup̄ ceīū ⁊ terrā) qz oēs
 creature tā celestes q̄ terre-
 stres dñt eū laudare: ē et sup̄
 eas: qz maior ē et sup̄ior ē oī
 laude eoz: tñ et laudād⁹ ē: qz
 (exaltauit de⁹) (p̄) (coznu po-
 puli sui). i. xpm̄ ppli sui redē-
 ptorē q̄ d̄ coznu qz sup̄ior ē
 toto cozpe ⁊ p̄ excellētīā du-
 rior carne p̄ iusticiam: molli-
 or oze p̄ mīam: exaltauit qd̄ ē
 i sua passiōe qz p̄ eā mūdū d̄
 captiuitate redemit: exalta-
 uī i resurrectiōe i q̄ ei⁹ cozp⁹
 surrexit gl̄iosū: exaltauit i as-
 cēsiōe: i q̄ tm̄ ascēdit q̄ sedt
 ad dexterā p̄ris **Hymn⁹**). i.
 laus cū cārico fiet dō (ab oīs
 b⁹ sc̄is ei⁹) p̄petuo sc̄is dico
 .s. (filiis israel). i. fidelibus
 xp̄ianis q̄ p̄ illā fidem p̄ quā
 abrahā placuit dō isrl̄ite sc̄i
 s̄c̄. i. vidētes deū filii isrl̄ (po-
 pulo) fide ⁊ caritate (appo-
 piquāt̄ sibi) **Argument⁹**.
Psalmus cxlix. i q̄ mōet
 ad laudē dei. **Introductio.**
Propheta exhortans fide-
 les ad nouum canticum ait.

Quando dico :
 mino canticū uo-
 uū) d̄ opib⁹ nouis
 sc̄is i tpe gr̄e. s. q̄ mē fuit d̄go
 q̄ de⁹ hō sc̄tūs sit ⁊ q̄ repat⁹
 ut mūd⁹ p̄ passiōē filii eius
 Itē de nouis mādaū vt dile-
 ctiōe inimicōz: d̄ nouis p̄siliis
 vt de abiectiōe t̄p̄alium de
 nouis promissis vt de ado-
 ptiōe celestīū bonoz) lauset⁹
 .s. ei grata est que (i ecclesia)
 catholica ra sc̄tis fit: **Q**uando
 dico i ecclesia. et **U**eret) ppl̄s
 xp̄ian⁹) sp̄e interiori cordis le-
 ticia (in eo q̄ fecit eū) i eē na-
 ture: ⁊ i eē gr̄e: ⁊ ecclesie fide-
 liū exultēt i xpo rege suo: et
 sacerdote **L**audēt nomē ei⁹
 i choro). i. p̄cordia morū: et
 unitate caritat̄ (i tympano)
 .i. in mortificatiōe carnis (et
 psalterio psallāt ei). i. ope cō-
 pleat̄ qd̄ uoce cārat. **P**sallite
 et cantate. **Q**z bñplacitū
 ē dño i ppl̄o suo) bñplacitū ē
 cū conuertitauerlū: cū iuuat
 pugnāre: coronat vincētē (et
 exaltabit mansuetos in salu-
 tem) eternam. **U**nde sequit̄.
Exultabūt sancti in gloria)
 qz facta resurrecciōe nō tm̄
 in aīa sed in cozpoze et erunt

Psalmus. cl

gl'ios & qz tūc adimplet' erit
oīs appetit' eoz (letabūtur)
in sciētis (suis) siue in cele-
stib' mansiōib' distributis
eis scōz grad' b'itudis eoz.
Exultabūt scri' dico hoc mō
qz Exultatiōes. i. laudes dei
cū exaltatiōe facte erūt (i eoz
de eoz) & l'guis de oib' pfe-
ctib' suis attribuētes ei qz
quid boni gl'ie & honozis hnt
de pfectis viris subdit (gl'a-
di:) scindentes ex vtraqz pte.
i. potestas iudicādi de malis
de qb' capiet vindicta (i ma-
nib' eoz) Ad qd erūt gladii
in manibus eoz: Ad faciē-
dā vindictā i nationib'. i. in
illis q' legē nō habuerūt (& in
crepatōes i popalis) i illis q'
male lege vsi sūt. Et Ad ali-
gādū reges eoz) reges terre
impios (i. p'pedib') in eter-
nis penis ex q' nullo mō po-
terunt se exolvere (et nobi-
les eoz) de oib' (in manib' s'
ferreis) qz punietur manus
eoz qb' i p'nci vita malū & in-
iustitias itulerūt. Quid sin-
gula enūmerē ad hoc gladi-
osci habebūt i manib' **U**
faciāt i regib' & p'p'is (iudi-
ciū) nō qd cūqz s' (scriptū i
p'ntia dei approbatū ab āge-

lis & i plurib' sacre scripture
locis memoratū gl'a hec est
oibus sc'tis ei' perfectis q' p
xpo oia terrena reliquerunt
ecce q'ra gl'ia et gaudium
tunc erit q' pauperes q' hic
erāt derili habebūt p'ntem
iudicandi in superbos.

Argumentum.

Psalmus. cl. in quo mo-
net ad laudē dei ppter bene-
ficiū gl'ificationis.

Introductio.

Propheta iuitās ad lau-
dandū deū in sanctis iam in
celesti hierusalē receptis ait.

Laudate dō-
minū i sc'is eius)
.i. in cōsideratiōe
scōz quos ipse misericordiē
iustificauit & mirabiliter re-
muneravit (laudate) et i cōsi-
deratione firmamētī (v'itūis
ei') .i. p eo q' mortē ipam cū
auctore suo neq'limo p'tētie
sue v'itate dicit: & credentes
ad celū pduxit **L**audate eū
i virtutib' ei') .i. p gl'a āgeli-
cis v'itūib' data q' sūt ei' crea-
tione q' ad naturā: & cōfir-
matione q' ad grāz (laudate dñm
scōz mltitudinē magnitudis
ei') .i. scdm gl'az magnā quā

Psalmus. cl. Ifo clxxviii

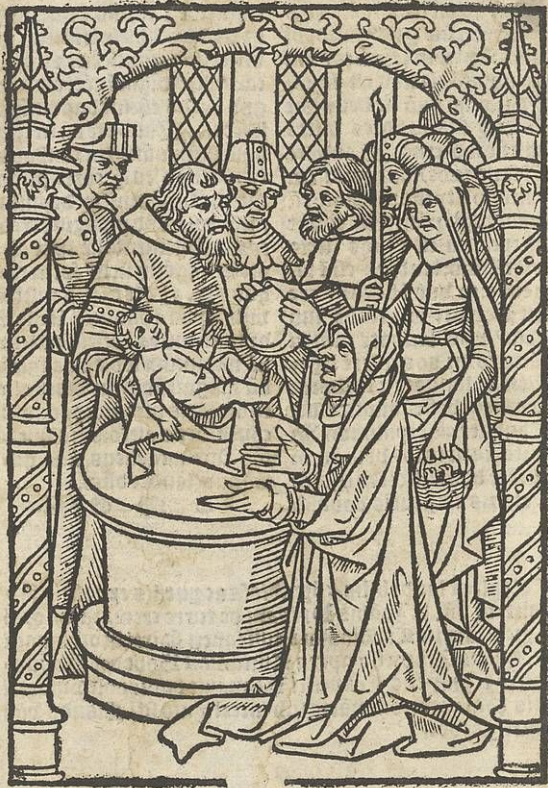
extēdit ad mltitudinē electo-
rū ex diuersis ptib⁹ mūdi vī
laudatē deū sū sine sicut ma-
gnitudinis ei⁹ non est finis.

Prophhā quō sit deus lau-
dābus p̄ similitudies mili-
tas ostēdit dicens. **L**audate
eū i sono tube) laudate eū (in
psalterio & cythara) tuba cō-
crepat regi: psalteriū canat
deo cythara cū reliqs̄ iſt̄is
canat sp̄s̄o: laudate eū i so-
no tube: qz vos i bello vicere
fecit & terente dño sarhā sub
pedib⁹ v̄s̄is laudate eum in
psalterio) qz vos i plerē leges
p̄stitit: laudate i cythara:
qz carnem vestrā viuificauit.
Laudate eū i tympano) qz
mortificatū corp⁹ v̄m̄ imor-
talitate donauit (et in choro)
qz choris angelicis vos asso-

clauit (et i cordis & organo)
qz p̄ ciborū abstinentiā rectorū
viscerib⁹ & cupiscētis & vitis
carnalib⁹ digni iucti estis re-
gno dei ad cōtinēdas diuinas
laudes. **L**audate eū in cim-
balis bñionātib⁹ (in cimbali-
iubilatiōis) eo qz corruptiōe
carnis sanguinisqz depulsa
conformati ad ymaginē crea-
toris oī plenitudine sp̄s̄ cō-
pleta fulgētis sicut sol in re-
gno dei. **E**t qz ista iſt̄a
vult p̄phā sp̄ualiter itelligē
qz talia iſt̄a i celesti patria
nō hnt locum sed ad designā-
dū magnitudinem diuine in-
cunditatis hic interponūtur
concludens ait (omnis sp̄i-
tus) siue angelicus siue hu-
manus (laudet dñm.)

A M E N.

Explieit laudabilis / rōpendiosa ac p̄tilis expositio sup
psalteriū dñi. d. Joānis Hispani de turre cremata de ordi-
ne predicatorū Cardinalis tituli sancti Sixti Rothomagi
recētissime Imp̄ressa opera Christophori Bourdet Imp̄sso-
ris: ere & Imp̄ellis Francisci Regnault bibliopole vniuersi-
tatis Parisiēsi. cōmōrātis sub interſignio s̄c̄i Claudi vici
sancti Jacobi,

UVA. BHSC. IyR_252

UVA. BHSC. IyR_252

UVA. BHSC. IyR_252

UVA BHSO IYR 252

UVA. BHSC. IyR_252

TVRR CR
MATA
IN
PSAL MOS

Biblioteca de Santa Cruz

lyR 25

BUVA BUSE

lyR 252